

A Z I S T E N'
 ANYASZENTEGYHÁZABÉLI
 KÖZÖNSÉGES ISTENI-TISZTELETRE
 rendeltetett

É N E K E S
 K Ö N Y V,

Mellyben vagynak

H Y M N Ű S O K,
 'S O L T Á R O K B O L szereztetett
 D I T S É R E T E K,
 I N N E P E K R E, és egyéb Alkalma-
 t o s s á g o k r a t a r t o z ó R É G I
 I S T E N E S É N E K E K.

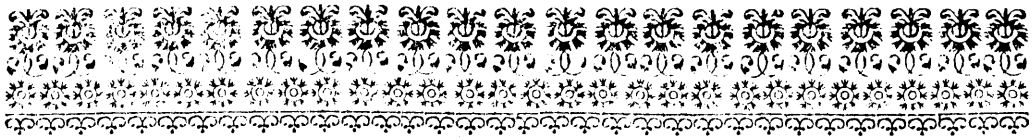
*Most újjobban és értelmesebben, tisztábban
 és nagyobb vigyázással mint ennekelőtre, az Énekek' Ren-
 deiknek 's Verseiknek illendő fel-jegyezgetésekkel meg-
 ékesztetvén, ki-bocsáttatott,*

DEBRECZENBEN,

Nyomitt: MARGITAI JÁNOS által,
 I 7 3 6-dik Esztendőben.

14

B523738

Koloss. III. 16, 17.

A Krisztusnak beszéde lakozzék ti bennetek hőséggel, minden böltseséggel: tanítván és intvén egymást ti-magatok között Psalmusokkal, Ditséretekkel és lelki Énekekkel, nagy kedvvel énekelvén a' ti szíveitekben az URnak.

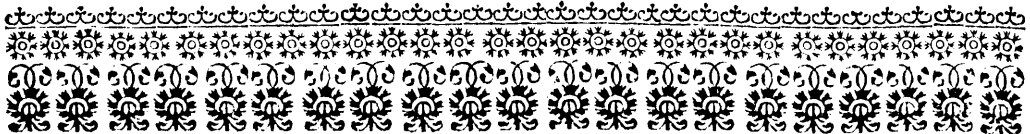
Efés. V. 18, 19.

Tellyesedjetekek-bé Szent LÉlekkal: szólván ti-magatok között Éneklések és Isteni Ditséreték által, és lelki Énekek által énekelvén, és Ditséreteket mondván az URnak szívetekből.

1Kór. XIV. 15.

Ha imádkozom a' Szent LÉlek' indításából, értelmel imádkozzam: ha éneklek a' Szent LÉlek által, értelemmel énekeljek.

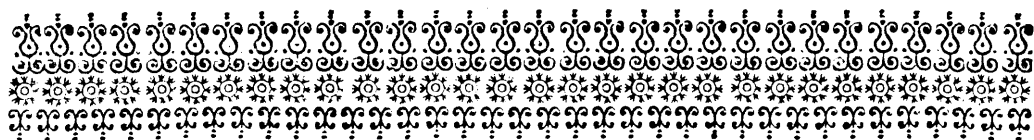
200 AUG 03

Ótásótermi használatra
63883

BORSOD
MISKOLCI
MŰVEGYEMELŐ

É K E S R Y T M U S U H Y M N U S O K,

Az Esztendőszakai Innepeknek rendek szerént.

I. ÉNEK.) A D V E N T R E.

UJ világosság jelenék; O tévelygés tsendesedék:
ISTEN' Igéje jelenék, Ujjonnan nekünk adaték.

2. Évangyéliom' erejét, Kristust, áldott szent Igéjét,
Atya ISTEN nagy-jó kedvét Meg-mutatá, ő kegyelmét:

3. Kit sok száz esztendeiglen El-titkolt volt Atya
ISTEN, Mint meg-mondá jóvendőlvén Ámós Pró-
féta' könyvében.

4. Ezt a' mi hitetlenségünk Érdemlette tévelygésünk,
És nagy térhetetlenségünk, Emberbéli reménységünk.

5. Igaz az ISTEN' Igéje, Mellyel él ember' elméje;
Mellynek meg-marad ereje, És el-nem vész ő reménye.

6. Kérünk, UR ISTEN, tégedet, Erősítsd-meg hí-
veidet; Hogy vehessük szent Igédet, És vallhassuk
szent Nevedet.

7. Mert csak te vagy bizodalunk, Órdög ellen
nagy gyámolunk; Teftünk ellen diadalunk; E' Vi-
lág ellen óltalmunk.

8. Ditsóság légyen Atyának, És egyetlen-egy Fijának,
Ezeknek Ajándékának, A' ditsó szent Háromságnak.

2.) *Zakariás' Éneke: Luk. 1. Azon Női:*

Aldott Izraelnek URa! Mert ez a' kegyelmes Atya, Ki mindeneket meg-álda, És szent Fijával meg-válta.

2. Dávidnak mint meg-ígéré, Próféták által hirdeté, Esküvéssel erősíté, Fiját nekünk el-erefté:

3. Hogy ki-mentene veszélyből, Törvénynek nehéz átkából, Kárhozattól és kétségből, A' rettenetes fogságból:

4. És jelentené jóvóltát Hozzánk, nagy irgalmaságát: Tellyesítené mondását, Esküvését, fogadását.

5. Ezt Ábrahámnak fogadá, Mikoron néki ezt mondá: Hogy magvából származtatná, Kiben mindent meg-áldana.

6. Hogy a' nagy kegyetlenségtől Meg-szabadúlván a' büntől, Kárhozattól és kétségtől, Pokolbéli ellenségtől.

7. Néki szentségben szolgáljunk: Mert Kríftus a' mi váltságunk, Ó minékünk igazságunk, Kit hitel hozzánk kaptsolunk.

8. És te-is, kis Gyermekek, annak Mondatol Prófétájának, Hogy útat nyiss te az URnak, Ki ellene-áll pokolnak.

9. Vezérlesz minket hozzája; Mert ez idvességnek úta, Kit jóvóltából az Atya, A' tévelygőknek mütata.

10. Illy kegyelmes lön az Atya, Tekíntvén romlott forsunkra, Hogy minket meg-szabadítna, Fiját érettünk botsácta.

11. Az-

11. Azért nézz reánk UR ISTEN, Kik vakok vagyunk a' bűnbén; Gerjesz Szent LElket szívünkben, Légyünk tsendesek lelkünkben.

12. Ditséret néked szent Atyánk, Ki illy gondot viselsz reánk: Mútasd kegyelmedet hozzánk, Könnyebbedjék fok nyavalyánk.

3.) M Á S. *Azon Nótára.*

MEnnyi Ige jelenél, Örök Atyától ki-jövél, Tetted magadra fel-vévél Kezdet után fok idővel.

2. Te vagy Atyának Igéje, Kit Ádámnak meg-ígére, És Ábrahámnak hirdete, Dávidnak-is ki-jelente.

3. Világosítsd elméinket, Szenteld-meg mi szíveinket; Hogy esmérhessünk tégedet, Utálhassuk bűneinket.

4. Erősítsd bennünk hitünket, Nyerhessük idveségünket; Te légy minékünk épület, Ut, igazság, örök élet:

5. Hogy mikor el-jősz ítélni, Szívek' titkát fel-fedezni, A' jóknak minden jót adni; A' gonoszokat büntetni:

6. Akkor tőled bűneinkért Ne vess-el: lám te azokért Magas keresztfán ontál vért: Sőt idvezíts érdemedért.

7. Ditséret és nagy ditsőség Adassék néked tisztesség, Ki Atyával egy Istenség, Szent LElekkal vagy egy Felség.

4.) M Á S. *Azon Nótára.*

AZ Idvezítőt régenten Mint meg-ígérte az ISTEN: Ugy azutolsó időben Meg-adá Szűznek méhében.

2. Szűz Máriához az ISTEN Gabriel Angyalt el-küld-

vén, Idvezlé őtet ékesen, ISTENnek kedvét jelentvén:

3. Örülj (úgy mond) szent Szűz igen, Kedves vagy ISTENNél ingyen! Áldott vagy a' te Nemedben; Mert Fiat fogadsz méhedben;

4. Szent LÉlektől fogantatik, ISTEN Fijának hívatik; Dávid' székén uralkodik, Országá nem végeződik:

5. Kit nevezsz Idvezítőnek; Mert idvessége népének: Kik az ő Nevében hisznek, Bűnöktől meg-menekednek.

6. Móses régen így írt vala: Afzfzonyi-állatnak Magva Kígyónak fejét meg-rontja, És birodalmát el-bontja.

7. Ésaiás-is ezenről, Szűz szűl Fiat, úgy jövendől; Kinek az egész nép örül; VELÜNK-ISTEN, léz' Nevéről.

8. Ezt magasztalja Mária, Idvességét tőle várja; Kihez minket-is igazít, Ha léssen bennünk igaz hit.

9. Imé nagy tsuda ISTENTől: Fiú szűletik Anyától, Ki szűletett volt Atyától Öröktől fogva ISTENTől.

10. Le-szálla ditsőségéből, Hogy minket fel-vinne földről: Lön mi érettünk szegényé, Hogy minket gazdaggá tenne.

11. Folyamjunk azért JÉsushoz, Szűz Máriának Fijához; Ki küldeték az ISTENTől, Hogy meg mentene a' bűntől.

12. UR JÉsus! kérünk tégedet, Botsásd-meg mi bűneinket: Adjad szent Ajándékodat, Hogy követhessük útadat.

13. Légyen e' JÉsus élete Mi életünknek tüköre; Hogy követhessük éltünkben, Láthassuk ditsőségében.

14. Di-

14. Ditsőség légyen Atyának, És tenéked ő Fijának, A' mi szent Vigasztalónknak, A' ditső Szent Háromságnak.

5.) M Á S. *Azon Nótára.*

MIndeneknek Teremtője, Éshíveknek életője, Atyának egyetlen-egyje, Krisztus, bűnösök' reménye!

2. Hallgasd-meg mi kérésünket; Néked ajánljuk magunkat, Hogy Atyához vigy mind minket, Hozzá igazgasd útunkat.

3. E' Világnak veszedelmét Szánád, és ő nagy esetét, Kedvedet hozzá jelentéd, A' testet Szűztől fel-véved.

4. Bűnösökért te meg-halál, Minket véreddel meg-váltál, Pokoltól meg-szabadítál, Atyád' kedvébe juttatál.

5. Te vagy Jákób' lajtorjája, Nálunk Atyádnak záloga, Utunk minékünk hozzája; Angyaloknak vígasága:

6. Noé bárkája' ajtaja; Mennyországoknak szent kapuja; Bűnösöknek áldozatja, És csak egyetlen-egy URa.

7. Azért néked esedezünk, Buzgó szívből most könyörgünk, Életünkben hogy légy velünk, E' Világ ellen védelmünk.

8. Te Igédnek ellenségét, És hitednek ellenzőjét Törd-meg; hogy így a' te néped Áldhassa vígan szent Neved'.

9. Ditséret légyen Atyának, És tenéked ő Fijának, Ezeknek Ajándékának, A' ditső Szent Háromságnak.

6.) M Á S. *Azon Nótára.*

TSillagoknak alkotója, Híveknek örök világa, Mindeneknek Megváltója, Krisztus, életnek adója!

2. Ki mi rajtunk könyörűlvén, És veszedelmünket néz-
vén, Idvezítéd e' Világot, Nyújtván néki óltalmadot.

3. Az avúltt Világnak végén, Ágyas-házból, mint
Vőlegény, Hozzánk Atyád' tetszéséből Jövél, szent
Szűznek méhéből.

4. Kinek hatalmasságának Minden térdek meg-
hajolnak, Mennyen, földön mind kik vagynak,
Nagy engedelmet mutatnak.

5. A' Nap ő el-nyúgovását, A' Hóld az ő újulását,
Tsillagok ragyogásokat Meg-tartják ő járásokat.

6. Téged' kérünk mi Megváltónk, Mi URunk és
mi életünk, Oltalmazz minket esettől, És őrdögi
tsalárdságtól.

7. Ditsőség legyen Atyának, Véle őfzve ő Fijának,
Ezeknek Ajándékának, A' ditső Szent Háromságnak.

7.) M Á S. *Azon Nótára.*

ISTENTől választott népek Mindnyájan egybe-gyűlje-
tek, Tiszta szívből örüljétek, Az UR ISTENT ditsérjétek:

2. És néki hálát adjatok, Lélekben magasztaljátok:
Mert hűséggel ígéretit Bé-tellegesíté mondásit.

3. Mikor Próféták által szólt, Nékünk egy Királyt
ígért vólt: Ki a' Pokolnak kínjától, Meg-mentene
ellenségtől:

4. Kit régen a' Szentek vártak, Kívánsággal óhajtot-
tak, El-jötét szentül visgálták, Lelki fzemekkel tartották.

5. Sem késik, sem fiet ISTEN; Hatalmas ő mindenek-
ben, Bólts minden rendelésiben; Nints hiba ígéretiben.

6. Mert

6. Mert mikor a' tellyességnek El-jött ideje, ISTENnek Szent Fija testbe öltözék, Szűztől nekünk születteték.

7. Senki immár az ördögtől Ne féljen, sem a' pokoltól, Sem büntől sem e' Világtól, Sem a' törvénynek átkától;

8. Sőt minden nagy bátorságban Légyen a' JÉsus Kriisztusban: Ki-ki mondhatja magában ISTENT Attyának bíztaban.

9. Illy nagy irgalmasságáért, Velünk nagy jótételéért, AZUR ISTENT szívünk szerént Fel-magasztaljuk óránként:

10. Néki mind földön, mind mennyen, Illendő tisztesség légyen; És minden szájában zengjen, Valaki ő hozzá mégyen:

11. Seregeknek böllog URa, Idvességünknek Tútora, Áldott légy te szent Fijaddal, És a' mi Vígasztalónkkal.

8.) M Á S. *Azon Nótára.*

Jövel Váltója népeknek, Mútasd-meg szülését Szűznek; Kin e' Világ tsudálkozik, Hogy Szűztől ISTEN születik:

2. De nem férjfi' erejétől; Hanem Szent LÉlek ISTENTől Az Ige testbe öltözék, Szűznek méhe meg-virágzék:

3. Szűznek méhe nevedék, Szűzessége meg-tartaték, Tisztasága építették; ISTEN méhben viselteték:

4. Származék ágyasházából, Tiszta Szűznek szent méhéből, ISTEN 's Ember egy személyben Jelenék nekünk a' testben.

5. Szent Attyától földre jöve, Pokolra szálla, meg-győz; B zé;

zé; Szent Attyához emelteték, ISTEN' székibe ültteték.

6. Atya ISTENnek szent Fija, Szűz Máriának-is Fija, Te népednek fulyos baja Rád szállott, légy baj-vívója!

7. A' te záfzlód immár fénylik, Uj világ éjjel tündöklik; Melly miatt éjj el-enyészik, És fetétség fogyatkozik.

8. Ditsőség néked URunknak, Mi kegyelmes Megváltónknak, Ditsőség te szent Atyádnak, És a' mi Vígafztalónknak.

K A R Á T S O N R A T A R T O Z O K.

9.) Nóta: 12. vagy, *Mennybéli Fels: Ist:*

AZ Atyának országából, Istenségnek tanásából, Örök Ige hozzánk jöve, Kinek, VELÜNK-ISTEN, Neve, Mert Idvességnek kútfeje, Mindeneknek éltetője.

2. Bóldogságos születés lött, Mikor JÉsus Világra jött: Idvesség újonnan meg-lött; Mert tömlötzből minket ki-vótt, És haragot rólunk el-vótt, Velünk illy nagy-fok jókat tött.

3. Ennek azért énekeljünk, Földön, mennyen ezt ditsérjük; Minden nyelvek magafztalják; Hatalmasságok imádják: Térdet, fejet néki hajtsunk, 'S engedelmünket mútassuk.

4. Mert ím' el-jött a' Messiás, Kiról jövendölt az Irás: Kit régen várt foknyavalyás, Mert nála a' meg-maradás; Törvénybéli fok áldozás Ezt mútatá ábrázolás.

5. Téged' mindenféle népek, Vének, ifjak, és gyermekek, És minden rendbéli hívek, Egyenlő
szóval

szóval ditsérnek, Mint Szabadítót, tisztelnek, Mint URokat téged' félnek.

6. Mondván: édes Idvezítők, Tsak tégedet ditsőítünk, Néked szívünkben örvendünk, Téged' áldunk és imádunk, Segítségre hitből hívunk, Maradjon áldásod rajtunk.

10.) Nóta: *Uj világosság jelenék, O:*

TEllyes e' széles Világban, Minden földnek há-
táriban, Örvendezzünk a' Kríftusban, Szűztől
szű'letett Királyban.

2. E' Világnak Teremtője Testünket magára vette; Hogy minket ő meg-mentene, Lelkünk, testünk el-ne vefzne.

3. Méhében a' tífzta Szűznek Kegyelme a' nagy ISTENnek Bé-szálla, hogy viseltetnék, 'S e' titok onnét jelennék.

4. Szűznek méhe nevedék, Angyali szó hogy halaték, Szűzessége meg-tartaték, Férfítól nem illetteték.

5. A' Szűz Leány Fiat szüle, Mint Gábríel jövendőle; Kit még Annyának méhében János esmére örülvén.

6. A' kis Gyermekek szénán fekvék, Jáfzoltól nem ifzonyodék; Kitsíny téjjel nevelteték, Kitől Világ meg-tartaték.

7. Mennyben mindenek örulnek, Az Angyalok énekelnek; Páfztorok örvendeztetnek Uj szű'letésével ennek.

8. Ditsőség Atya ISTENnek, És az ő Egy szű'let-tének, 'S vígafztaló Szent LÉleknek: Ugy légyen, mondják mindenek.

11.) AZONRÓL: *Azon Nótára.*

A' Nap-tamadattól-fogván, Mind a' föld' határa-
iglan, Szűznek Szülöttét nagy vígan Fel-ma-
gafztaljuk mindnyájan.

2. Mert Világ' bölts alkotója Szolgai formát magára
Vön, hogy értünk vért ontana, Pokoltól szabadítana.

3. ISTENNEK el-titkoltt Fija Szűznek méhébe bé-szál-
la, Miként a' természet szokta, Egy ideig ott múlata.

4. Szűz Fiat szüle Világra, Mint Gábiel mondta
vala; Kit, hogy még Annnyával vala, Szent János
meg-ésmért vala.

5. A' kis JÉsus szénán fekvék, E' Világra hogy szű-
leték: Tsak kevés téjjel tartaték, Ki által élet adaték.

6. Mennyben mindenek örülnek, Szent Angyalok énekel-
nek; Páfstorok földön örvendnek Született Idvezítőnek.

7. Ditsőség légyen Atyának, És egyetlen-egy Fi-
jának, És a' mi Vigafztalónknak, A' ditső Szent
Háromságnak.

12.) Nóta: *Az Atyának országából:*

JEr ditsérjük Keresztyének Nevét a' nagy UR Is-
TENNEK, Ki minékünk bűnösöknek Fijáért meg-
kegyelmezett, Minket a' több fok el-vezett Embe-
rek között szerezett:

2. Sok számtalan bűneinket Meg-botsáta, és már
minket Fiúi méltóságba vett; Azért néki könyö-
rögjünk, Semmit-is ne kételkedjünk, Mert meg-
adja a' mit kérünk:

2. Mel-

3. Mellyet ezzel bizonyíta, Hogy szent Fiját nekünk adta, E' Világra botsátotta, Hogy meg-fzabadítson bűntől, Kárhozattól és ördögtől, És a' halálnak töriből.

4. A' Próféták ezt hirdették, Hogy ő nekünk születtetnék, Érttünk nagy kínra adatnék; Sőt bűnünkért meg-öletnék: Mert bűnünk reá vettetnék, 'S vérével el-töröltetnék.

5. Oh ISTENnek nagy kegyelme, Bűnösökhöz nagy szerelme, Hallatlan jótéteménye! Mint meg-vala jövedölve, Szent Fija hozzánk el-jöve, És kárhozatból ki-véve.

6. Ezért vallyon mi mit adjunk, Néki mivel kedveskedjünk? Holott nints annyi kézségünk, Hogy néki meg-felelhessünk: Ezt néki meg-hálálhassuk, Elégképen meg-köfzönjük.

7. Ó adománya mindenünk: Néki veszendő ezüstünk Nem kell; de kívánja tőlünk, Hogy mi ő hozzá meg-térjünk, Szent Fijában igen hiddjünk, És mi tsak ő tőle függjünk.

8. Azért illik Keresztyének, Hogy mi áldjuk Nevét ennek; Gazdagságát kegyelmének Hirdessük-ki mindeneknek: Mert nints vége szerelmének, Hozzánk-való jó-kedvének.

9. Ezt ditsérjük életünkben, Kiért minket Atya ISTEN Vett mindnyájan szerelmében; Ezért állunk kegyelmében; Ez által mégyünk mennyégben Nagy örömmel jövendőben.

10. Ditsértessél Atya ISTEN, Áldassál Fiú UR ISTEN,

Szent LÉlekkal egyetemben, Szent Háromság egy Felsőben, Ki uralkodol mennyégben, Örökkön örökké, Amen.

13.) M Á S,

ATya ISTENTől születött, JÉsus minden kezdet előtt, Elsőnek és utolsóinak Mondatik, mert ő kezdete És vége a' mik lettenek, És jövendőben lesznek: Mind örökkön örökké,

2. Bóldogságos születés ez, Hogy ezt a' Szűz nekünk szüle A' mi idvezülésünkre, A' Szent LÉlek UR ISTENTől: Ez a' Gyermeke lön váltságunk, Mint meg-mondták Próféták: Mind örökkön:

3. Énekeljen a' mennyország, Örüljenek az Angyalok, És minden Hatalmasságok: AZ ISTEN' dicséretire Minden nyelveknek szózatit Dicséretet mondjanak: Mind örökkön:

4. Imé a' ki az Atyáknak Régen meg-ígértetett vólt; Kit Próféták jövendöltek, A' mennyországból le-szállott: Minden állatok ónéki Tisztességet tégyenek: Mind ör:

5. Téged' vének, és gyermekek, Atyák, anyák, és szép szüzek, Egy szóval és akarattal Ezért mindenkor dicsérnek; Benned bíznak és szeretnek, Néked hálákat adnak: Mind örökkön:

6. Néked áldott JÉsus Krípus, Áldott Atya UR ISTENNEL, Szent LÉlekkal egyetemben, Adassék áldás, dicséret, Tisztesség és nagy dicsőség, Hatalmas győzelem: Mind örökkön örökké.

VIZ.

V I Z - K E R E S Z T N A P J Á R A .

14.) Nóta: *Új világosság jelenék:*

GOnofz kegyetlen Héródes, Krístus Királytól mit rettegsz? Nem vész-en-el múlandókat; De ad örökké-valókat.

2. Napkeletről Böltsek mennek, Vezér-tsillagot követnek, Mellynél világot keresnek, Hogy új Királyt tiszteljenek.

3. Héródes hadát készíti, Született Királyt üldözi; Kis gyermekeket öldökli, Vérekkel a' földet festi.

4. Sok keserves Anyák firnak Halálokon magzatjoknak, Héródes kiknek vérekkel Krístus' halálát tette-fel.

5. De Isten meg-oltalmazá Fiját, küldvén Egyiptomba, Míglen Héródes meg-halna; Azután haza hozatá.

6. Krístus a' szent Keresztséggel Meg-kereszteltetik vizzel: De minket drága vérével Tisztít, 's így szent Attya kedvell.

7. Tsuda dolgainak száma Istenségét bizonyítja, Hogy betegeket gyógyíta, És halottakat támaszta.

8. A' Kánai menyegzőben Tön jeles tsudát elsőben, Hol' a' viz maga nemében Jó borrá válék erőben.

9. Ditsőség a' nagy Királynak, Mint m' nekünk egy URunknak, Véle együtt szent Atyánknak, És áldott Vigasztalónknak.

B Ö J T I N A P O K R A V A L O K .

15.) 2Kór. vi. *Azon Nótára.*

HAllgassuk figyelmetesen, Mire Pál Apostol íntsen; Az Is-

AZ ISTEN rettenetesen Hogy minket meg-ne bantessen.

2. Ez a' kellemetes idő, Melly idvességhez illendő; A' kívül minden veszendő, És örök tűzre menendő.

3. Azért immár fel-ferkenjünk, Mint mély álmóból fel-keljünk; A' büntől mi bútsút végyünk, Szent életre igyekezzünk.

4. ISTENNEK szavát hallgassuk, Parantsolatját meg-tartsuk; Állhatatos hittel valljuk, Segítségre őtet hívjuk.

5. Őrizkedjünk az ördögtől; Távozzunk hitetlenségtől, Sok emberi szerzésektől, Mellyek el-vonfsznak ISTENTŐL.

6. Mert mi régi ellenségünk Olájkodik mi ellenünk; Azt akarja tenni velünk, Hogy vele együtt gyötrődjünk.

7. Tehát illik, hogy vigyázzunk; És arra légyen nagy gondunk, A' számadásban mit mondjunk, Mikoron innét ki-múlunk,

8. Ezekre minket segéljen AZ UR ISTEN, kinek légyen Nagy ditsőség magas mennyben, Örökkön örökké, Amen.

16.) M Á S. *Azon Nótára.*

Ditsérjük a' nagy UR ISTENT, Szeretettel íntünk mindent, Hálákat adván önéki: Mert nagy veszélyből mente-ki.

2. A' Törvény és a' Próféták Ezt régen nyilván mondták: Hogy Kristus léfz' mi Vezérünk, Életünk és idvességünk,

3. Tehát immár ennek éljünk, Kívánságának engedjünk;

jünk; Szentül, igazán, józanon Élünk ez árnyék Világon.

4. Távoztassunk minden gonoszt, Mint melly id-
vességtől meg-foszt; Örögi kegyetlenségnek Ne
adjunk helyt, kevélységnek.

5. Mindnyájan meg-hunnyáfkodjunk, Krístus Bi-
ró előtt firjunk, Nagy haragját engedteljük, És im-
ígyen könyörögjünk:

6. Oh mi kegyelmes Megváltónk, Kárhozattól
szabadítónk, Mellyigen keserves nekünk, Hogy el-
lened illy fok vétünk!

7. Esedezünk Felségednek, Ne nézd fokságát vétünk-
nek: Gyarló fiait Ádámnak Ne hagyd bírni a' fátánnak;

8. Sőt botsásd-meg bűneinket; Minden jóban építs
minket: És ez élet után veled Mennyben lakásun-
kat engedd.

17.) M Á S. *Azon Nőtára.*

NEVÉT a' nagy UR ISTENNEK Áldjátok, hív Keresz-
tyének; Nagy hatalmát rettegjétek; Kegyes
vóltát reményljétek.

2. Áldott légy édes Fő-Papunk, Ki könyörülél mi
rajtunk, 'S magad' értünk nagy kínokra Adád ke-
serves halálra.

3. Távoztass tőlünk tévelygést, Minden hamis
vélekedést: Adjad, tehessünk Nevedről Bátran igaz
vallást hitből.

4. Érdemedet, téged' kérünk, Kegyelmesen kő-
zöld

zöld velünk. És nyerj Atyádtól Szent LÉlket, Melly által idvezíts minket.

5. Vedd-el rólunk haragodat, Engedd-meg adósságinkat: Mútasd hozzánk jó-kedvedet, Szentelj-meg minket népedet.

6. Engedd-meg nekünk ezeket; Hogy ezután életünket Néked szentelhessük épen, 'S téged' szolgálhassunk híven.

18.) M Á S. *Azon Nótára.*
SZent Igéjét az ISTENNEK Hallgassuk, hív Keresztyének; És magunkat a' bűnöktől Oltalmazzuk, mint a' tüztől.

2. Mértékletesség éltünket, És jámborság erköltsünket, Állhatatosság hitünket Ékesítse beszédünket.

3. Minden gonofzt hátra hagyjunk, Szíveinkből kirekefzfzünk; Hogy nálunk helyt ne találjon Az ördög, és meg-ne tsaljon.

4. Kiáltsunk a' nagy ISTENHEZ, Artzal borúlván székhez, Hogy könyörüljön mi rajtunk; Fejenként ínyen szóljunk:

5. Tégedet mi, szent UR ISTEN, Sok bűnnel bántunk szüntelen; De nagy buzgó szívből kérünk, Hogy légy kegyelmes minékünk.

6. Emlekezzél-meg mi rólunk, Mert te teremtésid vagyunk; Ne hagyj bűnünkben el-vefznünk, És ördög' torkába esnünk.

7. Botsásd-meg mi bűneinket, Hittel ajándékozz minket;

minket; Hogy nálad kedvesek légyünk, Országodban részesüljünk.

8. Engedd-meg nekünk ezeket; Hogy az egekben tégedet, Szent Fijaddal, Szent Lélekkel, Vég nélkül áldjunk örömmel.

19.) REGGELI HYMNUS. *Azon Nótára.*

HAllgass-meg minket, UR ISTEN, Tekints reánk kegyelmesen, És e' jelenvaló napon, Könyörgésünk hozzád jusson.

2. Te vagy szívek' vizsgálója, Veséknek által-látója; Jól tudjuk gyarló vóltunkat, És fok fogyatkozásunkat.

3. Ellened igen vétkeztünk; De légy kegyelmes minékünk: Mert mindnyájan el-kell vesznünk, Ha ingyen jól nem tévsz velünk.

4. Emlekezzél-meg mi rólunk, Mert te teremtésid vagyunk: Ditsőségét szent Nevednek, Kérünk, ne add idegennek.

5. Vedd-el rólunk bűneinket, Öregbítsd bennünk a' hitet; Hogy mi jó gyümölsét annak Teremtsük néked Atyánknak.

6. Így tégy velünk szent Háromság, Kitől árad minden jóság; Hogy a' te szent országodban Részesüljünk örök jókban.

20.) ESTVÉLI HYMNUS. *Azon Nótára.*

JÉSZUS Kristus mi Megváltónk, Bűn' scetéséget fe-dezünk: Te vagy igaz világosság; Kérünk, légy nekünk vidámság.

C 2

— 2. Oltal-
R3883

2. Oltalmazz minket ez éjjel, Takargass szent kezeiddel; Hogy mi tsendesen nyughassunk, És jó napra virradhassunk.

3. Bűnnek füllőssága rajtunk Ne regnáljon, téged kérünk: Minden gonosz ellenségünk Távol járjanak mi tőlünk.

4. Mi szemeink ha alufznak, Szíveink rád vigyázzanak; Hogy még álmunk-is szent légyen, És alvásunk néked kelljen.

5. Őrizz minket a' Sátántól, Gonosz ember' fzándékatól, Ördögi rút képzésektől, És szívbeli rettegetől.

6. Ne felejtse el édes URunk, Hogy véreddel megváltattunk; Mert mi te szolgáid vagyunk, 'S oltalmat tsak tőled várunk.

7. Légyen ditsőség Atyának, És tenéked szent Fiának, A' Szent LÉlek UR ISTENNEK, Nékünk édes vendégünknek.

N A G Y - H E T I N A P O K R A.

21.) *Azon Nótára.*

OH mi kegyelmes Krisztusunk, Ki vagy nekünk igazságunk, Békeségünk és váltságunk! Kelljen, kérünk, imádságunk.

2. Mi szívünket, kegyes ISTEN, Igaz hitben, reménységben Kiváltképen erősítsed, Hogy bízhasunk tsak te benned.

3. Te Isteni jóvóltodat, Esmérhessük hatalmadat, Mellyet hozzánk meg-mútattál, Mikor érettünk áldoztál,

4. Tsak

4. Tsak egyedül e' Világnak Viseléd terhét bajának;
Nyerél nekünk idvességet, És mennyei örökséget.

5. Azért illy nagy fzerelmedért, Kérünk ne vess-
el bűnünkért; Ne vehessen ellenségünk Dühösség-
gel semmit tőlünk.

6. Oh mi irgalmas Királyunk, És győzedelmes
Hadmagyunk! Hozzád hitből folyamodunk: Tud-
juk, meg-nem fogyatozunk.

7. Kérünk, illy nehéz ígyünkbe Ne adj ellen-
fég' kezébe: Ne vesd bűnünket elődbe; Végy-bé
inkább kegyelmedbe.

8. Keresztyéni egyességben, Nevednek szentelésé-
ben, Szent Igédnek értelmében, Tarts-meg minket
mind végiglen.

9. Bírjad lelki országotat, Véreden vett jószágotat;
Hogy e' firalom' völgyében. Légyünk tsendesek szí-
vünkben.

10. Adj állandó egészséget, Lelki, testi békeséget; Hogy
meg-futván itt a' pályát, Vehessük-el a' koronát.

11. Ditsértessél áldott ISTEN, Ki minket könyörgé-
sünkben Meg-hallgatsz nagy-kegyelmesen, És rész-
tetfz mind ezekben.

22.) NAGY-PÉNTEKRE VALOK.

JEr hirdessuk mi URunknak nagy-ditsó bajvívását,
És mondjuk-meg szent halálát, mondjuk-meg dia-
dalmát, Mint áldozott, és meg-rontott pokolbéli
nagy hatalmat.

2. E' Világnak Teremtője Ádámon szánakozék, Ki almában mikor évék, a' halálba bé-esék: Kriftus néki ígérteték; Ádám ott meg-bátorodék.

3. Így kell vala ennek lenni, lelkünknek idvezülni: Mert az őrdög' tsalárdsága minket bűnbe bé-ejtte; De a' Kriftus' szent halála minket onnét meg-mente.

4. Mikor azért az időnek el-jöve tellyes vólta, Születék Szűz Máriától, mint az Atya meg-mondta, E' Világnak Megváltója, és Megszabadítója.

5. Sir a' JÉsus kis bõltsőben, feküvén a' jászolban; Takargatja Szűz Mária kisdéd tagját posztóban, Kezét, lábát bé-pólálván, Bethlehem' városában.

6. Mikor JÉsus immár vólna harmintz három esztendős, És Attyának akaratját bé-tölteni akarná, Magát adá a' nagy kínra, bűnös népnek váltságára.

7. A' Keresztfán mérget ifzik, artzúl nyállal pökdőstetik; Testét lántsával öklelik, és szegekkel szegeznek; Ő szent vére ki-folyamik, mellyel bűnünk el-mosatik.

8. Ezt mi bűneink érdemlék, hogy Kriftus meg-kínoztatnék; Mert így fordúla-el rólunk terhe ISTEN' átkának: És így leheténk mi vízfönt örökösi mennyországnak.

9. Bűnös ember ha ezt híszed, hogy te értted jött-ő el, És te értted öletett-meg a' halálból támadt-fel, Te a' bűntől és haláltól immáron meg-menekedtél.

10. Adjunk immár hálát azért az Atya UR ISTENNEK, A' mi Megváltó URunknak, és Szent LÉlek ISTENNEK: Ditséret légyen UR ISTEN néked, kegyes éltetőknek.

23.) Éfész.

23.) *Éfés. II. Koloss. II. Nót: Uj világ:*

Kerefztyének vígadozzunk, Mert országol mi Királyunk; Fénylik immár a' mi Napunk, Kin haláltól meg-váltattunk.

2. Mert a' Kriftus kerefztfára Érttünk méne nagy halálra; Hogy bűnünknek lenne árra, Azt fel-vévé szent vállára.

3. Kerefztfára feszítették, Vas szeggel meg-szegeztek, A' lántsával öklelteték, És méreggel itattaték:

4. Vérért rajta ki-botsátá, Vizzel egybe ki-árasztá; Minket azzal meg-tisztíta, És lelkünkben meg-orvosla.

5. Ezt szent Pál-is lám meg-irta: Hogy Kriftus fán országolana; Rajta Halált meg-rontaná, Ördöggel a' bajt meg-víjná.

6. Az Ördögöt-is meg-győzné, A' nagy Poklot ő meg-törnéné; Embereket meg-mentené, És mennyországba bé-vinné.

7. JÉsus Kriftus a' mi fejünk; Mi egyetlen egy váltságunk, Közbenjárónk és mentségünk, Szószólónk és idvességünk.

8. Mostan te hozzád kiáltunk, És tiszta szívből könyörgünk, Botsásd-meg minden bűnünket, És add-meg idvességünket.

9. Ditsőség néked URunknak, Mi mennyei Királyunknak, Örök élet' foglalónknak, És abba bé-juttatónknak.

24.) *M A S Azon Nótára.*

MOstán el-jöttek az idők, Mikor meg-jelent minékünk

künk Az igazságnak ő Napja, ISTENnek jó-akarata.

2. Mostan hitnek ígéjében Szívünk erősödve légyen,
Hogy az ördög meg-ne tsaljő, Hitbē meg-ne tántorítson.

3. Légyen fegyverünk tisztaság, És életbéli józanság;
Mellyel ellenséget tőlünk Mindenkor megszűzse űzhetünk.

4. És a' tobzódás testünket Ne terhelje-meg elménket;
Hanem vigyázzunk azokra, Mellyek utak mennyországgra.

5. UR ISTEN! tégedet kérünk, Légy segítséggel minékünk;
Hogy jobbíthassuk magunkat, Kövessük szent útaidat:

6. Mind az el-múlt bűneinktől, Mind pedig a' jóvendőktől,
Mellyekre hajlandók vagyunk, Altalad meg-szabadúljunk.

7. Hogy minden mi bűneinktől Meg-szabadulván,
nagy szentül, Te hozzád, Atya UR ISTEN, Kíváncsozzunk az egekben.

8. Engedjed nekünk ezeket Szent Fijadért, a' ki minket
Ingyen olly igen szeretett, Hogy érttünk halált szenvedett.

9. Ditséret légyen Atyának, És egyetlen-egy Fijának,
Ezeknek ajándékának, A' ditső Szent Háromságnak.

H U S V É T I N N E P I E K.

25.)

Azon Nótára.

Fénylik a' Nap fényességgel; Zeng az Ég nagy
ditsérettel; E' Világ örül örömmel; Ordít Pokol rettegéssel:

2. Mert

2. Mert Király Kríftus' ereje Halálnak mérget meggyőzé, Pokol' torkát bé-rekeszté; Minket nagy kántól meg-mente.

3. Koporsóba temettetek; Vitézektől őrizteték; Hatalomban dítsekedék; Halál tőle győzetteték.

4. Meg-mente immár a' kintől, Pokolbéli ellenségtől: Mert fel-támadt a' halálból, Mint mondaték az Angyaltól.

5. Meg-hólt vala bűneinkért; Fel-támadt igazságunkért: Hogy mi-is egyemben véle Támadjunk örök életre.

6. Ez Húsvéti Innepekben Vígadozzunk örömmünkben: Mert a' Kríftus nagy örömben Fel-támadt ditsőültt testben.

7. Te, kegyelmes Király! minket Bírj, és a' mi szívünket: Adjad nekünk Szent LElkedet, Hogy ditsérhessünk tégedet.

8. Kérünk illy nagy örömmünkben, Ez Húsvéti Innepekben Oltalmaz minden gonosztól, Lelki, testi nagy vefzélytől.

9. Hálákat adunk tenéked, Mert mi tőlünk ezt érdemled: Mint ki halálból fel-kelel, 'S minket azal meg-élefsztél.

26.) M Á S. *Azon Nótára.*

E' Világnak fényessége, És szenteknek idvessége,
Kríftus JÉsus, egy reménye, Mennynek, földnek Teremtője!

2. Kegyetlen halált meg-győzéd, Ördög' hatalmát el-vévéd, Pokol' torkát bé-rekesztéd; Bűnűnket rólunk el-vévéd.

3. Te általad meg-váltattunk; Te általad szabadultunk: Te általad igazultunk; Te általad idvezülünk.

4. Alázatosan könyörgünk, Buzgó szívből esedezünk; Légy minékünk segítségünk: Mert jól látod melly' fok bűnünk.

5. Add Szent LElked' ajándékát, Örök életnek jutalmát; Engeszteld Atyád' haragját, Láthassuk ő szent irgalmát.

6. Te vagy mennyország' kapuja, És idvességnek ajtaja; Bűnösöknek Szószólója, És csak egy Közbenjárója.

7. Ditsőség légyen Atyának, Tenéked ő szent Fijának, És a' mi Vigasztalónknak, A'tellyes Szent Háromságnak.

27.) M A S. *Azon Nótára.*

KErefztyéneknek ferege, Húsvét' Innepét ditsérje, Ezftendőnként énekelvén, Nagy fel-fzóval örvendevén!

2. A' győzhetetlen Orofzlán Mert a' Sárkányt, ki a' Sátán, A' halálból fel-támadván Meg-győzé, fejét meg-rontván.

3. Kinek fenn áll nagy hatalma, Míg el-jő ítélet' napja; Akkor-is azt ki-mutatja: Mert holtakat fel-támasztja.

4. Pokolnak kegyetlen toroka Melly foglyokat el-nyelt vala, Meg-váltá Kríftus halála, Kiket magának foglala.

5. Mos-

5. Mostan immár uralkodik, Hatalmában ditsekedik, Földet, mennyet egygyé tévén, 'S nekünk örömet készítvén.

6. Azért őtet, jer, mindnyájan Áldjuk, 's magasztaljuk vígan; Minket, kérjük nagy biztunkban, Vigyen-bé szent országában.

7. Örökkévaló ditsőség, Földön, mennyen nagy tisztesség Mindentől néki adassék, Mint Megváltó imádtassék.

28.) M Á S. *Azon Nótára.*

KErefztyének most örüljünk, Húsvét Innepét ditsérjük, Esztendőnként énekeljünk Nagyfel-szóval örvendezzünk.

2. Mert ím' a' Krifus meg-győzte A' bünt, és poklot meg-törte, A' kárhozatot el-vette, Órdög' hatalmát vesztette.

3. Ádámnak nagy vala vétke, És rút engedetlensége, Mellyel minket meg-sebhezte, Együl-egyig mind el-vezte.

4. De mihelyt Krifus fel-kele, Órdög ottan meg-retene, Az ő orzága fillyede, Hatalma veszni erede.

5. Győzője lón ellenségnek; Félelme hitetleneknek; Reménye a' meg-térőknek; Öröme benne hívőknek.

6. Ennek azért, jer, szolgáljunk, Parantsolatjában járjunk; Beszédének hitelt adjunk; Szent Nevét vég nélkül áldjuk.

7. Ditsőség légyen Atyának: És az ő egy szent
D 2 Fijá-

Fijának, Ezeknek Ajándékának, A' ditső Szent Háromságnak.

29.) M Á S. Nóta: *Mi kegyes Atyánk bölts:*

Szenteknek te vagy, Krístus ékessége, És a' Ke-
refztyéneknek reménysége; Mert az ördögnek
fejedelemsége, El-vefze mérge.

2. Te minden szolgálodat kegyelmesen, Kérünk meg-
tartsad e' szent Innepekben; Hogy győzedelmidet
ellenségiden Aldjuk kedvesen.

3. Ez a' Húsvétnek győzedelmes napja, Mellyen
a' Krístus a' Halált tsúfolja; Fel-támadt testét menny-
ben mútogatja, Szépségben tartja.

4. Mert most, mint Király, magas mennyországban,
Királyi-székekben ül az Atya' jobbján; Honnét még el-
jő ítélni igazán Mindent ezután:

5. Kérünk tégedet áldott Fiú ISTEN, Szent LÉlked
által lakozzál szívünkben; Hogy bátran akkor a' meg-
újultt testben Álljunk elődben.

6. Engedjed nekünk ezt Atya UR ISTEN, És meg-
szentelő Szent LÉlek UR ISTEN, Kikkel a' Krístus
országol egyemben Minden időben.

30.) M Á S.

JÉSZUS Krístus ISTENnek egy Fija, Szent Atyádnak
ki-rajzolt ábrázatja, Ő ditsőségének tündöklő vi-
lága, Általad jelenék hozzánk akaratja.

2. El-jövével szent Atyádtól mi hozzánk, Szerelmedet
ígyen mutatod hozzánk, Egyesülvén velünk hasonló
lól

lól hozzánk, Testünkbe öltözvén, úgy jövéi mi hozzánk.

3. A' mi bűnünk igen szörnyű vala: Mert ördög' hatalma ránk szállott vala, És szent Atyád' haragjába estünk vala, Kárhozatra mindnyájan tartattunk vala.

4. Végetlen hozzánk-való kedvedből, Tsak te szabadítál-ki mind ezekből, A' rettenetes veszedelem' tőriből, Ki-ragadál ördög' kegyetlen kezéből.

5. Szentségedbe-is fel-öltöztetél, Igazságodba minket helyheztetél, Te szent Atyádnak eleibe úgy vívél, Nyomorúlt fejünknek kegyelmet úgy nyerél.

6. Tsak te egyedül vagy éltetője Híveidnek, te vagy gondviselője; Szegény el-esteknek vagy fel-emelője, Keserves szíveknek elevenítője.

7. Híveid azért könyörgünk néked, Kik keserves szívvel állunk előtted, Hajtsd-le hozzánk a' te kegyes füleidet, És hallgass-meg minket keserves népedet.

8. Rettentnek minket mi sok bűneink, És vádolnak előtted ellenségink; Nem tágítnak minket sok szidalmazóink; Rongálnak és fanyargatnak üldözőink.

9. Haragodban ne ítélj-meg minket; Kegyelmedből szánj-meg illy veszteket; Irgalmassággal fedd-el bűneinket; Igazságoddal ruházd benned hívőket.

10. Szent Atyádnak könyörögi érettünk, Hogy haragját végye-ki már közzülünk, Tégyen kegyelmességet éretted velünk: Dögöt, fegyvert, rabságot távoztasson tőlünk.

11. Marasztson-meg minket szent Nevedért, A' ke-
refzt-

refztfán érttunk áldozatodért, Drága vérednek azonn ki-ontásáért, És bűnünkért való te szent halálodért.

12. Hogy nagy-vígan néked énekeljünk, Együtt téged' szent Atyáddal ditsérjünk, És Szent LÉlekkal örökké magasztaljunk, Angyalokkal 's minden Szentekkel így zengjünk;

13. Szent az Atya mi édes Teremtőnk, Szent a' Fiú szelmes Idvezítőnk, Szent a' Szent LÉlek mi kedves Meg-szentelőnk, Szent a' SzentHáromság egy örök ISTENŰNK!

e 31.) M Á S. Nóta: *Mi kegyes Atyánk:*

ORúljunk most mindnyájan Keresztyének, Még az Angyalok-is mennyben zengjenek: Mert a' JÉsus Kristus ellenségünkön Győzedelmet von.

2. Erős Királyunk meg-rontá a' halált, El-vévé rólunk a' Törvénynek átkát, És meg-tsúfolá pokolnak hatalmát, Bé-dugá torkát.

3. Oh ditső Király! te bírij immár minket, Igazgask kérünk a' mi szíveinket; Ditséretedre mozgask nyelveinket, Gerjeszd elménket.

4. Nyújts vígasztalást keserűségünkben; Végy óltalmadba üldöztetésünkben; És lelki testi nagy veszedelmekben Tarts kezeidben.

5. Tekints mi reánk szegény árváidra, Világosítsd szemeinket látásra; Vezérelj az idvességnek útára, Az igazságra.

6. Noha szent Atyádnak jobbán ülsz mennyben,
De

De Szent LElked által lakjál szívünkben; Hogy el-ne tsüggedjünk a' fok kereszttben, Az igaz Hitben.

7. Hogy mikor meg-térsz hozzánk ítéletre, Mindenekhez nagy-szoros szám-vételre, Állhassunk akkor elődbe jobb-kézre, Öröm vételre.

8. Hallgass-meg minket e' könyörgésünkben; Hogy míg itt élünk e' nyavalyás testben, Te kegyelmedben elménk tsendes légyen Minden időben.

9. Ditsőség légyen néked szent Atyáddal, És Szent LElkeddel mi vígasztalónkkal, Áldunk téged' minden szent Angyalokkal Szüntelen szókkal.

32.) U R N A K M E N N Y B E M E -

N E T E L I R E .

MOstani ékes Innep-nap, és lelki nagy örömek Indítják elménket jeles éneklésekre; Mert ímé a' Krisztus fel-méne székibe, Mennyeknek kegyes Királya.

2. Fel-méne nagy örömmel vígadván a' mennyekbe; Szenteknek feregi hirdetik ditsőültnek; Éneklük az égben az Angyali Karok Győzőnek nagy ditsőségét.

3. Ki, menván a' mennyekbe, poklokat ő meg-köte, Adván mind a' földieknek fok ajándékokat: Ditsült testben jő-el minket ítélni, Ki ditsőséggel fel-méne.

4. Könyörgünk tenéked, kegyes teremő ISTENünk, Ahítatos szolgálodat hogy te meg-hallgassad; Hogy a' meg-dühödött pokolbéli őrdög Minket pokolra ne vigyen.

5. Hogy mikoron fényes kődben meg-térsz az ítéletre, El-titkoltt baneinket igazán ítélni: Ne adj rettenetes

tes kínokat a' mi bűneinkért; De Fijadnak add érdemét.

6. Engedjed ezt nekünk örök mindenható UR ISTEN, Oh te Atya ISTENnek Fija, és Szent LÉlek ISTEN, Uralkodó egyenlő ditső Szent Háromság, Most és örökkön örökké!

23.) M Á S. Nóta: *Uj világosság jelenék:*

JÉsus Krístus mi Királyunk, Teremtőnk és igazságunk, Megváltónk és vídámságunk, Ki testben lakozál nálunk.

2. Honnan érdemlettük tőled; Hogy bűneinket elvégyed, A' szörnyű halált-is szenvedd; E' Világot kedvedbe vedd?

3. Pokolra érttünk le-szállál, Fogságból ki-szabadítál; A' halálból fel-támádál, Mennyben nekünk helyt foglalál.

4. Kérünk azért édes URunk, Légy Szószóló mi érettünk: És mikor innen ki-múlunk, Adjad szent színedet látnunk.

5. Ditsőség légyen tenéked, Atyádnak egyemben veled, Áldassék a' te Szent LElked, Kit nálunk hagyál helyetted.

P Ū N K Ő S T I N N E P I R E.

24.)

Azon Nótára.

JÖvel teremő Szent LÉlek, És híveiddel légy vélek; Szent ajándékiddal szívek Ujúljon és tellyesedjék.

2. Ki, ható Vigasztalónak, És ISTEN' ajándékának, Avagy hét ajándékúnak, 'S ISTEN' jobb-keze' újjának:

3. Mondatol élő kútfőnek, Tűznek, es lelki kenetnek,

nek, Atyának ígéletinek, És az igaz szívetnek.

4. Gerjeszsz világot elménkben; Önts szívetet szívéünkben; Erősíts minket Hitünkben, És nagy erőtlenségünkben.

5. Adj nekünk tellyes örömet, Idvesség' hozó kegyelmet; Közztünk minden gyűlölséget Ronts-el, és adj egyességet.

6. Távoztasd ellenséginket, És add-meg békeségünket; Mindenkor vezérelj minket; Utálhassuk bűneinket.

7. Adjad esmérnünk az Atyát, És az ő Egyszülött Fiját; És hinnünk, hogy mind kettőtől Szentül származol vég nélkül.

8. Ditsőség az egy ISTENnek, Atya', Fiú', Szent Léleknek, Kedves ajándéka ennek Lakjék szívében mindennek.

35.) M A S. *Azon Nótára.*

Jövel Szent Lélek UR ISTEN! Vigasztalj minket szívéünkben, Bátoríts-meg félelmünkben: A' Krisztusnak érdeméért.

2. Jövel, jövel! téged' kérünk, Ajándékod' közzöld velünk; A' gonofzt fogyassad bennünk: A' Krisztusnak érdeméért.

3. Jövel! lágyítsd a' kő szívet: Fojtsd-meg a' nagy gyűlölséget; Plántálj közzénk egyességet: A' Krisztusnak érdeméért.

4. Ditsőség néked URunknak, És kedves Vigasztalónknak, Ki el-foglalál magadnak Minket lakóhajlékidnak.

26.)

M Á S. *Azon Nótára.*

JÖVEL Szent LÉlek UR ISTEN! Ki Atyával vagy egy ISTEN! Tégy mi-velünk kegyelmesen: A' Krisztusnak érdeméért.

2. Bűnösök vagyunk előtted: Mert nem fogadtuk ítésted'; Bűneinket el-fedezzed: A' Krisztusnak érd:

3. Áldd-meg, Szent LÉlek! szívünket, Szenteld-meg a' mi lelkünket, Ujítsd-meg természetünket: A' Krisztus:

4. Te vagy szívünknek világa; Nézd, minket tart bűn' foksága; Ne légyünk ördög' országa: A' Krisztusnak érd:

5. Hitetlenségünknek bűnét, Istentelenségünk' terhét Rontsd-el, kárhozát' kötelét: A' Krisztusnak érd:

6. Viseljed a' mi gondunkat; Néked ádtuk mima-gunkat; Vezérelj a' mi útunkat: A' Krisztusnak érd:

7. Szent LÉlek, kérünk, irgalmazz! És minden bűn-től óltalmazz; Kárhozat ellen légy támasz: A' Krisztus:

8. Minden keserűségünkben, És életünknek rendi-ben, Bátoríts minket hitünkben: A' Krisztusnak érd:

9. Az igaz hitnek gyümölsét, A' szeretet' egyessé-gét; Plántálj mindenütt jó hitet: A' Krisztusnak érd:

10. Setéségünknek világa, Mi szívünknek nyájas-sága, Lelkünknek légy boldogsága: A' Krisztusnak:

11. Szent LÉlek! kérünk tégedet, Óltalmazd a' te Igédet, Esmérhessünk-meg tégedet: A' Krisztus:

12. Dicsőség Atya ISTENNEK, Fiúnak Idvezítőnk-nek, A' Szent LÉlek UR ISTENNEK, Szent Há-romság egy ISTENNEK.

SZENT

SZENT H A R O M S Á G N A P R A.

37.)

Azon Nótára.

IDvez légy édes JÉsusunk, És mi kegyelmes Királyunk!
Idvez légy Krifus mi URunk, Atya előtt Prókátorunk!

2. Áldott légy Mária Fija, Atya ISTENnek-is Fija,
 Szívünknek bátorítója, És lelkünknek meg-tartója.

3. Tekints az igaz vallásra, ISTENnek igazságára,
 Szent Nevednek áldására, Igédnek hallgatására.

4. Prédikáltasd szent Igédet; Hirdettesd böltseségedet,
 Szent Évangyéliomodot; Öregbítsed országodat.

5. A' te mennyei szent Atyád A' mit nem plántált,
 ki-irtsad; A' hamisságot gyomláljad; A' gonofzt köztünk
 fogyassad.

6. Gonofz délbéli rút dögtől, Tévelygő vak fetétség-
 től, És minden ellenségektől Oltalmazz minket ezektől.

7. Te szent Igédnek fegyverét, Add nekünk igaz értelmét:
 Mert ellenségnek erejét Azzal ronthatjuk-meg fejét.

8. Téged', URam, nem esmérünk, Míg visel vak
 észességünk; Mert romlott természetünknek Hamisság
 tetfzik kedvesnek.

9. Igen jól esmérfz bennünket, Tudod erőtlenségün-
 ket, Szívünkbe hamar bé-repül A' gonofz igaz' jeléül:

10. Ha szent Igédnek világát Meg-óltod azért lámpá-
 fát, 'Sodomabéliek léfzünk, És Gomorával el-vefzünk.

11. Jaj annak a' Nemzetségnek, Mellytől világát
 Igédnek Meg-vonzod; mert hamarsággal Meg-ve-
 red azt nagy vaksággal:

12. Nagy lelki éhséget menten Botsátafz arra, UR ISTEN; Mellyért örökké mind testben Éhezik, és mind lélekben.

13. Oltalmaz, kérünk tégedet, Ez ilyen vakságtól minket: Nyisd-meg lelki szemeinket, Hogy vehessük szent Igédet.

14. Adjad nekünk Szent Lelkedet, Világosítsd-meg elménket; Hogy esmérhessünk tégedet, És ditsérhessük Nevedet.

15. Kegyes Tanító-Mesterünk, Botsád-meg bűnűnket, kérünk: Hogy meg-ne éhezzenek lelkünk, Szent Igéd zengjen közöttünk.

16. A' pokolbéli tudományt, Minden emberi tálmányt Ronts-el, hogy tsak szent Igédből Idvesféget várjunk hitből.

17. UR ISTEN! téged' ditsérünk, És szent Nevedért most kérünk, Neveljed Igédet közöttünk, Hogy az által mi élhessünk.

38.) M Á S. *Azon Nótára.*

OH Teremtő Atya ISTEN, Ki uralkodol mennyekben, Tekints reánk inségünkben! Ne veszfűnk-el bűneinkben.

2. Oh Megváltó Jésus, URunk, Egyetlen-egy Prókátorunk! Engeszteljed szent Atyádat, Ne rontsd-el Szentegyházadat.

3. Szentelő Szent Lélek ISTEN! Lakozzál a' mi szívünkben; Tarts-meg minket igaz hitben, És nagy buzgó szeretetben.

4. Oh

4. Oh egy ISTEN Szent Háromság, És tökéletes igazság! Kérünk, tőlünk a' hamisság Távozzék, és minden hívság.

5. Tied legyen a' ditsőség, Földön mennyen a' tisztetség; Mert egyedül vagy olly Felség, Kit nem imádni nagy vétség.

39.) M Á S.

*Atya, Fiú, Szent Lélek készíts szent Igédre;
Jésus' érdemét rubázd áldott híveidre.*

MI URunk 's édes Atyánk, add nekünk Szent Lelkedet, Szent Fijadért közöld-is úgy velünk bő kedvedet; Hogy esmérhessük épen te igaz törvényedet, És hamis tudománytól ójjuk-is szent Igédet.

2. Krisztus, ki híveidnek küldted mennyből Szent Lelkedet, Kiket Atyád öröktől választott és el-jegyzett; Nekünk-is azon Lelket mostan közinkbe küldjed, Ki által szent Igédben esmérjünk épen téged'.

3. Oh Szent és édes Lélek! légy mi kedves vendégünk, Ki fok kintstsel gazdag vagy; lakozzái együtt velünk: Készíts nyelvet szólásra, adj kedvet tanulásra, Hajts fület a' hallásra, gyújts szívet meg-tartásra.

AZ ISTENNEK TEREMTÉSKORI

hat Napokon lett dolgairól való

H Y M N U S O K.

40.) ELSŐ NAPI. Nóta: *Mi kegyes Aty:*

FElséges ISTEN, Mennynek Földnek URa! És
E 3 minde-

mindeneknek nagy-bólts alkotója, Világosságnak tsudálatos Attya, És formálója:

2. Hogy meg-mútatnád te nagy jóvóltodat, Böltseségedet, és nagy hatalmadat, Te foghatatlan világosságodat, Bölldogságodat:

3. A' Mennynek, Földnek ő teremtésében, Hogy még e' Világ vólna fetétségben, Világosságot terem-tél az Égben, Szép tündöklésben.

4. Te meg-választád akkoron a' Napot, A' fetét Éjtől a' világosságot; Dolog-tételre rendeléd a' Napot, A' szép világot.

5. Fáradság után el-aluvásunkra Szerzéd az Éjjet mi nyúgodalmunkra: És, hogy ez élet minket míg el-hagyna, Meg-újítana;

6. Akkor változik-el testi világunk, És követke-zik kedves nyúgodalmunk: Jusson elődbe azért imád-lágunk, Fohászzkodásunk.

7. Ne hagyd lelkünket bűnnek el-bírnia, Örök élettől itt el-fzakadnia, Gonofzság miatt ne hagy-d kárhoznia, Meg-romlania.

8. De gerjeszsz minket a' mennyei jóra, Örök élet-nek szép kívánságára; Minden bűnöknek távoztatá-fára, Utálására.

9. Add-meg ezeket kegyes Atyánk nekünk, Te szent Fijaddal minékünk ISTENŰNK, És Szent LElked-del légy kegyelmes hozzánk, Tekints mi reánk.

41.) Má-

41.) M Á S O D I K N A P I. *Azon Nótára.*

Mennynek és Földnek nemes Teremtője, Minden dolgoknak böltsen rendelője, Az Ég a Földdel hogy együtt ne lenne, De külön lenne:

2. Te el-választád másod' napon őket, Az Ég 's a Föld közt szerzél megszeséget; A' Fellegeknek tágas ürességet, A' Hidegeket.

3. Hogy a' nagy Vizek mind az egész Földet El-ne borítsák a' szép Szigeteket, Tsudálatosan fel-függesztéd őket, A' Fellegeket.

4. Annakfelette az égi Tűz minket, Mind ne veszténé-el a' földieket; Te azok által meg-enyhítéd őket, Ugy éltetfz minket.

5. Ne essünk ismét új veszedelmekben, Az ördög miá nagy keserűségben; Mikor vétkezünk, ne hagyj a' bűnökben, Ördög' kezében.

6. Adj igaz hitet e' Világban nekünk; Melly minden jóval tündököljék bennük; Minden hívságot útaltass-meg velünk, Lakozzál bennünk.

42.) H Á R M A D I K N A P I. *Azon Nótára.*

A' Széles Földnek nagy-bölts Teremtője, És Tengereknek tsuda intézője; Hogy a' Viz és Föld mind tsak egy ne lenne, De különbözne:

2. Te harmad' napon hogy teremtesz vala, Mikor a' Vizzel a' Föld együtt vólna, Mind a' Vizeknek parantsoltál vala, Így szóltál vala:

3. Válganak magoknak Vizek a' Földtől, És légyen

gyen külön a' Föld a' Vizektől; Emberek, vadak bírják lakó-helyül, És örökségül.

4. Hogy bővölködjék mindenféle Fákkal, Sok különböző-külömb nagy-szép Virágokkal; És gyümölsöz-zék éltető fok jókkal, Drága magvakkal.

5. Akkoron lőnek a' széles Tengerek, Az egész Földön nagy-szép Folyó-vizek, Tsorgó-Patakok és kedves Kútfejek, A' kik éltetnek.

6. Gyógyítsd-meg, URam, lelki febeinket, Tisztítsd-meg a' mi fertelmességinket: Adjad siratnunk hitetlenséginket, Sok bűneinket.

7. Bírja Szent Lelked a' mi szívünket; Semmi gonofzra ne botsásson minket; De minden jóban építsen bennünket Erőtleneket.

8. És bátorítsa félelmes szívünket, Tartsa tsendesen te benned hitünket; Semmi rettegés ne illessen minket Te híveidet.

43.) NEGYEDIK NAPI. *Azon Nótára.*

OH magas Mennynek szentséges ISTENE! Széles Egeknek meg-erősítője, Negyedik napon szépen építője, És rendelője:

2. Ki fejünk felett, mintegy fel-vontt fátort, Megékesítéd a' nagy magasságot; Akkor teremtéd te a' fényes Napot, És a' szép Hóldot;

3. Hogy e' Világnak a' Nap ő fényével Nappal szolgálna el-kerülésével; A' Hóld-világ-is azonképen éjjel Szolgálna szerrel.

4. Kik

4. Kik ezenközben az ő folyásokkal Jegyek lennének, és el-forgásokkal, Esztendő, Hónap, és Hét-szám tartással, Mi nagy hafznúnkkal.

5. Ezekkel szerzéd a' szép Tsillagokat, Mintegy hatalmas nagy országos hadat; Hogy meg-mútatnád te nagy hatalmadat, Birodalmadat.

6. Világosítsd-meg az embereket-is: Vedd-el homályát a' mi szívűnknek-is: Oldd-meg a' bűnnek kemény kötelét-is: Te bírj minket-is.

44.) ÖTÖDIK NAPI. *Azon Nótára.*

OH nagy hatalmú Felséges UR ISTEN, Ki tsudálatos UR vagy az Egekben! Onnét teremtéd, kik járnak az Égen, 'S a' Viz fenéken.

2. Ötödik napon adál madarakat, Sok tsudálatos szárnyas-állatokat; Azokkal együtt a' vízben valókat, És fok Halakat.

3. Vallyon nem elég tsuda-é ez nekünk, Azon egy vízből mit adtál szemlélnünk! Kiknek némellyik égen jár felettünk, Mefzfze mi tőlünk:

4. Némellyik pedig vizeknek fenekén, Széles tengernek az ő nagy őrvényén, És őrvényeknek mélyéges fok völgyén, Szabadon élvén.

5. Adjad minékünk bűnös fijdainak, Te szent Fijadban meg-igazúlttaknak, Vethessünk véget minden álnokságnak, És gonofzságnak.

6. Ne bírjon minket a' lelki nagy vakság, És bálványo-

ványozó szertelen kábaság; És a' Pogányi fok útálatosság Semmi hamisság.

45.) HATODIK NAPI. *Azon Nótára.*

EMberi nemnek Teremtő ISTENE, Minden dolgoknak szépen rendelője, Valamit éltet az egész föld' színe, Te vagy fzerzője.

2. Hatod' nap' adád a' Fenevadakat: Akkor teremtéd földből a' Barmokat: A' Tsúszó Máfzó földi-Állatokat, És az Ádámat.

3. Te így rendeléd azoknak dolgokat: Hogy ember bírná e' földön azokat, Minden nagy testi erős állatokat, Mint hív szolgákat.

4. Őrizz, UR ISTEN, nagy oktalanságtól Minket, szertelen gonosz kívánságtól, Testi rabságtól, minden bú-bánattól, És nagy romlástól.

5. Bírjad Lelkeddel a' mi erköltsűnket, És vezéreljed tselekedetinket: Kríftus' vérével mosd-el bűneinket, Undok szennyűnket.

6. A' magas mennyből adj örömet nekűnk, Szent ajándékokd' közöljed mi-velűnk: Minden gyűlölség távol legyen tőlűnk, Lakozzál köztűnk.

HETEDIK NAPI. *Reggeli.*

46.) Nóta: *Uj világosság jelenék, O tív:*

A' Nap reánk fel-viradván, Kérjűk az ISTENT mindnyáján, Hogy ezenn az egész napon Bűntől minket óltalmazzon.

2. Nyelvűnket meg-tartóztassa, És a' bűnre ne bortsásfa, Sze-

fa, Szemeinket bé-takarja, Gonofzra nézni ne hagyja.

3. Szíveink tisztaak legyenek; Gonofz bünt bé-ne végyenek; Kevélységet gyűlöljenek; Ételt, italt mértékljenek.

4. Hogy mikor a' Nap el-nyugszik, És az éjj bé-alkonyodik, Mi egészen tisztaak legyünk, És ötten vígan ditsérjük:

5. Ditséret legyen Atyának, És egyetlen-egy Fijának, És a' mi Vigasztalónknak, Kitől minden jók származnak.

47.) *Estv: Köny: Nót: Mi kegy: Aty:*

FELSÉGES ISTEN, mennynek, földnek URa, Ki mindeneknek vagy teremő Atya, A' magas Égnek szépen alkotója, És vagy bírója:

2. A' mi kedvünkért a' szép fényes Nappal Te meg-ruházád az Egeket azzal, És az Éjtfzakát a' világos Hóddal, Mintegy lámpással.

3. Hogy meg-nyúgosson a' mi munkáinktól, Törődésinktől és fáradságinktól: Néha pediglen mi nagy bánatinktól, És siralminktól.

4. Nagy hálát adunk, kegyes Atyánk néked, Hogy te ez napon nekünk ezt engedted, Nagy-szép békével élénk te előtted, Ditsőség néked.

5. Immár a' Napnak ki-meneteliben, Néked könyörgünk, Atyánk, igaz hitben, Segíts-meg minket minden szükséginkben, Aldj-meg lelkünkben.

6. Hogy tiszta szívből áldhassunk tégedet; Szép ének-

ének-szóval dicsérjük Nevedet; Józan elmével irádunk tégedet, Mint ISTENünket.

7. A' fetét éjjnek reánk jövésében, Adjad, hogy lelkünk ne légyen fetétben, Sem pedig hitünk tökéletlenségben, És tévelygésben.

8. Ha a' mi testi szemeink alufznak, Lelki szemeink reád vigyázzanak; A' mi bűneink mind el-aludjanak, És meg-haljanak.

9. Tartsd tisztán, URam, testünket 's lelkünket; Őrizz-meg büntől álmunkban-is minket; Az álnok ördög ne bírjon-el minket, Erőtleneket.

10. Adj békeséges nyugodalmat nekünk, És tennem-magad vigyázz, URam, érttünk; Nagy-szép békével légyen fel-kelésünk, Tellyes életünk.

11. Tégedet kérünk ISTENnek szent Fija, Néked könyörgünk mi URunknak Attya, Hogy a' mit kérünk Szent Lelked meg-adja, 'S meg-koronázza.

H E T E D S Z A K A I K Ö Z Ö N S É G E S

H Y M N U S O K.

48. Nóta: *Uj világosság jelenék, O tév:*

IGaz Biró, nagy UR ISTEN, Ki állatsz mindent jó rendben; Reggelt, Dél, Estvét rendelted, 'S híveidnek meg-szentelted:

2. Krifus, hívek' meg-tartója, Egeknek igazgatója, Mindeneknek alkotója Te vagy böltsen formálója:

3. Szent Lélek egy igaz ISTEN, Ki lakol minden hívek-

hívekben, Tartasz mindent igaz rendben: Tőled függ minden Keresztyén.

4. Szent Háromság egy ISTENSÉG, Ki vagy mindenre elégség, Tsak tiéd minden tiztesség, Néked adassék ditsőség.

5. Te teremtettél bennünket: Bírd hát jóra életünket; Ne nézd gyarló esetünket, Segélld erőtlenségünket:

6. Hogy mi tsak tiéd légyünk, Téged' szüntelen ditsérjünk: Légyen fzeretet mi bennünk, Egymás között egyesek légyünk.

7. Oltsd-meg patvarinknak tűzét; Vedd-el bűneinknek terhét: Adj minékünk tsendességet, Lelki testi békeséget.

8. E' Világon úgy élhessünk, Hogy bűnünkben el-ne veszfzünk; Hanem mennyégbe mehessünk, 'S veled örökké élhessünk.

9. Ditsőség légyen tenéked, Menny, föld magasztaljon téged': Mert mindenekre kegyelmed, Mint a' bő árviz ki-terjed.

49.) M Á S. *Azon Nótára.*

LAtod ISTEN szíveinket, Tudod erőtlenségünket, El-nem rejtjük bűneinket; Várjuk kegyelmességedet.

2. Mindnyájan' artzra borúlunk, 'S hozzád, szent Atyánk, kiáltunk, Felejtsd-el bűneinket, Tengerbe el-béveds őket.

3. Világosítsd elméinket, Gerjeszd-fel mi szíveinket; Hogy ditsérhessünk tégedet, És áldhassuk szent Nevedet.

4. Hajlékoddá mi szívünket Szenteljed, kérünk tégedet: Szíveinkben lakodalmat Szerezz, és nagy nyúgodalmat.

5. Így tselekedjél mi-velünk, Szent Fijadért, ki minékünk Nálad bizonyos reményünk, Hozzád egyenes vezérünk.

50.) M Á S. *Azon Nótára.*

FÉlséges Atya UR ISTEN, Ez napnak ő kezdetiben Könyörgünk, tarts-meg hitünkben, És az igaz fzeretben.

2. Bűneinket meg-botsássad, És szívünket vígasztaljad, Vallásunkat bátorítsad; A' Szent Lelket nekünk adjad:

3. Hogy ne ártson az ellenség; Távol légyen minden kétség, Tefti, lelki fertelmesség, És a' gonofz eretnekség.

4. Oltalmaz, kérünk, gonofztól; Ördögtől, hitetlenségtől; A' bűnnek kísértetítől; Hirtelen-való haláltól.

5. Adjad nekünk életünkben, Szerethessük egymást szívben; Élhessünk nagy békeségben, És hitnek jó gyümölsében.

6. Munkánkat nekünk meg-áldjad; Javainkat szaporítsad: Hivalkodásra ne botsáss; És tobzódástól távoztass.

7. Lelkünket és jófzágunkat, Néked ajánljuk magunkat; Vezéreljed mi útunkat; Viseljed jóra gondunkat.

8. Engedd ezeket Kristusért, Te egyetlen-egy Fijadért, És minékünk Szószólónkért, Egy elég áldozatunkért.

9. Hálákat adunk, UR ISTEN; Te szent Fijadnak
akké-

akképen, Szent Lélekkel egyetemben, Mostan, és minden időben.

51.) M Á S. *Azon Nótára.*

Könyörögjünk az ISTEENnek, Kristus által, mint Atyánknak, Hogy esmérjen fíjainak, Kegyelmezzon bűneinknek.

2. Az őrdögnek hatalmától, És a' bűnnek erejétől, Mindenféle ellenségtől Oltalmazzon, és haláltól.

3. Vigasztaljon Szent Lelkével; Igazgasson beszédével; Ne boszszantsuk bűneinkkel, Nagy-fok hitetlenséginkkel.

4. Mai nap' mi életünkben Ne essünk semmi vétekben; Nagy józanság életünkben Légyen minden beszédünkben.

5. Hitünk légyen tőkélletes, Mi életünk olly szentséges: Nálunk légyen útálatos Hitlenség, mert kárhozatos.

6. Szent Angyalid őrizzenek, Éskezekben viseljenek; Gyötreni ne engedjenek Se embernek, se őrdögnek.

7. Ditséret néked, UR ISTEEN, Ki minket nézsz kegyelmesen: Hallgass-meg mostan kegyesen, Hogy könyörgünk szűkségünkben.

52.) M Á S. Nóta: *Mi kegy: Atyánk, bölts:*

Sok nyavalyánkban Atyánkhoz kiáltunk, Mert segedelmet sohól nem találunk: Tsak ő minékünk Atyánk, és gyámolunk, Minden óltalmunk.

2. Tégedet azért alázasos szívvél Kérünk, óltalmaz

mazz Atyánk jobb-kezeddél; És táplálj minket a' te szent Igéddel, Lelki étellel.

3. Itt e' Világon míglen mi nyomorgunk, Tsak fegedelmed alá mi folyamunk; Mert igen kegyes Atyánk vagy minékünk, Minden életünk.

4. Pokol' ajtaja bűnért reánk nyíla, Hogy az ISTENnek haragja indula, Minden nyavalya ottan reánk szálla, Bűnnek jutalma.

5. Ha bűneinket számlálod, UR ISTEN! Senki közzülünk nem mehet elődben; Mert mi fetrengünk számtalan fok bűnben, Undok életben.

6. Azért könyörgünk, ne nézd bűneinket; De tekints kegyes szemeiddel minket, A' te Fijadért szeress ingyen minket, Szabadíts minket.

7. Ne tégy mi-velünk a' mi bűnünk szerént; De tekints minket kegyességed szerént, A' Kríftus Jépus' kedves vólta szerént, Érdeme szerént.

8. Végy-el mi rólunk ennyi fok ínséget; Adj nekünk, kérünk, immár tsendességet; Ne fogyatkozzunk-el fok ínségink közt, Adj nekünk erőt.

9. Sok nyavalyáink le-tsendesedjenek; Hogy hatalmasok tégedet féljenek, És mindenkoron téged' esmérjenek Örök ISTENnek.

10. Ditséret légyen az Atyának mennyben, Ó szent Fijának örök ditsőségben, És Szent Léleknek vélek egyetemben, Örökké, Amen.

53.) M Á S. Nóta: *Uj világosság jelenék:*

MIndenkoron téged', UR ISTEN, Magasztalunk
mi szívünkben; Bizodalmunk kegyelmedben;
Ditsekedünk szent Nevedben.

2. Örvezdez, szent Atyánk, lelkünk; Mert bíz-
tat minket mi URunk, Békeségre hogy már dolgunk
Hozatott, minden mi ígyünk.

3. Mihelyt bajunkat fel-vévé, És magát kezessé té-
vé; Legottan meg-igazíta, Félelemből szabadíta.

4. Immár kegyelmességedet Várjuk, URam, te
kedvedet; Imádjuk tsak szent Nevedet: Nézd Kris-
tust, mi érdemünket.

5. Mert ő rajtunk keseredék, Bűneinkbe fűződözék,
Halálunkban részesedék: Haragod rólunk így múlték.

6. Hamisak valánk előtted, Rettegünk vala te tő-
led; De el-tévedt juhaidat Meg-téríté te szent Fijad:

7. Vállán őket az akolba, Bé-vivé nyúgodalomba;
Meg-bíztatá kegyelmében; Meg-gyógyítá férelmekben.

8. Néked azért örvezdezünk, Te benned most ditseke-
dünk, Mi egyetlen-egy életünk, Néked örökké éneklünk.

9. Ditsóság néked Atyánknak, És egyetlen-egy
Fijadnak, 'S szívünk' Bátorítójának, És Meg-ví-
gasztalójának.

54.) M Á S. *Azon Nótára.*

ATya ISTENnek egy Fija, E' Világnak ő Birája, Kris-
tus Jésus, Megváltója, Árváknak Vigasztalója!

2. Atyának vagy böltsesége; Ábrázatja, fényessége;
Min-

Minden Szentek' ditsősége; Bunősöknek reménysége.

3. Le-fzállál magas mennyégből; Szent Atyádnak kebeléből; Emberi testet reád vól; Hogy még-men-tenél bűnűnktől.

4. Ezt nem mi nagy érdeműnkből; Se jó-tselekedetűnkből: De míveléd kegyelmedből; Hozzánk va-ló szeretetből.

5. Te minékűnk váltságunkra Kerefztfát fel-vöd vál-ladra, Ekképen menél halálra: Igy lól e' Világnak árra.

6. Mi azért tisztességedre, Néked nagy ditsőségedre, Térdet hajtunk Jépus Névre, Es imádunk örveendőzve.

7. Szívűnkből kérvén tégedet; Segíts minket hí-veidet; Vedd-fel romlott edényidet, Láthassuk-meg-fzent színedet.

8. Tellyes vagy felséges jókkal: Minket-is azért az-okkal Réfzeltess; hogy nagy kínokkal Ne gyötres-sűnk gonofzokkal.

9. Adj nekűnk tsendes időket, És állandó békesé- get; Atyafi szent szeretetet; Benned való igaz hitet.

10. Hogy látván illy jóvóltodat, Reánk való nagy gondodat, Magafztajunk mint URunkat, Hatalmas Szabadítónkat.

11. Ditsóság mennyben Atyának, És egyetlen-egy Fijának, Ezeknek Ajándékának, A' ditső Szent Háromságnak.

55.)

M Á S. *Azon Nótára.*

AZ éjtszakai fetétség, Tévelygő rút esztelenség Tá-
VOZ-

vozzék; mert már idvesség Ragyog, mint Napi fényesség.

2. Múlják homálya elménknek, Kételkedése szívünknek: Világa az igaz hitnek Fényljek mint meg-gyúlt fzdvétnek.

3. Téged' mert Krisztus esmérünk; Néked már hitből könyörgünk: Szent Igéd lakozzék bennünk, Az légyen nekünk vezérünk.

4. Ne nézd fokságát vétkünknek, Undokságát esztinknek; Feredőjével vérednek Moss-meg, hogy éljünk ISTENnek.

5. Ditsőség légyen Atyának, És tenéked ő Fijának, A' mi egy Vigasztalónknak, A' ditső Szent Háromságnak.

56.) M Á S. *Azon Nótára.*

OH mennyeknek fényessége, És Szenteknek ditsősége; Bűnösöknek reménysége, Egyetlen-egy segítség.

2. Te előtted vallást tészünk; Hogy mi mindnyájan vétkeztünk, Méltó haragodba estünk, 'S örök halált érdemlettünk.

3. Mert ímé már a' mi bűnünk Hatalmason regnál bennünk; Mellyért a' mi ellenségünk Jussát mondja lenni bennünk.

4. Nints szívünkben reménységünk, Nints lelkünkben tsendességünk; Magunkban meg-fogyatkoztunk, Halál miatt nyomorodtunk.

5. Könyörülj azért mi rajtunk, UR ISTEN, mert magunk vagyunk: Szent Fijadért esedezünk, Szánj meg, és ne hagyj el-vefznünk.

6. Vessedreánk szemeidet; Vedd-elrólunk bűneinket; Igazíts-meg bűnből minket, Vigasztald-meg szíveinket.

7. Ditsőség néked Atyánknak, Veled együtt Megváltónknak, És a' mi Vigasztalónknak, A' ditső Szent Háromságnak.

57.) M Á S. *Azon Nótára.*

OH mi mennyei szent Atyánk! Tekints mennyből most mi reánk; Jusson elődbe nyavalyánk: Kérünk, ne hagyj mi szent Atyánk.

2. Mert látjuk rossz érdemünket, Jól esmérjük elvesztünket; Érezzük sok bűneinket; Nem viselhetjük terhünket.

3. Bűneinkben el-áradtunk, Mindnyájan el-hanyatlottunk; Sebeinkben nehezültünk; Ditsőségtől üresedtünk.

4. Nintsen nekünk fedelmünk, Sohól semmi bátorságunk: Egyedül vagy te óltalmunk; Sebeinkből gyógyulásunk.

5. Ha minket te el-hagyándaasz, Jövöltodtól megfofztándaasz, Kezeidből ki-veténdaasz, Óltalmadból ki-rekefzteasz:

6. Kéasz préda léaszunk ördögnek; Vigaság ellenségeknek: Tiédből néked bocszszúság; Nekünk csak a' nyomorúság.

7. Mútasdrajunkt irgalmadat; Szánjad, Atyánk, halálunkat; Ditsóítsed jóvöltodat; Ne veszeds-el szolgálídat.

8. Tekints reánk a' Kríztusért, Tekints az ő haláláért: Érdemlje azt a' mi URunk, Mi egyetlen-egy váltságunk.

9. Ditső-

9. Ditsőség néked Atyánknak, Ditsőség te szent Fijadnak, És Szent Lélek UR ISTENNEK, Ki vagy URa mindeneknek.

58.)

M Á S.

JÉSZUS Kriftus, egy Mesterünk, Mennyei szent böltseségünk, És nekünk bizonyos idvességünk:

2. Mostan néked mi könyörgünk, Szent Nevedért esedezünk, A' te Szent Lelkedet adjad nekünk.

3. Mi szívünket meg-újítsa; Sebeinket meg-gyógyítsa; Veszett erköltsünket meg-jobbítsa.

4. Munkáinkat meg-fzentelje; Bennünk a' hitet nevelje; Utunkat hazánkba vezérelje.

5. Böltseségre meg-tanítsón, Hogy ördög meg-ne tsalhasson, Kísérteti ellen bátorítsón.

6. Plántáljon nagy egyességet, Igaz és szent szeretetet Szíveinkbe Isteni félelmet:

7. Hogy téged' bátran vallhassunk, E' földön néked élhessünk; Mennyben osztán veled lakozhassunk.

59.) *Vasárnap Estv:* Nóta: *Mi kegyes Aty:*

OH mi szent Atyánk, kegyes gondviselőnk! Oh Jézus Kriftus, tisztelendő URunk! Oh Szent Lélek, éltetőnk, vígasztalónk! Tsak egy ISTENÜNK!

2. Oh szent Háromság! ki vagy erős Egység, Bizony Istenség, és mennyei Felség; Angyaloknak fény; árváknak idvesség, És nagy reménység:

3. Néked szolgálnak, kiket teremtettél; Téged' ditsér-

dítsérnek, a' kikkel jól tettél: Mi-is téged' áldunk szép ditsérettel, Végyed jó kedvvel:

4. Ditséret néked mindenható ISTEN, Ki vagy három Személy egy Istenségben; Tiéd a' ditsőség földön és mennyen, Vég nélkül, Amen.

60.) M Á S. Nóta: *Uj világosság jelenék:*

OH áldott Atya UR ISTEN! Ki uralkodol mennyégben, 'S egész föld' kerektségében: Bízvást járulunk elődben.

2. Hallgasd-meg könyörgésünket: Botsásd-meg mi bűneinket: Szent Fijadért szerezess minket: Ne késleld segítségedet.

3. Most, szűkségünknek idején, És nyomorúságunk' helyén Oltalmaz; ellenségidet Győzd-meg, hogy féljék Nevedet.

4. Ne számláljad bűneinket, Ne ródd-fel fok esetűnket: Nézd Krisztust mi érdeműnket, És érette tarts-meg minket.

5. A' mi gonofz ellenségűnk, Ne engedd, hogy ártson nekűnk; Mert Fijad' vérén vétettűnk, És te fajtáiddá lettűnk.

6. A' mint ígérted minékűnk, Mindenkoron légy mellettűnk; Hogy míg hazánkba bé-érünk, Utunkban ne tévelyegjünk.

7. Ditséret néked Atyánknak, Veled egyemben Fijadnak, És a' mi Vigasztalónknak, Kegyelmes igazgatóknak.

UR'

U R' V A T S O R Á J A K O R.

61.)

Azon Nótára.

URniak vég' Vatsorájára; És az ő áldozatjára, Keresztyén népek menjetek; Hogy erős legyen hitetek.

2. Kinek ő szentséges Teste Magas keresztfán epede, Rósa színű szent Vérével Törölte bűneinket-el.

3. A' verekedő Angyaltól, És kegyetlen Farahótól, Veres tengert félre űzván, Oltalmazza kegyelmesen.

4. Oh! bizony méltó áldozat; Melly által Pokol már jajgat; El-vezett nép szabadúlhat, Örök életre újúlhat.

5. Már mi jutalmunk a' Krisztus; Kinek halála hathatós, Ő szent Attyánál érdemes, Mindenkoron kellemetes.

6. Tégedet kérünk, UR ISTEN! Ez idvességes időben Te népedet oltalmazd, Szent Lelkeddél bátorítsad.

7. Nálad nélkül mi el-vezünk; És semmi jót nem tehetünk; Bűnben igen el-áradtunk, Ördög miatt tsalatkoztunk.

8. Botsásd-meg mi bűneinket; Vigasztaljad szívünket: Hogy téged' minden időben Ditsérhessünk a' mennyégben.

9. Ditsőség legyen Attyának, És egyetlen-egy Fijának, Ezeknek Ajándékának, A' ditső szent Háromságnak.

62.)

M A S. *Azon Nótára.*

SZükség meg-tudni mindennek, És érteni a' híveknek, Mint szenvedett és nyomorgott A' Krisztus, mikor áldozott.

2. Szolga formába öltözék, Mind földig le-botsátkozék,

zék, Iftenségből űresedék; Attyának így kedveskedék.

3. Egy személyben tsudaképen Két természet egyesülvén, Akara lenni váltságunk, Két-fél közt békeség szerzünk.

4. Nagy-fok ínséget, nyavalyát, Szenvedé pokolnak kínját; Mert bűneink mindenestől Rá rakatának ISTENTŐL.

5. Hogy bűnünket reá tévé; Bűn' földjét-is meg-érezé, Halálával meg-fizeté; Őrdög' hatalmát el-vefzté.

6. 'Sidóktól el-adattaték; Ostoroztaték, kízzaték, Tsúfoltaték, pökdöfteték, Nagy kínokkal meg-öleték.

7. Érettünk ő így onta vért; Így lön áldozat bűnünkért; Fizete adósságunkért, Elégség igazságunkért.

8. Száná nekünk nyavalyánkat; Őrdög miatt rabfágunkat; Törvény' átkába estünket; Pokol' torkában létünket:

9. Azért szálla-le poklokra, Mondhatatlan nyavalyákra, UR' haragjának kínjára, Foglyok' szabadítására.

10. Születése újulásunk, Szenvedése szabadságunk; Vér-ontása tisztulásunk; Szent halála lön váltságunk.

11. Jól mondja a' Szent Pál azért: Hogy meg-hólt mi bűneinkért; Fel-támadt igazságunkért; Mennyben szót szól már ígyünkért.

12. Kérjük tehát most az Atyát; Nézze érttünk meg-hólt Fiját; Adja kegyelme' zálagját, Szent Léleknek ajándékát.

13. Ditsérünk téged', UR ISTEN! Ki minket meg-völ véreden; Elvezett örökségünkben Így állatál-bé ismétlen.

62.) M A S. *Azon Nótára.*

OH idvességes áldozat! Ki meg-nyitád mennyor-
fzágat, 'S el-vöd ISTENnek haragját, És örök
halál' hatalmát.

2. UR Jésus! ki a' keresztfán Drága szent Vérétki-ont-
ván, Lón idvességünknek árra, Bűneinkből meg-tisztíta.

3. Tsak ebben függ azért hitünk, Hogy Kristus
meg-hólt érettünk, Idvességet nyert minékünk;
Mert értte kedvessé lettünk.

4. Bizonyságot erről tészünk, Szent Testét ha Jegy-
ben éfszük, És szent Vérétki hittel véfszük, 'S ha-
láláról emlekezünk.

5. Hitünkkel kell Testét ennünk: Mert mennybe
vitetett tőlünk; Ott esedezik érettünk, Valakik ő
benne élünk.

6. E' Vatsorát hagyta nekünk, Hogy ő-véle együtt
éljünk, És lelkünkben ne rettegjünk: Mert Kegyel-
met nyert minékünk.

7. Jámorságot tsak kövessünk, Hogy ő tagjai le-
hessünk; Gyűlölségre ne fiessünk; Atyafi' szere-
tők légyünk.

8. Méltatlan ezzel ne éljünk; De magunkat meg-
próbáljuk: Uj életre igyekezzünk; Hitlenséget
távoztassunk.

9. Hálát adunk néked ISTEN, Hogy minket szeret-
tél ingyen, Szent Fijadnak nem kedvezél, Vefze-
delmünkől meg-mentél.

64.) TE DEUM LAUDAMUS.

TÉged', ISTEN! ditsérünk: Téged' URnak vallunk.
Téged', örök Atya ISTEN! Minden földi állat tisztel.

Téged' mind az Angyalok: Téged' Mennyorfzág,
és minden benne-való Hatalmasságok:

Téged' Kérubim, és Sérafin Angyalok, Szüntelen
fzóval ditsérnek, mondván:

Szent ISTEN! Szent UR! Szent Seregeknek URa ISTENE!

Teljes a' Mennyorfzág, és Föld Felségednek
ditsőségével!

Téged' Apostoloknak ditsőséges fokságok:

Téged' Prófétáknak ditséretes számok:

Téged' Mártiromoknak fényességes ferege ditsér.

Téged' földnek szélességén, Keresztyén nép igazán
vall szívnek tisztaságában.

Atyát mérsékelhetetlen Felségnek:

És a' te tiszteletes igaz egyetlen-egy Fijadat:

És a' Vigasztaló Szent Lélek ISTENT.

Te ditsőségnek Királyja Krisztus!

Te Atya ISTENnek természet szerént való Fija vagy:

Te az emberi nemzetnek meg-fzabadulásáért, A'
testet fel-venni nem útálád a' Szűznek méhéből:

Te meg-gyózzván a' Halálnak erejét, Benned bí-
zóknak meg-nyitád mennyorfzágnak kapuját:

Te ülsz Atya ISTENnek jobbján, Mennyorfzágnak
ditsőségében.

Hifzunk tégedet igaz Birónak lenni.

Kérünk azért téged', légy segítséggel a' te szolgál-
idnak, Kiket szent Véreddel meg-váltottál;

Őrök ditsőségben, engedjed, Szenteiddel egyetem-
ben meg-ajándékoztassunk.

Idvezítsd a' te népedet, UR ISTEN! És áldd-meg
a' te örökségedet:

És bírjad őket, És ditsőségre örökké fel-magasztaljad.

Téged', Felséges UR ISTEN! Szüntelen-való na-
pon áldunk:

Ésditsérjüka' te szent Nevedet Mind örökkön örökké.

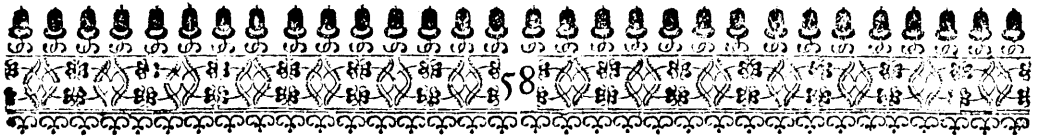
Oltalmaz-meg minket naponként, URam ISTEN!
minden gonosztól: Könyörülj, UR ISTEN! mi raj-
tunk, és irgalmaz minékünk.

Légyen a' te kegyelmességed, UR ISTEN! mi raj-
tunk; Mert csak te benned bízunk.

Te benned bízunk UR ISTEN! Hogy öröké meg-ne
gyaláztassunk.

VÉGE A HYMNUSOKNAK.

A' 'SOLTÁROKBOL VALO
I S T E N I
D I T S É R E T E K.

65.) E L S Ő D I T S É R E T.

BOldog az olyan ember az Istenben, Ki gonoszoknak nem ment tanácsokban, Kegyetleneknek nem járt útokban, Hamis ítélet nem forgott szájában.

2. De az Istennek ígését hallgatja, Erre főképen vagyon minden gondja, Erre néz néki minden akaratja, Ezt éjjel nappal szívében forgatja:

3. Mint a' folyóvíz mellett szép termő fa, Melly' leveleit a' hideg nem bántja, Ő idejében gyümölsét meg adja; Jó fzerentsésen léfzen minden dolga.

4. De nem úgy léfzen mind azoknak dolgok, Kik az ígéről nem viselnek gondot; Mint a' szél hinti széllyel az apró port, Akképen hányja Isten-el azokat:

5. Minden emberek mikor fel-támadnak, És életéről ha ók számot adnak; A' hívek közzül ezek ki-hányatnak, És véghetetlen kárhozatra jutnak.

6. Mert a' híveknek útokat az Isten Bírja 's forgatja tulajdon kezében; A' kegyetlenek ő kemény-ségeken Vesznek, és esnek örök fetétségben.

7. Mikor e' 'Sóltárt a' Szent Dávid írta, Ebben az ígét

ígét minékünk ajánlá: Bóldognak mondja, a' ki ezt fogadja; Bóldogtalannak, a' ki meg-útálja.

II. D I T S É R E T.

66.) Nóta: Régen ó törvényben: vagy,
Ob én két szemeim; 's a' t.

Szent Dávid Próféta második Énekében, A' szent Lélek által fel-gerjede szívében, És el-álmétkodván Krisztus' személyében, igaz Istenségében:

2. Látván a' Krisztusnak a' mennyből le-fzállását, Az emberi testben érettünk áldozását; Sok ellenségek és fel-támadását, kikről így nyújtá szavát.

3. De mit zúgolódnak, vallyon mit morgolódnak, Dühös Pogány népek, Krisztus ellen támadnak Minden hitlen népek, kik a' Krisztus ellen hivságokat gondolnak?

4. Melléjek állottak földi hitlen Királyok, Nagy Fjedelmekkel; mind egyenlő Tanátsok; Az UR ISTEN ellen, és szent Fija ellen ez végezések 's szavok:

5. Jer', mi ne engedjünk az ő tudományának, Semmi helyt ne adjunk beszédének 's szavának, Vessük-el mi rólunk, és mind ellent tartsunk ő kemény igájának.

6. Az UR ISTEN pedig a' mennyből nézi őket, Hogy bolondoskodnak, tsak neveti ezeket: Végre nem tűrheti, de meg-szégyeníti és meg-tsúfolja őket.

7. Akkor szól önékik az ő nagy haragjában, Midőn ejti őket nagy-hirtelen rabságban; Lésznek nagy romlásban és veszedelmekben számtalan fok kínokban.

8. Ezt mondja az Atya: meg-nyúgodtam Fijamban,

Kit Királlyá 's Pappá tettem Szentegyházamban, És mindenek ellen én őtet meg-tartom az ő Királyságában.

9. A' Fiú azt mondja: téfzem akaratodat; Hirde-tem el-végzett örök dékrétomodat, Parantsolatodat, irgalmasságodat, Évangyéliomodat.

10. Mert, én URam, Atyám, te azt mondtottad nékem: Te vagy az én Fijam, kit ma én-magam szültem, Mind öröktől-fogva e' mai napiglan egy ISTEN vagy én-velem:

11. Te kérjed én tőlem, és én adom tenéked A' Po-gány népeket, 's léfznek te örökséged; E' földnek hatá-rin mindenütt terjesztem, táplálom te fereged':

12. Vas-vefszfővel bírod és meg-fenyíted őket, Ófz-ve-töröd szintén mint rosz föld-edényeket, Valakik el-lened támadnak tenéked, és nem hallgatnak téged'.

13. A' Próféta azért így szól néktek Királyok, Itélő-Mesterek, kik e' földet bírjátok: Mostan meg-értsé-tek, hogy a' Kriftus ellen ti fel-ne támadjatok.

14. Sőt nagy félelemmel őnéki szolgáljatok: Őtet, őrvendezvén, rettegven uraljátok; AZ ISTENNEK Fi-ját hittel tsókoljátok, és szavát fogadjátok:

15. Hogy az ő haragja ne gerjedjen reátok, Nagy hirtelen veszfély, és ama' szörnyű átok, Mert mikor ez léfzen, a' kik benne bíznak tsak azok a' böldegok.

A Z O N 'S O L T Á R B O L.

67.) Nóta: *Böldog az olyan ember az Ist:*

Zügödik, dúlfúl magában e' Világ, Mikor fel-tá-mad köztünk az igazság; De ha tekinted dol-gát

gát tsak bolondság, És mindenképen el-múlandó hivság.

2. Ezt nyilván látjuk a' hitetlenekben, Nem győnyörködnek az élő ISTENben, Sem az ő tőle ki-adott törvényben; Hanem tsak az ő kába szerzéseiben.

3. Leg-elsők ebben a' földi Királyok, A' Fejedelmek, és Pap-Uraságok, Szent Dávid mondja; nem tagadhatjátok, Kik az UR ellen tanátsot tartatok.

4. Ófve-gyűléstek ha Országúl vagyon, Az UR ISTENre ott kitsíny gond vagyon; A' fő végezés Kríftus ellen vagyon; Hogy az Évangyéliom mint romoljon.

5. Mondván: ne hagyjuk rajtunk uralkodni, Az ő beszédét közöttünk hirdetni; Mert zaboláról akar mind itatni, Szabad életet majd nem hágy követni.

6. Ennekokáért ne uraljuk őtet, És ne hallgassuk úgy mint Mesterünket; Ne igazgassa a' mi életünket; Ne idvezítse érdeme lelkünket.

7. Rontsuk mindenűtt az ő URaságát, 'S törjük ízenként nyakunkból igáját; Vessük-ki szánkból az ő zaboláját, És semmiképen ne fogadjuk szavát.

8. Im' meg-mondom már mint lészén dolgotok: A' magas mennyből ISTEN néz reátok, Ki tsak neveti a' mit tanátskoztok, És meg-tsúfolja a' mire vágyódtok.

9. Lassú beszéddel szólt az előtt néktek; De jó tanátsát elő nem vettétek; Már nagy haraggal rijaszt benneteket, És meg-rettenti ti kevélységteket.

10. Az én Fijamat ím meg-útáltátok; Kit Fejedel'mé tettem ti rajtatok, Sionnak hegyén hogy,
őc

öt' uralnátok, És mindenekben ötet hallgatnátok.

11. Szómat meg-mondta és akaratomot, Meg-be-fízlette az én tanátsomot, Mondván, énnékem az UR ighen szólott: Én ma szültelek tégedet Fijamot:

12. Légyen mind tiéd a' föld' kereksege; Ha azt kívánod, minden öröksége A' Pogányoknak nagyfok nemzetsége; Tenéked adtam, ám te bírj mind véle.

13. Ha nem engednek, rontsd mind őszve őket Nagy vas-páltzával, mint föld edényeket; Ha nem tisztelnek, mind el-pufztítsd őket, A' földnek színén ne hagyd-meg élteket.

14. Serkenjetekek-fel azért Fejedelmek, Földnek Birái, e' Világi Bóltsek, Tanúljatok és végyetek értelmet, És kövessetek Isteni félelmet.

15. És szolgáljatok a' nagy UR ISTENNEK, Nagy félelemben néki örüljetekek; Az ő szent Fiját igen betsüljetekek, Tsókolgassátok, igen szeressétekek.

16. Mert ha valóba meg-nem téréndetekek, Szent Igéjében ha meg-nem épültekek, Az ő szerzését nem kövéténditekek; Haragja miatt mind el-kell vesznetekek.

17. Sok ideje már, hogy ő hív bennetekek', És gyakorta ínt, hogy hozzá térjetekek: Tűzzel emészte-meg, ha őt' nem véfzitekek, El-kell vesznetekek, bizonyyalhiddjetekek-

18. Bóldogok azok, kik ő benne bíznak; Mint Királyjoknak örömeft szolgálnak, És szükségekekben ő hozzá folyamnak, Igaz hit által ő benne nyúgofznak.

19. Ditsőség légyen az Atya ISTENNEK, Ó szent Fijá-

Fijának mi Idvezítőknek, És vígasztaló Szent Lélek ISTENNEK, A' Szent Háromság egy örök ISTENNEK.

III. D I T S É R E T.

68.) Nóta: *Nagy bánatban Dávid mikor:*

Szent Dávid Király háborúságában Imádkozik vala nagy búsultában, Vígasztalván ömagát nagy búsában, Ez éneket éneklé ömagában.

2. URam, melly' fokak az én ellenségim! Sokan támadtak én háborgatóim; Ellenem rohanván búsítanak szörnyen; Nints nyúgalma fejemnek semmi helyen.

3. Sokan mondják, búsítván én lelkemet: Nintsen úgymond, reménysége föld felett; Ó ISTENE róla elefejtkezett, Nem szabadítja-meg immáron őtet.

4. Te pediglen, ISTEN, én óltalmam vagy; Én reménységem, és ditsőségem vagy, Életemnek te fel-emelője vagy; Imádságomnak meg-hallgatója vagy.

5. Nagy könyörgéssel ISTENhez kiálték, És az ő szent hegyéről néki szólék: Imádságom tőle meg-hallgattaték, És én szívemnek vígaság adaték.

6. Én az én ágyamban bátran aluttam, Az én testemet mély álomtól ójtam; És ismétlen álmomból fel-serkentem: Mert az ISTEN óltalmazott-meg engem'.

7. Nem félek semmit ezer ellenségtől, Kik fegyverrel vettenek engem' környűl: Támadj-fel, URam ISTEN! segítségül, És szabadíts-meg én ellenségimtől.

8. Mert te meg-rontottad ellenségimet, Kik ok nélkül háborgattak engemet: Ószve-rontottad őné-

kik fogokat, És el-vetted minden ő hatalmokat.

9. Mert te nálad vagyon, URam, idvesség, És néked adatik minden ditsőség; Meg-fzabadítónak vall Kerefztyénség: Népedtől néked adassék tiztesség.

10. Háborúságában minden Kerefztyén Igy könyörgőjön ISTENnek szüntelen, Mint Szent Dávid az ő 'Sóltár könyvében Irva hagyá a' harmadik részében.

69.) V. D I T S É R E T.

A' Szent Dávid ötödik 'Sóltarában, Saul Király előtt bújdoftában, Nagy félelmében, Ekképen szól könyörgésében:

2. Meg-hallgassad, URam, én szólásomat; És meg-értсед én gondolatimat, Ohajtásimat, Meg-tekíntsed kiáltásimat.

3. Mert Királyom, ISTENEM vagy énnékem; Azért hozzád van esedezésem, És könyörgésem, Rólad vagyon minden Énekem.

4. Igen reggel fel-kelek, hozzád mégyek, Még jó-reggel te hozzád eredeck, És vallást téfzek; Segedelmet te tőled kérek.

5. Mert tsak te vagy ki a' gonofzt meg-tíltod, Gonofz embert melletted nem tartod, Tőled tafzítod, Szemed előtt meg-nem marasztod.

6. Hitlenségben kik maradnak gyűlöled, Végre őket abban nem szenveded, De meg-banteted; A' hazugokat mind el-vefzted.

7. A' gyilkost, 's az álnokot nem szereted; A' vér-fzopót,

szopót, szomjúhozót tőled Nagy-meszfze veted, És keményen őket bünteted.

8. Én pediglen bízván nagy jóvóltodban, Bé-mégyek, tégedet imádásban, Szent Templomodban, Téged' félvén te szent házadban.

9. Vezérlj engem' a' te igazságodban, Ellenségimnek ne ejts markokban, Az ő szájokban; Sőt igazgass a' te útadban.

10. Nints azoknak szájokban az igazság, Ó szívekben lappang tsak álnokság, A' nagy hamisság, Kell önékik minden gonofzság.

11. Torkok, szájok, mint a' meg-nyíltt koporsó; Mert mindenik tsak ISTENT káromló, Ellened mondó, Hízelkedő, hazugság' szóló.

12. El-vefzessed őket hamisságokban; Meg-esse nek az ő tanátsokban, Gondolatjokban, Te ellened támadásokban.

13. Vígadjanak minden hű Keresztyének, Kik te benned bízván örvendeznek; Te vagy örömek, És tsak te vagy ő reménységek.

14. Mert te, URam, az igazat meg-áldod; Jóvóltod' nékik paisúl adod; Meg-óltalmazod, Környülvézfed, Épen meg-tartod.

VI. D I T S É R E T.

70.) Nóta: *Sok nyilván-való bizonyságok:*

SZent Dávid Király bünei ellen így panaszolkodik,
De az ISTENnek kegyességében nagy-erősen bízik,

És tellyes hitből könyörgésében ígyen imádkozik:

2. Hatalmas ISTEN, nagy haragodban, kérlek, ne feddj engem'; Búsulásodnak nagysága fzerént ne osztorozz engem': Mert haragodnak nagy-vólta miatt el-kelletik vefznem.

3. De főt, UR ISTEN! könyörülj rajtam, mert csak alig vagyok: Tudod, UR ISTEN, melly beteg vagyok, mert nagy bűnös vagyok: Gyógyíts-meg engem e' fájdalomból, mert gyógyulást várok.

4. Az én testemben, Felséges ISTEN! semmi épség nintsen; Tsontaim közzül, annyira juték, hogy egy helyén nintsen, Minden erőmben meg-fogyatkoztam, semmi nints jó bennem.

5. Háborúsága az én lelkemnek olly-igen nagy vagon, Minémű szélvész és nagy háború a' tengeren vagon; De míg reám nézsz, Felséges ISTEN, az csak addig vagon.

6. Térj hozzám, URam, és szabadítsd-meg el-bűfültt lelkemet; Jelentsd-meg bennem te véghetetlen kegyelmességedet; Tartsd-meg, UR ISTEN, irgalmasfágodért én életemet.

7. Vallyon vagon-é, ki a' halálban rólad emlekezzék? Pokol' fenekén kegyességedet nintsen kik említsék: Mert haragodnak bűszfű-állását akarod hogy értsék.

8. Ne hagyj, UR ISTEN, esni lelkemet ördögnek torkába, Kit te fzerzettél tisztességedre, ne add káromlásba; Vigy-bé engemet örök életre te szent országodba.

9. Mert

9. Mert nem ditsérnek azok tégedet, kik vagynak pokolban; De sőt káromlják te szent Nevedet örök kínlásba: Téged' ditsérlek, ha bé-vijénds az örök országodban.

10. Régolta immár csak vefzekedem fohászkozással; Meg-nedvesítem az én agyamat könyhúllatással; Nyofzolyám immár ugyan el-ázott az én síralmimmal.

11. Én szemeimet homály fogta-bé keserűség miatt; Immár ezentől meg-eméztetem sok bűneim miatt: De kérlek téged', tekints én reám, nézd fogadásodat.

12. Hatalmasságát te szent Igédnek jelentsd, hogy tudhassam: Szabadulását az én lelkemnek, engedd, hogy láthassam: Igéretedet te szent Fijadban, adjad, hogy bírassam.

13. Örvezd lelkem, noha sok bűnöm, te benned UR ISTEN; Mert meg-hallgattad könyörgésemet hatalmas UR ISTEN: Bízál jó fijam, az én lelkemben, azt mondja az ISTEN.

14. Távozzatok-el azért éntőlem minden ellenségim; Mert ISTEN előtt kellemetesek az én imádságim; Örvezd lelkem, mert el-vefztetek az én gyűlölőim.

15. Mihelyt az ISTEN imádságomat füleibe vévé, Ottan lelkemet ördög' markából hamar el-kimenté, Az én szívemet bizodalomra szépen fel-építé.

16. Ellenségimet meg-háborítá és meg-szégyeníté, Nagy hamarsággal szégyenvallással mind vízfzátérté; Bizodalomra a' bűnösöket általam ínteté.

17. Senki bűnétől meg-ne ijedjen, csak ISTENben hiddjen;

jen; El-botsáttatik szent áldomással, ha ő hozzá mégyen:
 Én rólam példát e' Ditséretben mind e' Világ végyen.

18. Szent Dávid így ír 'Sóltár könyvének hatodik részében, A' bűnösöket bizodalomra inti ez Énekben; Mindennek vallja örök életét, ki hiszen Istenben.

VII. D I T S É R E T.

71.) Nóta: *Melly-igen jó az UR Isten dits:*

SZámkivetésre Dávid mégyen vala, Sémei mikor szidalmazza vala, Kövel és földdel hajigálja vala; Szolgáinak Dávid ezt mondja vala:

2. Ezt én reám az UR Isten botsátta, Hogy szidalmazzon, nékie meg-hagyta: Hiszem, bűneimért rám támasztotta; Azért senki közzületek ne bántsa.

3. Gondolkodván Dávid Király magában, Bízik Istennek irgalmasságában: Semmit nem fél, bátor igazságában; Azért ilyen könyörgést tőn magában:

4. Én Istenem! mindenkor benned bíztam, Mint erős kőfalhoz, úgy támaszkodtam; Mindenkor firva hozzád fohászkodtam, Mikor ellenségtől nyomorgattattam.

5. Dúl-fúl ellenségem irigységében, Mint éh orofzlán kegyetlenségében: Látja elő-mentemet mindenekben; Azért gyűlöl ilyen igen szívében.

6. Istenem, tudod, hogy álnok nem voltam, A' Saulnak vérét nem szomjúhoztam; Ellenségi ellen én hadakoztam; Mint Fejedelmemet híven szolgáltam.

7. Légyen Isten bizonyság én ellenem, Hogyha én néki marháját el-vettem, Vagy tisztességében őt' meg-

meg-sértettem; Tőled, UR ISTEN, bár meg-ítéltessem.

8. Ellenségemet-is ha meg-sértettem, Valakinek egyfzer én meg-esküdtem, Hogyha méltatlan' jószá-gát el-vettem; Bátor az ISTENTŐL meg-ítéltessem.

9. Rajtam essék ellenségem' fegyvere, Életemet ám üldözze, kergesse, Minden tisztességemet el-vefzesse, Orzámát bátor a' fárba keverje.

10. Igazságomban támadj-fel mellettem, Igaz ISTEN, te állj boszszút érettem, Mert nem tudom, ellene mit vétettem; Azt tudom, hogy sokszor véle jól tettem.

11. Mert ajánlod igaz ítéletedet, Hogy meg-ron-tasz minden kegyetleneket: Oltalmazd-meg nyomo-rodott fejemet, Hogy ditsérjem mindenkor Felségedet.

12. Tsak te ítélsz-meg igazság szerént, Szíve-met jól látod mivólta szerént; Itélsz-meg engem' igaz-ságod szerént: Nem vétettem nekik tudásom szerént.

13. Jól látod, URam, ő álnok szíveket, Mellyért minden-nap' fenyegeted őket: Mikor hallod kívül szép beszédeket, Más-felől jól érted rosz elméjeket.

14. Szűnjél-meg immár ennyi gonofzságtól, Én ellen-fégem a' kegyetlenségtől: Hogy nem rettenesz-meg az igaz Birótól, A' ki majdan számat vészén mindentől.

15. Ha meg-nem térénde sz nagy hamarsággal, IS-TENnek fenyegető ostorával; Bizony meg-lő az ő mér-ges nyílával, Fegyverrel, éhséggel, és dőghalállal.

16. Fiat fogadtál vólt a' te méhedben, Hamisságot vettél vólt-bé szívedben; Majd szűlsz bánatot nagy

keserűségben, Kit az útfzán karon hordozsz ölödben.

17. Én ellenem tanátsot végeztetek, Hogy URam' haragját rám ingerljétek, Hogy csak ti-magatok uralkodjatok; De gondolattokban meg-tsalatkoztok.

18. Hifzem azt én, hogyha ISTEN akarja, Az elébbi tisztemet meg-adhatja; Ha pediglen ő Felsége azt mondja: Nem kellefz; ám légyen úgy, mint akarja.

19. A' melly vermet ti énnékem ástatok, Az' árokba magatok bé-húllotok: Mert a' ki más embernek ásánd árkot, Önnön-maga esik belé, tudjátok.

20. Hálát adok, UR ISTEN, jó-tétedért, Hozzám való nagy kegyelmességédért, Velem jól tett igaz ítéledért, Ellenségtől-való szabadulásért.

21. Szent Dávid írta ezt Ditséretiben, Az ő könyvének hetedik részében: Ki méltatlan szenved bozsfút élteben, Azt vígasztalja Dávid ez Éneekben.

VIII. D I T S É R E T.

72.) Nóta: *Oh én két szemeim! ti az UR:*

RÉgen ó Törvényben, Móisesnek könyvében, Ditsérték az ISTENT szép lelki Énekekben, Hálát adtak néki az ő jóvóltáról minden nemzetségekben.

2. Ezt eszünkbe végyük és erősen hirdessük, Hogy mi Kristus által idvességünket nyertük; Igazságnak útát immár meg-esmértük, kérlek el-ne felejtsük.

3. Immár az UR ISTEN az ő nagy ditsőségét El-ki jelentette, és az ő szent Igéjét; Hogy a' hitetlenek ISTEN' széki előtt magokat ne menthetnék.

4. Oh

4. Oh Felséges ISTEN, melly-igen tsudálatos Te Isteni Neved, mind e' földön hallatos! Te nagy ditsőséged fel-hat az egekre, Melly nekünk hafználatos.

5. Mert fel-emeltetett te nagy hatalmasságod, Egeknek felette és nagy irgalmasságod: Mert nekünk engedted te szent Igéd által fok lelki ajándékod'.

6. A' kisdedek által ditsértetni akarál, Te ellenségidért vélek prédikáltatál; Hogy hitetleneket, téged' bofszontókat ekképen meg-rontanál.

7. Kríztus szent Máténál szent Attyának ezt mondja: Én szentséges Atyám légyen néked nagy hálá, Idveségnek útát hogy a' kisdedeknek te adtad meg-tudnia.

8. Azért immár látjuk a' hív Keresztyéneket, Miként fejünk felett az igen szép egeket, ISTEN' hatalmával égen teremtetett Holdat 's Tsillag sereget.

9. A' mennyei ISTEN lakozik a' hívekben, Fénylik és villámik, mint a' szép Nap az égen; Igazságnak Napja ő nekik fel-támadt a' szent ígéreteken.

10. Dávid tsudálkozik az emberi állaton, Mellyről az ISTENNEK ilyen nagy gondja vagyon, Embernek Fijáról, hogy kit az UR ISTEN fok jóval látogasson;

11. Ugymond! URam ISTEN! az Ember de mitsoda? Kiről te szívedben illy gondod vagyon arra, Hogy minden időben te gondviselésed nagy légyen ő reája.

12. Ötet Angyaloknál, úgy tetszik, egy ideig Megaláztad vala földnek nagy mélységéig, De az Angyaloknál minden ditsóséggel fellyebb ditsóítottik:

K

13. Mert

13. Mert őtet mindennek Királyjává szentelted, És mindennél őtet méltóságosbba titted, Meg-koronáztattad, minden Angyaloknál őtet fellyebb szeretted:

14. Ez Ember a' Kriftus, ki ilyen tsudálatos; E' Világiaknál ő igen útálatos, Mennyben az ISTEENNél igen szerelmetes és igen drágalátos.

15. Az Atya ISTEENTől mennyből alá-küldteték; Itt meg-fogattaték, érttünk meg-öletteték; És el-temetteték, 'Sidók ezt mívelék; de meg-elevenedék.

16. Azért halát adjunk mi édes Bajvívónknak, Sok ellenséginktől mi Megszabadítónknak; Büntől és ör-dögtől, haláltól, pokoltól, mi édes Megváltónknak.

17. Ki mi fogságunkat ő nagy ditsőséggel, Mennybe fogva vivé hatalmas nyereséggel: Kik ő benne bíznak, meg-ajándékozza őket nagy ditsőséggel.

18. Immár mi örüljünk, kik az ISTEENben hízünk: ISTEEN' Fijáivá mert mi hit által lettünk, Minden javaiban a' Kriftus Jéussal egy örökséget vettünk.

19. Ditséret, ditsőség légyen Atya ISTEENnek, Véle egyetemben az ő Egyfzülöttének, A' Kriftus Jéusnak örökkön örökké, 's a' Szent Lélek ISTEENnek.

A Z O N ' S O L T Á R B O L.

72.) Nóta: *Nagy bánatban Dávid; 's a' t.*

MElly hatalmas a' mi URunk az ISTEEN! Híre terjedt a' nagy föld' kérekségén: Mert ki légyen, jelentí földön, mennyen; Széki égben, 'famolya e' föld' színén.

2. Erős hatalmát mindenütt jelenti: Az eget földet valaki meg-nézi; Ha nem tudta, már bizonytal hiheti, Hogy vagy on erős ISTEN, meg-értheti.

3. Leg-nagyobb mivólta tetfzik az égen: Mert a' fzeles ég' ereji a' földön, A' vizeken, minden teremteteken Meg-láttatnak, mind ennyi kerek ségen.

4. Hogy a' tsetsemő gyermekeket nézem, Nagy böltseségedet innen esmérem; Annya tsetsin mint neved, intézem, Kitsínyből nagygyá mint tészed szemlélem.

5. Nem mondhatja tehát az istentelen, (: Tsak ezt nézze:) hogy sohol ISTEN nintsen, Minden állat tsak ókényén lett légyen, Vagy történet, a' mi esik emberen.

6. Az eget, földet az ember tekintse; Hogy ISTEN vagy on innét-is esmérje; Nem ok nélkül lett mind ez valamivé; Nem magától léfzen kitsínyből böltsésé.

7. Gyermekek kitsíny vérből tsudán foganak, Annyán belől, kívül mint nevededik, Vastaggá mindenben mint öregbedik; Nem ember, ki ezenn nem álmélikodik!

8. Immár midőn a' nagy égre tekintek, Napot 's hódlat, tsillagokat meg-nézek, Kezed' szennye miveit ott szemlélek; Az embert hogy tekintem, így befzéllek:

9. Az embert melly' nagy tisztességre fogád, Mikor őtet teremtéd és alkotád! Mi' dolog, hogy ugyan megkoronázád, Minden' felett e' földön magasztalád?

10. Isteni lelket ő belé botsátál, Mellyet néki böltsen magad formálál; Te mindenkor reá olly gondot tartál, Minden dolgaiban ő véle valál:

11. Serény lelket és éfzt ő belé adál, Mellyel az Angyalokkal egyaránt áll: Lelke nagyobb mindenféle állatnál; Tefte fzerént tsak kisebb Angyaloknál.

12. Temérdeki fok jót e' mellett adtál; Hogy éljen, bírjon ennyi javaiddal, Gyönyörködjön minden gazdagságokkal: Summa fzerént: Éljen nagy urasággal.

13. Ezeket hogylátom, igen tsudálom; Én ISTE NEM, te rólad én azt vallom: Nintsen olly föld, Világ, bizonnyal mondom: Hogy ne hinnék, hogy ISTE N légy, azt tartom.

14. Nyóltzadik 'Sóltárban Dávid ezt mondá, Te remtésről az ISTE N magafsztalá; Emberekre melly' gondja vólt, ezt látá; Mi' állat az ember, azt így tsudálá.

X. D I T S É R E T.

74.) Nóta: *Ob melly-igen rövid vólt lám:*

TEkínts réám, ISTE NEM! nyavalyámban; Légy gyámolom, segítségem gondomban: Mert nem tudok mit tennem búsúltomban.

2. Vallyon's mikor veted rám fzemeidet? Siralmim-ra ha fordítod füledet? Nem tūrhetem fanyarú kezeidet.

3. Az ellenség fejemre tōrekedik; Erejében és hatalmában bízik: Sok tūrèssel lelkem el-fogyatkozik.

4. Ditsekedik, kérkedik kevélységben: Soha nem jut ISTE N-is ő eözében: Mert nem vallott semmi kárt életében.

5. Ebből vett bizodalmat, bátorságot, Nagy-fokáig hogy el-tūrfsz gonofzságot: Mert nem büntetfsz hamar -meg hamisságot.

6. Fején vagyon áldásod, segítséged; Én fejemre
hogy

hogy űljön, te segélled; Azért nem fél', mert soha nem bünteted.

7. Az ő szája tellyes fok szidalommal; Szíve, lelke gerjedz álnoksággal; Nem gondol ő semmit nagy haragoddal.

8. Halálomra tsikorgatja ő fogát; Áll-útakon titkon meg-vonfza magát, Hogy nyakamba kerítse ő hálóját.

9. Mint a' farkas juh után ólálkodik, Bárány után orofzlán sívalkodik; Mindenkor tsak utánnam leselkedik.

10. A' gazdagság kevélységre kifizteti; Az ő lelkét kárhozattól nem félti, Hogy ISTEN légy, soha ő azt nem hífti.

11. Te eródet, hatalmadat nem tudja; Hogy irgalmas, igaz vagy, nem gondolja, Minden dolgát tsak fzerentsének tartja.

12. Indúlj azért, ISTENEM! óltalmamra; Illy későre tekints reám árvádra; Vigasztalj-meg ennyi fok síralmimra.

13. Szent Neved' káromlását hogy tūrhetéd? Kevélységért miért hogy nem bünteted? Tūréseddel bűnében keményítéd.

14. Mindendolgát, el-híftem, hogy fel-róttad; Nyavalyámat, síralmimat fel-irtad: A' büntetést utótra halasztottad.

15. A' bűn ellen mūtasd-meg haragodat, Büntetéssel jelentsd igazságodat; Hogy rettegjék mindenek hatalmadat.

16. Hogy az árvák', ózvegyek' ISTENE vagy: Szűk-fégemben szememmel meg-látnom hagy; Szabadúlast moít azért nékem te adgy.

17. Ezt; UR ISTEN, nem kérem irígységből; Tsak kívánom térését bűneiből: Ne támadjon ellenem kevélységből.

18. Esmérje-meg por-hamu, féreg vóltát, Soha többé ne hiddje-el ömagát; De szolgálja alázatosan URát.

19. A' Szent Dávid így tanít könyörgeni, A' fzmorú szívet meg-vígafztalni, A' tizedik 'Sóltár-ban mint éneкли.

A Z O N R O L.

75.) Nóta: *Háborúsága Dávid Királynak:*

MEg-nyomorodván ellenségétől Szent Dávid Prófeta, Hogy fegedelmet földön magának fenkitől nem láta, Keserves szívvel az UR ISTENhez ekképen kiálta:

2. ISTENEM URam, miért én tőlem illy nagy távol állafz? Miért előttem (:miként nyomorgok! :) el-rejtezvén hallgatfz? Ellenségimtől hogy már engemet meg-nem szabadítafz?

3. Csak kevélykedik én ellenségem és fel-fúvalkodik, Rajtam naponként kevélységből ő kegyetlenkedik; De meg-fogassék ő tanátsában, kiről gondolkodik.

4. Hányja ömagát, mert helyén látja szíve' akarátját, Fősvénységével úntalan tölti telhetetlen hasát: ISTENT káromlja, semminek tartja az ISTENnek szavát.

5. Az ő homlokát kevélységből ő nagy' fel-emelte, És mindeneket magához képest tsak semminek véle; Hogy vagyon ISTEN, gondolatjában szívéből ki-vette.

6. Elő-meneti vagyon önéki minden dolgaiban: Nem fél'

fél' ISTENTŐL; vakmerőképen bízik őmagában: Ő el-lenségi vagynak ő nála útálatosságban.

7. Lám azt gondolja az ő szívében: Kivel mit gondolok? Semmit nem félek: mert én mindenkor ekképen maradok; Egész éltemben nyomorúságot, foha kárt nem vallok.

8. Sőt az ő szája mindenkor rakva ISTEN' káromlással, Rágalmazással, minden rútsággal, szítokkal, átokkal, Sok tsalárdsággal, és hazugsággal, minden álnoksággal.

9. Tolvajképen ment, mintegy pufztába, ő álnok házában: Az ártatlanon kegyetlenkedik ő nagy dagályá-ban: A' szegényeken vagynak szemei nagy ólálkodásban.

10. Álnokoskodik, mintegy orofzlán titkon barlangjá-ban; Tsak ólálkodik, hogy szegény essék ő szoros marká-ban, Kit meg-szaggasson mikor ejtendi az ő hálójában.

11. Rontja, nyomodja a' szegényeket 's a' földre le-vág-ja; ISTEN nem látja az ő szívében ő így gondolja, ISTEN ezeket hogy el-felejtte, és ingyen sem tudja.

12. ISTENem, URam, kelj-fel immáron mütasd-meg magadat, Magafztaljad-fel te-is ellenben a' te hatalmat; El-ne felejtse a' te nyomorúlt jó hű szlogáidat.

13. Végre kezekben elől-kerítvén meg-bünteted őtet; Meg-óltalmazod te szárnyad alatt a' te szegényidet, És árváidtól te meg-nem vonfzod nagy fegedelmedet.

14. Senki nem állja-meg a' szegénynek mert az ő bosz-fzúját, És az árváknak senki nem fogja e' Világon pártját, Reád maradtak; azért meg-állod azoknak bosz-fzúját.

15. Felséges ISTEN, törd-meg immáron hitlenek' jobb-

jobb-kezét; Gonosz embernek te ne szenvedd-el ő kegyetlenségét: Mert ha keresed, hamar el-vefzed, nem találsz helyét.

16. Örökkévaló Királyunk, URunk csak te vagy minékünk: A' hitlen népek földről el-vefznek, kik rontóink nekünk; Azok ellen légy te mi paisunk, óltalmunk 's védelmünk.

17. Csak te, UR ISTEN, nyomorúttaknak vagy meghallgatója, És igaz hitből az ő szíveknek hű igazgatója, Könyörgéseket csak a' te füled azoknak meghallja.

18. Ítéleteddel sok nyomorúttat immár szabadítasz; E' földön való kegyetleneket ítéletre vonszasz: Hogy senki többé ne rettegtessen, csak te ellent állhatsz.

19. Tudjad ezeket Keresztyén ember, szent Dávid Prófeta 'Sóltár könyvének tizedik részébe így bé-foglalta, Nyomorúságban hogy az ISTENhez nagy-írvva kiálta.

XII. D I T S É R E T.

76.) Nóta: *Keresztyéneknek Istene, Te:*

OH UR ISTEN! tekints hozzánk, Magas mennyből nézz mi reánk, És könyörülj te népeden, Nyomorútt Keresztyéniden: Mert el-fogytak a' te szentid, Már nints e' földön igaz hit, Az emberek' fiai közt.

2. Nem hisznek te szent Igédnek, Hazugság kell csak kedveknek: A' mit talált az ő fejek, Azzal tégedet tisztelnek, De hamisság az ő dolgok, Hazugság ő találmányjok: Nem kedvesek néked azok.

3. Veszess-el ISTEN ezeket, Rontsd-meg ő tiszteleteket,

teket, Kik kevélyen azt kiáltják, Bátorsággal nekünk mondják: Nintsen Istentek tinéktek, El-kell majdan mind vesznetek! Ki óltalmaz-meg titeket?

4. Azért így szól az UR ISTEN: Fel-támadnom szűkség nékem, Hogy meg-rontsam ő fejeket, Meg-fzabadítsam népemet: Mert látom nyomorúságát, Hallottam fohászzkodását, Meg-állom néki boszszúját.

5. Nem hagyom az én Igémet El-óltani, sem Nevetem; De meg-tartom én házamban, És választott Templomomban; Hogy meg-szentelje szentimet, Gerjefszze nekik szíveket, Bízassa az ő lelkeket.

6. AZ ISTENNEK szent Igéje, Tiszta, minden ő be-fzéde, Mint a' próbáltatott ezűst, Hétszer meg-öntetett ezűst: Mert ennek az ő ereje Vagyon a' kiferítettetekbe, Kerezftnek viselésébe.

7. Te vagy, UR ISTEN, óltalmok, Hatalmas erős gyámolok A' te hú Tanítóidnak, Szőlődben plántálóidnak; Te vagy őrzője népednek, Kegyes óltalma híveknek, Páisa te szent Igédnek.

8. Azért néked mi most adunk Nagy hálákat, és ezt mondjuk: Ditsértessél Atya ISTEN, Szent Fijaddal egyetemben, Vigasztaló Szent Lélekkel, Nekünk édes vendégünkkel, Örökké nagy ditsőséggel.

77.) AZON 'SOLTÁR, a' 132. 'Sólt: Nót:
E Mlekezzél-meg, UR ISTEN, A' mi nagy gyarlóságinkról; Tekints reánk kegyelmesen A' te nagy boldogságodból, A' mennyeknek országából.

2. Hallgasd-meg esedezését A' te kitsíny feregednek; Ne utáljad könyörgését A' te nyomorúlt népednek; Kik néked most esedeznek.

3. Mert el-fogyatkozott épen, Minden igazság e' földön; Majd senki olly ember nintsen, Ki egymáson könyörüljen, És igaz beszédű légyen.

4. Nints helye a' te Igédnek, És a' te jó intéседnek; Nints abban gyönyörűségek Köztünk nagyfok embereknek, Tégedet mind el-kerülnek.

5. A' bűnbe bé-merültenek, Tégedet társúl vette nek; Sőt inkább meg-is vetettek, És tőled semmit nem félnek, Sem a' jóban nem épülnek.

6. Hízelkedő beszéd vagyon Mindeneknek ő szájon, Ha szólnak barátságosan, Ételi nyájasságokban, És az ő részeg korokban.

7. Másfelől ha el-fzéllednek, És egymás mellől elmennek, Kettőssé léfzen ő szívek, Meg-változik az ő nyelvek: Mert nints tökéletességek.

8. De, UR ISTEN, el-fzéllelfted Te mind a' hízelkedőket: Noha nem félnek tégedet; De te meg-rontod mind őket, El-vezted a' kérkedőket.

9. Mert ha meg-fzólítod őket, A' te Igédnek nem hífnak: Kínjától az örök tűznek, Sem az ördögtől nem félnek; Hanem tsak szabadon élnek.

10. ISTENE az ítéletnek Nem kedvez ebben senkinek: Meg-tsúfolja, meg-neveti, Mind a' kik tsalárdúl élnek, És hamis kenyeret éfznek.

11. Meg-

11. Meg-mútatom én magamat Mindeneken UR-nak lenni: A' hamis tudománynak-is Végének kell akkor lenni; Az UR ISTEN ezt beszéli.

12. Az én el-pufztúlt népemért, És ő keserűségért; A' szegénynek sirásáért, És nagy fohászzkodásáért, Fel-támadok az árvákért.

13. Meg-mentem az én népemet, És meg-nyúgotom már őket; Tisztán fogom hirdettetni Közöttök az én Igémet, És igaz esméretemet.

14. Mint az erefztett aranyat, És hétszer tisztultt ezüftet, Mellyet tűzben égettenek, És a' kohból kivettenek; Így vígasztalom-meg őket.

15. Tartsd-meg közöttünk, UR ISTEN, A' te áldott szent Igédet: Oltalmaz e' Világ ellen Mindenekben URam minket; Hogy ditsérhessünk tégedet.

16. Mert látod, a' hitetlenek, Mindenütt kegyetlenkednek, És az ő fok szerentséjek Minden napon nevednek; Noha tégedet nem félnek.

17. Ekképen könyörge régen Szent Dávid az UR ISTENnek: Mert látá vakmerőségben Szíveket minden népeknek, Hogy ISTENTől nem félnének.

A Z O N ' S O L T Á R.

78.) Nóta: *Mindenkoron áldom az én UR:*
SZabadíts-meg, és tarts-meg, URam ISTEN: Mert e' földön immár szent ember nintsen; Igaz beszéd az embereknél nintsen: Mert többire minden ember hitetlen.

2. Tudva mert olly nagy hivságokat szólnak, Egy-
 L 2 más

más környűl mindenkor tsalárdkodnak, Mind hazudnak ō felebarátjoknak, Szívek fzerént és tsak abban forgódnak.

3. Az UR ō nyelveket és ajakokat El-szaggassa, és törőlje azokat, Ő szájokkal valakik tsalárdkodnak, És nyelvekkel tsak nagy-kevélyen fzőlnak.

4. Ravaszágban bízván a' kik ezt mondják, Hol nyelveket nagyon fel-magafztalják, Ajakokat hazug-fágra tanítják; Az UR ISTENT nem félik 's nem uralják!

5. Az UR ISTEN ezek ellen azt mondja: Majd fel-kelek, minden ember meg-látja: Mert én fzemem a' fzegényeket látja, Híveimnek foházkodásit fzánja.

6. Idvezítő, Szabadító mert vagyok; Szegényeket, árvákat óltalmazok; Beszédemben nagy-hűséggel meg-állok; Gonofzakon ezentűl boszfzút állok.

7. Meg-hiddjétek az ISTENnek beszédét, Kik vár-játok tsak az ō segítségét; Mert olly tiszták az ISTENnek beszédi, Kiket hífznek az ISTENnek hívei:

8. Igazak és fzintén olly-igen tiszták, Mint az ezűft kit földtől el-választanak, 'S az ötvösők kohokban olvasztottak, És hétfzer meg-eresztvén tisztítottak.

9. Hatalmaddal tart-s-meg minket, UR ISTEN, Őrizz-meg e' kegyetlen nemzet ellen; Hogy örökké, kik lé-fzűnk igaz hitben, Meg-maradjunk a' te esméretedben.

10. A' hitetlen és kegyetlen Pogányok Mi környű-lűnk járnak, mint orofzlánok: Az orfzágnak minden rendi gonofzok; Azért győznek a' hitetlen Pogányok.

11. Lám ezeket Dávid irta versekben, 'Sóltárának tizen-

tizenkettőd' részében, Mikor volna nyavalyában 's infégen, Saul Király miatt számkivetésben.

79.) XIII. D I T S É R E T.

SZent Dávid Király háborúságában Panaszolkodik ISTENnek búvában, És ímezt mondja ő nagy fialmában Szélllyel bújdostában:

2. Meddig, UR ISTEN, kesergetsz engemet? Meddig rejtet-el előlem színedet? Talám örökké így gyötrefsz engemet, Nyomorúlt fejemet.

3. Meddig szívemet hagyod gondolkodni, és ideftova elmémet hányódni, Az én szívemet firván vélekedni? Míg hagyfsz keseregni?

4. Ébrefsz-fel, URam! mert talám el-dúlnék, Nyomorúságban talám meg-is hálnék: Ha az én szívem nem vígafztaltatnék, Tőled nem tartatnék.

5. Ne késsél, URam! én hozzám látnia; Mert ellenségem kezdi mondania; Meg-győztem őtet, nints őltalmazója, El-kell pufztúlnia.

6. Tekínts most reám hatalmas UR ISTEN, És könyörgésem' végyed füleidben, Siralmas szóim jussanak elődben, Mostani ígyemben.

7. Én mindenkoron tsak te benned bíztam, Irgalmasságot tsak te tőled vártam; Ellenségimmel ha szembe szállottam, Hozzád foházkodtam.

8. Igyen könyörge Dávid ő szívében, Szép énekében mint adja előnkben: Mi-is ditsérjuk ISTENT szükfégünkben, Minden életünkben.

XV. D I T S É R E T.

80.) Nóta: *Nagy bánatban Dávid mikor:*

SOkan vagynak most ollyatén emberek, Kik azt vélik, hogy ők jó Keresztyének; Noha feslett, és nem jámbor életek; Sőt mindenben Krifussal ellenkeznek.

2. Tőlök azért hogy magunkat óhassuk, A' szent Dávid kérdését elő-hozzuk; Az ISTEENnek feleletit meghalljuk, És magunkat abban így jól meg-látjuk.

3. A' Próféta nagy álmélkodásában, Fel-kiálta ilyen ő Irásában; Ki' lakozik, URam! te Sátorodban? Ki' marad-meg Anyafszentegházadban?

4. Rövid szóval; Ki' mégyen mennyországban? És ki' lészzen az örök bődögságban? Monda néki ISTEEN azon órában, Meg-felelvén illyenképen szavában:

5. Jó életben a' ki magát foglalja, Az igazat kezével bizonyítja: Ki' szívében az igazságot szólja: Attyafiját a' ki nem rágalmazza.

6. Nem téfzen ez gonofzt attyafijának: Gyalázatján nem örül szomszédjának: És nem ad helyt rágalmazók szavának: Oltalmazza hírét attyafijának,

7. Utálja ez szemben a' gonofz embert; És betsüli az Istenfélő embert: Meg-esküszik ő felebarátjának, És mindenkor ura lészzen szavának;

8. Soha pénzét usorára nem adja, Az árvákat és azzal meg-nem fojtja; Sőt mindenben azokat ő táplálja, Valamit hoz néki igaz munkája:

9. Igaz ellen ajándékot nem vészzen; A' szegénynek ő igaz

ő igaz törvényt téfzen: Ki élteben illyetén jámbor léfzen, Mennyországban nyilván örökös léfzen.

10. Ez éneket a' Szent Dávid Próféta, Az ő 'Sóltár könyvébe el-béirta, Tizenötödik részébe foglalta, És minékünk tanúságunkra hagyta.

81.) XVI. D I T S É R E T.

Nóta: *Nagy báládással magasztallak:*
O Rizz-meg engemet, benned bízom, én édes ISTE-
 nem: Mondjad, óh én lelkem! az ISTENnek, te
 vagy én ISTENEM: Semmi jót tenéked nem adhatok,
 melly hafznódra légyen.

2. Oltalmad alá végy: mert énnékem minden társaságom E' földön lakozó szenteiddel vagyon nyájasságom, És a' te válafztott edényiddel én jóakaratom.

3. Rettenetes kínök meg-sokasúl a' bálványozóknak, Idegen Istennek áldozatot kik tenni kívánnak: Nem áldozom vélek, neveket-is útálom azoknak.

4. Mert ISTEN énnékem életemben az én erősségem; Meg-elégfzem véle, mert ő nékem szép pohárom 's részem: Te őrized URam, szárnyad alatt az én örökségem'.

5. Szép helyre találtak én nyílaim esnie UR ISTEN: Mert szép örökségem vagy énnékem te, örök UR ISTEN; Kiben nagy örömmel mind örökké bízik az én lelkem.

6. UR ISTEN! tégedet én ditsérlek a' te tanátsodért, 'S kit Szent Lelked által én szívembe adtál fzerelmedért; Ki által engemet éjjel nappal tanítasz Fijadért.

7. Reád nézek, URam, mindenkoron én nagy szűk-
 fégem-

fégemben: Mert jobb-kezem felől állasz nékem én veszedelmemben; Azért nagy-erősen meg-maradok én igaz hitemben.

8. Az én szívem 's nyelvem tsak te benned vígad én ISTENEM; Sőt az én lelkem-is azért örül és örvendez bennem, Hogy bízvást nyúghatik óltalmadban, URam, az én testem.

9. Mert meg-mented, URam, rothadástól szent Fijadnak testét, És te fel-támasztod koporsóból hamar ő életét: Énnékem-is adod kegyelmedből az örök életet.

10. Engemet tanítasz az életnek útára Igédben, A' te víg ortzáddal vígaságot szereztvén szívemben; És a' te jobb-kezed meg-tart engem' mindenkor örömben.

11. Ekképen ajánlá Dávid magát ISTENnek kedvében, Mint írva van 'Sóltár könyvnek tizenhatodik részében: Mi-is tsak ISTENnek mimagunkat bízzuk szent kezében.

XX. D I T S É R E T.

82.) Nóta: *A' ki az Istent meg-esmér:*

GYakorta-való buzgó könyörgést Kíván az ISTEN jó Fejedelmekért, Egyházi népért, Vitézlő rendért, Jámbor Birákért, és minden Tisztekért.

2. A' Dávid Király ISTEN' Lelkének Szent ihléséből régen ezt meg-hagyta, A' mint hufzadik 'Sóltára tartja, Anyaszentegyház hogy így szavát nyújtsa:

3. Botsássa mennyből a' nagy UR ISTEN Ó segítségét mi Fejedelműnkre: Háborúsági' napján érette Serény vígyázást tégyen ISTEN' Neve.

4. Rémüljenek-meg ő ellenségi; Térjen fejekre álnok praktikái, És győzedelmet rajtok vehetni, Jákób' IENE engedje-meg néki.

5. ISTEN óltalmazza-meg Sionból, Nagy segítségét szentséges helyéből, Küldje-le hozzá a' magas mennyből, És végye környül kegyelem' székiből.

6. Emlekezzék-meg áldozatiról, ISTEN' házában szent szolgálatjáról, Tiszteletiről, imádságiról, ISTEN' Nevében tett fogadásiról.

7. Lássad az ő szívének, UR ISTEN, Jó kívánságát, és azt vigyed végben; Minden tanátsát tellyesítsed épen, Igyekezetit viseld áldott helyben.

8. Bátorkodhassunk Szentegyházadban Fejedelmünknek szabadításában, 'S az UR ISTENnek áldott Nevében Győzedelmének örülhessünk híven.

9. És tellyesítsed minden kérésit, Adjad-meg néki szíve' kívánságit: Ne rejtse-d el tőle szent áldomásid'; Közöljed véle bőséges javaid'.

10. Tapasztalhassuk, UR ISTEN, nyilván, Hogy meg-nyúgodtál a' te Királyodban, És meg-hallgattad te Kenettedet, Jobb-karod által óltalmaztad őtet.

11. Lám a' kik bíznak fok szekerekben, Erős lovokban, számos feregekben, Meg-hanyatlanak és mind el-esnek, Szégyenvallással környül-vétettnek.

12. Ellenben pedig valakik hitből Meg-emlekeznek Jákób' ISTENÉRŐL, Talpokra állván diadalmasok, Bátoroságosok, mozdúlhatatlanok.

13. Nékünk-is, URam, meg-tartásodban, Tégy részt fejenként szent áldomásodban, Lelki és testi ajándékodban, Békeségednek állandó javában.

14. Feleljen nekünk mennyből szent Fijad, Szóljon örömet fel-kentt szent Királyad; Mondja ezt nekünk, imhol Megtartód, Minden ígyedben erős bofzszúállód:

15. Ellenségedet meg-szégyenítem, Rajtok bofzszúdat éretted ki-töltöm; Tenéked pedig örömem adom, Meg-tartásodra kezemet ki-nyújtom.

16. Csak nézz én reám igaz ígyedben, Hívj fégtégre meg-szorulásodban; Bizony meg-mentlek nagy kegyelmemben, Fel-öltöztetek irgalmasságomban:

17. Igéretemet rajtad bé-töltöm, A' bünt, a' halált rólad el-fordítom; Ártatlanságom' reád ruházom; Szent Atyám előtt ígyedet forgatom.

18. Tántorgania hitben nem hagylok; Háborúidban kezemen hordozlak, Minden dolgodban téged' meg-áldlok, Hofzszú étellel és meg-koronázlak.

19. Ditsőség néked Atya UR ISTEN, Tisztesség néked áldott Fiú ISTEN, Ditséret néked Szent Lélek ISTEN, Szent Háromságban tiszteltessél, Amen.

XXIII. D I T S É R E T.

82.) Nóta: *Sok emberek vagynak e' széles:*

Szent Dávid Próféta Éneklő könyvének huszonharmad' részében; Bízván az ISTENNEK az ő reá való nagy gondviselésében, És hálákat adván ő szent Felsé-
gének

gének mind egész életében, Igyen ditsekedik lelkében, minden hű Keresztyének' képében:

2. Tudom, hogy páfztorom 's vezérem énnékem az én URam ISTENEM: Kinek gondja vagyon testemre, lelkemre, mert ő teremtett engem': Én ő juha vagyok, ő hozzá hallgatok, mert ő meg-váltott engem; Azért benne bízom, tudom élet nélkül hogy én nem szűkölködöm.

3. Az ő mezejének szép 'fíros fűvével szépen legeltet engem, Szent ígértinek édes beszédével mikor vígasztal engem'; Anyaszentegyházban és az ő aklában szépen meg-nyúgot engem', Lopótól, farkastól, hamis tanítótól ott meg-óltalmaz engem':

4. Reggel hogy ki-vífzen, én előttem mégyen igaz tudományával; Minden napon kétszer engemet meg-itat ő lelki italával, Lelki folyóviznek és élő kútfontak szép gyenge folyásával, Évangyéliomnak Anyaszentegyháznak ő prédikálásával:

5. Azzal én lelkemet ugyan meg-újítja és újonnan meg-áldja; Mennyországnak útát, és az igaz hitet énnékem meg-mutatja; Az ő szent Fijában szomorú lelkemet tsak egyedül biztatja; Méltatlanságomban az ő szent Fijaért irgalmasságát nyújtja.

6. Illy nagy reménységgel és bizodalommal azért te benned bízom, Én URam ISTENEM, testemet 's lelkemet én tenéked ajánlom, Ha szintén a' halál' völgye' árnyékában az én fejemet látom: Mert te vagy én-velem, szabadulásomat azért te tőled várom.

7. Meg-vígasztalt engem' te páfztori veszföd és te páfztori botod, A' fok nyomorúság, mellyel híveidet meg-fújtod, fanyargatod, Mellyel beszédedhez olly nagyfzépen őket szoktatod és tanítod, Hogy el-ne veszfzenek; főt veled légyenek, mind örökké meg-tartod.

8. Illy nagy készülettel ellenségim előtt aztalt szerzesz énnékem, A' te szent Fijadnak egy áldozatjával táplálod az én lelkem', Meg-vígasztalsz engem', mindenkor meg-áldod bőséggel én életem', Én ellenségimnek nagy boszszúságokra meg-tartod az én lelkem'.

9. Halandó testemnek ő gyarlóságától meg-szabadítasz engem': E' Világ sem árthat sem álnokságával, sem boszszújával nékem: Mert én te általad fő ellenségemet az ördögöt meg-győzem; Az én életemet, tsak te benned bízván, mindenkor helyheztetem.

10. A' te jóvóltodból, kegyelmességedből mind ezeket én várom; Mert ezekre való nagy méltóságomat én bennem nem találom; Azért minden napon az én életemet én tsak te reád bízom, És tudom bizonynyal, hogy te benned soha én meg-nem tsalatkozom.

11. Lészek mind örökké az én ISTENemnek és URamnak házában, A' Jésus Kristusnak Páfztorsága alatt az Anyaszentegyházban; Az ő juhainak igaz híveinek, kívántt társaságokban, Kikkel egyetemben örökké vígadok az örök bölldogságban.

84.) A Z O N R O L.
AZ UR ISTEN nékem édes táplálóm, Minden dolga-

dolgaimban csak ő az én igazgatóm; Nem hágy engemet tellyességgel meg-nyomorodnom, Életemben nem hágy engem' meg-romlanom.

2. Sokszor történt nekem háborúságom, A' hamifak miatt sokszor esett bűjdosásom; De mindenkor jó helyen lett én meg-nyúgovásom, Jámboroktól meg-vólt az én táplálásom.

3. Tsak az ISTEN én lelkeimnek vezére, A' gonosztól én életemnek el-térítője, Az ő áldott szent Nevének nagy ditséretire, Az igazságnak ősvényén viselője.

4. Nem rettegek femmi vefzedelemtől, Még a' halálnak-is ő nagy kegyetlenségétől: Mert óltalmaz az én URam engem' mindenektől, Velem vagyon, megment minden ellenségtől.

5. Ő énnékem meg-őriző pásztorom; Noha tőle bűnömért néha ostoroztatom; De vízföntag nagy-kegyesen meg-vígasztaltatom, Mint Atyámtól soha el-nem hagyattatom.

6. Drága szép ajándékokkal meg-láttál, Tisztességgel, én ISTENEM, meg-ajándékoztál: Noha boszfzontod ellenfégimet te azokkal; De tartod az én lelkemet vígasággal.

7. Azonn kérlek, én ISTENEM! tégedet, Környékezd-meg te kedveddel az én életemet, A' te irgalmasságod bíztassa én szívemet, Te jóvóltod bírja az én életemet.

8. Hogy tsak néked élhessek e' Világon: Vigy engemet ő-rómre URam a'más Világon: Mert nints tőkélletes bóldogfágitt e' Világon; Tsak te vagy UR ISTEN az én vígaságom.

9. E' Ditséretet a' szent Dávid éneklé, Mikor ISTEN őtet háborúiból megmenté, És a' Sóltár könyvben versekbe így helyhezteté; Békeségéért az UR ISTENT ditséré.

XXVI. D I T S É R E T.

85.) Nóta: *Nagy bánatban Dávid; 's a' t.*

Mikor Dávid vala keserűségben, Saul Király előtt számkivetésben, Fel-kiálta ISTENHEZ ő szívében, Könyörögvén firalmas énekében.

2. Itélj-meg te, URam ISTEN, engemet, Tsak te lássad az én igaz ígyemet: Mert büntelen kergetnek ők engemet, Hogy te benned vetem reménységemet.

3. Csak te reád bíztam, URam, magamat; Én szívemet bátor te meg-próbáld, Nézésemet azonképen meg-lássad; Dolgaimat hogy tsak te igazgassad.

4. Hátra vetem mert én minden dolgomat; Szemem előtt tartom te jóvóltodat, És tsak nézem nagy irgalmasságodat; Ártatlanúl járom az én útam.

5. Álnokokkal nem tartom tanátsomat, Sem gonofzokkal én tarsaságomat; Sőt azoktól meg-vonfzom én-magamat: Ugy szolgállak tégedet én URamat.

6. És mikoron Templomodba bé-mégyek, Keresztyének' feregében lejédek; Tiszta kézzel ott áldozatot téfzek, Szívem szérént ditséretet éneklek.

7. Lám mindenkor, URam, rólad beszéllek, Tsudáidról nagy bizonytságot téfzek; Te népednek feregében örvendek, Ditsőséges hajlékomba úgy mégyek.

8. Fel-

8. Felséges UR ISTEN, kérlek tégedet, Gonoszokkal ne vedd-el én lelkemet, Gyilkosokkal ne végezd életemet, Vélek együtt ne büntess-meg engemet:

9. Ezek azok, kik nem félnek tégedet, És semminek tartják szent beszédedet: Álnokságban mert nagyon örvendeznek, És hamisan sok ajándékot vésznek.

10. Csak te benned bíztam én, URam ISTEN! Ártatlanul azért járok éltemben: Ne hagyj engem', szabadíts-meg ígyemben, És könyörülj rajtam nagy szűkségemben.

11. Igazságban tézsem minden dolgomat, Arra hívlak tégedet mint Atyámat; Mindenkoron dicsérlek mint URamat, És szüntelen hirdetem jóvóltodat.

12. Tükör gyanánt legyen ez mindeneknek; Kik Keresztyén nevet földön viselnek; Életekben hogy ekképen éljenek, Szent Dávidról a' mint innen értének.

XXVII. D I T S É R E T.

86.) Nóta: *Szánja az UR Isten hívveinek:*

OH én két szemem, ti az URra nézzetek, Hogy kegyelmes hozzám mindenkor, el-hiddjétek; Az ő nagy szerelmét hozzám nagy jóvóltát, mindenkor hirdessétek.

2. URam! meg-ne útálj engemet haragodban, Ha im-már bé-vettél szent irgalmasságodban: Kérlek, el-ne fordítsd országodat én rólam, vigy-bé szent országodban.

3. Meg-foglak tégedet az én igaz hitemmel, Reád támaszkodom erős reménységemmel: Én el-nem eresztlek, a' míg meg-nem haligatfz, az én lelki kezemmel.

4. Fel-

4. Fel-indítlak téged' nagy nyomorúságimmal, Az én bűneimnek számtalan fokságával: Mind addig kiáltok, míg bé-nem kötöz engem' szent irgalmasságoddal.

5. Oh mennybéli ISTEN! te vagy én reménységem; Kinek hatalmában, kezében ellenségem: Ott vagy te, UR ISTEN, én nagy segítségem, a'hol nints reménységem.

6. Taníts-meg engemet te igaz útaidra, Hadd lássak el-menni a' te igazságodra: Én ellenségimet gonosz szándékjokban ne botsássad szájokra.

7. Ha te benned, URam, nem reménylettem volna, A' nagy bánat miatt meg-emélesztettem volna, Az élőknek földén a' te javaidat meg-nem láthattam volna.

8. Azért, óh én lelkem! serkentsd-fel te-magadat: Mit töröd, fárasztod nagy bánatban magadat? Majd megfogod látni URadnak jóvóltát, tsak ne hagy-d-el magadat.

9. A'kik nagy bánatban, keserűségben vagynak, Itélet' napjára igaz Birót várjanak; De addig magokat ilyen vígasztalják, mint Dávidtól meg hallák.

XXVIII. D I T S É R E T.

87.) Nóta: *Tsak te benned URam Isten:*

MOftan hozzád fel-kiáltok, Felséges UR ISTEN: Mert közfálam és óltalmam vagy mindenek ellen; Tekints reám, ne hagyj engem' nagy veszedelmekben: Mert úgy vagyok, mint temetni kit víznek veremben.

2. Imádságom', kiáltásom' kérlek meg-hallgassad; Két kezemet fel-emelvén, irgalmason lássad; Igaz hitből a'

ből a' mit kérek énnékem meg-adjad; Igéreted' mostan azzal te meg-bizonyítsad.

3. Csudaképen környül-vettek most a' hitetlenek, Kik hamisan tselekefznek, átkozott emberek; Szemben nékem szépet fzolnak, de álnok ő szívek: Kérlek ne hagyd, hogy én légyek egyik ő közzülek.

4. Hamarsággal, inkább kérlek, hogy őket meg-rontsd; A' mint járnak, ő 'földjokat akképen meg-adjad; Gonofságban el-merültek, azt te-is jól láttad: Azért nékik nagy-fokképen kérlek meg-toroljad.

5. Azt jól látod hogy nem nézik a' te dolgaidat; Meg-útálják, hátra hagyják parantsolatidat; Semmi betsben mert nem tartják a' te fzolgáidat: Hifzem azért, hogy meg-rontod, mint te tolvajidat.

6. Ezért néked nagy hálákat adok mint URamnak: Mert te nálad helye vagyon én imádságomnak; Mondlak téged' én erőmnek, és én paisomnak, Én szívemnek tsak egyetlen-egy bizodalmának.

7. Lám te vóltál tsak egyedül nékem segítséggel, És te benned örvendezett szívem nagy bőséggel, Azért téged' én ditsérlek az én énekimmel: Tarts-meg engem', kérlek URam, a' te híveiddel.

8. Ez Igéket a' szent Dávid bé-irta könyvében, Énekének hufzonnyóltzadik ékes rendiben; Ellenségit ki meg-győzé mind egész éltében: Mert ő bízek az ISTENnek nagy fegedelmében.

XXIX. D I T S É R E T.

88.) Nóta: *Nagy báládással magasztallak:*

SZent Dávid Próféta az ISTENNEK nagy hatalmát tudván,
És nagy mennydörgéssel, villámással zápor-essőt lát-
ván, Mennyűtő-köveknek ő kezéből tsattanását hallván:

2. Titeket (mond) íntlek, e' Világon kik nagy
Urak vagytok; Hatalmas Uraknak, Tsászároknak
kik fiai vagytok: AZ ISTEN' haragját mind fe-
jenként ti meg-gondoljátok.

3. AZ ISTEN' hatalmas; azért őtet egyedül féljétek,
Híven tiszteljétek, imádjátok, mint hagyta tinéktek;
Minden szükségtekben tsak őnéki ti könyörögjete.

4. Rólagondoljátok, ha az égből mennydörgést hallotok,
Nagy zápor-essővel, villámással, menny-űtéssel láttok;
Hogy rajtatok vagyon nagy haragja, bizonynyal tudjátok.

5. AZ ISTEN' haragja el-tördeli a' nagy tzédrus-fákat;
A' Libánus hegyén, Sénir hegyén a' magas ágakat,
És tétova hányja hamarsággal, mintegy pozdorjákat.

6. Igen szökdétselnek és ugrálnak, hogy egymásra hüll-
nak: Mint Unikornisnak ő fiai, szintén ugyan járnak:
ISTEN' haragjának, hatalmának mert azok helyt adnak.

7. ISTEN' haragjának nagy hatalma a' Kádes' pufztáját
Nagyon rettegteti, mikor látjuk tüzes villámását: Ak-
kor ott meg-látnád a' vadaknak széllyel futkosását.

8. Akkor a' Szarvasok ijedtekben fijokat el-hányják,
Kik nyóltz hónapiglan ő fijokat méhekben hordozzák;
Ő fiadzásoknak nehéz vóltát azzal el-múlatják.

9. Ha-

9. Hatalmas ISTENnek ő haragja ezeket míveli, A' nagy álló-fáknak ágaitat szörnnyen le-szegdeli, Az ő népét ezzel templomában ditséretre inti.

10. AZ ISTEN' hatalma vizözönben jelen vólt hiddjétek: Ő örökkévaló Királyotok és Fejedelmetek; Bírja az ő népét, őltalmazza, noha nem értitek.

11. Légyen örök hálá az Atyának, és az ő Fijának, És a' Vigasztaló és tápláló Szent Lélek ISTENnek, Ki őltalmazója 's táplálója a' Keresztyéneknek.

XXX. D I T S É R E T.

89.) Nóta: *Irgalmazz UR Isten immáron:*

DÁvid Prófétának imádkozásáról, Magasztaljuk ISTENT irgalmasságáról; El-ne felejtkezzünk ő nagy jóvóltáról, Végyünk tanúságot Szent Dávid Királyról.

2. Erre tanítani akar a' Próféta: Mi' az, melly szívünket ISTENhez indítsa; A' mint harmintzadik részében meg-irta; Jótétét ISTENnek így magasztalja:

3. Száma nintsen, URam, jótéteményidnek, Vege hofzfza nintsen kegyelmességednek; Azért magasztallak felette mindennek: Mert hiszen én lelkem te ígéretednek.

4. Kiáltásom', URam, tőled el-nem vetéd, Az én nyavalyámat tsak te-magad nézéd; Atyai vóltodat rajtam éreztetéd, Irgalmasságodat mikor meg-jelentéd.

5. A' pokol' torkából te ki-szabadítál, Hogy az én lelkemben engem' meg-nyúgotál; Te ígéreteddel mikoron bíztatál, Ottan én szívemben bizodalmat adál.

6. Én éjjel és nappal hálát adok néked, Ditsértetik

tőlem örökké szent Neved; Mind e' Világ előtt vallást téfzek néked: Irgalmasságodért mert te azt érdemled.

7. Én tőlem haragod', UR ISTEN, meg-vonád, Imádkozásomat mihelyt meg-hallgatád; Lelkem' tsendességét azonnal meg-adád, Én könyörgésemet mihelyt befogadád.

8. Számptalan bűnőmet mikoron meg-látád, Mindjárt szemeidet tőlem el-fordítád, Érzem bűneimet, mint főveny' fokságát; De szent Felségednek hívém fogadását.

9. Ne idegenüljön-el Felséged tőlem; Tekintsd fogadásod, noha nagy-sok bűnem: Mert ha a' pokolba veted az én lelkem', Nem léfzen úgy foha vígaságom nékem.

10. Nem ördög' rabjai téfznek rólad vallást; Mert szent Felségedről szólnak tsak káromlást: Nem várnak te tőled többé szabadulást; De én tsak te tőled várok igazulást.

11. Én imádságomat, hifzem, meg-hallgatád: Mert én firalmimat öröme fordítád; Irgalmasságodat rajtam bizonyítád, Mikor én lelkemet te meg-vígasztalád.

12. Kész mindenha lelkem néked énekelni, Mind e' Világ előtt rólad vallást tenni, Sok jó-tételidről néked hálát adni, Örökkön örökké tégedet ditsérni.

XXXI. D I T S É R E T.

90.) Nóta: *Buzgó szívből te fjiad:*

BEnned bíztam, URam ISTEN, soha ne gyaláztassam; A' te szent igazságodért, kérlek, szabadíttassam: Éjjel nappal én könyörgök, halld-meg én kérésemet!

2. Nints énnékem segítségem; URam! te légy óltalmam; Bátorságom vagy énnékem és örök bizodalمام: Hajtsd

Hajtsd

Hajtsd én hozzám füleidet, fiess tarts-meg engemet.

3. Erősségem őrdög ellen vagy te, nagy reménységem; Szent Nevedért ments-meg engem', mert nints nékem érdemem: Éjjel:

4. De fietnek ellenségim titkon tőrbe ejteni; UR-am! te vagy reménységem, nékik ne hagyj el-vefztni: Hajtsd én hozzám:

5. Im' ajánlom kezeidbe én szomorú lelkemet; Igazmondó örök ISTEN óltalmaz-meg engemet: Éjjel nappal:

6. Csak hívságot követőknek rontója vagy UR ISTEN; Benned erősen hívőknek irgalmas vagy szüntelen: Hajtsd én hozzám:

7. Te jóvóltodért örvendek: mert látod szegénységem'; Mindennemű szűkségemben vagy te nagy reménységem: Éjjel nappal:

8. URám! hozzád én kiáltok, légy irgalmas énnékem: Keserűség hatott engem', olly nagy búban én lelkem: Hajtsd én hozzám:

9. Siess hozzám: mert el-fogytak életemnek napjai; Bánat miatt el-fenyvedtek tetemimnek ereji: Éjjel nap:

10. Tartnak engem' szidalomnak minden én ellenségim; Futnak tőlem én barátim, utálnak nemzetségim: Hajtsd én hozzám:

11. Hóltról mint nem emlekeznek, rólam így felejtkeznek; Mint meg-vefzett hitván edényt, engem' elvetettenek: Éjjel nappal:

12. Oh melly' fokban, kik gyűlölnek, kőrnnyűl-vet-

tek engemet! Szidalmazván, azt végezték, hogy el-vegyék élttemet: Hajtsd én hozzám:

13. Rajtam minden keserűség; te vagy nékem segítség: Benned bíztam; mert énnékem vagy kegyelmes Istenség: Éjjel nappal:

14. Dűhősködvén ellenségim háborgatnak szertelen; URam! minden szűkségemben te légy velem szűntelen: Hajtsd én hozzám:

15. Értem immár hozzám-való kedves akaratodat: Benned bíztam; mútasd immár nagy irgalmasságodat: Éjjel nappal:

16. Ne hagyj engem' szidalomban: benned bíztam, UR ISTEN; A' kik téged' nem követnek veszfzenek el hirtelen: Hajtsd én hozzám:

17. Sokan szólnak hamisságot, kik mind meg-némúljanak: Az igazra kik támadnak, hamar el-ron-tassanak: Éjjel nappal:

18. ISTEN, melly' nagy ditsőséget tartasz szerezőidnek! Hol örökké gyönyörködnek, és veled örven-deznek: Hajtsd én hozzám:

19. Soha nekik már nem léfzen szűkségek, szegény-fégek; Tartod őket titkos házban, hol nints semmi félelmek: Éjjel nappal:

20. Vallást téfzek, hálát adván néked, kegyes ISTENEM; Mindennemű szűkségemben jelen vóltál énnékem: Hajtsd én hozzám:

21. Estem vala nagy kétségbe; hogy el-hagytál engemet;

gemet; De mennyifzer én könyörgék, meg-hallád kérésemet: Éjjel nappal:

22. Rajtok URnak nagy haragja, kik élnek kevélységben; A' kik pedig ötet félik, léznek jó reménységben: Hajtsd én hozzám:

23. Ti mindnyájan kik tsak tudtok egy ISTENben bíznia, Bátorságban szíveteket hiddjétek nyúgodnia: Éjjel nappal:

24. Így könyörge a' szent Dávid egy erős szűkségben, Mikor ötet háborgatnák Isteni félelmében, Tudunk adta 'Sóltár könyvnek harmincz-egyed részében.

91.) A Z O N R O L.

TE benned bízom, URam ISTEN; Igazságod szerént ne hagyj vesznem, Szégyent vallanom ne hagyj nekem, Én ISTENEM.

2. Én vagyok, jaj! nagy bűnös ember; Ellened bűnöm számtalan ezer, Előtted szüntelen bé-kever, És úgy gyöter.

3. Siess hajtani füleidet, Gyorsan hallgasd-meg könyörgésemet; Te benned hogy meg-tarts engemet, Életemet.

4. ISTENEM URam! légy szabadítóm; Te hozzád URamhoz folyamom: Meg-szabadítasz, jól tudom; Benned bízom.

5. Igen nagy örömem te vagy nekem, Nagy bátorságom, én ISTENEM; Szent Nevedért vagy mentségem, Nagy örömem.

6. Nem

6. Nem hagyfz-el engem, URam, az törben Bé-
esnem, kit titkon én előmben Utamban meg-vettek
a' lesben, Életemben.

7. ISTENEM URam! kérlek tégedet; Vedd hoz-
zád immár én lelkemet: Mert meg-váltottál enge-
met, Életemet.

8. Szégyenség ortzánkon nagy légyen, És fzi-
lom minket bé-kenjen: Ditsóság URam tiéd légyen:
Ámen légyen!

XXXII. D I T S É R E T.

92.) Nóta: *Bóldog az olyan ember:*

BÓldog az ilyen ember e' Világon, A' kinek büne
botsánatban vagyon Igazúlása ISTEN előtt vagyon;
Annak rútsága bé-fedezve vagyon.

2. Mert az embernek semmi nagy ereje, AZ ISTEN
előtt nints semmi érdeme: Lészzen mindennek elég
fegedelme, Kit tsak egyedül fegéll ő Felsége.

3. Azért valljuk-meg ennek büneinket; Mert tsak
ő látja a' mi febeinket; Ő botsátja-meg a' mi vétke-
inket, Ha benne vetjük mi reménységünket.

4. Ezért ISTENhez minden Szent könyörgett, És
senki tőle hijába el-nem ment; Lelkének talált nála
tsendességet: Mert néki adta az örök életet.

5. Ne vess-el azért tőled én ISTENEM: Mert te elő-
led nintsen hová mennem: Földön és mennyen hatalma-
dat vallom; Te hozzád, URam, azért én folyamom.

6. Mind e' Világnak én vagyok tsúfsága; Noha
jól tu-

jól tudom, hogy bűnömnek 'földje: Emlkezzél régi fogadásodra; Hogy én ne jussak örög' fogságára.

7. Kegyességedből hallgass-meg engemet, Te Szent Lelkessel vígafztald szívemet: Hogy követhessem te szent Felségedet, Mútasd-meg nékem a' te ösvényedet.

8. Noha ostorod vagy on bal-kezedben; Hiszem, kegyelem vagy on jobb-kezedben: Azért ostorozsz engemet testemben, Hogy én ne jussak örök fetétségben.

9. Örvendeztetek mindnyájan az URban, És örüljeteK örök vígaságban: Kézf idvességtek az ő szent Fijában, Kit meg-ígére a' Paraditsomban.

10. Szent Dávid irta ezt a' 'Sóltár könyvben, Melly vagy on harmintz-kettődik részében: Mellyel bíztatá lelkét félelmében, Mikor az ISTEN próbálta lelkében.

A Z O N R O L.

93.) Nóta: *Szent Dávid Próféta éneklő:*

SOK emberek vagynak e' széles Világon, kik tévelygésben vagynak, Az UR ISTEN előtt az ő érdekekben igazúlni akarnak: Mert az idvességről és a' bődogságról ingyen semmit nem tudnak; Évangyéliomnak azért helyt nem adnak, sőt ellene állanak.

2. Tanúlják-meg azért Dávid Prófétától, mint megigazúljanak; ISTENnek átkából, és nagy haragjából hogy meg-fzabadúljanak; ISTEN' kegyelmébe, színe eleibe Kríftus által jussanak; Örökül örökké a' nagy bődogságban hogy ők vígadhassanak.

3. A' Dávid Próféta éneklő könyvének harmintz kettőd'

tőd' részében, Mikor az ISTENTől meg-oltoroztatván volna nagy betegségben, Az ő bűneinek meg-esméréseből volna nagy rettegésben, Fel-fzóval kiáltván, ím' ezt mondja vala firalmas énekében:

4. Rólam most esmérem, tsak azok böl dogok, és az igaz emberek, Kiknek az UR ISTEN irgalmasságából meg-botsátotta bűnek', Az ő szent Fijának közbenjárásával bé-fedezettett vétkek; Az Atya ISTENTől Jé sus Kris tus által vagy on nékik kegyelmek.

5. ISTEN előtt tsak az meg-igazú lt ember, és tsak az böl dog ember, Kinek ISTEN bűnét szemére nem veti, hogy légy en igaz ember; Kinek ő lelkében képmutatás nint sen, 's ISTEN előtt hű ember; Bűnét meg-esmérte, ő ISTENÉhez tért akképen lett szent ember.

6. Nagy veszteglésem mel hogy én halogatám ISTENhez térésemet, Az UR ISTEN nékem ugyan meg-rothasztá minden én tetemimet, Nagy keserűséggel és nagy fájdalommal éltem én életemet: Mert nagy betegséggel, súllyos kézzel ISTEN igen meg-vert engemet.

7. Valék az ISTENnek hatalmas markában, éjjel nap-pal jajgattam; UR ISTEN! kezedet rajtam súllyosítád, és nagy kíno kat láttam: Erőm, nedvességem mert el-fogyatkozott, és úgy an meg-száradtam, Mikent meleg nyárban a' le-kaszáltt széna, testemben el-apadtam.

8. Sokságos bűnőmet már el-nem titkolom, tenéked meg-jelentem, Én hamisságomat és gonofságomat előt-tei el-nem retjem; El-végzém magamban, hogy előt-tei,

6. Én mikoron ISTENhez kiáltottam, Az ISTENTŐL ottan meg-hallgattattam, Ő általa hamar meg-szabadultam, Háborúságimban én meg-tartattam.

7. Lám ISTENnek Angyala mind tábort jár, Az Istenfélő emberek kőrnnyűl jár: Az ISTENTŐL azért ki őltalmat vár, Utaiban mindenűtt az nagy-jól jár.

8. Segítségűl azért ISTENT hívjátok, Ő jóvóltát kőstoljátok, lássátok; Igen nagy-jó, azt bizonyyal tudjátok: Benne bízó emberek mind bóldogok.

9. Tőle azért mindenkoron függjeteK, A' kik fzen-tek vagytok, őtet féljeteK: SzűkségteKben ti így nem szűkőlkődtőK; ISTENnek javaival bővőlkődtőK.

10. A' gazdagok nagyon szűkőlkődteneK, Hitel-
lenségben igen éheztenek: De kik hitből az ISTENTŐL félteneK, Minden jóval azok bővőlkődteneK.

11. Reám, kérlek, én fíjaim nézzeteK, És én hoz-
zám ti mindnyájan jójeteK, Szómat hallván, hozzám
figyelmezzeteK, Az ISTENnek félelmét mondom nékteK:

12. Jőj előmbe, a' ki olly ember vőlná!, Hogy él-
tedben te jól élni akarná!, Jó napokat földőn látni kí-
válná!, Mennyorfzágban és lakozni akarná!:

13. Nagyon kérlek leg-előszőr tégedet, Meg-tartó-
tasd gonofztól te nyelvedet, Tsalárdáságtól őltalmazd
ajakidat, Meg-ne tsaljad te felebarátodat.

14. Valamíglen élz ez árnyék Világban, Szántfán-
dékkel ne élj a' gonofzságban; Sőt életed' foglaljad
minden jóban, Hogy lakozzál ISTENnek őltalmában.

14. Te, UR ISTEN, nekik erős zabolával szájokat megfzorítsad, És ekképen őket erő-hatalommal még-is te hozzád vonjad; A' kik távol vagynak, és ide nem jönnek, te kezedhez tanítsad; Kik szót nem fogadnak, igazságod fzeréért mind azokat meg-rontsad.

15. Oh melly fok ostorral a' hitetlen embert az UR ISTEN meg-veri! De ki benne bízik, irgalmasságával mindenkor kőrnnyúl-vérfzi: Azért őrvendjeteK igaz Keresztyének mindenkor az ISTENben, És ditsekedjeteK, mindnyájan kik vagytok, igazak szíveteKben.

XXXIV. D I T S É R E T.

94.) Nóta: *Fobázkodom bozzád URam:*

MIndenkoron áldom az én URamat, Kitől várom én minden őltalmamat; Benne vetem minden bizodalimat; Mindenkoron ditsérem, mint URamat.

2. Igen vígad és őrvendez én lelkem, Az ISTENnek segedelmét hogy kérem: Nyomorúltak meg-hallják, azt őrvendem; Vígadjanak ISTENben, arra íntem.

3. Csak egyedül őtet magafsztaljátok, Mint én tőlem látjátok, és halljátok, Velem őszve néki hálát adjatok, Egyetemben mind ő Nevét áldjátok.

4. Ha valamelly nyavalyába én estem, Az UR ISTENT kiáltván meg-kereftem; Feleletet azonnal tőle vettem, És mindenből meg-szabadúlt én fejem.

5. Az ISTENhez azért fel-tekíntsenek, Nyomorúltak ő hozzá fiessenek; Nyilván hiddjék, hogy meg-nem szégyenülnek, Tsak én róiam erre példát végyenek.

6. Én

6. Én mikoron ISTENhez kiáltottam, Az ISTENTŐL ottan meg-hallgattattam, Ő általa hamar meg-szabadultam, Háborúságimban én meg-tartattam.

7. Lám ISTENnek Angyala mind tábort jár, Az Istenfélő emberek kőrnnyűl jár: Az ISTENTŐL azért ki őltalmat vár, Utaiban mindenűtt az nagy-jól jár.

8. Segítségűl azért ISTENT hívjátok, Ő jóvóltát kőstoljátok, lássátok; Igen nagy-jó, azt bizonnyal tudjátok: Benne bízó emberek mind bóldogok.

9. Tőle azért mindenkoron függjeteK, A' kik fzen-tek vagytok, őtet féljeteK: SzűkségteKben ti így nem szűkőlkődtőK; ISTENnek javaival bővőlkődtőK.

10. A' gazdagok nagyon szűkőlkődteneK, Hitet- lenségben igen éheztenek: De kik hitből az ISTENTŐL félteneK, Minden jóval azok bővőlkődteneK.

11. Reám, kérlek, én fíjaim nézzeteK, És én hoz- zám ti mindnyájan jőjeteK, Szómat hallván, hozzám figyelmezzeteK, Az ISTENnek félelmét mondom nékteK:

12. Jőj előmbe, a' ki olly ember vőlná!, Hogy él- tedben te jól élni akarná!, Jó napokat földőn látni kí- válná!, Mennyorországban és lakozni akarná!:

13. Nagyon kérlek leg-előszőr tégedet, Meg-tartó- ztasd gonofztól te nyelvedet, Tsalárdáságtól őltalmazd ajakidat, Meg-ne tsaljad te felebarátodat.

14. Valamíglen élz ez árnyék Világban, Szántfán- dékkel ne élj a' gonofzságban; Sőt életed' foglaljad minden jóban, Hogy lakozzál ISTENnek őltalmában.

15. Sok jók között békeséget fzeressed, És éltedben mindenkor azt keressed: E' Világnak békeségét ne nézzed: Mert úgy, hidd-el, ördöggel vagy on ígyed.

16. Felséges ISTENnek szemei vagynak Igazakon, a' kik ő benne bíznak, És valakik tőle óltalmat várnak, Kérésekben tőle meg-hallgattatnak.

17. Az ISTENnek haragos tekinteti Szörnyűképen gonofztévőket nézi, És azokat keményen meg-bünteti; Még híreket-is e' földről el-vefzti.

18. Csak ISTENhez igazak kiáltanak, És ő tőle hamar meg-hallgattatnak, És minden nagy ínségből, mellyben vagynak, ISTEN által azok meg-szabadúlnak.

19. Igen közel az UR ISTEN azoknak, Tőredelmes szívvel a' kik óhajtnak, Alázatos lélekkel földön járnak; Sok nyomorúságból ki-szabadúlnak.

20. Ezeknek ő őrzi minden tsontjokat, És nem hagyja meg-tőretni azokat; Meg-őleti, vefzti a' gonofzokat, Kik gyűlőlik a' jámbor igazakat.

21. Békeséggel igazak meg-tartatnak; Kik ISTEN' szolgáinak hívattatnak, Soha azok nem pufztúlnak, rontatnak, Kik ISTENnek az ő Nevében bíznak.

22. A' gonofzok pedig mind el-rontatnak, Kik az UR ISTEN ellen rugódoznak, És az ördögnek mind éltig szolgálnak, Mind testeftől lelkeftől el-kárhoznak.

23. Tanúságra ezt rendelé versekben, Énekének harmincz-negyed' részében, Mikor vólna Dávid nagy örömében, Szíve lelke örvende ISTENében.

95.) AZON DITSÉRET. *Azon Nótára.*

Mikoron Dávid Saul előtt futna, Akis Királyhoz bé-szaladott vólna, Király' szolgái meg-esmérték vólna, Meg-mondák Királynak, hogy Dávid vólna.

2. Akkor Dávid meg-ijede szívében, El-változtatá ortzáját féltében, ISTEN' hatalma nem juta eszében; Gyarlóságát mutatá ijedtében.

3. Gyermekek módra bolondoskodik vala; Kezével ő a' falra kapdos vala; Nyála szakállán mind alá fut vala; Hogy bolondsággal magát el-titkolja.

4. Ollyigen Király ezt látván haragvék, Hogy a' bolondot eleibe vivék; Király hagyá, hogy előle el-űznék: Mert ő bolond nélkül nem szükölködnék.

5. Tsudaképen ISTEN meg-szabadítá; Noha egy-kevéssé magának hagyá, Erejében meg-próbálni akará; Illyen háláadásra fel-indítá:

6. Irgalmas ISTEN, örökké ditsérlek, Soha efzem-ből téged' ki-nem vetlek, Könnyörgéssel háládással tisztelek, Oltalmazó ISTENEMNEK esmérlek.

7. Gyakorta fok gondom vólt életemben, Szüntelen forgottam nagy-fok ígyekben; De ollyigen bíztam segítségemben; Soha te benned nem estem kétségben.

8. Az én hitemet akkoron próbáltad, A' fogságot mikor reám botsáttad, A' fogyarkozást bennem meg-mútattad, Hogy könnyörgésre lilkemet indítsad.

9. Soha nem kételkedtem jóvóltodban, Noha féltem rettegtem én-magamban: El-littem, hogy velem vagy fogsá-

fogságomban, Kit most látok meg-szabadulásomban.

10. Parantsoljz ottan a' te Angyalidnak, Híveid környűl hogy tábort járjanak, Ellenségtől és meg-óltalmazzanak, Szabadulásra útát műtassanak.

11. Az orofzlánok hamarább éheznek, Sok kegyetlen Fejedelmek el-vefznek, A' míg a' hívek meg-szűkőkőkődnek, Avagy tsak míg igen meg-éheznének.

12. Reménysége kinek ISTENben léfzen, Semmi rettegése annak nem léfzen; Tsak egy tsontja hijával-is nem léfzen, ISTENnek reá olly nagy gondja léfzen.

13. Vajha intéfimet meg-fogadnátok, Fijaim ha engemet hallgatnátok, Fuleiteket hozzám hajtánátok; Az idvesség' útát meg-tanúlnátok.

14. Valaki kíván ISTENTől jó napot, Egészséget, avagy hofzszű órákot; Hitiről tégyen illyen bizonytságot: Mindenkor gyűlölje a' gonofzságot.

15. Ne gondoljon szívében álnokságot: Ne beszélljen nyelvél hazugságot: Ne hordozza szívében a' haragot: Szeresse mindenkor az egy jóságot:

16. Ne tselekedjék ő kegyetlenséget: Meg-ne nyomorítsa a' fzegénységet: A' törvényben ne végyen ajándékot, Hogy el-ne fordítsa az igazságot:

17. Szándéka mindenkoron jóra légyen: Az ISTENnek tífztességére éljen: ISTENéhez háládatlan ne légyen; Hogy nagy-hamar veszedelme ne légyen.

18. Az igazakat az ISTEN meg-áldja, Kőnyőrgéseket igen meg-hallgatja; Vifzont a' kegyetlene-

leneket útálja, Minden híreket, neveket el-rontja.

19. Az UR ISTEN szegények között vagyon, Kiknek meg-keseredett szívek vagyon, Sereg Angyalival mellettük vagyon; Még tsak a' tsontjokra-is gondja vagyon.

20. A' hitetlent haragjában meg-öli, Minden erejét, hatalmát el-vészti, A' nevét-is mind örökké elveszti: A' bűn ellen haragját így jelenti.

21. Szent Dávid írta ezt a' 'Sóltár könyvben: Harmintz-negyedik szép ditséretiben: Vigasztalásért szerzé ezt versekben; Hogy ne essünk háborúnkban kétségben.

XXXVI. D I T S É R E T.

96.) Nóta: *Ne bagyj el-esnem Felséges:*

SOK nyilván-való bizonyosságokkal szent Dávid Próféta, Az ő szívéből a' gonofzokat nyilván által-látta, Fel-foházkodván az UR ISTENhez mikoron így szóla:

2. Tudom bizonyjal az én szívemnek ő belső részéből, Gonofz embernek ő gonofzságát bizonyos lélekből, Kit én ő benne meg-arányzottam ISTEN' ihléséből.

3. Az első jele gonofzságának vakmerő bátorság: Kinek ellene ISTEN' félelme volna nagy orvosság; De nintsen néki szemei előtt illy szorgalmatosság.

4. Reá ha szólnak, gonofzságában még ő hízelkedik, Bűnben, mint fárban, dísznó módjára, ugyan gyönyörködik; Mellyért hívektől ő gonofzsága inkább gyűlöltetik.

5. Igaz beszédek nem-is származnak-ki az ő szájából: Mert hamisságból és álnokságból tsak ő mindenkor szól; Ingyen érteni meg-sem akarja, hogy tselekednék jól.

6. Nagy hamisságot forgat szívében fekvén ő ágyában, Meg-állapodott és keményedett ő gonofz útában; Semmi gonofzság nintsen ő nála útálatosságban.

7. URam ISTENEM! irgalmasságod mind az égig vagy; Te igazságod és fogadásod a' felhőkig vagy; Te irgalmaddal és jóvóltoddal a' föld rakva vagy.

8. Sőt igazságod mind fellyül-halad minden magasságot, Mint a' nagy hegyek fellyül-haladnak minden nagyságot; Tenger mélységnyi gondviselésed és igazgatásod.

9. Felséges ISTEN! tartod, táplálod te az embereket, Vélek egyemben a' barmoknak-is tartod életeket, Idejekorán áldomásodból meg-adod étkeket.

10. Azt éntsudálom irgalmasságod melly nagy drágálatos! A' te jóvóltod híveid körül melly nagy kívánatos! Hogy nintsen hozzád mennyen és földön senki hasonlatos.

11. Csak a' te szárnyad alá folyamnak Ádámnak fiai, A' kik valának bűnnek, halálnak azelőtt rabjai, Szent Fijad által örök életnek már lettek fiai:

12. Ingyen élteted őket Házadnak nagy gazdagsággal, Szentegyházadnak te tőled való nagy-sok javival; Te bőségednek gyönyörűséges lelki italával.

13. Ezt azért vallom, mert nálad vagyon életnek kútfeje; Testi és lelki mi életünknek tőled függ ereje; Te világodban testben lélekben lát mi szemünk' fénye.

14. Bőségesképen rájok terjeszszed irgalmasságodat, A' kik jól tudják szent Fijad által te akaratodat; Nagy-bőven adjad igaz híveknek te igazságodat.

15. A'

15. A' kevély ember az ő lábával engem' le-ne nyomjon, A' gonosztévő az ő kezével és meg-ne indítson, Hogy hatalmával engem' te tőled el-ne szakaszthasson.

16. Tsak el-fillyefté és mind el-vefté azokat az ISTEEN, Kik álnokságot tselekedtenek az igazak ellen: Ki-verettenek, nem állhattanak ő örökségekben.

XXXVII. D I T S É R E T.

97.) Nóta: *Nagy bánatban Dávid mikor:*

MEg-nyomorúlt szegény Keresztyén ember, Túrj és szenvedj, hogy te lehess szent ember; Ne kövessed a' mit a' hitlen ember, És mit mível a' gonosz hamis ember.

2. Igen hamar mert mind azok el-vefznek, Kik a' földön hamisan tselekefznek, Széna-fűnek módja szerént meg-afznak, Mint a' fának levelei, el-húllnak.

3. Csak te bízzál erősen az ISTEENben, És magadat tartsad jambor életben, Földön lakván élj igaz keresetben, Gyönyörködjél te tsak az egy ISTEENben.

4. Hogy meg-adja kívánságát szívednek, Te útdat ajánljad ISTEENednek; Benne bízzál, tartsad gondviselődnek, És ő léfzen forgatója ígyednek.

5. Az UR ISTEEN a' te igazságodot Ki-jelenti, mint nappali világot; Meg-mutatja te ártatlanságodot, Szintén úgy, mint déli világosságot.

6. Ezért bízván, szenvedj, várd az UR ISTEENT, Ne zúgódjál, ha látod a' hitetlent, Hogy jó szerentsével ő igen fel-ment, Tsalárdkodott; az ISTEENTől mefzfze ment.

7. Lassúsággal meg-fzűnjél a' haragtól, Meg-óltalmazd magad' dagályosságtól, Haragodban minden gonofz dolgoktól, Bofzfzúságtól, és gonofz társaságtól.

8. Sok gonofzok mert nagy-hamar el-veznek; De Istenfélők örökösök léfznek: Tsak egy kevés időt várj te még ennek, A' helyét fem látod a' hitetlennek.

9. Törvény szerént a' kik e' földön élnek, Egyűgyűek: és kik ISTENben hifznek, E' földön ők mind örökösök léfznek, És a' nagy békeségben gyönyörködnek.

10. A' hitetlen szívében azt gondolja, Hogy az igaz embert ő el-ronthatja, És ellene fogait tsikorgatja; De az ISTEN őt' neveti tsúfolja.

11. Reá ímé mert el-jő az ő napja, Mellyen ISTEN a' hitelnt meg-rontja, Az igaznak ő bofzúját meg-állja; Szent Igéjét azzal meg-bizonyítja.

12. Igen nagyon hitlen népek készűlnek, Fegyverekkel, ijokkal fel-öltöznek, És a' szegény igaz emberre mennek, Igaz szívű embereket űldöznek.

13. Nofza menjen ő szívekbe fegyverek, És el-törjék kezekben az ő ívjek! Jobb kevés java az igaz embernek, Hogy-nem mint fok kintse a' hitetlennek.

14. Végre ő hatalmokban meg-rontatnak; Az igazak pediglen meg-tartatnak: Kik ISTENnek esméretiben vagynak, Az ő örökségekben meg-maradnak:

15. Sok vezélyben ők meg-nem szégyenűlnek, Nagy éhségben ezek meg-elégednek; A' gonofzok pedig hamar el-veznek, Mint kővérség a' fűftben le-tsepegnek.

16. Köl-

16. Kóltson véfzen hitetlen 's meg-nem adja; De az igaz a' nyomorúltat látja, A' kin vagyon szívének indúlatja, Mellyből annak az övét mind ki-adja.

17. Oh nagy ISTEN! a' kik tégedet áldnak, E' földön-is örökségben maradnak; De gonofzok, kik téged' fzidalmaznak, Gyökereftől tőled ki-fzaggattatnak.

18. Nagy-fok ígyek vagyon az igazaknak; De ISTENTől azok igazgattatnak: Mert ISTENnek nagy szerelmében vagynak, És mindenkor az ő kedvében járnak.

19. Történetből ha az igaz el-esik, Az ISTENTől földhöz nem verettetik: Mert ISTENTől akkoron meg-áldatik, Mikoron ő ördögtől mardofstatik.

20. Rólam ennek én bizonyosságát vettem: Ifjú voltam, és immár meg-vénhedtem, Az igazat el-hagyatni nem láttam; Magzatjának sőt táplálását tudtam.

21. Az életben irgalmasságban vagyon, Mindenkoron kóltson-adásban vagyon; Az ISTENnek áldomásában vagyon, Magzatja-is óltalma alatt vagyon.

22. Már meg-szünjél te ember a' gonofztól; Ojjad magad' az ISTEN' haragjától: Tselekedjél jól a' te élettedben, Hogy lakhassál örökké a' mennyégben.

23. Az igazak ISTENTől fzerettetnek; Azért tőle soha nem felejtetnek: Mind örökké általa őriztetnek; De hitlenek' maradéki el-vesznek:

24. Gyökereftől-is mind ki-fzaggattatnak; Az igazak pediglen meg-tartatnak, És földőknek örökségben laknak: Mert ISTENTől örökké meg-áldatnak.

25. Nám az igaz az igazat gondolja, És nyelvével, a' mi igaz, azt vallja; Ó szívében ISTEEN' törvényét tartja, Állhatatos voltát és meg-mutatja.

26. Ugyan lesi a' hamis az igazat, Ugy akarja meg-ölni az igazat; De az ISTEEN nem hagyja az igazat, És ki-menti kezéből az igazat.

27. Mikor igaz hamisan ítéltetik, Az ISTEENTől akkor nem kárhoztatik; Sőt az igaz ugyan meg-áldattatik, Mikor a' hamissaktól kárhoztatik.

28. Oh Keresztyén, az UR ISTEENT el-várjad, Az ő útát és te meg-óltalmazzad! Hogy ISTEENnek fejedelmét meg-lássad, És te magad' ő kezébe ajánljad.

29. Reád gondol, fel-magafzta tégedet, Hogy te végyed földön örökségedet, És mind addig meg-tart ISTEEN tégedet, Hogy meg-látod gonofzoknak veszteket.

30. A' vakmerő gonofz embert jól láttam, Ó hatalmát, magafztaását tudtam, Tzédrus-fához őtet hasonlítottam, Borostyánhoz hasonlatosnak mondtam:

31. Bátorsággal ő mellőle el-múltam, Tehát őtet immár helyén nem láttam: Meg-kereftem, és helyét sem találtam, Az igaznak pedig jó végét láttam.

32. A' gonofzok ISTEENTől meg-rontatnak; Az igazak pediglen meg-tartatnak, Az ISTEENTől ők meg-fzabadíttatnak, Minden jóval örökké meg-áldatnak.

33. Tudjad, hogy ezt a' szent Dávid Próféta Az ő 'Sóltár könyvébe így bé-irta. Harmintz-hetedik részébe foglalta: Mert élteben ő ezeket jól látta.

XXXVIII. D I T S É R E T.

98. Nóta: *Számkivetésre Dávid mégyen:*

NAgy bánatban Dávid mikoron vala, Bűneitől hogy meg-ijedett vala; ISTEN' haragját fejen látja vala; Az ISTENnek ígyen könyörög vala.

2. URam! ne feddj-meg engem' haragodban; Ne ostorozz erős búsulásodban, Ne ítéj-meg kemény igazságodban: Mert nem lehet életem országodban.

3. Kezeidet én el-nem viselhetem; Sok ostoridat már nem fzenvedhetem; Mérges nyílaidtól kesergettetem, Kik miatt ugyan majd meg-emésztetem.

4. Tzélül vetél engem' az ellenségnek, Kik mindenkor tsak reám lövöldöznek; Sok nyílakkal annyira vésztegetnek, Nintsen semmi épsége már testemnek.

5. Nints szívemben senkihez reménységem: Tsontaimban sohol nints békeségem: Sok bűneim meg-emésztenek engem'; Ha kegyelmed elől nem vészten engem'.

6. Álnokságim fejem' fellyűl-ha'adták, Minden tetemimet őszve-rontották, És szívemet igen el-búsították; Ez nyavalyát bűneim reám hozták.

7. Én ISTENem, im' melly nyomorúlt vagyok! Éjjel nappal búban bánatban forgok: Örvendetes napot immár nem várok; Azért mindenkoron szomorún járok.

8. Nints senki gyógyítója febeimnek, Semmi orvosággal nem kötöztetnek: Jó barátim engem' meggyűlöltenek; Minden atyámfijai meg-vetettek:

9. Ezek néha jómat kívánják vala: De már mostan fe-

tan fejemre törnek vala: Szembe szépet énnékem
szólnak vala; De hát-megül hálót vetettek vala.

10. Én őnékik azért gonofzt nem szóltam, Fenyegé-
téseket mind el-hallgattam; Mintegy bárány, fenkinek
nem ártottam; Igazsághoz mindenkor támaszkodtam.

11. Sokan vélik, hogy én szólni nem tudok: Mert
nyelvemmel fenkit nem rágalmazok; Bofzszú állást az
ISTENRE halasztok, Igaz Birót ő ellene támasztok.

12. Segítséget én nem várok fenkitől; Hanem tsak
te tőled, én ISTENemtől: Téged' vetlek mindenkor
én paisúl; Azért én nem félek femmi gonofztúl.

13. Te felelsz-meg, UR ISTEN, én érettem; Tudod,
hogy igazságban törekedtem: Noha mostan haragod'
érdemlettem; Oltalmat én te tőled reménylettem.

14. Ha tántorodásom nékem történnék, Ellenségem-
nek én tsak tsúfja lennék, Nagy-fok káromlásra ok
adattatnék: Segélj-meg engem', hogy ez ne történjék.

15. Az én ellenségim rám dühödtenek: Halálomra
mert végezést végeztek; Ha te el-hagyfz engemet, ők
el-vefztnek, A' jóért énnékem gonofzt fizetnek.

16. Könyörgésemet, URam, meg-hallgassad, Bűnei-
met énnékem meg-botsássad: Hálá-adó voltomat hogy
hallhassad, Ellenségtől lelkemet szabadítsad.

17. Siess hamar az én segítségemre: Az ellenség mert
fiet életemre: Nagy-fok tőör van vetve vefzedelmem-
re; Azért figyelmezzél fegedelmemre.

18. Szent Dávid irta ezt a' 'Sóltár könyvben, Har-
mintz-

mintz-nyóltzadik szép Ditséretiben, Mikoron bús vala az ő szívében, Ezeket éneklé nagy szűkségében.

XLII. D I T S É R E T.

99.) Nóta: *El-bé mégyünk nagy örömb:*

MInt kívánkozik a' szarvas a' kútfejekhez: Az én lelkem-is úgy az UR ISTENhez, Te hozzád UR ISTEN, életnek kútfejéhez.

2. Igen szomjúhozott lelkem az UR ISTENhez: Mikor jutok életnek kútfejéhez, És meg-jelenvén, az ISTENnek személyéhez?

3. Kenyerim vóltak énnékem kőnyhúllatásim, És éjjel nappal az én óhajtásim: Hol vagyon ISTENEM? azt kérdik ellenségim.

4. Lelkemet, én ezt így hallván, vetem firásba: Mert én mégyek tsudálatos hajlékba, Anyaszentegyházba, ISTENnek ő házába.

5. Olly nagy vígaságos szóban, és ditséretben, Isteni vallásban és tiszteletben, Lakozom zengésben, Angyali éneklésben.

6. Siralmas és nagy-szomorú vagy te én lelkem: Mire vagy te illy szomorú énnékem? Mire hogy háborgatsz engemet? Óh én lelkem!

7. Tsak bízzál nagy reménységgel az UR ISTENben: Mert még én ő benne élek örömben, Az én ISTENben, és én Idvezítőmben.

8. Háborodott-meg én lelkem en bűneimen; Azért róla

róla emlekezem ezekben, Jordánnak földéről, igaz szent keresztségről:

9. És az alázatosságról, Hermon' kis hegyről: Uj Törvény jöve nekünk ó Törvényből: Mélység jó mélységről, fok Szentek' beszédéből.

10. Miért el-ennyire szintén hogy felejtél-el? Mert járok én most nagy keserőséggel, Mikor ellenségem üldöz kegyetlenséggel.

11. Mintha én tsontaim akkor meg-rontatnának, Ugy vólt, mikor engem' meg-káromlának Az én ellenségim, kik engem' háborgatnak.

12. Ezt mondá a' Dávid Király Imádságában, Istenhez-való nagy bizodalomban, Bánatiról negyven-kettődik 'Sóltárában.

A Z O N D I T S É R E T.

100.) Nóta: *Mennybéli nagy Isten hoz:*

Jollehet nagy-fokat szóltunk Dávidról, Ó 'Sóltár Könyvének Ditséretiről; Még-is rövideden szóljunk Dávidról.

2. Nagy-szép könyörgését végyed eszedben, Dávid Prófétának Ditséretiben, Hívek' állapotját jelentvén ebben:

3. Én úgy kívánkozom, úgymond, Istenhez, Mint a' szomjú szarvas folyó kútjához, Szomorú lelkemnek éltetőjéhez.

4. Vallyon 's mikor mégyek, URam, elődbe, Szent Teremtő Isten te kegyelmedbe? Vallyon 's mikor léfzek Isten' kedvébe?

5. Én

5. Én szememből ki-foly sűrűen könnyem, Éjjel és mind nappal kesereg lelkem, És mindenkor búban áll az én szívem:

6. Mert az én szívemet igen búsítja, A' hitlen ellenség azzal bofszontja: Hol vagyon ISTENED, ki meg-tartana?

7. Mindezeket látván és meg-gondolván, Keserűségemben járok bádjadván, Hogy az én testemben épség alig van.

8. Olly nagy szeretettel 's nagy nyájassággal, URam, áhítozom lenni a' jókkal, A' te szent házadban te juhaiddal.

9. De mire immáron, óh te én lelkem! Miért vagy fjomorú, keserves szívem? Vallyon mikor léfz'-meg az én örömem?

10. Ne keseregj azért, óh te én lelkem! Mert a' nagy UR ISTEN én idvességem, Melly' nagy-szép kútfóból legeltet engem'.

11. Azért én óránként téged' ditsérlek; Mennybéli nagy ISTEN benned örvendek, Nagy-szép énekekkel híven tisztelek.

12. Te vagy én ISTENEM, és én életem, Erős kőfal nékem és idvességem; Ne felejtkezzél-el rólam ISTENEM:

13. Örvendj azért, óh te én lelkem ezenn! Bízzál életednek meg-szerzőjében; Adjhálát ISTENNEK egész éltedben.

14. Irta ezt szent Dávid ő Énekében, Mikoron bús vala az ő szívében, Negyven-kettődik szép Ditséretiben.

15. Ditsértessél mennyben, teremő ISTEN, A' te szent Fijaddal URunkkal egyben, És a' Szent Lélekkel örökké, Amen.

A Z O N R O L.

101.) Nóta: *Mindenkoron áldom az én:*

FOházkodom hozzád, URam ISTE^Nem! Kérlek, kegyelmesen hallgass-meg engem': Mert te benned soha nem vólt kétségem; Azért most-is te hozzád esedezem.

2. Látod, URam! igen meg-nyomorodtam, Előted nagy nyavalyára jutottam; De míg te szent Istenfégedben bíztam, Soha semmiben el-nem hagyattattam.

3. Reménységem még meg-nem fogyatkozott, A' te ígéreted nálam nyilván vólt; Hogy énnékem mind meg-adod azokat, Mellyeket én szívem tőled óhajtott.

4. Mellyben nem vólt, nem-is léfzen kétségem, Hogy te elődbe mégyen könyörgésem; Azért, URam, te hozzád esedezem: Mert nints többhöz fenkihez reménységem.

5. Tudom, hogy meg-adod nékem ezeket, Meghallgatván az én könyörgésemet: Tudod, URam, mindenben én szívemet, A' mellé kívánod igaz hitemet.

6. Mert én tsak téged' hívlak segítségül, És magamat nem bíztatom fenkitül; Én lelkemet vigyed nagy vídamságra, És szívemet juttasd nagy vígaságra.

7. Mellyért ditséretedet én éneklem, Jóvóltodat soha el-nem felejttem: Mind ezekért, URam, hallgass-meg engem', Meg-tartassék tőled, URam, én lelkem.

8. Irgalmasságodat a' mikor hallom, Akkor el-felejttem minden bánatom; Ebben vagyon nékem nagy vígaságom, Bűneimnek botosánátját hogy bírom.

9. Jelentsd nékem a' te akaratodat; Fordítsd hozzám

zám szent irgalmasságodat; Add nékem most a' mit én tőled várok: Mellyért ditséretet tenéked mondok.

10. Ditséret mennyben az Atya ISTENnek, Egyetemben a' Szószóló ISTENnek, Magas mennyországban, és Szent Léleknek, Egy állatban három személy' ISTENnek.

102.) XLIII. D I T S É R E T.

L Ásd-meg, URam, én igyemet, Melly méltatlan boszszút szenvedek éltemben.

2. Itélj-meg igazán engem', És igazságomban állj mellém ISTENem.

3. Te vagy mindenben segítőm: Híszem, meg-szabadít te kegyelmességed.

4. Eőrülnek veszedelmemen, Nem szánják életem' fene ellenségim.

5. Mordályság és nagy álnokság, Szokott mesterfégek fejemre töröknek.

6. Minden undokság ő benne Bőven taláztatik; nints jóra szándékjok.

7. Én pedig, URam, általad, Erőt, bátorságot vészek dolgaimban:

8. Azért ne űzz-el előled, Mire tiltod tőlem régi jóvóltodat?

9. Miért hagyfz meg-nyomorodnom? Miért a' bántattól hagyfz meg-emészttetnem?

10. De te ígértél óltalmat; Mútasd igazságát te ígéretednek.

11. Igen kegyes tekinteted; Világosítsd azért szívemet én rajtam.

12. Semmin nints nagyobb bánatom, Minthogy Templomodban én nem foroghatok.

13. Csak állhatnék a' szent hegyen, Ámbár méltóságom nékem kisebbednék:

14. Előtted én meg-állanék, És áldozatokkal téged' tisztelnék.

15. Pénzem' és semmi jószágom' Tőled nem kíméllem, tsak légy meg-térítóm.

16. Te benned én örvendezek, Lantom' szép hegedűm' néked meg-zendítem.

17. A' te jóvóltodért néked Háláadó szolgád én örökké léfzek.

18. Oh, óh én keserves lelkem! Mire kételkedel ISTEN' jóvóltában?

19. De mit zúgódol ellene? Miért nyúghatatlan vagy nagy firás miatt?

20. Emlkezzél ISTENednek Régi dolgairól, és ígéretiről.

21. Vígadj, és bízzál ő benne: Mert ő keltekor szokott meg-segéllni.

22. Szemeimmel még meg-látom, Hogy meg-engedtetik házamban lakásom.

23. Sok Dicséret énekléssel Akkor mind az égig ötet magasztalom.

24. Igy könyörge a' szent Dávid, Mikor orszá-gából ki-űzetett volna:

25. Tanít számkivettetteket Kíváncozni haza Isten' Igéjéhez.

103.) XLVI. D I T S É R E T.

Mikor Sénakérib A' Jérusálemet Meg-szállotta vala, Hányja nagy erejét; A' hű Ézékiás Nézi tsak Istenét: És így várja belől Népe' segítségét.

2. Az Isten minékünk Gondviselő Atyánk; Bátorfága velünk, Szent szemei reánk, Sok ínség hatalom Noha fíet reánk; Oltalmat de vehet Tőle édes hazánk.

3. Nints semmi félelmek Ő követőinek, Ámbár a' hegyek-is Meg-repedezzenek, És a' földek ugyan Inga-ni kezdjenek, Kik tenger' közepin Vizben fedettenek.

4. Mint a' meg-haragudt Szélvezsek és habok, Kik a' part-hegyeket Mosni hatalmasok, És fárrá az egész Földet el-öfzlatók: Ellenségnek ímé Szándékjok olyanok.

5. Oh te nagy URaság! Tsak te maradj velünk, És szent Városodat Tartsd-meg, URam! nekünk, Annak szép vizei Mind elegek nekünk: Mert szent érdemed ott Közli magát velünk.

6. Meg-kedvelled, URam! A' te Egyházadat, És annak közepin Látja lakásodat; Azért szent sereged Hívja oltalmadat, Meg-nem tántorodik, Várja hatalmadat.

7. Im futkosnak igen, Látjuk, a' hitlenek; Országok de hamar Bomlik önékiek: Mert mikor fel-űvölt Istenő ellenek, Földön sem lehetik Meg-maradó helyek'.

8. A' szenteknek URa, Seregek' Istene Mi pártunkra vagyon, 'S ki áll ő ellene? Ki árthat minékünk?

Vár

Vár az ő szent Neve; Jákób' fíjainak, Kedve, segítsége.

9. Nagy fokféle népek Mind ide gyűljetek; Hirdettesfék az UR' Dolgák közöttetek; Jóvóltát, hatalmát Ditsérvén, nezzétek: Mert lám drága tsudát Szerze közöttetek.

10. A' sűrű hadakat Földre vágattatá, És a' megmaradott Népet el-ozlatá: Immár Sénakérib' Fegyvere, tábora, Mind meg-szégyenedék, Sok szekeres hada.

11. Száz nyóltzvanöt ezer Emberit ott hagyta, Kit egy éjjel az UR' Angyala tsapdosa: Nagy szégyenben Király Hogy haza szalada, Önnön fíjainak Átala meg-hala.

12. Bizonyos szózatot Az UR adott erről Hogy nálánál nagy' b UR Nintsen: mert az égből Ó bír e' Világi Néppel onnan fellyül; Bólts, jó, mindenható, Biró tsak egyedül.

13. Ez a' mennyei szent Angyalok' ISTENE, Minékünk-is ezen Földiek' ISTENE, Kiknél kellemetes Szent Fija érdeme; Nálunk tiszteletes Légyen azért Neve.

14. Ezt a' hívek előtt A' Kóré fíjai A' Templomba járó Fő-Papok' ifjai, Éneklék, mikoron El-jöttek Innepi: A' negyven hatodik 'Sóltárt ez illeti.

104.) A Z O N R O L.

ERős várunk nekünk az ISTEN, És fegyverünk ellenség ellen; ∴ Meg-szabadít veszedelemtől, Kik ránk jönnek most mindenfelől: A' mi régi ellenségünk Háborog velünk, Erővel, fegyverrel, És tsalárdsággal, És minden nagy hatalmassággal.

2. Nintsen nekünk semmi hatalmunk, Mellyel néki ellene álljunk: ∴ Viaskodik az UR érettünk, Kit az is-

az ISTEN botsátott nekünk. Ha kérded ki' légyen az? Jésus Krístus az, Seregeknek URa, Kinél nints több ISTEN, Annál vagyon a' győzedelem.

3. Ha e' Világ mind őrdög vólna, És el-nyelni minket akarna, :/: Még-is tőle femmit ne féljünk, Tsak Krístus' óltalmában hiddjünk: No bátor dühösköd-jék, No fenekedjék E' Világnak Ura, Nints raj-tunk hatalma: URunk Krístus őtet meg-bírta.

4. Meg-áll az ISTENnek Igéje, És nem állhat senki elle-ne. :/: A' nagy ISTEN vagyon mi-velünk, És Szent Lel-ke lakozik bennünk. Ha testünk nekünk el-vész, Ha mar-hánk el-vész, Hírünk, nevünk, 's élttünk, És minden gyermekünk; A' mennyország meg-marad nekünk.

XLVII. D I T S É R E T.

105.) Nóta: *Adjunk bálát az URnak; mert:*

Minden népek örülvén tapsoljanak,
A' Jákób' ISTENÉnek vígadjanak:

2. Mert ő rettenetes UR az egekben,
És Felséges Király e' széles földön.

3. Meg-hajtott ő minékünk fok népeket,
És lábunk alá fok nemzetségeket:

4. Kiket szent Igéjével egybe-gyűjtött,
Az Évangyéliom által el-hívott.

5. El-választa magának ő bennünket,
És örök' fijaivá fel-vőn minket:

6. És szerze ő minékünk örökséget,
A' Jákób' áldomását és szépségét:

R

7. Fel-

7. Fel-mégyen az UR ISTEN nagy örömben,
És nagy trombita szónak zengésében:

8. Az-az: Krístus URunk magasztaltatik,
Mikoron az Irásban hirdettetik.

9. Ditsérjétek az ISTENT, ditsérjétek,
És a' mi Királyunkat tiszteljétek!

10. Mert ő nagy Király mind a' széles földön;
Ditsérjétek azért őtet nagy-bóltsen.

11. Országol az UR ISTEN sok népeken,
És regnál ő Királyi szent székiben.

12. Népeknek Fejedelmi egybe-gyűltek,
Ábrahám' ISTENÉHEZ egyesültek:

13. Ezek e' Világnak bölts Tanítói,
E' földnek nagy erős óltalmazói.

14. Oh melly-igen az ISTEN ditsértetik,
Mindeneknek felette emeltetik.

15. Ditséret légyen az Atya ISTENNEK,
Krístussal egyetemben Szent Léleknek.

L. D I T S É R E T.

106.) Nóta: *Irgalmazz UR Isten immáron:*

HOgy panaszolkodik a' hatalmas ISTEN, Földön
mind kik vagytok gyűljetek előmben, Napkelet,
Napnyúgot jöjjön ítéletben: A' mit néktek mondok
légyen törvény ebben.

2. E' panaszt az ISTEN jelenté Sionból, A' Jéru-
sálemből, a' szent Prófétákból: Mert ő ditsősége szárma-
zik azokból, Akaratja néki mondatik Irásból.

3. Föl-

3. Földet, mennyet hívja hozzá fietséggel; Fenyegeti népét erős ítélettel, Mellyet akar tenni rettentességgel, Tűz, viz jár előtte akkor sebességgel.

4. Mondja a' népeknek: Jöjjetek előmbe! Sok jó-téményim' adtam közitekbe: Tselekedeteket hányom fzetetekre; Külső áldozattal jötök tsak előmbe.

5. Ebben mind a' mennyek igazat ítélnék, Hogy engem' mindenben igaznak beszéllnek, És minden dolgokban mondnak ítélőnek; De emberek földön gonofzúl tisztelnék.

6. Azért hallgassátok, kik vagytok én népem: Szólok most tinéktek, értsétek beszédem': Sok jó-téményim' vettétek énnékem, Közttetek mindenkor vólt kegyelmességem:

7. Nem áldozattokról veletek én feddem, Kikkel én felettébb immár terheltetem; Álnok szíveteket de nem szenvedhetem, Ti szín-mútatástok útálatos nékem.

8. Meddszék Egyházbéli fok kiáltástokkal, Külömbkülömbféle áldozatitokkal? Tudjátok hogy bírok minden állatokkal, Égen, földön való vadak's madarakkal.

9. Neme' végre régen hagytam Atyátoknak, Barmoknak vérével nékem áldoznának, Lelki igazságot hogy ebből várnának, Jövendő Kriiusról de hogy tanulnának.

10. Mi-nem, mint az ember, szoktam meg-éhezni, Vad', madár', barmoknak húsaikkal élni, Tulkoknak nem szoktam vérét szomjúhozni; Jóllehet minden-nel én akarok bírni.

11. Ha kívántok engem' igazán tisztelni, Hitből, tiszta szívből mindenkor szolgálni; Tudjatok énnékem jókról hálát adni; Minden ajándéktok kedves kezd így lenni.

12. Mikor kőnyörögtők nyomorúságtokban, Kiáltotok hozzám nagy kárvallástokban, Én meg-szabadítalak irgalmas vóltomban; Mellyértti ditsértek engem' háladásban.

13. Kedvesek énnékem kik csak bennem bíznak, Minden gonofzságot kik hamar el-hagynak, Minden szűkségeken csak hozzám folyamznak; Semmi kérésekben meg-nem fogyatkoznak.

14. De a' hitetlennek UR ISTEN így szóla: Mire igazságom' mondod te hijába? Szent ígéretemet hordozod csak szádba; Semmi reménységed de nints néked abba.

15. Gyűlölted mindenkor kegyes intésemet, És hátra vetted minden törvényemet; Orvoknak követted gonofz életeket; Házasság-törökkel töltötted idődet.

16. Minden éktelenség származott te szádból, Álnokfág, tsalárdság te indulatodból, 'S rágalmazó beszéd te atyádfijáról; Szóltál hamisságot anyád' magzatjáról.

17. Alítottál engem' hozzád hasonlónak, Mert nem hittél engem' nagy bofzfűállónak; De hamar meg-látod vóltát haragomnak, Súlyságát meg-érzed bofzfűállásomnak.

18. Szólok én tinéktek, kérlek meg-értsétek, Isteni jóvóltom' kik el-feledtétek: Az ártatlanságot ti megkeressétek; Hogy az idvességet el-ne veszessétek.

19. Ha ki akar engem' kedvemre szolgálni, Minden dolga-

8. Vétkeinktől fordítsd-el színedet, És töröld-el a' mi bűneinket; Ne akarjad látni mind ezeket, Kikkel fokszor meg-bántunk tégedet.

9. Siess belénk új szívet adnia, Szent Lelkeddel meg-újítania, Tiszta hittel ajándékoznia; Add örök-ké színedet látnia.

A Z O N R O L.

109.) Nóta: *Szent Dávid Király bűnei ellen:*

HÁborúsága Dávid Királynak egykoron nagy vala, Mikor bűneről Náthán Próféta meg-feddette vala; Keserves szívvel firván, ISTENNEK így könyörög vala:

2. Atya UR ISTEN, könyörülj rajtam te nagy jó-vóltodért; Sok bűneimet botsásd-meg nekem irgalmasságodért: Ne hagyj, UR ISTEN, kérlek, el-vefzenem a' te szent Nevedért!

3. Rút vagyok, URam, fok bűneimmel mind e' Világ előtt; De még ennél-is én rútabb vagyok Istenséged előtt: Mert fellyúl haladt én álnokságom az én fejem felőtt.

4. Templomodat én meg-szeplősítém és meg-ferteztetém, Paráznaságba és gyilkosságba én-magamat ejtém; Szemeid előtt soha UR ISTEN, el-nem rejtezhetém.

5. Imé, UR ISTEN! mind talpig vagyok a' bűnben előtted; Mint tiszta vérben bé-ferteztetett, úgy állok előtted; Mint a' nyár-levél én úgy reszketek féltemben te töled.

6. Anyám mikoron az ő méhében engemet fógada, Nagy siralommal és fájdalommal e' Világra hozta; Bűnben fógada, róla réám-is a' bűn el-árada.

7. Nints

ted; ∴ De csak kívánod én tőlem, Hogy legyen
tőredelmes szívem. Tekints, UR ISTEN! lelkemre,
És tégy kegyelmesen ő-véle: Tégy jól a' te Egyhá-
zaddal, Ki téged' szolgál igazsággal,

A Z O N R O L.

108.) Nóta: Sz: *Háromság és csak egy Ist:*

LÉgy irgalmas, UR ISTEN, minékünk: Mert ellened
álnokul vétkeztünk; De te benned vagyon re-
ményiségünk, Kit haragra bűnnel ingerlettünk.

2. Vedd-el rólunk méltó haragodat, Mutasd hoz-
zánk irgalmasságodat; Hogy esmérjük ebből jóvólto-
dat, Vedd-el rólunk ekképen átkodat.

3. Derékképen te meg-tisztíts minket, Mosd-el ró-
lunk fertelmességünket; Az el-veszett szép öltözetün-
ket Reánk adván, vedd hozzád lelkünket.

4. Ondokságát fajtalanságinknak, Mind jól látjuk
fok álnokságinknak; Gonofzságink előttünk forog-
nak, Kik előtted szüntelen vádolnak.

5. Vóltaképen ellened vétkeztünk, Látásodra go-
nofzt tselekedtünk: Igaz vagy te, nem kell kétel-
kednünk; Győzedelmes mikor ítéltetünk.

6. Igazsági te ítéletidnek Nyilván vagynak, mert
bé-tellyesednek: Azért a' kik tégedet ítélnék Ke-
gyetlennek, tőled meg-győzetnek.

7. Csak bűn a' mi gyarló természetünk: Álnok-
ságban mert mi születtettünk; Veszedelmes itt a' mi
életünk; El-kárhozunk, ha meg-nem téréndünk.

8. Vét-

8. Vétkeinktől fordítsd-el színedet, És töröld-el a' mi bűneinket; Ne akarjad látni mind ezeket, Kikkel fokszor meg-bántunk tégedet.

9. Siess belénk új szívet adnia, Szent Lelkeddel meg-újítania, Tiszta hittel ajándékoznia; Add örök-ké színedet látnia.

A Z O N R O L.

109.) Nóta: *Szent Dávid Király bűnei ellen:*

HÁborúsága Dávid Királynak egykoron nagy vala, Mikor bűneről Náthán Próféta meg-feddette vala; Keserves szívvel firván, ISTENNEK így könyörög vala:

2. Atya UR ISTEN, könyörülj rajtam te nagy jó-vóltodért; Sok bűneimet botsásd-meg nekem irgalmasságodért: Ne hagyj, UR ISTEN, kérlek, el-vefzenem a' te szent Nevedért!

3. Rút vagyok, URam, fok bűneimmel mind e' Világ előtt; De még ennél-is én rútabb vagyok Istenséged előtt: Mert fellyúl haladt én álnokságom az én fejem felőtt.

4. Templomodat én meg-szeplősítém és meg-ferteztetém, Paráznaságba és gyilkosságba én-magamat ejtém; Szemeid előtt fo-ha UR ISTEN, el-nem rejtezhetém.

5. Imé, UR ISTEN! mind talpig vagyok a' bűnben előtted; Mint tiszta vérben bé-ferteztetett, úgy állok előtted; Mint a' nyár-levél én úgy reszketek féltemben te töled.

6. Anyám mikoron az ő méhében engemet fógada, Nagy siralommal és fájdalommal e' Világra hozta; Bűnben fogada, róla rém-is a' bűn el-árada.

7. Nints

7. Nints hová lennem, nints hová fognom el-vezett fejemet; Féli, rettegi el-búsúltt lelkem az én ISTENemet: Vallyon 's mikoron mossa-el rólam az én bűneimet!

8. Im' eleibe támasztom néki az én bűneimet; Lássá ő-maga az én szent Atyám halálos sebemet; Kösse-bé nékem orvosságával keserves szívemet:

9. Indítson erre téged', UR ISTEN, igaz fogadásod; Jákób Atyánkra szállott Isteni örök áldomásod; Hogy ditsértessék most és örökké szent irgalmasságod.

10. Melly-igen tífzta lennék, UR ISTEN, ha meg-mogogatnál! Bizony a' Napnál, Hóldnál, Tsillagnál, szebb lennék a' hónál; Senki nálamnál fejérb nem lenne, ha meg-tífztítanál.

11. Rólad, UR ISTEN, illy feledékeny többé én nem lennék, Kegyelmes Atyám, ha te kedvedben ezután lehetnék, Jó példa adó a' bűnösöknek, kedves szolga lennék.

12. Eörömet nékem mikor mondanál, és meg-vígafztalnál, És kegyelmedben hogyha mind végig engem' meg-tartanál; Olly nagy fel-szóval szép ditséretet én tőlem hallanál.

13. Hogyha kívánnád áldozatomat, minden jószágotmat: Meg-nem tartanám; sem kímelleném tőled én marhámat: De tudom, URam, hogy tsak kívánod igaz vallásomat.

14. Hallgasd-meg azért foházkodását a' te híveidnek, Kik most én-velem fírván óhajtván egyútt könyörögnek; Hatalmat venni ne hagyj mi rajtunk a' mi bűneinknek.

15. Vé-

15. Végezd-el, URam, magas kőfalát a' te Egyházadnak: Adjad kezekhez már az országot áldott fiaiadnak, Bizodalommal nagy reménységgel kit régolta várnak.

16. Szent Dávid Király az ő lelkében így könyörög vala, Az ISTEN előtt mikor bűnéről vallást téfzen vala, Ötven-egyedik Ditséretibe ezt bé-irta vala.

A Z O N R O L.

110.) Nóta: *Atyának hóltsesége, bizony:*

Mindenható UR ISTEN, szívünk retteg szüntelen; Légy irgalmas minékünk, ne légy hozzánk kegyetlen: Mert mi nagy bűneinkben, és hitetlenségünkben, Tégedet nem esmértünk a' te ditsőségedben.

2. Botsásd-meg bűneinket, bátorítsd szíveinket; Értjük álnokságinkat és hitetlenséginket; Bűnnek számtalan volta kesergeti lelkünket; És mi nagy bűneinkkel csak rontjuk mi hitünket.

3. Tsak bünt és hamisságot te elődbe vihetünk; Mert fejenként anyánktól mi bűnben fogantattunk: Tudjuk, igazat szeretsz; ne állj bofszút mi rajtunk; De ígéreted szerént légy irgalmas minékünk.

4. Kriftus URunk' halála bűneinknek váltsága, Drágalátos munkája idvességünknek árra, Minden fertelmességtől minket meg-mosogata, Veszett nyomorúttakat haláltól ő meg-válta.

5. Kérünk azért, UR ISTEN, ilyen nagy szűkségünkben Légy segítség minékünk mi erőtlenségünkben, Ujítsad-meg szívünket Szent Lélek UR ISTENben;

A' mi nagy bűneinkben hogy ne essünk kétségben.

6. Vigasztaljad, UR ISTEN, mi szomorú szívünket; Esmérhessük-meg nyilván a' mi idvességünket: Ne támaszszuk elődbe a' mi fok érdemünket; Bízassunk a' Kríftusban, öregbítsed hitünket.

7. Ments-meg minket, UR ISTEN, minden bálványozástól; Szakadjunk-el éltünkben szemfényvesztő Világtól; Idvességet ne várjunk illy nagy-fok Istentől; Esmérhessük-meg, hogy tsak hitet kívánsz mindentől.

8. Bátorítsad nyelvünket, hogy vallhassunk tégedet: Támaszsz olly embereket, kik hirdessék Igédet: Szenteltessék közöttünk te dicsőséges Neved: Töredelmes szívekben maradjon-meg Szent Lelked.

9. Oh mennyei bölcsőség, és dicső Szent Háromság! Kinek nem kell hamisság, és tettett jámborság: Légyen közöttünk igazság; veszfzen-el a' hamisság: Esmérhessünk tégedet, ki vagy örök bölcsőség.

III.) A Z O N 'S O L T Á R B O L.

NE szállj perbe én-velem, Oh én édes ISTENEM! Mert meg-nem igazúlhat előtted lelkem, Elkárhoztathatsz engem':

2. Mert én anyám' méhében Fogantattam vétekbén; E' Világra lettem eredendő bűnbén, Megfertezett vétekbén.

3. Néked bűnöm' meg-vallom: Mert én azzal tartozom; Te bocsáthatod-meg, bizonyly jól tudom: Segítségedet várom.

4. Az

4. Az ördögnek kezéből, Bűneimnek tőriből,
Ments-ki meg-érdemlett nagy veszedelmemből, Te-
kínts reám az égből.

5. Szent Fijad' haláláért, Keserves nagy kínjáért,
Áldott szent vérenek el-ki folyásáért, Kegyelmezz-
meg mind ezért:

6. Az ő tisztaságáért, És ártatlanságáért, Szent ke-
zein való sebeknek helyekért, Tővis koronájáért:

7. Én fertelmességemet, És nagy-fok vétkeimet,
Kikkel ferteztettem undokúl lelkemet, Rútítottam
testemet.

8. Botsássad-meg, UR ISTEN, Oh áldott Atya
ISTEN! Kegyelemmel bővös, irgalmas jó ISTEN,
Nagy tűrhető szent ISTEN!

9. A' te áldott Szent Lelked', Kérlek, tőlem el-ne
vedd; Sőt újítsd-meg bennem, hogy ditsérjem Ne-
ved', Szolgálhassak tenéked.

10. Reád bíztam magamat, Te viseljed gondomat;
Igazgasd jó útra az én lábaimat, És minden szándékimat.

11. Vigasztald-meg szívemet, Búban epedt lelkemet:
Ne hányd szemeimre undok vétkeimet, És tselekedetimet.

12. Csak tégedet ditsérlek, Míg e' Világon élek;
Tudom, nyúgodalmat te nálad én lelek, Mikor
innét ki-kelek.

13. Már örökké áldassál, És fel-magasztaltassál,
Áldott Atya ISTEN a' te szent Fijaddal, Szent Lé-
lek' malasztjával.

LII. D I T S É R E T.

112.) Nóta: *Nagy bánatban Dávid mikoron:*

DÁvid Doëg' gonofzságát hogy látá, Saul előtt árúztatását hallá, Magát femmiképen meg-nem tarthatá, A' Doëget ilyen módon szólítá:

2. Oh te gonofz ember! mit ditsekedel? Te gonofzságodban mit kevélykedel? Éjjel, nappal tsak azonn mesterkedel; ISTENEDRÖL tsak meg-fem emlekezel.

3. Gonofz nyelvedet te igen szereted, Mint a' beretvát ugyan élesíted, Hamis beszédeken szabadon hagyod, Atyádfiját ártatlan' el-árúlod.

4. Tisztességed vagyon hazugságodért, Méltóságot nyertél hízelkedésért: Sokat hazudsz a' nagy jóvedelemért; De meg-büntet ISTEN téged' azokért.

5. Gonofzt inkább szoktál jónál szeretni, Hazugságban akarsz tsak gyönyörkődni; Igazságot te nem akarsz követni: Hazug nyelvnek mert igen tudsz te hinni.

6. Tsak veszedelmet szerzesz te nyelveddel, Ezzel rontasz engem', mint éles törrel; Saul Uram előtt hamis beszéddel, El-veszteni igyekezel mindennel.

7. Az ISTEN el-ront téged' mindeneftől, És ki-vonzon szép irott palotádból, Ki-vét hamisan keresett marhádból, Ki-szaggat téged' élőknek földéből.

8. Ezt mikoron meg-látják az igazak, Meg-ijednek, és rajtad tsudálkoznak, Nagy veszedelmedben végre tsúfolnak; Rólad akkor ők mind ekképen szólhatnak:

9. Ez ember nem bízott vólt a' nagy URban, Hanem tsak az

tsak az ő nagy gazdagságában: Hatalmas vólt ez tsak a' tsalárdságban; Azért ISTEN el-vefztette őt' abban.

10. Én pediglen az ISTENNEK házában Ugy állok, mint szép zöld olaj-fa abban; Reménységem tsak ISTEN' jóvóltában, Mindenkoron erősen bízom abban.

11. Magasztalom az ISTENT mind örökké; Minden jót várok, míg élek ő tőle; Meg-segít, jól hiszem, ő szent Felsege; Nem árt nékem ellenség' dühössége.

12. Ez Éneket Dávid az ő könyvében Meg-irta, mint meg-hallók, ilyen rendben, Mikor feddözik vala Doëg ellen; Bánja vala, hogy jár élete ellen.

LIV. D I T S É R E T.

113.) Nóta: *Mi kegyes Atyánk böltseségnek:*

UR ISTEN! kérünk a' te szent Nevedért, Hogy ne kárhoztass minket bűneinkért; Szabadíts minket a' te szent Fijadért, Kristus URunkért.

2. Hallgasd-meg, ISTEN: a' mi kérésünket, Hajtsd ide hozzánk a' te füleidet, Kegyelmes fzemmel tekintsed népedet, Ne útálj minket.

3. Mert rajtunk vagynak a' mi ellenségink, És fel-támadtak hatalmas rontóink; Élnünk nem hagynak kegyetlen szomfzédink, Színnel barátink.

4. De bizodaljunk vagyon tsak ISTENben, Meg-segít minket minden mi igyünkben, És nem hágy minket esnünk mi éltünkben Kegyetlen kézben.

5. Végre meg-fizet mi ellenséginknek, Fejeken tólti

a' kegyetleneknek, Az' törbe ejti, kit nekünk vetettek, Hogy el-vefzfzenek.

6. Áldozunk néked azért igaz hitbül, Tiszteljük a' te szent Nevedet szívbül: Mert irgalmas vagy, és jó mindenestül, Véghetetlenül.

7. Meg-szabadítasz minden ellenségtől, Keserűséges nyomórúságinktól, Szemnek láttára háborgatóinktól, És az ördögtől.

8. Dicsőség néked mennyben örök ISTEN, Ki szent Fijadat küldéd értünk testben, Hogy meg-szenteljen Szent Lélek ISTENben, Mi életünkben.

A Z O N ' S O L T Á R B O L.

114.) Nóta: *Jer emlekezzünk Keresztyén:*

MEnnynek és földnek kegyes ISTENE, Benned bízóknak te vagy erőssége: Segítségül jőjj lelkünk' reménye, És szabadíts-meg Szenteknek vezére.

2. Imé most minket a' Pogány népek, Kik ellenségi a' te szent Igédnek, Mint orofzlánok, kőrnnyűvettének, Szentegyházadban ók meg-kőrnnyékeztek.

3. Csak te vagy nekünk egy óltalmazónk, Nagy bánatinkban te vagy vígasztalónk, Szomorúságban meg-vidámítónk, Te vagy minékünk a' mi igazgatónk.

4. Ha velünk nem lézfz segedelmünkre, Minden mi dolgunk jut vefzedelemre; De ha jővëndesz segítségünkre, Ellenség ellen lézfz győzedelmünkre.

5. Azért előtted mostan kőnyörgünk, Felséges ISTEN, néked esedezünk, Te szent Fijadért hozzád
óhaj-

óhajtunk, Az ellenségtől hogy meg-fzabadúljunk.

6. Es hogy kegyelmes légy szent Nevedért, Halld-meg mi fzonkat irgalmasságodért: Mert azt ígérted tennen-magadért, Hogy te meg-hallgatsz a' te szent Fijadért.

7. Lám meg-hallgatád Sámuel anyyát, Szüntelenvaló hozzád kiáltását: Egyiptombéli fanyarúságát Fogoly népednek, hozzád kiáltását.

8. Sok szent Királyok és Fejedelmek, Te meg-segítvén, hadat meg-vertenek, Ellenségeken erőt vettenek, Szentegyházadnak dajkái lettenek.

9. Ugyminé régenten Jérusálemet, Hitetlenségért meg-veréd népedet, Szörnyű rabságot és nagy ínséget Reájok hozzád Babilon' tömlöztét.

10. Csak bálványoknak imádásáért, Te szent Igédnek meg-útálásáért, Büntetéd őket hitetlenségért; Ostorozsz minket a' mi bűneinkért.

11. Lássad, UR ISTEN, Te szent Fijadért, Ne büntess minket a' Krisztus Jésusért: Te jóvóltodért, kegyességedért, Ne állj boszszút már irgalmasságodért.

12. Jóllehet bűnünk számtalan nekünk: Mert bizony romlott a' mi természetünk; De kérünk téged' kegyes ISTENÜNK, Hogy felejtsd-el mit ellened véttünk.

13. Oh Atya ISTEN! kérünk tégedet, A' magas mennyből látogass-meg minket: Ne tartsd mi rajtunk ellenséginket; Kevélységéért rontsd-meg már mind őket.

14. Segélj-meg minket te szent Nevedért, Tégy jól mi-velünk nagy ditsőségedért: Mind el-kell vesznünk mi bűne-

bűneinkért, Ha nem könyörülsz rajtunk szent Fijadért.

15. ISTEN segítség azért minékünk, Ha benne bí-
zunk, ő a' mi Hadnagyunk: Minden dolgunkban
hozzá folyamjunk, Erős bajvívónk ő léfzen minékünk.

16. Ditséret légyen Atya ISTENnek, És ő Fijának
mi Idvezítőknek, Vigasztalónknak a' Szent Lélek-
nek, Most és örökké, egy bizony ISTENnek.

LV. D I T S É R E T.

115.) Nóta: *Bóldogok azok, kik Istent félik:*

Mikoron Dávid nagy búsultában Baráti miatt
vólna bánatban, Panaszolkodván nagy harag-
jában, Illyen könyörgést kezde ömagában:

2. ISTENEM, URam! kérlek tégedet, Fordítsad re-
ám szent szemeidet; Nagy szükségemben ne hagyj
engemet: Mert meg-emészti nagy bánat szívemet.

3. Csak sívok rívok nagy nyavalyámban, El-fo-
gyatkoztam gondolatimban, Meg-keseredtem nagy
búsultomban, Ellenségemre való haragomban.

4. Hogyha énnékem szárnyam lett vólna, Mint a'
galamb, el-repültem vólna; Hogyha az ISTEN enged-
te vólna, Innét én régen el-futottam vólna.

5. Akarok inkább puztában laknom, Vadon-erdő-
ben széllyel bújdosnom; Hogynem mint azok között
lakoznom, Kik igazságot nem hagynak szólanom.

6. Éjjel és nappal azonn forgódnak, Engem' mi-
módon meg-foghassanak, Beszédem miatt vádolhas-
sának; Hogy fogságomon ők vígadhassanak.

7. Lá-

7. Látod jól, URam, álnok szíveket, Tsak fzemben való szép beszédeket; De zabolázd-meg az ő nyelveket, Ne tapodják-le híremet, nevemet.

8. Ugyan fzememmel jól-látom őket, Én reám való gyűlölségeket; Fülemmel hallom káromlásokat, Igazság ellen fel-támadásokat.

9. Egész e' város rakva haraggal, Egymásra való nagy bofszfúsággal; El-híresedett a' gonofszággal; Hozzá fogható nintsen álnoksággal.

10. Gyakorta köztök gyűlések vagynak; Özvegyek, árvák nagy bofszfút vallnak; ISTEN' szavával ők nem gondolnak: Mert jószágokban fel-fúvalkodtanak.

11. Keserűségem ennyi nem volna: Ha ellenségtől nyavalyám volna; Bizony könnyebben szenedtem volna: Magamat attól meg-ójhattam volna.

12. Én barátomnak a' kit véltem volt, Nagy nyájasságom kivel együtt volt, Jó hírem, nevem tisztességem volt, Fő ellenségem most látom hogy a' volt.

13. Tsuda szerelmét én hozzám láttam, Kivel fokáig mind együtt laktam, Az IStENT véle együtt szolgáltam; Illy álnokságát soha nem gondoltam.

14. Keserű halál szálljon fejére, Ellenségemnek ítéltire, Álnokságának büntetésére, Hitlenségének ki-jelentésére.

15. Én pedig, URam, hozzád kiáltok, Reggel és délbe, 's este könyörgek; Meg-szabadulást te tőled várok, Az ellenségtől mert én igen félek.

T

16. Meg-

16. Meg-fzegették ezek esküvéseket, Régen el-hagyták az ő hiteket: Nem hiszem immár egy beszédeket; Mert meg-próbáltam hitetlenségeket.

17. Ezeknek szájak 'fírosb a' vajnál; Síkosb ajakok a' fa-olajnál; Élesb a' nyelvek az éles kardnál; Szívekben nintsen egyéb álnokságnál.

18. Te azért lelkem gondolatodat, ISTENben veszed bizodalmaidat; Rólad el-véfszi minden terhedet, És meg-hallgatja te könyörgésedet.

19. Igaz vagy URam ítéletedben: A' vérfzopókat ő idejekben, Te meg-nem áldod fzerentséjekben, Hofzfzú életek nem léfzen a' földön.

20. Az igazakat te mind meg-tartod, A' kegyeseket meg-óltalmazod, A' szegényeket fel-magasztalod; A' kevélyeket alá-hajigálad.

21. Ha egy-kevéssé meg-keserítéd, Az égő tűzbe el-bétaszítod: Nagy hamarsággal onnét ki-vonzod, Nagy tífztességre ismét fel-emeled.

22. Szent Dávid írta a' 'Sóltár könyvben, Ötven-ötödik Ditséretiben; Mellyből a' hívek, keserűségben, Vigasztalásért, fzerzék így Versekben.

LVI. D I T S É R E T.

116.) Nóta: *Dávid Prófétának imádkozás:*

IRgalmazz, UR ISTEN, immáron énnékem: Irgalmazz, UR ISTEN, immáron énnékem! Mert te benned bízik, URam, az én lelkem, És te benned nyúgfzik, URam, az én szívem.

2. Szárnyad alá vetem az én reménységem', Míg el-múlnak tőlem az én ellenségim, És míg el-távoznak tőlem én bűneim, Tsak te benned léfzen, URam, én örömem.

3. Te hozzád kiáltok hatalmas UR ISTEN: Mert nintszen én-velem ki most jól tehessen, Én ellenségimtől engem' meg-menthessen, És én dolgaimban ki jóra vihessen.

4. Velem, én szent Atyám, nagy-fok jókat tettél: Mert mennyből énnékem őrizőt küldöttél, Én ellenségimtől engem' meg-mentettél, És az én szívemben örömet szerzettél.

5. A' hatalmas ISTEN nagy hatalmasságát, Én hozzám botsátá ő nagy igazságát, És meg-mondhatatlan nagy irgalmasságát, Hozzám meg-jelenté nagy jó akaratját.

6. Nékem ellenségim, mind a' kik valának Fene orofzlánok, mind meg-rontatának; És te velem lévén ők nem árthatának: Mert el-vetted, URam erejét azoknak.

7. De ennek-felette fok gonofz emberek Én reám támadtak, és fokban közzülek Hamisságot szóltak ellenem ő nyelvek; De nem árthatának énnékem mind ezek.

8. Ezeknek ő nyílok és az ő fegyverek, De semmi nem egyéb, hanem az ő nyelvek; Vermet áftak nékem, és ők belé-estek, Tsalárdságok miatt önnön-magok vesztek.

9. Azért téged', URam, én fel-magasztallak, Te ditsőségedben hatalmasnak mondlak, Mind e' Világ előtt irgalmasnak vallak, És jóakarómnak én tégedet hívlak.

10. Kézf már az én szívem néked énekelni, Kézf most jóvóltodért nagy hálákat adni, És mindenek előtt

tégedet vallani, A' te szent Nevedért örökké ditsérni.

11. Kelj-fel azért mostan én nagy Ditsőségem, Légy mindenben nékem kedves segítségem, Erőtlenségemben légy én erősségem, És veszedelmemben légy óltalmam nékem.

12. Én fel-magafztalom irgalmasságodat, És mindenkor vallom te igazságodat, Mind ez egész földön hatalmasságodat Mindenkor hirdetem a' te jóvóltodat.

13. Szent Dávid Próféta ez ő énekében; 'Sóltárának ötven hatodik részében, Könyörög ISTENNEK keserűségében, Ellensége előtt való rettegetésben.

14. Egyetemben véle a' mi szűkségünkben, Nyomorúlt voltunkban e' földön éltünkben, Ditsérjük az ISENT ő ditsőségében, A' szent Angyalokkal énekeljünk mennyben.

117.) LXIII. D I T S É R E T.

SAulnak a' Dávidhoz jó szerelme, Hogy meg-fzegék hozzája régi kedve, Előtte futván egy kietlenbe, Fejét nehezen mentheté-meg tőle.

2. Tsak óhajtozik firván ISTENÉHEZ: Mert nem bízhatik lám sohól senkihez: De hogy közel nints szent Seregéhez, Azt bánja, hogy nem juthat az Igékhez.

3. Azért firalmas szóval im' ígyen szól: ISTENEM URam: szolgád imé hol szól! El-hitte nyilván hogy nem alufzol; Azért tégedet nem hijába únszol.

4. Reménységemben hívlak, URam: ISTEN! Reggeli óráim

órárn rólad áll szívemben; Testem-is óhajt hozzád ez helyben, Hol éltető viz nints e' kietlenben.

5. Illendőképen ennek pufztasága A' szent Igének ritkán hallgatása; Júda földének 'sírja jósága, Méltán Igédnek szívemben világa.

6. Tsudámra vagyon szépsége Házadnak: Vajha ott vólnék, hol téged' szolgálnak! Orvosság én lelkem' fájdalmának Az lenne, öröm könyvező ortzámnak.

7. Éleztő nékem nagy-drága beszéded, Mellyben ditsőségedet ki-jelented; Embernek szívét azzal emeled, Szent biztatásra mikor kényszeríted.

8. Velem viselem ott-is ízit annak, Valahol nékem nyúgodalmat adnak, Tsak jókat tőlem mindenűt hallnak, Édességedben ajakim mozognak.

9. Sőt mind egész jövőendő életemben Áldlak, ditsérlek tégedet örömben: Élet vagy, azért tiszteletben Hozzád emelem kezeimet hitben.

10. Mint drágalátos illatú kenettel, És hízodalmas gyenge eledellel: Ugy vídúl lelkem éltetéseddel, Mikor vígasztalsz Angyali örömmel.

11. Azért ajakim tsak téged' ditsérnek, Szájam és nyelvem rólad énekelnek, Ágyamban-is veled beszéllgetnek, Éjjel és nappal téged' emlegetlek.

12. Te vagy, ki nékem váltságot ígérhetesz, Ki engemet szent szárnyad alá rejthetesz, Velem egyedül minden jót tehetesz; Elöttem, URam, soha el-nem mehetesz.

13. Te ígéretedhez mert támaszkodom, Az én lel-

kemben csak te benned bízom; Én árvaságom' azzal táplálom, Hogy jobb-karodnak árnyékában nyugfzom.

14. Ha kik lejéjndnek nékem ellenségim, Halálosképen meg-dűhódt hóhérim, Veszélybe jutnak olyan emberim: Mert léfzen, tudom, te óltalmad enyím.

15. Egyen, ketten mind fegyver miatt vesznek, Az ó testekben vadak' étki léfznek, Rókák és szarkák rajtok ehetnek: Ekképen ók hírekben-is el-vesznek.

16. Jó ISTEENEMNEK de szent városában, Hifzem, bé-állók én Királyságomban; Örömem léfz' szentséges Házadban, Meg-vídül lelkem ismét e' Világban.

17. Ellenségemnek száját bé-petsétléd, Hogy nagy kegyelmed' hozzám meg-jelentéd; Ezt látám, hogy mind azért míveléd, Ditséretemet hogy gyakorta vennéd.

18. E' szókat ama' nagy buzgó Próféta, Kinek fő gondja ISTEENÉNEK úta, Tanúságunkra minékünk adta; Hatvan-harmadik 'Sóltárába irta.

LXIV. D I T S É R E T.

118.) Nóta: *Mindenkoron áldom az én UR:*

MEg-hallgassad az én imádságomat, Nagy UR ISTEEN, én foháfszkodásomat: Mert csak reád bíztam ennen-magamat, Tóled várom én minden óltalmamat.

2. Im rettegtet az ellenség engemet, Tartsd-meg tóle, kérlek, én életemet: Lám te adtad mind testemet, lelkemet; Kérlek azért, óltalmazz-meg engemet.

3. Csalárdkodnak ó titkos tanátsokkal; Tanátskoznak álnok gondolatjokkal; Bontsd-el, és óltalmazz engem'

engem' azoktól, És azoknak az ő álnokságoktól.

4. Hamissággal élesítik nyelveket, Ugy, mint az ő két-élű fegyvereket; És meg-vonták szájokat, mint ívjeket, Lövöldöznek keserű beszédeket.

5. Az ártatlant ők titkon lövöldözik, Sokszor nyilván halálra-is keresik, Nagy-hirtelen a' szegényt által-lövik: Mert az ISTENT csak egyfálné sem félik:

6. Ezek azok, kik szemben szépet szólnak; De szívekben álnokságot forgatnak; Szegényeknek ők titkon mind töört hánynak, Ő szívekben ekképen gondolkodnak:

7. Lám ezekben ezek semmit nem tudnak, Dolgainkban ők semmit-is nem látnak; Azért tudjuk, hogy mind kezünkben vagynak: Mert el-rejtett töreinkbe akadnak.

8. Sokkal inkább azért ők gonofzkodnak, Álnokságban nagyobbban gyorsalkodnak; A' szegények után ők ólalkodnak, Mindenkoron nagy álnok szívvel járnak.

9. Te, UR ISTEN, meg-lövöd ő szíveket, Nagy hirtelen és meg-bünteted őket, Rajtok ejtesz nagy halálos sebeket, Meg-emészted mind testeket lelkeket.

10. Az önnön nyelvek lészzen ő rontójok, És hálójok az ő álnok tanácsok; Mellyben méltán meg-szakad az ő nyakok: Mind éltekben mert vóltanak álnokok.

11. Rájok nézvén olly-igen tsudálkoznak, Az emberek, és mind el-álmélkodnak; Ő szívekben refzketve foházkodnak: Mert ISTENTől illy boszszúállást látnak.

12. ISTENnek ő nagy hatalmát hirdetik, Böltseféjét és ekképen meg-értik; AZ UR ISTENT azután

ők-is

ők-is félik, Gonofzságban magokat el-nem hiszik.

13. Nagy örömmel az igazak vígadnak, Tiszta szívvel a' kik e' földön vagynak, Az Istenben ők annál-inkább bíznak, És ónéki mindenkor hálát adnak.

14. Végét látják úgy a' hitetleneknek; Ő szívekben örvendnek, ditsekednek; Igazságban és inkább ferénykednek, Mellyben élvén minden jót tselekefsznek.

15. Sok Éneki között szent Dávid Próféta, Hatvan-negyedik részbe ezt bé-irta: Az Istenhez mikor ő fel-kiálta, Isten néki nagy segítségét nyújta.

LXV. D I T S É R E T.

119.) Nóta: *Irgalmazz UR Isten immáron:*

SOk jótéteményin nagyon tsudálkozván Szent Dávid Próféta, és el-álmétkodván, A' nagy UR Istennek nagy hálákat adván, Fel-szóval kiálta, im' ekképen mondván:

2. Tégedet, UR Isten, illet a' ditséret, A' Sionnak hegyén innepi szentelet, A' Jérusálemben áldozat 's tisztelet, Anyaszentegyházban tiéd a' ditséret:

3. A' te szent Igédet ott prédikáltatod, Irgalmaságodat azzal meg-mútatod, Hogy imádságomat nékem meg-hallgatod, Minden kérésemet te hozzád juttatod.

4. Rajtam hatalmaztak fokságos bűneim, Ellenem támadtak számtalan vétkeim: Látom, hogy a' poklot nyilván érdemleném; De szent Fijad által el-törlőd bűneim'.

5. Igen nagy bóldog az, kit te választottál, Híveid' közibe te melléd számláltál, A' te szent Házadban néki lak-

ki lakni hagytál, Minden javaiddal bőven meg-áldottál.

6. Nagy igazságodon igen álmélkodunk, Hogy te vagy minékünk meg-tartó ISTENÜNK, Minden szűkségünkben mi nagy reménységünk: Mert te meg-hallgatod, ha néked könyörgünk.

7. Valakik lakoznak e' széles Világban, Ez egész Világnak minden határiban, Nagy mezőre a' széles tenger' szigetiben, Néked reménkednek, 's vagynak te kezedben.

8. Sok hegyek, havasok te tőled tartatnak, A' te hatalmaddal meg-gyámolítatnak, Tengernek habjai azzal szállítatnak, Népeknek hadai azzal le-nyomatnak.

9. Félnek és rettegnek földnek határiban Tsudatételidnek gyakran látásiban; A' Napnak és Hóldnak fel-támadásában Minden népek vagynak nagy vígafsztalásban.

10. E' földet essővel meg-öntözöd 's látod, Szép 'síros fűvekkel meg-ajándékozod, Termő gabonával és meg-gazdagítod; A' folyó-vizeket szépen meg-árasztod.

11. Csudálatosképen a' te jóvóltoddal, Az egész ezftendőt nagy fokféle 'sírral, Te meg-gazdagítod fok áldomásoddal, Pufztákat 's halmokat ékes ruházattal.

12. Juhokkal, barmokkal a' mezőt bé-töltöd, Sokféle vadakkal ugyan meg-bővítöd, Égi madarakkal fel-lyülékesítöd, A' búzát völgyeken nagy-bőven teremted.

13. Tenéked mind ezek olly-igen örvendnek, Az ő modjok fzerént szépen énekelnek, A' te jóvóltodért tégedet ditsérnek; Nagy háláadásra minket fel-serkentnek.

14. Szent Dávid Próféta az ő Énekében, A' nagy

UR ISTENHEZ való örömében, Ezeket bé-írta nagy-
szépen versekben, Énekének hatvan-ötödik részében.

LXIX. D I T S É R E T.

120.) Nóta: *Irgalmazz UR Isten immár:*

Sless, nagy UR ISTEN, én segítségemre, És légy fi-
gyelmes az én beszédemre, Emlkezzél reá szent
ígéretedre, Hajtsad füleidet én könyörgésemre!

2. Tiszta szívből, URam, folyamom te hozzád ;
Nagy bizodalommal foházkodom hozzád ; Szün-
telen, óh Atyám! kiáltok te hozzád : Kérlek, kiáltá-
fom hason-fel te hozzád.

3. Ezenn te szent Fijad meg-eskütt minékünk, Hogy
te szent ortzádat nem rejted-el tőlünk ; Sőt az ő Ne-
vében a' mit tőled kérünk, Minden kétség nélkül
meg-adod minékünk.

4. Parantsolta nekünk szent Mátékönyvébe, Hogy az lé-
gyen dolgunk mindennek előtte, Hogy szent országodat
az ember keresse, Azután a' testi hogy minden meg- lenne.

5. Hitből tiszta szívből azért arra kérlek, Engedd szent
Igédből hogy esmérhesselek, Tellyes életemben hogy
ditsérhesselek, Minden dolgaimban téged' nézhesselek.

6. Az én életemet tartsd-meg szent Nevedért, A' te szent
Fijadnak kedves szerelméért : Nagy hálákat adok tenéked
ezekért, Ha meg-hallgatfz, URam, engem' jóvóltodért.

7. Nem kérem e' végre hoszszú életemet, Hogy itt e'
Világon hízlaljam testemet, És hogy öregbítsem híre-
met, nevemet ; Sőt hogy ditsérhessem te Istenségedet.

8. Világi

8. Világi életem tsak árnyék énnékem, Mint a' szép folyó-viz, el-múlik én tőlem; De a' te országod örök' lakó-helyem, Mellybe Jésus Kríftus által helyheztetem.

9. Szent Fijad' vállára rakád bűneimet, Ördög' rabfágából meg-váltál engemet, Érette Fijaddá fogadál engemet, Örökössé tévél ő értte engemet.

10. Bízvást merek azért néked könyörgeni, Az én ajakimmal áldozatot tenni, Mint kegyes Atyámmal te-veled szólani, Minden szűkségemet és meg-beszélleni.

11. A' te népeidet, URam, immár szánd-meg, Súlyos ostorodat tőlünk immár vond-meg, Te nagy haragodat szent Atyám enyhítsd-meg; Gyülekezetedet immáron építsd-meg.

12. Rútságát, UR ISTEN, bűnünknek ne nézzed; Hanem szent Fijadnak halálát tekintsed, És áldozatjának szent érdemét nézzed, Szegény fijasidat immár meg-segélljed.

13. A' te jóvóltodért mind örökké áldunk, Irgalmasságodért és fel-magasztalunk: Háládatlanságot távoztass el tőlünk; Uj és tiszta szívet teremts már mi bennünk.

14. Tiéd légyen ISTEN mindenben ditsőség, A' te szent Fijaddal és minden tisztesség, Szent Lélek ISTENNE legyen a Felső Felsőben, A' Szent Háromságban, mind örökké, Amen.

A Z O N R O L.

121.

Nóta: *Ob én két szemeim ti az UR:*

TSak te reád Atyám mindenkor támaszkodtam, Sok nyavalyáimban te hozzád kiáltottam; Kísértetem ellen óltalmadat vártam, mellyet gyakran meg-láttam.

2. Számptalan jóvóltát hozzám szent Felségednek,
Mondhatatlan vóltát velem tett jótétednek, Már ne
hagyd hijába nyomorúlt árvádnak, hogy én ditsérhesselek.

3. Jól tudod azt, URam, tőled ha dorgáltattam, Olta-
lomért soha másuvá nem futottam; Sokféle tsapással
noha gyakran vertél, még-is hozzád folyamtam.

4. Nagy kegyelmességed' édes Atyám jól tudtam,
Mellyben régtől-fogván ez óráiglan bíztam: Ezután-
is, bizony, míg tart én életem, te léfzsz én bizodalمام.

5. Jól tégy, URam, velem most-is nagy szűkségemben;
Ne essem számtalan bánatimban kétségben, Mellyel én
meg-bántsam te szent Felségedet én gyarló életemben.

6. Reám ki-ne öntséd érdemlett haragodat: Kérlek,
meg-mértékeld, Atyám, búsulásodat; Mindazáltal, UR-
am, bátor gyakran próbálj, tsak Szent Lelkedet adjad.

7. Öröm az énnékem, mikor gyakran fanyargatsz: Mert
mindenkor jóra, mint édes Atya, oktatsz; Ha el-tántoro-
dom, nagy-hamar fel-emelsz, reám olly gondot tartasz.

8. Elő-véfsz engemet nagy irgalmasságoddal, És
meg-hallgatsz engem', 's látogatsz jóvóltoddal; Szívem-
nek bánatját örökre fordítod nagy lelki vígasággal.

9. Lelkembe bé-óltod, hiszem, szent szerelmedet,
A' te szent Fijadnak drágalátos érdemét; Sok háború-
fágon, számtalan próbákon és által-vífsz engemet.

10. URam! már firalmas panaszimat meg-hallgasd; Mert
nem titkolhatom, és tsak látod te-magad, Nints semmi
örömem: hát ki' vígasztal-meg, UR ISTEN, kivül rajtad?

11. Olly

11. Olly nagy keserűség mindennap' vagyon rajtam,
Melly majdan meg-eméízt, ha tovább tartod rajtam:
Keserves jaj-szóval bizony rád kiáltok, míg nem kő-
nyörűlsz rajtam.

12. Életemet firás, szívemet bánat fogta; Melly
el-hatalmazott, Felséged azt jól látja: Lelki keserű-
ség hogy reám ne szálljon, légy el-távoztatója.

13. Világban életemet tőled azért kívántam, Hogy a'
hívek között szent Igédet hallhassam, Anyaszentegy-
házban, a' Kristus' aklában, és naponként nyúghassam.

14. Téged' ha meg-bántlak keserves kínaimban, Kér-
lek, hogy meg-botsásd, mert szintén el-fáradtam; Minden
öröm tőlem immár el-távozott, tsak reád támaszkodtam.

15. Örömmel tenéked mindenkor hálát adtam; Mert
meg-hallgattattam abban, mit tőled vártam: Most fe-
veddel tőlem a'te Szent Lelkedet, mellyel vígasztaltassam.

16. Engedd-meg ezeket, ki uralkodol mennyben,
A' te szent Fijaddal egyenlő ditsőségben; Áldása mi raj-
tunk a' te Szent Lelkednek hogy maradjon örökkén.

LXX. D I T S É R E T.

^{122.)} Nóta: *Buzgó szívből te fijaid:*
ORÖK ISTEN, figyelmezzél az én segítségemre; UR-
am ISTEN, fiess hamar nékem segedelmemre, Ál-
dott ISTEN, óltalmaz-meg szent Fijadnak Nevébe.

2. Mind meg-szégyenítettessenek és meg-gyaláztassanak,
Kik keresik én lelkemet, 'sel-veíztetni akarnak: Áldott Is:

3. Hátat adni, vízfíza-futni mind kénízerítettessenek,

Kik akarnak nékem gonofzt, meg-szégyenítettessenek: Áld:

4. És legottan pironzással vízfőz-verettessenek, Kik én rajtam bőségszűt téfznek, nyavalyámon örülnek: Áld:

5. Örüljenek mind te benned, kik tégedet keresnek, Kik szeretik szent Fijadat, 's Szent Lelkeddel ditsérnek: Áld:

6. Én pedig len szűkölködő, nyomorúlt, szegény vagyok Te UR ISTEN segéllj engem', mert tsak egyedül vagyok: Áldott ISTEN:

7. Te vagy nékem nagy segítőm, te vagy meg-szabadító: Siess, ments-meg, URam ISTEN! te vagy én óltalmazóm: Áldott ISTEN:

8. Így könyörge a' szent Dávid Krisztus URunk' képében; Most könyörög Keresztyénség ő nagy veszedelmében: Áldott ISTEN, óltalmaz-meg szent:

123.) LXXI. D I T S É R E T.

UR ISTEN! légy most mi-velünk: Mert fokban támadtanak ellenünk; Nintsen kihez a' mi fejünket szűkségünkben hajtánunk.

2. Reménységünk, bizodalunk, Mindenkor tsak te vóltál óltalunk: Azért most-is te Felsőgednek bátorsággal könyörgünk.

3. A' te szent Fijadért kérünk, Légy nekünk paiunk és óltalunk; Félelmünkben szárnyaid alatt hogy meg-maradni tudjunk.

4. Mert meg-indúlt ellenségünk, Végezést végezett mi ellenünk, Hogy még hírünk se maradjon-meg e' földön sohol nekünk.

5. Nagy

5. Nagy káromlást szól ellenünk; Pártütést, támadást mond felőlünk; Boszszúságból mindent ránk kiált, mit nem hallott-is tőlünk.

6. A' mi fel-neveltt fiaiink, Kébelünkben fel-tartott magzatink, Vénségünkre szolgálatunkat, Im' lásd, mivel fizetik.

7. Kíméllést nem téfznek rajtunk, Mind tüzzel, fegyverrel vagynak rajtunk; El-veszteni igyekeznének, hogy nevensenek rajtunk.

8. Nagy erős Fejedelmeket, Ránk támasztottanak nagy Urakat; Hogy mi rajtunk minden ok nélkül ki-tóltsek boszszújokat.

9. El-végezték egy tanátsból, Hogy ki-kergessenek országunkból; De azt hiszszük, hogy nem értették Felséged' tanátsából.

10. Meg-gyűlölt az ISTEN minket, Azt mondják: nem fzeretsz, URam, minket; Bűneinkért nagy haragodból meg-akarsz verni minket.

11. Ezeket mi mind érdemljük, Vétkeinket ha elő-beszélljük; A' bűn ellen nagy haragodat akarod hogy esmérjük.

12. Tudjuk, a' kik velünk voltak, Most reánk ugyan-azok támadtak; Akaratod ellen nekünk de még semmit nem árthattak.

13. Im' URam! mire jutottunk, Vénségünk' idején kell bújdosnunk, Mikor minden édes erőnktől immár meg-fogyatkoztunk.

14. Ne hagyj azért vénségünkben; Lám soha nem hagyál

hagytál szűkségünkben; Hogy meg-tessék hatalmas-
fágod nagy erőtlenségünkben.

15. El-fáradtunk, nem futhatunk; Tenéked szűksé-
günkben könyörgünk, Bűneinknek érdemek szerént
hogy meg-ne veretessünk.

16. Könyörülj immár mi rajtunk, Lelkünkben kik
reád támaszkodtunk; Szabadíts-meg, ellenségünknek
kezekbe hogy ne jussunk.

17. Ellenségink el-térjenek, Tőled olly-igen meg-
rettenjenek: Kik lelkünknek gonoszt kívánnak, meg-
szégyenítettessenek.

18. Nagy hatalmadat hirdetjük, Ezért jóvóltodat
ditsóítjuk, Szent Nevedet mindenek előtt nagy fel-
szóval ditsérjük.

19. Ennyi fok időtől-fogva, Nem hagytál anyánk'
méhétől-fogva: Most sem hagysz-el, URam, el-hit-
tük már eleitől-fogva.

20. Kíméletlen' fokszor vertél; De hamar ismét-
len hozzánk tértél; Hogy lelkünkben inkább tisztul-
junk, tűzbe azért vetettél.

21. Örökké lám el-nem hagytál, A' te Szent Lel-
kessel vígasztaltál: Most se hagyj-el kegyelmes
Atyánk, ha fijaiddá fogadtál.

22. Mikoron meg-menekedünk, Mellyet már bi-
zonnyal mi reménylünk, Ditséretet 's nagy hálá-
adást mi tenéked éneklünk.

23. Szent Dávid ő 'Sóltárában, Absolon fija előtt
futtá-

futtában, Igy könyörge, mint irva vagyon hetven-egyedik részben.

124.) AZON 'SÓLT: Nót: *Háb: Dáv: Kir:*

NE hagyj el-esnem, Felséges ISTEN, keserűségem-
ben; Te szent Fijadért légy segítséggel, ne es-
sem kétségben: Mert mindenfelől, látod UR ISTEN,
vagyok kísértetben.

2. Az Irás rólad, Felséges ISTEN, bizonyjal azt mondja:
Hogy valakinek te benned vagyon szíve bizodalma, Az
ollyan ember meg-nem szégyenül, mert te vagy óltalma.

3. Gyermekségemtől-fogván, UR ISTEN, mind ez
ideiglen, 'Téged' hívtalak én segítségül minden szűksé-
gemben: Mostan-is nintsen több bizodalmam sem
mennyen, sem földén.

4. Bizony nem tudom, kihez folyamjam egyébhez
náladnál: Mert nints igazság és irgalmasság teremttett
állatnál: Szívem', fájdalmát senki nem tudja, URam,
több náladnál.

5. Akármint hányjam vessem elmémet, Felséges UR
ISTEN; De vígasztalást sohol nem lelek keserűségemben;
Hanem te benned, Felséges ISTEN, és ígéretedben.

6. Nintsen szívemnek több bizodalma: UR ISTEN,
náladnál; Valamíg gyötrefsz, szabad légy velem, tsak
ne haragudjál, Mint kegyes Atya fijas dorgálja, tsak-
hogy meg-ne útálj.

7. Tsak te egyedül vóltál, UR ISTEN, énnékem gyá-
molom, Nagy fájdalmimban és romlásimban az én

vígasztalom; Ne hagyj el-esnem, meg-fzégényülnöm: kegyes óltalmazóm.

8. A' fzegénységnek nagy kísérteti engemet szorongat, Kárvallásomnak bánatja izgat, betegség tántorgat; Mindazáltal csak te tőled várok, UR ISTEN, óltalmat.

9. Irgalmasságnak URa ISTENE és erős kútfeje, Ki nek szemei a' földre néznek nyomorútt fzegényre: Hozzád kiáltok, légy segítségem minden szükségembe.

10. Melly nagy örömem és bizodalمام nékem ezenn vagyon; Hogy ígéreted, mint drága zálag, én szívemben vagyon; Kriftus Jésusért engem' meg-hallgatfz, azt bizonytal tudom.

11. Azért könyörgök szent Felségednek, mint jó ISTENEMNEK, Én Teremtőmnek, és Megváltómnak, és meg-fzentelőmnek, Hogy légy kegyelmes te szent Nevedért az én bűneimnek.

12. Tudom előtted, úgy mint magamban, bűnös ember vagyok, De Kriftus Jésus' szent haláláért nálad kedves vagyok: Mert ő általa te fjad vagyok, örökföd vagyok.

13. Jelentsd-meg hozzám, Felséges ISTEN, kegyelmességedet, És végzetetlen kegyes Atyai te nagy szerelmedet; Hogy tellyesítsd-bé könyörgésemre szent ígéretedet.

14. Add-meg, UR ISTEN, te szent Nevedért, a' mit tőled kérek, Szent Fjad által tellyes szívemből mellyétt most könyörgök: Mert csak te benned bízom, UR ISTEN, míg c' testben élek.

125.) LXXIV. D I T S É R E T.

HOgy Jérusálemnek drága Templomát El-dúlatá régen, és ő városát, Az Antiókus, ki bírá Si-riát, A' hívek tőnek illy panaszolkodást:

2. Miért, URam ISTEN, ugyan el-vetél, Hogy szent kezeiddel nem fedezgetél? Miért népedtől el-idegene-dél, Hogy ellenségnek minket így engedél?

3. Térj-meg haragodból, légy óltalmazó, Szegény juhaidnak légy igazgató, Melly válogatván tsak tené-ke-d való, Te szent helyeden és hegyeden lakó.

4. Lám néki Sionban maradást adál, Sőt véle egyem-ben te-is ott lakál; De már tekíntsd-meg, hogy mi-re juttatál, Te-is helyedtől színte meg-fosztatál.

5. Nagy-szörnyű kiáltást lakó Templomod, És val-la tékozlást te szent városod: Így vólt, el-hittűk, te szent akaratom, Haragodat hogy büntetésben hagyod.

6. Zászlójokat óltár' felibe rakák, Nálunk győze-delmes jeleket hagyák; Mint régen Házad' fok míve-fek rakák: Így végre pufztán nem kevesen hagyák.

7. Erdőlök módjára fejsze fok vala, Pöröly, kala-pátstsal elegyes vala; Tűz-égetésre tzifra mégyen vala: Ez kár Nevednek tsak szidalom vala.

8. Fogytig meg-alázák ékes Házadat, Földig le-vo-nának fok Egyházakat: Rettegjük ilyen szörnyű ha-ragodat, Hogy el-fogyatják te maradékidat;

9. Nintsen már előttünk ki' tanítana, Jöven-dő dolgokról bizonyítana, Vígafzталasra ki' jó-ra szó-

ra szólana, És Templomodban szín-helyen állana.

10. Mikor jő-el immár ezeknek végek? Vallyon népeidnek hol léfzen helyek? Ellenségünknek míg hat-el erejek? Ha jut-meg, URam, nékiek érdemek!

11. Mit halogatod már ítéletedet? Vond-ki kebledből te kezeidet: Jelentsd-meg hozzánk a' te jó-kedvedet; Te vagy Királyunk, el-ne hagyj népedet.

12. Tengernek, UR ISTEN, te bírod vizét, Mellyben el-merítéd Farahó fejét, Te Sárkányoknak, Tzet-halaknak fejét, Egész e' földnek tartod erősségét.

13. Lám nagy tsudaképen adád életét A' pufztában tartván Júda' nemzetét: Te foghatod-meg ki-folyó kútfejét, És nagy vizeknek élteted ő erét.

14. Tiéd a' nap és éjj, setét és világ: Te rendelésedben vagyon e' Világ; Tél és meleg nyár által azonnem hágy, Valamit nékik szent URaságod hágy.

15. Gondold-meg, URam, már te szidalmadat És szent Házaidnak pufztaságokat; Te népeidnek szánjad halálokat, Kiket tartál mint gerlitze madarat.

16. Kérünk, ne felejts-el szintén annyira, Frigyednek hogy essék valaha hija: Tekints e' földnek foknyomorúltira, Kiknek világok tsak merő nyavalya.

17. Fogadd szegényeknek óhajtásokat, Ujítsd-meg örömré gyalázatjokat, Hadd ditsérhessék a' te jóvótodat, Ellenséginkből te tehetfz foglyokat,

18. Mert tsak szidalomba Nevedet hozák, Hogy veszedelemben népedet hagyják: Imé örökké lám ugyan

ugyan el-fzokák; Tűrésed' eddig de mire kóftolák.

19. Ásáf' maradéka így imádkozék, Hogy nyomorúságba 'Sidó nép esék; Hetven-negyedik 'Sóltár irattaték: ISTENhez esni ember így íteték.

A Z O N R O L.

126.) Nóta: *Szent vagy örökké Atya UR:*

SOk ínségünkben hozzád kiáltunk, Felséges UR ISTEN: Mert parantsoltad, hogy meg-keressünk a' mi szűkségünkben.

2. Tudjuk, hogy méltán mi bűneinkért te megvertél minket: Mert nem tiszteltük, sőt ingerlettük te szent Felségedet.

3. A' mi Atyáink mi-velünk ófzve ellened vétkeztek, Azért, hogy téged' ők nem esmértek, téged' nem tiszteltek.

4. Reád maradtunk, mert mindenektől mi el-hagyattattunk: Az ellenségtől ostromoltatunk, naponként rontatunk.

5. Igéretedből, te szent Igédből téged' meg-esmértünk, Szent Fijad által néked könyörgünk, légy kegyelmes nekünk.

6. Ne hagyj, tekintsd-meg ígéretedet, és a' te népedet, Kik tiszta szívből mostan ditsérik a' te szent Nevedet.

7. Végy-ki immáron e' nagy ínségből, és idegen kézből; Hogy te szent Neved magasztaltassék mi nemzetiségünkől.

8. Sok hálát adunk mint ISTENünknek és mi Teremtőnknek, Te szent Fijadnak és Vigasztaló Szent Lélek ISTENnek.

LXXVII. D I T S É R E T.

127.) Nóta: *Nagy UR Isten ne bagyj min:*

AZ UR ISTENT magasztalom, Jövöltárol emle-
kezem; Mindenkor hozzá folyamom: Mert
meg-hallgat, azt jól tudom.

2. Számtalan kínokban valék, Bűneimért kit ér-
demlék; De ismét meg-könnyebbülék, Mihelyt ví-
gasztalást hallék.

3. Nagy háborúság lelkebben, Sok rettegés vólt
szívemben; Nyomorúlt valék testemben Tellyes
minden részeimben,

4. El-terjesztvén kezeimet Kiáltottam ISTENEMET,
Tsak bé-fem húnytam szememet, Nem leltem sohol
helyemet.

5. Magamban én dolgaimról, Elébbeni életemről,
Nagy-kedves nyájasságomról, Gondolkodtam énc-
kimről.

6. Ennél inkább búsítottam, Magamat szomorí-
tottam; Lelkebben tsak háborogtam, Tusakodván
ezt mondtam:

7. Tőle ISTEN mind örökké Híveit el-vetheti-é? Ke-
gyelmét meg-vonhatja-é? Vallyon 's meg-tagadhatja-é?

8. ISTENNEK nagy esküvése, Fija által tett kötése,
Egyfzer-való végezése, El-múlhatik-é befzéde?

9. Főképen lelkem úntalan Azt forgatta búsúltá-
ban: Irgalmasságát magában Tarthatja-é haragjában?

10. Ez lön az én betegségem, Szívemben nagy gyöt-
rődé-

rődésem: De másfelől bátorságom Vagyon olly nagy vígaságom.

11. Régi nagy irgalmasságát, Hízzem ISTENnek hatalmát, Hozzám nagy jóakarátját, Melly el-fordítja haragját.

12. Én bűnömöt látom vala, Szívem azért retteg vala; Mikor magára néz vala, Bátorzkodni nem mér vala.

13. Nagy-erősen igaz hittel Magam' ISTEN' beszédével, Kegyelmes ígéretivel, Bátorítám Szent Lelkével.

14. Csuda irgalmasságodat, Hízzem, URam, hatalmiadat; Onnan vészzen bizodalmat Én lelkem, minden óltalmat.

15. Erős Farahó erejét, Izraelnek ellenségét, Mind el-vefztéd nagy seregét, Mútatván karod' erejét.

16. Néked, URam, félelemmel Mind szolgálnak nagy örömmel; A' vizek-is fietséggel Utat adnak rettegéssel.

17. Erős hegyek indulának, Trombita szóok hallátának; A' hegy alatt kik valának, Mindnyájan meg-futamának.

18. Kezeidnek karjaiban, Élet, halál bírtokodban; Meg-mútatád, hogy markodban Vagyon minden, óltalmadban.

19. Erős vitéz mint népeit, Az ember ő két fzeimeit, Mint jó páfztor ő juhait, Ugy óltalmazza híveit.

20. A' híveknek számok vagyon, Nevek nála irva vagyon, Hajok' szála számán vagyon, Rájok olly nagy gondja vagyon.

21. Ne félj azért háborúdban, Oh én lelkem nyavalyádban! Erős légy bizodalmadban: Mert vagy ISTEN' árnyékában.

22. Meg-számlálta futásodat, Fel-jegyzette siralmidat, Mind fel-irta nyavalyádat, Ugy viselte nagy gondodat.

23. Ha kevésbé ostorozott, Azzal tőle el-nem hajtott; Inkább kezéhez tanított, Mint jó Atya, úgy oktatótt.

24. A' szent Dávid'Sóltár könyvben, Hetven-hetedik részében, Híveket keserűségben, Vigasztalja ez Igékben.

LXXIX. D I T S É R E T.

128.) Nóta: *Szent vagy örökké Atya UR Ist:*

FElséges ISTEN, néked jelentjük mi nagy nyavalyánkat, Panaszolkodván előtted mondjuk sok bocszúságinkat.

2. Mert el-béjöttek a' Pogány népek te örökségedben, Meg-ferteztették szent Templomodot a' te híveidben.

3. Mind el-pusztíták Jérusálemet, a' Keresztyénséget; Másfelől benne Kríztust kergetik, az egy idvességet.

4. Te szolgálidnak vették testeket égi madaraknak, És te Szentidnek tagjait adták kegyetlen vadaknak:

5. Ki-onták széllyel, mint a' bő vizet, ezeknek véreket; Nem találaték ki el-temetné az ő hóltt testeket.

6. Vagyunk immáron tsak nagy szidalom mi szomszédóságinknak, És meg-tsúfolás minden népek közt, kik környülünk vagynak.

7. Meddig haragszol Felséges ISTEN ennyire ellenünk? Bocszúállásod, mint a' febes tűz, fel-gerjedt felettünk.

8. Fordítsad immár te haragodat a' Pogány népekre,
Kik

Kik nem esmérnek téged' UR ISTEEN Ő idvességekre:

9. Az országokra, kik segítségül Nevedet nem hívják: Mert űk meg-évék Kereftyénséget, 's helyét el-pufztíták.

10. Ne emlekezzél régi bűnűnkre; de nagy-hamar minket Elő-végyenek irgalmasságid, szánjad-meg ígyűnket.

11. Oh Idvezítő édes ISTEENűnk! fegéllj-meg már minket: A' te Nevednek ditsőségeért szabadíts-meg minket:

12. És légy kegyelmes te szent Nevedért a' mi bűneinknek; Hogy ne mondhassák a' Pogány népek: hol vagyon ISTEENek?

13. Jelentessék-k-i minden népek között mi szemeink előtt Bofszúállásod te szolgáidnak vérek' hűllásáért.

14. Jusson elődbe foházzkodások a' szegény foglyoknak; Te hatalmaddal mentsd-meg mind a' kik halálra tartatnak.

15. Büntesd-meg a' mi ellenségűnket hétképen UR ISTEEN, A' szidalomért, kit rajtad téfznek, Felséges UR ISTEEN.

16. Mi pedig földön kik te népeid és juhaid vagyunk, Kiket legeltetfz te szent Igéddel, néked hálát adunk.

17. És nemzetségről nemzetségekre Nevedet hirdetjűk; Tisztességedet, ditsőségedet örökké beszélljűk.

18. Igyen könyörög Anyaszentegyház ellenségi ellen, Mint vagyon 'Sóltár könyvnek hetven-kilenztedik részében.

A Z O N 'S O L T Á R B O L.

129.) Nóta: *Az Istenhez az én szómat:*

URaknak URa nagy ISTEEN! Kit tisztel minden Kereftyén, Meg-valljuk bűneinket, Kikkal bántottunk téged':

téged': Kikért te nagy haragodat, Im' érezzük ostorodat,
Mellyel minket fanyargatsz, Ellenséggel nyomorgatsz.

2. De bánjuk mi bűneinket, Siratjuk fok esetinket:
És Szent Fijadért kérünk, Kegyelmezz-meg minékünk.
Oltalmaz-meg ellenségtől, Pogány népek fegyverek-
től; Kegyetlenek' hatalmát, Vedd-el rólunk igáját.

3. Örökségedbe Pogányok Jövének, 's nagy pufztasá-
got Tévének, Templomokat, Kikben hallgattuk szó-
dat: Rontnak, pufztítanak, égetnek, Édes hazánkból ki-
vernek; Téged'-is ingerelnek, Mintha nem bírnál vélek.

4. Hóltt testek a' te Szentidnek El-temettetlen hever-
nek, Szaggatják a' madarak, És hurtzolják a' vadak:
Ezek miatt a' vér-ontás Széllyel, mint patak-víz folyás;
Ezzel űznek tsúfságot: URam, lásd-meg e' dolgot.

5. A' te áldott szent Nevedért, Rontsd-meg e' méltat-
lanságért A' dühös ellenséget, Melly szidalmaz tégedet.
Allj boszszút a' Pogányokon, Nenyargaljanak szájokon:
Rettentsd-meg ő szíveket, És vedd-el erejeket;

6. Hogy szörnyen meg-rémüljenek, 'S téged' eszekbe vé-
gyenek, Mondván: Ez a' nagy Isten, Ki népével jól téfzen:
Látjuk már hatalmasságát, Értjük magunk' bolondságát:
Karja olly erős rajtunk, Hogy meg-fem mozdúlhatunk.

7. Felséged ezt tselekedje, Nevének ditsóságére,
Melly innét öregbüljön, És mézfze ki-terüljön; Hogy
tégedet minden népek, Nagy Istennek esmérjenek,
Ki jól tehetfz mindennel, 'S népedet nem hagyod-el.

8. Azért tsak te reád nézünk, Midőn ránk tör ellen-
fégünk,

fégünk, És üldöz fegyverével; De bíztatfz Szent Lel-
keddel: Mert te viaskodol érttünk, És tőled meg-öriz-
tetünk; Kit mindenek meg-látnak, Örűlvén jóvóltodnak.

9. Kit engedjen az UR ISTEN, És erről mondassék
Amen! Néki adván hálákat, Nyújtsuk imádságunkat;
Mind addig, míg ő el-jövénd, Nyavalyánknak véget ve-
ténd, És mennyégbe felvifzen, Amen! Amen! Ugy légyen.

LXXX. D I T S É R E T.

120.) Nóta: *Ob UR Isten tekints hozzánk:*

KEresztyéneknek ISTENE, Te vagy híveknek ör-
zöje, Népednek kegyes vezére, Mindennek gond-
viselője: Jelentsd hatalmasságodat, És tartsd-meg
te juhaidat, Láthassuk te óltalmadat.

2. UR ISTEN! tekints-meg minket, Botsásd-meg mi
bűneinket, Add-meg lelki szükségünket, Kriftust, mi
idvességünket: Míglén haragszol UR ISTEN Te szol-
gáidra illy-igen? Hallgass-meg minket hitünkben.

3. Siralmas nekünk kenyerünk, Keserves minden éle-
tünk; Szomszédinktól boszszontatunk, Ellenséginktől
rontatunk. Téríts-meg minket UR ISTEN, Láss mi hoz-
zánk kegyelmesen, Hogy el-ne veszfzünk bűnünkben.

4. Jusson eszedbe, régenten Atyánk hogy vólna ín-
ségben, A' Pogányoknak kezekben, Égyiptusbéli erő-
ben: Ki-hozád a' te népedet, El-fokasítád jó földet,
Meg-fzaporítád mind őket.

5. UR ISTEN! a' te haragod, Imé most mi reánk szál-
lott: Országunk meg-pufztított, Te szent Templo-

mod el-romlott: Térj hozzánk hatalmas ISTEN, Könyör-
gúnk mi keservesen, Ne hagyj el-vefznünk bűnünkben.

6. Oltalmazd a' te népedet, Nyomorúlt Keresztyé-
nidet; Fordítsd ránk kegyességedet, Hadd lássuk te
szent színedet, Kristus Jánosnak érdemét, Kit meg-
adtál idvességre, Tartson-meg minket hitünkbe.

7. Mútasd-meg már hatalmadat, Kristust, a' te szent
Fijadat, Vedd-el rólunk haragodat, Távoztasd a'
Pogányokat; Hogy szolgálhassunk tégedet, Ditsér-
hessük te Nevedet, Tarthassuk-meg szent Igédet.

8. Szent Dávid a' 'Sóltár könyvben, Keresztyének-
nek képekben Könyörgést tészzen ekképen: Mi-is kö-
vessük őt' ebben; Hogy ISTEN a' Pogányságot Ró-
lunk el-végyen fogságot, És adjon már szabadságot.

LXXXII. D I T S É R E T.

131.) Nóta: *Ne hagyj el-esnem Felséges Is:*

AZUR ISTEN áll minden Biráknak gyűlekezetekben,
Akarja látni mit tselekefznek törvény-tételekben,
Rájok figyelmez, hogy ők mit szólnak ítélet-tételben.

2. Eleit vészti igazságával ő álnokságoknak; És ha-
talmával ellene támad méltatlanságoknak, És ő ezt
mondja most és mindenkor a' hamis Biráknak.

3. Míglen ítélték ti hamis Birák mindent álnoksággal?
Hogy nem akartok még-is követni semmit igazsággal?
Rakva kezetek és erszényetek fok hamis birsággal.

4. Igazat azért ti ítéljetek a' nyomorútlaknak;
Törvény-tételben ti ne ártsatok a' szegény árváknak;
Ne ked-

Ne kedvezetek az ajándékért hamis gazdagoknak.

5. És meg-mentsétek a' szegényeket a' hatalmasoktól; Az igazakat, az özvegyeket minden kárvallástól; Szegény kőzséget fok fizetéstől, és hamis rovástól.

6. Istenek vagytok ti e' Világon az ISTEN azt mondja: Mert ő képében hagyott titeket, az Irás azt tartja: Jól meg-lássátok mit tselekeztek, néktek ő azt hagyja.

7. Vagytok mindnyájan a' Felséges UR ISTENNEK fiai, És igazságot ha ti ítélték, néki maradéki, Ol-talmazásban és büntetésben kedves jó szolgálói.

8. De ti ezeket mind hátra-vetvén meg-nem gondoljátok, Hogy a' mi volna a' ti tisztetek abban el-járnátok; Azért ki-tetfzik e' Világ előtt minden álnokságtok.

9. Meg-hiddjétek azt ti álnok Birák, hogy meg-gyaláztattok, Az ISTEN előtt meg-szégyenültök mikoron állotok, Itélet' napján hitetlenekkel ti mind el-kárhoztok.

10. Mert nem állhattok a' halál ellen hatalmasságtokkal, És az ISTENNEK haragja ellen ti álnokságtokkal; Meg-kell halnotok egyenlőképen ti gonofzságtokkal.

11. Itt e' Világon a' nyomorúttak ISTENHEZ kiáltnak, Birák, rólatok az UR ISTENNEK ilyen szókat szólnak: Kelj-fel, UR ISTEN! tégy ítéletet e' gonofz Világnak.

12. Mert te lakozol öröktől-fogva a' magas egekben, És uralkodol szent Igéd által a' te híveidben; Tégy ítéletet itt e' Világon földi emberekben.

13. Szent Dávid irta e' beszédekét ő 'Sóltár könyvében, Mellyet ki-ada nyóltzvan-kettődik Éneke' részé-

ben, Hogy jobbúljanak a' hamis Birák ítélet-tételben.

LXXXIV. D I T S É R E T.

132.) Nóta: *Melly-igen jó az UR Istent dits:*

Seregeknek URa, Felséges ISTEN, Melly igen szép a' te Házad mennyégben! Aranynál, ezüfntnél, szebb drága kőnél, Minden e' világi szép ékességnél.

2. Kívánczik az én lelkem ott lakni, Nagy áhítatossággal hozzád menni; Akar veled, élő ISTEN! örvendni; Szívem, testem kész te hozzád költözni.

3. Lám a' madaraknak-is helyek vagyon, Emberek között fetskéknék fészkek vagyon: Én ISTENEM te vagy az én Királyom; Te Házadban légyen nékem lakásom.

4. Bizonnyal böldegok az olly emberek, Kiknek a' te Házadban vagyon helyek: Tsak te reád azok mindenkor néznek, És tégedet mind örökké ditsérnek.

5. Olly böldeg ember de kitsoda léfzen? Az, a' kit ISTEN erősít a' hitben, Kinek törvényét bé-irta szívében, És Szent Lelkével igazgatja híven.

6. Semmi szűkség az illyennek nem ártott, A' kit ISTEN Házába bé-fogadott; Sok ínség, nyomorúság között bár forgott, Mindent ISTEN javára szolgáltattott.

7. Nagy fereggel mindenfelől el-jönek, Ditsőségről ditsőségre fietnek; Hogyj az ISTENT meg-látják ök örülnek, Az ISTENNEL Sionban együtt léfzenek.

8. Hallgasd-meg, URam! én könyörgésemet, Seregek' ISTENE! én kérésemet Nézd-meg, kérlek, én esedezésemet, Jákóbnak ISTENE, én befzédemet!

9. UR

9. UR ISTEN, csak te vagy a' mi óltalmunk, Záfz-lónk és a' mi nagy erős kővárunk; A' Kristusért; ki minékünk Hadnagyunk, Ne hagyj mezfze szent Házadtól szakadnunk.

10. Jobb egy nap' a' te tornáztodban laknom, Hogy-nem ezer nap' másutt múlatoznom: Házadnak küszöbét kedvesbnek tartom, Mint gonoszok' hajlékjokban vígadnom.

11. Mert miképen a' fényes Nap az égen Mindene-
ket világosít nagy-szépen: Te vagy nekünk fényes Napunk akképen, Oltalom, segítség háborúnk ellen.

12. Nem fogja-meg tőlünk javát az ISTEN, Valakik őtet tiszteljük nagy-híven. Bóldog ember, ki bízik az ISTENben, Mindennemű nagy számkivetésében.

13. Így könyörge Dávid Király régenten, Mikor vól-na Saultól kergetésben; Irva vágyon nyóltzvan-negyed' részében: Int minket-is, hogy bízzunk az ISTENben.

LXXXVI. D I T S É R E T.

133.) Nóta: *Irgalmazz UR Isten immáron:*

A' Jó hitű ember szelíd e' Világon, Senkire nem támad, bátor bofszút lásson; Meg-elégszik azzal, hogy az URra fusson, Ellenségi ellen és ím' igényfzóljon:

2. Figyelmezzél, URam! kérlek, ide hozzám: Mert ha meg-tekinted, nagy az én nyavalyám: Sze-gény fejem' immár szintén meg-alázám, Hogy ellen-fégimnek magamat le-hajtám.

3. Az ártatlanságnak ellene nem véték, Tűrésem-mel in-

mel inkább fok ideig élek; De te reád nézvén, majdan el-merülek, Meg-fzabadulásért míglen hozzád érek.

4. Azért te szolgádnak fiess óltalmára, Hogy a' gonofzokkal ne jussak halálra: Tsak tégedet várlak az én váltságomra, És rajtok érettem boszszúállásodra.

5. Engemet-isimmár vídámíts-megegyfzer; Hogy elvégye' földjét a' fajtalan ember, Híveid' romlását ne örülje többfzer, Mellyért meg-epedtem én nagy-fok ezerfzer.

6. Vigasztald-meg a' te szolgádat UR ISTEN; Mert lelkem te hozzád emelem szüntelen: Lám tsak te vagy a' jó, kegyelmes UR ISTEN, Mindenekhez, a' kik vagynak igaz hitben.

7. Véghetetlen a' tejótéted mi hozzánk, Mennyből-is e' földre fzemed vígyáz reánk: Mikoron imádunk, fiesside hozzánk; Hogy meg-ne emézfzen számtalan nyavalyánk.

8. Sok Istenek közzül, kiket e' Világ néz, Nints fenki hasonló hozzád, ki tsudát tézfz: Temérdek fok népet, mellyet egyedül bírfsz, Szent tífzteletedre tsak te-magadért hívfz.

9. Azért engedelmes néked minden állat, Valamelly te fzéles kezedbe akadhat; De fellyebb az ember, okos, és fő állat, Jóvóltodért téged' mindenütt imádkhat.

10. Mert tsak te vagy Felség e' fzéles Világan, Kinek mássa nintsen uralkodásában, Mindent arra vihetfsz hatalmasságodban, Kiket egyedül bírfsz szabad akaratban.

11. Utaidra oktass engemet, UR ISTEN, Hogy eljek e' földön te esméretedben; Erősíts naponként a' te félelmedben,

medben, Hogy én szívem áldjon téged' igaz hitben.

12. Ditsérlek-is inkább szívemből örökül; Mert jóvótod' látom hozzám mindeneftül: Hálálégyen néked én tőlem vég nélkül, Hogy megmentéd lelkem halálos ínségből.

13. Sok fajtalan népek ímé rám omlának, Kik nagy erőfzakkal reám támadának; De hogy szent Neveden semmit nem adának: Azért mind fejenként meggyaláztatának.

14. Mert kéfz vagy, UR ISTEN, te a' kegyelemre, Hajlandó a' jóra, mi segítségünkre; De fok türés után ha térfz büntetésre, Gonoszok el-vesznek tsak hamar végtére.

15. Te nagy jóvóltodban és fogadásodban. Könyörülfsz én rajtam az én nyavalyámban: Részelted szolgádat te áldomásodban, Tartsd-meg szolgálódnak fiját a' halálban.

16. Hogy a' kik gyűlölnék életemet bánván, Légyenek miattam mind meggyaláztatván, Lássák-meg, hogy engem' fzeretfsz, URam, nyilván, Keserűségemből örömet támasztván.

17. Ezek a' Dávidnak kevély népek ellen Buzgó imádsági e' földön élteben; Irta nyóltzvan-hatodik Ditséretiben, Hogy nyomorúságban tanuljunk mi ebben.

134.) XCI. D I T S É R E T.

A' Ki veti segedelmét Az ISTENnek hatalmában, Az olly ember bátorságos A' mennyei óltalomban.

2. A' hú ember vallást téfzen: Te vagy nékem én

Z

ISTE-

ISTENEM, Te vagy bátorságom nékem, Benned bízom én ISTENEM.

3. Mert engemet te meg-mentél Ellenségimnektől; A' kemény 's nehéz Igéktől, Törvény' rettegtetésétől.

4. Viseltéged' az UR ISTEN Ószent vállán óltalmában; Hogy lehess bizodalomban ISTEN' szárnya' árnyékában.

5. Jésus Krisztus egy igazság Környékez téged' paisúl; Hogy félelmed ne légyen az Éjjeli irtóztatástúl.

6. Semmit ne félj rettegtető Háborúnak nyíleitől, Titkon való kísértettől, Déli rút dögtől, haláltól.

7. Ha mellőled bal-kéz felől, Ezeren mind el-húllanak, Tíz ezeren jobb-kéz felől, Tenéked még-fem árthatnak.

8. De te-magad kétség nélkül Ott meg-látod szemeiddel, Hogy az ISTENA' bűnökért Bofzszút-áll, 's embert megítél.

9. Mert vagyon nagy bizodalmad AZ ISTENNEK hatalmában, Helyezettted bátorságod' Igen nagy hatalmas URban.

10. Nem járúlhat néked foha Semmi gonosz romlásodra, És nem közelget házadra Veszedelemnek ostroma.

11. Mert parantsolt te felőled Szolgáló szent Angyalinak; Hogy minden útadban téged Órizzenek 's ne hagyjanak.

12. Az ISTENNEK szent Angyali Viselnek téged' kezekben, Hogy meg-ne úsd lábaidat Történet szerént a' kőben.

13. Áspis-kígyóval te bírhatsz, Basiliskuson tapodhatsz: Mert a' törvény és a' bűnök Rajtad nem uralkodhatnak.

14. Talpad alatt megnyomodod Az ördögöt és orofzlánt, A' nagy halált, kárhozatot, Poklot és ama' nagy farkányt.

15. Szól az ISTEN az emberről: Mert ez én bennem reménylett; Meg-fzabadítom, meg-mentem: Mert meg-esmérte Nevemet.

16. Ha én hozzám fel-kiáltánd, Meg-hallgatom és meg-mentem; Véle léfzek habúsulánd, És őtet megditsóítem.

17. Adok néki hofzszú napot, 'S véghetetlen böldeg-fágot, És meg-mútatom őnéki Idvezítő Krifusomot.

18. Ezt meg-irta a' szent Dávid 'Sóltár' könyvének rendiben, Kilentzven-egyedik részben, Hogy minden bízzék ISTENben.

XCII. D I T S É R E T.

135.) Nóta: *Drága dolog az UR Istent dits:*

MElly-igen jó az UR ISTENT ditsérni, Felségednek, én URam énekelni, Szent Nevedet ditsérvén magasztalni, És mindenütt e' Világon hirdetni:

2. Igen reggel irgalmadat hirdetni, Igazságodról éjjel gondolkodni; Hegedűvel, orgonával zengetni, Minden éneklő szerfzámmal tisztelni!

3. Csudaképen én vígasztalást vészek, Tselekede-tidre hogyha tekintek: Kezeidnek munkájában örven-dek, Teremtőmnek, Megváltómnak éneklek.

4. Ha szívemben, lelkemben meg-gondolom, Melly' nagyoknak dolgaidat én látom, Mélységesnek jótéte-det találom: URam, azonn olly-igen tsudálkozom!

5. Az esztelen ember ezt nem esméri; A' hitetlen bolond ember nem érti, Kinek rólad nints igaz esmé-reti, Szent Fijadban mert nints őnéki hiti.

6. E' Világon gonofzok gyökereznek, Kik mindenkor hamisan tselekeznek; Mint a' füvek, virágoznak, terjednek, Hogy örökül örökké el-vefzzenek.

7. Lám ezeket, URam, Felséges ISTEN, Meg-bünteted: mert te vagy örök ISTEN, Kik támadnak a' te szent Igéd ellen, Viaskodnak a' te híveid ellen.

8. Sokan vagynak kik ritkán emlegetnek, Kik soha nem engednek beszédednek: Imé URam! melly' nagy-hamar el-vefznek; Mert keményen töled meg-büntettetnek.

9. Te vagy, URam, én lelkemet éltetvén, Ki nem örülsz bűnösnek el-vefzésén; De inkább örvendezsz ő meg-térésén, És mind örökké-való ő életén.

10. Az én birodalmom olly erős léfzen, Unikor-nishoz hogy hasonló léfzen, Ellenségimen győzedelmet veften: Örülök a' gonofzoknak veftenek.

11. Rólad, URam, a' kik meg-emlekeznek, Az igazak, kik igaz hitben léfznek, Mint a' palma-fa szintén úgy zöldülnek, Mint tzedrus-fák ugyan meg-gyökereznek:

12. ISTENnek ő Házába plántáltatnak, Anyafent-egyházban meg-virágoznak, Mindenkor néki jó gyümölsöt hoznak, Igaz hittel jámbor életet vallnak.

13. Nagy vénségben ők meg-is gyökereznek, Szép zöldellők és igen nyersek léfznek: Igaz hitben mert ők erősek léfznek, Életekben tőkélletesen élnek.

14. Vallást téfznek minden emberek előtt, Hogy az ISTEN igaz mindenek felött, Hamisságot soha nem tselekedett, Mint kőszikla, ad ő nagy erősséget.

15. 'Sól-

15. 'Sóltárnak kilentzven-kettőd részében Ezt meg-
irta szent Dávid Énekében; Az ő népét inti e' Di-
tséretben, UR ISTENNél ne essenek kétségben.

XCIV. D I T S É R E T.

136.) Nóta: *Háborúsága Dávid Királynak:*

Mikor szent Dávid kegyetleneknek gonofzságát látá,
És azok miatt a' szegényeknek fosztatását hallá,
Azonn búsúlván, az UR ISTENhez ekképen kiálta:

2. ISTENEM URam! ki gonofzoknak vagy boszszuál-
lója, Az özvegyeknek és az árváknak nagy óltalmazója,
Te személyednek és hatalmadnak légy meg-mútatója.

3. Csak te-magad vagy ez egész földnek ő igaz Birája;
Fel-magasztaljad azért magadat, hogy minden meg-lássa:
A' kevélyeknek, kegyetleneknek léfz' melly nagy romlása.

4. Hamisságokban ezek, UR ISTEN, vallyon míglen él-
nek? Gonofzságokban ennyi ideig miért örvendeznek?
Hogy keményképen immár te tőled meg-nem íteltetnek.

5. Az ő szájokkal nagy hamisságot kik mindenkor szól-
nak, Minden rútságot híveid ellen torkokkal kiáltnak, Ha-
misságokkal a' kik mindenkor nagy-fennyen hánykódnak.

6. Ezek, UR ISTEN, a' te népedet rontják, nyomorgat-
ják; Számtalanképen örökségedet nagyon dúlják, fosztják;
Sok álnoksággal a' szegényeket nyúzzák, ostorozzák.

7. Lám özvegyeknek és az árváknak hajokat faggat-
ják; Szegény jövevény jó embereknek véreket ki-ont-
ják, Ő hajlékjokból ki-tafzigálják, és ugyan le-vágják.

8. Sok gonofzságot hogy tselekefznek, akkor ezt gon-

dolják: ISTEEN nem látja és ezt nem érti, Ők így en álítják; Azért éltekben soha magokat Ők meg-nem jobbítják:

9. Ti kemény, kába, bolond népek, kik kegyetlenek vagytok, Miért valaha ti-magatokat meg-nem jobbítjátok? És magatokban szép értelemmel azt meg-nem hányjátok?

10. A' ki embernek a' fület adta, vagy nem hallana-é? A' ki embernek a' szemet adta, hogy jól nem látna-é? Minden dolgokat emberek között nagy-jól nem tudna-é?

11. Igaz tudományt és mesterséget ki embernek adja, Nagy okossággal és értelemmel meg-ajándékozza; De vélitek-é hogy ne értene, 's mindent jól nem látna?

12. Nagy hatalmával az embereknek szívét által-hatja, Gondolatjokat tsak az UR ISTEEN mind azoknak látja, Hijába-való akaratjokat szándékjokat tudja.

13. Valakit URam te meg-tanítasz, tsak az böl dog ember, Te szent Igédből a' kit jól oktatsz, tsak az áldott ember, Ez a' te szolgád és tanítványod hű Kerefztyén ember.

14. Sok gonosz idõn nagy békeségben azt UR ISTEEN tartod; Míglen a' vermet a' hitetlennek mélyen meg-ásatod, És nagy-keményen gonofzságáért õt' meg-ostorozod.

15. Csak egyedül te a' te népedre mert viselsz nagy gondot, Saját népednek örökségeket soha el-nem hagyod; Ha benned bíznak, nyomorúságból te meg-szabadítod.

¶ 16. Olly hamarsággal az igazságot ítéletre vonszod: Igaz törvénnyel a' te népedet mert meg-szabadítod, Es igaz szívű jó híveidnek azt követni hagyod.

17. Nyomorúságban mikor én vagyok, ki' támad mellettem?

lettem? A' gonofzokkal ha viaskodom, ki' fogja én-velem? A' hamisakkal ha ellenkezem, ki' lészén én-velem?

18. Tsak te vagy, URam, látom mellettem az én fegedelmem; Ha te nem vóltál vólna énnékem az én segítségem, Meg-ólettetvén el-veszett vólna eddig hírem nevem.

19. Rettegésemben hogy mondom vala, immár majd esem, El-nem szaladok ellenség előtt, hamar el-kell vész-nem; A' te jóvóltod, URam ISTENEM! vólt én fegedelmem.

20. A' nagy-sók gondban mikoron valék igen nagy bánatban, Sokat gondolván ott én magamról az én firalmimban, Az én lelkemet nyúgotom vala vígafztaláfidban.

21. Igaz vagy, URam, a' hamis törvényt mert te nem akarod, Hamis Biráknak álnok szíveket kí jóvá nem hagyod; Törvény' színevel kik nyomorgatnak, hogy már meg-nem rontod?

22. Meg-seregelnék az igaz ellen, 's hamisat ítélnék: Az ártatlan vért hogy kárhoztassák, arra igyekeznek; És úgy tettetik, hogy mindeneknek igaz törvényt tésznek.

23. Patvarosoknak ellenek vagy; de énnékem gyámlom; URam ISTENEM! azért te hozzád mindenkor folyamom: Te benned bízom, mert te vagy nékem erős kő-ofzlopom.

24. Igazság szerént meg-elégeled ó hamisságokat; Önnön fejekre fordítod vízfza ó álnokságokat, Mellyel rontani akarják vala ók a' jámborokat.

25. Olly nagy bizonnyal tellyes hitemmel mondom én ezeket: Hogy az UR ISTEN gonofzságokban
mind

mind el-vezti őket; Még-is azt mondom, hogy az UR ISTEN mind el-vezti őket.

26. Sok Éneke közt szent Dávid Király ó'Sóltár Könyvében, Ezt-is bé-irta kilentzven-negyedik ékes részében, Bízván ISTENnek nagy óltalmában és segítségében.

XCV. D I T S É R E T.

137.) Nóta: *Gyakorta-való buzgó könyörgést:*

JEr örvendezzünk az UR ISTENnek, És énekeljünk az ő szent Nevének, Idvesség' felől egy reményünknek, Mi óltalmunknak, kegyes éltetőnknek.

2. Siessünk hozzá Ditséretekkel, Hálá-adással és könyörgésünkkel, Éneklésünknek szép zengésével, Szent Angyaloknak nagy-fok seregével.

3. Mert a' Jehova mi jó ISTENünk, Ő nagy Királyunk, erős Fejedelmünk, Minden Istenek felett mivelünk, Igaz óltalmunk és mi segedelmünk.

4. Tsak egyedül ő bír mindeneket, A' mélységeket és a' nagy hegyeket, Minden hatalmas erősségeket, Az őrdögöket és az embereket.

5. Ő teremtette a' széles tengert, És benne-való nagy-szép szigeteket; Tsak ő formálta a' száraz földet, És azonn való drága szépségeket.

6. Jer hajtsunk fejet, térdet nékie, És borúljunk-le artztral ő előtte; Az UR ISTENnek nagy tisztsége Forogjon szánkban ő szép ditsérete.

7. Mert tsak ő a' mi kegyes Teremtőnk, Minden dol-

dolgunkban bízott gondviselőnk, Mint ő népének ő
védelmezőnk, És juhainak csak ő meg-őrizzők.

8. Az ő szózatját mikor halljátok, Ti szíveteket
nékie adjátok, Ugy hallgassátok és fogadjátok, Hogy
kísértetbe föha ne jussatok.

9. Mert jól tudjátok régen mint jártak, A' kik el-
lene igen rugódoztak; Az ígértt földre bé-nem jut-
hattak: Mert szót fogadni ők nem akartanak.

10. Ditséret néked Atya UR ISTEN, Légyen ditső-
ség néked Fiú ISTEN, Tisztesség néked Szent Lélek
ISTEN, Három Személyben egy örök UR ISTEN!

C. D I T S É R E T.

138.) Nóta: *Mennyből jövők most hoz:*

ÖRüljete az ISTENben, Szolgáljátok őt' örömben,
Valakik vagytok e' földön, Jertek vígan eleiben!

2. Merttsak ő a' mi ISTENünk, A' kiálta teremtettünk;
Néki kedves népe vagyunk, Mezejének nyája vagyunk.

3. Templomába mind bé-gyűljünk, Ditséretet néki
mondjunk, Ott néki hálákat adjunk, És csak ő
szent Nevét áldjuk.

4. Mert kegyelmes az UR ISTEN, Nem hágy vesz-
nünk bűneinkben; Kegyelmének vége nintsen, Jó-
vólta-is véghetetlen.

5. Ezt meg-irta nagy örömben Szent Dávid a' 'Sól-
tár könyvben, Adta-ki századik részben; Hogy di-
tsérjük ISTENT szívben.

CL. D I T S É R E T.

139. Nóta: *Nagy bálá-adással magasztal:*

Illyen fogadást tőn a' szent Dávid a' nagy UR Istennek, A' számkivetésben fija előtt mikoron bújosodnék; Hogyha országába az Istenőt ismét bé-vitetnék.

2. Örök Atya Isten, a' míg élek, tsak téged' ditsérlek, Kegyelmességedért soha többé én el-nem felejtlek, Igazságodért-is szemem előtt mindenkor visellek.

3. Az én bűnöm ellen ostorodat noha meg-mútattad, Mint erős orofzlán tsontaimat mind őszve-rontottad, Minden reménységem' haragodban tőled el-fogyattad.

4. De más-felől ismét mint egy Atya rajtam könyörültél, A' te jóvóltodért mennyországból én reám tekíntél, Szinte halálomkor víg őrtzával nékem meg-jelenél.

5. Nem felejttem soha én-is illyen kegyelmességedet; De te szent Igédből meg-jobbítom gonofz életemet, És fel-magasztalom mind örökké a' te szent Nevedet.

6. Ezt bizonyjal tudom, szín-múató ember nem kell néked: Én-is ártatlanul igazságban szolgállok tenéked, Az én népemnek-is példa-adó léfzek te előtted.

7. Semmi hamisságot ítéletben én elő-nem vészek; Ajándékért soha hamisságot igazzá nem téfzek; A' gazdagoknak-is személyekre törvényben nem nézek.

8. Gyalóli én lelkem mindenkoron a' ki gonofzt téfzen; Az én nyájasságom paráznával, gyilkossal nem léfzen; Nem lakik én-velem soha együtt a' ki istentelen.

9. Im' udvaromból-is ki-űzetem a' kik rágalmaznak,
Mind

Mind kik alattomban vermet ásnak attyokfijainak,
És kik elegyítik kenyereket húsokkal azoknak.

10. Tsak hízelkedőt-is nem szenvedek az én népem kö-
zött, Háborúságokat kik szereznek az én népem között,
És kiknek álnokság és tsalárdság kedves szemek előtt.

11. Szívemben utálok fel-fúvalkodtakat, kevélyeket:
De örömeft látom országomban az Istenfélőket: Az lé-
gyen én szolgám, ki kedvelli az árvát, 's özvegyet.

12. Igen gyorsasággal én ki-törlöm a' gonosz-tévőket;
Az UR' Városában nem szereztek álnok embereket,
A' kik reánk hoznak az ISTENTől kemény ítéletet.

13. Így könyörge Dávid maga felől a' nagy UR ISTEN-
nek, Példáját meg-irván ez ígékben jó Fejedelmeknek:
Hallgassa-meg ISTEN kéréseket a' Keresztyéneknek.

CIII. D I T S É R E T.

140.) Nóta: *Jer emlekezzünk Kereszty:*

A' Ki az ISTENT meg-esmérheti, Jótéteményit eszé-
be veheti, Annak Szent Lélek szívét gerjeszti,
Hálá-adásra őtet ferkentgeti.

2. Bizonyosság nekünk erről szent Dávid, Ki meg-
esméré az ő Teremtőjét, Teremtőjének jótéteményét;
Im ilyen módon kezdé-el Énekét:

3. Ditsérd én lelkem minden erődben A' nagy UR
ISTENT az ő szent Nevében, Aldjad az ISTENT min-
den éltedben, El-ne felejtsed jótéteményiben.

4. Ő bocsátja-meg minden bűnödöt, Ő gyógyítja-
meg

meg te betegségedet; És kárhozattól meg-ment tégedet, Meg-koronázza tenéked fejedet.

5. Tenéked Fejed az ő szent Fija, Bűnnek, halálnak erős bajvívója, És az őrdögnek ő meg-rontója: Ez mind ISTENnek szent irgalmassága.

6. Ki minden jóval téged' meg-látott, Imádságodban téged' meg-hallgatott; Mint a' keselyűt melly már meg-aggott, Nagy bűneidből úgyan meg-ifjított.

7. Jóllehet néha meg-fanyargatott, Sok kísértetet te reád botsátott, Mint kegyes Atya meg-ostorozott; De ezzel téged' kezéhez tanított.

8. Másfelől ismét magához fogott, Ellenségiden értted boszszút állott; Hogy ezt hihessed, sok példát adott, A' 'Sidó nép között, kit meg-szabadított.

9. Bízál én lelkem az UR ISTENben, Igen irgalmas ő természetiben, És késedelmes a' büntetésben; Tsak-hogy meg-jobbúlj a' te életedben.

10. Ha egy-kevéssé haragot mutat, Az ő haragja mi-nem végig marad, Fenyegetése nem örökké tart; Irgalmasságot ismét hozzád mutat.

11. Nem bűnünk szerént bánik mi-velünk, Nem érdemünkre fizet ő minékünk: Melly-igen magas az ég felettünk, Ollyan igen nagy irgalma minékünk.

12. Olly-igen megszűzte bűnünket, A' Napnyúgothoz melly távol Napkelet; Hogy többé a' bűn hátra ne térhet, Immáron minket pokolra nem vethet.

13. Miként az Atya fíjait szánja, Akképen ISTEN híveit

híveit nem hagyja: Mert nem Angyalok, azt-is jól tudja; Ő teremtette, melly' gyarlók jól látja.

14. Földből teremté, földdé kell lenni; Miként a' fűnek, ugyan meg-kell afzni; Mint a' virágnak el-kell hűllani, Adám' fijainak úgy meg-kell halni.

15. A' mi testünkben lelkünk ki-múlik, Osztan e' földre nem emlekezhetik, Szent Dávid mondja, hinnie illik; Azért egy Szent-is nem imádtathatik.

16. Az UR ISTEENnek irgalmassága, Istenfélőkön mind öröktől-fogva, Fiúról fira mi reánk szálla, Kristus Jésusnak meg-igazítása.

17. Kik őtet féljük, mondását tégyük, Parantsolatját híven meg-örizzük, Néki engedjünk, ezt emlegessük, Ennyi jóvóltát hogy el-ne felejtsük.

18. Vígáság nekünk háborúságban; Mert vagyon URunk magas mennyországban, Mindenekkel bír Királyságában; Örökké-való hatalmasságában.

19. Azért mindentől meg-óltalmazhat: A' bűn, az ördög, a' halál nem árthat: A' tűz és a' víz meg-nem gyalázhat: Tömlőt és fegyver minket el-nem ronthat.

20. Mint ezt meg-irta szent Pál minékünk, Kinek Irását mindnyájan kell hinnünk: Ha ISTEEN velünk, Kristus mellettünk; Akarnám látni, ki' vólna ellenünk?

21. Ha Kristus-Jésust minékünk adta, Ki őnékie nagy kintses ládája; Semmi nints nála olly-igen drága, Kit a' Kristussal minékünk nem adna.

22. Ti szent Angyalok ISTEENT áldjátok: Mert ő ál-

tala hatalmasok vagytok; Mindenkor néki szavát halljátok, Meg-fogadjátok, néki szolgáljatok.

23. Ti Fejedelmek meg-hallgassátok, ISTEN URatok, néki szolgáljatok, Akaratjában ti el-járjatok, Mert tisztetekről számot kell adnotok.

24. Egyházi népek, ti-is kik vagytok, ISTENT áldjátok: mert Páfztori vagytok; Ugy kiáltsatok, prédikáljatok, Mintegy trombita, úgy hangítsáljatok.

25. Te szegény község, te igen gyors légy, Gyakran hallgassad Igéjét ISTENnek; Tőled-is ISTEN úgy ditsértessék, Hogy alább-való mindennél te se légy.

26. Minden állatok ISTENT áldjátok, Ő Teremtőtök mindnyájan valljátok; Ez egész földön valahol vagytok, Teremtőtöket örökké áldjátok.

27. De óh én lelkem! te kiváltképen, Áldjad az ISTENT te minden időben; Mert téged' adott a' szegény testben, Szent Fija által ismét hozzá vészten.

CXII. D I T S É R E T.

141.) Nóta: *Bóldog az olyan ember az Isten:*

BOldog az olyan ember ő lelkében, A' ki az ISTENT hiszi beszédében, Féli, tiszteli őtet igaz hitben, Szent Dávid mondja ezt a' 'Sóltár könyvben.

2. Ennek mindenkor nagy gyönyöröse Tsak ő kegyelmes URának beszéde; Nints rettegésben soha az ő szíve: Mert mindenkoron bízik ISTENÉbe.

3. Noha vétkezik tudatlanságából, El-esik gyakran
 ő gyar-

ő gyarlóságából, Nem marad, fel-kél hamar a' vétekből, Az UR ISTENNEK nagy fejedelméből.

4. Ennek e' földön sok jószága léfzen; Bőségg, gazdagság ő házában léfzen; ISTEN' áldása háza-népén léfzen; Kevésből néki mindenkor sok leszen.

5. Ditsérik őtet tellyes életében; Őrülnek néki előmenetében; Kára nem léfzen hírében nevében; Mellette léfzenek nagy tisztességében.

6. Igen táplálja ő a' szegényeket, Jelesben pedig a' Keresztyéneket; Senki nem látja az ő szükségeket; ISTEN' áldása gazdagítja őket.

7. Cselekedeti ISTENTŐL függ 's látszik, Gazdagságában fel-nem fúvalkodik; Kárvallásában ő nem boszszankodik; Hifzi, ISTENTŐL hogy csak próbáltatik.

8. Támad reája sokféle kísértet, És hamis hír, név, sok gonosz izenet; De soha szíve attól meg-nem ijedt; ISTENben bízott, semmit nem retteget.

9. Vigasztalása nagy vagyon szívének: Mert erősfége vagyon ő hitinek: Noha reája sokan irigykednek, De szándékjokban elő-nem mehetnek.

10. Sok nyomorúlnak vólt ő táplálója; Tudja mitsoda az ő hivatalja; Háza-népére szorgalmatos gondja, Hogy szükségeket senki nem mondhatja.

11. Pufztaságokról a' Szentegyházaknak, Nagy szűk vóltokról a' hű Tanítóknak, Fő gondot visel; hogy maradékinak Mennyégben gyűjtsön kintset fíjainak.

12. A' szegényeknek nagy gondját viseli, Szomjúhoznia

hoznia nem hagyja 's éhezni; ISTENnek akar jó fáfára lenni; Tsak azért kíván mindennel jól tenni.

13. Parantsolatját ISTENnek hogy féli, Véres-veréj-tékkal kenyerét észí; Marháját adja igazán és vészí, Azzal jószágát szaporává téfí.

14. ISTEN' beszéde nála nagy gazdagság; A' kevés jószág nála nagy fokaság: Békével lakás nála nagy uraság; De nagy szegénység nála háborúság.

15. Keresztyénségét hijába nem hányja, A' kiben a' hit magát ki-mútatja; Hijábavaló Keresztyénnek mondja, Kiben gyümölsét a' hit nem láttatja.

16. Innen meg-értjük Keresztyénségünknek Bizonyos jegyét mi idvességünknek: Mert a' szíretet petséti hitünknek; A' nagy irígység hitetlenségünknek.

17. Ezeket írta szent Dávid könyvében, Száz 's tizenkettődik Ditséretiben; Hogy a' Keresztyént meg-esmérd hitiből, Kivül pediglen tselekedetiből.

A Z O N R O L.

142.) Nóta: *Siess nagy UR Isten én segíts:*

BOldog a' férjfiú ki az ISTENT féli, És parantsolatját meg-tartja 's kedvelli; Mint a' jámbor fiú enged szűléinek, Nem külömbben ez-is a' nagy UR ISTENnek.

2. Áldottak léfzenek e' földön ő fíjai, AZ ISTEN ezeknek jószágát bővíti; Nem léfzen valami szűkségek őnékik, Miképen az ISTEN meg-ígerte nékik.

3. Ditséret, gazdagság ő Házában léfzen, Minden jóval

jóval ötet szereti az Isten; Az ő életében léfzen feddhetetlen, Örökké meg-marad jó emlékezetben.

4. Fénylik az ilyen ember a' jámborsággal A' több népek között, mint világossággal, Bátorságos minden tselekedetiben; Irgalmas mindenhez, és él békeségben.

5. Könyörül ez ilyen minden nyomorúlton, Minden jófzágából osztogat gazdagon, Tudván hogy az Isten őt' tette fáfárrá, A' szükölködőknek jó táplálójává.

6. Minden befzédében vagyon nagy igazság, Isten' Igéje fzerént állhatatosság, Ez ő nála minden gyönyörű vidámság; Nem kellitt gyűlölség, 's rágalmazó hívság.

7. Békeséges léfzen az ő Istenében; Nem retteg semmit a' hitetlenek között, Nem féli az ő nagy fenyegetéseket; Oltalma őnéki az örök UR Isten.

8. Örök emlékezetben léfzen Istennél, Ki ő híveiről nem felejtkezik-el; Igéretit néki bizonnal megadja, Az ő jóvóltából Kriftnak általa.

9. Nem fél ez valami gonofz izenettől, Nem retteg semmit a' háborgó ínségtől; Minden reménysége van az egy Istenről, Ki őtet bíztatja 's meg-menti veszélytől.

10. Bátor az ő szíve Isten' árnyékában, Ámbár kísértések, meg-nem esik abban; Minden ellenségin győzedelmet véfzen, Világon, ördögön, poklon és a' testen.

11. Istennek Szent Lelke fénylik ez emberben, Az igaz embereknél van ditséretben; Meg-koronáztatik a' nagy UR Istenben, És Istennek országában böldeg léfzen.

CXIII. D I T S É R E T.

143.) Nóta: *Fobázkodom hozzád URam:*

Kerefsztyének kik e' földön lakoztok, Neveteket az ISTENNEK adtátok, Az ő Nevét szüntelen ti áldjátok: Véle végre hogy ti uralkodjatok.

2. Mind e' Világ az ő Nevét ditsérje, Légyen áldott az ő Neve azt kérje; Ellenségünket minékünk meg-törje, És bűnöket nékiek el-ne tőrje.

3. Napkelettől-fogva Napnyúgotiglan Az ő Nevét ditsérjük mind addiglan: Mert Neve néki vagyon hallhatatlan, Méltósága mi tőlünk foghatatlan.

4. Az ISTEN uralkodik mindeneken, E' Világon, mind a' Pogány népeken; Ditsősége vagyon néki mennyekben: Örülnünk kell nekünk ezenn szívünkben.

5. Kitsoda olly hatalmas országában, Mint a' Kristus, ki lakik magasságban? Mindeneket néz ő nyavalyájokban, És lelkeknek igen nagy fájalmában.

6. Fel-emeli földön a' szegényeket, A' ganéjban fetrengő bűnösöket; Hogy hatalmassá tehesse mind őket, Kik ő benne helyheztetik hiteket.

7. A' meddöket az UR-ISTEN meg-áldja, Magzatokkal őket bőven meg-látja, Jóságokat nekik megszorítja, Mind örökké életekben táplálja.

8. Mert Kristusnak mennyországban az tisztí, Földön szelíd alávalókat nézi; A' kevélyeket fejenként meg-töri, E' világi böltseket szégyeníti.

9. Az érdemes szenteket ő útálja, A' képmúatókat-is

kat-is kárhóztatja; A' férelmes szívüket vígasztalja, Mennyország' bődögságát nekik adja.

10. Szent Dávid írta ezt a' 'Sóltár könyvben, Éneke' fáz tizen-harmad' részében; Anyafzentegyház mondja Ditséretben, Az ISTENnek ő nagy tífzteletiben.

CXVI. D I T S É R E T.

144.) Nóta: *Drága dolog az UR Istent dits:*

NAgy öröme adaték én lelkemnek, Vígasága jöve az én szívemnek: Mert kegyelmes lön ISTEN kérésémnek, És lön meg-tartója én életemnek.

2. Immár lelkem el-keseredett vala, Ki pokoltól nem igen megszűze vala; Tellyes életem háborodott vala, A' halálra immár menendő vala.

3. Akkor az URat segítségül hívám, Fel-kiáltván őnékie ezt mondám: Siess, kérlek URam, immár én hozzám, Ne hagyj lelkemet el-veszni, kiáltám.

4. Kegyelmesen az ISTEN meg-hallgata, Atyaiképen hamar hozzám hajla, Szent Lelkével engem' meglátogata, Bánatimban engem' meg-vígasztala.

5. Melly kegyelmességét mindennek adja, Nagy-kegyesen emberekre ki-nyújtja; A' kik benne bíznak, meg-vígasztalja, Minden háborútól meg-szabadítja.

6. Bízzál azért én lelkem az ISTENben, Végy nyugalmat ő szent ígéletiben: Bízzál az ő erős segítségében, Veled léfzen örökké te ígyedben.

7. Te, UR ISTEN, engem' ki-szabadítál, A' halál-

nak nagy kínjából ki-váltál, Keserű firalmímban ví-
gasztaltál; Minden háborúmban meg-óltalmaztál.

8. Nagy örömben vagyok azért én lelkem, Ó Szent-
ivel vígan lakik életem, ISTEN' segítségében nincs
kétségem, És ebben vagyok nékem tellyes hitem.

9. Jóllehet én meg-keseredtem vala; Sok háború-
tól meg-ijedtem vala; De ISTENben nagy bizodalمام
vala, Segítséget csak tőle várok vala.

10. Mert tsuda kínokban gyötrődöm vala, Melly mi-
att majd szintén el-vefzek vala; Mindazáltal azt meg-es-
mértem vala: Hogy mindenember hazug, mondom vala.

11. Mert az ember már kétségbe ejt vala, Az IS-
TENTől-is el-vonni akara, Hogy benne ne bízzam ki-
áltja vala; De ISTENnek Szent Lelke vígasztala.

12. Azért mit fizessek ő jóvóltáért, Tőle el-vett
fok szép ajándékiért? Mit adhatnék néki ő óltalmáért,
Hozzám való nagy kegyelmességéért?

13. Nagy örömmel ditséretit éneklek, Ó jótétét
mindeneknek hirdetem, Szent Gyülekezet közt én
befzéllem; Lelkemnek ezzel nagy óltalmát véfzem.

14. Fogadást óltalmáért néki téfzek, Mellyet erős
hittel meg-telleyesítek; Mindeneknek ebből én példa
léfzek, Kétség nélkül meg-látják minden népek.

15. Az ISTENnek az ő népe nagy-kedves, És Szent-
nek vére igen szerelmes, Mind életek, halálok kelle-
metes, Életében kit lát hogy nem fertelmes.

16. Én pedig te szolgád vagyok ISTENEM; Kérlek,
add-meg

add-meg kegyesen ezt énnékem, hogy örök szolgád lehessen életem; Szolgáló-leányod légyen én lelkem.

17. Az ISTENnek szent Nevét azért áldom, Mindeneknek felette magasztalom; A' mit fogadtam én bétegyesítem, Minden népek között ezt én hirdetem.

18. Háláadást a' hívek előtt tészek; Mellyből minden népnek jó példa lészek, Én ISTENem, tsak tégedet tisztellek, Örökkön örökké téged' ditsérlek.

145.) CXVII. D I T S É R E T.

INt most minket Dávid Próféta a' 'Sóltár könyvben, Illyen módon száz tizenhetedik Énekében:

2. Ditsérjétek az UR ISTENT ti-is Pogány népek, Ditsérjétek őtet minden népek, nemzetségek.

3. Mert mi rajtunk bizonyíttatik irgalmassága, És meg-marad mind örökké URnak igazsága.

4. Igaz és hű az UR ISTEN az ő beszédében; Tökéletes, állhatatos ő ígéletiben.

5. Azért bízzunk mi ISTENünknek fogadásában, Nem veszünk-el, ha hijéndünk irgalmasságában.

6. Fellyül-múlja minden dolgaít irgalmassága; Minden bűnünket el-vefzi kegyes gazdagsága.

7. Innét értjük ő véghetetlen kegyelmességét, A' Krisztusért hozzánk való Atyai szerelmét:

8. Mert ő minket tsak ingyen-való ajándékából, El-választa fijaivá irgalmasságából.

9. És meg-válta minket el-vefzett nyomorúttakat, A' vakságból Pogányokat, bálvány imádókat.

10. Fel-támasztá szent Igéjének öröm-zárlóját: A' Krifusért kiáltatja bűnünk' botsánatját.

11. Hogy valakik Krifus Jésusban tisztán hinnének, Örök életet bírnának, és el-ne vesznének.

12. Vagyon nekünk nagy szabadságunk büntől, haláltól, A' Krifusért a' törvénytől, örök kárhozattól.

13. Jer ditsérjük azért ötet mi-is tellyes szívvel, Magasztaljuk örvendezvén hitbéli örömmel.

14. Áldott légy te, óh Atya ISTEN, édes Teremtőnk! Igazgassad életünket kegyelmes ISTENÜNK;

15. Ditsértessél, óh Jéus Krifus, édes Megváltónk! Engeszteljed szent Atyádat mi egy Közbenjárónk.

16. Oh Szent Lélek, mind egyetemben végy ditséretet! Vigasztaljad, bátorítsad szívünket, lelkünket.

CXX. D I T S É R E T.

146.) Nóta: *Háborúsága Dávid Király:*

SOk nyomorúság mi életünkben hogy meg-keseríte,
És e' Világon nyúgodalmunknak nem lévén ideje,
A' nagy ínségben ISTENhez szívünk sírván így űvölte.

2. Tudjuk, UR ISTEN, hogy te hatalmas és igaz ISTEN vagy, A' mi szívünknek Szent Lelked által igazgatója vagy; Ellenségünknek gondolatjának te megrontója vagy.

3. Eretnek ember tsalárd nyelvél boszszú beszédet szól, A' mi fejünket alá hajtottuk, még-is minket vádol; Kérünk, UR ISTEN! hogy szabadíts meg nagy álnokságától.

4. Patvarkodóknak hamis nyelvekkel vallyon te mit használsz? Semmi jót abban, miként ördögben, mert
úgyan

úgyan nem találz, Szent Felségednek ditséretire semmit attól nem várz.

5. Haragra indít, méreggel rakva, mint az áspis-kígyó; Hátra-vét téged', nem hízen néked, mert ő csak háborgó; Az ő szívében, mint a' tengerben, vagyon fok skorpió.

6. A' hatalmasnak mérges nyílakkal tegze mint rakatik; Mordály embernek és mint ő tődre rejtekben tartatik: Alnok embernek az ő szájában nyelve ígyen fekszik.

7. Nem gondolja-meg az ártatlannak nagy nyomorúlt vóltát, Sem az árváknak segítség nélkül meg-fogyatkozását; Nagy hamissággal nyelvét forgatja, reá tátja száját.

8. Vadon erdőben melly' nagy kegyetlen a' fenevad' fija, Majd szintén ahoz már hasonlatos az embernek fija, Tsalárd nyelvével ki az igazat titkon rágalmazza.

9. Sőt mint a' fenyő-fa, melly fokáig szárazon tartatik, Sebes tűz-lángtól ottan hirtelen el-felgyúlasztatik, Ennek ő nyelve az igaz ellen úgyan élesedik.

10. Lásd-meg, UR ISTEN, a' mi napinkat, 's vígasztalj-meg minket: Mert az ellenség meg-környékezte mi lakó-helyünket, Mint a' veremben az orofzlánok régenten Dánielt.

11. Aldott UR ISTEN! te vagy minékünk mind Atyánk; és Anyánk: Noha el-hagyott, 's nem esmér minket a' mi földi atyánk; De te szeretted, hozád-is vettél, hogy Pogányok vólnánk.

12. Sok ideiglen a' mi életünk van számkivetésben, Olly népek között, a' kik nem élnek te tiszteletedben,

ben, Kit meg-példázál az Ismaelnek minden nemzetében.

13. Csak nyomorúság, boszszú-fzenvedés követi lelkünk-
ket: Mert a' békeség gyűlölő népek háborgatnak min-
ket: Jaj azért nekünk! kik fok ideig vonszuk életünket.

14. Ollyanok szintén ők mi ellenünk, mint a' fiske-
felyő, Órúl halálnak, és természete háborúság szerző,
Hadakozásra, nagy vér-ontásra, haragra ingerlő.

15. Vedd-el már rólunk fok ostorokat és gyűlölségeket,
Kik nagy ok nélkül és nagy büntelen háborgatnak min-
ket: A' te haragod, mint a' febes tűz, emészsze-meg őket.

16. Imé, UR ISTEN, a' te szemeid a' bűn ellen vagynak!
Kik nem akarnak téged' követni, majd gonoszúl járnak,
A' te földedben, örökségedben azok nem lakoznak.

17. Ne hagyj, UR ISTEN, kérünk tégedet, a' te Egyháza-
dat; Meg-nyomorodott Keresztyénidet jobb-felől állassad,
É' meg-nyomorúltt nyögő időben már meg-szabadítsad.

18. Vedd füleidbe a' te népednek ő nagy kiáltását,
Szánjad immáron Keresztyénidnek régi árvaságát, Az
ígértetett örökségekbe szállítsad-bé nyáját.

19. Sok nyomorúság Dávid Prófétát hogy rettentí
vala, Midőn azoktól meg-szabadúlni igen kíván vala,
'Sóltár könyvének száz huszadik részében így ír vala.

CXXI. D I T S É R E T.

147.) Nóta: *A' ki az Istent meg-esmérheti:*

JEr emlekezzünk Keresztyén népek Ő jóvóltáról a'
nagy UR ISTENnek: Mert tsak egyedül ő mi
ígyünknek Mennyen és földön ótalma éltünknek.

2. El-fel-

2. El-felemelvén vetem hegyekre Én szemeimet, 's a' nagy mély völgyekre: Hogy fellyúl jutnék fege-delemre; De nem találék az ISTENNél többre.

3. Tsak ő énnékem egy segítségem: Büntől, haláltól, pokoltól védelmem, Ki kárhozattól meg-menti lelkem': Mert mennyet, földet teremtett, és engem'.

4. Nem hágy tégedet a' kísértetben, Lábad' nem hagyja esni a' veszélyben; ISTEN' szemei reád mindenben Vígýáznak, tsak hiddj az ő szent Nevében.

5. No Keresztyének, tehát örvendjünk: Mert az UR ISTEN paisunk minékünk; Nem aluszik-el, ví-gyáz mellettünk, És önnön-maga strását áll felettünk.

6. Az áldott Jésus védelmez téged', Ó szent kezé-vel bé-fedezi fejed': Ó el-viseli nagy súllyos terhed', Szent vérével el-törli titkos bűned'.

7. A' Nap' hévsége nappal nem sérthet, És a' Hóld éjjel téged' nem emészthet: Mert az UR ISTEN örzi éltedet, Minden gonosztól meg-menti lelkedet.

8. Órizzen téged' a' nagy UR ISTEN, Minden dol-godban ő bírjon 's vezérljen: Valahol te jársz az ő Nevében, Meg-óltalmazzon most 's minden időben.

9. Szent Dávid írta a' 'Sóltár könyvben: Éneke' fzáz hufzon-egyed' részében, Mikor az ISTENT esmér-né szívben, Sok jóvóltáról tífztelé ekképen.

CXXII. D I T S É R E T.

^{e148.)} Nóta: *Téged' UR Isten mi Keresz:*

ORúl mi szívünk, mikor ezt halljuk, a' Templomba
Cc mégyünk,

mégyünk, Hol UR ISTENnek szent Igéjét halljuk.

2. Meg-állnak lábunk, örök UR ISTEN, a' te Templomodban, És tiszta szívvel ditsérünk tégedet.

3. Aldd-meg, UR ISTEN, a' te népédet, kik téged' szeretnek; Tartsd-meg közöttünk a' Gyülekezetet.

4. Légyen békeség, Felséges ISTEN, Anyaszentegyházban; Oltalmazz minket minden háborúnkban.

5. Ditséret néked Atya UR ISTEN a' te szent Fijaddal, És Szent Lélekkel mi Vigasztalónkkal.

CXXIV. D I T S É R E T.

149.) Nóta: *Adjunk hálát mindnyájan:*

AZ Izraelnek népe régenten ó Törvényben, Az Ammon Pogány népnek esett vala ínségében; De meg-segíté az ISTEN az ő nagy szűkségekben, És el-nem hagyá igyekben.

2. Azért nagy hálát adván ISTENnek éneklének, Ó szabadulásokért ilyen módon örvendének: Mondja ezt most az Izrael az ő szent ISTENének, Mint kegyelmes vezérének:

3. Hogyha a' nagy UR ISTEN velünk nem léfzen vala! Mondja ezt az Izrael: mindnyájan el-vefzünk vala; Hogy ha a' mi jó ISTENünk közöttünk nem léfzen vala, Bizony mind el-vefzünk vala!

4. Mikor a' hitlen népek reánk támadtak vala, Nektalám elevenen minket mind bé-nyelnek vala; Midőn az ő nagy haragjok reánk fel-gerjedt vala, Könnyen meg-eméztnek vala.

5. Árvizképen jó vala reánk az ő erejek, Nagy rettenetes

netes vala haragos fenyegetések; Már szintén el-borít vala az ő kegyetlenségek, Szertelen nagy dühösségek.

6. Nem vala emberektől fohonnan reménységünk; Hanem tsak te egyedül lól UR ISTEN segítségünk: Áldott légy azért mi URunk, és kegyelmes ISTENünk, Mi egyetlen-egy vezérünk;

7. Hogy minket meg-mentettél az ellenség' torkából, A' hitetlen népeknek reánk tsikorgó fogoktól: Mint a' madarat, meg-mentél az ő nagy hálójoktól, És fok álnok tanátsoktól.

8. Meg-rontád, te UR ISTEN, tődrét az ellenségnek, Meg-szabadítója lól te nyomorúlt híveidnek: Mind meg-tsúfolod azokat, kik ellened fel-kelnek, Álnok tanátsot végeznek.

9. Tsak te vagy örök ISTEN a' mi erős gyámolunk, Tsak a' te áldott Neved mindenütt a' mi óltalmunk: Mennynek, földnek egy URának mi tsak tégedet valunk: Azért mind örökké áldunk.

10. Ezt a' szent Dávid irta régen a' 'Sóltár könyvben, Az ő Ditséretinek száz hufzon-negyed' részében; Hogy a' hívek ne essenek kétségbe ő igyekben, Mikor forognak ínségben.

150.) CXXV. D I T S É R E T.

A' kik bíznak az ISTENben, El-nem vesznek életekben: Idvezülnek hitből.

2. Az ISTENnek beszédében, Kik maradnak szerzésében: Idvezülnek hitből.

3. Ezek léfznek erősségben, Mintegy kőfzál, keménységben: Idvezűlnék hitből.

4. Sokszor esnek kísértetben; De ők el-nem vesznek ebben: Idvezűlnék hitből.

5. Mostan a' jók félelemben Tartatnak és fenyítékben: Idvezűlnék hitből.

6. Tégy ezekkel jól UR ISTEN, A' kik bíznak szent Nevedben: Idvezűlnék hitből.

7. A' kik pedig hitlenségben Élnek, és nagy kevélységben, Mind el-vesznek ebben.

8. De a' hívek békeségben Léfznek örök ditsőségben: Idvezűlnék hitből.

9. Ezt szent Dávid 'Sóltár Könyvben, Száz és huzon-öt' részében, Irta Ditséretben.

151.) CXXVII. D I T S É R E T.

MIndenek meg-hallják, és jól meg-tanúlják, Kik fegedelmeket ISTENTől nem várják: Nintsen ISTEN nélkül segítség és idvesség.

2. Valamelly városnak, avagy háznak népét UR ISTEN nem őrzi, hiddjed annak vesztét: Nintsen Is:

3. Tsak hijába léfzen reggel fel-keleltek Néktek: kik erősen ISTENben nem hiztek: Nintsen Is:

4. Ekképen történik mindnyájan tinéktek, Munkával, bánattal kik kenyeret éfztek: Nintsen Is:

5. Nagy-könnyen az ISTEN ád mindent azoknak, Kik tsak benne bíznak, 'shozzá fohászkodnak: Nintsen Is:

6. Mint a' febes nyílak hatalmas kezében, Hívek olly

vek olly erősek ISTEN' kegyelmében: Nintsen Is:

7. Bóldog a' ki lelkét hittel erősíti, Minden el-
lenségét erősen meg-gyôzi: Nintsen Is:

8. Irta ezt szent Dávid ô 'Sóltár könyvében, Száz
hufzon-hetedik ékes Énekében: Nintsen Is:

CXXVIII. D I T S É R E T.

152.) *Adjunk bálát az URnak: mert:*

Minden hű Keresztyének meg-halljátok, Mi' lé-
gyen tőkélletes bóldogságtok:

2. Féljétek URatokat ISTENTeket, Az ô paran-
tsolatját fzeressétek.

3. Éljetek igazán kézi-munkával: Igy éltek jól,
és igaz bóldogsággal.

4. Tinéktek feleségtek házatokban Szúl jámbor
fiakat gyarapodásban:

5. Kikkel meg-ékesíti házatokat, Mint a' szóló-
gerezdek ô fájokat.

6. Afztaltok kórnyúl ülnek magzatitok, Mint a'
szép olaj-fáknak ékes ágok.

7. Ekképen áldja-meg az' embert ISTEN, Vala-
ki féli ôtet igaz hitben.

8. Áldjon-meg titeket az örök ISTEN, Ki lakik ti
Gyülekezetetekben.

9. Az ISTEN szaporítsa jószágtokat, És adjon
fijatoknak jó fiakat.

10. Békeség légyen Anyaszentegyházban: Ugy lé-
gyen, mondja minden ember bátran.

153.) A Z O N R O L.

BOldogok azok, kik ISTE^NT félik, És igaz hittel
kik őtet véfzik, Parantsolatját nékie téfzik,
Kezek' munkáját kik igazán éfzik.

2. Kezek' munkáját ISTE^N meg-áldja, Eledeleket
meg-fzaporítja, És életeket meg-hofzfzabbítja, Az
igaz útra őket igazgatja.

3. Ó feleségek hozzájok illő, Házokban léfzen
mint jó termő-fzőlő; Ó fiai hitben nevedők, Afz-
tala környűl mint olaj-fa vefzfzők.

4. Meg-áldjon téged' a' kegyes ISTE^N, És öreg-
bítsen az igaz hitben, Hogy idvességed' meg-nyer-
hesd mennyben, Tégedet vigyen örök ditsőségben.

5. És hogy láthasd fjadnak fjiat, Nemzetségid-
nek fzaporodásit, És békeségnek drága gyűmöltsit;
Kerefztyéneknek hitben épülésit.

6. Ekképen áld-meg embert az ISTE^N, Ki féli
őtet minden időben: És a' ki bízit ígéletiben, Tá-
mafza léfzen annak életében.

7. Szent Dávid irta a' 'Sóltár könyvben, Száz
és hufzon-nyóltzadik részében, Mert kedves a' há-
zasság ISTE^Nben, Kit meg-koronáz örök ditsőségben.

CXXX. D I T S É R E T.

154.) Nóta: *Oh UR Isten, tekints hozzánk:*

Bűnösök hozzád kiáltunk, UR ISTE^N, könyörűlj
rajtunk: Nyisd-meg a' te füleidet, Hallgasd-meg
könyörgésünket; Mert ha mind meg-ítélénded, A'
mit vét-

mit vétkeztünk ellened, Mind el-kárhozunk előtted.

2. Nagy a' te irgalmasságod, A' bünt te meg-botsáthatod: Nints nekünk semmi érdemünk, Nintsen feddhetetlenségünk, Ki ditsekedjék előtted: Félünk mindnyájan mi téged', És könyörgünk mi tenéked.

3. Azért bízunk az ISTENben, És nem a' mi érdemünkben: Nyúgodjék ő benne lelkünk, Ő legyen mi reménységünk: Lám nekünk nyilván ígéri, Hogy akar óltalmunk lenni; Azért hát hiddjünk önéki.

4. Légyünk erősek hitünkben, Bízunk tsak az UR ISTENben, Ne essünk benne kétségben, Ne szomorkodjunk lelkünkben: Minden Keresztyén hív légyen, Ki meg-újult Szent Lélekben, És bízik tsak az ISTENben.

5. Ha nekünk fok bűnünk vagyon, ISTEN' kegyelme több vagyon; Nints ő irgalmának vége; Noha embernek fok bűne: Ő nekünk kegyes páfztorunk, Ki őriz minket pokoltól, És meg-ment a' kárhozattól.

A Z O N R O L.

155.) Nóta: *Téged' UR Isten mi Keresztyének:*

FElséges ISTEN, hozzád kiáltunk nagy keserűséggel, Könyörgünk néked, hogy légy segítségvel.

2. Tekints mi reánk, kérünk UR ISTEN, illy nagy szűkségünkben, És segéllj minket erőtlenségünkben.

3. Miként a' foglyok tömlötz' fenekén erősen kiáltunk; Senki nem hallja, sem könyörül rajtunk.

4. Pokolnak kínja, bűnnek foksága dühösködik velünk: Légy segítségvel, hogy mind el-ne veszfzünk.

5. Ha

5. Ha bűneinket te meg-tartándod Felséges UR ISTEN, Vallyon ki' léfzen előtted büntelen?

6. Nintsen ártatlan, nintsen bűn nélkül fenki te előtted; Azért könyörgünk, útunkat vezérljed:

7. Mert tsak te nálad vagyon kegyesség és nagy irmasság, Kriftus Jésusért bűnünkéből szabadság.

8. Örvendez szívünk, Felséges ISTEN, te ígéretedben, És hozzánk való nagy kegyességedben.

9. Oh méltóságos nagy irgalmasság, kedvesség mi rajtunk! Bűnnek, ördögnek nints hatalma rajtunk.

10. Meg-szabadúltunk a' Kriftus által örök kárhozattól; Nintsen félelmünk immár a' haláltól.

11. Oh egy reménység, mennybéli ISTEN, bizony egy segítség, Te szolgálidnak légy örök idvesség.

12. Ditséret légyen Atya UR ISTEN a' te szent Fijadaldal, És mind örökké Szent Lélek ISTENNEL.

CXXXIII. D I T S É R E T.

156.) Nóta: *Adjunk bálát az URnak mert:*

MElly igen jó légyen az egyenesség, Halljuk, és jól értsük-meg, Keresztyénség!

2. Meg-irta nekünk ezt szent Dávid szépen, Miképen áldja-meg ezeket ISTEN:

3. Kik ő tőle, mint Attyoktól hallgatnak, És szeretettel egymás között vagynak:

4. Atyafiúsággal és akarattal, Jó szívvel, lélekkel 's egy tudományyal:

5. Meg-

5. Meg-áldja ezeket az örök ISTEN, Hogy ők éljenek szent rendelésében:

6. Az igaz hitben és a' jó életben, Nagy egyenességben, áldott erköltsben.

7. Kegyesen élnek ezek e' Világban, Nagy-jó békeségben és bátorságban.

8. Nints gyűlölség köztők, nints vízfza-vonás, Nintsen háborúság, sem harag-tartás:

9. De minden időben a' nagy szeretet, Isteni félelem és bódog élet.

10. Ez azért, óh hívek! az egyenesség, Mellynél nints e' földön nagyobb kegyesség.

11. Ez nints aranyból és nagy gazdagságból; De ISTENI áldásból 's adományból.

12. Kérjük azért, hogy adjon nekünk, ISTENT, Ilyen jó életet, és drága kintset.

13. Ezt mondja bizonnyal minden híveknek, Kik engednek az ISTEN' Igéjének:

14. Hogy soha nints jobb az egyenességnél, ISTEN' félelmében való életnél.

15. Meg-áldja ezeket az örök ISTEN, Meg-hofzszabítja élteket e' földön.

16. Ditsőség legyen az Atya ISTENnek, Fijával egyemben a' Szent Léleknek.

CXXXIV. D I T S É R E T.

157.) Nóta: *Szent vagy örökké Atya UR Ist:*

URnak szolgái, no ditsérjétek mindnyájan az URat,
D D Ma-

Magasztaljátok 's híven áldjátok örökké az URat.

2. Ti, kik állotok URnak Házában örök ditsőségben, No ditsérjétek ISTENnek Fiját az egy igaz hitben.

3. Emeljétek-fel kezeiteket UR' szolgálatjára, Ké-
fzek légyetek ditséretire 's magasztalására.

4. Vízont az ISTEN, ki teremtette mennyet és a' földet, Meg-ajándékoz földön és mennyen ezekért titeket.

5. Miként öröktul te ditsértettél Felséges UR ISTEN, Most és mindenkor te szent Fijaddal áldassál UR ISTEN.

6. Ditséret néked Atya UR ISTEN a' te szent Fijaddal, Néked Szent Lélek egy örök ISTEN a' Szent Háromsággal.

158.) AZONR: Nóta: *Vedd-el UR Isten rólunk bar:*

TI Keresztyének ditsérjétek ISTENT, Kik a' Jésusnak e' földön szolgáltok, Kik mindenkoron a' szent helyen vagytok: Ditsérjétek ISTENT.

2. Imádkozzatok az Atya ISTENnek, Jésusnak Nevében könyörögjétek, Tízta szíveket hozzá emeljétek: Ditsérjétek Is:

3. Áldjon-meg titeket az Atya ISTEN, Meg-igazítson a' Fiú UR ISTEN, És meg-szenteljen a' Szent Lélek ISTEN: Ditsérjétek Is:

4. Ezt nekünk írta szent Dávid könyvében, Ó száz harmintz-egyedik Énekében; Hogy mindenkoron féljűk az UR ISTENT: Ditsérjétek Is:

159.) CXXXVIII. D I T S É R E T.

IZraelnek meg-fzomorodott nemzetsége, És ISTENnek

nek el-öszlott népe, Mikor Babilonnak kemény ínségében El-fáradott volna épen:

2. Imé, úgymond, ez melly nehéz a' mi szívünknek, Hogy nints vége fok gyötrelmünknek! Kik kőzzünk e' földre firván estenek, Rólad Sion emlekeznek.

3. Noha vagyon szép drága városban lakásunk, És itt szép 'síros földet látunk, És Eufrátesnek kőz' folyásából ifzunk; De másfelé mi óhajtunk.

4. Oh te Sion, ISTENnek őrók Szentegyháza, És Jérusálemnek Temploma! Mellyet bűnünkért földre mind le-rontata Az ellenség, 's pufztán hagyta.

5. Még-is velünk itt tartjuk a' mi hegedűnket, Kik ditsérjük azzal az ISTENT, És a' viz mellett fákra felrakván őket Vetjük reá szemeinket.

6. Meg-hervadott nagy várakozásban mi szívünk, Reménységben el-fogyott lelkünk, Mikor léfzen már a' mi földünkben helyünk, És nyájas szép éneklésünk!

7. Nints helye most itt régi jó tiszteletünknek, Nintsen módja mi énekünknek; Az ellenség kőztt kik reánk dühödtenek, Vagyon szidalma fejünknek:

8. Káromlják ők a' mi szokott Ditséretünket; Még-is így kényszerítnek minket: Mondjátok nekünk a' Sionnak Énekét, Az ISTENnek szent Igéjét.

9. Oh UR ISTEN, te jól látod, hiszszük, ezeket; És méltatlan ő kéréseket! Hogy' énekeljük mi ott a' szent Igéket, Hol idegen föld tart minket!

10. Vajha lenne még jövődőben szabadságunk; És

ismét hazánkban lakásunk, Nagy óhajással honnan el-kibújdostunk! Akkor szünnék-meg firásunk.

11. Mindazáltal ha meg-lassodunk szerelmünkben, Hozzád Jerusalem, szívünkben, Mi jobb-kezünk-is tsonka és benna légyen, És semmi jót ne tehessen:

12. És ínyünkhöz bár le-ragadjon a' mi nyelvünk, Hogyha rólad el-felejtkezünk: És ha te kedvesb és drágább nem lélsz nekünk, Hogy-nem mint a' minnen fejünk.

13. Mert immáron nints nekünk semmi vígaságunk, Kik e' számkivetésben vagyunk; Hanem tsak a' mit lelki dolgokban tudunk, Kit a' szent Templomban hallunk.

14. E' Világnak mind el-rothadandó jószágait, Álnokság öregbíti kintsét; De bődög a' ki Istenben veti hitit, 'S jókban gyakorlja életét.

15. Kőnyörülj már, te UR Isten, a' mi vóltunkon; Boszszút-állj az árúttatókon, Ellenséginket kik, reánk hogy induljon, Fel-indítják minden módon.

16. El-pufztíták a' mi lakó édes hazánkat; El-ron-ták te szent Templomodot; Azok örülvén terhelik mi kínunkat, Meg-tsúfolják nyavalyánkat.

17. Miért szívek hogy meg-nein esék barátinknak, Nálunk kik fokáig lakoztak? De reánk ismét másfe-lől támadtanak, Szomszédink álnokok vóltak.

18. De fizess-meg te, Felséges Isten, ezeknek, Vé-gét vessed e' büntetésnek: Ellenségink-is mi-velünk örvendjenek, Kik igazán téged' hisznek.

19. Légyen annak a' mennyei bődög szerentse, Lé-gyen

gyen mindenütt áldott híre, Ki Babilonnak ezt végre meg-fizesse, A' mit rajtunk ő mívele:

20. Bóldog léfzen, ki rajtad ezt meg-telleyesíti, Hogy te magzatodat fel-véfi, És a' kősziklához kemény szívvel veri, És el-romlásodat éri.

21. Ezt mi szívünk nem méltatlan bozsfúrára kéri; De ISTEEN' tanásából érti, Melly ostorával atya fiát meg-veri, A' tűzre kell annak menni.

22. Ezt éneklé az ISTEENnek népe régenten, Melly nagy példa a' mi időnkben; Vagyon meg-irva 'Sóltár könyvnek rendiben, Száz és harmincz-hetedikben.

CXLIII. D I T S É R E T.

160.) Nóta: *Hallgasd-meg Jésus Kristus:*

HAllgasd-meg Atya ISTEEN a' mi szükségünket, Botsátsádd füleidbe mi könyörgésünket, A' te fogadásodban, és szent igazságodban, Hallgass-meg Kríztusban.

2. Szolgáid téged' kérünk, meg-ne ítélteessünk, Kegyelmes légy minékünk, hogy mind el-ne veszfzünk; Nints élő ember földön elődbe ki mehessen, És igaz lehessen.

3. Mert ellenség szívünket, mi természetünket, Háborgatja lelkünket, bírja életünket: Jóktól minket megfosztott, Kríftustól el-szakasztott, Kárhozatra hajtott.

4. Mint a' kik örök tűzre, vagy veszedelemre: Ekképen fetétségre, számtalan fok bűnre Vitt minket ellenségünk, kiben meg-rettent szívünk, Keseredett lelkünk.

5. Régi időt említünk, dolgaid' esmérjük, Irgalmasságod' hiszfzük, igazságod' értjük: Gonoszokat meg-

rontafz; jókat kezedben tartafz, És meg-bóldogítafz.

6. Azért hozzád kiáltunk, nekünk légy óltalmunk: Mint a' föld meg-száradtunk, jóktól el-távoztunk; Lelkünk vígaság nélkül, vagyon igazság' kivúl Kriftus Jésus nélkül.

7. Siess hallgass-meg minket, töltsd-bé kérésünket: Bátorítsd mi szívünket, áldd-meg életünket: Meg-fogyatkozott lelkünk; Kriftus távol ment tőlünk, Nem lakik mi bennünk.

8. Haragod' vedd-el rólunk, könyörülj mi rajtunk, Szent színed' hagyd meg-látnunk, légy immár mi-velünk: Mert majdan el-kell vesznünk, és kárhozatra mennünk, Kit pokolnak értünk.

9. De te engedjed tudnunk, idején meg-látnunk, Irgalmasságod' rajtunk, melly maradjon nálunk: Mert te vagy mi óltalmunk, minden hatalmasságunk, Tsak te benned bízunk.

10. Múttass jó útát nekünk, hogy ne tévelyegjünk: Mert te vagy fejedelmünk, dolgunkban vezérünk; Azért hozzád kiáltunk, tőled óltalmat várunk, Nints hová folyamunk.

11. Ments-meg az ellenségtől, a' hitetlenségtől, Ör-dögtől és a' büntől, minden tévelygéstől, Taníts téged' követnünk, akaratomat tennünk, Te vagy idvességünk.

12. Szent Lelked minket tartson, hitben bátorítson, Utunkban igazgasson, Kriftusban bízasson: Szent Neved igazságunk, légyen vígasztalásunk, Örök bóldogságunk.

13. Ments-ki fzmorúságból, minden háborúból:
Rontsd-

Rontsd-meg igazságodból, bozfszúállásodból A' mi ellenséginket, kik háborgatnak minket, Kergetik lelkünket.

14. Mind el-vefzessed őket, mint gonosztévőket, Kik akarják lelkünket, bírni életünket: Mert szolgáid mi lettünk, tőled óltalmat kérünk, Már ne hagyj el-vefznünk.

15. Szent Dávid így könyörge keserűségében, Esett vala bűnökben olly nagy félelemben; Meg-irta ezt száz negyven-harmadik Énekében, Hogy tanuljunk ebben.

CXLIV. D I T S É R E T.

161.) Nóta: *Irgalmazz UR Isten immáron:*

Minden állat ditsér, UR ISTEN, tégedet, Féli és rettegi fenyegetésedet, És fel-magasztalja te szent Felségedet; Azért én-is áldom a' te szent Nevedet.

2. Mert te igazgatod minden dolgaimat, Viseled a' hadban ígyemet, gondomat, Forgatod kezemben a' hartzon szablyámat, Te tanítod víjni az én újjaimat.

3. Tsak te benned vagyon minden bizodalimam, Te vagy, én ISTENEM, az én diadalimam, Te vagy bátorságom én erős kőváram. Tsak te vagy paisom, bizonyos óltalmam.

4. Kezembe adod még én ellenségemet, Ki mostan el-hordja édes Nemzetemet, Szertelen pufztítja szép 'síros földemet, Gyakorta le-vágja erős vitézimet.

5. Mennyi fok jót tettél, URam, már én-velem; Te szent Felségedtől honnan érdemlettem? En halandó bűnös tőled tiszteltetem, Sok ajándékidat mert naponként vészem.

6. Jóllehet meg-bántott az én atyám téged', És nagy-

nagy-sok bűnökkel boszszontotta Neved', Minden nemzetségem vétkezett ellened, Én-is sok bűnökkel bántottalak téged';

7. De ha származtattál ő bűnös vérekből, E' Világra hoztál te nagy jó-kedvedből, Meg-mentettél engem' őrdögnek kezéből, Mikor ki-tisztítál az én bűneimből.

8. Nem szégyenlem, URam, rólad emlekezni, Mind e' Világ előtt benned ditsekedni, Minden állatokkal tégedet ditsérni, Lelki testi jókat csak te tőled kérni.

9. Tudom, mint az árnyék, el-múlik életem; Minden tehetségem és tselekedetem, Mint a' szép folyó-viz, el-múlik én tőlem; De még-is könyörgést hallj, URam, én tőlem:

10. Ha te minket tartasz te örökségednek, A' Kríztus Jéusban választott népednek, Ne adj marta-lékra az idegeneknek, Kik mind azonn vagynak, hogy meg-émélszzenek.

11. Noha meg-érdemljük az ostort te tőled; Mindazáltal minket ha el-vetesz előled, És a' te népedet ha meg-nem kíméled, És ha fogytig őket mind a' földhöz vered;

12. Mit fognak mondani a' Pogányok rólad? A' nagy-sok káromlást, URam, osztán halljad: Oltalmazni a' te népedet nem tudtad; Az ő éh torkokba azért taszítottad.

13. Nem mondják-é, URam! ezt a' hitlen népek: De vallyon 's hová lett most az ő ISTENEK? Mi reménységünkért tsúfolnak bennünket, És a' mi hitünkért meg-pőkdősnek minket.

14. Kegyelmezz-meg azért a' te feregednek, Kit fok nemzetségek most környül-vettenek, Mint a' tenger' vize, minket majd-el nyelnek, Ha szent Felségedtől meg-nem rettentetnek.

15. Tekints reánk immár magas mennyországból, Mútasd meg magadat irgalmasságodból; A' te híveidet mentsd-ki a' rabságból, A' Pogány népeknek ő vas igájokból.

16. Te adsz diadalmat a' te Királyidnak, Te adsz bőltéséget az ő Tanátsinak; Légy vezére azért a' mi Királyunknak, Légy bátorítója az ő Hadnagyinak.

17. Vedd-el bátorságát mi ellenséginknek, Rontsd-meg erejeket a' Pogány népeknek; Mútasd magadat mi Fejedelmünknek, Erős Hadnagyunknak és mi Vezérünknek;

18. Hogy meg-menekedvén a' nagy ellenségtől, Téged' ditsérhessünk mi tellyes szívünkben, Néked hálát adjunk nagy lelki örömből, Mint kiket kivettél ennyi fok ínségből.

19. És a' mi magzatink tenéked éljenek, Szent esméretedben fel-nevedjenek, Te Szentegyházadba mind meg-épüljenek, Az örök életben hogy veled légyenek.

20. Engedd építeni romlott házainkat; Fordítsad örömmre mi fok firalminkat; Szaporítsad, URam, minden jószáginkat, És újítsd-meg immár a' mi napjainkat.

21. E' Világ' fiai azt mondják bődognak, A' melly népnek ezek teft szerént meg-vagynak; De mi Keresztyének azt tartjuk bődognak, A' kik a' hatalmas UR ISTENben bíznak.

22. A' szent Dávid Király így könyörög vala, Hogy ellenségivel szembe mégyen vala, Kik ellen óltalma csak az ISTEN vala: Száz negyven-negyedik Énekében hagyta.

CXLV. D I T S É R E T.

162.) Nóta: *Illyen fogadást tón a' Sz: Dá:*

NAgy hála-adással magasztallak téged' én ISTENEM, Kegyelmességedről valamikor én meg-emlekezem, Örökkön örökké mindennapon téged' kell ditsérnem.

2. Olly nagy tiszteletre, ditséretre tőlem méltó vólnál, Ha hozzád illendő tisztességet én nálam találnál; De nintsen mit adnom többet, URam, a' hála-adásnál.

3. Údőről időre én hirdetem hatalmasságodat, Az idvezítésben, teremtésben való jóvóltodat: Mert nagy fzerelmedből nem kímélléd tőlem szent Fijadat.

4. Meg-jelented nekem öröktől-fogván való titkodat, A' te vígasztaló bátorító öröm-mondásodat, Te Szent Lelked által onnan értem jó-akaratomat.

5. Örök ditsőségre, tisztességre hogy engem' hívatál, Az én bűneimnek nagyságából mikor ki-tisztítál, Akkoron mutatád, hogy magadnak engem' választottál.

6. Petsétes gyűrűddel Szent Lelkeddel magadnak foglalál; Erős reménységgel, igaz hittel szépen fel-ruházál: Örökös társává mert Krisztusnak engemet választál.

7. Vala, URam, nekem te előtted nagy-sok adósságom, Mellyért te szent Fijad, Jésus Krisztus, lón érttem váltságom; Azért vagyon mostan én szívemben illyen bátorságom.

8. Sok-

8. Sokszor emlekeztem jóvóltodról én nagy szűkségemben, Kit meg-is kőszönni én nem tudok tellyes életemben; Azért kiált hozzád az én lelkem ó nagy örömében.
9. Felette irgalmas, mert kegyelmes, kegyes ISTENEM vagy; A' meg-büntetésre, vereségre, haragra késő vagy; Hofzszú ideiglen szenvedhető irgalmas ISTEN vagy.
10. Reám szíve szerént, mint fíjára, Atyám nem haragzik: Erőtlenségemért mikor vér-is, kedve ellen esik: Ha fanyarú kézzel nyúl-is hozzám, még-is jómra esik.
11. Az ó nagy jóvóltát az UR ISTEN nem tsak rám terjeszté; Jókra, gonoszokra Napot 's Hóldat ó ki-szélesíté: Földet és a' mennyet életünkre minékünk teremté.
12. Nints nagyobb jó-téted soha velem irgalmasságodnál, Nagy kegyelmességed fellyebb árad te igazságodnál; Szent Fijad' érdeme nagyobb, URam, én álnokságomnál.
13. Csuda jóvóltodból meg-támasztod a' kik el-esnének; Kegyelemességedből fel-emeled, kik immár el-estek; Erőtlenségekből, el-nem űzöd, a' kik vétkeztenek.
14. Im' minden állatnak fok szemeik tsak te reád néznek, Ó nagy szűkségekben éhségekben tégedet keresnek, Teremtő, éltető ISTENeknek tégedet jelentnek;
15. Segélled étellel és itallal minden szűkségekben: A' holló fiaknak eledelt adsz az önnön fészkekben, Mikoron annyoktól el-hagyatnak ó nagy éhségekben.
16. Csak meg-vonzod, URam, a' szűkségben erős hatalmadat; Ismét ha akarod, a' bőségre ki-nyújtod karodat: Kegyelemességedet így mütatod 's hozzánk jóvóltodat.

17. Igen igaz-mondó vagy, UR ISTEN, minden dolgaidban; Mit egyszer meg-mondasz, soha fenki nem ér téged' másban: Az nagy vígasága én lelkemnek minden bánatjában.

18. Nagy-közel vagy hozzám, én ISTENEM, mint Atya fíjához; Az én kiáltásom fel-indítson a' meg-hallgatáshoz: Mert tiszta lélekből mégyek hozzád, mint édes Atyámhoz.

19. Én akaratomat tselekedted te jó tetfzésedből, Igaz törvényt tettél én felölem, URam, mindenekből; Sokszor le-vetettél, meg' fel-vettél kegyelmességedből.

20. Meg-örizted, URam, mind azokat, kik téged' szeretnek; Hála légyen néked, el-nem vésztek, kik benned hittének: Mellyért mind örökké minden Szentek tégedet ditsérnek.

21. Erős óltalma vagy és gyámola a' szegény árváknak, A' nyomorúltaknak hívattatol egyedül Attyoknak: Légy meg-szabadítónk, URam, most-is minékünk foglyoknak.

22. Tenéked, UR ISTEN, mind ezekért adok nagy hálákat: Kérlek, hogy mind végiglen meg-tartsad ebben a' fiakat, Kik téged' tisztelnek mind örökké, mint édes Attyokat.

23. Illyen hálá-adást Dávid Király tön a' Sóltár könyvben, Ő Ditséretinek száz és negyven-ötödik részében; Hogy hálákat adjunk az ISTENnek mindenkor szívünkben.

163.) CXLVI. D I T S É R E T.

Ditsérd az ISTENT mostan, óh én lelkem! Ditsérem ötet, míg léfzen életem; Fejedelmekben reménységem Nem léfzen ember én idvességem.

2. Mert

2. Mert ők meg-halnak, ismét földdé léfznek, E' földiekről meg-nem emlekeznek: Azért böldegok azok léfznek, A' kik ISTENben erősen hífznek:

3. Ennek nagy gondja vagyon mindenekre, Mind mennyre, földre, és a' nagy tengerre, Ezekben való fok rendekre, E' földön való fok szegényekre.

4. Az igazaknak ő meg-örizője; Kegyetleneknek erős büntetője; A' szegényeknek fegítője; Az éhezőknek ő éltetője.

5. Meg-fzabadítja ISTEN a' foglyokat; Világosítja a' szegény vakokat; Fel-emeli tántorodtakat; Igen fzereti az igazakat:

6. És meg-örizi a' jövevényeket, Szegény árvákat és az özvegyeket; De meg-bünteti bűnösöket, Föld-ről el-törli ő ösvényeket.

7. Uralkodol te azért, URam ISTEN, Te fzent Fjaddal örökké mennyégben, A' Szent Lélekkel egyetemben: Ditsérünk téged' ditsőségedben!

8. Szent Dávid írta ezt a' 'Sóltár könyvben, Száz negyven és hatodik énekében, Hálákat ad e' Ditséretben: Mi-is ditsérjük ISTENT lelkünkben.

164.) A Z O N R O L.
Ditsérjed, áldjad én lelkem az UR ISTENT mindenekben, Szép ének-fzóval fzád zengjen, valamíg élhetfz e' földben, Reménységed emberekben, femminéműrendben, Ne légyen böltsben, erősbén, fem Fejedelmekben: Mert nints idvesség ezekben, hanem tsak ISTEN-

ben; Azért bízzál Felségében hogy élhess mennyégben.

2. Lelkünk ki-múlik testünkől, ki adatott volt mennyégből: Testünk vétetett a' földből, a' hová tér erőtlennől, Gondolatja-is ezekről el-vész mindenestől; De boldogság tsak ISTENTől, következik mennyből A' Já-kóbnak ISTENétől, mi reménységünkől: Mert menny, föld, tenger, és minden teremtetett ettől.

3. Az igazságot meg-őrzi, és örökké öregbíti; Bosz-szúállókat meg-töri; a' szegényeket segíti; Az éhezőket élteni; foglyokat meg-menti; Vakok' szemit fel-építi; bennát fel-emeli; Az igazakat szereti; a' jövővényt őrzi; Árvát, özvegyet fel-véshi; a' bűnöst téríti.

4. Uralkodik az UR ISTEN mind örökké Felségében; Hatalmas tselekedetben, Sionon kegyelmességben, Minden rendbéli népekben, És nemzetségekben; Azért mi ditsérjük szépen őtet énekünkben: Légy áldott Atya UR ISTEN, és Fiú UR ISTEN! Tarts-meg mind végig a' hitben Szent Lélek UR ISTEN.

5. Oh Szent Háromság egy ISTEN! hálát adunk néked ezenn: Hogy vettél esméretedben, bé-számláltál feregedben, Bé-írtál élő könyvedben, híveid' köziben: Ne hagyj kételkednünk ebben, tarts-meg reménységben: Nagy bátran az ítéletben állhassunk elődben; Hogy a' jövőendő életben ditsérhessünk mennyben.

CXLVII. D I T S É R E T.

165.) Nóta: *Melley-igen jó az UR Istent:*

DRága dolog az UR ISTENT ditsérni, Színe előtt kegyesen

gyesen énekelni; Ékes dolog szent Nevét magasztalni, A' híveknek ő előtte szolgálni.

2. A' Jérusálemet mert ő szereti, Anyaszentegyházát szépen építi; Törvényével bóldogúl ékesíti; Az Izrael' fiaiit egybe-gyűjti.

3. Ő gyógyít-meg szomorodott szíveket, Vigasztalja a' meg-alélt lelkeket; Ő enyhít-meg sok keserűséget, Mind testi és lelki betegségeket.

4. Nagy számot tart ő választott népére: Mert tudára tsillagoknak-is neve, Gondot visel ennyi számtalan rendre; Azért, hogy-ne tekintene népére.

5. Felsőges UR a' mi mennyei URunk: Olly nagy erős és hatalmas Királyunk, Kinek böltseségétől távol állunk: Értelmében mert véget nem találunk.

6. Ez őnéki tsudálatos tanátsa; Hogy a' szelídeket fel-magasztalja; De a' kevély gonoszokat útálja, És őket mind a' földig le-gyalázza.

7. Énekeljünk néki hálá-adással, Vigaságos hangitsáló szerfzammal; Befzéllgessünk a' mi kegyes URunkkal, Magasztalván őtet imádságunkkal.

8. Ő vonfza-bé az egeket felhőkkel, És a' kődöt meg-terheli essővel, Mellyet le-származtat a' földre szélllyel; Hogy gyümölsöt füvet hozzon bőséggel.

9. A' hegyeken, völgyeken, telekeken, Eledelt ad a' baromnak bőségben; A' holló fiaknak-is éhségekben Ő tölti-bé szükségeket fézfkekben.

10. Semmi ő-magában akármi erő; A' lónak ercje néki

néki nem kellő; Sem emberi segítségére nem néz ő:
Mert egyedül elégséges segítő.

11. Kedve vagyon csak az őtet félőkben, Gyönyörködik az igaz emberekben, Hatalmas azoknál minden kitsínyben; Oltalom e' Világi erő ellen.

12. Ditsérd azért Jérusálem URadat, Magasztald Kerefsztyénség Megváltódat, Áldjad Sion mennyei Királyodat, Híveknek serege, te szent Atyádat.

13. Ő tenéked bátorságod mindenben, Kapuid' zárait bírja erősen: Polgáridat meg-áldja egyességben, Részcsítven fok jótéteményiben.

14. Határidat szereti békeséggel, Meg-áldotta földedet bőséggel, Meg-nem fogyatkoztat semmi szűkséggel, Táplál téged' semlye-tzipó kenyérral.

15. Hamarságos az ő parantsolatja, Mindenható böltséséges tanátsa; A' földre-is alá-fzärmazik szava, És legottan meg-léfszen akarátja.

16. Mint a' fejér és szálankozó gyapjat, Származtatja szép gyengéden a' havat És miképen a' póvályozó hamvat, Szép aprónként zuzmarázokat szórtat.

17. Miként ismét a' darabos jegeket Alá-hányja ide a' kő-essőket: Egyetemben hordoz nagy hidegeket, Mellyet foňa fenki-is el-nem tūrhet.

18. Vízont mikor parantsolatját adja, Léfszen mind azoknak el-tágúlása; Ha élefsztő fzeleit fel-támasztja, A' jegeket folyó-vizzé olvasztja.

19. Jákóbnak ki-mútatja szent szerzését, Fijaival közli áldott

áldott Igéjét; Ő Felsége az Izraelnek népét Igazgatja néki adván törvényét.

20. Nem tselekedett így semmi Nemzettel, Megnem ékesített ennyi szentséggel: Miként reánk tekínte nagy jó-kezdéssel, Mellyért áldjuk örökké dicsőséggel.

21. Ez ígéket a' szent Dávid Próféta Száz negyvenhated' Énekebe írta, Tanúságul és ki-nyilatkoztatta: Mert az URnak szerelme arra vonta.

CXLVIII. D I T S É R E T.

166.) Nóta: *Adjunk bálát az URnak, mert:*

Mikoron a' szent Dávid meg-esméré Az UR ISTENT, ekképen ő tisztele:

2. Ditsérjétek az ISTENT a' mennyégben, Ditsérjétek őtet ő szent székiben.

3. Ditsérjétek őtet ti szent Angyalok, Ditsérjétek őtet mennyei Karok.

4. Ditsérje a' fényes Nap és Hóld őtet, Ditsérjék a' Tsillagok, kiket szerzett.

5. Ditsérjétek őtet ti nagy-szép Egek, És a' magasság felett való Vizek:

6. Ditsérjék szent Nevét az UR ISTENNEK: Mert mind ő általa teremtettenek:

7. Helyet rendelt ő szépen mind ezeknek, Hogy parantsolatjának engednének.

8. Ditsérjék az ISTENT földön mindenek, Mérges farkányok, és fetét mélységek.

F F

9. Tűz,

9. Tűz, és kő-esső, hó, és minden pára, Forgószelek, kik engedtek szavára.

10. A' hegyek, völgyek, termő-fák, 's egyebek, És fái a' nagy tzedrus erdejének.

11. Vadak, és minden oktalan állatok, Minden tsúfzó-máfzó 's szárnyas állatok.

12. Földi Királyok, és minden köz-népek, Fejedelmek, és Birái e' földnek:

13. Az Ifjú népek, és tiszta szép Szűzek, A' vén népekkel minden jó gyermekek.

14. Ditsértessék az UR ISTENNEK Neve; Mert felhat ditső-vólta a' felhőkre.

15. Az ő ditsége földön és mennyen, És az ő jóvólta minden helyeken.

16. Az ő népének szarvát fel-emelé, Mikor az őrdög ellen idvezíté.

17. Ditséret légyen mindenütt azoknak, Kik az ő irgalmasságában bíznak.

18. Ditséret az Izrael' fijainak, És az ISTENHEZ közel járulóknak.

167.) A Z O N D I T S É R E T.

Ditsőültt helyeken mennyei Paraditsomban A' kik vígadoztok véghetetlen bődogságban, Vagytok meg-újúltt állapotban, Az URnak Nevét énekzóban No ditsérjétek vígaságban.

2. Áldjátok az URat, kik tsak őnéki szolgáltok,
Ártatlan

Ártatlan ruhában tündöklő fok Kar-Angyalok: Te-is Nap, és Hóld, és Tsillagok, Valakik égi tűzzel bírtok, Fel-fzóval ötet kiáltsátok.

3. Egek' fok részei, Világnak nagy fzelessége, Ditsérjed az URat tengernek titkos mélysége, A' mellyet ISTEN ó Felsege Bizonyos tzállal bé-rekeszte, Fel-nem bonthat már fenki keze.

4. Barlangok' fenekén nyugovó mérges fárkányok: Setét havasokon lakozó vad orofzlánok: Ti-is ifzonyú nagy tzethalak Tenger' órvényit kik járjátok, Aldassék az UR, azt mondjátok.

5. Földi 's mind égi tűz, fejér hó, kő, zápor-esső: Déli- 's Északi-fzél, levegő-ég, kőnnyű fzellő: Tél, Tavafz, és Nyár, Ófzi idő, Melly négy részből áll egy Esztendő, Tőletek az UR ditsérendő.

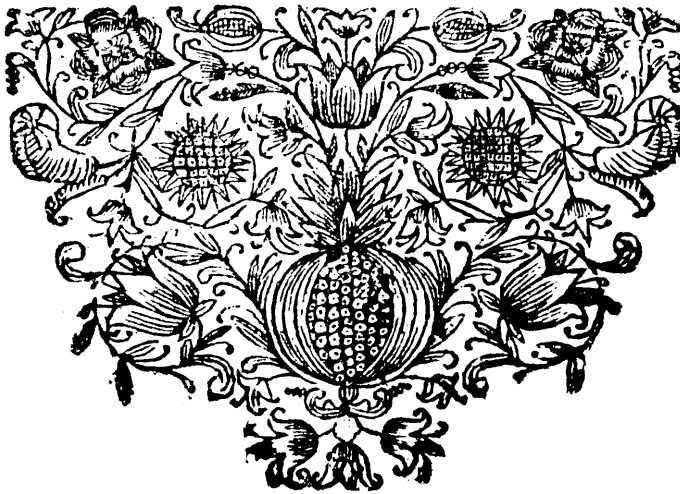
6. Szőlő-termő hegyek, fel-nyúló szép híves hal-mok: Vad 's szelíd gyümöls fák, zuhogó tsorgó patakok: Ligetes erdőn lakó vadak: Tsúsfzó és mászó fok állatok, Nevét az URnak mind áldjátok.

7. Meg-újultt tavafzfzal hangos éneklő-madarak, Szép új énekekkel áldjátok Nevét az URnak; Kis filemile, ki' torkának A' rekedések nem árthatnak, Nyújts ditséretet a' nagy URnak.

8. Tsáfzárok, Királyok, földi fok Hatalmasságok, Nemzetes nagy Urak, gazdagok és szabadosok, Birák, Tanátsok, és Polgárok, Kik a' köz' rendnek törvényt szabtok, Ti-is az URat mind áldjátok.

9. Ti-is szép tavaszi virághoz hasonló Ifjak, Szüléknek örömi, Gyermeki kedves feregek, Tiszta életű kegyes Szűzek, Eszes és okos jámbor Vének, Az URnak Nevét ditsérjétek.

10. Ditséret, ditsőség, tisztesség és hálá-adás A' Szentek' URának legyen örök magasztalás! Kiben soha nints meg-változás, Vagy ígértől elhanyatlás: Tőle fejünkre szálljon áldás.

INNEPI ÉNEKEK.

168.) *A D V E N T R E.*

A Keresztyénségben Igaz vallás a' Hitben:
Hogy hiddjünk egy ISTENben, Atya', Fiú',
és Szent Lélekben; Mennynek, Földnek,
Tengernek Ő egy Teremtőjében.

2. Hiszünk a' Krisztusban, ISTENnek egy Fijában,
Mi kegyes Szószólónkban, Idvezítő Jésus Krisztusban,
Kit Ádámnak ígére A' szent Paraditsomban.

3. A' Gábrriel Angyal Názáretbe küldeték; A'
Szűz meg-gyümölcsözék, Szent Lélektől terehbe esék;
Jó hír nekünk mondaték: Hogy Megváltónk születnék.

4. Bethlemben születék, Angyalok meg-jelenték,
Pásztoroknak hirdeték, Hogy UR Krisztus nekünk szü-
leték; Nagy öröm hirdetteté, Idvesség meg-adaték:

5. Jászolban fekvék, A' Pásztorok meg-lelék,
Az Angyalok ditsérék, Ditsőségét ott meg-jelenték;
Békeség, jóakarát E' földre hirdetteté.

6. E' Krisztus kint valla, A' keresztfán meg-hala,
Ő szent vére ki-omla, Mi halálunk ottan meg-romla;
Harmad' nap' fel-támada, Minket meg-igazíta.

7. Mennyekbe fel-méne, Az örök ditsőségbe, Ott
nekünk helyet szerze: El-jövendő az Itéletre, Ott
meg-fizet mindennek, Kinek mint volt élete.

8. Hízek Szent Lélekben, Vigasztaló Istenben:
Hízem a' Szentegyházat, Szenteknek ó Gyülekezé-
tét: Hízem Krisztus' kedvéért Bűneim' botosátját.

9. Hízem a' hóltt testnek Testben fel-támadását:
Hízem a' ditsóséget, Hízem én az örök életet, Ez
hittel bátorítom Mindenkor életemet.

169.)

Azon Nótára.

AZ Atya UR ISTEEN Ádámot hogy teremté,
Ki beszédét meg-szegé: Szent Fiját néki meg-
ígéré, Idő bé-tellyesedvén Bűnösökért erefzté.

2. Ezt nagy-sok régiek Lám kívánták el-jöni, E'
Világra jelenni, És ő érettek születtetni; Bűnösö-
ket váltani, És meg-igazítani.

3. Mi Keresztyén népek, Immár hiddjünk el-jöttben:
Érettünk születettben, Meg-hóltt és fel-támadt Krisztus-
ban, A' ki fel-ment mennyégben, Uralkodó Felségben.

4. Várjuk immár vígan Mindnyájan e' Világra,
Kiki mind halálára, És az Itéletnek napjára: Mert
tsak ő lön minékünk Idvességünknek árra.

5. Ki el-jő ítélni, Jókat szabadítani, Minket iga-
zítani, És a' mennyégbe el-bévínni; Gonofzokat
meg-törni, És mind el-kárhoztatni.

6. Rettenetes lészén A' Krisztusnak szólása, Erős
sententziája; De a' jóknak vígaságokra: És minden
gonofzoknak Lészén nagy írásokra.

7. Jövetek-el, úgymond, Atyámnak áldottai, És
ó kedves

ő kedves fiai, Igaz hitű szelíd juhai: Mert örök ditsőséggel akarok meg-fizetni.

8. Távozzatok-el ti Atyámnak átkoztai, És hitetlen szolgálai, Bofzszú-tévő álnok népei; Az örök károhozatnak léfztek ti mind fiai!

9. Vége léfzen akkor Az Itéletnek napján, Jóknak nyavalyájoknak, És nagy keserű firásoknak: Mert örökösi léfznek Az örök boldogságnak.

10. Ditsőség Atyának, Ditséret szent Fijának Légyen Jésus Kristusnak, Mi kegyelmes édes Váltónknak, Szent Lélek UR ISTENNEK, És a' Szent Háromságnak.

170.)

M Á S.

Küldé az UR ISTEN Hűséges szolgáját, Szűzhöz Názáretben, Gábriel Angyalát, Hozzánk jó-kedvében:

2. Erős követséget Érttünk hogy fel-venne, Természetéről jegyet, És bizonyost tenne Szűznek szülésében.

3. Ditsőség' Királya Természet' hatalmát Bírja, 's fellyül-múlja, És bűnünk' kováfszát Végye-ki közzülünk:

4. Kevélyeknek útát Rontsa hatalmával, Ördögöknek nyakát Tapodja farkával, Jelentvén hatalmát:

5. Világ' Fejedelmét Űzze tőlünk meszfze, És magával minket Tégyen részesekké, Atya' országában.

6. Menj-el Máriának E' jót meg-mondani, A' régi Irásnak Titkait jelentsd-ki Angyali erőddel;

7. Mondd ezt: óh szent, kegyes, Idvezlésem' végyed, Ajándékkal tellyes; UR vagyon te-veled, Félelmed ne légyen!

8. Szent Szűz, méhedbe vedd UR ISTENNEK Fiját, Mellyben meg-örizzed a' szűzesség' jussát, Minden tisztaságát.

9. Hallá, 's el-fogadá e' parantsolatot, Hivé, és fogada méhében Magzatot; De nagy Tsudálatost:

10. Emberi nemzetnek hűséges Tanátsát, Jövendő életnek maradandó Attyát Örök békeségben:

11. Kinek erőssége minket úgy örizzen, Hogy Világ' fok vétke minket meg-ne sértsen, Pokolra ne vessen;

12. De a' bűn-botsátó vegye-el vétkünet: Légyen igazgató, 's adjon örökséget Mennynek országában.

171.)

M Á S.

MI Atyánk, Atya ISTEN! Vezérünk Fiú ISTEN! És Szent Lélek UR ISTEN, Vigasztalónk mindenben; Kik vagyunk igaz Hitben, Krisztusnak ő kedvében: Jer ditsérjük Énekben!

2. Jó ISTEN e' Világot Hogy teremté Ádámot, És a' Paraditsomot; Hagya parantsolatot, Mellyet Ádám el-hagyott, Mikor őrdőghöz hajlott, ISTENTŐL el-fszakadott.

3. Csudálatos nagy eset, Vefze emberi nemzet, Hogy semmi jót nem tehet, Tsak bűnnel rakva lehet, Mellyel nem idvezülhet, Mennyországba sem mehet, Tsak a' pokolra mehet.

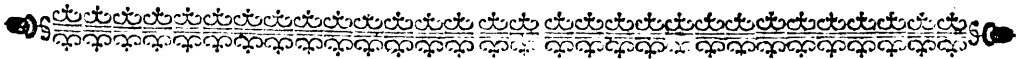
4. Haragja az ISTENNEK Vagyon fején mindennek, Kik Világra születnek, Bűnös Ádámtól léfznek: Mert mindnyájan vétkeztek; Még hogy annyokban léfznek, Rabjai az őrdögnek.

5. Az irgalmas UR ISTEN, Mivelhogy nem kegyetlen,

gyetlen, Azt kiáltja szüntelen: Nintsen fenki bűntelen; Én vagyok igaz ISTEN: Térjete meg hirtelen, Lésezek irgalmas ingyen!

6. Ezért küldé szent Fiját, E' Világ' Megváltóját, És Meg-szabadítóját: Ki meg-alázá magát, Adámnak ábrázatját Fel-vévé ő állatját, Szenveté bűnek kínját.

7. Légyen örök ditsőség Az Atyának, ki Felség, A' Fiúnak tisztesség, Szent Léleknek egy hűség: Háromság egy Istenség! Kérünk hogy légy segítség, Légyen köztünk békeség.

NAGY KARÁTSONI DITSÉRETEK.

172.) *Reggeli Introitus.*

KRistus URunknak áldott szűletésén Angyali ver-
set mondjunk szent Innepén! Melly Bethlehem-
nek mezejében régen Zengett ekképen:

2. Ditsőség magasságban az ISTENnek, Békeség lé-
gyen földön embereknek, És jóakarát mindenféle
népnek, És nemzetségnek!

3. A' nemes Bethlehemnek városába Gyermekek szű-
letett Szűztől e' Világra, Örömet hozott Adám' ár-
váira, Maradékira.

4. El-jött már a' kit a' szent Atyák vártak, A'
szent Királyok a' kit óhajtottak, Kiről jövendőt Pró-
féták mondtak, Nyilván szólottak.

5. Ez az UR Jéfus, igaz Messiásunk, Ki által va-
gyon

gyon bűnünkől váltságunk, A' mennyországban örökös lakásunk, Bóldogulásunk.

6. Örülnek ezenn a' mennyei Szentek, Örülnek földön lélekben a' hívek, Egy akarattal minden Keresztyének Igy énekelnek:

7. Hálá legyen mennybéli szent Atyáknak! Hálá legyen született Jézusunknak! A' Szent Léleknek mi Vigasztalónknak, Bölts oktatóknak.

8. Oh örök ISTEN, ditső Szent Háromság! Szálljon mi reánk mennyei vigaság, Távozzék tőlünk minden szomorúság, Légyen vidámság.

173.) *Dellyesti Introitus.* AZON NÓT:

A Ngyali fereg Krisztus' születésén Vigán örvende Világra jövésén, Atya ISTENNEK buzgó nagy szerelmén Igy énekelvén:

2. Ditsőség mennyben a' nagy UR ISTENNEK, Légyen tisztetség mennyei Felségnek, Áldás, ditséret mondassék Nevének, Szentek' Szentének!

3. Békeség légyen földön embereknek, És jóakarattal mindenféle népnek, Kegyelem, öröm adassék mindennek, A' szent híveknek!

4. E' születésnek Évangyéliomát Hogy mi-is vet-tük, 's bírjuk lelki javát; Vig szívvel, szájjal éneklünk Hosánnát, Szent Alléluját:

5. Aldott a' ki jött az URnak Nevében! Légy segítségül magasságos ISTEN! Minden ditséret szentek' feregében Tsak tiéd légyen.

6. Men-

6. Mennyei Atyánk, Gyülekezetünket, Szenteld-meg, 's kedvelld mi Inneplésünket, Szent békeséggel egész nemzetünket Áldd-meg földünket.

174.) *Kristus születésén való öröme az Anya-szentegyháznak.*

AZ ISTENnek szent Angyala Mennyégből hogy alá-szálla, És a' Pásztorokhoz juta, Nékiek ekképen szóla:

MEnnyből jövök most hozzátok, És ímé nagy-jó hírt mondok, Nagy örömet majd hirdetek, Mellyen örvend ti szívetek:

2. E' mai nap' egy kis Gyermeke Szűztől született tinéktek; A' Gyermeke szép, és olly ékes, Vígafágra kellemetes.

3. Már le-hozta az életet, Melly ISTENNél vólt készített; Hogy ti-is véle éljete, Bóldogságban örvendjete.

4. Ez léfz' néktek a' jegy róla: Imé fekszik a' já-szolba; Ott meg-találjátok őtet, Kitől menny 's föld teremtetett.

5. Ez UR Kristus mi ISTENünk, Nyavalyáinkból ki-mentünk; Ő léfzen az Idvezítő, Minden bűnünk-ből ki-vévő.

6. Nyílj-meg szívem, lásd-meg jobban, Ki fekszik itt a' já-szolban? Ez a' Gyermeke bizonyára A' szép Jésus, ISTEN' Fija.

7. Jertek hát mi-is örvendjünk, A' Pásztorokkal

bé-menjünk, Lássuk mit adott az ISTEEN Hozzánk való szerelmében!

8. Állatoknak Teremtője, Miért vagy illy fzegénységbe? Hogy' fekszel az afzfú szénán? Szamár's ökrök közt aluván.

9. Nints-é fenki e' Világon, Ki tégedet bé-fogadjon? Nintsen-é meleg helyetskéd, Sem gyengén rengő böltsötskéd.

10. Néked bársonyod's tafotád Afzfú széna lágy párnátskád; Noha nagy ditső Király vagy, Mostan ímé melly' fzegény vagy!

11. Oh én szerelmes Jésumom, Édes Megváltó Krisztusom: Jövel, tsinálj tsendes ágyát Szívemben, magadnak házat!

12. Oh kedves vendég nálam szállj, Bűnőmtől ne ifzonyodjál, Jőjj-bé hozzám te szolgádhoz, Szegény meg-térő juhodhoz.

13. Én lelkemnek rejtekébe Zárkozzál-bé fzekehrényébe; Hogy el-ne felejthesselek, Sőt örökké ditsérjelek.

14. A' menysei magas égben ISTEENnek ditsőség légyen, Ki szent Fiját küldé érttünk, Hogy Meg-váltónk lenne nekünk.

175.) *A' Krisztus születésének Historiája*: Luk. 2.

JEr ditsérjük e' mai napon a' mi URunkat: Bizony méltó ditséretünkre, Nagy tiszteésre: Mert született ez nap' nekünk idvességünkre!

2. Az Augustus Római Tsásfár' uraságába, 'Sidóságot

got ki bírja vala, És Galileát, Parantsolá e' Világnak meg-fzámlálását.

3. Mennek vala mindenfelől ő városokból: Eredetek 's nemzetek szerént Ó hazájokból, Hogy iratnák magokat Tsásfár' levelébe.

4. Ez hírt hallván a' szent József Szűz Máriával Elindúla Galileának Názáretjéből, Dávid Király' városaiba a' Bethlehembe.

5. Immár a' fok vendég néppel mind a' szállások A' városban bé-töltek vala, Azért szent József El-bé szálla Jegyesével egy iftállóba.

6. Tisztaságban mi URunkat a' Szűz Mária Szűzen szülé nekünk Világra Az iftállóba, Bé-póllálván helyhezteté őt' a' jáfzolba.

7. Szent Pál írja, bizony beszéd, mellyet hinnünk kell: UR Kristus jöve e' Világra, Ennekokáért, Hogy ő minket bűnösöket idvezítene.

8. De ha irgalmasságából el-nem jött volna, Mi mindnyájan maradtunk volna A' kárhozatban: Mert fejenként ISTENnek valánk haragjában.

9. A' mi első Atyánk Ádám mikor vétkezék, UR ISTENnek parantsolatját Hogy ő meg-fzegé, Magát ejté 's fíjait ISTEN' haragjába.

10. Minden lelkek, kik ő tőle származnak vala, Esnek vala ISTEN' átkába, És haragjába, Fogantatván 's születtven eredendő bűnben.

11. Senki jó tselekedetből, sem érdeméből Mennyország-

országba nem mehet vala, És UR ISTENnek Meg-nem engedhet vala nagy haragját.

12. Ésaiás szent Próféta örömet monda: Hogy minékünk Gyermekek születnék, Fiú adatnék, Ki ISTENnek nagy haragját meg-engedné.

13. Angyal Páfztoroknak éjjel hogy meg-jelenék, E' szót mondá: hirdetek néktek Én nagy örömet: Mert született ez nap' néktek Idvezítötek!

14. Nagy fereggel az Angyalok égben éneklük: UR ISTENnek dicsőség mennyben, És itt e' földön Béke-fég és jóakarát az embereknek!

15. A' Páfztorok mind fel-kelvén el-bémenének Beth-lehembe, holott meg-lelék A' szent Jósefet, Szúz Máriával a' jászolban a' Gyermecket.

16. Dicsőíték és dicsérik ISTENT mindenben, Mel-lyeket ök hallanak vala, És látnak vala; Azért mi-is dicséretet nékie mondjunk.

17. Atya UR ISTENnek Fija emberré úgy lön, Ó általa hogy mi emberek, Az igaz hitben, Fejenként lennénk ISTENnek áldott fiai.

18. Vigaságnak és örömnök ez a' nagy napja, Kin örülnek mind az Angyalok: No azért mi-is Ad-junk hálát e' Gyermekeknek mint mi URunknak.

19. Atya UR ISTEN ő Fiját nem azért küldé, E' Világot hogy meg-ítélje, És el-vefesse; De meg-tartsa, szabadítsa és idvezítse.

20. Bizonyosságul e' Világra azért születék, Hogy vala-

valakik tellyes lélekkel Ó benne hisznek, Örök életet várjanak; ISTENT nézhessék.

21. E' Jésus Ión UR ISTENNél mi Közbenjárónk, És minékünk ő e' szót mondá: Szerető Fijam! Hiddj én bennem, meg-botsátom minden bűnödöt.

22. Azért hiddjen minden ember Jésus Kristusban: Mert kik bíznak ő érdemében, Születésében, Nem kárhoznak, de vitetnek-bé mennyországba.

23. Oh te áldott Idvezítő, UR Jésus Kristus! Há-lát adunk ez nap' tenéked, És kérünk téged', Te-kínts reánk magas mennyből mint fijaiddra.

24. Adjad nekünk ajándékúl Szent Lélek ISTENT, Hogy vallhassunk téged' örökké, És ditsérhessünk, Hólttunk után mennyországban téged' láthassunk.

25. Ditsértessék Szent Háromság e' mai napon, Atya, Fiú, és a' Szent Lélek, Egy bizony ISTEN, Ditséretet mind örökké nékie mondjunk.

176.)

M Á S

PArantsolá az Augustus Tsáfzár: Számláltassék mind e' széles Világ, Minden ember nevét bé-irassa, És Tsáfzár' levelébe bé-vallja.

2. Siriában számlálást kezdének; Mennek vala mindenfelől népek Hazájokból és ő városokból, Vallást tévén Tsáfzárnak magokról.

3. El-indúla Józef's a' Mária, El-felméne Beth-lhem városába: Mert ő vala Dávid' nemzetsége, A' városba kell vala mennie.

4. Märi-

4. Máriának el-jöve szűlése, Nem talála szállást Bethlehembe; Vendég néppel város bé-tölt vala, Bé-szállának egy kis ifállóba:

5. Születteték a' kitsínyded Jésus; Pásztoroknak kit Angyal jelentett: Ne féljeteK, ím' mondok örömet; Mert születtett a' kitsínyded Jésus.

6. Vigadjanak immár minden népek, Ditséretet fejenként tégyenek: Ditsőség mennyégben UR ISTENNEK, És e' földön békeség népeknek!

7. Kérünk, óh áldott Jésus! tégedet, Vigasztaljad a' mi fzíveinket, Adj e' földön nekünk békeséget, Mennyországban örök ditsőséget.

177.) M Á S.

JEr mi ditsérjük, áldjuk, és fel-magaszthaljuk, Mindeknek Teremtőjét, az Atya UR ISTENT! Ki nem mi érdemünkéből, De az ő jóvóltából Könyörüle rajtunk, Az ő szerető szent Fiját e' Világra küldé: *Tit. 3.*

2. Szűz Máriától teftet, igaz emberséget, Magát igen meg-aláztván fel-vévé reája; Hogy minket meg-váltana, És meg-szabadítana Mi ellenséginktől, Bűntől, haláltól, ördögtől, örök kárhozattól: *Filip. 2.*

3. Ádámtól-fogva régi el-múlt nagy időben, Meg-ígérte vala nekünk azt az Atya ISTEN, Kígyónak mikor monda: Afzfzonyi-állat' Magva Meg-tőri fejedet, El-vészi birodalmadat, minden hatalmadat: *1Móf. 3.*

4. Ábrahám Pátriárkának ugyan-azt monda: Meg-fokasítom én néked te kevés magodat, Mint az égnek tsilla-

tsillagit, És tengernek fővenyit: Mert a' te Magodban Meg-áldatnak minden népnek hívő nemzetségi: *1Móf. 22.*

5. Már fel-támadott Bálámnak fényes Tsillaga, Kit jóvendőképen 'Sidó népnek mondott vala: Hogy Jákób' nemzetéből Támadna fényes Tsillag, És 'Sidóság közzül Származnék a' Jésus Kriftus Embersége szerént: *4Móf. 24.*

6. Ez vala azért a' hatalmas nagy Próféta, Kit Móises 'Sidó népnek meg-jelentett vala, ISTENNEK ígéretit Mikor nékik meg-mondá: Én ti-közzületek Támasztok egy nagy Prófétát néktek váltságtokra: *5Móf. 18.*

7. Dávid Királynak ezen végre meg-esküvék; Hogy az ígértt Jésus Kriftust nékie meg-adná; Mikor ekképen monda, Hogy meg-ne tsalatkoznék: Én a' te székedre Vetek királyi méhednek drága gyümölsében: *'Sólt. 132.*

8. Szent Ésaiás erről így prótétált vala: Vefzfző szár-mazik Jessének nemes gyökeréből, Mellyből egy ékes virág Ujjonnan nevededik, Kin ISTENNEK Lelke, Böltsesége és Tanátsa igen meg-nyúgofzik: *Ésa. 11.*

9. Ez lón a' Fiú, kiről az Angyal ezt mondá, Mikor Jósef Szűz Máriát el-akará hagyni: Dávidnak fija, Jósef, Vedd hozzád a' Máriát; Mert ez olly Fiját szűl, Ki meg-szabadítja népét gonosz bűneitől: *Mát. 1.*

10. E' szűletésnek ő nagy-drágalátos vóltát Meg-jelen-ték az Angyalok szegény Páfztoroknak, Mikor nékik mondanak: Hirdetünk nagy örömet, Ki léfzen tinék-tek, És ez egész földön való bűnös embereknek: *Luk. 2.*

11. Ez vala az Atya ISTENNEK ő Igéje, Ki kezdettől-

fogva az Atya Istenénél vala: Mindenek ő általa, És ő miatta vagynak; Kit e' gyarló Világ Az ő okossága miatt meg-nem esmért vala: *Ján. 1.*

12. És tulajdoni közzé e' Világra jöve; De Őt' e' Világ' fiai nem akarák venni; És a' kik Őtet vévék, Hatalmat ada nékik Isten' fjaivá lenni, Valakik az ő Nevében bizonnyal hinnének.

13. Simeon Prófétának jövendő mondása, Máriának a' mit monda, im' bé-teltyesedék: E' Gyermekek veszedelmére, És fokak' idvességére, Vettetett 'Sidók közt, És jegyképen, kinek fokban ellene támadnak: *Luk. 2.*

14. Szent Pál ajánlja e' születésnek nagy-vóltát, Megjelenti ő minékünk használatosságát: Idő bé-teltyesedvén, El-küldé Atya Isten Egyetlen-egy Fiját; Hogy mi választott fiai Krisztus által lennénk: *Gal. 4.*

15. Örüljünk azért mi, és lélekben vígadjunk, Nagy hálákat adván immár a' Jésus Krisztusnak, Ki ő születésével Minket meg-vígasztala, És meg-bátoríta; Ki' ditsőségével rakva földnek kereksege: *Sólt. 96, és 98.*

16. Erről az Irás tanúbizonyságot téfszen, Hogy valakik benne hisznek, meg-nem tsalatkoznak: De az örök életet, És örök ditsőséget Igérte azoknak; Holott velünk uralkodik örökkön örökké: *Róm. 9.*

178.) *Ésaiásnak 9-és 11-dik Részzeiből.*

Szent Ésaiás így ír Krisztusnak szent születéséről: Hogy egy veszfző-szál fel-nevekedik Jesse' gyökeréről:

2. Ennek gyökerén egy virágotska, úgy mond, nevekedik,
Kin

Kin az ISTENnek, ő szent Attyának Lelke meg-nyúgofzik.

3. Győzedelmesnek, nagy hatalmasnak, irgalmasnak vallja; A' kegyelemmel és igazsággal őt' tellyesnek mondja.

4. Ez által léfzen az UR ISTENnel nekünk békeségünk: Mert Közbenjárónk szent Attya előtt ő léfzen minékünk.

5. Drága jófságot és örökséget szerez ő minékünk, Adósságunkat nagy gazdagsággal meg-fizeti érttünk.

6. Igazságával mind e' Világot ítélnie fogja: Mert Atya ISTEN az ítéletet kezébe botsátja.

7. Nagy békeséget, lelki örömet hoz ő e' Világra: Mert Királyságot, nagy birodalmat véfzen-fel vállára.

8. Ű miá léfzen, hogy a' bárányok a' farkassal laknak; Semmi bántások orofzlánoktól nem léfzen juhoknak.

9. Semmi félelmek Keresztyéneknek őrdögtől nem léfzen, Kiknek Kristusban nagy bizodalnok reménységek léfzen.

10. Serény párdutzok a' bárányokkal mind együtt nyúgofznak, Vad orofzlánok szelíd őkrökkel együtt efsznek ifznak.

11. Kegyetleneket a' szelídekkel egyességbe hozza, Őket előtte a' kitsíny Gyermekek beszédével hajtja.

12. Győzedelmének hatalmasságát valakik látándják, Kristus Jéusnak Isteni vóltát mindenek imádják.

13. Nagy bátorsággal szegény bűnösök akkor könyörögnek, Kristus' Nevében lelki és testi ajándékot véfznek.

14. Az ő zászlóját fel-emelteti ő Szentegyházában: Mert szent Igéjét prédikáltatja e' széles Világban.

15. A' Pogány népek nagy bátorsággal eleibe mennek, Nagy kívánsággal ők ajándékon hitet tőle kérnek.

16. Meg-hal akkoron a' Király Kríztus a' mi bűneinkért; De harmad' napon ismét fel-támad igazulásunkért.

17. Világosságát az Atya ISTEN ímé fel-támasztá; Kit e' Világnak régen ígért vólt, immár el-botsátá.

18. Kik lakoztanak örök halálnak fetét árnyékában, Világosságot támaszta nékik az ő szent Fijában.

19. Azért örüljünk, mint az aratók a' szép aratásban; Ugy vígadozzunk, mint a' vitézek az el-nyertt prédában.

20. Mert a' pallérnak nehéz igáját nyakunkból ki-voná; A' bűnt és halált, a' törvény' átkát a' Kríztus el-rontá.

21. Meg-szabadíta mindnyájan minket őrdög' orszá-gából; Szent országába bé-hoza minket irgalmasságából.

22. Nagy szabadsággal és nemességgel meg-ajándékoza, Mind fijaivá és jegyefivé e' Király választa.

23. E' Világi had nagy-fok zörgéssel tsattogással léfzen, És vérben kevertt nagy-fok öltözet ütközetkor léfzen;

24. De a' Királynak Kríztus Jéusnak lelki hada léfzen; Ő halálának az ellenségen győzedelme léfzen.

25. A' mint Gedeon Mádiánokat úzé kúrtóléssel: Ugy úzi Kríztus hitetleneket ő szent Igéjével.

26. Fut az Amálek a' lámpásoknak zörgetések előtt: Így fut az őrdög nagy rettegéssel Kríztus Jéus előtt.

27. A' kis gyermekek kezeket nyújtják őrdög' barlangjában: Az ő országát a' földre rontják őknagy bátorságban.

28. Nagy ditsőséggel immár született e' Gyermekek minékünk, A' mi Királyunk, ISTENnek Fija, adatott minékünk.

29. Fejedelemség, nagy hatalmasság az ő vállán vagy on; Mint

Mint Atya ISTEN meg-jelentette, ilyen Neve vagyon:

30. Nagy-tsudálatos Tanátsosa ez az Atya ISTENnek,
Nagy erős ISTEN, ő léfzen Attya jövendő életnek.

31. ISTENNEL való békeségünknek örök Fejedelme;
Birodalmának, országlásának soha nintsen vége:

32. Dávid Királynak királyi-fzékit magának foglalja,
Igazán-való ítéletivel, igazsággal bírja.

33. Ezt tselekedi a' Seregeknek URa és ISTENE, AZ
UR ISTENnek reánk áradott buzgó nagy szerelme.

34. Születéséről Kriftus Jéusnak azért emlekezzünk;
Bizodalommal, hálá-adással rajta örvendezzünk.

35. Nagy vígaságunk, örvendezésünk légyen e'
Gyermekben: Mert idvességünk vagyon minékünk
szent születésében.

36. Ditséret légyen Atya ISTENnek és Fiú ISTENnek,
A' vígasztaló világosító Szent Lélek ISTENnek.

179.). MÁS. Nótá: *Adjunk hálát az URnak:*

MIndnyájan örüljünk hű Keresztyének,
Nagy hálákat adván az UR ISTENnek!

2. Örüljünk Kriftusnak szent születésén:
Mert ő fel-öltözött a' mi testünkben.

3. Le-szálla az égből a' szoló Fiú,
És meg-testesüle az ISTEN' Fija.

4. ISTENnek ő Fija lón Ember' Fija,
Egy személy az Ember' és ISTEN' Fija;

5. Végezése lón ez a' nagy ISTENnek,
Hogy a' Fiú lenne váltság híveknek.

6. Szent Lélek ISTENTŐL Ő fogantaték;
Mert az Ő testét formálta Szent Lélek:

7. Férjfiú mag nélkül Ő fogantaték,
A' Szűznek méhéből tisztán szűleték.

8. Ebben a' nagy ISTENNEK Ő szerelme
Tetszék-meg, Atyánknak hozzánk jó-kedve.

9. Csudálatos szerelme az Atyának,
Hogy foglal szent Fijában Ő-magának.

10. ISTENNEK ember haragjába esék:
AZ Őrdög miatt lőn rabja törvénynek.

11. Tisztátalanok' 's bűnösökké lőnek,
AZ ISTEN ellen mindenek vétének.

12. ISTEN mert hogy minket választott vala,
Magának Ő minket teremtett vala.

13. Nem hagyhata minket bűnért el-vesznünk;
Jó-kedvét akará mutatni rajtunk.

14. De hogy minket ISTENTŐL a' bűn 's Őrdög,
El-szakasztott vala engedetlenség:

15. Egyessé ISTENNEL az embereket
Semmi teremtett-állat nem teheté:

16. Buzgó nagy szerelme ISTENT indítá,
Világra nekünk szent Fiját botsátá:

17. Reá a' Fiú terhünket fel-vette,
ISTENNEL Ő minket meg-békéltete.

18. Ezért fogantaték a' Szent Lélektől,
Hogy meg-tisztíthasson minket a' bűntől.

19. Csudaképen ISTENHEZ minket köte,

Mint az Emberséget magához köté.

20. Ekképen velünk frigyét és kötést tön:
Mert velünk-lakozó ISTENNÉ Ő lön.

21. Nem tsak erejét ontá ő a' testbe,
De ugyan magát-is a' testhez köté:

22. Mert nem lön elég egy természetiben,
Hogy váltság lehessen tsak Emberségben.

23. ISTENT és Embert kelle őszve hozni;
Hát két természetnek kellették lenni.

24. Számptalan és véghetetlen fizetést
Kellték Krisztusnak tenni a' bűnért;

25. Ezért lön Ember igaz ISTEN lévén:
Mert két természetet e' váltság kíván.

26. Rabságunkból és a' mi bűneinkből
Meg-szabadíta Krisztus, 's a' haláltól.

27. Az ő szűletése lön tisztaságunk,
ISTEN jószágival gazdagulásunk.

28. Ez lön a' meg-igértt Mag Ábrahámnak,
Ez lön a' Messziás, Fija Dávidnak.

29. Bálámnak Tsillaga, és nagy Próféta
E' Krisztus lön a' mi lelkünk' váltsága.

30. Tseréle e' Krisztus az emberekkel,
Meg-békéltete minket az ISTENNEL.

31. Örök ditsőséget 's örök életet,
Igazságot szerze nekünk 's szentséget.

32. Törvény' átkából ő minket ki-mente,
Ő Emberré lévén, mi lönk ISTENNÉ.

33. Az őrdögtől, pokoltól, kárhozattól
Meg-mente minket ISTE^N' haragjától.

34. Örömet és nagy békeséget fzerze:
Mind fogytig ellenségünket el-vefzté.

35. A' mi ó születésünket el-rontá,
Az ő születésével meg-gyógyítá.

36. Ezért mi énekeljünk a' Kriftusnak,
Ditséretet mondjunk ő szent Attyának:

37. És kérjük foházkodván ő Felségét,
Hallgassa-meg a' mi könyörgésünket.

38. Szenteljen magának szent Templomává,
Tartson-meg a' hitben szent országára.

39. Az ő Fijában reánk ontott kedvét
Tartsa-meg mi bennünk az ő fzerelmét.

40. És szent Igéjében tartson-meg minket,
Szent Lelkével vígafztalja szívünket.

41. Ditsértessél örökké Atya ISTE^N,
Fiúval, Szent Lélekkal egyetemben.

180.)

M Á S.

Mikor e' széles Világ kárhozatba esett vólna, És
minden nemzet az örök tűzre való vólna, És
mind a' pokolra szállana:

2. A' kegyetlen Halál mindeneket meg-ól vala:
Mert az ő nagy szomorú árnyékában visel vala, A'
nagy tűzre kényszerít vala:

3. Nagy örömet ada nekünk a' mennyeknek Kirá-
lya, Az

lya, Az áldott Atya ISTEN a' mennyből jó-kedvét mutatá, E' földet meg-világosítá.

4. Alá-küldé nekünk az önnön-maga Igéjét, És az ő fzemélyének természet szerént való Fiját, Az ő drágalátos nagy kíntsét.

5. Ezt hogy el-botsátaná, Világ' kezdetitől-fogva Igére és hirdetteté szent Atyáknak általa, Az ő népet úgy vígasztalta.

6. Kinek el-jövését igen nagy óhajtással várták, És nagy fohászzkodással ezért őt' mindenkor imádták, Tsak-hogy e' nagy Királyt láthatnák.

7. Mert ez által hitték e' Világnak szabadulását, A' bűnnek és halálnak örökké-való meg-romlását, Mindeneknek meg-újulását.

8. Mikor e' Világnak ő dolga ekképen vólna; Egy szeplőtelen Szűzet ISTEN 'Sidó nemből választa, Abból vön testet ő-magára.

9. A' Római Augustus Tsászfár hogy uralkodnék, És mind e' széles Világ ő birtokába számlátatnék, És le-velébe irattatnék:

10. Akkor 'Sidóságban Dávid Király' városában, Mikeás Próféta-nak mint vala az ő Irásában, Születék Jésus Bethlehemben.

11. Azon tartományban mikoron Páfstorok vólnának, És az ő nyájok mellett éjjel őrizvén vígyáznának, Angyali szózatot hallának.

12. Ne féljeteK immár, úgymond, ti bűnös embe-

rek; Im' örömet mondok a' nagy ISTENTŐL én tinéktek: Ma született Idvezítőtek!

13. Az Angyallal lőnek azonnal mennyei seregek, Kik nagy Ditséretet az UR ISTENNEK éneklének, Ez új Királynak örvendének:

14. Ki által emberekkel az UR ISTEN meg-békéltet, És jóakaratot ő ellenségihez jelentett, Mikor nekik meg-kegyelmezett.

15. Adjunk hálát azért mi-is nagy örömmel ennek, És tellyes lélekkel örvendezzünk e' kis Gyermekeknek, Mint mi kegyes Idvezítőnknek.

16. Hálá legyen tenéked mennyben kegyes Atya ISTEN, Végyed Ditséretünket Megváltó Fiú UR ISTEN, Áldj-meg minket Szent Lélek ISTEN.

181.)

M Á S

Ditséretes a' Gyermekek, Ki ez nap' születék, Egy szeplőtelen Szűztől Vígafztalásunkra! Ha nem született volna, Mi mind el-vefztünk volna: Oh mi idvességünk, Egyetlen-egy Jésusunk, Ki mi érttünk születél, Oltalmaz pokoltól!

2. Ésaiás Próféta Ezt régen meg-irta, Születtetik egy Szűztől, Ugymond, a' Messiás, Kinek szent születésén Az Angyalok örülnek: Melly Idvezítőnek Születéséről való Örömet ők jelentnek Előszőr Páfztoroknak.

3. Végyük azért eszünkbe Angyalnak mondását, Ki azt mondá Jósefnek Őtet vígafztalván: Im' fogad Szűz Mária Szent Lélektől Magzatot, Kit Jésusnak nevezsz,

Az-az,

Az-az, Idvezítőnek, Halálával ki minket Kárhoyat-tól meg-ment.

4. Ezenn mi mind örüljünk, És Kriftust ditsérjük: Mert mi érttünk született, Hogy mind el-ne veszszünk; Hálát adjunk önéki, Hitet ö tőle kérjünk, Hogy benne bízassunk: Mert kik Kriftusban bíznak, Meg-nem szégyenítettnek Itéletnek napján.

182.)

M A S.

EZ nap nekünk ditséretes nap, Bizony vígaságnak napja, És idvességnek bizodalma: Mert születék ez nap' nekünk mi váltságunkra **A'** Kriftus Jépus, ISTENnek Fija: Áronnak veszszeje meg-virágozék; Tifzta Szűztől Gyermek születék, Mennyei Királyúl nekünk adaték, Kriftus Jépusnak nevezteték.

2. Ez Gyermek vólt a' meg-igértt Mag **Mi** első Atyáinknak, Ádám Atyánknak, Ábrahámknak; Kiben minden Nemzetségek meg-áldatának, Örök életre fel-támadnak: Áronnak veszsz:

3. Meg-tőreték e' Gyermek miatt Az ördögnek hatalma, **A'** halál, a' bün, ördög' országa; Meg-nyitáték mennyországnek erős kapuja, ISTENnek kedve mi reánk szálla: Áronnak veszsz:

4. Nintsen nekünk semmi félelmünk Semmi nyomorúságtól, Büntől, ördögtől, kárhoyattól, **A'** Móises törvényének ö nagy átkától, Örök haláltól, kárhoyattól: Áronnak veszsz:

5. Meg-tőretnek a' Pogány népek, Kik e' Gyermekben

mekben nem hisznek; A' nagy ISTENnek nem kellene: Az ördögnek hatalmába örökké esnek, A' kik a' bűnnek véget nem vetnek: Áronnak veszfz:

6. Hálát adjunk az UR ISTENnek, Atya', Fiú', Szent Léleknek: És mind örüljünk e' Gyermekeknek, Nagy örömet az Angyalok nekünk hirdetnek, Ditsérvén ISTENT énekelnek: Áronnak veszfzeje meg:

183.)

M A S.

UR ISTEN veletek: Keresztyének örüljete! Igaz hitel ha ti fel-készültetek; Bűneitekből ki-tértetek.

2. ISTENnek szent Fija, E' Világnak Megváltója; Az örök kárhozatnak elrontója; Mennyországának megnyitója.

3. Nekünk születtetek; Bűn közzülünk el-kivétetek; Igazság újonnan meg-építették, Az örök élet ígértetek.

4. Ádámnak ő vétke Lón mindennek veszedelme: De az UR Kriftus Jéusnak születése, Mindeneknek lón hiedelme.

5. Ezenn mi örüljünk: Mert a' Kriftus nagy reményfégünk; Ha ő benne igazán mi hiéndünk, Nagy bűneinkből ki-téréndünk.

6. A' hit azt kívánja, Hogy a' Kriftus légyen jutalma; Jámborságban ne légyen bizodalma, Jóllehet soha azt el-ne hagyja.

7. Kik Kriftusban hisznek, Minden jót ők meg-tselekefznek; De az által idvezülni nem igyekeznek, Kit tsak Kriftusban lelhetnek.

8. Hiddjünk a' Kriftusban, Atya ISTENnek szent Fijá-

Fijában, Mi természetünknek újítójában; Bűnnek meg-rontójában.

9. De igazán hiddjünk, Bűneinkből el-kifeseljük; Jámborságba hamar el-felöltözzünk, Mennyországba bé-mehetünk.

10. Ditsőség Atyának, Egyetlen-egy szent Fijának, Mind ezeknek nemes Ajándékának, A' tellyes Szent Háromságnak.

184.) M Á S .

JEr mindnyájan örüljünk, És szívünkben vígadjunk:
Mert született UR Jésus nekünk.

2. Kit az Atya UR ISTEN, Könyörülvén emberen,
El-botsáta tellyes időben.

3. Mert meg-vólt ígéletben, Még az első időben,
Teremtésnek ő kezdetiben:

4. A' mi első Atyánknak, Ádámnak fijainak, És
utánna maradékinak.

5. Azután Ábrahámnak, Jákób Pátriárkának: Vé-
gezetre Dávid Királynak.

6. Kinek nemzetségéből, Méhének gyümölséből
Születék, szeplőtelen Szüztől:

7. Kinek Neve Mária, UR Jésusnak szent Anyya:
És néki szolgáló-leánya:

8. E' szép Szüztől születék, Atya ISTENTől adaték,
És nekünk ajándékozttaték.

9. Angyali szép zengések, És ékes éneklések Je-
lentek, mennyei seregek:

10. Hirdetvén Páfztoroknak, Juh mellett vígyázóknak, Vígadnának az UR Jésusnak!

11. Mert tsak ő Idvezítő, Mindenekkel jól-tévő, Senkit pedig hátra nem vető.

12. Hozzá hív mindeneket, Gonosz bűnben élőket, Meg-botsátja az ő bűnőket.

13. El-hagyá gazdagságát Véghetetlen országát, Hogy érettünk adá ő-magát.

14. Azért jöve, hogy élénk, ISTEN' kedvébe esnénk, Érdeméből kegyelmet nyernénk.

15. Nagy szzeretet mindenhez, Hogy ISTEN emberekhez Jöve, fertelmes bűnösökhöz.

16. Ő életnek adója, Szívnek vígasztalója, Lelkünknek világosítója.

17. A' kik benne nem bíznak; Sőt bízni sem akarnak, Örök halállal mind meg-halnak.

18. Mi azért e' Felségnek, Emberré lett ISTENnek Hiddjünk, mi nagy reménységünknek.

19. Ki nekünk ígérteték, És érettünk születék, Mondjunk néki új Ditséretet.

20. Ő Atyával egyemben, Szent Háromság mennyégben Ditsértessék egy igaz Hitben.

185.)

Azon Nótára.

KRistus Jéus születék, Atya ISTENTől küldeték, E' Világra nekünk adaték.

2. Két ember választaték, Ádám első adaték; A' Kristus azután születék.

3. Mind-

3. Mindnyájan az Adámban Esénk örök halálban, ISTENSÉGNÉK nagy haragjában.

4. Első Atyánk minékünk Adám, nagy vefzedelmünk, Örök halálunk lón minékünk.

5. De a' kegyelmes ISTEN, Ki irgalmas mindenben, Ismét bé-vön az ő kedvében.

6. Igéré e' Világra Szent Fiját, a' halálra, Mindeneknek nagy váltságára.

7. Kezdetben vala Ige, A' Kriftus ő Felsége, Szent Attyának egyetlen-egyje.

8. Le-szálla mennyországból, Attya' akaratjából, ISTENSÉGNÉK szent tanásából.

9. Isteni böltseségből, Szent Lélek' ihléséből, Születék a' Szűznek méhéből.

10. E' Világra adaték, És minékünk születék, Emberi-nem' hogy meg-váltatnék.

11. Atyáknak áldozások, Prófétáknak irások Ezt bizonyítja ő mondások.

12. Ez az ISTENNEK Fija, Ki jött már e' Világra, Mindeneknek meg-váltására.

13. Mint Adámban kesergünk; A' Kriftusban vígadjunk: Mert ő nekünk minden örömünk.

14. Mert Adámban meg-halánk; De lón Kriftus mi Atyánk, Ki által ismét fel-tamadánk.

15. Vígadjunk és örvendjünk, ISTENNEK hálát adjunk, Hogy halálból életre mégyünk.

16. Ditsértessél UR ISTEN, Kriftusban, te Igédben, Szent Lélekkel egy Istenségben.

186.)

Azon Nótára.

UR ISTENnek szent Fija Ez nap' nekünk születék,
Idvességre nekünk adaték.

2. Atya ISTEN' tanátsa Régtől-fogva ez vala,
Hogy szent Fiját érettünk adná:

3. Jöve alázatosan, Hogy minket meg-válthasson,
Fijaivá mind válfazthasson.

4. Páfztoroknak jelenék, Angyaltól izenteték,
Hogy minékünk Gyermekek születék.

5. E' Világra születék, Jáfzolba helyhezteték:
Mert ónéki hely ott adaték.

6. Ószent Fiját Mária Tifztán szűlé Világra, Szű-
zességét-is meg-tartotta.

7. Neveztetik bódognak: Mert hitt ISTEN' szavá-
nak, Lón Anyja az ISTEN' Fijának.

8. Mi-is e' szűlött Fiat Imádjuk, mint URunkat,
És minékünk Szabadítónkat.

9. Láthassuk mennyorfázat Mint minékünk ha-
zánkat, Mennyei nagy bódogságunkat.

10. Ditsőség UR ISTENnek, Ditséret szent Fijának,
Egyetemben a' Szent Léleknek.

187.)

M A S.

JÉsus születél idvességünkre, A' mint régenten va-
la ígérve, Atya ISTENnek nagy szerelme. Embe-
ri-nemhez tetszik ebbe, Kegyessége.

2. Első Szűléink vétkei miatt, És az órdógi tsalárd-
fág mi-

fág miatt, Nyerénk magunknak örök halált, És kár-
hozatot, pokol' kínját, Sok nyavalyát.

3. Senki olly nem lón, ki meg-mentene; De a' te
szent Atyád meg-könyörüle, Téged' ígére, és idő tel-
vén, Szabadítóúl nekünk mennyből Alá-külde.

4. Vól mi érettünk a' Szűztől testet, Kiben fzenve-
dél és től eleget, El-vévéd a' mi bűneinket, Nye-
rél minékünk örök életet, Ditsőséget.

5. Siess már hozzánk, Megváltó URunk, Adjad,
hogy mind végig benned bízassunk, És szent Atyád-
dal együtt láthassunk, Mennyben te-veled lakozhas-
sunk, Vígadhassunk.

6. Légyen tisztetség te Felségednek, És szent Atyád-
nak, mi Teremtőnknek, És egyetemben Szent Lélek-
nek, Ditsőség a' Szent Háromságnak, Egy ISTENnek.

188.)

M A S.

TEllyes szívvel örvendjünk, És lélekben vígadjunk:
Mert született Krisztus nekünk, Mi kegyes Idvezít-
tőnk: Alléluja.

2. Kit az ISTEN régenten Meg-ígért vól Adámnak,
Ábrahámnak és Isáknak, Jákóbnak és Dávidnak: Al:

3. Hogy szerelmes szent Fija E' Világra el-jőne, És
Szűztől testet fel-venne, Nekünk váltságunk lenne: Al:

4. Ebben ISTEN'kegyelme Emberekhez jelenne; Ha-
ragja engeszteltetnék, Víg kedve meg-tetfzenék: Al:

5. Mert mindnyájan Ádámban Estünk vala halálban,
Az ördögnek fogságában, Törvénynek ő átkában: Al:

K K

6. Sem

6. Sem égen Angyalokban, Sem földön emberekben,
Kinek volna ő nevében Idvesség érdemében: Al:

7. Nem találtaték többen; Hanem csak a' Krisztusban,
Az ISTENnek egy Fijában, Dávidnak ő magvában: Al:

8. Ésaiás Próféta Erről jövendőt monda, Hogy
Isai törökéből, És ennek gyökeréből, Alléluja.

9. Vefzfzö-fzál nevedeknék, És fiatal származnék,
A' Dávid Király' házából Megtartó adattatnék: Al:

10. Kin ISTEN' Szent Lelkének Meg-nyúgodnék víg
kedve, Böltésége és értelme Tanátsa és ereje: All:

11. A' Próféták régenten Ezt hirdették mindnyájan,
Hogy a' Krisztus jövendőben El-jőne még a' testben: All:

12. Attyának kebeléből, Alá-hozná mennyégből, El-
rejtett nagy drága kintset, Az Évangyéliomot: All:

13. És híveknek képekben, A' törvénynek mindenben
Szolgálna nagy tellyességgel, És engedelmességgel: All:

14. Ő-magát áldozatra Vinné a' keresztfára; Hogy
el-venné bűneinket, Meg-győzné halálunkat: All:

15. Fel-méne mennyországban, Ajándékot hogy on-
nan Sáfárlana bőven nekünk, És el-jőne ítélnünk: Al:

16. Az Uj Testámentomban Töltenek-bé Jéusban,
Lám mindenek valóságban Máriának Fijában: Al:

17. Jól mondja tehát szent Pál: Hogy Krisztus e' mai
nap', Tegnapon és mind örökké Vólt, vagyon, és
meg-marad: Allé'uja.

18. Erről az Apostolok, És az Évangyélifák, Mind
bizonyosságot tettek, Kit ők csak hirdettek: Al:

19. Hogy

19. Hogy immár Atya ISTEN Szent Fiját adá testben, Meg-kegyelmezett mindenben, Örüljünk mi szívünkben: Alléluja.

20. Kérjük, hogy igaz hittel Bízassunk a' Kríftusban, És részesüljünk a' jókban, ISTENnek kegyelmében: Alléluja.

189.) A' XLVII. 'SOLTÁR' Nótáj:

<p>MA vígadjatok, Az UR ISTENnek, Kríftus tinéktek Kit ISTEN régen Az Ábrahámnak Azt el-botsáttá, 2. Gyermek születék, Az Emmánuel. Jelenék ISTEN Ma vígadjatok, Az UR ISTENnek, Kríftus tinéktek 3. Jesse' veszfzeje Im' meg-bimbózáék Rajta nyúgovék Kit ISTEN régen Az Ábrahámnak Azt már meg-adta, 4. Ennek ő vállán Erős, tanátsos,</p>	<p>Kik hívek vagytok, És örüljeteK: Mert ma születék! Igért vólt szépen És a' Dávidnak, És már meg-adta. Fiú adaték, Jöve hozzánk-el, Emberi testben. Kik hívek vagytok, És örüljeteK: Mert ma születék. És tsemetéje 'S ki-virágozék, Lelke ISTENnek: Igért vólt szépen És a' Dávidnak, És el-botsáttá. Nagy URaság van, És tsudálatos,</p>
--	---

Más élet' Attya,
 Kinek országa
 Örökké meg-áll
 Ki minden szegényt
 5. Örömmel legyen
 A' mezők, hegyek,
 A' menny, és a' föld
 A' Szabadító
 El-jött, Annyától
 Nékünk születvén
 6. Hozzánk fényesség
 Hozván világot,
 Bűnnek terhétől
 Ma vígadjatok
 Az UR ISTENNEK
 Kríftus tinéktek
 7. ISTENNEK mennyben
 Atya', Fiúval,
 Szép új versekben
 Kinek áldása
 Rajtunk maradjon
 Erre most minden

Dávidnak Fija:
 És Királysága
 Nagy méltósággal,
 Gonosztól meg-ment.
 Most tellyes minden.
 Erdők és völgyek,
 Melly füvekkel zöld:
 'S lelkünk' vídító
 Szűz Máriától,
 A' Bethlehemben.
 Jött kedves vendég,
 És szabadságot
 És az ördögtől:
 Kik hívek vagytok,
 És őrüljeteK:
 Mert ma születék.
 DitsőséK legyen,
 'S Vígafztalóval
 Áldassék híven!
 'S óltalmazása
 És el-ne hagyjon:
 Ezt mondja, Ámen.

190.)

M Á S.

HAlát adjunk mindnyájan Az UR ISTENNEK, Ki
 az ő születésével Meg-szabadított Ördögnek
 hatalmasságából.

Hálát adjunk; 's a' t. Hálát adjunk; 's a' t.

Ennek:

Ennek illik, hogy énekeljünk   Az Angyalokkal :
Ditsóság magasságban ISTENnek!

KIS KARÁTONI DITSÉRETEK.

191.)

EZ Esztendőt meg-áldjad : Ez Esztendőt meg-áld-
jad, Kegyelmedből UR ISTEN! :/: Bő 'fírral
ékesítsed: Bő 'fírral ékesítsed, Te szent Jehova ISTEN!

Tégedet áldnak, kik lakoznak e' földnek színén: És a'
pufzta helyekis Bőséggel, Halmok áhítózódnak Víg kedv-
vel. Bóldog, kit magadnak választál, Sionnak Királya!

192.)

M Á S.

NÉkünk születék mennyei Király, Kit Idvezítő-
nek monda az Angyal: Uj Esztendőben mi ví-
gadjunk, Született Jésust mi imádjuk.

2. Régen meg-irták ezt a' Próféták, Hogy Fiat
szülne egy nemes Virág: Uj Eszt:

3. Szuz Máriától Gyermekek születék; De Szent
Lélektől ő fogantaték: Uj eszt:

4. És nyóltzad' napon környül-metszeték, A' nagy
ISTENnek törvénye szerént: Uj Eszt:

5. Nagy hatalmas lón a' kiseded Gyermekek, Meg-
törtetének fok ellenségek: Uj Eszt:

6. Győzedelmet vón a' kárhozaton: Győzedelmet
vón órók halálon: Uj Eszt:

7. Nintsen a' bűnnek hatalmas rajtunk, Kiknek e'

Gyermek léfzen óltalmunk: Uj Esztendőben mi víg:

8. Nagy hálát adjunk az UR ISTENnek, És Idvezítő Jépus Kriftusnak: Uj Eszt:

9. Ditsóíttessék a' Szent Háromság: Adja minékünk szent Ajándékát: Uj Esztend:

193.)

M A S.

MEnnyei Király születék, UR Kriftus nekünk adaték, És Jépusnak nevezteték: Ma az Uj Esztendő el-kezdeték.

2. Az áldott Mag meg-adaték, Ki régenten megmondaték, Ábrahámnak ígérteték: Ma az:

3. A' fényes Tsillag fel-tetfzék, Jákóbból világodék, Ki Bálámtól megmondaték: Ma az:

4. A' nagy Próféta születék: Ki Móisestől mondaték, Izraelnek ígérteték: Ma az:

5. Ésaiástól mondaték, Hogy a' Szüz meg-virágoz-nék, És nekünk Gyermek születnék: Ma az:

6. Júdából el-kivéteték Királyi-páltza, ki-esék: Mert a' Kriftus születteték: Ma az:

7. Szüz Máriától születék, Kígyó feje meg-tőreték, Órdög' hatalma rontaték: Ma az:

8. Kriftus kórnyúl-metélkedék; Szent vére ki-botsátaték, Világ' bűne el-mosaték: Ma az:

9. A' törvény bé-tellyesedék, Adósságunk le-téte-ték, ISTEN velünk meg-békéllék: Ma az:

10. Azért e' szent Innepekben, Vígadjunk Uj Esztendőben, Örvendezzünk mi szívünkben: Ma az:

11. Bizo-

11. Bizodalmunk csak ISTENben, Légyen Krisztus' érdemében: Órúljunk Uj Esztendőben: Ma az:

12. Hagyjuk hátra bűneinket, Jobbítsuk-meg életünket; Engeszteljűk ISTENűnket: Így várhatunk bődög Esztendőket.

13. Mikor ez élett el-múlik, És e' Világ végeztetik, Krisztus URunk meg-jelenik, Igaz Uj Esztendő el-kezdetik.

14. Akkor mi-is a' Krisztussal, Véghetetlen bődogsággal Élünk, halhatatlansággal, Uj Esztendőt érünk vígasággal.

15. Ditsértessél Atya ISTEN, Szent Fijaddal a' mennyégben, Szent Lélekkel egyetemben: Áldj-meg minket ez Uj Esztendőben.

M A S.

194.) Nóta: *Nékünk születék mennyei Kir:*

MEg-telleyesíté az Atya ISTEN Szent ígéretit, bé-tölté szépen: Uj Esztendőben mi vígadjunk, Született Jésust mi imádjuk.

2. Im' hozzánk küldé szentséges Fiját, Annyának válafztá a' Szúz Máriát: Uj Eszt:

3. Csudaképen érettünk születék: A' Szent Lélektől mert fogantaték: Uj Eszt:

4. Hideg időben születése lön, A' barmok' jászla ó bõltsõje lön: Uj Eszt:

5. A' Gyermekek Jépus fel-nevekedék: És emberkorra hogy nevekedék: Uj Eszt:

6. Ellene monda fok hatalmasság, A' halál, õrdög, hitetlen Világ: Uj Eszt:

7. Lát-

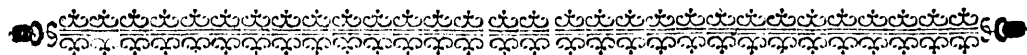
7. Látván őket érettünk meg-veré, Nagy erejeket
femmivé tévé: Uj Eszt:

8. Támadj mellénk mostan-is UR ISTEN, És ural-
kodjál ellenségiden: Uj Eszt:

9. Verd-meg őket a' te vas-vefzfzöddel, Szádból
származott drága Igéddel: Uj Eszt:

10. Bízass minket a' te szent Fijaddal, Kit érttünk
adtál, Jésus Kristussal: Uj Eszt:

11. Adjunk nagy hálát a' jó ISTENNEK, Atyának,
Fiúnak, Szent Léleknek: Uj Esztendőben mi vígad:

V I Z - K E R E S Z T I D I T S É R E T E K .

195.)

GYermek születék Bethlehmben, Az Időben; Kin
őrül a' Jérusálem: Ez Uj Időben Mi-is örüljünk
született szép Jésusnak.

2. Emberi testet fel-véve, Az Időben, Atya ISTEN-
nek Igéje, Ez Uj Időben Mi-is örül:

3. Gábrieltől izenteték, Az Időben, Szűz fogadá
ő szent Fiját: Ez Uj Időben Mi-is örül:

4. Szűz Máriától születék, Az Időben, Férjfi'
mag nélkül adaték: Ez Uj Időben:

5. A' kígyónak mérge nélkül, Az Időben, A' mi
vérünkől származék: Ez Uj Időben:

6. Hozzánk testben hasonlatos, Az Időben, Tsak-
hogy bűn nélkül ő vala: Ez Uj Időben:

7. Min-

7. Minket bűnös embereket, Az Időben, Magához hasonlónak: Ez Uj Időben:

8. Mészszünnen Bóltsek jövének, Az Időben, Aranyt, tömjént, mirhát hoznak: Ez Uj Időben:

9. Örömmel hozzá bé-mennek, Az Időben, Köszönnek az új Királynak: Ez Uj Időben:

10. Ezenn való örömmünkben, Az Időben, Hálát adjunk UR ISTENNEK: Ez Uj Időben:

11. Ditsértessék Szent Háromság, Az Időben: Atya, Fiú, és Szent Lélek: Ez Uj Időben Mi-is:

196.) *Nagy Karátson Innepén így mondják:*

GYermek születék Bethlehmben; Az Időben; Kin örül a' Jerusalem: Örvendezzünk mi szívünkben Atya ISTENNEK ez Innepben, Uj Ditsérettel, Jésus Kristust mi tiszteljük a' Szent Lélekkel.

2. Emberi testet fel-vévé, Az Időben; 's a' t.

197.) **M Á S.**

DÁvidnak ő városában, Születék Bethlehmben, Mi váltságunk a' jó Jésus: Ditsértessék mennyben az UR ISTEN.

2. Szép Szűz Anyától születék: Mert meghirdetették, Hogy ő lenne a' nagy váltság: Ditsértessék:

3. Kígyónak fülánkja ellen, Születék büntelen; Öltözék a' mi testünkben Hogy lenne áldozat bűnünk ellen.

4. Ez fekszik szoros jászolban, Szénán, kemény ágyan; De hatalma véghetetlen: Mert ő országol minden népeken.

5. Mefzfűnne Bőltsek jővének, Őt' ajándékozák Arannyal, drága kenettel, Tőmjénnel, valással, imádással.

6. 'Sidóság őtet meg-veté, És végre meg-őlé; De ő vala hatalmas UR, Ki Attyát nekünk meg-engesztelé.

7. Hogy kedvessé szent Attyánál Minket ő fíjait, És részessé mennyországban, Koronázna, a' nagy ditsőségben.

8. E' Jéusnak szűletésén Immár most örűljünk, És ditsérjűk szent Atyánkat, Hogy érttűnk adá áldott szent Fíját.

9. Atya ISTEN te légy áldott Most és mind örökké: Szent Fíjadért mi kőnyörgűnk, Bátoríts minket a' Szent Lélekkal.

10. Atya ISTEN ditsértessék Most és mind örökké: Szent Fíjadért áldj-meg minket, És vigy-bé a' te nagy örőmedbe.

M Á S.

198.) Nőta: *Mi kegyes Atyánk bőltességnek:*

NAgy hálát adjunk az Atya ISTENnek, Mennynek és földnek szent Teremtőjének, Oltalmazónknak, kegyes éltetőnknek, Gondviselőnknek.

2. Hálá tenéked mennybéli nagy ISTEN, Hogy szent Igédet adtad mi elménkben, És hogy ez által vészsz esméretedben, Te kegyelmedben.

3. A' romlás után nem hagyál bűnűnkben; A' te Fíjadat ígéréd Igédben, Hogy botsátanád őtet mi kőzinkben A' mi testűnkben.

4. Meg-

4. Meg-emlekezél, ISTEN, beszédiről, És hoz-
zánk való kegyelmességidről, Bizonyságot től menny-
ből szent Fijadról, Krístus Jéusról:

5. Ez a' Messiás, kit én meg-ígértem, Én beszé-
demet mostan bé-töltöttem, És tsak ez által meg-
engeszteltettem, És meg-békéltem.

6. Minden emberek őtet hallgassátok, A' mit pa-
rantsol, azt meg-fogadjátok; Ha nem halljátok mind
el-tévelyedtek, És mind el-veztek.

7. Felséges ISTEN tenéked könyörgünk, Hogy meg-
mútassad szent Fijadat nekünk, Hogy őtet látván
benne reménylhessünk, Idvezülhessünk.

8. Adjad, hogy lássuk a' világosságot, Te szent
Igédet, az egy igazságot, A' Krístus Jéust örök ví-
gaságot, És bölldogságot.

9. És ne esmérjünk többet a' Krístusnál, Ne sze-
rethessünk többet a' Jéusnál; Maradhassunk-meg a'
te szent Fijaddal, Krístus URunkkal.

10. Adj igaz hitet a' te szent Fijadban, És jó életet
minden útainkban, És vigy-bé Szent Lelkeddel hajlé-
kodban A' bölldogságban.

11. Ditsőség néked mennyben örök ISTEN, Ki di-
tsértetel a' te Szent Igédben, Krístus Jéusban, mi
Idvezítőkben, És Szent Lélekben.

199.) Nóta: *Mennyei Király születék:*

Mikor Krístus Bethlehemben Születteték szegénység-
ben,

ben, A' jáfzolnak közepében, Héródes Királynak idejében:

2. A' magas égen Tsillaga Meg-jelenék szent zászlója; Bóltsek láták Perfiába, Nem nyúghatának ő hazájokba.

3. Támadatról indulának, Jérusálembe jutának, Krisztusról tudakozának, Hol született volna így szólának:

4. Támadatról ő Tsillaga Jelent nekünk szent zászlója; Jöttünk azért ez országra, Őtet meg-keresni 's imádnia.

5. Hérodés hallván réműle, Jérusálem fel-zendűle, Papokat hamar gyűjtete, Krisztus' születéséről kérdeze;

6. Erre Papok azt felelék: Hogy Bethlehemben születnék; Mert ekképen ők olvasták Könyvében Mikeás Prófétának,

7. Ugy-mond: Te-is kis Bethlehem, Nem vagy kissebb én feregem, Fő városim között, Vezérem Te belőled jő-ki én Hertzegem.

8. Származik-ki 'Sidóságra, Népem előtt Hadnagyságra, Híveim között Királyságra; Hogy légyen út örök bölldogságra.

9. Király szíve retteg vala, Titkon Bóltseket hívata, Szoroson kérdezi vala Tsillag' támadását, 's így szól vala:

10. Ezentúl már el-menjetek, Szorgalmatosan kérdjétek, A' Gyermekeket keressétek, És mikor őtet meg-lelénditek,

11. Nékem mindjárt hírt tégyetek: Én-is hamar mert el-mégyek, Ajándékot néki vízek, És imádom őtet ti-veletek.

12. Király tanátsán erednek, Tsillag után el-menének;

nének ; Meg-állván tsillag örülnek Böltsek , 's ott egy házba bé-menének ,

13. Gyermek Jésust ó Attyával, Meg-lelék Szűz Máriával, Imádák nagy buzgósággal, Tifztelék drága ajándékokkal.

14. Rajta tsudálkoznak vala, Kik e' dolgot látják vala, Mindenütt ki-hirhedt vala, Gyermek Jésust ditsóítik vala.

15. Angyala éjjel ISTENnek Meg-jelenék a' Böltseknek, Ki ezt mondá: ne menjetek, Héródes Királyhoz fe térjetek.

16. Hazájokba kézülének, Héródeshez sem térének, Más úton el-eredének; És lón, mikor haza érkezének:

17. Imé ISTENnek Angyala Jósefnek jelent álmába, Kelj-fel Jósef hamarjába, És nagy fietséggel indulj útra:

18. A' Gyermeket gyorsasággal Vedd-fel mindjárt ó Annyával, És fuss hamar Égyiptomba, Légy ott, míg meg-mondom, hogy térj vízfza.

19. Nagy haddal mert a' Héródes Keresi a' kis Gyermeket, El-akarja vefztni őtet; Azért hamarfággal vedd-fel őtet.

20. Zuzmaráz és nagy dér vala, Máriát fel-vette vala, Kis Jésus ólében vala, Égyiptomba őtet vitte vala.

21. Szívben Király háborodék, A' Böltsekre boízfzankodék, Hogy tőlök meg-tsúfoltaték; Azért nagy ferege botsáttaték.

22. Tartományát Bethlehemnek Nyargalják a' fok

feregek , És sok gyermekeket ölnek , Hogy Krisztust meg-ölnék közöttük.

23. Sok gyermeket le-vágának , Valamennyit találának ; Hol atyák 's anyák sírának , És nagy keservesen zokogának :

24. Sirván szegények vesződnek , Gyermekéért keseregnek , Hideg földre le-esének , Hólt-elevenen fel-vétetének.

25. Tagjokat ő magzatjoknak Tsókolgatják szép fajoknak ; Tsak magokban meg-nem hálnak , A' kegyetlenségen úgy jajgatnak.

26. UR Jézusért öletének , Mártírságot szenvedének , Mennyeországba vitetének , Örök életben részesülének.

27. Akkor télék-bé a' mondás , Mellyet meg-irt Jérémiás : Magasságban nagy kiáltás Hallaték , zokogás , sívás , rívás.

28. Rákel két fíját síratja , Nintsen ki meg-vígafztalja , Meg-öletett két szép fíja , Kikért ő-magát halni botsáttá.

29. Jósef pedig Máriával Égyiptomban szép Jéussal , Lakának , mi Megtartónkkal , Mind Héródesnek haláláiglan.

30. Jósef azután fel-kele , Názáretbe el-béméne ; UR Krisztus fel-nevekedé , 'Sidóságban prédikálni kezdé.

31. Titkait ő szent Attyának Ki-hirdeté 'Sidóságnak ; Azután mind e' Világnak , Mostan nekünk bűnös fíjainak.

32. Mellyért néki hálát adjunk , És örökké magafztaljuk , Szent Igéjét meg-fogadjuk ; Hogy örökké véle uralkodjunk.

MÁS.

M Á S.

200.) Nóta: *Nékünk születék mennyei Kir:*

MI ditsérjük e' mai szent napon Nagy tiszta szívvel
a' mi URunkat: Uj Esztendőben mi vígadjunk,
Született Jésust mi imádjuk.

2. Mert minékünk a' szép Szűz Mária Az ő szent
Fiját szülé Világra: Uj Esztendőben:

3. Bethlehm városban egy ifállóban, Pofztóba ta-
karván egy kevés szénán: Uj Esztendőben:

4. Angyalok mennyből alá-jövének, Szép Ditséret-
tet ők éneklének: Uj Esztendőben:

5. Ditsőség mennyben az UR ISTENnek, Békeség
légyen földi népeknek: Uj Esztendőben:

6. Im' a' három Bólts Tsillagot láta, És ő szívek-
ben gondolják vala: Uj Esztendőben:

7. Menjünk, keressük, és meg-találjuk, Mennynek
Királyát ajándékozzuk: Uj Esztendőben:

8. Jérusálembe hogy jutnak vala, Héródes Király
kérdézi vala: Uj Esztendőben mi víg:

9. Mit láttatok? Kik néki felelnek: Nagy tsudát,
fényes Tsillagát égnek: Uj Esztendőben:

10. Melly fényesíté Bethlehm' városát, Hol szület-
tetett mennyei Király: Uj Esztendőben:

11. Bethlehm városba mikor érének, UR Jépus előtt
térdre esének: Uj Esztendőben mi víg:

12. Egyik Bólts tiszta szép fár-aranyot, E' nagy Ki-
rállynak ajándékozott: Uj Esztendőben:

13. Máso-

13. Második mutat drága kenetet, Mellyel Jésusnak teste kenetett: Uj Esztendőben mi vígadjunk:

14. Tömjén illatot nagy tisztességgel A' harmadik Bóls nyújta bőséggel: Uj Esztendőben:

15. Más úton hazájokba térének, Miként az Angyal mondá nékiek: Uj Esztendőben:

16. Héródes Király ezenn haragvék, Sok gyermek általa meg-öleték: Uj Esztendőben:

17. Mi-is szenvedjünk az UR Jézusért, Ki magát adá mi bűneinkért: Uj Esztendőben:

18. A' Szent Háromság ditsóíttessék, Az UR ISTENnek hálá adassék, Uj Esztendőben mi vígad:

VIRÁG VASÁRNAPI DITSÉRETEK.

201.)

Ditsóság és ditséret Tenéked, Megváltó Királyunk! Kinek gyermeki szép fereg Monda ékes Énekeket:

2. Izraelnek te vagy Királya, És Dávid Király' Magzatja, Ki Atya ISTEN' Nevében Aldott Király! hozánk jöttél.

3. Mennyországnak szent Serege Mennyégben ditsér tégedet, És e' földön való emberek, És minden teremtett állatid.

4. 'Sidóságnak nagy ferege Pálmákkal jövének elődbe: Azért mi-is Ditséretekkel Jelen vagyunk most előtted.

5. A' 'Sidók néked, kín-vallónak, Adának Ditséretnek

nek jegyét; Mi immár mennybéli Királyunknak Mondunk ékes Énekeket.

6. Azok kedvesek lőnek tenéked; Kellessék mi Ditséretünk-is: Oh kegyelmes Király Krisztus! Kinek minden jók kellenek.

Sz: Ján: Évangy: XXII. Részéből.

^{e 202.)} Nóta: *Mennyből jövőök most bozzátok:*
Orvendezzen már e' Világ, Légyen mindenben vígaság! Mert Krisztus mindenért váltság, Világ' bűnéért orvosság.

2. Halála előtt hat' napra Fel-méne Bétániába: Hol Lázárt fel-támasztotta, Kinek már négy napja vala.

3. Hol a' szent Afzszony Mária, Drága kenettel járúla, Krisztus' lábát mosogatta, És hajával szárazgatta.

4. Onnan fel Jérusálemben Indúla nagy fzelídségben, Szamárt vemhével egyemben Hozata ő feregében.

5. Oh mellý nagy alázatosság Istentől, nagy irgalmaság, Hogy szamáron ül URaság, Kié mind e' fzéles Világ!

6. Zakariás szent Próféta Mert ezt régen meg mondotta: Örülj már Sion' Leánya, Örvendezz nagy vígaságba:

7. Ne félj, mert ímé örömed, A' te Királyod, jó néked, Szamár vemhén telepedett, Mútatván nagy fzelídséget:

8. Véle vagyon Istensége, Mondhatatlan nagy kegyelme, Jóvólta idvezítése: Mert ő mind ezeknek Feje.

9. Elől, utól nagy ferege Szent Lélek' tellyességébe Hosánnát kiált a' mennybe, Dávid Fijának örömbé.

10. Némellyek ruházatjokkal Krisztus' útát méltósággal,

gal, Némellyek hintik ágakkal, Királyt tisztelik azokkal.

11. Kinek bé-meneteliben A' Város lón zendülésben; 'Sidó gyermekek ékesen Idvezlik Kristust mentiben.

12. Mi-is azért Királyunknak, Menjünk elibe UR-unknak, Vigyünk szép Pálma-ágakat, Hitünk' győzedelmes voltát.

13. Ditsőség Atyának mennyben, Mi Királyunknak akképen, Szent Lélekkel egyetemben, Mostan és minden időben.

K R I S T U S ' K I N - S Z E N V E D É - s É R Ő L v a l ó D I T S É R E T E K .

203.)

ATyának böltsesége, bizony Istensége, Kristus Ember fogaték vetsernyének idején; Az ő Tanítványitól hamar el-hagyattaték, 'Sidóknak árúltaték, igen meg-kínzattaték.

2. Első órán UR Jésus Pilátushoz viteték; Hamis tanúságokkal igen bé-vádoltaték; Artzúl és nyakon verék, kötözve viselteték; Szent ortzáját pökdösék, mennynek világosságát.

3. Harmad' órán UR Jésust feszíteni kiálták; Tsúfolván öltözteték őtet bársony ruhába; Ő szent fejét liggaták tövises koronával, Keresztfáját viselé a' nagy kinnak helyére.

4. Hatod' órán UR Jésust keresztfára feszíték: Kínja miatt

miatt szomjúzván, méreggel itattaték: Függvén a' tolvajok közt, hozzájok hasonlítottaték; Egyik ötet káromlja, méltó a' kárhozatra.

5. Kilentz órán UR Jésus e' Világból ki-múlék, Ő szent Attyát kiáltván, lelkét néki ajánlá: Szent oldalát egy Vitéz dárdával meg-öklelé, Föld ottan meg-indúla, a' Nap meg-homályosodék.

6. Kereftfáról le-vévék vetsernyének idején, És meg-erősítették ISTENnek malasztjával: Illyen halált szenvedé életnek reménysége, Ditsőségnek Királya mert halva fekszik vala.

7. Complétának idején koporsóba téteték ISTENnek nemes Teste, életnek reménysége, Kenettel meg-keneték, Irások bé-telének: Légyen emlekezetben Kristus a' te szent halálad.

8. E' szentséges ígéket nagy áhítatossággal Néked Kristus mi mondjuk, kegyes óhajtásokkal, Mint ki érttünk szenvedél olly nagy buzgóságokkal: Légy nekünk vizsgálónk halálunknak óráján.

204.)

M Á S.

Ditséretet mondjunk UR ISTENnek, És ő Fijának Kristusnak, Ki minket szent halálával, Szent vérével meg-válta: Jésus irgalmazz nekünk!

2. Vetsernyénekidején Mikoron Kristus el-árúztaték; Vatsorára jöve a' Júdás, Ki URunkat el-árúlá: Jésus ir:

3. Jésus jövendőt hirdete Véle vatsoráló Tanítványinak: Egy vagyon ti közzületek, Ki ma engemet el-árúl: Jé:

M M 2

4. Júdás

4. Júdás, a' gonofz fősvény kalmár, Békeségre kére mi URunkat; Ó, mint ártatlan Bárány Nem tagadá békeségét Júdástól: Jésus irgalmazz nekünk!

5. Akkor való harmincz pénzen Kriftus 'Sidóknak el-adattaték, Ártatlan: vétetlen a' Kriftus, Kit Júdás 'Sidóknak el-árúla: Jésus irgalmazz nekünk!

6. Pilátus nagy fel-fzóval ezt mondá: Semmi bünt benne nem találok! Kezét vízben meg-mosá, Krisztust 'Sidóknak ki-adá: Jésus irgalmazz nekünk!

7. Gonofz tsalárd hamis 'Sidók Barrabást kéri el-ereszteni; Kriftust hamissan vádolják: Meg-feszítessék, mert bűnös: Jésus irgalmazz nekünk!

8. Tolvaj Barrabás el-ereszteték, Ki méltó vala a' halálra; E' Világnak URát meg-feszíték, Ki miatt halottak támadának: Jésus irgalmazz nekünk!

9. Ditséret, UR ISTEN, tenéked, Ditséret egyetlen-egy Fijadnak, Szent Lélekkal egyetemben, Mind örökkön örökké: Jésus irgalmazz nekünk.

205.) K Y R I E P U E R O R U M.

Irgalmazz nekünk UR ISTEN! Kriftus irgalmazz minékünk! UR ISTEN, irgalmazz minékünk!

Kriftus URunk Engedelmeslőn érettünk mind haláliglan.

2. Irgalmazz nekünk UR ISTEN! Kriftus irgalmazz minékünk! UR ISTEN, irgalmazz minékünk!

Ki jövendőképen meg-mondád: Léfzek te haláloed, óh Halál!

3. Irgalmazz nekünk UR ISTEN! Kriftus irgalmazz

mazz minékünk! UR ISTEN, irgalmazz minékünk!

Ki el-terjesztvén a' Keresztfán kezeidet, Mind e' Világot te hozzád foglalád.

4. Irgalmazz nekünk UR ISTEN! Kristus irgalmazz minékünk! UR ISTEN, irgalmazz minékünk!

Az Élet a' Keresztfán meg-halá; A' pokol pedig- len ottan meg-romla. Irgalmazz; 's a' t.

MÁS. *Az Évangyélisták Irások Szerént.*

206.) A' XXXVI. 'SOLTÁR. Nótáj:

Sirasd-meg Ember bűnödöt, Mellyért Kristus a' földre jött Mennyei ditsőségből; :/: És Emberré lön éret- tünk, 'SKözbenjárónk lön minékünk Attyának jó-ked- véből: Sok kórokat meg-gyógyíta, Halottakat fel-tá- maszta, Míg az időre jutna; Hogy érttünk meg-áldoztat- nék, Terhünk vállára vettetnék, Veretvén Keresztfára.

2. Mert hogy a' Húsvét el-jőne, Kristus fel-vévé mel- léje Tanítványit ezt mondván: :/: Imé az embernek Fija El-árúltatik, 'shalála Léfz' néki a' Keresztfán: A' Simon- nak ő házába Egy Aszfzony kenetet hozza, És azt az URra önté; A' Tanítványok azt feddék, De az Kris- tustól menteték; A' Júdás ezt irigylé:

3. A' Fő-Papokhoz járúla, Hogy a' Kristust el-árúlja, Vön harmintz pénzt ő tőlök. :/: Kristus a' Húsvéti Bárányt Tanítványival egyaránt Meg-évé, és előttök Szerzé ő Testámentomát, Hogy meg-emplítség halálát, És lábo- kat meg-mosá, Példázván hív szzeretetét; Hogy el-fog- ják hagyni őtet Önékiek meg-mondá.

4. Fel-méne az Olaj-hegyre, Ott rettegéssel könyörge, Mondván: Oh vígyázzatok! :/: És egy kő hajításnyira Tőlökél-méne, és monda: Atyám! hozzád kiáltok: Tőlem e' pohár múljék-el: Mert lám te bírsz mindenekkel; De akaratod légyen: És így háromszor könyörgött, Ismét Tanítványihoz jött, Kik mind aluttak szörnyen.

5. Monda nékik: Mit aluftok? Az óra el-jött látjátok, Hogy az Embernek Fija :/: A' bűnösöknek kezében Adatik, azért fel-keljen Ki-ki imádkozásra: Hogy még szólna, Júdás juta, Nagy Sereget véle hoza Fegyverekkel, botokkal; Az áruló jegyet adta, Hogy a' kit ő meg-tsókolna, Azt fognák bátorsággal.

6. Jésus mindeneket tudván, Eleikbe méne bátran, 'S monda nékik kegyesen: :/: Kit kerestek fegyverrel ti? Jésust! minden azt feleli: És le-esének szörnyen: Júdás őtet meg-tsókolá, És a' Sereg meg-ragadá, 'S meg-kötözé dőhösen: Péter ki-rántá fegyverét, Málkusnak el-vágá fülét, Jésus szólítá menten:

7. Tedd helyére te szablyádat, Meg-kell innom poháromat: A' szolgát meg-gyógyítá. :/: A' fereg őtet Anáshoz El-vivé, és Kajafáshoz, Meg-kötözve és fogva: Péter-is bé-méne halkal, Meg-esmérteté, 's azonnal Háromszor tagadást tön. Jésust kérdezi a' Püspök: Hamis tanúkat keresnek, Hogy kárhoztatnák mentön.

8. Nem felel Krístus őnékik; A' Fő-Paptól-is kérdezik: Mit felel sz mind ezekre? :/: Az Istenre kénfzerítlek, Te vagy-é ő Fija, mondd-meg! Jésus bátran felele:

felele: Én vagyok, és ti ezután Az Embernek Fiját nyilván Meg-látjátok felhőkben Attyának jobbjáról jöni: Kezdé a' Fő-Pap szaggatni Ruháját nagy-hirtelen,

9. Mondván: Im'ti hallottátok Hogy káromlást tőn: Mit vártok? Mondának: Meg-kell halni! :/: És ortzáját meg-pökdösék, Kegyetlenül artzúl verék, 'S kezdék szidni, gúnyolni; Szent ortzáját bé-boríták, És ököllet meg-tsapdosák, Mondván: Ki üte téged? A'Sereg reggelre kelvén, Kérdezek Jésust fokképen; Minden ellene gerjed!

¶ 10. Pilátusnak adák menten, Melly dolgot Júdás meg-értvén, Kezdé dolgát meg-bánni: :/: Pénzét Papoknak meg-adá, Igen vétkeztem azt mondá, Bűne kezdé fúrdálni; Magát fel-akasztá szörnyen: Papok tanátskoznak ezenn, Hogy a' pénz hová keljen: Fazekas földét meg-vévék, Holjövevény temetkezének, Mint az Irás szólt régen.

11. Hogy Pilátus előtt volna, Illy szókkal vádolják vala: A' népet el-hiteti, :/: Tiltja a' Tsászfár' adaját, És nyilván mondja ő-magát ISTEN' Fijának lenni. Pilátus őtet kérdezi; De Krifus nem felel néki, Pilátus ezt tsudálván: Jésust Héródeshez küldi, És ezt Héródes örüli, Mert tsudát látni kíván:

12. De Jésus nem felel itt-is, Tsúfolja őt' Héródes-is, 'S Pilátusnak meg-küldé: :/: Pilátus 'Sidóknak monda: Ezt a' Héródes-is látta, 'S ártatlannak ítelé: Imé szokások tinéktek, Hogy egy foglyot el-ereszszék, Im' Jé-sust botsátom-el. Fel-kiálta mind a' Sereg: A' Jé-sus feszíttessék-meg! Barrabást botsássad-el.

13. Jésust

13. Jésust meg-oftoroztatá Pilátus, 's 'Sidóknak adá, Jésus vala bársonyban: :/: Tőviskoronát fonának, Mellyet fejébe nyomának, Náddal verék azonban: És őt' Királynak kőszönték, Tsúfolák, és meg-pőkdősék, Ártatlan fejét verék; Pilátus monda: lássátok, Ez Ember, kit vádoltatok, Én bünt benne nem lelék.

14. A' 'Sidó Sereg kiáltja: Feszítsd, feszítsd Keresztfára! Ugy léfsz' Tsászár' barátja: :/: Pilátus hogy e' szót hallá, Kriisztust kezekbe botsátá, 'S kezét vízzel meg-mosá: A' Barrabást el-ereszté; Jésust Keresztre ítélé, Hamis kívánságokra: Ruhájába öltözteték, Nagy kiáltással ki-vivék, Vállán a' nagy Keresztfa.

15. Hogy véle elki-menének, Egy Simont kényszerítének, Hogy a' Keresztet vinné: :/: Sok Afzfzony népek, 's Férjfiak Keservesen siránkoznak, Kikhez Jésus térüle, Mondván: rajtam ne sirjatok, Magatokat sirassátok, És ti gyermekiteket; Mert még ezután mondjátok: Bóldogok a' magtalanok, Látván ellenségteket.

16. Jutván a' kaponya helyre, Két gonosztévőt ő-véle Együtt meg-feszítének, :/: Jobbja és bal-keze felől, Mint a' Próféta szólt erről; Jésustól illy szók lőnek: Atyám botsáss-meg nékiek, Mert nem tudják, mit mívelnek! Pilátus jegyzést ira, 'Sidó, Görög, Deák, Nyelven: JÉ-SUSKIRÁLY 'SIDO NÉPEN: Papi rendezt bofszúllá.

17. Mihelyt Jésust meg-feszíték, Ő ruhája meg-oftatték Sorssal az őrzők között; :/: Hogy Jésus Annyát ott látá, És Jánost, Annyának mondá: Afzfzony, ez, fjad nekéd;

néked; A' Tanítványnak-is szóla: Te Anyád ez, mátfól-fogva, Kit a' János hozzá vön. A' Fő-Papok tsúfolódnak, És fokban káromlást szólnek, Ez-é, a' ki tsudát tön?

18. Hogyha ISTEEN' Fija vagy te, A' kerefszfáról most szállj-le: A' Latrok-is így tőnek; :/: Kiknek az egyik megtérvén, Krifust igaznak esmérvén, Monda: Emlekez-zél-meg Rólam, ha jutsz Országodba; Ma velem lélsz, Krifus monda, A' szent Paraditsomban, Setét lón hat óra után, Az UR Krifus kilentz órán Így kiálta kínjában:

19. ÉN ISTEENEM! én ISTEENEM! Miért hagyál-el így engem'? 'S etzet adaték innya, :/: Mellyet hogy kóftola, monda: Bé-tölt az idvesség' dolga, És fejét le-botsátta: Én Atyám! te kezeiben Ajánlom lelkemet mennyben, Ezt fel-szóval kiáltá: És így lelkét ki-botsátá; 'S a' Templomnak superlátja Ottan ketté hasada:

20. Föld indúla, szakadoznak Kősziklák, koporsók nyílnak: A' Hadnagy Vitézivel :/: Mond: ez Ember bizonyára Igaz ISTEEN' Fija vala, Vervén melyeket kézzel. A' Latrok' tsontját meg-ronták, Meg-hólt Jésusét nem bánták, Oldalát egy lyukasztá, Mellyből vér és viz tsordúla, A' ki látta, bizonyítja, Mint régen meg-vólt írva.

21. Estve-felé Jósef jöve, Krifus Teste' temetésre, A' Kerefsztről le-vévé: :/: Nikódémus jöve ofztán, Aloest és Mirhát hozván, Mellyel Jésust meg-kené: Bé-takarák tífzta gyóltsban, És helyheték koporsóban, Melly kőből vólt vágatván; Mellybe, hogy Jésust bé-tévék, Arra nagy kő emelteték, És el-menének onnan.

22. És hogy 'Sidók harmad' napig A' koporsót őrizte-
tik, Fel-támad Kriftus URunk; :/: Hogy minket hívekké
tenne, És országába bé-vinne, 'S ő lenne boldogságunk;
Azért illik, hogy őrvendjünk, Mert Kriftus mi idvesség-
günk, És mi diadalmunk lön: Érttünk bűnön és halálon,
Őrdögön és örök poklon Illy nagy győzedelmet von.

23. Ditséret légyen ISTENnek, Ki szent Fiját bűnő-
főknek El-botsátotta testben: :/: Ki érttünk méne
halálra; De harmad' nap' fel-támada, Angyal bizony-
ság ebben: Ditséret Jésus Kriftusnak Mondassék,
mi Megváltónknak, Ki most ül ditsőségben: Ditsé-
ret a' Szent Léleknek, Mi kegyes Meg-szentelőknek,
Most, és örökké, Amen.

207.) A Z O N R O L: *Azon Nótára:*

A' Mi URunk Jésus Kriftus Mint szenvedé mi éret-
tünk, És fel-támada nekünk: :/: Jer értsük-meg
Keresztyének, És ISTENnek nagy irgalmát Tekintsük-
meg jóvóltát. A' bűnnek ő undokságát, Az őrdögnek-
is hatalmát, Pokol' keserves kínját, Gondoljuk nehéz
igáját: Adjunk hálát az ISTENnek, És Megszabadítónknak.

2. Meg-irták Évángyélifák, Mint Kriftus a' Júdás ál-
tal Szembe szálla Halállal. :/: A' Papi Fejedelmeknek,
Harmintz ezüst pénz' kedvéért, Mint el-adáték, árért.
A' fegyveres Vitézektől, Viteték kötve latroktól A'
Kaj-fás Fő-Paphoz, Kinél valának bé-gyűlvén A' tör-
venytudó Fő-népek, És a' meg-aggött Vének.

3. Ott ő ellene egy szívből, Hamis tanúkat állatni

Akará-

Akarának álnokúl: :/: Ebben függ minden szándékjok, Hogy Kríftust meg-fefzítthessék, És földről el-vezthessék. Nem találhatnak ellene Semmi erős bizonyágot, Kin dühösen zúgódnak, És kiáltják káromlónak, Halálra méltó bűnösnek, Sok ördöggel tellyesnek.

4. Ártatlan Kríftus' ortzáját, Némellyek undok nyálakkal Rútitják, pökdöséssel: :/: Némellyek tsapdosásokkal Illetik, tsúf-befzédekkel, Sanyargatják vefzfödkkel. Látván e' dolgot szent Péter, Meg-gyözetik félelemtől, Nem szakad-el Kríftustól, Kit meg-tagada háromszor; Keserves firást bűnéről Azután tön vétkéről.

5. Pilátus a' Kríftust kérdi: Mondd-meg most nekem, ha te vagy A' 'Sidóknak Királyja? :/: És semmi bűnt a' Kríftusban Halálra valót nem lelvén, Meg-mosá kezét vízben: Ártatlan vagyok, ezt mondá, Ez igaz Ember' vérétől; Lássátok, mit míveltek! A' község így kiált, mondván: Az ő vére legyen rajtunk, És a' mi fíjainkon!

6. Meg-ostorozván a' Kríftust, Adja Vitézek' kezében, Kik kínoznák testében: :/: Azok tsúfolják URunkat, Vetkeztetik ruhájából, Fejét verik nád-szállal; Fel-fefzíték Keresztfára; Keserű mérget etzettel Adának néki innya; Ruhájával osztozának; Ezt irák feje felibe: EZ A' 'SIDOK' KIRÁLYA.

7. Sok boszfúságos rútfzókkal, Szidalmazták káromlással, Ezt mondják tsúf-befzéddel: :/: Te vagy-é a' ki el-rontod Az ISTENnek nagy Templomát, És harmad' nap' fel-rakod? Most segéld-meg te-magadat, Ha ISTENnek

egy Fija vagy, 'S Izrael' Királyja vagy, Szálljaláa' Kereszt-fáról, És mi-is hiszünk tenéked, Oltalmazd-meg magadat.

8. De lám a' Kríztus szenvedvén, Nagy fetétség mind e' földön Támada minden helyen, :/: Hat órától-fogva dellyest, Mind egész kilentz óráig Éjnek fetétsége lön. Akkoron Jésus fel-fzóval Kíalta Attyához, mondván: **ÉN ISTENEM! ISTENEM!** Miért hagyál-el engemet? Hogy e' szókat így meg-mondá, Szent Lelkét ki-botsátá.

9. A' Teremtő Kríztus' kínját Teremtett állatok lá-ták: Mert ím' lőnek nagy tsudák: :/: A' Templomnak el-rekesztő Tarka kárpítja két részre Hirtelen el-fzaka-da; A' föld reszketvén indúla; A' kősziklák repedének; A' koporsók nyílnak, És holt Szentek támadának, Kik a' szent Városban menvén Sokaknak jelenének.

10. A' Hadnagy ő szolgáival, Ésa' több néppel egyem-ben, Igen rettene, mondván: :/: Bizony ez, kit meg-feszíténk **AZ ISTENNEK Fija** vala; De mi nem hittünk abba. A' Jósef Kríztusnak testét Szép gyólt-sba bé-takar-gatá, 'S koporsóba fekteté: Kit Pilátus petsételni Pa-rantsola, harmad napig Vitézekkel őrzetni.

11. Harmad' napon a' Máriák Kríztust keresik a' kert-ben, Koporsóhoz ki-menvén: :/: Az Angyaltól tanít-tatnak, Hogy az élő't ne keressék A' több meg-hóltak között. Ezek onnan vízfza-térvén, És Jérusálembé menvén, Láták Kríztust jelenvén: Kit imádának rettenvén; Kiknek Kríztus, ne félnének, Hagyá, hogy meg-térnének.

12. **AZ ISTEN** nagy irgalmából Szent Fiját küldé
mennység-

mennyégből, Bűnösökért váltságúl: :/: Oh melly nagy szerelme innét Hozzánk jelenék ISTENNEK, Mint mi kegyes Atyánknak! Ki a' bűnbe esett embert, Vétkektől meg-dőglött bűnöst, Órdögöt terheltt adóst Meg-száná, rende le Orvost, Ki által lenne gyógyulás, És bűnből szabadulás.

13. Az Atya érttünk szent Fiját, A' Fiú-is önnön-magát Adá, mint váltság' árrát: :/: Sem égben, sem pedig földön Nem vala mi bűneinkért Ki eleget tehessen: Mert a' bűnnek undoksága, Mi esetünknek rútsága, Végetlen nagy kínokra Minket kötelezett vala Mivelhogy ISTENT haragra Fel-indítottuk vala.

14. No azért mi ISTENünknek Adjunk nagy hálát Atyánknak, Köszönjük a' Kriftusnak: :/: Hogy bűnünket el-törölte, És az órdögöt meg-győzte, Ó Attyát engesztelte; Szent vérét érttünk ontotta, Igazságát ránk ruházta, Lelkét belénk óltotta: És magának örökségül Megszentelt, hogy életünkben Néki szolgáljunk hitből.

208.) Nóta: *Mennyből jövök most hozzátok:*

NO földnek minden népei, Égnek ditsóultt Seregi, Emberek 's minden állatok Jertek ide, hol kik vagytok!

2. Én vagyok az ISTEN' Fija, Kit Atya újjal mutatá, Amaz áldott szent Meffiás, Ki által lett a' meg-váltás.

3. Mi az oka hát, e' Világ Hogy engem' így üldöz és vág? Illyen háládatlanságot, Földön, Mennyen hol ki' látott?

4. Én vagyok-é gonosztévő, ISTEN' szent Neve' ká-

romló? Illyen ifzonyú kínokra Világ mint sententziáza!

5. Nintsen fenki immár fohon, Ki igaz mellé támadjon: Illyen méltatlan fogságot Hogy' kell szenvednem, kínokot?

6. Az én szerelmes emberem, Ki nékem ette kenyerem', Az én kedves Tanítványom, Im' mint lön tsalárd árulóm!

7. Én barátim kik vóltanak, Pártot útvén el-hagytanak; Az önnön fáját nemzetim, Lettenek nékem gyilkosim.

8. Minden, kifzáját táthatja, Nevemet pöki, káromlja: Környúl-fogott sok nyavalya, Kínomat fenki nem fánja.

9. Nofza Emberek 's Angyalok, Kik eget 's földet lakjátok! Szemléljetek-meg engemet, Ha ki látott illy vert embert?

10. Nints emberi ábrázatom, Rakva fekélyekkel tagom, Nintsen helyén tsak egy tsontom, Azt mívelte szörnyű kínom.

11. Oh Ádám' bűnös fiai! Hogy nem tudtok engem' fzanai, Kínomat hogy' nézhetitek, Hogy nem csik-meg szívetek?

12. Sir én rajtam a' hegy és völgy, Meg-indúlt helyéből a' föld, Kősziklák meg-repedeznek, E' szörnyű dolgon rettegnek.

13. A' Nap és Hóld engem' firat, Nem szenvedheti kínomat, Ortzáját homály bé-fogta, Teremtőjét az-is fánja.

14. Sirnak a' fényes Tsillagok, Mert szenved Teremtő URok; Vagyon félyyel bolyongások, Mert nintsen vígafztálójok.

15. Oh

15. Oh kemény szívű emberek! De ti még-is mit mí-
veltek? Az ég és föld engem' mint fán; Tsak az em-
ber háládatlan.

16. Atyám, ne rejtse el ortzádat; Hogy' nem szá-
nod-meg Fijadat? Ne süllyosítsd ostorodat; Inkább
kőnyebbítsd kínomat:

17. Lám te hozzád éjjel nappal Kiáltok teli torokkal;
Szánj-meg ennyi kérésemre, Ne hagyj-el szintén ennyire!

18. Nints-é más út immár soha E' Világ' meg-váltá-
fára! Hogy adod Fijad' halálra, E' szörnyű baj-viadalra?

19. Jelentsd-meg szívednek titkát: Ha meg-kell in-
nom e' pohárt, Nem tartok ellent, jól tudod; Légyen
te szent akaratom.

20. Mindazáltal kérlek arra Viselj gondot szent Fijadra,
Nyújtsd-ki mennyből kezeidet, Néked ajánlom lelkemet.

A' Krisztusnak a' Keresztján lett Hét Szavaiból.

209.) Nóta: *Mi kegyes Atyánk böltseségnek:*

PAraditsomnak te szép Élő-fája, Oh kegyes Jé-
sus I-
STENnek Báránya! Te vagy lelkünknek igaz Megváltó-
tója, Szabadítója.

2. Érttünk egyedül szörnyű kínt szenvedél, Meg-fe-
szítettvén töviset viselél, Mi bűneinkért véreddel fize-
tél, 'S meg-öltetél.

3. Tsudánkra vagynak te szép gyümöltseid, Nagy
kínaid közt való szent beszédid, Kiket Keresztről szó-
lál, jó mondásid, Hét szép szavaid:

4. Első szódban így könyörgél I-
STENnek: Atyám!
botsásd-

botsásd-meg bűnöket ezeknek : Mert nem tudják ők most mit tselekefznek, Kegyetlenkednek.

5. Lőn második szód a' szegény Tolvajhoz, Bűnén kesergő 's törődő Latorhoz, Mondván: velem lélsz ma Paraditsomban, Szent országomban.

6. Késerves szívű szentséges Anyádnak Harmadik szódat nyújtád Máriának, És ugyan akkor szólál szent Jánosnak, Mondván azoknak:

7. Imhol az Anyád kedves Tanítványom! Imhol a' fíjad, Afzfzony, már ajánlom, Tútorúl néked a' szent Jánost hagyom, Kegyesen adom.

8. Ártatlan Bárány, nagy epeségedben, Negyed' szód ez lőn nagy kísértettedben: ÉN ISTENEM, én ISTENEM! ígyemben Miért hagyál-el?

9. Jövendőlések mind bé-tellyesedvén, És minden dolgok már el-végeztetvén, Mondád ötödször: szomjúhozom igen! Szíved epedvén.

10. Így tellyesedék Dávidnak mondása: Etzetnek és méregnek kóftolása Szenvedésednek keserű pohára Lőn, meg-ivása.

11. Mikoron, URam, el-vévéd a' mérget, Ottan hatodszor mondál ilyen ígét: Bé-tellyesedett és el-vegeztetett Váltságnak dolga.

12. Reád érkezvén a' szomorú halál, Hetedszer illy szót, Imádságot mondál: Atyám, kezedbe ajánlom lelkemet, Én életemet!

13. Édes Jésusunk szenteld-meg lelkünket; Hogy mi-is meg-

is meg-engedhessük bűnőket Mindeneknek, kik ellenünk vétettek, És el-estenek.

14. Adjad, hogy mi-is érttek könyörögjünk, Téged követvén szívből esedezzünk; Hogy fok Szentekkel te hozzád mehessünk, Idvezülhessünk.

15. És mint a' Tolvajt innét országodba, Ugy minket-is vigy te bődogságodba: És míg itt élünk, végy tútorságodba, Szent óltalmadba.

16. A' pallya-futást mi-is el-végezvén, Lelkünket ajánlhassuk szent kezedben: Mint meg-váltattak, mondhassuk nagy-szépen Éltünk végében:

17. Hálá legyen a' mennybéli ISTENnek, Ki Meg-váltója lón bűnös embernek, És meg-szerzője szent békeségünknek, Idvességünknek!

210.) Nóta: *A' Pünkösztnek jeles napj:*

TSudálatos nagy bőltesség, Hogy ISTEN az emberen Könyörüle bűnösöken: Ditséret ISTENnek.

2. Teremtés előtt jól látá, Hogy tőle el-hasonlanék Az Ember, és el-kárhoznék: Ditsér:

3. Orvosságot azért szerze, Kivel az ember élhetne, És magában el-ne veszne: Ditsér:

4. Fiját az ISTEN válafztá, Szerelméből érttünk adá, Közzénk ötet el-botsátá: Ditsér:

5. Mennyei kintsét bé-zárlá, És hatalmát néki adá, Nékünk ötet úgy ajánlá: Ditsér:

6. Végezé ezt az UR ISTEN, Fiját hogy emberi testben Óltóztetné, mint fegyverbén: Ditsér:

7. Kezes lévén emberekért, Ó tenne elég fizetést Embereknek váltságokért: Ditséret Is:

8. A' fizetés ím' így lenne, Hogy örök kint ő fzenvedne, Bünt és halált el-vefztene: Ditsér:

9. Ó mindent meg-újítana, Helyére és mindent hozna, Kit Ádám el-vefztett vala: Ditsér:

10. Bajt víjna törvény' átkával, Bünnel és a' kárhozattal, ISTENnek nagy haragjával: Ditsér:

11. Meg-gyözné és el-rontaná A' bünt, halált letapodná, Poklot-is el-kárhoztatná: Ditsér:

12. El-jöve azért a' testben Krifus érettünk öltözvén, És értünk meg-feszítettvén: Ditsér:

13. Örök halált, kint fzenvede, Törvénynek átkát el-törlé, Haragtól minket meg-mente: Ditsér:

14. Annyira testben kízzaték, Ép semmi bennem tetfzék; De tsontja meg-nem törték: Ditsér:

15. Meg-taglák és meg-faggatták, Meg-pökdősék és tsúfolák, Szörnyen őt' meg-ostorozák: Ditsér:

16. E' Világ' bünei 'földja, Mint a' vizeknek fokfága, Az ő fejére borúla: Ditséret:

17. Mint a' tserép, úgy el-fzáradt; Haragnak tüze szent testét El-fzárasztotta tagjait: Ditsér:

18. Nintsen ábrázat ő rajta; Mint féreg taglás' miatta, Fetreng a' fok nyavalyába: Ditsér:

19. A' büntetésnek foksága, Büneink' számtalan volta, Törvénynek nagy fálllyossága: Ditsér:

20. Így fizeté-meg érettünk Adósságinkat az UR-nak:

nak: Így adá-meg váltságunkat: Ditséret Istennek.

21. Kínjával és halálával A' bünt, poklot, törvény' átkát El-rontá a' kárhozatot: Dits:

22. Hogy minékünk békeséget Istennél gazdag kegyelmet, És szerezne szép mentséget: Dits:

23. Hatalma már az őrdögnek Nintsen mi rajtunk, a' bűnnek, Pokolnak és kárhozatnak: Dits:

24. Az Istennek békeségben, Mi Atyánknak szerelmében Vagyunk immár jó kedvében: Ditsér:

25. Nem félünk a' kárhozattól, Nem rettegünk a' fok büntől, És femmi ellenséginktől: Ditsér:

26. Diadalmat mert Kríftusban Vettünk immár mi ezeken: Örül mi lelkünk Istenben: Ditsér:

27. Tsúfoljuk mi-is a' halált, Tsúfoljuk a' bünt, a' poklot; Miénk, el-hiddjük, a' Kríftus: Ditsér:

28. Azért halála Kríftusnak Lón el-rontása pokolnak, Bűnnek, az örök halálnak: Dits:

29. Kríftussal együtt meg-hóltunk, Együtt véle meg-felűltünk, Hogy együtt véle már éljünk: Dits:

30. Az ő halála creje Immár el-hatott lelkünkre, Diadalmunk hogy így lenne: Ditsér:

31. Fel-támadása Kríftusnak Éleztése lón hóltaknak, És szabadság a' híveknek: Ditsér:

32. Mert meg-hozá életünket, Meg-igazíta így minket, És fel-támasztá lelkünket: Ditsér:

33. Igazsága és élete, Minden érdeme, creje El-hatott már mi lelkünkre: Ditsér:

34. Bofzfzontsuk a' bünt, tsúfoljuk: Haláltól már mi ne féljünk; Mert nints fülánkja jól tudjuk: Ditsér:

35. Bizonnyal immár Krisztusban Fel-támadtunk mi URunkban, Uralkodunk országában: Ditsér:

36. Lelkünk fel-tamad a' bünből; Bizony, testünk is a' porból Fel-tamad már a' fok kínból: Ditsér:

37. Örökké együtt URunkkal Uralkodunk a' Krisztussal, És élünk nagy vígasággal: Ditsér:

38. Ditséret Atya ISTENnek, Ó egyetlen-egy Fijának, Ditséret a' Szent Léleknek, Egy bizony ISTENnek.

211.) Nóta: *Parantsolá az Augustus Tsá:*

MAgas hegyén ím' az Olaj-fáknak Imádságot tévék szent Atyámnak: Hogyha volna lehetsége annak, Szörnyüése távoznék kínomnak.

2. Jóllehet a' lélek a' kínra gyors, És ismétlen a' test gyarlóságos; Légyen, Atyám! nálad méltóságos Halálom, híveknek használatos.

3. Mindazáltal az én kívánságom' Ne tedd, Atyám! az én akaratom'; Légyen inkább te szent akaratom, Tessék-meg mindenben kívánságod.

4. Az én lelkem vagyon szomorúan Tellyességgel mind a' haláliglan, Én Atyámnak akaratjáiglan, Keresztfának az ő kínjáiglan.

5. Légyetek itt velem vígyázzatok, A' sereget majdan meg-látjátok; Környül-vésznek engem' nagyfok 'Sidók; 'S ti fejenként én tőlem el-futtok.

6. Én pediglen mégyek a' halálra, Szent Atyámnak ked-

nak kedves áldozatra; A' meg-romlott népnek vált-fágára, És híveknek nagy bődögságokra.

7. Fejenként itt azért vígyázzatok, És szüntelen ti imádkozzatok, En Atyámhoz fel-fohászkozzatok, Kísértetbe hogy ti ne jussatok.

8. A' hitetlen 'Sidóknak serege, Melly Jésusra mindenkoron töre, És ellene bozfszúképen szóla, Halálakor a' hitbe nem szálla.

9. Imé látjuk, úgymond, mi közöttünk, Semmi színe nem láttaték tőlünk, Ékessége nem lön mi közöttünk, Betsületi nem vala mi tőlünk:

10. De ez, a' ki bűnünket el-vette, És érettünk egyedül szenvedede, Ki mennyégből Attyától le-jöve; Mellyet a' 'Sidó nép nem betsüle:

11. És mi érttünk meg-sebesítették; Betegségünk tőle viselteték: Mi fokságos bűnünkért vereték; Halálával bűnünk el-véteték.

12. Mert ő reá Attyának haragja Nagy fokságos bűneinkért szálla; Kinek minket meg-válta halála, El-véteték a' bűnek ő 'földja.

13. Meg-rontaték ördögnek hatalma, A' pokolnak keserves nagy kínja: Mert Halálnak el-jöve halála, Kiről régen a' Próféta szóla.

14. Mind fejenként kik velem valának, Én barátim engem' el-hagyának, Tanítványim tőlem el-ofzlának; A' tsalárdok reám támadának.

15. Nagy-hirtelen engem' el-árúla, Kit leg-fellyebb

én fzeretek vala; A' ki nékem fő fáfárom vala, A' 'Sidóknak kezekbe az ada.

16. És a' 'Sidók meg-tsúfolván igen, Rettenetes szemmel reám nézvén, Nagy kegyetlen vereséggel vervén, Keserves nevetséggel nevetvén.

17. Barrabásnak szabadság adaték, Tolvajságban a' ki találtaték; Az ő tőlök ott el-erésztteték, Ki halálra méltónak tartaték.

18. Én keserves nagy kín-vallásomban, Szenvedtemben való szomjúságban Itatának engemet etzetel, Étetének keserű méreggel.

19. Légyen nekik az ő lakodalmok Veszedelmek és örök romlások, Büntetések és botránkozások, Kiknek nem lön femmi bizodalmok.

20. Mikor Jésus a' kerezfán vala, E' földön lön akkor ilyen tsuda: Meg-szakada a' Templom' kárpitja, És mind az egész föld meg-indúla:

21. A' kősziklák meg-hasadozának, A' koporsók meg-nyilatkozának, Sok hóltt testek kikkől ki-jövének, És fokaknak ott meg-jelenének.

22. A' Nap 's az Ég meg-homályosodék, És e' földön fetétség láttaték, A' melly kilentz óráig tartaték; Ezenn nagy-fok ember tsudálkozáék.

23. A' Tolvaj-is a' kerezfán vala, Bűne fzerént fel-tézetett vala, UR Jésushoz fel-szóval kiálta, Illyen szóval imádkozik vala:

24. Menvén, URam, a' te országodba, Szent Atyád-hoz ma-

hoz magas mennyországba, Rólam, kérlek, légy emlekezetben, Híveidnek szerzett ditsőségben.

25. A' kegyelmes Jésus nem kegyetlen, Bizonyítja ilyen beszédében, Azt ígérte Tolvajnak kegyesen: Ma velem lélsz a' fényes Egekben.

26. Mi-is néki könyörögjünk mostan, Vigyen minket a' Paraditsomban, Szent Attyának drága hajlékában, Régtől-fogván meg-szerzett fok jókban.

27. Én tenéked, el-választott szőlőm, Gyökeredet nagy-jó helyen szerzem, Azt jó idő-korban el-plántálám, Állapotod' nagy-jó helyen hagyám.

28. Te pediglen hamar el-változál, És nagy keserűsége fordulál; Mert magadban igen meg-hasonlál, És semmi hasznot nékem nem hozál.

29. Lám te benned fokot sérénykedém, És te benned én meg-feszítettém, Magas fára és fel-emeltetém; Ezt te tőled büntelen szenvedém.

30. Mindenható Atya UR ISTENNEK, A' meg-feszült UR Jésus Kristusnak, Hozzánk küldött Szent Lélek ISTENNEK, Nagy ditsőség a' Szent Háromságnak.

212.) Nóta: *Mennyből jövök most hozzátok:*

Ditsérd lelkem ISTENedet, Ki úgy szeretett tégedet, Hogy szent Fija kint szenvedett, Éretted meg-feszítettetted.

2. Keresztfán bűnödért hala, Ó szent vérével áldozta, Halál' töriből oldozta, Pokoltól meg-f szabadíta.

3. Mert az ISTEN ötet tévé, Ki bűnt nem tett vala bűnné;

bünné; Hogy mi lennénk ő általa Az Istennek igazsága: 2Kór. 5: 21.

4. Nem tetfzett néki formája, És ékes ábrázolatja; Tes-tét vereségnek adta, Gyalázattól el-nem vonta: Ésa. 53: 2.

5. Emberek között nem kedves, Meg-vettetett és beteges, Sok kínokkal rettenetes, Szörnyű fájdal-makkal tellyes: 21.

6. Olly'lett, mint ki előtt magát Ember el-rejti ortzáját: Mert semminek ítéltetett, Tsúf-befzéddel illettetett: 22.

7. Azt alították jóllehet, Hogy Istenből meg-vere-tett; De a' mi betegséginket Ő viselte férelminket: 23.

8. Midőn meg-ostoroztatott A' mi fok álnokságinkért; Meg-rontatott bűneinkért; Sebeivel meggyógyított: 24.

9. Mi, mint juhok, el-fzéledtünk, Ki-ki után el-tévedtünk; Büntetését bűneinknek, Szenvedte nagy vétkeinknek: 25.

10. Noha ő nem tselekedett Semminémű hitlenséget, Ál-nokság szájában nem volt, Bűn benne nem találtatott: 26.

11. Mint a' bárány ollyanná lett, Melly mézfár-fzékre vitetett: 'S mint juh ötet nyírók előtt Meg-némült, 's szája veszteglött: 27.

12. Érettünk káromoltatott, Szörnyű méreggel ita-tott, Szörnyen meg-ostoroztatott, Ruhája forsra ofztatott: Mát. 27: 26-31, 34, 35.

13. És veréjtékezett vérrel, Koronáztatott tövissel, Által-veretett dárdával; Igy kiált-fel nagy fel-fzóval:

14. Én Istenem! én Istenem! Miért hogy el-ha-gyál en-

gyál engem? Kezedbe ajánlom lelkem! Markodba téfzem életem: *Márk. 15: ̣. 34.*

213.)

Azon Nótára.

OH ártatlanság' Báránya, E' Világnak ki vagy árra,
Megtartója, táplálója, Idvez légy Egek' Királya!

2. Hogy' érdemlettük ezt tőled, Hogy mi értünk ezt fel-végyed, Hogy szent tested vereséget Szenvedjen ennyi sérelmet.

3. Szent ortzád hogy pökdöstessék, Undok nyálakkal festessék, Tsapdostassék, rúttassék, A' latroktól tsúfoltassék?

4. Tiszta ártatlanság lévén, Káromlónak mondnak szintén; De te még-is tsak vesztegledsz, Illy' hamisfágra nem felelsz.

5. Mivelhogy ISTEEN' Fijának Mondod magad' Messiásnak; Azért mondnak káromlónak, Nem hisznek tégedet annak.

6. Oh háládatlan 'Sidóság! Igy bánfsz véle, ki igazság, Merő szentség 's ártatlanság, Tisztaságos világosság.

7. Idvez légy azért Jésusunk, Édes Megváltó Krifusunk, Mi Orvosunk, Fő Doktorunk, Meg-szabadító Királyunk!

H U S V É T I D I T S É R E T E K.

e^{214.})

Introitus.

ORülj és örvendezz Keresztyéneknek Gyülekezete:
Ditséret UR ISTEEN tenéked.

2. Mert a' Jésus ki áldozék te éretted : Ditséret:
3. Fel-támadott, mint meg-mondta: Ditsér:
4. Kérjük őtet igaz hitből, tiszta szívvel: Ditsér:
5. Idvezítő Kriftus, Szűz Máriának szent Fija, Engedj nekünk tisztességedre való életet.
6. Mert téged' illet minden tisztesség, UR ISTEN!
Ki halottaidból fel-támadál, Kegyelmes Király.
7. Hifzünk tégedet Szűz Máriának Fijának, És nagy halált a' 'Sidóktól szenvedettnek lenni.
8. Minden bűneinkért szenvedél Kriftus; Azért néked mindenkoron hálákat adunk.
9. Tarts-meg minket UR Jésus az igaz hitben.

215.)

M Á S.

KRiftus fel-támada, Ki érttünk meg-hólt vala, Mi bűnünkért kint valla, Minket meg-igazíta: Kérünk téged', mi URunk Jésus Kriftus, irgalmazz nekünk!

2. Egy Ádámnak vétkéért, Engedetlenségéért, Az alma meg-ételért, Örök halált érdemlénk: Kérünk:
3. Ott el-vefze szentségünk, És ártatlan életünk, Isteni böltsességünk, És minden igazságunk: Kér:
4. Természetünk meg-romla, Szépségünk meg-rútúla; Nagy bűnért reánk szálla ISTENnek nagy haragja: Kér:
5. Ki-üzeténk a' kertből, Tisztességnek helyéből; Ki-esénk az épségből Az ISTENnek kedvéből: Kér:
6. Mennyország bé-zárlaték; Ádám földre vetteték, Hogy ő ott veréjteznek, Ekképen kenyért ennék, Kér:
7. De irgalmas az ISTEN, Bölts, hatalmas mindenben,

Módot

Módot lele ezekben, Meg-szána el-vefztünkben: Kér:

8. Igéretet akkor tőn, Meg-mentene őrdőgtől: Melly nekünk nagy-jó hír lőn, Mert reménységünk ott lőn: Kér:

9. Akkor ilyen szót szóla; Afzfonyi állat' Magva Kígyó fejét meg-rontja: Mert őt' kígyó meg-tsalta: Kér:

10. Sok esztendő bé-telék, A' Magzat meg-adaték, Szűztől Gyermekek születék, Jésusnak nevezteték: Kér:

11. E' Gyermekek lőn hatalmas, ISTEN, Ember, és igaz: Mindenekhez irgalmas; Sok gonosztól óltalmaz: Kér:

12. Tefstben értünk meg-hala, Büntelen nagy kint valla; Harmad' nap' fel-támada, Minket meg-vígasztala: Kér:

13. Egy embernek vétkéért Efstünk vala haragba; A' Kristusnak kedvéért Esénk nagy boldogságba: Kér:

14. Ellenségünk meg-romla, Luczipernek tábora, Halál, a' bűnnek 'földja, A' törvénynek hatalma: Kér:

15. Már ő mi Prókátorunk, ISTEN előtt Szószólónk, Egyedül Közbenjárónk, Egyetlen-egy óltalmunk: Kér:

16. Nintsen nekünk félelmünk Semmi nyomorúfágtól, Órdőgtől, kárhozattól, És a' testi haláltól: Kér:

17. Már mi-is fel-támadjunk, Mindengonoszt el-hagyjunk, Igazságnak szolgáljunk, És a' bűnnek meghaljunk: Kér:

18. Hálát adjunk ISTENNEK, Mi édes Mesterünknek, És Szent Lélek ISTENNEK, Mind örökkön örökké: Kér:

216.)

Azon Nótára.

KRistus fel-támada, Mi bűnünket el-mosá; Ó szent vére' hüllása Lőn vétkünknek romlása: Tsak ő nekünk az Atya ISTENNél kedves Szószólónk.

2. ISTENnek bőltseége, Hozzánk való szerelme,
Jelenék ditsősége, El-rejtett nagy kegyelme: Tsak:
3. Nagy lón Adámnak vétke, Mellyet halál köve-
te; Parantsolat' szegése Mindeneket sebhete: Tsak:
4. A' kegyelmes UR ISTEN Könyörüle emberen;
Hatalmat von ördögön, Mi nagy ellenségünkön: Tsak:
5. Lón első öröm-mondás Adámnak nagy vídú-
lás, El-esettnek támadás, El-töröttnek újulás: Tsak:
6. Hűn az ember ISTENben, Ő nagy ígéletiben,
Hozzá való kedvében, Bízik nagy szerelmében: Tsak:
7. Krifus ártatlan Bárány, Ki mi érttünk áldozván,
Bűnünkől szabadítván, És életre újítván: Tsak:
8. El-vévé halálunkat, Ő meg-töré poklunkat; Meg-
szerzé országunkat, Mi nagy boldogságunkat: Tsak:
9. Ez a' nagy irgalmasság, Mondhatatlan vígaság,
Ki volt halhatatlanság Lón érttünk szidalmasság: Tsak:
10. Tsudálatos hartz vala, Hol az Élet meg-hala;
De nagyobb tsuda vala, Hogy ő fel-támadt vala: Tsak:
11. Szenvede mi bűnünkért, Vérént ontá vétünkért;
Meg-hala mi érettünk; Fel-támada minékünk: Tsak:
12. Haljunk-meg bűneinknek, Véget vessünk vétünk-
nek, Élünk már újéletnek: Adjunk hálát ISTENnek: Tsak:
13. Méltó azért vígadnunk, Mi szívünkben örülnünk,
Kriifus Jésust ditsérnünk, És őt' fel-magafztalnunk: Tsak:
14. Ditsértessék szívünkben Szent Háromság men-
nyégben; Valljuk ISTENT éltünkben, Maradjunk-meg
a' hitben: Tsak ő nekünk az Atya:

217.)

Azon Nótára.

KRisztus fel-támada, Nékünk örömet ada, Vére
reánk árada, Hafzna rajtunk marada: Nyerj
irgalmat Közbenjáró Jésus Krisztus szent Atyád előtt.

2. Krisztus meg-hólt bűnünkért, Fel-tamadott éltün-
kért; Mi vígasztalásunkért, És igazulásunkért: Nyerj:

3. Krisztus' kínja érdemünk, Szent halála váltságunk,
Vére ártatlanságunk, 'S fel-költte vígaságunk: Nyerj:

4. Ez az ISTEN' Báránya, Váltságunknak aránya,
Halálunknak halála, A' kígyónak rontója: Nyerj:

5. Az ő fel-tamadása, Lön pokolnak romlása; Az
ő öröm-mondása, Lelkünknek vídúlása: Nyerj:

6. Ez lön az öröm-mondás, És a' meg-vígasztalás:
Hogy az egy fel-tamadás Lön a' meg-bóldogulás: Nyerj:

7. Ő meg-mente bűnünktől, A' törvénynek átkától,
ISTENNEK haragjától, Az ördögtől, pokoltól: Nyerj:

8. Azért mi-is bűnünkből Fel-tamadjunk vétkünkből,
E' világi kínünkből, És mi nagy halálünkből: Nyerj:

9. Közbenjáró Krisztusunk, Atya ISTENNEK Fija: Kér-
jed te szent Atyádat, Hogy idvezítsen minket: Nyerj:

218.)

M Á S.

KRisztust meg-feszíték Kegyetlen 'Sidó népek, Ki
mi érttünk születék, Mennyből nekünk adaték:
Kegyelmes Krisztus irgalmazz nekünk.

2. Halálának utánna Harmad' nap' fel-támada;
Hogy mi érttünk meg-hala, Örök halált meg-ronta: Ke:

3. Régen azt beszélték, Próféták azt hirdették: Hogy

a' Kriftus születnék, Érttünk meg-feszítették: Kegyel:

4. Taníttatunk ISTE^NTŐL, Ne rettegjünk pokoltól, És ne féljünk őrdógtól, Meg-rontaték ISTE^NTŐL: Kegyel:

5. Vagyon nagy bizodalunk, Mert mi-is fel-támadunk: Kriftussal uralkodunk, Véle őszve vígadunk: Ke:

6. Szégyent nagyot vallottak, Erdemekben kik bíztak, Mert Kriftust meg-tsúfolták, Halálát meg-rútolták: Ke:

7. Sokan bíznak magokban, Kik nem bíznak Kriftusban, Tévelyegnek útokban: Részek nints mennyországban: Kegyelmes Kriftus:

8. Vigaságok nagy volna, Ha Kriftust hitték volna, Bűn-botsánatjuk volna, ISTE^NNÉL részek volna: Kegyel:

9. Reménységünk nagy légyen, Hitünk gyümölcsös légyen; Más Istenünk ne légyen, Melly a' pokolra vigyen: Kegyelmes Kriftus:

10. Ezt szent Máté meg-irta: Hogy, Kriftus meg-fárada, Fige-fát meg-átkozta; Mert gyümöltse nem vala, Kegyelmes Kriftus:

11. A' Kriftus fel-támada; Minket igen bíztata, Imádkozni taníta, Kísértet ne találta: Kegyelmes:

12. Szállale a' poklokra, Sokaknak váltságokra; Poklot hagyá bánatba: Mert nintsen birodalma: Kegyelme:

13. Igazságot szeressünk; Hamisságot ne tégyünk; Szegényeket segéljünk; Kriftus' Nevét ditsérjük: Kegyelme:

14. Téged' kérünk UR ISTE^N, Adj hitet mi szívünkben, Hogy bízzunk te Nevedben, És légyünk szerelmedben, Kegyelmes Kriftus irgalmazz nekünk.

219.)

M A S.

KRistus fel-támada igazságunkra; Utat szerze menny-
országokra; örök bölcsőségre.

2. Az első Atyánkban mind bűnbe esénk, Az Istennek jó-kedvéből ottan el-kiesénk:

3. De a' Kriſtus Jéſus kedvébe ejte: Emberré lón, és a' bűnnek ottan véget vete.

4. Mind e' Világ' terhét vállára vevé; A' hatalmas Atya Isten érttünk meg-követé.

5. Őrdögnek hatalma vala mi rajtunk: Mert mind az első emberrel az almában ettünk:

6. Mind' az alma miatt fogunk meg-vásék; Reánk szálla a' nagy bűnért minden keserűség:

7. Gyűlölség, irigység, minden kevélység, Fáradtságos nagy-fok munka és minden betegség.

8. De lám ezt nem érti háládatlanság, Emberekre honnan szállott ennyi nyomorúság:

9. Azért nem fogadja Isten' beszédét; Jóra intő szent Igéjét, Kriſtust, idvességét.

10. Kriſtus fel-támada, igen kiáltjuk; De a' bűnnek undokságát mi meg-nem utáljuk.

11. Tudva bűnben élünk, semmit nem félünk; Azért a' Kriſtus' halála nem használ minékünk.

12. Támadjunk-fel testben azért a' bűnből; Melly miatt ki-rekesztettünk a' nagy ditsőségből.

13. Végyük nagy-jó kedvvel Kriſtus' jóvóltát, Atya Isten előtt való kedves áldozatját.

14. Ditső-

14. Ditsőség mennyégben az UR ISTENNEK, Atya',
Fiú', Szent Léleknek, mind örökké, Ámen.

220.) Nóta: *Emlekezzünk ez napon URunk:*

KRistus fel-támada, Ki érttünk meg-hólt vala, Min-
dennek útat nyita Az örök bódogságra: Irgal-
mazz nekünk!

2. A' Halállal meg-víja, Diadalmat vón rajta; Kí-
gyó fejét meg-rontá, Talpa alá nyomodá: Irgalm:

3. A' törvénynek nagy átka Olly' igen vádol vala;
De a' Kristus' halála Minket meg-igazíta: Irgalm:

4. Oh melly igen nagy vala Az ISTENNEK haragja!
Melly rettenetes vala Bűnnek számtalan vólta: Irgalm:

5. Kit Kristus mikor láta, Hogy imádkozik vala,
Retteg és rezket vala, Vérrel veréjtkzik vala: Irgalm:

6. Az ISTENNEK jóvólta Ó nagy irgalmassága, Ve-
szedelmünket látá, Fiját érettünk adá: Irgalm:

7. Noha büntelen vala, De engedelmes vala: Mint
szent Attya akarta, Méne az áldozatra: Irgalm:

8. Ez áldozat olly drága, Olly méltóságos vala,
Mellyel ISTEN' haragja Engeszteltetik vala: Irgalm:

9. Erre senki nem vala, Sem taláztatik vala, Hogy
ki elég lett vólna, Tsak az ISTENNEK Fija: Irgalm:

10. Jó szemmel néz az Atya Illy kedves áldozatra:
Mellyért irgalmassága Ujjonnan reánk szálla: Irgalm:

11. Szent testét koporsóba, Mint a' Próféta mondja,
Nem hagyá ő szent Attya, Hogy jusson rothadásra, Irg:

12. Harmad' nap' fel-támada, Mint meg-mondotta
vala:

vala: Kinek fel-támadása Nagy ditsőséges vala: Irgal:

13. Innep hogy el-múlt vala, Máriák mennek vala, Reggel indultak vala Kriftus testét látnia: Irgalm:

14. Még el-nem juttak vala, Igen fietnek vala, A' Nap már fel-költ vala, Egymásnak mondják vala: Irg:

15. Vallyon 's kitsoda vólna, Ki a' követ el-vonná, Kit 'Sidók tettek vala Koporsó ajtajára: Irgalm:

16. Nézvén a' koporsóra, Láták hogy nyitva vólna, Követ el-vonták vólna, Melly kő igen nagy vala: Irg:

17. Bé-menvén koporsóba, Egy Ifjat láttak vala, Ki jobb-felől ül vala, Fejér ruhában vala: Irgalm:

18. Nékik Ifjú szólala: Ne féljeteK, ezt mondá, Ke-gyesen bátorítá: Mert meg-ijedtek vala: Irgalm:

19. Már fel-támadott vala, Kit ott nem leltek vala; Angyal kérdezi vala, Hogy miért mentek vólna? Irg:

20. Azonközben azt mondja: MenjeteK-el, azt hagy-ja, És őt' Galileában Meg-látjátok mindnyájan: Irgal:

21. A' Mária Magdolna, Mint a' szent János írja, Még a' kertben meg-látá, 'S őt' kertésznek alítá: Irg:

22. Tudakozik nagy-firva, Nétalámtán ő vólna, Ki el-rejtette vólna: Kriftus néki szólala: Irgalm:

23. Hozzá fiet Mária, Meg-esméré, hogy URa; A' Kriftus őt' meg-tíltá, Illetni ne akarná: Irgalm:

24. Igyen írja a' szent Márk Fel-költét a' Kriftusnak: A' több Évangyélifák Irását bizonyítják: Irgalm:

25. Kérjük azért Atyánkat, Végye rólunk haragját, Nézze Fija halálát, Ditső fel-támadását: Irgalm:

26. Adja szent Ajándékát, Esmérhessük jóvóltát,
Érthessük akaratját; Adjunk néki hálákat: Irgalmazz:

221.) Nóta: *Kristust meg-feszíték Kegyetlen:*

KRistus fel-támada, Mi bűnünket el-mosá, Szent
vére' hüllásával Attyát meg-engesztelé: Irgal-
mazz nekünk UR Jésus Kristus!

2. Vóltunk harag' fijai Ádamnak vétke miatt; De
az irgalmas ISTEN Fiját ígéré nekünk: Irgalmazz:

3. Ez ígéret lön első Öröm-mondás minékünk,
Kit az ISTEN Fijáról Igére bűnösöknek: Irgalmazz:

4. Igaz ISTEN' beszéde, Igaz ő ígérete; Hiddjünk
az ígéletnek: Mert ez az öröm-mondás: Irgalm:

5. Vigáságunk nagy vagyon Kristus születésében;
De nagyobbak kell lenni Ő fel-támadásában: Irgalm:

6. Fel-támadott minékünk, Uralkodik mennységben;
Azokért most könyörög, Kik tsak ő benne bíznak: Irg:

7. Hogy bűnunktől ne féljünk, Atya között 's mi
köztünk Halála érdemével Békeséget ő szerze: Irg:

8. Szent Lélek ajándékát Nékünk nyerte Attyától,
Ha igazán mi hiszszük Meg-hóltát és fel-költét: Irgal:

9. Mert meg-hala bűnünkért, Mint a' szent Írás
mondja; Azután fel-támada Mi igazulásunkért: Irg:

10. Támadjunk-fel már mi-is Most a' hitnek általa;
Hogy az utolsó napon Egyemben támadhassunk: Irg:

11. Testestől és lelkestől Az örök boldogságra, Kit
Atya ISTEN nekünk Ad tsak a' Kristus által: Irg:

12. URunk Kristus már nekünk Egyetlen-egy Szó-
szólónk;

ízőlónk ; Folyamjunk tsak ő hozzá, Nints kétség
idvességben: Irgalmazz:

13. Adjunk hálát mi mostan Kristus által Atyánknak,
Kivel ő uralkodik Mind örökkön örökké: Irgalmazz:

222.) M Á S.

EMlekezzünk ez napon URunknak haláláról, És
fel-támadásáról, Néki adván hálákat: Irgalmazz
nékünk!

2. A' Kristus fel-támadá Nékünk idvességünkre,
És fel-támadásával Nékünk hozza életet: Irgalm:

3. Ezenn mi mind örüljünk, Az UR ISTENT ditsérjük:
És adjunk nagy hálákat Édes Idvezítőknek: Irg:

4. Senki emberek közzül Nem találtatik vala, Ki
meg-győzné a' Halált, És az örök nagy poklot: Irg:

5. Mert mind bűnösök valánk, A' mellyért a'
nagy Halál Rajtunk el-hatalmazék, Tömlőtzb
bé-foglalván: Irgalm:

6. Közbenjáró Kristusunk, Atya ISTENNEK Fija,
Jött vala e' Világra, És bűnünket el-mosá: Irgalm:

7. Az ő szent halálával, Erős nagy hatalmával
Meg-győzé a' nagy Halált, És az örök nagy poklot: Irg:

8. Szent Hóseás Próféta Ezt régenten meg-irta, Hogy
Kristus meg-tsúfolja Illyen módon a' Halált: Irgalm:

9. Oh te örök nagy Halál! Én léfzek te halálad Po-
kol, léfzek te győződ, És kárhozat te rontód: Irgalm:

10. Tsudálatos bajvívás Két-fél között ez vala,
Hogy Élet meg-ütközék Az örök nagy Halállal: Irg:

11. Krisztus nagy kínt szenvedé, És el-nyelé a' Halált
Tisztes győzedelemmel, Nékünk idvességünkre: Irg:

12. Hintik vala régenten Bárány vérrel az ajtót, Hogy
a' meg-ölő Angyal Őket meg-ne bánthatná: Irgalm:

13. O Törvényben régenten A' bárány vér példázta
Mi áldott egy URunknak Drágalátos szent vérét: Irg:

14. Krisztus nekünk adaték, Igaz Húsveti Bárány, Ki
el-mosá vérével E' Világnak bűneit: Irgalm:

15. A' kik ő benne bíznak, Nem árthatnak azoknak,
Sem a' meg-ölő Angyal, Sem a' kegyetlen őrdög: Irg:

16. Azért jer mi tiszteljük, Szívvel és nagy örömmel,
E' jeles Innep napon, Kin érttünk fel-támada: Irgalm:

17. Mert ő ingyen meg-válta Minket szent halálával,
Őrdögtől, bűneinktől, És az örök haláltól: Irgalm:

18. Nékiadjunk ezekért Nagy hálákat örökké, Egye-
temben ditsérjük, Mondván ilyen szózáttal: Irgalm:

19. Hálá légyen tenéked, Mi édes Idvezítőnk, Hogy
minket meg-mentettél Minden ellenséginktől: Irg:

20. Adjad te Szent Lelkedet, Hogy ezeket hihes-
sük, És vallhassuk örökké, Mindeneknek előtte: Irg:

21. Adjad, hogy fel-támadjunk Mi-is minden bű-
nünkéből, És járhassunk előtted Ujéletben örökké: Irg:

223.) Nóta: *Krisztus fel-támada igazság:*

HAlá-adásokkal mi énekeljünk, Az Atya ISTEN-
nek hozzánk ő nagy szerelméről:

2. Ki mikor tekinté bűnös voltunkat, Az ő sze-
rető szent Fiját a' halálra adá:

3. Hogy

3. Hogy a' mi bűnünket ő mind el-venné, És szent
vérével vétkünet meg-is mosogatná.

4. Ki bűnt nem tett vala földön élteben, Az UR
ISTEN mi érettünk bűnné tette vala.

5. Hogy mi ő általa meg-igazúlnánk, És ISTEN'
igazságává ő általa lennénk.

6. Nem lett itt e' földön olyan áldozat, Ki az Is-
TENNEK előtte olly kedves vólt vólna.

7. Mint az ő Fijának egy áldozatja, Mikor ke-
refztfa' oltárán érettünk áldoznék:

8. Akkor mi bűnünket és halálunkat, Pokolbéli
ördögnek ő nagy hatalmasságát,

9. Magas Kereftfára ő fel-feszíté, Mellyben a'
nagy UR ISTENNEK akarattját tévé.

10. Kriftus Halál ellen már fel-támada, Koporsó-
ból ditsőséggel szent teste ki-jöve.

11. Miképen szent Dávid meg-irta vala: Hogy a'
Felséges UR ISTEN szent Fijának lelkét,

12. Pokolnak fetétségében nem hagyná; Sem ő
drága szent testének rothadást látnia.

13. Régen ő törvényben Jónás Próféta, E' ditső
fel-támadásnak példázója vala:

14. Mikor a' Tzethaltól el-nyeletteték, Tsudaké-
pen a' szárazra ő ki-adattaték.

15. Ábrám Pátriárka' egy áldozatja, Lön Atya Is-
TEN' Fijának nemes példázatja.

16. Egyetlen-egy Fiját mikor áldozná, Fegy-
verét

verét Angyal kezében erősen meg - fogá :

17. És fija helyében kossal áldozék; Melly akkoron nagy ok nélkül nem tselekedteték:

18. Mert ő törvénybéli fok áldozatok, Tsak a' Kriftus' áldozatját például jegyzették.

19. Hogy Kriftus áldozék, így meg-szűnének Mind az ő törvényben való nagy-fok áldozatok.

20. Mert ő lön törvénynek el-végezője, Minden ő benne hívőknek igazulásokra.

21. Az ő egyszer-való áldozatjával Meg-szentelé mind azokat kik idvezülendők.

22. És kik hiéndik az örök életet, A' miképen meg-ígérte, bizannyal meg-adja.

23. Mint egyszer áldozott mi bűneinkért, Fel-támadott szent Pál mondja, mi idvességünkért.

24. Hogy mi reá nézvén ő benne hinnénk, És mind fel-serkennénk immár gonosz bűneinkből.

25. Meg-erősíttetnék így a' mi hitünk, Mellyel valljuk mi testünknek ő fel-támadását.

26. Például előttünk ő fel-támadott, És halálunknak idején reményül adatott.

27. Illik azért nekünk hálákat adnunk, A' Felséges UR ISTENNEK kegyelmességéről.

28. És ő szent Fijának Kriftus Jésusnak, Ő szent-féges haláláról, 's fel-támadásáról:

29. Ki most mennyországban Atya ISTENNél Engesztelők, esedezőnk, és tsak egy Szószólónk.

30. Kér-

30. Kérjük már mindnyájan, bocsássa nekünk
A' Szent Lélek UR ISTENNEK drága ajándékát:

31. Ki a' mi lelkünket igazgathassa, És az örök
életnek ő útára tanítsa.

32. Atya UR ISTENNEK ő szent Felsége, Ditsértes-
fék mennyországban az ő ditsősége.

33. És az ő Fijának egy Istensége Hirdettség szent
halála, és fel-támadása.

34. Szent Lélek ISTENNEL egyenlőségben Velünk lé-
gyen ő országa, mind örökké, Amen.

224.) M Á S.

KRisztus fel-támada, Mi bűnünket el-mosá, És kiket
ő szerete Mennyországba fel-vive: UR ISTEN
meg-váltá mind e' Világot szent halálával.

2. Mindenható UR ISTEN Halottaiból fel-támada:
Mi-is őtet ditsérjük Vigaságos énekekkel: UR Is:

3. Koporsóban fekűvék Harmintz-hat óráiglan;
Azután fel-támada, Kit fel-költte szent Atya: UR Is:

4. Krisztus fel-támada, Nekünk példát úgy hagyta,
Hogy mi-is fel-támadjunk, Véle őszve vígadjunk: UR:

5. Oh jövendő szent Biró, Ki Atyaképen vagy ható!
Ítéld e' Világot, Jókat és gonoszokat: UR Is:

6. Közbenjáró Krisztusunk, Atya ISTENNEK szent Fija,
Kérjed te szent Atyádat, Hogy idvezítsen minket: UR:

Minden Vers után ezt-is énekelbetni:

Már mi mind örüljünk, Mert haragban kik voltunk,
Minket meg-békéltette Krisztus, egy reménységünk, Áldott
Atya ISTENNEL.

225.) M Á S.

225.)

M Á S.

OH JÉBUS, mi Ildvezítõnk! Kiben vagyon hitünk,
Ki mi érttünk születél, És nagy halált szenvedél:
Irgalmazz minékünk!

2. El-vévéd rólunk haragját A' te szent Atyádnak,
Vérednek húllásával Meg-engefzteléd hozzánk: Irgal:

3. Az ördögnek tömlötzébõl Ki-vévé a' bûnbõl,
A' halál' kötélébõl Meg-mentél a' rabságból: Irgalm:

4. Te bûn nélkül születtetvén A' Szűznek méhébõl,
Érttünk válladra fel-vöd A' mi adósságinkat: Irgalm:

5. Bûnön, poklon és halálon Birodalmad vagyon;
Az élet és kegyelem Tsak te kezedben vagyon: Irg:

6. Kérünk téged' azért mostan, Tekints reánk menny-
bõl, Kik hozzád esedezünk, És segítséget várunk: Irg:

226.)

M Á S.

FEL-támadt a' mi életünk: Vígán méltó énekelnünk, UR
Krisztust ditsérnünk, E' szent napon-is áldanunk, Az
Angyalokkal imádnunk, mint URunkat félnünk: Kit di-
tsér fényes Nap, Hóld, és égi Seregek, A' mennyei Szentek.

2. A' földben minden gyökerek, Fáknek bimbói terjed-
nek, mezõk meg-zöldülnek: Égi madarak zengenek, Fá-
kon vígan énekelnek, szárnyokon repdesnek: Mindenfé-
le fûvek illatozván gyönyörködtenek, Ditséretre íntnek.

3. Fel-támadt mert õ igazán, Angyala jelenté nyilván
koporsónak jobbján: Tanítványival vígadván Meg-je-
lent Galileában, Pétert vígasztalván: Örvendezz, ha
vóltál gyakran bûnért firásban, Alázatosságban.

4. Ditséret

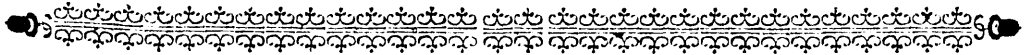
4. Ditséret a' nagy ISTENnek, Életet ki nyert népének, a' bűnös embernek: Réfzeltetvén az egeknek Minden lakó-helyeinek gyönyörűségével: Javaival látogatván gazdagította: Térését kívánta.

227.) Nóta: *Ez Esztendőt meg-áldjad:*

EZ Húsvét' Innepében: Ez Húsvét' Innepében, Ditsérjük ISTENT szívvel; :l: Ki érttünk meg-hólt Fiját: Ki érttünk meg-hólt Fiját Fel-támasztotta testben.

Ennek örül Föld, Tenger és a' Menny, víg kedvében; Minden élő állatok, Sok rendben, Kik égben földön vagynak: Sok részben, Fák, füvek és virágok, Ujúlnek örömben.

Ennek örül Föld, Tenger; 's a' t.

URUNK' MENNYBE MENETELIRE

228.) való DITSÉRETEK.

Kristus mennybe menetele' Historiája: Tsel. 1.

KRistus mennybe fel-méne, Nékünk helyet fzerzeni, Úl' Attyának jobbjára, Lön mindeneknek URa: Kristus ül' Attyának mennyben jobbjára, és uralkodik.

2. Kristus meg-hólt bűnünkért, Fel-tamadott éltünkért; Meg-jelenék Péternek, És több Tanítványinak: Kris:

3. Negyven napon lön vélek, Őket meg-vígasztalá, Nagy-fok bizonyságokkal Magát élni jelenté: Kristus:

4. Nékik meg-parantsolá, Hogy ők Jérusálemből Addig el-ne mennének, Míg Szent Lelket vennének: Kris:

5. Fel-mégyek én Atyámhoz, Ti kegyes Atyátokhoz: Fel-mégyek Istenemhez, És a' ti Istenetekhez: Krisztus:

6. Néktek küldők mennyégből Vigasztaló Szent Lelket, És ti léfztek énnékem Bizonyságim e' földön: Kris:

7. 'Sidó országtól-fogva Samaria országig, És mind e' széles földnek Utolsó határáig: Krisztus ül'

8. Azért ti el-menjetez Mind e' széles Világra, Hirdessétez mindennek Az Évangyéliomot: Krisztus ül':

9. Tanítsátok a' népet, Őket meg-keresztelvéz, Atyának és Fiúnak, Szent Léleknek Nevében: Krisztus ül':

10. A' ki hiénd én bennem, És meg-keresztelkedik, Nem kárhozik; idvezül, Mennyországba vitetik: Kris:

11. A' ki pedig nem hiénd, Kárhozatra vitetik, Örök tűzre küldetik, Kinek vége nem léfzen: Krisztus ül':

12. Vagyon nékem hatalmam Mennyen, földön, pokolban; És én veletez vagyzok Mind Világ végezetig: Krisztus:

13. Hogy ezeket meg-mondá, Jézus fel-emeltetéz, És a' fényes kőd őtet Szemek elől el-vévé: Krisztus ül':

14. Mikor néznék a' Krisztust Mennybe el-felmennie, Két Angyalok fejrben Állottanak előttök: Krisztus ül':

15. Mondának az Angyalok: Ti Galileabéli Férfiák mit állotok, Nézvén a' magas mennybe? Krisztus ül':

16. E' Jézus, ki tőletez Fel-méne mennyországba: Ekképen jó ítélzi, Mint fel-menni láttátok: Krisztus ül':

17. Uralkodik most mennyben, Rólunk visel nagy gondot, Esedezik érettünk Az őszent Attya előtt: Kris:

18. Osztozatja minékünk Az őszent Ajándékát; Kivel

vel minket igazgat Mind Világ vegezetig: Kriftus űl':

19. Kőzbenjáró Kriftusunk, Atya Istennek Fija, Kérjed te szent Atyádat, Adjon nekűnk Szent Lelket: Kriftus:

229.) Nőta: *A Pűnkőstnek jeles napján:*

A' Kriftus mennybe fel-méne, Nekűnk helyet szerzenie, Attyával meg-békéltetne, Életre bé-vinne.

2. Mert mennyből le-szállott vala, Minékűnk szűletett vala, Érettűnk szenvedett vala, Fel-támadott vala.

3. Sokat szenvedé érettűnk, Sokat nyomorga kőzöttűnk; Hogy meg-váltana mind bennűnk', Kik ő benne hifzűnk.

4. Mindennél szidalmasb vala, Mindennek szolgája vala, De ő lőn mindennek URa, Hatalmas Királya.

5. Mert mennybe el-felviteték, Attya mellé űltettek, Menny és föld néki adaték, Hogy ő uralkodnék,

6. Őrdőgőn, poklon, halálon, Mennyei hatalmasságon, Urakon és Tsáfzárokon, Hatalmasságokon.

7. Ne féljűnk immár Atyától, Sem törvénynek ő átkától, Haláltól és kárhozattól; Meg-mentett azoktól.

8. De az ő szent Attyát kérjűk, Hogy irgalmazzon minékűnk, Tégyen jól Fijáért velűnk, Hogy véle élhessűnk.

9. Oh mi kegyelmes Mesterűnk! Emlekezzél-meg mi rólunk, Ki szenvedél mi érettűnk, Légy jelen mi-velűnk:

10. Ki látod mennyből éltűnket, És nagy keserűségűnket, Vígasztald a' mi lelkűnket, Hogy hiddjűnk tégedet.

11. Mert azt fogadád minékűnk, Hogy léfzsz őrókké

mi-velünk: Adjad Szent Lelked' minékünk, Hogy téged' hihessünk.

12. És óltalmaz-meg mindentől, Szent Atyádnak haragjától, Ördögtől és kárhozattól, Minden dühösségtől.

13. Mert meg-esküvél minékünk, Hogy meg-adod, a' mit kérünk: Szent Nevedért, most könyörgünk, Tégy jól itt mi-velünk.

14. Tekints nagy gyarlóságinkra, E' Világ' tsalárdságára; Vigy-bé a' nagy boldogságba, Te szent országodba.

15. Egyetemben Keresztyének, Az UR Kríftust dicsérjétek, Ő néki hálát adjatok, Fel-magasztaljátok.

16. Dicséret légyen Atyának, És ő Fijának Kríftusnak, És a' mi Vigasztalónknak, A' Szent Háromságnak.

230.)

Azon Nótára.

A' Kríftus mennybe fel-méne Minden egeknek felette, Honnét azelőtt le-jöve Ismét oda méne.

2. Meg-rontá ellenséginket, Ördögöt, poklot, bűnünket: Meg-szerzé idvességünket, Örök életünket.

3. A' melly testet Szűztől fel-vón, ISTENSÉGGEL egyefítvén, Azon testet fel-emelvén Fel-méne mennyégben.

4. No azért mi Keresztyének, Vessünk véget a' bűnöknek, Élünk immár új életnek, Tégyük jelét hitnek.

5. Hagyjunk-el minden hivságot, Ördögi tsalárdságokat, Teitünkbeli kívánságot, Minden gonofzságot:

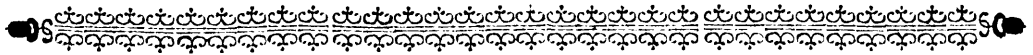
6. Hogy mi-is mennybe mehessünk, Kríftussal együtt lehessünk, Örökké véle élhessünk, És örvendezhessünk.

7. Kérünk mi, Kríftus tégedet, Botsásd-meg mi bűnein-

neinket, Vigy-fel mennybe veled minket, Adj örök életet.

8. Ditsőség legyen Atyának, És ő Fijának Krisztusnak,
Mi kegyes Vigasztalónknak, A' Szent Háromságnak.

P Ü N K Ó S T I D I T S É R E T E K.

231.)

Tsel. 2.

A' Pünköft' Innep' napján Tanítványok egy ház-
ban Bé-gyűlének mindnyájan, Egyenlő aka-
ratban: Irgalmazz nekünk!

2. Azonban a' mennyégből, Hirtelen az Istenből,
Nagy zúgás lőn az égből, Mint-egy nagy febes szélből: Irg:

3. És bé-telé a' házat, Mellyben gyűltenek vala, A'
holott ülnek vala, És ők ezt várják vala: Irgalm:

4. Láták, hogy nagy-fok nyelvek, Kik mind ugyan tű-
zesek, Sok részre oszlattattak Fejeken mindeniknek: Irg:

5. Ottan a' Szent Lélekkel Bé-telvén egyetemben Ta-
nítványok a' helyben, Szólnak külömb nyelveken: Irg:

6. Mint a' Lélek tanítja, Szólni őket oktatja, Min-
denik úgy kiáltja, Isten' dolgait mondja: Irgalm:

7. Valának Istenfélők Sokan városban valók, Jé-
rusalemben lakók, Minden Nemzetből valók: Irg:

8. Ez hír hogy ki-terjede, A' nép ott meg-zendüle; Hall-
ják, hogy minden Nyelven Ezek fözólnak fokképen: Irg:

9. Tsudálkoznak a' népek, És ezt mondják ő közttek:
Mind ezek, kik beszéllnek, Galileabéliek: Irgalm:

10. Mitsoda ennek oka Hogy mindenikünk hal'ja

Az' Nyelveken szólnia, Mellyben születünk volna: Irg:

11. Kik lakozzák Ásiát, Párthiát és Médiát, És Mésopotámiát, Pontust, Kappadótziát: Irgalm:

12. Judeát és Frigyiát, Egyiptust, Pámfiliát, Libia tartományát, És Cziréné határát: Irgalm:

13. Jövevény Rómaiak, 'Sidók és Élámiták, Kik Pogányok valának, De ISTENHEZ hajlának: Irgalm:

14. Kik lakoznak Krétában, És az Arabiában, Szélyel az országokban, És fok tartományokban: Irgalm:

15. Hallják őket szólani, Nyelveken beszélni Az ISTENNEK nagyságos És fok tsuda dolgait: Irgalm:

16. Almélkodnak mindnyájan, Tsudálkoznak magokban, És ezt mondják azonban: Mi' léfzene' dologban? Irg:

17. De némelleyek tsúfolják, Nevetik és káromlják, Hogy beszédeket hallják, Részegeknek mind mondják: Irg:

18. Szent Péter hogy ezt hallá, Közttök ottan fel-fóval A' fok népnek ezt mondá, Okát ennek mutatá: Irg:

19. Jérusálemben lakók, Férjfiak, kik itt vagytok, Szómat meg-hallgassátok, Mellyet most néktek mondok! Irg:

20. Nem részegségből vagyon, Hogy fokféle szó vagyon: Mert három óra vagyon, Minden józanon vagyon: Irgalmazz nekünk:

21. De az ISTENNEK szava Bé-tölt ő fogadása, Mellyet Jóel Proféta Régen meg-mondott vala: Irgalm:

22. Hogy a' kegyelmes ISTEN, Az utólsó időben Szent Lélekből részt téfzen A' mi maradékinknak: Irgalm:

23. Ki által Profétálnak, Írásokat jól tudnak, Nyelveket

veket magyaráznak, Sok módon ők szólanak: Irgalm:

24. Sok bezzéddel szól vala, És bizonyítja vala:
Hogy az ISTENTől volna, Mit a' nép ott hallana: Irg:

25. Dáviddal bizonyítja Krifusnak ő nagy kínját, Halálát, támadását, Mennybe el-fel menését: Irgalm:

26. Hol' Attyától nyertt Lelket Bőven mostan ki-ön-tett, Ki felől ígéretet Nagy-fokszor ezeknek tett: Irg:

27. Ezt hogy hallák a' népek, Sokan meg-ijedének, Meg-térének, hívének, Meg-keresztelkedének: Irgalm:

28. Ugyan az első napon Térének-meg nagy-fokon, Ugymint, három ezeren, Lőnek Krifus' hitiben: Irg:

29. Add nekünk-is, UR ISTEN, Szent Lelkedet éltünkben; Ditsérhessünk tégedet Mind örökkön örökké: Irg:

232.) Nóta: *Krifus fel-támadá; Ki:*

Pünköft' napja bé-telvén, Jérusálemben lévő Apostolok valának Egyenlő akaratban: Szent Lélek ISTENről Krifus' ígéreti bé-teltyesedék.

2. Hogy várnák a' Szent Lelket, Ott nagy hirtelenséggel, Zendülés lőn az égből, Mint sebes szél zúgása: Szent:

3. A' zendülés jele lőn El-jövő Szent Léleknek; És bé-tölté a' házat, Hol veztegg ülnek vala: Szent Lé:

4. Apostolok látának Sok részre ofzlott nyelvet: Kik tüzesek valának, És szálla mindenikre: Szent:

5. Bé-telének mindnyájan Szent Lélek UR ISTENNEL, 'S más Nyelven szólnak vala, Mint szólaniok ad vala: Sz:

6. Akkor Jérusálemben Nagy-fok 'Sidók valának, Istenfélő férjfiak Minden nemzetség közzül: Szent:

7. E' dolog

7. E' dolog ki-hirhedvén, A' fok nép egybe-gyüle,
'Sazonnal ezek vefze, Hallván Nyelveken szólni: Szent:
8. Mind álmélkodnak vala, 'Tsudálkozván mondá-
nak: Nemde ezek, kik fólnek, Galileából valók: Sz:
9. És miképen vagyon ez, Hogy halljuk mind ezeket
A' mi Nyelvünkön fólni, Mellyben mi fzulettettünk: Sz:
10. Nagy-fok Országbéliek Valának köztők ak-
kor: Kik Párthiabéliek, És Médiabéliek: Szent:
11. Elám országbéliek, És azok, kik lakoznak Mé-
fopotámiában, Kórnyül a' 'Sidóságban: Szent:
12. És Kappadótziában, Pontusban, Ásiában, Fri-
gyiában, és a' nagy Pámfilia országban: Szent:
13. Egyiptus' országában, Libia' határában, Melly
közel Czirénéhez, Római jövevények: Szent:
14. Rómában lakó 'Sidók, 'S a' 'Sidó hitre tértek,
Kréta fzigetbéliek, Arabiabéliek: Szent Lélek:
15. Ez fok Országbéliek Ott egymásnak mondának:
Halljuk ezeket fólni Mind a' minnen Nyelvünkön: Sz:
16. Nagy fel-fzóval kiáltják, Bátorsággal hirdetvén
A' Felséges ISTENNEK Illy nagy tselekedetit: Szent:
17. Egyetemben mind ezek Ott el-álmélkodának,
'Tsudálkozván egymásnak Ezeket mondják vala: Szent:
18. Mi' akar ez lennie? És némelleyek mondának:
Mind meg-rézfegültenek, Azért bolondoskodnak: Sz:
19. Szent Lélek jőjj mi hozzánk, Tedd egyessé
fzívünket, Világosítsd elménket, Erősíts-meg a'
hitben: Szent Lélek ISTENRÖL Krištus' ígéreti bé-tell:
233.) MÁ.S.

233.) M Á S.

A' Pünköfőstnek jeles napján Szent Lélek ISTEN küldeték, Erősíteni szíveket Az Apostoloknak:

2. Mellyet Krisztus ígért vala Akkor a' Tanítványoknak, Mennyországba mikor méne Mindenek' láttára.

3. Tűzes nyelveknek szólása, Ugymint fzeleknek zúgása, Le-szálla az ő fejekre Nagy hirtelenséggel:

4. Meg-telvén Szent Lélek ISTENNEL, Kezdének szólani Nyelveken, Mint őnékik a' Szent Lélek Ád vala szólani.

5. Örüljünk azért őnéki, Mondván ékes énekeket, Fel-magasztalván ő Nevét Örökkön örökké.

6. Ditsértessél Atya ISTEN, Véle Megváltó Fiú ISTEN, Szent Lélekkel egyetemben, Mind örökké, Ámen.

234.) *Azon Nótára.*

Régi Pünköfőstnek idején Jöve Sinából a' Törvény; Azután Krisztus' idején Öröm adaték ő helyén.

2. Atya', Fiú' Ajándéka Híveket mennyből meg-szálla, Bátorítván vigasztalá, Nyelvekkel ajándékozá.

3. Valamit hirdetnek vala, Tsudák erősítik vala; Világ gyaláztatik vala; Idvesség adatik vala.

4. Világ hallá szózatjokat, Láták ISTENnek hatalmát, Vévék hívek ajándékát, És bírják ő nagy jutalmát.

5. Szentelj-meg most-is UR ISTEN, Nevedet terjeszd Igédben; Rontsd-meg a' gonoszt érődben, Légyünk te-veled örömben.

6. Ditsőség Atya ISTENnek, Véle Fijának Krisztusnak, Ezeknek Ajándékának, A' Szent Háromságnak.

S s

235.)

235.)

M A S.

Pünköft nap' a' Szent Lélek UR ISTEN Mennyégből alá-küldetétek Az imádkozó Apostolokra, Kiket ékesíte ajándékival, Nyelvek' értelmével:

2. Kiknek Krisztus ezt parantsolá: Hogy menjenek e' széles Világra Hirdetni az Évangyéliomot, Mindenféle fok Nemzetségeknek, És minden népeknek,

3. Mondván: Vegyétek a' Szent Lelket: Botsássátok-meg minden bűnöket Azoknak, kik hiéndenek én bennem; De tartsátok-meg a' hitetleneknek Ó gonosz vétkeket.

4. És mikor Királyok előtt állotok, Vagy Fejedelmek előtt vagytok, Akkor ne légyetek szorgalmatosok, Miképen nékik felelhessetek, És mit szólhassatok.

5. Küldők tinéktek én Szent Lelket, És mennyei böltseséget, Kinek ellene semmit nem mondhatnak, És ellene soha nem állhatnak, E' Világi Urak.

6. Ditsérjük a' mennybéli UR ISTENT Az ő nagy kegyelmességéért: Adja minékünk-is az ő Szent Lelkét, Ékesítse-meg a' mi szíveinket Hittel, szeretettel.

236.)

Azon Nótára.

A' Szent Léleknek kegyelme Apostoloknak szíveket Bé-tölté az ő kegyelmességével, Adván nékik külömb-külobmb Nyelveket: Külobmb nyelveket.

2. Mert Krisztus nékik azt meg-ígéré, Mikor mennybe ő el-felméne, Hogy nékik a' Vigasztalót meg-adja A' napok után nem fok idő múlva: Nem fok idő múlva.

3. Kül-

3. Küldé őket e' széles Világra Az Istennek nagy hatalmával; Hogy ők a' szent Évangyéliomot Hirdessék minden teremtetett állatnak: Teremtetett állatnak.

4. Monda nékik: ímé vészitek E' mai napon a' Szent Lelket, A' ki meg-jelentéti tinéktek Az el-múlt dolgokat és jövendőket, És mindeneket.

5. Mondván nékik: midőn vitettek Királyokhoz vagy Fejedelmekhez, Akkor ne légyetek szorgalmatosok, Miképen, avagy mit kelljen szólnotok: Mit kelljen szólnotok.

6. Mert ugyan-azon órában Az én mennyei szent Atyám Ad néktek Szent Léleknek böltsességét, Kit meg-nem győzhet emberi eszesség: Emberi eszesség.

7. Ditsérjűk azért a' Vigasztalót, Az igazságra bölts Tanítót, Ki az Atya és a' Fiú Istennek Uralkodik mennyei ditsőségben, Most és mind örökké.

8. Azért nagy lelki örömmel Adjunk hálát mi Istenünknek: Ditsértessék a' ditső szent Háromság, Kinél vagyon amaz örök boldogság: Az örök boldogság.

237.)

M A S.

Jövel Szent Lélek UR ISTEN! Töltsd-bé szíveinket épen Mennyei szent ajándékkal, Szívbeli szent buzgósággal; Mellynek szentséges ereje, Nyelveket egyező Hitre Egybe-gyűjte, sok népeket, Kik, mondván, így énekeljenek: Alléluja, Alléluja.

2. Te, szentségnek új világa, Igédnek vezérlj útára, Taníts téged' meg-esmérnünk, ISTENT Atyánknak ne-

veznünk: Őrizz hamis tudománytól, Hogy mi ne tanuljunk mástól: És ne legyen több más fenki, Hanem Kríztus, kiben kell bízni, Alléluja, Alléluja.

3. Oh mi édes Vigasztalónk; Légy kegyes meg-óltalmazónk! Hogy maradjunk dolgaidban, Meg-ne szűnjünk háborúnkban: Erőddel elménket készítsd, Gyenge hitűnket erősítsd; Hogy halál és élet által Hozzád fíessünk hamarsággal: Alléluja, Alléluja.

238.)

M A S.

Jövel Szent Lélek UR ISTEN, Lelkűnknek vígasága, Szívűnknek bátorsága, Adjad minden híveidnek te szent ajándékokat: Jövel vigasztaló Szent Lélek ISTEN!

2. Jövel meg-nyomorúltaknak Nemes Vigasztalója, Árváknak édes Attya, Töltsd-bé fíralmas szívűnket lelki nagy örömmel: Jövel mi lelkűnknek édes vendége!

3. Távoztasd-el mi szívűnknek Hitetlen fetétségét, Világosíts-meg minket, Hogy az ISTENnek Igéjét hallhassuk és érthessük: Jövel, és taníts-meg az igaz hitre!

4. Jövel, gerjefzd-fel szívűnkben Szent szerelmednek tüzét; Rontsd-el a' gyűlölséget, Hogy mi egyesek lehessünk Isteni szerelmedben: Jövel mi lelkűnknek nagy vígasága!

5. Te vagy bizony örök ISTEN, Ki Atyától és Fiútól Mind örökké származol, Te vagy mi URunk Kríztusnak áldott szent ígérete: Te vagy mi lelkűnknek megszentelője!

6. Te vagy, ki a' Prófétáknak Általa régen szólál, Kríftust

Kristust nekünk ígéréd; Te a' szent Apostoloknak szív-
veket bátorítád; Te vagy erőssége minden Szenteknek!

7. Te vagy a' nagy UR ISTENnek Mennyei Ajándéka,
Igazságnak Mestere; Taníts minket a' Krisztusnak igaz
esméretire; Te vagy mi lelkünknek bölts Tanítója!

8. Világosítsd-meg elménket, Hogy hihessük a' Kris-
tust Egy idvességnek lenni, És az áldott Atya ISTENT
kegyes Atyánknak lenni; Téged' esmérhessünk Ví-
gasztalónknak!

9. Adjad szent ajándékokat, Bátorítsad lelkünket,
Hogy vallhassuk a' Kristust: Adjad, hogy mi meg-
győzhessük ördögnek tsalárdságát: Te vagy mi bíz-
tatónk, minden óltalmunk!

10. Bíztsd félelmes szívünket, Hogy kétségbe ne es-
sünk Halálunknak idején; De nagy bátorsággal vígan e'
Világból ki-múljunk: Jövel vígasztaló Szent Lélek ISTEN!

239.) Nóta: *Ez Esztendőt meg-áldjad:*

E' Pünköft' Innepében: E' Pünköft' Innepében, Di-
tsérjük ISTENT szívvel; :/: Ki Szent Lelkét szívünk-
be: Ki Szent Lelkét szívünkbe Ofztoztatja bőséggel.

Ennek örül Föld, Tenger, és a' Menny, víg ked-
vében; Minden élő állatok, Sok rendben, Kik ég-
ben, földön vagynak: Sok részben, Fák, fűvek és
virágok Ujúlnek örömben:

Ennek örül föld, 's a' t.

SZENT HÁROMSÁG NAPI DITSÉRETEK.

240.) Nóta: *Jer ditsérjük az Istennek Fiját:*

Szent Háromság és csak egy Istenség, Kit emberi elme meg-nem foghat, Tsak híveknek hitek téged' vallhat, Egy ISTENnek, három Személyűnek.

2. Téged' vallunk egy örök ISTENnek, Kezdet nélkül való természetnek, Atya', Fiú', Szent Lélek ISTENnek: Állat szerént de egy Istenségnek.

3. Aldott Atya a' mennyet és földet Teremtéd, és tartasz mindeneket: Te szent Fijad' vére váltott minket, Segítségül kik hívunk tégedet.

4. Szívünkbe botsátád Szent Lelkedet, Meg-szentelvén a' mi életünket, Bátorítván szomorú szívünket, És meg-tartván mind végig bennünket.

5. Felséges ISTEN, kérünk tégedet, Add esmérnünk mi Idvezítőnket, Magasztalnunk te szent Felégedet, És vehetnünk az örök életet.

6. Ditsértessél tellyes Szent Háromság, Atya, Fiú, Szent Lélek UR ISTEN, Ki magadat nekünk meg-jelentéd, Tarts-meg minket mind végig ez Hitben.

241.) *Azon Nótára.*

IMádunk mi téged' Szent Háromság, Kiben semmi nem lehet hamisság; Hanem csak a' szent örök igazság, Segítségre bizony nagy gazdagság.

2. Te vagy Atya, Fiú, és Szent Lélek, Három Személy, de egy igaz ISTEN; Fogyatkozás semmi nálad nintsen, Bizodalmunk ha benned nagy léfzen.

3. Imá-

3. Imádunk mi téged' Atya ISTEN; Fijad által könyörgünk szüntelen, Hogy Szent Lelked szíveinkben legyen, Erősekké minket hitben tégyen.

4. Hitetlenség vagyon embereken, Fogyatkozás az ő erköltsőkben, Rágalmazás számtalan nyelveken, Kik a' Hitet üldözik éltekben.

5. Téged' vészünk, ISTEN, tanúságúl, Igaz számot hogy végy mind azoktúl, Kik nem félnek örök kárhozattól, Lelkek ellen futnak igazságtól.

6. Ha igazán akarnak ítélni, És ezekbe ezt ők jobban venni, Meg-kellene ez egy Hittel érni, Tellyes szívvel Kristushoz ragadni.

7. Nints nekünk hit nélkül idvességünk, Mennyeszországba és más által-útunk; Azért semmi dologban ne bízzunk, Az életből hogy ki-ne vessünk.

8. ISTENÜNKHÖZ folyamjunk mindnyájan, Békeségre hogy vigyen Kristusban: Jámborságra fordítsa életünket, Mennyeszóra vezérli bennünket.

242.)

M A S.

JEr ditsérjük mindnyájan URunkat az Atya UR ISTENT, Néki adjunk nagy hálákat, mint mi kegyes Atyánknak; Mert ő minket személyére teremte, ékesíte; Viseli nekünk nagy gondunkat, mint fijainak; Azért mi tiszteljük, és fel-magasztaljuk, Mondván: legyen nagy tisztesség, néked áldott UR ISTEN!

2. Jer ditsérjük az UR Jésus Kristust, Atya ISTENNEK Fiját, Máriának szép szülőttét, a' mi Idvezítőnk: Mert

ő ért-

Ő érttünk öltözék emberi ábrázatban, Szerete minket és meg-mosa ő szent vérével; Azert énekeljünk, őtet magasztalván: Nagy hatalom és ditsőség a' mennyei Királynak.

3. Jer ditsérjük a' Szent Lélek ISTENT, ki Atyával, Fiúval Mindenkoron egy Felsőben egyemben ditsértetik; Bízta minket és meg-szentel mennyei ajándékkal: Annakokáért kérjük őtet, mint ISTENÜNKET: Jóvel Szent Lélek ISTEN, világosítsd szívünket, Hogy URunknak szent Igéjét hallhassuk és érthessük.

4. Vigasztaljad Szent Lélek szívünket, és szomorú lelkünket: Taníts minket a' Krisztusnak igaz esméretire: Ujítsad-meg lelkünket hitben és szeretetben; Mikoron kezdünk e' Világból el-haza menni, Erősíts-meg minket minden gonosz ellen, Hogy lelkünket meg-adhasfuk vígan a' mi URunknak.

243.)

M Á S.

IDvez légy örök UR ISTEN! Ki vagy foghatatlan Felsőben, A' mennyei nagy ditsőségben, Angyaloknak nagy örömeiben, És ditséreteiben.

2. Idvez légy szentséges Atyánk! Ki kegyesen tekintél reánk, Örök halálra kik méltók valánk, Hogy vétkezzék mi első Atyánk, Kitől mind származánk.

3. Tőled azért el-nem vetél; De minket olly-igen szerettél, Hogy szent Fijadnak nem kedvezél, E' Világra kit érttünk küldél, Kivel hozzád szerzél.

4. Könyörülj, kérünk, mi rajtunk, Szent Igédet adjad

adjad értenünk, Honnan téged' meg-esmérhessünk,
 Örökké hogy veled élhessünk, És örvendezhessünk.

5. Idvez légy UR Jésus Kristus! És mi egyetlen-
 egy Megváltónk, Mi életünk és Közbenjárónk, Szent
 Atyád előtt egy Szószólónk, És egy bizodalunk.

6. Ki szent Atyádnak engedél, Érettünk hogy tőle
 le-jövé, A' nagy fogságból el-kimentél: Erttünk
 mert mindent el-szzenvedél, Végre meg-öletél.

7. Tekints-meg édes Mesterünk, Ne hagyj bűnünk
 miatt el-vefznünk, Szent hitedet erősítsd bennünk; Hogy
 néked mindenben engedhessünk És benned bízhasunk.

8. Mert mi tsak te tőled függünk; Azért tsak te-
 néked könyörgünk, Hogy életünkben légy mi-ve-
 lünk, És tsak te tőled viseltessünk, El-ne tévelyedjünk.

9. Adj igaz Fejedelmeket, És Kerefztyén bölts Ta-
 nítókat, Kik hirdessék akaratomat, És hozzánk-va-
 ló nagy kedvedet, Irgalmasságodat.

10. Idvez légy Szent Lélek ISTEN! Ki Atya', Fiú-
 val vagy egy ISTEN, Egy állatban és ditséretben,
 Egy akaratban és szentségben, És egy ditsőségben.

11. Idvez légy árváknak Attya! Özvegyeknek ke-
 gyes Birája, Tévelygőknek igazgatója, Szomorú
 szíveknek biztatója, És vígasztalója.

12. Bátoríts minket hitünkben, Adj szeretetet mi
 szívünkben, Tartss-meg mind végiglen ezekben; Hogy
 halálunknak idejében Ne essünk kétségben:

13. De mehessünk az életre, Hol Atya ISTEN-

nek Felsége, És a' Fiúnak ditsósége, Ditsértetik veled egyembe, Örökkön örökké.

I N V O C A T I O K.

244.)

A Z A T Y Á H O Z.

HAllgass-meg minket nagy UR ISTEN! E' mostani nagy szűkségünkben, És tekints-meg minket mi életünkben; Hogy ne essünk e' földön hitetlenségben, Ördög' kezében.

2. Mert tsak te vagy a' világosság, Életünkben te vagy igazság, Mi fetét szívünkben nagy világosság, És szomorú lelkünkben te vagy vígaság, Örök boldogság.

3. Távoztass tólunk hamisságot: Add szívünkbe az igazságot, És a' mi lelkünkbe nagy bátorságot; Hogy nyilván el-hihessük a' boldogságot, Örök országot.

4. Adj Szent Lelket a' Tanítóknak, Egyetemben a' Hallgatóknak; Hogy mind engedhessünk akaratomnak, Ditséretet mondhassunk a' te Fijadnak, Jésus Kríftusnak.

5. Hálá néked mennybéli ISTEN, Ki vígafztalsz minket éltünkben, És el-nem hagyfsz minket nagy szűkségünkben; Meg-erősítfsz inkább az igaz hitben, Igéretedben.

245.)

Nóta: *Könyörögjünk az Ist: Sz: I:*

MAgafztaljuk Keresztyének az UR ISTENT, Ki nékünk meg-kegyelmezett nagy-jóvoltáért, Bűnünket meg-botsátja ő szent Fijáért, És örök életet ígér tsak a' Jésus Kríftusért.

2. Oh

2. Oh ISTENnek hozzánk-való kegyességé! A' melly kegyelemnek foja nem lészzen vége, Mint ezt megbizonyítja a' szent Pál könyve; Hogy tsak az UR Jé-
sus Kríztus légyen a' 'Törvény' vége.

3. Botsássid hozzánk, kérünk, te Szent Lelkedet, Hadd indítsa könyörgésre a' mi lelkünket, Építse és újítsa gyarló szívünket, És elégítse-meg bennünk a' mi fok szűkségünket:

4. A' meg-szegett nád-szálat el-ne tördelje, De sőt a' fűftölgő tsepüt ő meg-élefsze: A' mi könyörgésünket jó neven végye, És az örök ditsóségre lelkünket megszentelje:

5. Igazgasson minden jóra szent áldása; Ne távozzék-el mi tőlünk vígaszталása; Szálljon a' mi lelkünkbe bátorítá-
sa: Hogy ne fogjon rajtunk semmit az ördög'tsalárdsága.

6. Ditsértessél Atya ISTEN magasságban, Fijaddal és Szent Lelkeddel egy méltóságban: Mi-is hozzád lehessünk hálá-
adásban, És láthassunk színről színre az örök boldogságban.

246.) Nóta: *Hallgass-meg minket nagy:*

Kerefztyének, kik vagyunk, jertek, ISTENT kér-
jük, adjon Szent Lelket, Építse mi bennünk az
igaz hitet: Vallhassuk tsak Kríztusban az idvességet,
Adjon Szent Lelket.

2. Szent Igéjét hogy hallgathassuk, Hallván bátran
el-is hihessük, Híven meg-tarthassuk, és őrizhessük:
Róla e' Világ előtt vallást tehessünk, Benne bízhassunk.

3. Bizonyoságot a' mi szívünkben A'Szent Lélek tégyen
lelkünkben, Erősítsen minket ISTEN' kedvében, Tégyen
minket

minket bizonyosokká kegyelmében, Légyünk kedvében.

4. Hitetlennek lágyítsa szívét, Hajtsa hozzá, ne nézze bűnét; Hogy meg-esmérhesse Idvezítőjét, És tehesse mindenben az ő jó-kedvét: Adván Szent Lelkét.

5. Ne nézze a' mi bűneinket; Nézze Krístust mi érdemünket, Kinek ő szentsége minden vétünköt Halálával el-rontá kárhozatunkat, Nagy halálunkat.

6. Ennyi jótétéről szívünkben Hálát adjunk minden időben: Részesítsen minket minden javában, Hogy láthassuk a' Krístust ditsőségében, A' mennyországban.

247.) Nóta: *Könyörögjünk az Ist: Sz: L:*

A Lázatos szívbeli fohászkodással, Édességes szép Isteni imádságokkal, Járuljunk mind fejenként egy akarrattal A' Felséges UR ISTENHEZ, kilakik mennyországban.

2. Igaz hitnek általa így könyörögjünk, Mi szívünknek tárházában térdre le-essünk, Nagy bizvást szűkségünkről úgy beszéllgessünk; Kiváltképen bűneinkért erősen esedezzünk.

3. Mert fok titkon és nyilván-való bűnünkkel Megbántottuk Felségedet eseteinkkel, Mind tudva, 's tudatlanul-való étellel, A' mi tellyes életünkkel, nagy engedetlenséggel.

4. De kegyelmezz minékünk az UR Jésusért, Kit botsáttal e' Világra a' bűnösökért; Hogy tsak az ő egyedül-való kedvéért Bűneinknek botsánatját nyerhessük szerelméért.

5. Bűneinknek nagyságát azért gyógyítsd-meg, Most
könyör-

könyörgünk, kegyes ISTEN, tsmóját kösd-meg, És ved-bé a' tengernek nagy mélységében, Hogy lehes-fünk mi URunknak ingyen-való kedvében.

6. Szent Léleknek mi rajtunk szép ajándékát Ter-
jefzfzed-ki mindenkoron, bátorítását; És tartsd-meg
közöttünk az igaz tudományt: A' mi lelkünk mert
tsak ebben találja orvosságát.

7. Itt e' földön szívünknek légyen vígsága: Távo-
zék-el mi szívünknek szomorúsága; Hogy köztünk
meg-maradjon szent akarata, Szolgáltassék Felséged-
nek mindenben kívánsága.

8. Mind ezekért el-mondjuk az Imádságot, Mellyet
közttünk az UR Kriftus ekképen hagyott; Hogy mi-
kor meg-keressük mi szent Atyánkot Szükségünkért,
el-mondani ilyenképen parantsolt:

9. Mi szent Atyánk, te, ki vagy a' mennyország-
ban, Szenteltesék a' te Neved szent Templomodban:
Jöjjön-el te országod igazságodban: Földön, mennyen
akarated légyen nagy boldogságban.

10. Kenyerünket mindennap' adjad minékünk: Bo-
tsássad-meg bűneinket fejenként nékünk, Miké-
pen meg-botsátunk, kik vétnek nékünk, És nagy-
gyarulásból kik meg-esnek ellenünk.

11. Ne vigy minket, UR ISTEN, a' kísértetbe: Ne
badíts a' gonosztól, végy-bé kedvedbe: Ne
menyország hatalmasképen; Tied légyen a' föld és
örökké mondjuk, Amen.

A' F I Ú H O Z.

248.) Nóta: *Könyörögjünk az Istennek Sz:*

Járuljunk mi az ISTENnek szent Fijához, A' mi Idvezítő URunk Jésus Kristushoz, Mint kegyes és hatalmas Szabadítónkhoz, Testi, lelki nyavalyánkban csak egy Vigasztalónkhoz.

2. Oh irgalmas Megváltó Fiú UR ISTEN! Ki országot szent Atyáddal földön és mennyen, Te hozzád esedezünk könyörgésünkben, Segítséggel légy minékünk mostani szűkségünkben.

3. Sok szűkségink jóllehet vagynak minékünk; De most néked kiváltképen ezenn könyörgünk: Szent Lelked' erőssége légyen mi-velünk, Hogy az igaz tudományban épületet vehessünk.

4. Mi elménknek homályát távoztassad-el, Ajándékozz engedelmes szívvel lélekkel; Hogy a' te szent Igédet végyük jó kedvvel, Tanúlhassuk, és éltünkben kövessük nagy örömmel.

5. Öregbítsed, neveljed bennünk a' hitet, És az igaz szeretet; adj reménységet, Adj minden jóra való igyekezetet, Tiszta lelki-esméretet, és szentséges életet.

6. Szent Nevedet engedjed, nyilván vallhassuk; Az ördögöt 's e' Világot meg-útálhassuk; És te szent országodba kívánkozhatunk: Felségeddel egyetemben örökké vígadhatunk.

7. Légyen néked dicséret és nagy tisztesség, Ki Atyával, Szent Lélekkel vagy egy Istenség, Felséges hatalmasság

masság örök fényesség, Téged' illet mind örökké vég-
hetetlen ditsőség.

249.) A' S Z E N T L É L E K H E Z.

Könyörögjünk az I S T E N nek Szent Lelkének, Bo-
tsássá-ki magas mennyből az ő világát, Végye-
el mi szívünknek minden homályát; Hogy érthessük
I S T E N űnknek mindenben akaratját.

2. Oh Szent Lélek! árváknak kegyelmes Attya, Szegény
gyarló bűnösöknek bátorítója, Hitekben el-esteknek erős
gyámola, És az ő gyenge hiteknek tsak te vagy táplálója:

3. Te vagy a' mi lelkünknek édes vendége, A' mi szo-
morú szívünknek igaz öröme, Lelki háborúinknak tsen-
desítője; Az örök életnek bennünk tsak te vagy el-kezdője:

4. Te tanítád régenten a' Prófétákat, Igazgatád ő nyel-
veket és irásokat: Te tettetd böltsé a' szent Apostolo-
kat, Hogy meg-térítsék te hozzád mind e' széles Világat.

5. Vedd-el a' mi szívünknek hitetlenségét; Világo-
sítsd-meg elménknek nagy fetétségét; Rontsd-el a'
gyűlölségnek kegyetlenségét; Engedd a' te szent Hi-
tednek mindenütt egyességét.

6. Válaszfi minket magadnak élő Templomúl; Vé-
gyed mi könyörgésünket szent áldozatúl; Vedd-ki
már e' Világot a' kárhozatból; Engedj igaz hitben
való ki-múlást e' Világból.

7. Ditsértessél Felséges Atya UR I S T E N, Légyen áldott a'
te Neved Fiú UR I S T E N, Ezekkel egyetemben Szent Lé-
lek I S T E N, Maradjon a' te áldásod a' te bűnös népeden.

250.) Nóta:

250.) Nóta: *Hallgass-meg minket nagy UR Ist:*

ADj, UR ISTEN! nekünk Szent Lelket, Szent Igéd-
ben építs-meg minket: Adjad meg-esmérnünk ter-
mészetünket; Tekíntsd-meg szűkségünket, 's könyör-
gésünket: Adj igaz hitet.

2. Te vagy Atyánk, örök UR ISTEN, Kiben semmi
kétségünk nintsen: Neveljed hitünket te szent Igédben,
Szent Fijadnak Krisztusnak esméretiben, Idvességünkben.

3. Te vagy Krisztus mi Idvezítõnk, Szent Atyádnál
békeség-szerzõnk: Te vagy mi életünk, lakozzál ben-
nünk; Hogy minden dolgunkban csak téged' ditsér-
jünk, És ditsõítsünk.

4. Oh Szent Lélek! kérünk tégedet, Bátorítsad
a' mi szívünket, Vigasztalj-meg minket, 's igazgass
minket; Hogy hallván meg-érthessük te szent Igédet,
Idvességünket.

251.)

M A S.

Jövel Szent Lélek ISTEN! Tarts-meg minket Igédben;
Ne légyünk fetétségben; Maradjunk igaz hitben.

2. Szenteld-meg mi szívünket, Világosítsd elménket;
Hogy érthessük Igédet, Mi édes Mesterünket:

3. Adj Isteni félelmet, És bizonyos értelmet; Igéd-
del taníts minket, Gerjeszd-fel mi szívünket:

4. Vigasztald-meg elménket; Mindenben segíts min-
ket; Öregbítsed hitünket: Távoztassad bününket:

5. Hogy téged' az Atyával, És az õ szent Fijával,
Ditsérhessünk mindnyájan A' fényes mennyországban.
A' KE-

A' KERESZTYÉNI TUDOMÁNYNAK
 Első Tzikkelyeiről (: *Catechismus*ból:)

való **D I T S É R E T E K.**

A' M I A T Y Á N K R Ó L.

252.) Nóta: *Mennybéli Felséges Ist: Kin:*

MI Atyánk, ki vagy mennyégben: Te fíjaid szük-
 ségünkben Hozzád kiáltunk e' testben: Hísz-
 szúk, meg-hallgatsz kértünkben; Mert Atyai kegyes-
 ségben Vagy hatalmas Istenségben.

2. Szenteltessék te szent Neved: Az-az, esmérjünk-meg
 téged': Adj minékünk igaz hitet, Hitnek jelét, jó életet:
 Bennünk lakozzék Szent Lelked: Tiszteltessék Istenséged.

3. Jöjjön közzénk te országod: Kedves Évangyéliomod,
 Idvezítő szent Krisztusod, Kiben örök boldogságod' Ad-
 jad, te szent Ajándékod': Ördögtől vedd-el országod'.

4. Légyen te szent akaratom: Tarthassuk parantsola-
 tom', Mint mennyei szent Udvarod Tellyesíti akaratom':
 Mi-is tehessük mondásod': El-szenvedhessük ostorod'.

5. Mindennapi kenyerünket: Minden testi szükségün-
 ket, Hű szolgát, jó Fejedelmet, Egészséget, békeséget,
 Jó házas-társat, bőséget, Adjad nekünk ma ezeket.

6. És botsásd-meg bűneinket, Mint ellenünk vétettek-
 nek Mi meg-botsátjuk bűnőket: Melly erősítse hitünket,
 És bátorítsa lelkünket, Hogy meg-botsáttad bánunket.

7. Ne vigy minket kísértetben: Testnek, ördögnek tő-
 riben, E' Világ' dűhösségében, Kétségben, eretnekségben,
 Hitetlenségnek bűnében, Ne hagyj el-vefznünk ezekben.

8. Szabadíts minket gonofztól: Ördögnek tsalárdságától, Kárhozattól, hamisságtól, Drágaságtól, dög-haláltól, Kórságtól, háborúságtól, Mind tefti lelki gonofztól.

9. Mert te vagy hatalmas ISTEN, Uralkodó örök ISTEN, Kegyes és irgalmas ISTEN, Ki minket kőnyörgésünkben Meghallgattál szűkségünkben: Azért bízván mondjuk, Ámen.

253.) AZONR: Nőta: *Mikegyes Atyánk ből:*

Mikegyes Atyánk, kit vallunk Hitünkben, Légy segítségvel illy nagy szűkségünkben, Építs-meg minket mi természetünkben, Ki vagy mennyégben.

2. A' te szent Neved szenteltessék köztünk: Ne uralkodjék hamisság mi bennünk: A' te szent Igéd hirdettessék köztünk, Hogy el-ne veszfűnk.

3. Jőjjön mi közzénk a' te szent országod: Tsak te bírj minket bűnös Fijaidot; Esmérhessük-meg a' te szent Fijadat, Kriřtus URunkat.

4. Ne légyen bennünk ördögnek orfzága, Ne bírjon minket a' bűnnek foksága; Szálljon mi közzénk hitnek igazsága, Meg-tifztúlása.

5. Természetünket ne adjad követnünk; Akaratomat építed mi bennünk, Hogy mindenekben tenéked engedjünk; Ne hagyj el-esnünk.

6. Mi kenyerünket mindennapit adjad: Adj jó Fedelmet, 's marhánk' meg-áldjad; És mindenekben testünket tápláljad, És óltalmazd.

7. Meg-botsásd nekünk gonofz bűneinket, Álnokfáginkat,

fáginkat, hitetlenséginket: Végy-ki közzülünk minden irigységet, És gyűlölséget.

8. És ne vigy minket gonofz kísértetben: Ne hagyj el-vefznünk a' mi bűneinkben; Oltalmaz minket, ne essünk kétségben, Órdög' kezében.

9. Szabadíts-meg minket minden gonofztól, Bűntől, órdógtól, minden álnokságtól, Ellenséginktől, hirtelen haláttól, És kárhozattól.

10. Ditsőség néked mennyben örök ISTEN, Ki mi hozzánk vagy engedelmességben: Hallgass-meg minket e' könyörgésünkben, Áldj-meg hitünkben.

A' HISZEK EGY ISTENRŐL.

254.) Nóta: *Szeretem és áldom az UR Istent:*

Hifzek a' mennybéli egy ISTENben: A' mindenható kegyelmes Atyában, Mennynek és földnek Teremtő URában, Ki mindent tart gondviselésében.

2. És az ő Egyszülött szent Fijában, A' Jésus Krisztusban, mi egy URunkban; A' ki a' Szent Lélektől fogantaték, És a' Szűz Máriától születék:

3. Kínzaték Pilátusnak alatta, Kerefztfára feszítettek: meg-hala, És el-temetteték, poklokra szálla: Harmad' nap' halálból fel-támada.

4. Fel-méne mennyégbe Ül' jobbjára A' mindenható Atya UR ISTENnek; Onnan ítéletekre az élőknak, És holtaknak el-jő bizonyára.

5. Hifzek a' szentelő Szent Lélekben: Hifzek Kerefz-

tyén Anyafzentegyházat, A' Szenteknek egyességét mindenben: És a' bűnöknek meg-botsánatját.

6. Hízzem a' testnek fel-támadását: És az idvességes örök életet, Mellyet ISTEN a' híveknek meg-szerzett; Lelkem ez Hittel bíztatja magát.

255.) Nóta: *A' ki veti segedelmét Az Ist:*

A' Ki akar idvezülni, Életét kell jobbítani, A' szent Hitet meg-tanúlni, És gyümölsét meg-mútatni.

2. Kétség nélkül kárhóztatja, Ki életét nem jobbítja, És a' hitet meg-nem tartja, Ha gyümölsét nem mutatja.

3. Életnek meg-jobbítása, Szent Igének hallgatása, És annak ő meg-tartása, Szívünkben meg-maradása.

4. A' ki tanít igaz hitre, És a' bódog reménységre, És a' lelki békeségre, ISTENbéli nagy örömré.

5. Hittel bízzunk egy ISTENben; Kit hízzünk három Személyben, Atya', Fiú', Szent Lélekben, Meg-foghatatlan Felsőben.

6. Atya ISTENT bizony hízzszúk Lenni nekünk Teremtőnknek, Mindenben segítségünknek, Irgalmas gondviselőnknek.

7. Jésus Kríftus, mi Megváltónk, Kárhózatától szabadítónk, És kegyelmes óltalmazónk, Atya ISTENnél Szószólónk.

8. A' Szent Lélek bölts Tanítónk, Idvességre igazgatónk, Bánatinkban vígafztalónk, Lelkünkben meg-vidámítónk.

9. A' ki akar idvezülni, Kell ISTENről így érteni: Őt'
 állat-

állatban egynek hinni, Három Személyben tisztelni.

10. Ez Hit téfzen szépségessé, UR ISTEN előtt kedvesfé, Lelkünkben békeségessé, Mennyországban örökkössé.

11. Ez Hit kiben uralkodik, A' test ellen tusakodik, Minden jóra igyekezik, Szent dolgokat tselekedik.

12. Kik bűnökben meg-maradnak, A' szent Hittől el-fzakadnak, Kétség nélkül el-kárhoznak: Mert ők ördögnek szolgálnak.

13. Mindennek kell életében Meg-maradni igaz hitben, Atyafiú' szeretetben; Hogy légyünk ISTEN' kedvében:

14. Kinek legyen nagy tisztesség Mind örökké, és dicsőség: Ő tőle nekünk békeség, És Atyai kegyelmesség.

A' T I Z P A R A N T S O L A T R Ó L.

256.) Nóta: *Vedd-el UR Isten rólunk ba:*

SZükség meg-tudnunk idvességnek dolgát, És az ISTENnek Tiz Parantsolatját; Hol' meg-jelenti hoz-zánk akarátját, Bűn ellen haragját.

2. Hagyja az ISTEN: hogy egy ISTENT hiddjünk: Bálvány-imádást hogy mind hátra hagyjunk: Teremtett állatban semmit ne bizzunk: Tsak egy ISTENT hiddjünk.

3. Kíván mi tőlünk engedelmességet, Hit', szeretetet, tőkéletességet, És tiszta szívet, Isteni félelmet, Minden tisztességet.

4. ISTEN' haragja fejeken azoknak, Kik segítséget fők Istentől várnak; ISTENnek kedve óltalma azoknak, Kik egy ISTENT vallnak.

5. AZ ISTENT semmi képben, ábrázatban, Ki-ne tsi-

náljuk, se tiszteljük abban; Tiszteltetik ő lélek' s igazságban, Földön' s mennyországban.

6. Mert boszszúálló, 's meg-bünteti szörnyen Atyák' vétkeket, harmad' negyed' ízben; Irgalmassága de ezer ízigen Az ötet féldöken.

7. ISTEN' Nevével gonofszúl ne éljünk: Mert az ISTENnek kedvében nem léfzünk; Ha szent Nevére hamisan eskűfzünk, Nagy káromlást téfzünk.

8. Meg-tílt az ISTEN Isteni káromlást; Az igazságról kíván igaz vallást: Hogy hátra hagyjunk minden hamis mondást, És hamis tanítást.

9. Innepet szenteljünk, ISTEN azt hagyja; Szent életünket minékünk kívánja; Hogy szent Igéjét hallgassuk, azt mondja, És minden meg-tartsa.

10. Atyánk' 's Anyánknak tisztességet tégyünk: Fedelmünknek ISTENÉrt engedjünk: És Tanítónknak engedelmeskedjünk, Minden jóval légyünk.

11. Embert ne öljünk ISTEN parantsolja: A' boszszúállást közöttünk meg-tíltja: Harag, irígység távol légyen, hagyja: A' szitkot meg-tíltja.

12. Fertelmes élet közöttünk ne légyen: Szent házasságban minden ember éljen: Éktelen bujaság nagy-távol légyen: Minden tisztán éljen.

13. Egymás' marháját mi el-ne orozzuk: Usorásfágtól magunkat őrizzük; Se hatalommal másét el-ne végyük, Senkit meg-ne bántsunk.

14. Ojjuk magunkat hamis tanúságtól, Hamis vallástól,

lástól, hamis perpatvartól, Hamis esküvéstől, rágal-
mazástól, Minden tsalárdságtól.

15. Meg-tílt az ISTEN minden gonofzságot, Testi
indulást, gonofz kívánságot; Kíván mi tőlünk belső
tífztaságot, Minden jámborságot:

16. Ne kívánd, úgymond, senki feleségét, Senki
marháját, senki tífztességét; Itt meg-jelenti Törvény'
nehézségét, És erőtlenségét.

17. Móises által ISTEN ezt ki-adá, Két kő-táblára
szent újjával irá; Rettenetesen ezeket ki-adá; Hafz-
nát meg-mutatá.

18. Emberi erő ezt meg-nem tarthatja: Senki igaz-
nak magát nem mondhatja: Mert bűnös vóltát min-
den ember látja, Az ISTENT boszszontja.

19. Hafzna, ereje azért a' Törvénynek, Vádol min-
denkor minket bűnösöknek, Természetünkben mind
erőtleneknek, És hitetleneknek.

20. Menjünk fejenként azért a' Krifushoz, Idvezí-
tőnkhez, a' mi Szószólónkhoz, Közbenjárónkhoz és
igazságunkhoz, Juttat Szent Attyához.

21. Hálá tenéked mennybéli nagy ISTEN, Hogy kő-
nyóráltél rajtunk bűnösöken; Szent Fijad által meg-
engeszteltetél, És mi hozzánk tértél.

257.) AZONR: A' CXL-dik 'SÓLT: Nót:

OH Izrael, szerető népem! Hallgassad az én Tör-
vényem', Te szívéd meg-ne keményüljön, Lel-
ked ebben gyönyörködjön.

2. Egyiptombéli nagy rabságból, Ifzonyú vas kementzéből Tégedet ki-szabadítalak, És magamnak válafttálak.

3. Idegen Istenid kivülem Nelégyenek én ellenem; Szükfégedben meg-találsz engem' Ne kéte!kedjél én bennem.

4. A' mennyen, földön 's vízben való Teremtett állathoz hasonló, Arany', ezüst', se drága köböl, Bálványt ne tsinálj ezekből:

5. Elöttök magad' le-ne horgafzd, Térded', fejed', meg-ne hajtsad, Szemedet rájok ne fordítsad, Se tiszteljed, se imádjad.

6. Mert boszfszúálló UR vagyok én, Ki Atyák' vétkét fijakban, Harmad' negyed' unokájokban Meg-feddem gyűlölőimben:

7. Vifzontagnagy irgalmasságom, Ezer ízig' unokákon Meg-marad, engem' szeretőkön, Parantsolatim' őrzőkön.

8. URadnak ISTENednek Nevét, Hijába ne nevezd Nevét: Mert URad ezt büntetés nélkül Nem szenved feddés nélkül.

9. Meg-emlekezzél a' Szombatról, ISTENed' nyugodalmáról: Hat nap' kedvedre munkálódjál; Hetediken meg-nyugodjál:

10. Te-magad', fijad', és leányod, Szolgád', szolgálóleányod', És minden munkálkodó barmod', Dologtól meg-nyugtasd és vond.

11. Mert mennyet, földet és a' tengert, Hat nap' teremté, 's az embert; Heted' nap' az UR meg-nyugovék, És ő tőle meg-áldaték.

12. A' te

12. A' te Atyádat és Anyádat Tiszteljed te szüléidet; Hogy te nyomos lehess a' földön, Mellyet néked ád az ISTEN.

13. Se fegyvereddel, se nyelveddel Embert ne öl, haragoddal. Házasság-törő bújaságtól Ojd magad' párnaságtól.

14. Orzástól és ragadozástól, Hamis usorás zálagtól, Ojd magad' hamis tanúságtól, Atyafi' ellen valótól.

15. Felebarátodnak ő házát Ne kívánjad, házas-társát, Szolgáját, szolgáló-leányát, Se barmát, semmi marháját.

16. A' Sinai hegynek tetején, Nagy füst' és láng' közepiben, Trombitáknak fok zengésekben, Rettentetes mennydörgésben:

17. Két kő-táblára szent újjával URad ISTENED felírá, Móises által ezt ki-adá, Meg-őrizni parantsolá.

A' K E R E S Z T S É G R Ő L.

258.) Nóta: *Szükség meg-tudnunk idvesség:*

KErefztyén Hitnek egy fundámentoma A' Kristus Jésus, kinek hagyománya A' Keresztségnek szent Sákramentoma, Anyaszentegyházba.

2. Az Atya', Fiú', Szent Lélek ISTENNEK Nevében a' kik meg-keresztelkednek, Kristusban való Hitről neveztetnek Keresztyéneknek.

3. Mert esmértetni 's tiszteltetni ISTEN Ugy kíván, a' mint a' szent Keresztségben Ki-jelentette, hogy három Személyben Egy igaz ISTEN.

4. Keresztyén hittel több ISTENT nem tartunk; A'

fzent Írásból egy Istenet tanulunk, Kit Atya', Fiú, Szent Léleknek tudunk, Igazán vallunk.

5. A' Pogányoktól meg-külömböztetünk: Mert a' Krisztusban az Istené lettünk; A' Kereszttségben elpétséltetünk, Szent Lelket vészünk.

6. Az Atya Istenet Atyánknak esmérjük A' Kereszttségben, Krisztust fel-öltözzük, Szent Lélek belső erejét érezzük, Hiból tiszteljük.

7. Atya Isten-is minket fíjainak, A' Fiú esmér lelki országának, A' Szent Lélek tart fáját hajlékinak, Szent Templominak.

8. Újjá-fzületést az örök életre A' Szent Lélektől a' Krisztus vérebe Vészünk hit által tiszta viz jelébe, A' Kereszttségbe.

9. Mert mennyországba tsak azok mehetnek, Víz-től Lélektől kik újjá-fzületnek, Bűn' botsánatra megkeresztelkednek; Kegyelmet nyernek.

10. Nem tiltatnak-el innen a' kisdedek; Az ígértben mert ők-is részeseek: Az Isten nekik szintén úgy Istenek, Mint a' fzüléknek.

11. Méltó hát ilyen nagy drága kintsünket Megbetsülenünk a' fzent Keresztséget, Tisztán tartanunk szép öltözetünket, Ékességünket.

12. Mint nevet vészünk a' fzent Kereszttségben Az Atya', Fiú', Szent Lélek' Nevében; Hiddjünk igazán az egy Istenységben, Három személyben.

13. Isten' Nevét-is magunkra így vészízük, Hogy
Atya,

Atya', Fiú', Szent Léleknek hiszszük: Örök frigyébe nevünket így tettük; Hát meg-betsüljük.

14. Mert ha csak névvel meg-kerefztelkedünk, 'S Kerefztség szerént ISTENben nem hiszünk, Kerefztyének-is csak beszéddel lészünk, Nem idvezülünk.

15. Kerefztyén Szülék gyermekeiteket Ugy tanítsátok, hogy hiddjék ezeket: Három Személyben az egy Istenséget, Tiszteljék ötet.

16. Kerefzt-Atyák és Anyák a' kik vagytok, A' kisdedeket kik bé-mútatjátok ISTENnek, erre légyen nagy gondotok: Kezesek vagytok.

17. Ditsőség légyen ISTENnek érette, Hogy magát velünk így meg-esmértette, El-is petsételt szent szövetségébe Idvességünkre.

A Z U R V A T S O R Á J Á R Ó L.

259.) Nóta: *Mondjatok Ditséretet Kerefzty:*

GYakran kellene nekünk ISTENnek hálákat adnunk, Sok jó-téteményéről kellene emlekeznünk.

2. Régi jó szándékáról, hozzánk való szerelméről, Ó buzgó nagy kedvéről, ditsérnünk jóvóltáról.

3. Ennyi nagy esetünkről hogy gondot viselt dolgunkról; Szemeit bűneinkről el-fordítá, vétkünkről.

4. Gyorsan olajt hogy lele sebünknek gyógyítására, Szent Fiját el-ereszté a' mi meg-váltásunkra.

5. Oh ISTENnek szerelme, és el-titkoltt nagy tanátsa! Mellyből hozzánk jó-kedve tetfzik, 's jóakarata.

6. Reánk mert annyi gondja, hogy nem nyúghatik

fzerelme; Melly kedvét meg-mutatá. hogy Fiját el-botsátá.

7. ISTEENnek és Embernek kell vala érettünk jőni, Kristus Jésusnak kelle Közbenjárónak lenni.

8. Ű hogy fizetést tenne számtalan adósságunkért, És hogy meg-is halhatna a' mi fok bűneinkért:

9. 'S el-jöve, meg-fizeté testében adósságunkat, És mindeneftől-fogva el-törölő bűneinket.

10. Szükségünknek elei ez lőn idvezülésünknek, Elég meg-fizetése mi nagy adósságunknak.

11. És lelkünknek kenyere lőn nekünk az ő szent Teste; Lőn örök életünknek oka ő Istensége.

12. Ezt Atya magas mennyből jól látván, szent országból, Ugy engesztelteték-meg szent Fija halálából.

13. Győzedelmet engede a' poklon és kárhozon, Nekünk hatalmat vennünk úgy ada a' bűnökön.

14. Ezért Atya' országot érdemlette ditsőségét; Kétképen örökségét bírja nagy gazdagságát.

15. De magának egyiket, nekünk adta a' másikat, Érdemével keresett hitnek szent igazságát.

16. Így fzerze ő levelet el-vezett örökségünkhöz, Mellyel jutnánk hazánkhoz, el-vezett jószágunkhoz.

17. No mivelhogy jól tudná mi feledékenységünket, Még e' földön létében erről meg-ínte minket:

18. Ű testét hogy érettünk engede törvény' kezében, Azt akará, hogy légyen örök emlekezetben.

19. Szerze azért Vatsorát, Testéről hogy emlekezzünk, Ő ki-ontott Véről hogy el-ne felejtkezzünk.

20. Fél

20. Fél vala, hogy el-vefztjük, és hogy ugyan el-felejtjük E' nagy kintset, hogy mi feledékenységbe vészszuk:

21. Ezokáért akará meg-ígértt irgalmasságát, Ő bé-petsételnie bűnűnknek bostánatját.

22. Csudaképen ezeket tsak szerzé, hogy szána minket: Mert ő jól látja vala mi örök' el-vefztűnket.

23. Immáron ő ezekért, és ő nagy fáradságáéit, Mi tő'ünk háláadást kíván minden dolgáért.

24. Tellyes életűnk azé t tsak háláadás légyen dolgunk, Le-fektűnk és fel-költtűnk, ülésűnk, és járásunk.

25. Örök örvendezésben, és Isteni ditséretben Foglaljuk mi-magunkat, mi tellyes életűnkben.

26. Mert nem miénk a' bánat, kik vagyunk ISTEN' jegyesi; De azoké, a' kik az ördögöknek közösi.

27. Ditséret az ISTENNEK, Atya', Fiú', Szent Léleknék, Kit ditsérnek a' Szentek, a' hatalmas Felségnek.

260.) A Z O N R O L.

JEr ditsérjük az ISTENNEK Fiját, A' szép Szűznek áldott szent Magzatját, E' Világnak édes Megváltóját, Bűnösöknek kegyes Szószólóját.

2. Jésus Kríftus, kegyelmes Megváltónk, UR ISTENTől adatott Tanítónk, Szent Atyáddal Felséges Megtartónk, Szent Lélekkal minden Igazgatónk!

3. Téged' vallunk hatalmas ISTENNEK, Kezdet nélkül való természetnek, Szent Atyáddal egy örök ISTENNEK, Állatjából születél ISTENNEK.

4. Teremtésnek te előtte valál, Kezdet nélkül az Is-

TENNél valál, Anya nélkül ISTENTől származál, Örök Ige', szájából mondatál.

5. Te általad e' Világ kezdeték, És semmiből szépen teremtetek; A' tsillagos szép ég terjesztetek, Nappal 's Hólddal meg-ékesítették.

6. E' széles föld te tölled adaték, Termő-fákkal meggyümölcsöztetek, Szép zóldellő füvel tündökleték, Virágokkal meg-tsillagoztaték.

7. Te általad Ádám teremtetek Földből teste szépen alkottaték, Mennyből lelke a' testbe ihleték, Éva társúl melléje adaték.

8. Paraditsom' kertébe vitetek, Ördög miá ott meg-tsalattaték, Minden jótól ottan meg-fosztaték: Az emberi nemzet kárhoztaték.

9. Mikor Ádám ott magát el-veszté, És fíjait halálba bé-éjté, Atya ISTEN magát ki-jelenté, Te Nevedet Ádámnak hirdeté:

10. Ábrahámnak azután fogada, Áldott Magnak akkor téged' monda: Szűz Mária méhében fogada: Te szent Véred mi reánk árada.

11. Fel-öltözél az emberi testben: E' Világra jövé mi közinkben; Igaz hitet adál mi szívünkben, Uj világot gerjesztél lelkünkben.

12. Szent Véreddel te minket meg-váltál, Bűneinkből szépen ki-tisztítál; Szent Lelkeddel meg-világosítál, És Atyádnak kedvébe juttatál.

13. A' Keresztfán érettünk meg-halál; Harmad' napon

napon ismét fel-támadál; Mennyországba fel-magasztaltatál, Tisztességgel meg-koronáztatál.

14. Azért vallunk téged' Királyunknak, És örök-ké-való nagy Papunknak, ISTEN előtt minden gyámolunknak, E' Világon minden óltalmunknak:

15. Az ISTENnek nagy haragja ellen, Az őrdögnek dühössége ellen, E' Világnak kergetése ellen, A' bűnőknek rettentések ellen.

16. Te vagy nekünk minden igazságunk, Jámborfágunk és ártatlanságunk: Te vagy nekünk szentségünk, váltságunk, ISTEN előtt örök' bődogságunk.

17. Te vagy nekünk a' mi reménységünk, E' Világon mi nagy tisztességünk, ISTEN előtt minden dicsőségünk, Mennyországban örök' idvességünk.

18. Oh ISTENnek drága kints-tartója, Szent Léleknek rajtunk nyúgotója, Nyomorodott árváknak tartója, Mi hitünknek meg-koronázója!

19. Oh ISTENnek kedves áldozatja! Kit jó szemmel meg-tekint az Atya, És meg-marad az ő jó látja, Mind örökké kedves foganatja.

20. Édes Jésus! elődbe járulunk, Széked előtt arttzzal le-borúlunk, Keservesen te hozzád óhajtunk, És nagy-sírván mennybe fel-kiáltunk:

21. Mert az őrdög ellenünk támadott, Nagy-fok gonosz közöttünk áradott, A' mi erőnk immár el-fáradott; Jelentsd azért mostan hatalmadot.

22. Emlkezzél gyarló esetünkről, Emlkezzél erőt-lensé-

lenségünkről: Emlekezzél kegyelmességedről, Emlekezzél szent ígéretedről.

23. Lám a' testbe érettünk öltözél, A' szép Szűztől Világra születél; Szent Véreddel te minket meg-jegyzél, Igaz hitben magadnak gyűrűzél.

24. Oltalmaz-meg azért az őrdögtől, E' Világi fok kegyetlenektől: Szabadíts-meg a' mi bűneinktől, Testünkbeli fertelmességektől.

25. Távoztasd-el tőlünk a' vér-ontást, És fokféle dühös hadakozást: Szállítsad-le a' fok nyúzást, fofztást; Hogy a' hitről tehessünk jó vallást.

26. Adjad nekünk a' te Szent Lelkedet, Terjesztesd a' te szent Igédet: Esmérjünk-meg mindnyájan tégedet, Ditsérhessük a' te szent Nevedet.

27. Tekints reánk most a' magas mennyből, Látogass-meg Királyi székedből: Tégy jól velünk kegyelmességedből, Ments-meg minket keserűségünkből.

28. Vigasztald-meg a' mi firalminkat, Tellesítsd-bé mi kívánságinkat: Mi-is néked háláadásunkat Bémutatjuk, mi áldozatunkat.

29. Édes Jésus! néked hálát adunk, Jóvóltodért és fel-magasztalunk, Ajándékot elődbe mutatunk, Ditséretet tenéked éneklünk.

30. Ditsértessék az Atya UR ISTEN, Ditsértessék a' Fiú UR ISTEN, Ditsértessék a' Szent Lélek ISTEN, Szent Háromság egy bizony UR ISTEN.

261.) AZONR: Nót: *Mi kegyes Atyánk:*

IDvez légy Krisztus, e' Világnak URa, Atya ISTEN-
nek szerető szent Fija, Bűnös népeknek ki vagy
bizodalma És igazsága!

2. Hallgasd-meg mostan mi könyörgésünket, For-
dítsd mi reánk kegyes szemeidet: Jelentsd-meg hoz-
zánk a' te jó-kedvedet, És szerelmedet.

3. Kérünk, UR ISTEN, hogy légy segítségül, Gon-
dot viselvén a' mi életünkről, Lelki és testi min-
den szűkségünkről, Idvességünkről.

4. Ne nézd a' mi számtalan bűneinket; Bírjad
lelkünket, és mi életünket; Tsak te viseljed min-
den ügyeinket, Ne hagyj bennünket.

5. Senki bűnünkből meg-nem szabadíthat; Senki
lelkünkben meg-nem vígasztalhat; Senki kívülled
meg-nem óltalmazhat, 'S meg-nem nyúgothat.

6. Mert te egyedül érettünk fáradtál, Mi bű-
neinkért tsak te szomjúhoztál; Kegyetlen halákt
mikoron kóftoltál, Érttünk áldoztál.

7. Te vagy azértan a' mi óltalmazónk, Te vagy
Meváltónk és meg-szabadítónk, Te vagy életünk
és egy bizodaljunk, Minden jószágunk.

8. Tsak te-veled adhatunk mi jól számot: Tsak
te általad láthatjuk Atyádot: Mert ő minékünk té-
gedet ajánlott, Hallgatnunk hagyott.

9. Tekints ránk azért kegyelmes ISTENünk, Ki
vagy minékünk egy szerelmes URunk; Ne hagyj

te tőled el - idegenednünk, És el - szakadnunk.

10. Adj közzénk igaz és bölts Vezéreket, És adj Keresztyén jó Fejedelmeket, Kik óltalmazzák a' te szent Igédet, 'S a' te népedet.

11. Hirdettség mindenütt te szent Igéd, Magasztaltassék ditsőséges Neved, Ditsértessék vég nélkül szent Felséged, Minden jótéted.

12. Világosíts-meg minket szent Igédből; Hogy mehessünk-ki a' nagy sötétségből, Támadhassunk-fel a' hitetlenségből, Nagy bűneinkből.

13. Ne uralkodjék a' bűn mi szívünkben, Semmi tévelygés ne legyen lelkünkben; Hogy az ördögnek ne essünk kezében, Alnok tőrben.

14. De erősödjünk a' te szent Hitedben, Maradhassunk-meg szent esméretedben, Örvendezhessünk vóltaképen ebben, Örökké: Amen.

15. Ditséret legyen Atya UR ISTENNEK, És néked egyetlen-egy Szülőttének, És egyetemben Szent Lélek ISTENNEK, Meg-szentelőknek.

262.) AZONR: Nót: *Oh mint keseregnek:*

VAlaki Krisztusnak Vatsoráját vészéd, Nem kell ezt tenéked csak szájaddal vened: Mert lelki ez étel, és lelkünkkel vészszük.

2. A' köz' vatsorától tudd meg-választani: Ne kéfzítsed szádat fogaddal ezt enni; Lélekkel, huséggel kell mindennek venni.

3. Tudd-meg azért ember, mit vészsz a' szent Jegyben,

ben, És mi által véfzed, gondolkodjál ezenn: És a' mivel véfzed, végy értelmet ebben:

4. Véfzed ígérethben bűnöd' bótánatját, ISTENnek kegyelmét, Kriftus' igazságát, Az örök életet, ISTENnek országát:

5. Ezeket hirdeti ISTEN az Igékben; De hogy bizonyossá légyünk mind ezekben, Ugyan-ezeneket adja e' szent Jegyben.

6. De ezeket véfzed a' Jésus Kriftusért, Az ő halálának érdemes vóltáért, És az ő vérének nagy hafználatjáért.

7. Nem véfzed ezeket a' te érdemedért, Sem igazságodért, vagy méltóságodért; De Jésus Kriftusnak Vére hüllásáért:

8. És az igaz hittel véfzed mind ezeket, Ezzel fogod hozzád Kriftusnak érdemét, És tiéddé téfzed az ő fokjótétét.

9. Ne nézz azért ember tsak a' külső Jegyre; De emeld-fel lelked' Kriftus érdemére, Az ő halálára, megromlott Testére.

10. A' külső szent Jegyek vitetnek elődbe, Hogy innét elmédet fel-emeljed mennybe, Hol a' Jésus Kriftust meg-fogod hitedbe.

11. Nem éfzed itt száddal a' Kriftusnak Testét, Mert a' mennyországba fel-vitetett innét; De véfzed Testének és Vérének Jegyét:

12. De a' hittel véfzed Kriftusnak érdemét, És lelkünkkel véfzszük Kriftus' Testét 's Vért, Nem a' jelen-vóltát, de annak érdemét.

13. Lásd-meg azért, mit véfzsz te itt e' szent Jegyben: Ne élj tsak szokásból, mint némellyek ezzel, Sem kép-mútatással; nem hafználisz te ezzel.

14. De mint szent Pál tanít, meg-próbáld magadat, Jól meg-hányjad vessed a' te dolgaidat, Hittel, jó étellel jelentsed magadat.

15. Mit szerzett a' Kriftus, gondolkodjál arról: Mi végre szerzette, légy bizonyos arról; El-ne felejtkezzél Kriftus' haláláról.

16. Értsd-meg, hogy a' Kriftus meg-váltott tégedet: Nintsen ítéletig több áldozat ennél, Tsak az ő halála, melly kedves ISTENNÉL.

17. Így próbáld-meg magad', ha akarisz itt enni, És e' Vatsorával magad' vígasztalni; Ha nem akarisz ezzel méltatlanúl élni.

18. Mert valaki magát jól meg-nem próbálja, Vagyon-é jó hiti és kegyes szándékja? Ítéletet véfzen, ezt bizonyyal tudja.

19. Távollégyen innen a' hitetlen ember, Ne járúljon ide kép-mútató ember: Mertsemmit nem tud ez ítélni ezekről.

20. Ditsértessél Atya mindenható ISTEN, És a' te szent Fijad veled egyetemben, A' Szent Lélek ISTEN mind örökké, Ámen.

263.)

A Z O N R O L.

EMlekezzél, UR ISTEN, híveidről, Kik kiáltunk te hozzád szükségünkben: Viselj gondot nyomorúságinkról, Örökkévaló Szentegyházadról.

2. Adjad

2. Adjad nekünk mindenkor életünkben A' kenyeret, melly vagyon szent Igédben, Mellyről szóltál szent János' könyvében, Mellyel élünk örökké életünkben.

3. Ne hagyj minket, UR ISTEN, szomjúhozunk; Az élő-viz adassék most minékünk, Melly viz után soha nem szomjúzunk: Mert te benned örökké örvendezünk.

4. A' kik hallják, UR ISTEN, te Nevedet, Itt megértik mindenek te kedvedet, Szent Fijadért kegyelmesfégedet; Hogy tsak közlöd velünk örökségedet.

5. Adjad nekünk mostan te Szent Lelkedet, Ne hallgassuk hijába Szent Igédet; De tiszteljük örökké szent Nevedet, És ditsérjük mindenkor Felségedet.

6. Ditsértessék az Atya UR ISTEN, Ó Igéje a' Fiú UR ISTEN, Egyetemben Szent Lélek UR ISTEN, Szent Háromság egy bizony örök ISTEN.

264.) A Z O N R O L.

Mindenható UR ISTEN, mi bűnös emberek Gyónást és vallást tévzünk, mint töredelmesek:

2. Mert mi igen vétkeztünk Istenséged ellen, Mint Teremtő, Megváltó, 's Meg-szentelőnk ellen.

3. Életünknek rendiben igen meg-bántottunk, Mi nagy-fok bűneinkkel téged' bofzfzontottunk:

4. Gonosz szóval, szándékkal, látással, hallással, Irigységgel, mordsággal, rágalmazásokkal.

5. Szitkos, átkos vóltunkkal, harag-tartásunkkal, Hamisan mi hitünket gyakran mondásunkkal:

6. Isteni káromlással és hitetlenséggel, Mi nyomorúságinkban békételességgel.

7. ISTENnek szent Igéjét noha gyakran halljuk; De mi bennünk ím' semmi gyümölsét nem látjuk.

8. Az Isteni és atyafiúi szertetet Nintsen bennünk; de vagyon éktelen rút élet:

9. Bújaság és torkosság, meg-fojt a' kevélység; Telhetetlen 's átkozott izgat a' fősvénység.

10. Mint tengernek fővenye meg-számlálhatatlan: Azonképen mi bűnünk nálunk mondhatatlan.

11. Azért mi-is magunkat Istenséged előtt Bűnösöknek vádoljuk, mind e' Világ előtt.

12. Ne nézd mi bűneinket és gonofzságinkat; De te-kíntsd kegyelmesen irgalmasságodat.

13. És el-ne felejtkezzél te igéretedről, Te bűnösökhöz való kegyelmességedről.

14. Kit nekünk meg-ígértél te szent Fijad által; És mondál Ézékiel szent Próféta által:

15. Hogy valamelly órában szegény bűnös ember Te hozzád fohászkodik, mint el-vezett ember:

16. Az ő gonofzságából ha ő-is ki-térénd, És fajtalanságának, ha ő véget veténd:

17. Soha az ő bűnéről meg-nem emlekezel; Sőt ő idvességére te-is igyekezel.

18. Azért néked könyörgünk, Felséges UR ISTEN, Ne állj boszszút szertelen mi gonofz bűnűnken:

19. De minékünk meg-botsáss te szent Fijad által; Hogy mi idvezülhessünk ő irgalma által.

20. Hiszszük, hogy meg-hallgattál mi könyörgésűnkben:

ben: Azért lelki örömmel mi ezt mondjuk, Amen.

U R V A T S O R Á J A V É T E L E U T Á N.

265.) Nóta: *Mi Atyánk, ki vagy mennyégben:*

EN hívem, én szent népem, Atyámnál kedves juha-
im, Én seregim, én templomim, Magamnak szent-
teltt edényim, Én választott szent nyájaim, Keresett
szép örökségim, Drága árron meg-váltottim:

2. Már titeket el-botsátlak, Mint szerelmes vendé-
gimet, Házaatokhoz nagy békével, Kik viselitek zász-
lómat: Mindenkoron és mindenütt, Ditséretem és
jótétem, Forogjon ti szájatokban.

3. Áldomásom ti rajtatok, Légyen szent Nevem
köztetek, Én szerelmes jó híveim, Atyámnál ked-
ves vitézim; Kik Igémnek betsülői, Tisztességem-
nek őrzői Vagytok, Nevemnek féldői.

4. Ki-nyújtom kezem' reátok, Gondot viselek ró-
latok: Ételt, italt, ruházatot, E' földön adok fok
jókot: És kárvallástól titeket, Mindenféle bú-bánat-
tól, Bizonnyal meg-szabadítlak.

5. Ez életből másra vízlek, Keserűségből ki-vézflek;
Bánat helyett vigaságot, Jószágtok helyett jószágot,
Adok nagy-szép örökséget, Mellyet e' Világ nem ad-
hat: Néktek adom koronámat.

6. A' helyt, mellyet készítettem, Néktek Atyámtól
ki-nyertem, Meg-mútatom, és bé-vízflek, 'S szent
Atyámnak bé-ajánlak: Hol' bánat és keserűség Nem
környékez-meg titeket; Bóldogútt örömben léztek.

266.)

A Z O N R O L.

Mondjatok Ditséretet, Kerefsztyének, az UR ISTEN-
nek, Szentséges tiszteletet adjatok ő Nevének.

2. Örvendjetez őnéki igaz Isteni félelemmel: Mert közttegek lakozik az Anyaszentegyházban.

3. És ő meg-elégíti lelketeket lelki kenyérrrel: Bíz-
tat ő Igéjével, édes ígétivel.

4. Szent, URam! a' te Neved, Szent vagy te a' ma-
gas mennyben, Szent vagy és rettenetes minden nem-
zetségekben.

5. Tégedet illet, URam, mi tiszteletünk, háláadá-
sunk, A mi Gyülekezetünk, Innepi szentelésünk.

6. Hálá légyen tenéked, hogy meg-jelentéd tennen-
magadat, Hogy meg-értettük, URam, a' te akaratodat.

7. Ditséret és ditsőség légyen tenéked a' magas menny-
ben, Ditséret és tiszteesség az Anyaszentegyházban.

267.)

A Z O N R O L: *Azon Nótára.*

MEnjetez-el UR Kristusnak hív vendégi békeséggel;
Meg-elégedtt lelketek szent Testével 's Vérével.

2. Hálát adjatok őnéki illy nagy jótéteményéért,
Rendelvén élteteket ő szent törvénye szerént.

268.)

A Z O N R O L: *Azon Nótára.*

MEnjetez-el békeséggel UR ISTENnek áldottai,
Mindenkor ditsérjetez a' ti szent Atyátokat.

2. Hálá légyen az ISTENnek, ki minket érdemünk
nélkül Fijaivá fogadott tsak az ő jóvóltából.

KÜLÖMB-

KÜLÖMBKÜLÖMBFÉLE D I T S É R E T E K.

269.)

Introitus.

EL-bémegyünk nagy örömben, Felséges ISTEN! A' te Szentidnek Gyülekezetibe, A' te Templomodba, Felséges Atya ISTEN!

2. Ott meg-állunk te előtted, Felséges ISTEN! Igaz hitből áldozunk te előtted, Vallást tévünk rólad, Felséges Atya ISTEN!

3. Ugy kívánkozik mi lelkünk Te szent Igédhez, Mint a' szomjúhozó szarvas a' vízhez, A' hideg kút-főhez, Felséges Atya ISTEN!

4. Örvendezünk mi szívünkben, Felséges ISTEN! Mert el-bé jutottunk immár elődben, A' te Templomodba, Felséges Atya ISTEN!

5. Tsak ez nekünk vígaságunk, Felséges ISTEN! Hogy lakozik a' te Neved közöttünk, Ditsértettel tölünk, Felséges Atya ISTEN!

6. Tartsd-meg azért békeségben, Felséges ISTEN! E' kitsíny Seregets két igaz Hitben, Te tiszteletedben, Felséges Atya ISTEN!

7. Prédikáltasd szent Igédet, Felséges ISTEN! Ne hagyd szomjúhozni a' mi lelkünket, Aldd-meg életünket, Felséges Atya ISTEN!

ZZ

8. Zen-

8. Zengedeznek mi ajakink, Felséges ISTEN! Ör-
vendetes szókban, ditséretekben, Ekes énekekben,
Felséges Atya ISTEN!

9. Áldott vagy te magas mennyben, Felséges Is-
TEN! Kit illet ditséret a' szent Templomban, Anya-
szentegyházban, Felséges Atya ISTEN!

270.) Nóta: *Bóldog az olljan ember az Ist:*

Minden embernek illik ezt meg-tudni, És szívében
erősen ezt úgy hinni: Mennyországnek kapu-
ját csak meg-nyílni Azoknak, kik ISTEN bent tudnak hinni.

2. A' hit nélkül senki nem idvezülhet, Mint a' vi-
rág Nap nélkül nem zöldülhet: Vétkeiből senki ki-
nem feselhet, Orvosságot Krístus' kívül nem lehet.

3. Tanúld-meg most, mi légyen a' te hited, Id-
vességedre bizonyos ósvényed; Ne kövessed amaz
öt bolond Szűzet, Kik hallának szomorú feleletet.

4. Tudnod kell, hogy, ISTEN egy állatjában, Hogy
három légyen az ő Személyében, Atya, Fiú, Szent
Lélek nevezetben, A' miképen tanuljuk a' *Credóban*.

5. Ha nehéznek tetszik az esméretre, Ne resteljed,
az Irást vedd elődbe, Az meg-tanít, mennyire lépjél
cbbe: Mert igazra tanítanak ez Énekbe.

6. ISTENnek el-végezett akarátja: Senkinek ő nem
akar lenni Atya, Idvességét más módon ki-forgatja,
A' Szent Irásban hogy-nem mint ő hagyta.

7. A' szent Irás az útát meg-mutatja; Atya ISTEN
az ég-

az égből ezt kiáltja: Krisztus Jézus bűnöknek bocsánatja, És hogy csak ő vétkeknek áldozatja.

8. Sokan léfznek, meg-látjuk, ítéletkor Kik el-vefznek, miképen földről a' por, Idvességekhez kik nem látnak akkor, Míg jól rakva nem vólt a' mennyei kar.

9. De vedd elő, régenten mit fogadtál, Kereszt-viznél ISTENNEK mit feleltél, Bűneidből mikoron ki-tisztáltál, Jámborságra mikoron te esküdtél:

10. Esküvésed' lássad, hogy meg-ne rontsad; Ez egy hited', lássad, hogy meg-ne fojtsad; Jámborsággal mindenkor ki-jelentsed, És jó fának jó gyömmölsét teremtsed.

11. Vennéd eszedbe ember te-magadat, Hagynád-el már fajtalan bűneidet, Tanúlnád az ISTENNEK igazságát, Atyádfijához való szerelmedet.

12. Azt lásd-meg csak, mit ISTEN tőled kívánt, Az egy hitet, és igaz szeretetet, Atyádfijához való szerelmedet: Mert csak e' kettő a' nagy Parantsolat.

13. Jaj azoknak, kik színnel Keresztyének! Sem Urak, sem Papok ki-nem vétetnek, Sem Parasztok, sem femmi Szerzetesek, Kik tisztokban híven elő-nem mennek.

14. Foházkodjunk immár mi csak ISTENhez, Krisztus által mi egy reménységünkhez, Oltalmazza nyomorúlt országunkat; Idvességre viselje mi útunkat.

271.) Nóta: *Jer ditsérjük az Istennek Fiját:*

TANÚlj-meg te az úton el-menni, Mellyen kell-bé mennyországba jutni: Mert nem egyéb úton kell bé-érni; Hanem Krisztus által kell bé-meni.

2. Bizonyságúl ezt szent Máté írja, Hogy a' Krisztus tévelygőknek úta; Kik akarják ez útat nyomnia, ISTENnek beszédét hallania:

3. Én vagyok út, azt mondja a' Kriftus, Idvességet adó bizony ISTEN, Szent Atyámmal bizony örök ISTEN, Egyetemben a' Szent Lélek ISTEN.

4. Én általam valaki bé-mégyen, Ditsóségnek nyomdokára mégyen; De valaki más úton bé-mégyen, Ká:hozatnak torkába bé-mégyen.

5. E' bé-menést látjuk az Irásban, A' kik bízunk csak az egy Kriftusban, ISTENnek egyetlen-egy Fijában, Nem valami egyéb bálványokban.

6. Bálványt imád, ki bízik emberben, Reménységét helyheti érdemben, Idvességét tselekedetiben, 'S mind azok, kik bíznak a' Szentekben.

7. Ő-magát ígérte Igéjében; Hol azt mondja szent Dávid' könyvében: Hívj engemet minden szükségemben, Meg-hallgatlak te igaz hitedben.

8. Tudjad, hogy én igaz ISTEN vagyok, Embereknek reménységet adok, Bánkodókat ki meg-vígafztalok, Seregek' igaz záfzlója vagyok.

9. Ne nézd ember te bűnös vóltodat, Tsak te nézted Kriftus Jésusodat, És a' te fel-támasztott záfzlódat, Ki viseli tenéked útadat.

10. Reménységben ne függjünk senkitől; Hanem csak az egy Jésus Kriftustól, Ki meg-mente minket a' bűnőktől, Pokolbéli ördög' fogságából.

11. Járúljunk mi azért a' Kríftushoz, Atya Istennek csak egy Fijához, Tévelygőknek bizonyos úthoz, Kesergőknek vígasztalójához.

12. Engesztelje-meg nekünk Atyánkat, Hogy minékünk adja ő Szent Lelkét, Igazgassa életre útunkat, És nyissa-meg nekünk az egeket.

13. Ditsértessék az Atya UR Isten, Ditsértessék a' Fiú UR Isten, Ditsértessék Szent Lélek UR Isten, Szent Háromság bizony örök Isten.

Jérémiás Prófétának Panaszolkodása.

272.) Nóta: *Magasztallak én Istenem UR:*

EMlekezzél, mi történék, URam! mi rajtunk, És te kintsd-meg, melly' nagy szídalomban mi vagyunk: Mert bűnünkért, URam, tőled ostoroztatunk; Azért szűkség éjjel nappal hozzád kiáltnunk.

2. Örökségünk, édes hazánk másra fordúla, Mi házunk és jófzágunk idegenre szálla; Igyünk juta, jaj! minékünk nagy árvaságra: Mert Istennek nem akaránk térni útára.

3. Árvaságra, nagy ínségre miként maradánk; Mert nints nekünk földön hazánk, sem pedig Atyánk, Igye-fogyott özvegységre marada Anyánk: Mert bűnünkért meg-haragudt mennyei Atyánk.

4. Arra jutánk, hogy még vizet-is pénzen vészünk, És a' mi erdők' fájában nagy árron vészünk; Egyéb-féle szűkséget-is mindent fzenvedünk: Mert egymásra semmi gondot mi nem viselünk.

5. Tereh alatt a' rabságban nyakunk le-fzegék, Sem-

minémű nyugalom nem engedték: Mert semmi kegyesség köztünk nem találtatik; Azért hitlen népnek szíve rajtunk nem esék.

6. Hitetlen nép közt keressük mi kenyerünket: Mert földünkben nem fegéljük a' szegényeket, Nyomorútakról el-fordítjuk szemeinket; Azért ISTEN vete reánk harag' szemeket.

7. Atyáink-is vétkeztenek, de már meg-hóltak; Mi-is követői voltunk álnokságiknak; Im' mint vásék-meg béleje fogok fiaknak: Mert ellene járánk ISTEN akarátjának.

8. Kik szolgák voltak köztünk, most uralkodnak: Mert gazdák lévén, ISTENnek mi sem szolgálánk, Minden Isteni tiszteletet meg-útálánk: Azért nintsen, ki által meg-szabadíttatnánk.

9. Im tsak markunkban viseljük a' mi lelkünket; Nagy keserűséggel ézfűk mi kenyerünket; Félelem és rettegés meg-eméztett minket: Fegyver előtt kietlenben mentjük fejünket.

10. Éhség miatt a' mi testünk már el-epedett; Mint égő-kementze, bőrünk meg-repedezett; A' mi szívünk bánat miatt meg-keseredett; Lelkünk bűnünk miatt tsak-nem kétségbe esett.

11. A' mi Ázsfzony-népeink meg-gyaláztatának: Nagy-fok Szűzek Pogányoktól meg-rontatának: Mert nem engedünk ISTEN' parantsolatjának, Mellyért ISTEN el-kiada a' Pogányoknak.

12. Fejedelmek mi közzulünk mind ki-fogyának,
És a'

És a' tanáts-adó Vének mind el-húllának; A' köz-népek egymás között vizfszát vonának; Jele hogy majd vége leszzen mi országunknak.

13. Nagy haragja vagyon rajtunk az UR ISTENNEK; Témészeti ellen élünk szent Igéjének; És ellene járunk minden ő szerzésének; Ezzel adunk minden okot büntetésének.

14. Ifjú nép hitetlenektől nagy ínséget vall; Nintsen köztünk; hogy ki egybe-férne azokkal: Mert lám mi-is vizfszát vonánk atyafiakkal: Immár rajtunk te ostorod nagy-fok rabsággal.

15. El-távozott már mi tőlünk a' mi örömünk: Mert korona nélkül vágyon most a' mi fejünk; Ezért szűkség, hogy szívünkben mi keseregjünk; Szüntelenul az ISTENNEK mi könyörögjünk.

16. Jaj minékünk! mert meg-bántók mi ISTENÜNKET: Ezért fogja keserűség mi szíveinket, Setét homály béborítja mi szemeinket; Vadak, rókák széllyel lakják a' mi földünket.

17. Bizodalomunk vagyon benned Felséges ISTEN: Mert meg-maradsz mind örökké ígéretedben: Hagyótródunk bűnünk szérént a' mi testünkben; Azért nem hagysz el-szakadnunk tőled lelkünkben.

18. Mire, URam! mind örökké hogy el-hagysz minket, Illy nagy fok keserűséggel látod ígyünket? Kérünk téged', térítsd hozzád a' mi szívünket: Mert nem nyerjük nálad nélkül idvességünket.

19. Vedd-

19. Vedd-el rólunk, kérünk téged', nagy haragodat; És újítsd-meg már minékünk a' mi napinkat: Kegyelmes UR ISTEN! tartsd-meg mi házainkat, Ditsérhessünk mind örökké, mint szent Atyánkat.

*Siralmas Könyörgése Magyar Országának
A' Jérémiás Próféta Imádságából.*

273.) Nóta: *Szent vagy örökké Atya UR Ist:*

KEserves szívvel Magyar Országban mondhatjuk magunkról, A' nagy siralmat, kit Jérémiás régen irt 'Sidókról:

2. Emlekezzél-meg, hatalmas ISTEN, nyomorúságinkról, Tekints mi reánk, állj bozsfút immár mi nagy romláfinkról.

3. Mert örökségünk tőlünk fordúla Pogány nemzetfégre, Mi lakó-helyünk szálla mi rólunk idegen népekre.

4. Édes Atyánktól immár meg-váltunk, árvaságra juttunk, Édes Anyánkkal mind egyetemben özvegygyé maradtunk.

5. Meg-szomjúhozván, a' mi vizünket drága pénzen iszszuk: Nagy fáradsággal bé-gyűjtött fánkat immár árron vézfzűk.

6. Mi ellenségink éles szablyát fejünk felett forgatnak; Erős munkára fáradt testünknek nyúgalmat nem hagynak.

7. A' Pogányságnak olly nagy rabságra magunkat engedték, Hogy tsak kenyérrel mi éhségünket meg-elégíthessük.

8. Sirván mondhatjuk, Felséges ISTEN! vétkei
Atyánk-

Atyánknak, Kik mi közzülünk régen ki-múltak, mi reánk szállának.

9. Kegyetlen szolgák nagy dühösséggel rajtunk uralkodnak; Nem találhatunk már reménységet szabadulásunknak.

10. Nagy félelemmel és rettegéssel pufztában bújdosunk: Eledelünket, mi életünket kezünkben hordozzuk.

11. Testünknek bőre, mint a' kementze, el-száradt, el-égett, A' nagy éhségnek ő tüze miatt ugyan megfűlt, 's vefzett.

12. Aszsfzony-állatok tisztaságokban meg-gyaláztatának; A' gyenge szűzek fok városokban szeplőket vallának.

13. A' Fejedelmek akasztófára fel-függesztetének; És Vén népeknek ő tekintetek nem betsültetének.

14. Ifjú népekkel és gyermekekkel gonoszúl élének; Kegyetlenséget, ektelenséget köztünk mívelének.

15. A' mi szívünknek minden öröme már el-fogyatkozik; Gyülekezetünk nagy firalomra fordúla 's változék.

16. A' mifejünknek szépékessége ki-esék közzülünk: Jaj mind örökké immár minékünk, mert igen vétkeztünk!

17. Nagy bánat miatt mi szívünk, lelkünk igen keseredék, És a' mi szemünk firalom miatt mind meg-fetédék.

18. Keresztyéneknek lakó-helyeket, kit el-pufztítának, Vadak és rókák, hamis tanítók most immár ott laknak.

19. Te pedig kegyes, irgalmas ISTEN! örökké meg-maradsz, Te országodban, birodalmodban örökké meg-állasz.

20. Miért örökké el-felejtkezel mi rólunk UR ISTEN?

Miért hagyfz minket fok ideiglen e' veszedelemben?

21. Téríts te hozzád, és mi meg-térünk, kegyelmes UR ISTEN: Ujítsd-meg immár a' mi napinkat, mint régi időben.

22. Ekképen fira szent Jérémiás ő könyörgésében, Mikor az ISTEN meg-nyomorgatá 'Sidókat inségben.

274.) M Á S.

TEKÍNTS reánk immár nagy UR ISTEN a' mennyégből, A' te ditsőséges Templomodból, Emlkezzél-meg immár a' te árváidról.

2. Miért hagyál minket ilyen-igen meg-romlanunk, Mi nemzetségünkben el-pufztúlnunk? miért távozá ISTEEN illy mezfze mi tőlünk.

3. Tudjuk, hogy vétkeztünk, mert tégedet nem tiszteltünk, Mint Atyánkat, téged' nem szerettünk, Mint hatalmas URunkat, tégedet nem féltünk.

4. Azért kell tisztelnünk Pogányokat, gyilkosokat, Paráznákat, bálvány-imádókat, Kiknek el-kell viselnünk kemény igájokat.

5. El-vévéd mi tőlünk Országunkat, Királyunkat; Földhöz veréd a' mi Koronánkat; Színed elől el-vetéd mi áldozatunkat.

6. Meg-szünt fok helyeken szent Nevednek ditséreti, Szép ifjaknak ékes éneklési: Mert a' bálvány-imadás tőled ezt érdemli.

7. Közülünk le-váगतál fok gazdag fő Urakat, Vitézeket, erős férfiakat; Kiknek kővér testekkel hízlalál vadakat.

8. Köz-

8. Közzúlunk rabbá től fok menyeket, özvegyeket, Gyermekeket, gyenge szép szűzeket, Mind a' mi bűneinkért fizetéd ezeket.

9. Mind ezekből értjük bűneinknek súllyosságát, Haragodnak rettenetes vóltát: Mert látjuk Felségednek már boszszúállását.

10. El-távozóék tőlünk, jó nagy ISTEN, mi örömnünk; Nintsen immár semmi vígaságunk, Siralomra fordúla a' mi nyájasságunk.

11. Imé azért, óh nagy ISTEN! tsak tenéked esedezünk: Mert jól látjuk, hogy mind el-kell vesznünk; Ha a' mi bűneinkből hozzád meg-nem térünk.

12. Emlekezzél rólunk hogy mi földből teremtetünk, Ördög miá bűn alá vettettünk: Mint az árnyék el-múlik mi gyarló életünk.

13. De te jóvóltodból kárhozatban nem hagyattunk; Te szent Fijad által meg-váltattunk; Büntől, örök haláltól már meg-szabadúltunk.

14. Támadj-fel azért, UR ISTEN! mert téged' óhaj-tunk, A' te kezeidet nyújtsd-ki rajtunk, És ne vess el előled, kik meg-nyomorodtunk.

15. Lássák a' Pogányok, hogy mi reánk gondot vifelsz, Kiket te szent Igéddel legeltetsz; És noha meg-bántottunk, de tőled el-nem vetsz.

16. Mert látd, el-hagyattunk, és tsak te reád maradtunk, Nyavalyások, tudatlanok vagyunk, És el-hagyott árváknak tsak te vagy óltalmunk.

17. Ditsértessél mennyben Szent Háromság egy Fel-
fégben, Ki meg-vígafztalsz minket lelkünkben; No-
ha gyötretünk mostan itt a' mi testünkben.

275.) Nóta: *Háborúsága Dáv: Kir: Dán. 9.*

Mikor a' 'Sidó nemzet tartatnék Babilóniában, A'
Médiai nagy Dáriusnak kemény rabságában, A'
szent Dániel illy' könyörgést tön ő nagy firalmában:

2. Néked könyörgünk mennybéli Isten alázatossággal,
Ki uralkodol mind mennyen földön nagy hatalmassággal;
Rettenetes vagy mikor meg-ítélsz minket igazsággal.

3. Te mind örökké abban meg-maradsz, a' mit egyszer
mondasz, És semmi okkal a' te kötésed mellől el-nem állasz;
De a' kik téged' híven szolgálnak, tsak azokhoz hajlasz.

4. Igen vétkeztünk, nagy álnokságot tettünk te elle-
ned, Istentelenül járánk mindenkor, URam, te előtted,
Soha nem tudánk mi semmi jóban engedni tenéked.

5. Melly-igen fokszor küldötted hozzánk a' te Szolgá-
idat; De meg-útáltuk, és nem hallgattuk te Prófétáidat;
Semminek véltuk te idvességes parantsolatidat.

6. Mennyit szóltanak te szent Nevedben a' mi Kirá-
lyinknak, Fejedelminknek, Tisztartóinknak, a' mi
Atyáinknak; De soha nem lón helye mi közöttünk a'
te mondásidnak.

7. Azért tenéked méltán mondhatjuk, URam! hogy
igaz vagy: És nem mondhatjuk, hogy törvénytelen
minékünk rontónk vagy; Senki nem mondja, hogy
oka nélkül te boszszúálló vagy.

8. Miénk,

8. Miénk, UR ISTEN! a' szégyenkedés, és ortza-pirulás: Méltán érdemljük, hogy reánk szálljon minden szidalmazás, Mi Nemzetünkben minden népek között hogy legyen káromlás.

9. Nagy bújdosásra, meg-tsúfolásra juttatád ígyünket; Mind e' Világnak fok határáig el-ofzlatál minket; Minden népek között útálják 's pökik a' mi népeinket:

10. Még-is azt mondjuk, hogy pironkodás legyen mi ortzánknek, Mi Királyunknak, Fejedelmünknek, 's a' mi Atyáinknak: Mert nem vólt vége ellened való fok álnokságinknak.

11. Tenéked pedig, Felséges ISTEN, legyen irgalmasság, Mi hozzánk való nagy szerelmedért legyen hálaadás: Mert noha néked ellened jártunk, de még-is el-nem hagyfsz.

12. Tudjuk, hogy soha mi nem engedtünk a' te tanátsodnak, És helyt nem adtunk te Törvényedben való mondásodnak, Semmi betsület nem vólt mi tőlünk te Prófétáidnak.

13. Egész Izrael mind által-hágta a' te Törvényedet, Tőled el-térvén, elő nem vévén a' te beszédidet; Méltán botsátod azért mi reánk a' nagy veszedelmet.

14. Mind bé-töltötted a' mi fejünkön fenyegetésidet, Nagy átkaidat, 's ellenünk való fok esküvéfidet; Mint a' szent Móses a' te hű szolgád tanított bennünket.

15. Reánk támasztád a' te Igédet a' mi bűnünk szerént, És mondásodat bé-tellegesítéd igazságod szerént; Azt nem mondhatjuk hogy nem lett volna ez érdemünk szerént.

16. Elöl-találá mi barátinkat a' te ítéleted: Mert igazfággal nem vala bennünk a' te szent félelmed, Nem fog vala mi szemünk előtt te igaz törvényed.

17. Im' melly' kárt tőnek Keresztyénségben mind a' Magyar népnek; Soha nem vólt így ég alatt dolga valamelly nemzetnek, Melly' nagy szertelen veszedelmén a' Magyar Nemzetnek.

18. Immár mind bé-tólt, a' mit régen szólt Móises Prófétá: A' mi fejünkön bé-tellyesedék, a' mit ISTEN monda; Tsak ennél inkább meg-ne rontana az ő nagy haragja.

19. Még-fem könyörgünk esedezéssel az UR ISTEN előtt, Alnokságinkból hogy ki-térhetnénk az UR ISTEN előtt, És meg-érthetnők ő igazságát mi romlásunk előtt.

20. Sietve hozá reánk az ISTEN a' nagy veszedelmet: Mert az UR ISTEN mindenben igaz, senkinek nem enged, A' kik beszédét femminek vélik ő szent Felségének.

21. De még-is kérünk, téged' UR ISTEN! a' te szent Nevedért, Ki Egyiptomnak földéből régen ki-hozád népedet, És hatalmasan fel-magafztalád híredet Nevedet:

22. Noha vétkeztünk, és életünkben néked nem engedtünk, De nagy UR ISTEN igazságodban könyörülj mi rajtunk, Térjen-el immár a' te haragod, s ne maradjon rajtunk.

23. Mentsd-meg immáron mi Nemzetünket a' te haragodtól, Végyed-ki végre te híveidet a' nagy pufztaságból, Könyörülj rajtunk mennybéli ISTEN, irgalmasságodból.

24. Mi bűneinkért, és Atyáinknak ő gonofzságokért, Méltán szenvedjük a' veszedelmet a' fok alnokságért; Méltán

tán szidalmaz minden szomszéd nép minket mind ezekért.

25. De hallgassad-meg, örök UR ISTEN! mi imádságunkat; Hív szolgáidnak ne vessed hátra ő kiáltásokat; Meg-ne utáljad, könyörgünk néked, a' mi szózatinkat.

26. Tekints jó-kedvvel a' te el-pufztúlt áldott szent helyedre, Az URra való tekintetedért ne hagyj ez ínségbe, A' Messiásért a' te népedet térítsd épülésre.

27. Hajtsd-le mi hozzánk, URunk ISTENünk, a' te füleidet, Nyisd-fel immáron a' mi URunkért a' te szemeidet, És tekintsd-meg a' mi szertelen nagy veszedelmünket.

28. Tekintsd-meg immár a' magasságból a' te Városodat, Kin segítségül csak a' te áldott Neved hívattatik: Könyörülj rajta, mert ím' jól látod, hogy mind el-rontatik.

29. Nem hányjuk-elő könyörgésünkben mi igazságunkat, És te elődbe nem-is támasztjuk mi jámborságunkat; Hanem csak a' te véghetetlen nagy irgalmasságodat.

30. Hallgass-meg, URam! légy engedelmes, URam! légy figyelmes; Tennen-magadért, URunk ISTENünk, ne légy késedelmes; A' te Nevedért a' te népednek légy immár kegyelmes.

31. Ditséret legyen a' magasságban a' mennyei URnak, Ki építője és nagy óltalma a' mi Városunknak: Mert meg-kegyelmez ő jövendőre a' mi Országunknak.

Az Eklésia szenvedésének Okairól.

276.) Nóta: *Jésus Kristus mi kegy: Hadnagy:*
SZükség Kereszt yéneknek tudakozni, ISTENnek dolgairól emlekezni: Jövöltáról nem kell el-felejtkezni; Irgalmasságáról kell értekezni.

2. En-

2. Ennyi kegyességét édes Atyánknak, Tanuljuk-meg, okát fok ostorának: Vessünk véget már a' fok gonofzságnak, Mellyért ostorát érdemljük Atyánknak.

3. Gyakor helyen meg-irták a' Próféták, Okát ennek minékünk meg-mondották, Hogy szereti a' kit meg-vér, azt irták; A' kőzséget-is erre tanították.

4. Ettől vagyon, a' kit szeret, hogy veri: Mert jó Atya-is ugyan-azont téfzi, A' melly fíját valójába sizereti, A' többinél gyakortább fenyegeti.

5. De nem veri azért, hogy meg-gyűlölné; De hogy őtet magához tanítaná, És kezéhez, mint jó fíját szoktatná, Szent akarátját hogy őnéki tenné.

6. Igen őrzy ISTEN a' mi lelkünket: Mert nem akarja mi veszedelmünket, E' Világgal együtt el-veszél-sünket; Azért látogat ostorral bennünket.

7. Noha mostan igen nyomorgat minket; Azt akarja, hogy esmérjük bűnünket, Kőnyörgéshez azzal íntene minket: Mert el-felejtjük fokszor ISTENünket.

8. Ű próbálni akar ezzel hitünkben; Hogy meg-lás-fa, mint bízunk mi ő benne, Reménységünk van-é nálánál többbe, A' tűz által próbálja-meg éltünkben.

9. Sokszor ISTEN népeket látogatott, Tanúságért gyakran ostoroztatott, Mellyel nekünk ő arra példát adott, Hogy meg-térjünk, most azért fanyargatott.

10. Gyűlölte ő mind őrökké azokat, A' nagy ISTEN' beszédét útálókat; Pogányoknak a' mi édes hazánkat Ezért adá, kezekbe orfzágunkat.

11. Rajtunk esett nagy-fok nyomorúságot, Békeséggel szenvedjük e' fok ostort; Hiddjünk mi még jövőndő ítéletet, Mikor ISTEN koronázza a' hitet.

12. Ezt régülta mi szemünkkel jól látjuk, Az igaznak itt hogy nints helye, tudjuk; A' hamisnak előmenetit látjuk: Azért az ítélő Birót el-várjuk.

13. Győzedelmek ott lészzen igazaknak, E' Világon kik tsak nyomorgattatnak; Szégyenségek lészzen a' hamisaknak, E' Világon kik tsak uralkodtanak.

14. Oh melly nagy öröm vólna ez minékünk, Hogy az ISTEN kegyes Atyánk minékünk! Ostoroz tsak, hogy hozzája hajoljunk; Nem azért, hogy mi tőle el-futamjunk.

15. Rólunk mert azt mondja nagy szerelmében: Ha ostorozlak, úgymond, haragomban, Meg' fel-vészlek én irgalmasságomban, Réfzesítlek örök ditsőségekben.

16. Illy szerelmét ISTENnek ha gondolnók, A' mit gyűlöl, bizonyára el-hagynók; Hitünket egyébbe soha nem vetnők, Idvességünk ki légyen ha esmérnök.

17. Ű mi reánk örökké nem haragfzik; Azt véled-é, hogy immár tsak feddözik? Idvességünkre bizony igyekezik; Bűneinkről többé nem emlekezik.

18. Segítséget adjon, ezt hogy hihessük, Ostorát is jóra magyarázhassuk: Kegyességét, kérjük, mi hogy hihessük, E' Világon éltig őt' szolgálhassuk.

19. Ez Igékben ISTENnek ostorának, Oka vagyon minden nyomorúságnak; Kegyessége innét tetszik Atyánknak, Mellyért ditsőség légyen szent Fijának.

277.) Nóta: *Hallgasd-meg Atya Isten a':*

HAllgasd-meg, Jésus Krístus, te meg-szomorodott, 'S igen meg-keseredett szegény juhaidat: Hallgasd-meg kegyelmesen a' te Szentegyházadat, Melly meg-nyomorodott.

2. Ne hagyd, édes Jésusunk! nyomorúlt Népedet; Szent véreddel meg-váltott kitsíny Seregedet: Ne hagyd el-pufztúlnia a'te örökségedet, A' Keresztyénséget:

3. Kit a' Sátán fokképen most meg-környékezett, Sok fertelmes bűnökkel és igen kísértget, Sok fanyarúságokkal és méreggel keserget, Szidalommal illet.

4. Mint a' sívó orofzlán, torkát reánk tátja, Mindenfelől ellenünk táborát jártatja, Mind a' széles Világot reánk fel-indította, És fel-támasztotta.

5. Vagyunk, miként a' juhok, a' farkasok között, E' Világi népeknek dühösségek között; Vagyunk útálatosok minden emberek között, Kegyetlenek között.

6. Miként a' meg-ölésre választtatott juhok; Be-tsültetünk halálra naponként ő nálok, Nints semmi könyörülés, sem kegyesség ő nálok, Nints irgalmasságok.

7. Nintsen azért szívünket hová függesztenünk, És keserűségünkben kihez óhajtánunk: Mert nintsen nálad nélkül senki több reménységünk, És több bizodalmunk.

8. Mert te vagy ki érettünk e' Világra jövél; Te vagy, ki nagy kínokat és halált szenvedél, Mellyel örök-kévaló boldogságot érdemlél, És életet nyerél.

9. Tsak tégedet ajánla minékünk szent Atyád,
És hoz-

Es hozzánk való kedvét jelenté te nálad; Miképen te-magad-is minékünk parantsoltad, Hogy siessünk hozzád.

10. Siess, láss hozzánk azért kegyelmes ISTENünk, Ne vess-el színed elől szerelmes Jegyesünk; Ne hagyj-el minket, és ne felejtkezzél-el rólunk, Ne menj meszsze tőlünk.

11. Maradj-meg, URam! velünk, mert bé-estveledik, És immáron a' Nap-is majdan el-nyúgofzik; Homályos-fág, fetétség ingyen majd következik, A' bűn fokasodik.

12. Számptalan fok gonofzság közöttünk meg-bővült; A' te szent szereteted igen meg-hidegült: Es minden rendbéli nép tőled el-idegenült, A' bűnbe bé-merült.

13. Hallgass-meg azért minket, és ments-meg ezektől, Pokolbéli ördögnek nagy dühösségétől, Minden tévelygésektől, és eretnekségektől, Kétségbe eséstől.

14. Ne távozzék-el tőlünk a' Szent Lélek ISTEN, Légyen erős gyámolunk a' mi életünkben, Tartsa-meg szent Igédnek szerelmét mi szívünkben; Lehessünk kedvében:

15. Ugyan-ez vezéreljen minket igazságban, Tartsa-meg szent Nevednek erős vallásában, És vígafsztaljon minket minden háborúságban, És nyomorúságban:

16. Hogy mondjunk ditséretet a' te szent Atyádnak, Övéle egyetemben néked mi URunknak, Mind örökkön örökké a' Szent Lélek ISTENnek, Mi Megszentelőknek.

Könyörgés Háborúságnak idején.

278.) Nóta: *Kérlek és intlek mostan tég:*

HAllgass-meg mostan, Felséges ISTEN! Mennynek és földnek szent Teremtője, mi könyörgésünket;

És te viseljed minden gondunkat, miképen fogadtad: Mert téged' vallunk kegyes Atyánknak a' Krisztus Jésusért.

2. Sok gyűlölőink vagynak minékünk: Felséges ISTEN, lelki és testi mi nagy ellenségink, Kik mind lelkünkben és mind testünkben igen kesergetnek: Ne hagyj te tőled hogy el-szakadjunk ez árnyék Világon.

3. Te vagy óltalmunk és bizodalunk, Felséges ISTEN, légy mi gyámolunk, ne vigy kísértetbe; De segítség minket minden időben, hogy ne gyaláztassunk: Mert téged':

4. Csak te egyedül nyilván jól tudod, Felséges ISTEN, a' mi vóltunkat, nagy gyarlóságunkat, Melly-igen légyünk mi erőtlenek minden dolgainkban: Ne:

5. Bírjad lelkünket és mi testünket, Felséges ISTEN! tarts-meg gonosztól, minden ellenségtől; Adjad, vallhassuk az igaz hitet, hogy légyünk országod: Mert:

6. A' hitetlenek és kegyetlenek, Felséges ISTEN, semminek vélik a' te szent Igédet; Azért üldözik te híveidet külömbkülömbképen: Ne hagyj:

7. Nagy árvaságban és nyavalyában, Felséges ISTEN nékünk ígérted, hogy minket el-nem hagyysz: Kérünk, légy velünk, és Szent Lelkeddal szívünket vígafsztaid: Mert:

8. Sokszor mi lelkünk meg-keseredik, Felséges ISTEN: mert nintsen néki addig bátorsága, A' míg tőled nem segítettik mennyei segítségvel: Ne hagyj:

9. Bízván könyörgünk mostan tenéked, Felséges ISTEN, hogy te viseljed minden gondainkat, Jól tégy mi-velünk, mint fíjaidal, szükségünk' idején: Mert:

10. Ditsé-

10. Ditséret néked, Felséges ISTEN, És mi URunknak, te szent Fijadnak, a' Jésus Kristusnak, Ditséret légyen a' Szent Léleknek, örökkön örökké: Ki vagy állatban egy bizony ISTEN, könyörülj mi rajtunk.

279.)

Azon Nótára.

EMlekezzél-meg mennybéli ISTEN, Mennynek és földnek szent Teremtője, irgalmasságodról, Mellyet tézfz vála régi időben Irzaelitákkal: Noha vétkeztünk, mennybéli ISTEN, még-is el-nem hagyta.

2. Te el-kihozád a' te népedet Az Egyiptomból, a' Farahónak ő nagy ínségéből; De el-felejték te nagy jótéted' bálványt imádának: Noha:

3. A' veres-Tenger kétfelé válék, A' Jordán' vizét te meg-száraztád a' te néped előtt; De el-felejték te nagy jótéted', bálványt imádának: Noha:

4. Te el-bévivéd a' te népedet Az ígéretnek nemes földére 's le-telepítetted; De el-felejték te nagy jótéted', bálványt imádának: Noha:

5. Kérünk mártéged', Atya UR ISTEN! Emlekezzél-meg te országodról, a' mi országunkról, Ne hagyd elveszni Pogány kéz miatt te örökségedet: Noha:

6. Ditséret néked Atya UR ISTEN, És mi URunknak, te szent Fijadnak, a' Jésus Kristusnak, Ditséret légyen a' Szent Léleknek örökkön örökké: Ki vagy állatban egy bizony ISTEN, könyörülj mi rajtunk!

280.)

Nóta: Benned biztam URam Ist:

BUzgó szívből te fíjaid, kegyes Atyánk, könyörgünk,

Adj minékünk igaz hitet, hogy tégedet imádjunk, Tel-lyes hitből, fzeretetből hogy tégedet mi mind áldjunk.

2. Látod Atyánk, Felséges jó, lelki testi fzükséginket: Gerjefzd köztünk szent Igédet, esmérhessünk tégedet, Esmérjük-meg szent Fijadat a' mi idvességünket.

3. A' fok bálvány-imádástól, rettenetes kárhozattól, Szabadíts-meg szent Nevedért minden eretnekségtől, Antikristus' fzerzetitől, ó fok tévelygésétől.

4. Sirván hozzád mi óhajtunk, és fel-fzóval kiáltunk, Kik szent Igédnek általa a' hitben plántáltattunk, Embereket a' vakságból végy-ki, hogy tégedet áldjunk.

5. Jól esmérjük bűneinket, minden tévelygésünket, Kikért reánk erefztettél minden veszedelmeket, Pogányoknak dühösségét, Fejedelmek' keménységét.

6. Veszedelmet a' Pogányok országunkban tévének, Sokat bennünk meg-ólének, és számtalant el-vivének, Országunkból ki-űzének, nyomorgatást rajtunk tőnek.

7. Senkit nekünk ótalmunkra hatalmas UR nem támasztál, Hogy ki venne győzedelmet Pogányokon nem adál; Rettenetes nagy ínséget mindenfelől reánk hozál.

8. Rettenetes bűneinkért mind ezeket fzenvedjük, Vallást téfzünk Felségednek, bűneinket nem fedezzük: Kérünk, terjefzd szent Igédet, hogy szent Neved' ditsérjük.

9. A' te Neved, kegyes Atyánk! bizonynal ott szenteltetik, A' hol a' te drága Igéd igazán hirdettetik, Mellyel emberekbe a' hit szépen bé-plántáltatik.

10. De, UR ISTEN! emlekezzél a' te fogadásodról,
Melly-

Mellyphen tettél bizonytságot te irgalmasságodról; Hogy soha nem emlekezel mi sok álnokságinkról.

11. Azért hitből valamikor te hozzád kiáltándunk, És a' Krisztusnak általa mindeneket kéréndünk, Megadod, és el-nem fordúlsz semmiképen mi tőlünk.

12. No azért Felséges ISTEN terjeszszed-ki Igédet, Hogy mindnyájan ditsérhessük a' te Istenségedet: Tíéd légyen a' tisztség; áldjuk szent Felségedet.

281.) Nóta: *Légy irgalmas UR Isten min:*

KEgyelmezz-meg nekünk nagy UR ISTEN, Ne hagyj minket el-vefznünk bűnünkben, Kik mindenkor bízunk szent Nevedben, Bűnünk szerént ne büntess tőmlőtben.

2. Hitünk erősödik dolgaidból: Mert meg-hozád népedet fogságból, 'Sidó népet Babilóniából, 'S el-nem hagyád irgalmasságodból.

3. A' te népeidnek vétkét vedd-el, 'S fedezgesd bűnünket kegyelmeddel: Mert szent Fijad meg-válta vé-revel, Nem akara el-vetni bűnünkkel.

4. Távoztasd-el rólunk haragodat, Térítsd hozzánk irgalmasságodat: Szabadítsd-meg a' szegény foglyokat, Kik Nevedért hordoznak vasakat.

5. Idvezítő ISTEN! kérünk téged', Jelenjék-meg rajtunk kegyességed, Távozzék-el rólunk ítéleted, Légyen velünk te szent Istenséged.

6. Nemde mind örökké haragszol-é? Firól fira, nemzetről nemzetre, A' te nagy haragodat nyújcod-é? És re-ánk haraggal tekintsz-é?

7. Val-

7. Vallyon egyéb náladnál ki' vólna, Hogy fogságból ki-fzabadítana? Hanem tsak te ISTENnek szent Fija, Ki magadat adád nagy fogságra.

8. Tsak te-magad vagy Felséges ISTEN, Örök élet a' hív emberekben; Mellyet kinek ha te adsz élteben, Gyönyörködik te Istenségedben.

9. Mútasd-ki már irgalmasságodat, Kegyes ISTEN, és nagy jóvóltodat: Add esmérnünk a' te szent Fijadat, Ki' kedvéért jelentsd-meg magadat.

10. Hallgathassuk a' te szent Igédet, És hihessük te ígéretedet: Adjad nekünk jó békeségedet; Szabadítsd-ki fogságból népedet.

11. Közel vagyon a' hívekhez ISTEN: Mert nem múlóképen jó közinkben; De örökké lakozik szívünkben, Nem hágy esnünk a' hitetlenségben.

12. Ha mi hiszszük, hogy ISTEN irgalmas, És mit ígért, meg-adni hatalmas, Hogy szent Fija előtte jutalmas; Ellenségünk nem lész' diadalmas.

13. Mennyből nekünk szent Fiú adaték, Tiszta Szűztől földön és születék, Idvességnek, váltságnak mondaték, Kiben ISTEN velünk meg-békéllék.

14. Hiddjünk azért a' Jésus Krisztusban, Ne maradjunk bálvány-imadásban: Nem hágy minket az ISTEN fogságban, És nem adja népét nagy rabságban.

15. Kérünk téged', kegyelmes UR ISTEN, Téríts hozzád erőtlenségünkben; Ne nézz minket a' mi bűneinkben; De tekints szent Fijad' érdemében.

16. Atya,

16. Atya, és Megváltó Fiú ISTEN, Vigasztaló Szent Lélek UR ISTEN, Néked örök ditsőség mennyégben: Mert mit kértünk, meg-adtad lelkünkben.

282.) Nóta: *Az UR Istent magasztalom:*

NAgy UR ISTEN, ne hagyj minket, Ne akarjad vefzésünket, Pogány kézre ne adj minket, Kik tsúfolják szent Nevedet.

2. Mi bűnünkért el-szenvedjük: Mert bűnünkéből ki-nem térünk, Felségedet nem tiszteljük, Azért tőled büntettetünk.

3. Mi házunkban békeséggel Nem lakhatunk tsendességgel; Kőrnűl-vettek ellenséggel, El-pufztítanak tellyességgel.

4. Prófétáknál vagyon írva, Mint Felséged meg-mondotta: Ha ki Igédet hallgatja, És meg-térénd igazságra,

5. Annak útát te meg-tartod, Ő ősvényit igazgatod, Minden jóval látogatod, Ellenségtől óltalmazod:

6. És nagy erőt adsz őnéki, Futnak az ő ellenségi, Száz kőzzűlők el-kergeti, Ezerenként mind el-veri.

7. Ha pediglen nem hallgatja, Szent Igédet nem fogadja, És ő útát nem jobbítja; Ellenségét reá hozza:

8. És olly népet hoz reája, Kinek Nyelvét nem tudhatja; Vifzik őtet nagy fogságra, És ő esik nagy rabságba.

9. Ezenképen mi most vagyunk, Meg-fertezett a' mi útunk, Es esmérni nem akarjuk; Azért nyilván el-pufztúlunk.

10. De kőnyörgűnk, nagy UR ISTEN, Nézz mi reánk

kegyelmesen, Kik fertezünk nagy bűnökben, 'S nem jobbúlunk életünkben.

11. Országunkban tarts-meg minket, Vedd-el mi el-lenségünket, És adj nekünk békeséget, Szent Fijad-ért egyességet.

12. Több segítőnk nekünk nintsen, Hanem tsak te, nagy UR ISTEN, Kit mi hizünk beszédedben, Oltalmazhatz te szép rendben.

13. Ditsértessél örök ISTEN, Szent Fijaddal egyetemben, Vígafzталó Szent Lélekkel, Mind örökké ditsőségben.

283.) Nóta: *Szent Dávid Kir: Háborús:*

VEdd-el, UR ISTEN! rólunk haragodat, És a' te kemény véres ostorodat: Nagy bűneinkért mi reánk ne ontsad Boszszúállásodat.

2. Ha bűnünk szerént kezdünk mi fizetni; Veresé-gedet nem állhatja senki; Mint e' Világnak első ve-fzedelmi Nékünk meg-jelenti.

3. Mire mi reánk gerjendez haragod, Oh mi szent Atyánk! rajtunk nagy tsapásod? Kik nem külömbbek vagyunk mint árnyékok, Rothadandó porok.

4. Meg-fertezettünk Atyánknak vétkével, Gyarló mi lelkünk testünknek sebével: Mi romlásunkat, nagy vefzedelmünket Nézd kegyelmes szemmel.

5. Adjad minékünk a' te Szent Lelkedet, Esmér-hessük-meg mi Közbenjárónkat; Mert meg-esmér-tük mi gonofzságinkat, Vedd-el haragodat.

6. Ne hagy el-vefzni ilyen nagy munkáját, Ne
hagyd

hagyd hijába az ő szent halálát, A' mi URunknak keserves nagy kínját, Az ő áldozatját.

7. Végye-el rólunk a' mi bűneinket, És mosogassa vérével vétkünket, Ki az Atyával és a' Szent Lélekkel Bizony örök ISTEN.

284.) Nóta: *Mi kegyes Atyánk böltseség:*

ATya UR ISTEN, mennybéli Teremtőnk, A' Krisztus által jóakaró URunk, Lelki és testi gonofztól védelmünk, És óltalmazónk.

2. Kinek jó-kedve mi reánk áradott, Szent Fija által ki-nyilatkoztatott, Kit most igazán hirdetnek minékünk Szent Igéjéből.

3. Gerjeszd-fel azért a' te Szent Lelkeddél, A' mi szívünket tápláld Igéddel; Oltalmazhassuk ditsőséged' ezzel Minden időben.

4. És vedd-el rólunk mi álnokságinkat, 'S könnyebbítsd-meg szörnyű ostorodat: Ne tekintsd nékünk nagy bűnös völtunkat, Adósságinkat.

5. Mert mind fejenként mi kitsínységünkben Bűnben fogantunk anyáknak méhekben, A' kik nyomorgunk e' keserves völgyben Adám' testében.

6. Ha meg-tekinted a' mi bűneinket, És fizetfz nékünk álnokságink szerént; Ki viselheti annak-el füllységát, Ifzonyú völtát.

7. Igaz vagy azért Ábrahámnak URa, Keresztyéneknek kegyelmes óltalma; Ne büntess minket a' te haragodba, Igazságodba.

8. Hálá tenéked kegyes Atya ISTEN, Ditséret néked áldott Fiú ISTEN, Tisztesség néked Szent Lélek UR ISTEN, Most és örökkén.

285.) *Azon Nótára.*

HAjtsd-meg, UR ISTEN, kegyes füleidet Keresztyéneknek ő imádságokra; Fogadjad, kérünk, -el könyörgésünket, Te Szolgáidnak.

2. A' mennyországából nézz alá UR ISTEN, Te szent Igédnek add világosságát, És a' mi szívünk-ből el-távoztasd Tévelygésünket.

3. Kegyességedből botsásd-meg bűnünket, Oldozz-meg bűnnek köteléből minket, Könyörülj rajtunk, és helyheztess minket Oltalmad alá.

4. Te nálad nélkül pokol a' mi helyünk, Te nálad nélkül kárhozatra mégyünk: Kérünk, légy velünk, hogy mi viseltessünk A' mennyországra.

5. Te, Jésus Krisztus, igaz világosság, Élet, és öröm, jó és nagy kegyesség, Ki a' halálból a' te szent véreddel Minket meg-váltál.

6. Oltsd-bé elménkbe, kérünk, szerelmedet, A' mi szívünkbe te adj igaz hitet; Öregbítsd bennünk az atyafiúi Szent szeretetet.

7. A' Szent Léleknek adjad ajándékát, Az igaz Vallásra adj bátorságot, A' mi testünknek vedd-el undokságát Te szent Igéddel.

8. A' tsalárd ördög légyen távol tőlünk, Kinek erejét te mind el-rontottad; De mennyországból légyen mi mellettünk Te segítséged.

9. Ditső-

9. Ditsőség légyen az örök Atyának, Ditsőség légyen néked ő Fijának, Ki Szent Lélekkel uralkodol mostan, És mind örökké.

286.) Nóta: *Ébredjél-fel Világ bűneid:*

Könyörgünk néked, Istennek Fija, Nyomorúltaknak bizony' ótalma, Ki most uralkodol mennyországba: Tekints reánk, Krisztus Jésus, meg-nyomorodtakra!

2. Szertelen ront minket a' Pogányság: Mert el-hagyott minden Hatalmasság; Vagyunk immár fokaknak bozsfűfág: Légy minékünk, Krisztus Jésus, mindenben bátorság.

3. Ifállókat fok szent Templomidba Tsináltanak te bozsfűságodra, Mellyben kéfzek minden gonofságra: Tekints mostan szent Atyáddal meg-nyomorodtakra.

4. Oltalmazd Keresztyén népedet: Rontsd-meg immár a' Pogány népeket, Kik foglalnak bűnben fok időket: Tíltsd-meg immár, Krisztus Jésus, szertelenségeket.

5. Légy minékünk kegyelmes Királyunk, Ne birassék Pogánytól országunk; És ne nézzed a' mi bűnös vóltunk': Szent Atyáddal, Krisztus Jésus, emlekezzél rólunk.

6. Te híveid te hozzád kiáltunk, Igaz hittel és hozzád folyamunk; Pogányságban élni nem akarunk: Mennyországban uralkodást te általad várunk.

7. Vígaságos időket adj érni, Szolgáidnak, kik tudnak tisztelni, 'S szent Atyádnak mondásában járni, Bátorságot adj ónékik ellenséget győzni.

8. Segedelem te tőled adassék, Hogy ditsérjen tégedet a' község, Hozzád illik a' bizony Istenség:

tenség: És tenéked esedezik egész Keresztyénség.

9. Te népednek légy óltalmazója, Téged' kérünk, Istennek szent Fija! Énekeljünk néked vígaságban, Szent Atyáddal, Szent Lélekkel, ki vagy mennyországban.

287.)

M A S.

HAtalmas ISTEN, könyörgünk, Szent Felségedhez kiáltunk: Mert igen meg-nyomorodtunk, Fejünket nintsen már kihez hajtánunk.

2. Kegyelmes ISTEEN hallgass-meg, Bűnünket nekünk botsásd-meg; A' te Hitedet építsd-meg: És Szent Lelkeddel, kérünk, vígasztalj-meg.

3. Régenten Paraditsomban, Fijad' ígéréd te szódban, Nekünk adnád jóvóltodban; Hogy ne maradnánk örök kárhozatban.

4. Ezt hitték a' Pátriárkák, Bizonynak mondták Próféták, A' Kriitus Jésust vallották, Idvességekre hitből kiáltották.

5. Ebben hitt a' régi Ádám, Ebben hitt a' jámbor Noé, Ábrahám, Isák és Jákób, Sámuel, Illyés, és szent Ésaiás.

6. Erősek voltak a' Hitben, Nem bíztak soha senkiben; Hanem tsak az egy ISTEENben, Ki meg-jelenté magát jó-kedvében.

7. Ebből értjük jóvóltodat, Véghetetlen irgalmadat, Nekünk adád szent Fijadat, Ki megöleté érettünk ő-magát.

8. Akaratodat jelentéd, Kívánságodat hirdetéd, Hogy bűneinket el-vennéd, Szent országodba lelkünket bé-vinnéd.

9. Tsak

9. Tsak hinnénk Jésus Kristusban, Maradnánk-meg mondásában, Szent Évangyéliomában, Nem vetne minket örök kárhozatban.

10. Nagy-jó mindenkor az ISTEN, Szeretett minket mint ISTEN, Hozzá hív minket az ISTEN, Kegyes beszéddel szól nekünk az ISTEN.

11. Jertek én hozzám bűnösök, Fijaim nékem légyetek: Mert én-is Atyátok lézsek, Ha bűnötökből ti én én hozzám tértek.

12. Azért értsük-meg mondását; Esmérjük-meg bűneinket, Kővessük-meg ISTENünket: Így megmenthetjük ördögtől lelkünket.

13. Hagyjuk-el a' nagy vakságot: Végyük-fel az igazságot: Mert ő gyűlöl hamisságot, És tsak fze-reti az egy igazságot.

14. Igazság maga a' Kristus, Igazság az ő beszéde: Maradjunk azért ezekben, Ne kételkedjünk ISTEN' beszédében.

15. Meg-hidjük, valamit mondott, A' mit Szentivel iratott, Idvességünkre ki-adott, Apostolival kit prédikáltatott.

16. Ditsérjük az Atya ISTENT, Magasztaljuk Fiú ISTENT, Egyemben Szent Lélek ISTENT, Ki állatjában tsak egy bizony ISTEN.

288.) M A S.

OH mennyei nagy boldogság! Te vagy fénylő világosság, Mennyországban egy URaság.

2. T é.

2. Téged' vallunk és ditsérünk, Te vagy örök idvességünk, Te vagy, Isten! egy érdemünk.

3. Nintsen nekünk több Istenünk, Tsak te tőled viseltetünk; Téged' immár meg-esmértünk.

4. Uralkodó szent Háromság, Te vagy élő Hatalmasság, Földön 's mennyen egy URaság.

5. Adj minékünk igaz hitet, Szeretetet, egyességet, Országunkban békeséget.

6. Ditsérhessük szent Nevedet, Tanúlhassuk szent Igédet, Nyerhessük örökségedet.

7. Tartsd-meg köztünk a' Bóltseket, Látod, Isten! szűkséginket; Öregbítsed mi hitünket.

8. Benned légyen bizodalunk, Rólad légyen tanúságunk, Igaz légyen tudományunk.

9. Légy minékünk egy érdemünk, Ujítottassék mi szentségünk; Ne ártasson ellenségünk.

10. Bátorítsad mi lelkünket, Birjad jóra mi szívünket: Jövel, tartsd-meg életünket.

11. Ditsértessék Istenséged, Meg-adassék tisztességed, Maradjon-meg ditsőséged.

289.) A' xc-dik 'SOLTÁR' Nótájára:

HAllgasd-meg, UR ISTEN, mi beszédünket, Szent Fijadért a' mi könyörgésünket; Hogy te vezéreljed a' mi lelkünket, Meg-jobbítsad világi életünket; Hogy vehessük a' te szent Igédet, És vallhassuk szent Istenségedet.

2. Siralmason most te hozzád kiáltunk, Bizodalmason te-

fon tenéked könyörgünk, Vedd-el haragodat immár mi rólunk; Ne bírassék Pogány néptől országunk, Tsen-desedjék vér-ontás közöttünk; Távoztassék fertelmeség tőlünk.

3. Ha irgalmazál lelkünkben minékünk, Ne hagyj, testünkben-is hogy mi el-vefzfünk, Ki szent Igédet ad-tad most minékünk, Nagy vakságot-is ki-vével közzü-lünk; Ezzel kedvedet mutatád nekünk, Hogy nagy gondod volna itt mi rólunk.

4. Emlkezzél azért Szentegyházadról, Szent Fijad-nak ő vére hullásáról, Régi Atyáinknak ígéretedről, Hozzájok való kegyelmességedről, Örökkévaló fogad-ásodról, Szentegyházadnak maradásáról.

5. Kérünk, ne nézzed mi gyarlóságinkat; Vedd-el rólunk már a' fok Pogányokat, Fordítsad reájok te hara-godat; Hogy ne rontsák a' te Szentegyházadat: Hadd láthassuk a' te hatalmat; Örökkévaló szent irgalmadat.

6. Igaz vagy UR ISTEN ígéretedben, Mit meg-ígér-tél a' te szent Igédben; Hogy meg-hallgatsz minket mi kérésünkben, És el-nem hagyysz a' mi nagy szűkségünk-ben, Tsak mi hiddjünk a' te szent Igédben, És ditsér-jünk téged' igaz hitben.

7. Azért fel-serkenjünk mi életünkben, És keres-fük az ISTENT szűkségünkben; De meg-jobbúljunk a' mi életünkben, Akaratját halljuk 's kövessük híven, És ditsérjük ISTENT Felségében: Így hallgat-meg minket kérésünkben.

REGGELI DITSÉRETEK.

V A S Á R N A P R E G G E L R E .

290.) Nóta: *Az Izraelnek népe régenten:*

ADjunk hálát mindnyájan az Atya UR ISTENNEK,
 És mondjunk ditséretet mi teremő ISTENŰNKNEK,
 Ki őszve-gyűjtött most minket; hogy Innepet szentel-
 jünk, És szent Igéjével éljünk.

2. Kegyelmes Atya ISTEN, te vagy UR mindenekben,
 Ki meg-jelentéd magad' szent Igédben itt e' földön, És
 fok tsuda-tételidben, a' te áldott Fijadban, Mi kegyes
 Idvezítőkben.

3. Légy kegyelmes minékünk a' te áldott Fijadért,
 Az UR Jésus Krisztusért, mi szentséges Megváltónkért,
 És ne állj bofszút mi rajtunk a' nagy hitetlenségért,
 Fertelmes fok bűneinkért:

4. De szentelj-meg bennünket, bírj és segélj-meg
 minket, Gerjeszd-fel mi lélkünket, és a' mi gyarló
 szívünket; Hogy téged' meg-esmérhessünk, segítsé-
 gül hívhassunk, Néked hálákat adhassunk.

5. Ennyi fok romlásokban, és fok vér-ontásokban, A'
 kegyetlen őrdögnek ilyen nagy dühösségében, Tartsd-
 meg a' te táborodat, és te Szentegyházadat, A' te gyar-
 ló fjidat.

6. Világosíts-meg minket a' Szent Lélek ISTENNEL,
 Hogy mindenkor tündökljék bennünk az Évangyéliom;
 És erősíts-meg UR ISTEN a' te áldott Igéddel Minden
 tévelygések ellen.

7. Igaz-

7. Igazgassad elméjét és minden tanúságát, Vezérljed útát, nyelvét, a' mi Lelki Páfztorunknak: És oktassad elméjeket a' te szent beszédednek Figyelmes hallgatóinak.

8. Tarts-meg minden időben minket az igaz hitben, És igaz értelmében a' szent Évangyéliomnak: Légyen foganatos köztünk a' te kegyes beszéded, És minden jóra ítéled.

9. Hogy sok népek te hozzád meg-térjenek bűnök-ből, És téged' szolgáljanak az ő szívekből lelkekből; Hogy mindenek imádjának, 's tsak téged' tiszteljenek, Hogy örökké élhessenek.

291.) MAS. Nóta: *Semmit ne bánkodjál Krist:*

HÁlá-adásunkban rólad emlekezünk, Kegyelmes ISTE-NÜNK, tégedet tisztelünk, Te nagy jóvóltodért és felmagasztalunk, Hafzontalan szolgálak, mert ezzel tartozunk.

2. Hajtsd-le füleidet, értsd-meg kérésünket, Mi édes ISTE-NÜNK, ne nézd bűneinket; Tiszta szívvel kérünk, mi könyörgésünket Vedd hozzád UR ISTE-N, esedezésünket.

3. Gerjeszd-fel Igédnek szerelmét lelkünkben, Szent Lélek ISTE-NNEK szentségét szívünkben; Adj igaz értelmet bölcséggel elménkben, Téged' szolgálhassunk e' földön éltünkben.

4. Tanúságra erőt tsak te tőled kérünk, Mellyre mi most gyűlünk, 's mindnyájan készülünk, Hogy szent Istenséged ditsértessék tőlünk: Engedd szent Fi-jadért ezeket minékünk.

5. Igazságnak Attya, ki lakol mennyégben, Magad' kötelezted szent ígéretedben, Szent Máté könyvének hatodik

dik rézfében, Tudjuk hogy meg-maradsz örökké ezekben.

6. Ha ki szent országod' először keresi, A' te beszédedet mindenben betsüli, Vagy testit, vagy lelkit tud tőled kívánni, Semmiben nem léfzen fogyatkozás néki.

7. Azért gyorsaságot el-kezdezt dolgunkban, Végig megmaradást mi hivatalunkban, Szorgalmatosságot 's hűféget tisztünkben, Egymás szeretetet plántálj életünkben.

8. Engedd-meg ezeket, szent Atyánk, Krisztusért, Mi Idvezítőkért, kegyes táplálónkért, Ki egy hatalomban Szent Lélek ISTENNEL Él és uralkodol örökkön örökké.

292.) MÁS. Nóta: *Könyörög: az Ist: Sz: L:*

Mindenható Felséges Atya UR ISTEN, Tsak te hozzád foházkodunk nagy szűkségünkben, Hallgass-meg mostan minket könyörgésünkben; Hogy tégedet ditsérhessünk mindenkor életünkben.

2. Sok nyavalya, háború vagyon mi rajtunk, Nagy nyomorúságbn immár el-fogyatkoztunk; Ha azért nem könyörűlsz, URam, mi rajtunk, A' kétségbeesés miatt mindnyájan el-kárhozunk.

3. Vigasztaljad azértan a' mi szívünket, Ujítsad-meg a' mi szomorodott lelkünket, Tartsd-meg a' fok ínségben te feregedet; Hogy nagy örömmel vehessük te áldott szent Igédet.

4. Rontsd-meg köztünk a' Sátánnak birodalmát, Az átkozott gyűlölségnek uralkodását; Adjad a' Szent Léleknek vigasztalását, Hogy mindenkor mi te rólad tehessünk igaz vallást.

5. Távoz-

5. Távoztass-el mi tőlünk tévelygéseket, Hirdet-tesd igazán köztünk te szent Igédet; Gyámolítsad, UR ISTEN, gyenge hitünket; Engedd, hogy meg-es-mérhessük mi egy Idvezítönket.

6. Elméinket újítsd-meg te Szent Lelkeddel; Hogy mi egymáshoz lehessünk nagy szeretettel, Mindenek-vel élhessünk szép békeséggel, Mindent el-is szen-vedhessünk jó lelki-esmérettel.

7. Nagy ditséret és áldás néked adassék, Te szent Neved mind az égig magasztaltassék, Szent Fijad, Szent Lélekkel együtt áldassék, Az egy ISTEN Há-romságban örökké tiszteletessék.

293.) KÖZÖNSÉGES: REGG: DITSÉRETEK.

JÉBUS Kristus, szép fényes Hajnal, Ki fel-támadsz új világgal, És meg-áldasz minden jókkal:

2. Te vagy nekünk egy reménységünk, ISTEN előtt Prókátorunk, Szép koronánk, ékességünk.

3. Világosítsd a' mi szívünket, Esmérhessünk-meg tégedet, Tanúlhassuk szent Igédet.

4. Az ördögnek tsalárdságától, Lelki 's testi nya-valyától Órizz, hamis tudománytól:

5. Az Atyával és Szent Lélekkel, Hogy tége-det tiszta szívvel, Mind örökké áldjunk, Amen.

294.) Nóta: *Nagy báládással magasztallak:*

HÁlát adunk néked mindenható irgalmas UR ISTEN, Hogy ez el-múlt éjjel meg-öriztél minket kegyelme-sen, És e' mai napot adtad érnünk a' mi életünkben.

2. Könyörgünktenéked, óltalmazz-meg ez napon-is minket; Te Szent Lelked által igazgassad lelkünket 's testünket; Hogy te kedved szerént viselhessük a' mi életünket.

3. Miként e' Világot meg-újítod a' Napnak fényével: A' mi szívünknek-is fététségét és homályát vedd-el, És világosítsd-meg mi elménket a' te Szent Lelkeddel.

4. Ne hagyj el-távoznunk, URÁ! minket a' te törvényedtől, Szent igazságodnak meg-jelentett igaz ósvényétől: Ne hagyj el-szakadnunk semmi okkal a' te szent Igédttől.

5. Add bizonnyal hinnünk, hogy reá nézsz minden dolgainkra, Tselekedetinkre, beszédinkre, és gondolatinkra; És ítélet' napján elő-állunk mind a' számadásra.

6. Engedd ezt-is, URam, hogy félhessük te Istenégedet, És senkit ne féljünk olyan-igen mint szent Felségedet; Hogy semmi dologban meg-ne bántsuk Atyai kedvedet.

7. Valamihez kezdünk e' Világi tselekedetünkben, Mindenkor ez légyen el-végezett akarat szívünkben; Hogy ditsőíttessék a' te Neved a' mi életünkben.

8. Azt-is meggondoljuk, hogy használjunk felebarátunknak: És mivelhogy csak te vagy vezére a' mi tanátsinknak, Adj elő-menetelt 's jó szerentsét a' mi szándékinknak.

9. Kegyelmes szent Atyánk, segélj minket sok fáradságinkban, Ez életre való nyúghatatlan és nagy gondainkban: Ne hagyj eltsüggednünk a' mennyei jóknak dolgaiban;

10. De minden időben leg-először a' te országodat, Mi tellyes szívünkben kereshessük szent igazságodat, Nagy bizonnyal várván ezek után a' te áldásodat.

11. Oltalmazd, URam, éjjel 's nappal mi gyarló lelkünket, Irgalmasságodból tartsd-meg, Atyánk, erőtlentestűnket; És az ördög ellen Szent Lélekkel erősíts bennünket.

12. Látod, mindenfelől a' rettegés meg-emésztt bennünket, Mennyi veszedelem kesergeti a' Keresztyéneket, Tsendesítsd-meg azért félelműnket és veszedelműnket.

13. Mit használ továbbá te előtted a' jót tselekedni, És minden naponként vígyázással abban nem épülni? Segíts azért minket minden napon jóban nevekedni.

14. Végy óltalmad alá nemcsak ez nap', de minden időben; Légy te mi Hadnagyunk és Vezérünk tellyes életünkben, Míg meg-koronázod mi lelkünket az örök életben.

15. Te meg-szánál minket bűnösöket, veszett embereket, Kit nem érdemlettünk, szent Fijadért hogy fel-vettél minket, És hogy ennyi jókkal ő érette szerettél bennünket.

16. Azért míg bé-jutunk az örömré, mellyre minket hívtál, És a' mi fejünkkel egygyé léfzünk a' Krisztus Jé-fussal, Kit igaz Nap-fényűl híveidnek te ajándékoztál.

17. Adj minden időben igaz 's jámbor Lelki-Pásztorokat, Kik te szent Igéddel legeltessék a' te szent nyájadat; A' te Lelked által vezéreljed a' mi útainkat.

18. Tedd foganatossá mi szívünkben a' te szent Igédet, Rontsd e' Világon te ez által a' tsalárd ördöget, És szerezz magadnak nagy bőséggel mindenütt híveket.

19. Adj jó Fejedelmeket, Urakat, jámbor Tisztartókat, Istenfélő efzes Polgárokat, és igaz Birákat, Isteni erőddel igazgassad az ő tanátsokat:

20. Hogy nagy szívek szerént szerethessék a' te szent Nevedet, Minden erejekkel szolgálhassák te szent Felségedet, És jó törvényekkel óltalmazzák a' te népeidet.

21. Irgalmasságodból légy kegyelmes minden bűneinknek: A' szegény rabokat szabadítsd-meg kik el-epedteknek, A' nyomorúttakat 's egyebeket a' kik keseregnek.

22. Légy kegyelmes Attyok az árváknak és az özvegyeknek; Légy vígafztalójok a' kóroknak és a' betegeknek; Az úton-járóknak légy óltalmok és erős vezérek.

23. Hogy tőled ezeket meg-nyerhessük, botsásd-meg bűnünket: A' Kristus Jésusnak szent Nevéért hallgass-meg bennünket, És a' mint ígérted ő érette add-megkérésünket.

295.) M A S. A' XXXIII. 'SÓLT: *Nótájára.*

TEnéked, URam! hálát adok Hozzám való jóvóltodért::: És tellyes szívből-is vígadok Rám áradott jó-kedvedért: Mert im' meg-hallgattál, Engem' kiragadtál Nyavalyáimból; Szívbeli vídúlást, Adtál meg-tágúlást Sok bánatimból.

2. Im' fel-támasztád Napom' fényét, Melly homályban bé-borúlt volt::: El-mosád rólam lelkem' szennyét, Mellyben hevertem mint-egy hóltt: Nyomorúság között, Mint-egy eszeveszött, Mikor hányatnám, Akkor segítséggel Lól, hogy több ínséggel Ne bántattatnám.

3. Atyai gondviselésedet Sok ezerszer meg - próbáltam;::: Reámki-nyújtott kezeidet, Én ISTENEM, által látam: Tégedet ditsérlek, Azért, míg itt élek E'gyarló testben; Szájamnak szózatja Eged'által-hatja, Hiszek Igédnek.

4. Te

4. Te tőled el-távoznom URam! Ne hagyj fok bűneim miatt; :/: Defőt légy nékem erős váram, Fordítad-el fok ostromját Rólam az őrdögnek, E' rút bűdös dögnek, Ki tsak azonn jár, Hogy bűnre tafzítson, Melőled el-hajtson, Légyek rút, mint fár.

5. Ma kezeidbe ajánlottam, Mellyeket te adtál nékem; :/: Fel-költőmkor-is azt mondtam: Magad bírj engem' ISTENEM: Őrdög' martalékja, Hogy ne légyek rabja, Adj estvét érnem, Ki uralkodol 's élsz, Senkitől-is nem-félsz, Ne hagyj el-vefznem.

296.) MÁS. Nót: *Jöllebet nagy fokot szóltunk:*

SZívem' meg-alázván te hozzád mégyek, Elődbe, ISTENEM! könyörgést viszek, És szent Fijad által néked könyörgek:

2. Áldott légy, én URam! hogy meg-tartottál, Bút és kárt ez éjjel rám nem botsáttál, Angyali fereggel őltalmam vóltál:

3. E' reggeli időt meg-adtad érnem, Mellyben egészséges elmém és testem: Kérlek, minden jóra vezérli már engem'.

4. Mai nap' ezt velem tselekedd, URam! Mindenféle bűntől mágam' óhassam, Hitem' jó gyümölsét hogy meg-ne fojtsam.

5. Ételem, italom mértéklett légyen, Tobzódás, részegség ne nehezítsen; Hivságos gondolat bennem ne légyen.

6. Lányítsd-meg én bennem az akaratot, Meg-ne háborítsak ok nélkül jámbort, És harag-tartásra ne adjak okot.

7. Jól tudod, ISTENEM! melly gyarló vagyok, Külömb-külömb bűnre melly' könnyen hajlok: Adjad; meg-térhessek, mikor bűnt vallok.

8. Igaz ítéleted ne ostorozzon; Bűnből a' Kríftusért ingyen óldozzon; Érdemem fzerént rám átkot ne hozzon.

9. Mert épen magamat néked szentelem, Kegyelmes óltalmad légyen mellettem, Szent Lelked és Igéd légyen vezérem.

10. Külső károktól-is ments-meg engemet, Hogy ne fojtsa bánat és bú szívemet: Tartsd jó egészségben gyarló testemet.

II. ISTENEM tenéked légyen ditsőség, A' Szent Háromságban ki vagy egy Felség: Tsak tégedet illet minden tisztetség.

297.)

M A S.

Dítsérlek URam téged', hogy ez el-múlt éjjel Életem' meg-örizted hatalmas kezeddal: Setétségnek tőriből, melly környül-vett vala; Imé engemet ki-vől, óh mindennek URa!

1. Néked adok hálákat, én kegyes ISTENEM: És kérek, mint Atyámat, ma-is tarts-meg engem': Hogy szolgálhassak néked akaratom fzerént, Életemet vezérljed, légy velem óránként.

2. Hogy el-ne tévelyedjem a' te ósvényidtól: Ne ártson ellenségem, őrizkedjem bűntől: Őrizz-meg jóvóltodból, URam! téged' kérek, Őrdög' álnokságától hogy semmit ne féljek.

4. Ad-

4. Adjad, hogy erős hittel bízzam szent Fijadban: Bűneimet töröld-el, tarts-meg irgalmadban, Hízzem, hogy ezt meg-adod, a' mint meg-ígérted, Bűnünket meg-botsátod, ha könyörgünk néked.

5. Szeress jó reménységgel, melly nem ejt szégyenben: Atyafi' szerezettel építs életemben; Hogy szív-ből szerethessem felebarátomat, És ebben ne keressem csak az én hasznomat.

6. Engedd, hogy szent Igédet bátran meg-vallhasfam; Tisztemben hűségemet néked meg-tarthassam: Senki engem' e' földön tőled el-ne vonjon, Híveid' feregében Felséged meg-tartson.

7. Hogy szent ditséretedre végezzem ez napot; Tőled ne térjek félre, vezérljed útamot: Áldd-meg termő földünket; Őrizz életünkben: Mert minden szerentsénket ajánljuk kezédben.

298.) M Á S. Nóta: *Adjunk bálát az UR:*

HAlát adunk néked mennyei Atyánk, Ki mindenkor kegyesen vigyázz reánk.

2. Im' az el-múltt éjjel-is meg-nyúgattál, Ez napra jó-kedvedből virraftottál.

3. Áldj-meg, kérünk, ez napon-is bennünket: Védelmezd kártól lelkünket, testünket.

4. Segélj-meg hivatalos munkáinkban: Réfzeltess lelki 's testi áldásidban.

5. Oltalmaz vakmerő bűnbe-eséstül; Téged' félhessünk, tisztelhessünk szentül.

6. Erősíts, nevelj naponként a' hitben: Tarts-meg végig Atyai szerelmedben:

7. Hogy Fijaddal, Szent Lelkessel egyemben, Né-
ked víg szívvel szolgálhassunk, Amen.

299.) M Á S. Nóta: *Istenünköz fobászkod:*

MEnyei Atyánk, UR ISTEN! Néked hálát
adunk ezenn, Hogy ez éjjel egészségben Meg-
tartottál ez életben.

2. Ördögellen Angyaliddal Minket meg-óltalmaztattál;
Mikor tsendesen nyugtattál, Érettünk magad vígyáztál.

3. Gonofz ember' szándékától, Az ördögnek tagjaitól,
Tolvajoktól és lopóktól, Meg-öriztéél, minden kártól.

4. Lelkeinket tsendességben Tartottad, szent kezeid-
ben, Nem hagytad esni kétségben, Ördögnek kísértetiben.

5. Testünket-is egészségben Meg-örizted, szép épség-
ben; Az éjjeli fetétségben Ne jutnánk semmi veszélyben.

6. Kérünk mi-is, mint Atyánkat, Tekintsed-meg
fijaidat; Áldd-meg minden munkáinkat, Szaporít-
fad jószágunkat.

7. Hogy abból néked élhessünk, Tisztességedre költ-
hessünk, Szegényeket segíthessünk, Mindenekkel
jól tehessünk.

8. Szent Igédet tanulhassuk, Magunkat ahoz szabhassuk,
Büntől magunkat óhassuk, Szentül, jámborúl élhessünk.

9. Mint a' fényes Napra nézünk, Igédre úgy fi-
gyelmezzünk; Tégedet el-ne felejtsünk, Minden-
ben tsak tőled függjünk.

10. Ezeket

10. Ezeket add-meg Kriftusért, A' te szerelmes Fijadért,
Mi egyetlen-egy URunkért, Ki lett áldozat bűnünkért.

300.) M A S.

MAgasztallak én téged' ISTEN, Egeknek Királyát,
Hogy tőlem megszfe úzted a' fetét éjnek hbmá-
lyát: Nyavalyám', szűkségem' terhét, el-vetted ere-
jét; A' fetétség' Urától meg-öriztél, szándékjától.

2. Szívből könyörgök néked, nemes Teremtő Is-
TENEM, E' napot-is engedd-meg békeséggel véghez
vinnem, Akaratodat tanulnom, útaidban járnom;
Oltalmad bé-fedezzen, kedvem kedved szerént légyen.

3. Igaz útadra taníts, hogy veled együtt járhassek;
És tőled el-ne tafzíts, hogy kísértetbe ne jussak, Jó-
vóltodból tarts-meg engem', én édes ISTENEM; Az
ördög' tsalárdsága térjen magának nyakára.

4. Az igaz hitnek tűzét bennem Kriftusért élefszved;
Gyarlóságomnak vétkét soha szememre ne vessed: Fo-
gadásodat tekintsd-meg, szent Fijadért tarts-meg, Ki
érttem eleget tett, törvény' átkából meg-mentett.

5. Reménységgel ruházz-fel, ördög' töribe ne essem,
Szívem' hozzád gerjeszd-fel, magam' hafznom ne ke-
ressem; Atyafi' szent szeretetet, adj jámbor életet,
Szeress, mint fajátodat, kövessem akaratodat.

6. Szént Igédet vallanom adjad tisztán, homály nél-
kül, És szolgáltnak mondatnom minden kép-mútatás
nélkül: Kíntstsel femmit nem gondolok, igazságtól
várok, A' szentek' seregében, tarts-meg gyűlekezetében.

7. Ez napot-is engedd-meg, URam, békével múlatnom, Hívatalom' hafznával magam' 's tselédim' táplálnom; Hogy szent Nevedet ditsérjem, óltalmadat nyerjem: Testemnek meg-maradást, lelkemnek adj bóldog szállást.

8. URam! egyedül vagy jó, élet, út, öröm, igazság; Az én életem gyarló, gondolatom-is hamisság; Táplálj Kriftusnak Testével, itass szent Vérével; Hogy örökké Nevednek énekeljek Felségednek.

9. Hálá légyen Atyának, Fiúnak, és Szent Léleknek, Kitől minden jók vagynak: ne engedjen az ördögnek, Engem', igaz meg-váltottát, gyenge juhotskáját; Lelkem' a' bóldogságba, vigye Paraditsomába.

301.) M Á S. Nóta: Sz: *Dávid Próféta az Ist:*

NAgy háláadással magasztaljad ISTENT, óh én lelkem! Hogy az el-múltt éjjel meg-örizett illy nag kegyelmesen, És e' mai napra fel-virraftott engemet életben.

2. Én URam ISTENEM! melly fokakat kárral 's betegféggel, Éjjeli ijesztő rettegéssel, meg-emésztő dőggel Az el-múltt éjtszaka meg-ítéltél, és törbe vetettél:

3. Mennyei sereggel engem' pedig, URam, őriztetél, Angyali táborral, mint kő-fallal, meg-erősítetél; Ördögi kísértet ne árthatna, URam, védelmeztél.

4. Én szerelmes Atyám, bűneimért, én-is mind ezekre, Bizony méltó lettem volna tőled fok ítéletedre; Hogyha igazságod nem változott volna kegyelemre.

5. Terjeszd-ki felettem mai nap-is, URam, szárnyaidat; Testemben, lelkemben újítsad-meg Atyám óltalmadat;

dat; Tarts-meg békeségben 's egészségben engemet fíjadat.

6. Igazgass Lelkeddel, és szentelj-meg, hogy szent útaidban Szentül és igazán ma jár hassak, parantsolatidban; Tselekedetimben hogy ne vétsek, vagy gondolatimban.

7. Minden lelki 's testi áldás, URam, te tőled származik, Nékünk bűnösöknek a' mennyégből mindennap' adatik: Én lelkem-is, URam! mind azokért hazzád foházkodik.

8. Irgalmasságodból, óh szent Atyám! én gondolatimban Aldj-meg, ki-mentemben, bé-jötőmben, 's rendes dolgaimban, Segélj a' mennyégből 's áldj-meg, URam, engem' mind azokban.

9. Hozzám szerelmedet méltatlanhoz mútasd-meg, ISTENEM; Fáradtságom után ruházatom', italom', és étkem' Szolgáltasd-ki ingyen, jó-kedvedből, édes Atyám nékem.

10. A' bűnbe-eséstől kegyelmedből tartóztasd-meg lelkem'; Szájam, fülem, szemeim, kezem, lábam ne vétkezzék testem: Hogy így áldozatúl én-magamat néked szentelhessem.

11. Légy páfztorom, URam, ez egész nap', mert te benned bízom; Te páfztori botod védelmezzen, mert hozzád folyamom: Órizz-meg, óh URam! a' gonofztól, mert nints több óltalmom.

12. Illy nagy reménységgel, óh szent Atyám! ki lakozol mennyben, Hozzád foházkodó juhotskádat halld-meg kérésében: Jövel, URam! hozzám, tarts 's védelmezz, benned bízom, Amen.

M A S.

302.) Nóta: *Jésus Kristus mi kegyelmes H:*

Mi szent Atyánk, ki lakozol mennyégben, És uralkodol az egy Istenségben, Szent Fijaddal 's Lelkoddal ditsőségben, Tiszteltetel, földön és a'mennyekben.

2. Szenteltessék, URam, a' te szent Neved, Ditsértessék mi tőlünk, mert érdemled; Hogy ez éjjel minket te szent Felséged, Kegyelmesen őrizett Istenséged.

3. A' Sátánnak töribe nem ereftél: Sőt szent Angyalid által őriztettél, Életben mély álomból fel-költöttél, Lélki 's testi veszélytől meg-mentettél.

4. Szent kezedbe ajánljuk mi lelkünket, Mai nap'-is tápláljad mi testünket; Védelmezzed, URam, mi életünket, Lélki 's testi veszélytől ments-meg minket.

5. Te vagy egyedül, URam, mi ISTENünk, Mennye 's földön nints nekünk több reményünk; Légy azért, URam ISTEN, mi páfztorunk, Szükségünkben táplálónk és óltalmunk.

6. Kegyelmeddel tartóztasd-meg lelkünket; Bűnnel hogy ne ferteztessük testünket; Világosítsd inkább setét elménket, Hogy tanulhassuk, URam, törvényidet.

7. A' te Szent Lelked minket ősvényidben Vezéreljen, URam, szent törvényidben, Ma és életünknek minden rendiben: Hogy így hozzád juthassunk az egekben.

REGGEL 's ESTVE énekelbetni.

303.) A' XXIII-dik 'SOLTÁR Nótájára.

Hálát adok néked mennybéli ISTEN, Szent Fijadnak

nak a' Kriřtusnak Nevében, Hogy engemet ez éjjel (:na-
pon:) meg-őriztél, Minden veszedelemtől meg-mentet-
tél, Tartsd-meg kérlek, ez napon- (:éjjel:) is életem',
Bűntől és minden kártól ments-meg engem'.

2. Mert, URam, én te kezedbe ajánlom Mind testem',
lelkem', és minden jószágom': A' te szent Angyalod
légyen én-velem, És Szent Lelked el-ne távozzék tő-
lem; Hogy a' gonosz Sátánnak semmiképen Rajtam
semmi hatalma ne lehessen.

3. Könyörgők, URam, minden emberekért, De fő-
képen a' hív Keresztyénekért, Minden rokonimért, kik
téged' félnek; A' kik vagy itt, vagy meszsze földön
élnek, Minden gonosztól őket-is őrizd-meg, És min-
den javaiddal látogasd-meg.

4. A' szegény rabokat és betegeket, Kik ínségekben
óhajtnak tégedet, URam! vígasztald-meg őket szívék-
ben; Ó kínjokból végre mentsd-ki kegyesen: És té-
rítsd-meg a' szegény bűnösöket, Adjad, hogy jó vég-
hez vigyük éltünket.

304.) ESTVÉLI DITSÉRETEK.

Kriřtus, ki vagy Nap és világ, Minket sötétség-
ben ne hagyj; Igaz világosság te vagy: Kárho-
zatra mennünk ne hagyj: Kárhozatra mennünk ne hagyj.

2. Téged' kérünk szent UR ISTEN, Oltalmazz minket
ez éjen: Nyugodalmunk benned légyen: A' mi lel-
künk el-ne veszfzen: A' mi lelkünk:

3. Nehéz álom el-ne nyomjon, Az ellenség meg-ne

tsaljon, Testünk hozzá ne hajoljon: És haragodba ne
hozzon: És haragodba:

4. Mi fzeink há alufznak; Szívünk reád vigyáz-
zanak: Te hatalmadnak ereje Légyen híveknek ör-
zője: Légyen híveknek:

5. UR ISTEN! hozzád kiáltunk, Légy kegyelmes
gondviselőnk; Órizz-meg ellenséginktől, Órdögnek
tsalárdságától: Órdögnek:

6. Parantsoljad Angyalidnak; Hogy minket meg-
örizzenek: A' mi gonofz ellenségünk Hogy távol
járjon mi tőlünk: Hogy távol:

7. Emlekezzél-meg mi rólunk; Jól tudod, melly'
gyarlók vagyunk: Kiket véreddel meg-váltál, UR IS-
TEN, kérünk, ne hagyj-el: UR ISTEN:

8. Ditsőség légyen Atyának, Ó szent Fijának Kris-
tusnak, Szent Lélekkel egyetemben, Örökkön örök-
ké, Amen! Örökkön örökké, Amen!

305.) M A S. *Azon Nótára.*

KRistus, ki vagy Nap és világ, Mennyországgra út,
igazság, Hozzád kiált mind e' Világ: Mert
tsak te vagy értte váltság: Mert:

2. Ádámnak bűnös fiai, Mi-is jöttünk imádkozni, Fel-
féged' szegény szolgái: Méltóztassál meg-hallgatni: Mél:

3. Sirván előtted könyörgünk, Botsássad-meg mi
fok bűnünk', Mellyekkel tsak ma-is tőlünk Meg-
bántódtál, óh ISTENünk! Meg-bán:

4. Parantsold-meg Angyalidnak, Hogy környűlöt-
tünk

tünk járjanak, Mindenkor strását álljanak, Éjjel nappal vígyázzanak: Éjjel:

5. Az ellenségnek fokságát, Jól tudod, URam, szándékát, Lelki 's testi álnokságát, Ellenkező nagy táborát: Ellenkező nagy táborát.

6. Reád hagytuk mi-magunkat, Jól tudod gyarlóságunkat; Viseld akképen gondunkat, Hogy vehesfűk országodat: Hogy:

7. Segítségéből mindennek, Testnek és fene ördögnek, Minden mi ellenségünknek, Veled állhasfünk ellenek: Veled:

8. Emlkezzél-meg mi rólunk, Fáradság után nyúgalmunk' Add-meg, édesítsed álmunk, Lelkünkben hogy nyúgodhassunk: Lelkünkben:

9. Oltalmazt tüztől, fegyvertől, Lopó 's tolvaj ellenségtől, Haláltól, fertelmességtől, Gonosz álmoktól, vétkektől: Gonosz ál:

10. Reggel ismét hogy fel-keünk, Háládást előtted téfzünk, Mindenkor téged' ditsérünk; Velünk vagy, 's ki áll ellenünk? Velünk:

11. Mellyért ditsérünk mindenben, Hogy szent Atyádnak kedvében, Juttattál esméretiben; Aldasfál azért mennyégben: Aldassál:

M A S.

306.) Nóta: *Adjunk hálát az URnak, mert:*

NEked mennyei Atyánk hálát adunk, Szent Fijaddal, Szent Lelkessel imádunk:

2. Hogy minket ez napon-is meg-tartottál: Lelki 's testi eledellel tápláltál.

3. Botsásd-meg, kérünk, minden bűneinket, Kikkel ma-is meg-bántottunk tégedet.

4. Ez éjtzakának-is fetétségében Védelmezz minket minden gonosz ellen.

5. Őrizz a' Sátánnak tsalárdságától, És minden lelki 's testi nyavalyáktól.

6. Áldd-meg tsendességgel nyugodalmunkat; Örömmel érjük fel-virradásunkat.

7. Tarts-meg bennünket mind végig a' hitben, Hóltunk után vigy az örök életben.

307.) M Á S. Nóta: *Krisztus ki vagy Nap és:*

MAradj velünk mi Krisztusunk; Mert már estve-felé járunk: Szent Igéd világoskodjék, Mi szívünkben plántáltassék: Mi szívünk:

2. E' mi utolsó időnkben, Adj bátorságot szívünkben; Hogy szent Igéd és szentséged, Nyilván maradjon közöttünk: Nyilván:

3. Nálunk és maradékinknál, Hogy ők-is járjanak annál: Kérünk, URam, ez úgy légyen, Örökkön örökké, Ámen! Örökkön örökké, Ámen!

308.) M Á S. Nóta: *Drága dolog az UR Istent:*

JÉsus Krisztus, mi kegyelmes Hadnagyunk, Könyörgéssel te elődbe járulunk, Kik e' firalomnak vőlgén nyomorgunk, Oltalmat, segítségét tőled várunk.

2. Bé-merültünk sok nyomorúságinkban, Vagyunk éjjel

Éjjel nappal szomorúságban, Számptalan fokféle fanyarúságban, Az ellenségnek vagyunk ő torkában.

3. Ellenségünk fanyargatja testünket, Tsúfolja és káromlja Istenünket, Gyalázattal illeti szent Nevedet; Ne szenvedd-el, kérünk URam tégedet.

4. Reád hagyjuk minden mi dolgainkat; Hifszúuk, hogy jól látod nyavalyáinkat: Ne hagyd el-merülni kitsíny hajódat, Parantsolj, és tsendesítsd a' habokat.

5. Ébredj-fel, URam, mert majd el-merülünk, Veszedelemes habokban el-fillyedünk: Szükségünkben te hozzád esedezünk: Jésus Kristus, hallgass-meg, téged' kérünk!

6. Kérünk, URam, maradj-meg szállásunkon, Járj mi-velünk népeiddel egy úton, Látod immár vagyon Napenyézfetkor: Térj mi hozzánk, járj mi-velünk egy úton.

7. Járulunk te elődbe bátorsággal, Előtted éneklünk nagy víg ortzával, Egész Keresztyénség egy szívvel szájjal, Esedezünk előtted buzgósággal.

8. Ne hagyj, kérünk, egyetlen-egy Jésusunk, Jusson te elődbe mi imádságunk; Tekints reánk egyetlen-egy Szószólónk: Tekints reánk hatalmas Közbenjárónk.

9. Védelmezzed a' te kitsíny Bárkádát, Mellyért halálra adád te-magadat, Szent véredet érettünk ki-ontottad: Ne hagyd el-merülni, ha meg-váltottad.

10. Sőt erős kőfala légy népeidnek, Szaporítsad számokat híveidnek; Vezérljed nyelveket hirdetőidnek, Kik Nevedért gyakran boszszút szenvednek.

11. Szent az Atya, mindennek Megtartója, Szent a' Fiú,

mindennek Megváltója: Oh Szent Lélek, hívek' bátorítója! Szent, Szent, Szent a' te Neved! minden vallja.

309.) M Á S. Nóta: *Szent vagy örökké Atya:*

A' Mi Mesterünk minket arra ínt, szüntelen vigyázzunk, Keresztyéneknek kik mi-magunkat életünkben valljuk.

2. Keresztyéneknek az ő életékjózan vigyázásban, Lelkek függesztvén mindenkor légyen a' Jésus Kríftusban.

3. A' szent Máténál URunk azt mondja, szüntelen vigyázzunk, Hogy esztelenül halálunk' óráján ne találtassunk.

4. Mert tudhatatlan a' mi URunknak az ő el-jövése, Miként lopónak az ő járása és nagy eszessége.

5. Mikoron tudná tselédes gazda az orv' el-jövését, Bizony vigyázna, hogy meg-ójíhatná háza' fel-verését.

6. Azért mindnyájan mi fel-ővedzük a' mi ágyékinkat, És kezeinkben mindenkor hordozzuk mi lámpásinkat.

7. Hogy ne történjék akképen nekünk, mint bolond Szűzeknek, Kik lámpásokba kelletekorán olajt nem szerzenek.

8. De tselekedjünk azonképen, mint az őt eszes Szűzek, Kik lámpásokba még jó idején olajt készítenek.

9. Légyenek készen a' mi lámpásink, és jól fel-készülve; Hogy bé-mehessünk a' Völegénnyel a' menyeközbe.

10. Hogy mi várhassuk a' Völegénynek az ő el-jövését, Az éjtzakának az ő közepén, ő meg-jelenését.

11. Mert ha úgy leszünk, mint bolond Szűzek, 's nem lesz en olajunk: Olaj vételben a' míg múlatunk, ajtón ki-záratunk;

12. Ajtó bé-zárva ha mi zórgetünk, azt mondják minékünk: Bizony nem tudom, hogy kik légyetek, 's ottan ki-rekedünk.

13. De kérjük ezenni a' Jésus Kríftust, a' mi egy URunkat, Hogy tisztelhessük ő véle együtt ama' lakodalmat!

14. Ditséret néked Atya UR ISTEN a' te szent Fijaddal, És egyetemben a' Szent Lélekkal, mi Vigasztalónkkal.

310.) MAS. A' CIII. 'SOLTÁR' Nótájára.

OH én lelkem! ditsérjed ISTENedet, Fel-magasztaljad a' te Teremtődet, Ditsérd és áldjad gondviselődet, Ki illy kegyesen meg-őriz tégedet, Minden veszélytől meg-menti éltedet, Ma-is kegyesen táplált tégedet.

2. Áldott légy Atyám a' te szent Fijaddal, Egy Istenfégben, és a' Szent Lélekkal, Az én lelkemtől ditsőíttesfél: Mert kegyelmesen velem tselekedtél, Ez egész napon engem' védelmeztél, Mint Atya fíjait, úgy éltettél.

3. Az én testemet kegyesen tápláltad, Étem' 's italom' bőséggel meg-adtad; Ruházatomat ki-fizolgáltattad, Minden veszélytől lelkem' meg-tartottad, Testem' a' Sátán' tőribe nem adtad, Életem' gonosztól óltalmaztad.

4. Ditsőíttesél Atyám mind ezekért, Hogy meg-nem óltél ez nap' vétkeimért: Kárt, veszélyt, romlást fok bűneimért Rám nem botsátál, én gonofságimért, Meg-nem rontál háládatlanságomért; Sőt kegyes Atyám lól szent Fijadért.

5. Mai nap' fokát vétettem ellened, Oh én szent Atyám!

Atyám! jól tudja Felséged: Nyelvemre vettem hijába Neved', Nem engedelmeskedtem én tenéked, Lelkem és testem vétkezett ellened: URam, ne tartsd meg tőlem kegyelmed'.

6. Mint az Atya fiaihoz kegyelmes, Te-is, szent Atyám, hozzám engedelmes, Áldott Fijadért könyörületes, A' büntetésben, URam, késedelmes: Légy kegyelmedből hű és szerelmetes, Lelkem így lehet előtted kedves.

7. Szent kezeidbe ajánlom lelkemet, Tőled származott jókkal én testemet, E' ránk jövendő éjjel éltemet: URam! védelmezz gonosztól engemet, Mert reád bízom bádjad tetemimet, Szárnyaid alatt rejsd-el fejemet.

8. Szent Angyalidnak parantsolj felőlem, Kik táborát járván légyenek mellettem, És hogy kezekben tartsák életem'; Hogy testem lelkem meg-tartassék épen: És hogy a' Sátán ne árthasson nékem, Lelkem' Páfztora te vígyázz érttem.

9. Mert mennyen földön nékem több óltalmom, Oh én ISTENEM! védelmem 's paisom, Nints kívülőtted erős kő-várom, A' veszedelemben magas kőszálom, Tsak a' te Neved nékem erős tornyom, Ahoz folyamván tsendesen nyúgfzom.

10. Ments-meg azért, URam, minden veszélytől, Szívemet az éjjeli rettegéstől, Testem' váratlan nagy betegségtől, És a' kegyetlenkedő dög-haláltól, Orofzlán módra futkosó Sátántól, Túztól, nagy kártól, lelkem' esettől.

II. Adj,

11. Adj, kérlek URam, nékem tsendes álmod, Lelkemben és testemben nyugodalmot: Adj tiszta 's jó álmadozásokot, Hogy még éjjel-is parantsolatidat, Belső részeim szent akaratodat Tanúlják, és lássák útaidat.

12. Virrafzsz-fel, URam, a' hólnapi napra, Jó egészségben, rendes munkáimra, Hogy Felségedtől áldást azokra Kérhessek: méltóztass ajándékidra; Buzdítsd-fel lelkem' a' háláadásra: URam! Ament mond lelkem azokra.

311.) M Á S. Nóta: *Jésus Kristus szép fényes:*

JÉBUS Kristus, Szentek' reménye, Híveid' gondvifelője, Benned bízóknak ISTENE.

2. Aldattassék, URam, szent Neved, Mindenektől Istenséged, 'S mi tőlünk-is azt érdemled.

3. Mai nap' mert a' mi lelkünket, Kártól, vesztélytől testünket Meg-tartottad, életünket.

4. Ételünket és italunkat Meg-adtad, és munkáinkat Meg-áldottad, dolgainkat.

5. Ez éjjel-is mi életünket, Oh mi ISTENŰNK! lelkünket Néked ajánljuk testünket.

6. Parantsoljad szent Angyalidnak, Hogy azok tábort járjanak Mi mellettünk, 's vígyázzanak.

7. A' fetétségnek Fejedelme, Lelkünk' 's testünk' ellensége Ne ártson, őrdög' ferege.

8. Bűneinkért reánk jöhető, Testünket 's lelkünket gyótró Betegségtől légy meg-mentő.

9. Jésus Krístus, igazság' Napja, Ez éjfézakában
tsillaga Légy lelkünk' fényes hajnala.

10. Virrafz-fel, URam, egészségben, Lelki 's testi
békeségben, Hogy reggel téged' örömben,

11. Ditsérhessünk te szent Atyáddal, És a' Szent
Lélek ISTENNEL, Tisztelhessünk tellyes szívvel.

ÉTEL ELŐTT VALÓ DITSÉRET.

312.) Nóta: *Hallgasd-meg Jésus Krístus:*

HOzzád kiáltásunkat hallgasd-meg UR ISTEN, Szor-
galmatosságunkat kisebítsd szívünkben: Add-
meg mi kenyérünket, tápláljad életünket, Szenteld-
meg lelkünket.

2. Áldd-meg mi ételünket, mint ajándékodat; Tartsd-
meg egészségünket, kérünk mint URunkat; Hogy
néked szolgálhassunk, tisztünkben el-járhassunk: Jók-
nak használhassunk.

3. Mútasd hozzánk kedvedet irgalmasságodból: A'
szegény éhezőket étess jóvóltodból; Hogy ditsérhessünk
téged': Minden jót várunk tőled, Hálát adván néked.

313.) ÉTEL UTÁN VALÓ DITSÉRETEK.

ADjunk hálát az URnak, mert érdemli,
Mert minden gazdagságát velünk közli:

2. És mint bő irgalmú kegyelmes Atya,
Fijait testben lélekben meg-áldja.

3. Énekeljünk ennek egy akarattal:
Ditsőség Atya ISTEN, szent Fijaddal!

Ditsó-

4. Ki ételt adtál alkalmas időben,
Meg-ruháztál mezítelenségünkben.

5. Adjad, hogy tégedet meg-esmérhessünk,
Szent Fijad által tőled meg-nyerhessük:

6. Hogy szent Igéd hirdettessék közöttünk,
Hogy éhhel meg-ne haljon a' mi lelkünk.

7. Hálát adunk ezekért, mint Atyánknek,
Jésus Krisztusnak mi Közbenjárónknak:

8. Szent Lélek ISTENNEL egyenlőképen,
Ki minket vígasztaljon mondjuk, Amen.

314.) M Á S. A' XXIII. 'SOLTÁR' Nótájára.

ENgem' igazgat az egeknek URa, Ó visel gondot
fogyhatatlan jómra, Lelki eledelt mútat afzta-
lomra; Ki adott mára, ismét ad hólnapra; Páfzto-
rom, 's tudom, rám vigyáz mindenha, Nem botsát
homályt gyönyörű napomra.

2. Ennek éneklek szívemben míg élek; Ellenségem-
től, ő velem nem félek; Segítséget tőle jó hittel kérek:
Oh meg-törődött, búban epedt lélek! Mikor hajlékomba
örömmel érek, Szent fátorodban nyúgodalmat lelek.

3. Néki szolgállok tiszta szívem szerént, Bűnös fe-
jemre mert olajat ő hint: Nem hágy, hogy valljak
kárhozatos rút kint; Hogy vétkes vagyok, kegyel-
mesen tekint; És bűnömből ő szépen meg-is tisztít;
Ha el-tántorodom-is, magához int.

4. Engemet őriz e' rövid életben, Sokszor-is ad

részét drága kegyelmében; Szárnya alá fog keserűségemben: Tarts-meg, UR ISTEN! ne hagyj-el ígyemben, Légy jelen nékem jó reménységemben; Hóltom után vigy Szentid' feregében.

K Ö Z Ö N S É G E S D I T S É R E T E K.

315.) Nóta: *URnak szolgái no ditsérjétek:*

SZent vagy örökké Atya UR ISTEN a' magas mennyégben, Ki teremtettél, és meg-tartottál e' nyomorúlt testben.

2. Szent a' mi URunk, UR Jésus Krístus, kit értünk botsátál; Kivel meg-váltál, hogy testünk miá lelkünk el-ne veszfzen.

3. Szent a' Szent Lélek, ki az Atyával egy és a' Fiúval, A' ki vígafztal és tanít minket az örök életre.

4. Szentség, ditsőség, légyen tífztesség a' Szent Háromságnak, Ki uralkodik egy Istenségben most és mind örökké.

316.) *Azon Nótára. 2Kron: 20.*

MOstán, UR ISTEN! hozzád kiáltunk keserűségünkben; Hallgass-meg minket könyörgésünkben, illy nagy szűkségünkben.

2. Te vagy ISTENünk, téged' tífztelünk, mint édes Atyánkat, Mennynek és Földnek hatalmas URát, Népeknek Királyát.

3. A' te kezedben minden erősség és hatalom vagyon: Senki nem állhat néked ellened, mint ez nyilván vagyon.

4. Te parantsoltad, Felséges ISTEN, hogy hozzád meg-tér-

meg-térjünk, Mi szükségünkben téged' keressünk, néked könyörögjünk.

5. Hogyha fegyverrel, avagy éhséggel: avagy dög-halállal Nyomorgattatunk, ígérted nekünk, hogy léfzsz óltalommal.

6. Azért, UR ISTEN, mostan mi reánk fokfelől támadtak; Dúlnak, pufztítanak, ólnak fogdosnak, mindenképen rontnak.

7. Nintsen mi bennünk annyi erősség, hogy ellene légyünk Illy fokaságnak, melly reánk támadt 's felzendült ellenünk.

8. De hol ne legyen femmi gyámolunk illy fokaság ellen; Azért tsak reád vetjük szemünket, Felséges UR ISTEN.

9. Igyen könyörge Jósafát Király ellenségi ellen, Mikoron vólna keserűségben a' Jérusálemben.

10. Ditséret legyen Atya ISTENnek és Fiú ISTENnek, A' vígasztaló és meg-szentelő Szent Lélek ISTENnek.

317.) Nóta: *Tekints reám Istenem nyarvályám:*

OH mellyigen rövid vólt lám e' Világ! Szintén olyan, az égen mintegy tsillag, Kit bé-fedez éj után a' Nap-világ.

2. Szorgalmatos az ember e' Világon, Marhát keres, kintset gyűjt minden módon; Azt nem tudja, hogy úgy ül mintegy ágon.

3. El-múlatja nagy-fokszor az ISTENét, Nem gondolja lelkének idvességét; Óregbíti valamint tsak az óvét.

4. Uсорával, áll-hittel, tsalárdsággal, Mind el-véfzi a'

másét álnoksággal; Az ISTENnek nem gondol mondásával:

5. Veréjtékkel, fáradtsággal, munkával, Éjjel 's nappal úgy futja, nagy gondokkal, Azt tudja, örökké él e' Világgal.

6. Nintsen most emberekben jó ítélet, Nintsen bizony immáron a' szeretet; Tette, lelke tsak a' nagy fősvény élet.

7. Nem kell immár az atyafi-szerető, Utálatos a' szegény Istenfélő; El-vettetett bölts Tanító 's Vezérlő.

8. A' fok kíntsű, jószágú, hízelkedő, Most kedves embernél hazugság' szerző; Majdan el-fogy a' jámbor Istenfélő.

9. Örök ISTEN! felette irgalmas vagy; Im' melly' fokot el-szenvedsz, mert nagy-jó vagy: El-vesztésnek ISTENE mert te nem vagy.

10. Most e' Világ mindenütt a' nagy bűnben Szintén úgy áll, mint a' hajó a' vízben, El-áradott számtalan fok vétekben.

11. A' kik mondják magokat Keresztyénnek, Mostan azok bűnökkel bővölködnek: Mert tsak névvel engednek az ISTENnek.

12. Ritkán hallják ISTENnek szent Igéjét, Meg-gyűlölték már annak hirdetőjét: Mert bé-nyelték, azt vélik a' szentséget.

13. Térj-meg azért, te ember, ISTENedhez, Ragafzkodjál mindenben Felségéhez, Ne bízzál már ollyigen földiekhez.

14. Meg-

14. Meg-tsal, hiddjed, törbe ejt a' gazdagság; El-kárhoztat bizony e' tsalárd Világ, Ha meg-veted az ISTENT, ki igazság.

15. Tekintsd-meg e' Világnak állapotját, Meg-es-méred mindenben tsalárdságát, Mintha látnád fősvénynek álnokságát.

16. Melly' számtalan fok Böltsek elébb vóltak, Nagy Gazdagok, Tsászárok uralkodtak! Mondd-meg nékem: Mind azok hová múltak?

17. Uraságok, gazdagságok, fok pénzek, Szép termetek, nagy házok, örökségek El-rontattak, 's idővel mind el-vefztek.

18. Mert olytén az ember, mint a' virág, És a' fákon erdőben mint szép zöld ág; Ma ifjúság, hólnapra immár aggság!

19. Azt jól látod, hogy a' viz melly' gyorsan foly, A' melly el-jő, az immár vízfza nem foly; Honnan jő 's hová léfz', ki tudná, nints olly.

20. Az ember-is mindenkor menten mégyen, Halálához szüntelen közelb mégyen, Temetését nem tudja holott léfzen.

21. E' Világnak illy hazug szépségének Ne hiddj immár, te ember, beszédének; Tested', lelked' ajánljad tsak ISTENNEK.

22. E' Világon nagy-gazdag léfzfz ISTENNél, Minden jóval élhefz szent Felségénél, Vízfzát ne vonj tsak az ő beszédével.

23. Mind

23. Mind ezekre vezérljen az UR ISTEN, És ő véle Megváltó Fiú ISTEN, A' Szent Lélek szentelő bizony ISTEN.

318.) Nóta: *Mindenek meg-ballják, és:*

GYarló emberekkel feddőzik az ISTEN, Kik ő-ma-gok miatt vesznek-el bűnökben, Nem akarnak bízni az egy Idvezítőben.

2. Én kezemben mikor légyenek mindenek, Kiket, úgymond, tartnak földek és a' mennyek; Mondjátok-meg nékem ti halandó emberek:

3. Oltalmat mi' okon másunnan kerestek? És ita-lra vizet másunnan ki-mertek, Hogyanem a' melly kú-tat adott néktek ISTENetek?

4. Ritka mert ki engem' követ közzületek; Noha mindeneknek én vagyok ISTENek; De tsak kevesek-nek követ engem' életek.

5. Gazdagság 's ábrázat lám kedves Világnál; De hol lehet drágább szépség én nálamnál? Mire közzü-letek hát engem' kevés tsudál?

6. Imé tsak én vagyok földnek 's mennynek URa, Minden gazdagságnak bőséges Udvara: Mire hát nem fiet Világ én Udvaromba?

7. Vagyok én Atyámnak végetlen Szülőtte, Ha-talmas ISTENnek örök Böltsesége: Mire hát nem jó-tók hozzám tanáts kérdésre?

8. Szeretem azokat kik engem' fzeretnek, És tífz-telem őket, a' kik meg-tífztelnek: Mire tífzteletem nem kell az embereknek?

9. Segítséget a' kik tsak én tőlem kérnek, Engem' életekben tsak azok tisztelnek: Mire hát kevesek, a' kik én tőlem függnék?

10. Záloga én vagyok örök szabadságnak, És bi-bonyos útja Atyám országának: Mire hát kevesek a' kik hozzám járúlnak?

11. Az egy igazságnak vallnak ISTENének; Mert nem tagadhatják ezt meg az emberek: Mire beszédemben hát nékem kételkednek?

12. Nints több diadalom sohol én nálamnál: Id-vezítő ISTEN senki több nálamnál: Mire hát én népem hogy fokfelé fántikál?

13. Tellyes mennynek 's földnek én vagyok ISTENE, Senkinek kivülem nintsen idvessége, Mire hát kevésnek függ reám szeme-fénye?

14. Oh ti kemény népek! én vagyok ISTENTEK, És tsak én általam vagyon békeségtek: Mire szűkségtekben én hozzám nem fiettek?

15. Fene orofzlánnál, oktalan állatnál, Lám te mind fenébb vagy vadak' 's madaraknál: Hogy nem elégfel-meg, ember, nagy jóvóltommal?

16. A' vadak' 's madarak lám egymást szeretik, Egyik a' másíkról el-nem felejtkezík, Társa' jótétéról mindenkor emlekezík.

17. Tsudálok én ember igen te dolgozon, Hogy ezt el-felejtéd illy oktalan módon, Hogy én keserülék te nyomorúságodon!

18. Jutna jól eszedbe, mit mivelék veled: Mert én e' Világon mindent adék néked; Irgalmasságomból meg-is halék éretted.

19. Ez háláadásod az én jótétemért, Hogy engem' hátra-hagyfz múlandó Világért, Nem akarfz követni nagy túrhető vóltomért.

20. Bízol egyebekben: mert ímé kívülem Segítségd' várod' foktól, nem én tőlem: Maga' mondd-meg nékem, mit nem nyertél én tőlem?

21. Az oktalan állat meg-esméri urát, Mindenféle barom hallgatja pásztorát: Mire hát az ember nem hallgatja ő URát?

22. Tellyes mennynek 's földnek én vagyok világa, Atyám juhainak én vagyok Pásztor: Mit kívánfz egyebet? vagyok élted' óltalma.

23. Engedelmes szívű és kegyelmes vagyok, Bűnőst hozzám venni én nagy kéfzen vagyok: 'S mire hát, bűnösök, én hozzám nem folyamtok?

24. El-hiddjétek nyilván, hogy én igaz vagyok, Fertelmes bűnösön bofszúálló vagyok; Mire hát nem szűnik-meg ti fok gonofzságtok:

25. Azért mondom néktek, kik engem' el-hagytok, kegyességem mellől másuvá fántáltok, Reám ne vesfetek, ha ti meg-nyomorodtok.

26. Romláftoknak oka ti-magatok vagytok, Segítféget hogyha én tőlem' nem vártok, A' tennen bűnőtök néktek örök fogságtok.

27. Re-

27. Reám ne vessetek a' ti fogságtokért: Mert én hozzám hívlak, halljátok fejenként, Medgyek, jóvóltomat ha meg-vetitek önként?

28. Oh ti kemény szívűk! hogy fel-nem serkentek, Én tisztességemet meg-nem betsülitek, Fenyegetésimet tsak femminek vélitek?

29. Ha örök életnek szép ígéretivel, Vagy pokol torkának fenyegetésivel, Hogy fel-nem serkentek e' Világi szégyennel?

30. Medgyen kegyességem, 's mire vigyen engem'? Hogy azokkal tartsam, kik nem félnek engem', Én szent igazságom nem botsát arra engem'.

31. Mert te hol hallottál, kérdlek téged' ember, Hogy halálból mentett valakit olly ember, Mikor nem kívánta önnön-maga az ember.

32. Azért ki halálból akar menekedni, És szent országomban mind örökké élni, Annak életében tsak engem' kell követni.

33. Ditséret Atyának, és Jésus Kristusnak, És a' Vigasztaló Szent Lélek ISTENnek, Tellyes Szent Háromság egy bizony Istenségnek.

319.) M Á S.

A' Melly embernek jó hiti vagyon, Annak Szent Lélek szívében vagyon, **A**' Kristusnak-is lakáfa ott vagyon.

2. Tsudálok rajtad te hű Kerefztyén, Melly' nagy kegyesen hozzáhív ISTEN, Szent Fiját adja tenéked az ISTEN.

3. Ember, drága vagy te az ISTENNél, Krístus meg-mosa téged' vérevel; Bízál ő hozzá immár te szíveddel.

4. De mit kívánnál többet ISTENTől? Nem kíméllé-meg Fiját embertől; Kegyelmességét nem tiltja senkitől.

5. Bízd a' Krístusra tennen-magadat, Te-veled közli irgalmasságát, És meg-mútatja néked ő szent Attyát.

6. Ki a' Krístusnak zászlóját tartja, Nagy háborúság gyakorta bántja, Mert e' Világnak mindenkor ezt mondja:

7. Örvendezetek és vígadjatok, Kik a' Krístus-ért háborgattatok, Tsak az ISTENhez ti fohászkojjatok.

8. Senki igaznak magát ne vélje; Mert bűnben lettünk, minden meg-értse: Bűnösnek magát hát minden ítélje.

9. Ditséret légyen az UR ISTENnek, Az Atya', Fiú', és Szent Léleknek, Kit minden Szentek örökké ditsérnek.

320.) Nóta: *Téged' UR Isten, mi Kereszet:*

KÖveti vala népnek foksága Krístusnak tsudáját: Mert fok kórokat ő meg-gyógyít vala.

2. Mikoron azért URunk a' népnek fokságát meglátá, Ottan fel-méne a' Thábor' hegyére:

3. És ő le-ülvén, az Apostolok menének hozzája; Tanítván őket, ím' ezt mondja vala:

4. Bóldogok, a' kik lelki szegények, szívből könyörögnek: Mert a' mennyország adatik nékik.

5. Bóldogok, a' kik kegyes emberek, és nem háborognak: Mert ők e' földön örökséget bírnak.

6. Bóldogok, a' kik firván bánkodnak, és károkat vallnak: Mert ők ISTENTől meg-vígasztaltatnak.

7. Bóldo-

7. Bóldogok, a' kik az igazságot éhezik szomjúhzzák: Mert ők ISTENTől meg-elégítettnek.

8. Bóldogok azok, kik irgalmasok, 's másoni könyörülnek: Irgalmasságot mert ISTENTől nyernek.

9. Bóldogok, a' kik tiszta szívűek, hitből meg-tisztúltak: Mert meg-esmévén az ISTENT ők látják.

10. Bóldogok, a' kik békeség-szerzők, mert ők hívattatnak Az igaz Hitben ISTEN' fíjainak.

11. Bóldogok, a' kik az igazságért üldözést szenvednek: Mert a' mennyország adatik ezeknek.

12. Bóldogok léfztek, mikor Kríftusért emberek gyűlölnek, Meg-szidalmaznak, 's közzűlők ki-űznek.

13. Akkoron azért örvendezzetek, és ti vígadjatok: Mert mennyben léfzen néktek jutalmatok.

14. Szent Máté irta ez néhány Igét Kríftusnak képeben, Az ő könyvének ötödik részében.

Siralmas panasza az Eklésiának.

321.) Nóta: *Mennyei Atyánk UR Isten:*

ISTENűnkhez foházkodván, Könyörögjünk imádkozván; Panaszunkat nagy óhajtván Beszélijük-elő nagy írván:

2. Mert éltűnkben e' Világban Vagyunk tsak nyomorúságban; A' Pogányok' bírtokokba, Im' majdan esűnk markokba.

3. Lakó-földűnkből immáran El-kergettettűnk mindnyájan; Szüléinket a' fogságba El-bévítették országokba:

4. Kétségbe-is fokan estek, Ezt látván, el-ijedtenek,

'S te szent tudományodnak Sokan ellene mondtak.

5. Míg felejtész-el, UR ISTEN? Láss immár hozzáink nagy ISTEN, Könyörülj te népeiden, Állj bozsfűt ellenségeden.

6. Engedd a' te jóvóltodat, Láthassuk nagy hatalmat; Mindenütt a' te Nevedet, Hirdethessük jótévedet.

7. Szent Igédnek tanítását Ne vedd-el, prédikálását: Hirdetted gazdagságát, Szent Fijadnak igazságát.

8. Nevelj minket ez életben, Nevednek esméretiben; Ne hagyj minket letétségben, Az elébbi tévelygésben:

9. De adj igaz Tanítókat, Kik a' te akaratodat Hirdessék nagy jó-kedvedet, Bűnösökhöz szerelmedet.

10. Ennyi keserűséginkben Vigasztalj-meg szívünkben; Tsendességet mi lelkünkben Adj, mind egész életünkben.

11. Tanúlhassuk szent Igédet, Hallhassuk kegyességedet; Igédből te tetzésedet Érthessük te jó-kedvedet.

12. Ezért fel-magasztaltassál, Tartozunk, háláadás-fal; Ezokáért nagy fel-szóval Ditsérünk egy akarattal.

13. Hatalmas Atya UR ISTEN, Megváltó Fiú UR ISTEN, Vigasztaló Szent UR ISTEN, Légy áldott egy örök ISTEN.

A Z O N R O L. Ésa. 49.

322.) Nóta: *Szent Dávid Próféta Éneklő könyv:*

HOgy panaszolkodik az Anyaszentegyház, a' Jézusnak Jegyese! Mellyet meg-tisztíta az ő bűneiből a' Krisztusnak szent vére, A' ki a' szent Páltól az élő
ISTEN-

ISTENnek mondatik szent Házának, Minden igazságnak fundámentomának és erős oszlopának:

2. Hallgass-meg engemet, én URam, Teremtőm, mindeneknek ISTENE: Oh te igazságnak, minden jámborságnak óltalma, őrizője! Én gyenge koromban visszefsz vala engem' a' te áldott méhedben: Ne hagyj-el immáron, vénségem' idején nagy erőtlenségemben.

3. Én régen születtem, mennyei UR ISTEN, a' te áldott Igéddel, És fel-nevekedtem én kitsínységemből a' te ígéreteddel, Esméretben valék a' magas mennyben is a' te Sereged között, Hírem nevem vala az egész Világon minden nemzetség előtt.

4. Nagy-fok szép Szűzekkel és tiszta Ifjakkal Udvarom tellyes vala; Sok szent Afzfzonyoknak régenten ferege nékem udvarol vala; Tsászárok, Királyok, fok szent Fejedelmek nékem szolgálnak vala; Régi szent Atyáknak, jámbor Vén népeknek feregek nálam vala.

5. Az én örökségem ez egész Világon már mind elterjedt vala, Sok szent Prófétáknak és Apostoloknak nagy munkájok ez vala; Sok Mártíromoknak vérek' hullásával országom erős vala, És szent Doktoroknak nagy vígyázásokban akkoron nyúgfzom vala.

6. Detsuda! mi' dolog, én édes ISTENEM? lám el-hagytaál engemet; Szegény árváimmal, kevés feregemmel meg-útáltál engemet; Szegény özvegységre, és nyomorúságra juttatád én ígyemet; Martalékra vetéd a' hitetlen népnek én nyomorúlt fejemet.

7. Sok

7. Sok ideje annak, kegyes szemeidet hogy el-vetted én rólam; Szintén azt jelented, hogy el-felejtkeztél, gondot nem viselsz rólam: Látod, mindenfelől mennyi ellenségim kegyetlenkednek rajtam; Rövid nap' meg-rontnak, ha te szent Felséged nem könyörülend rajtam.

8. Az önnön szolgálóm, kiket fel-neveltem, uralkodnak én rajtam; Szolgáló-leányim, kiket fel-tartottam, hatalmaskodnak rajtam: Az én koronámat és öltözetemet el-fofztották én rólam, Én örökségemből engem' ki-verének, bűjdosásra jutottam.

9. Még-is én annyira ezeket nem bánom, mint az én árváimat, Kik a' Szent Lélektől a' Kereszttség által születének énnékem, Kiket az én URam vére' hűtlésével meg-tisztított énnékem, Szörnyű nagy vakfágra 's örök kárhozatra tőlem el-fzakadtakat.

10. Utolsó siralmam már, a' kit el-nem tűrsz te hatalmas UR ISTEN: Reájok haragszol, mind meg-rontod őket, és el-veszted hirtelen, Az én magzatim-is ott rabságba esnek ő-vélek egyetemben, Kik bűnnek edényi, ördögnek szolgálói lesznek ő életekben.

11. Meg-felel az ISTEN szent Ésaiásnál az Anyaszent-egyháznak, És meg-vígasztalja szomorú szívüket nyomorúlt árváinak: Noha egy-kevésbé egy-fzempillantásban tégedet el-hagytalak; Ismét hozzám vészlek, irgalmasságomból téged' meg-fzabadítalak.

12. Jóllehet, úgy tetszik, te árvaságodban, hogy téged' el-hagytalak, És úgy látszik néked, semmi siralmid-

midban téged' meg-nem hallgatlak; De ha ő magzatja
 ezébe nem jutna a' firalmas anyának; Szintén azonké-
 pen nem lehetne nékem femmi gondom te rólad.

13. És ha képes vólna, hogy az édes anya el-felejtne
 magzatját; De még-sem akarok én el-felejtkezni mind
 örökké te rólad: Az én tenyeremre téged' fel-irtalak,
 meg-emlekezem rólad; A' te óltalmadra én gondot vi-
 felek, hogy örökké meg-maradj.

14. Mert én viseltelek te gyenge korodban, méhem-
 ben éltettelek; Te születésedben femmi rútságodban
 téged' el-nem vetélek; Az én szent Fijamnak vére' hül-
 lásával téged' meg-szentelélek: Azért nem vetlek-el
 immár én előlem, ha elébb hozzám vőlek.

15. Azt akarom pedig, hogy a' hol én vagyok, az én
 szolgám ott légyen, És az én Jegyesem az Anyaszent-
 egyház nékem mellettem légyen, Én ditsőségemben
 és boldogságomban velem együtt örvendjen, A' szent
 Angyalokkal és minden Szentekkel együtt örökké éljen.

16. Kríftus URunk mondja szent Máté könyvében, melly'
 gondja vagyon reánk A' nagy UR ISTENnek, hogy még
 hajaink-is tőle meg-számláltattak: Azért Keresztyének,
 illik hálát adnunk, és az ISTENT ditsérnünk, A' mi
 szíveinknek nagy-szép ajándékit nékie meg-mútatnunk.

17. Ditsértessél azért mennyei UR ISTEN illy nagy
 kegyes vóltodért: Vigasztalj-meg minket a' te szent
 Fijadért az UR Jésus Kríftusért: Bátoríts-meg minket
 nyomorúságinkban a' te áldott Igéddel; Hogy énc-

kelhessünk a' te szent Nevednek örökké új énekkel.

323.) Nóta: *Jöllehet nagy-sokat szóltunk Dávid:*

MEnnybéli nagy ISTÉN hozzád kiáltunk, Keseredett szívvel hozzád folyamunk; Mert veszedelmünkben nints hová lennünk.

2. Soha nem mondhatjuk-meg mi nyelvünkkel, Meg-sem gondolhatjuk a' mi szívünkkel, Mennyi veszedelem vagyokon fejünkön.

3. Mint a' bő árvizek, ugyan áradnak, Rettegés, félelem, fizetés rajtunk; Sem éjjel, sem nappal nints nyúgodalmunk.

4. Tsak keserűség már a' mi életünk, Semmi jószágunkból mi nem élhetünk: Ne hagyj, nagy UR ISTÉN! kétségbe esnünk.

5. Ugyan el-fáradtunk a' nagy bánatban, Meg-epedtünk immár a' kár-vallásban; Tsakhogy még nem feksznünk a' koporsóban.

6. Kíméletlen azért minket rontatál, Mi ellenséginkkel el-pufztíttatál, Mint a' bárányokat meg-szaggattatál.

7. Nintsen immár nekünk semmi örömünk; Nagy keserűséggel rakva életünk; Nyomorúságinkban szólni sem merünk.

8. Meg-alázál ISTÉN, 's a' földhöz verél, Minden vígágot tőlünk el-vévél, Gonosz bűneinkért a' tűzbe vetél.

9. Im' fejet hajtottunk Istenségednek, Igaz voltát látjuk ítéletednek; Mi vagyunk okai büntetésednek.

10. Könyörülj már rajtunk, kérünk, UR ISTÉN:
Mert

Mert meg-emézt minket a' veszedelem; Tekints re-
ánk azért, légy segítségvel.

11. A' te szent Fijadért, Jésus Kríusért, Adj min-
den jót nekünk a' mi URunkért, Ne vess-el örök-
ké tőled bűnünkért.

12. Mútasd-meg e' Világ előtt végtére, Hogy nagy
gondod vagyon te seregedre, Ugy, mint a' te-ma-
gad fzeded' fényére.

13. Hozd-el az örömet és békeséget, A' szegény község-
nek adjtsendességet; Vedd-el immár rólunk az ellenséget:

14. Ne ditsekedhessék mi ellenségünk, Ne mond-
ják, hogy nekünk nintsen ISTENünk: Kérünk, mi
szent Atyánk! kelj-fel mellettünk.

15. Ditséretet azért mi néked mondunk, Nagy há-
láadással fel-magafiztalunk, A' szent Angyalokkal ál-
dottnak vallunk.

324.) Nóta: *Semmit ne bánkodjál Kríst:*

SEgítségül hívjuk a' mennybéli ISTENT, Hogy nyomorú-
ságinkban ne hagyjon minket: Bátorítson inkább az ő
Szent Lelkével; Tőlünk a' nagy hitetlenség távozzék-el.

2. Parantsolta ISTEN, nyomorúságinkban Hogy tsak
ötet hívjuk segítségre hitben, Irva hagyta nekünk szent
Dávid könyvében, Senkinek nem illik kételkedni abban.

3. De a' hitetlen szív mindenkor gondolja, Hogy el-
felejtkezett az UR ISTEN róla, És hogy tőle igen mezfzfe
el-távozott, 'S nem várhat ő tőle mennyégből óltalmot.

4. Szükség azért hinni itt minden szegénynek, Hogy

ISTEN' szemei mennyből reá néznek, És ő végét veti minden ínségének; De határt ne vessen ő segítségének.

5. József Pátriárkát Egyiptus országban Két esztendőiglen tarták a' fogságban; Onnan ISTEN őtet el-ki szabadítván, Fejedel'mmé tévé Egyiptus országban.

6. Dávid Pásztor vala, de ISTEN emelte Őtet el-választván Királyi Felségre, És mind holtáiglan lön néki ótalma: Mert ISTENben vala néki bizodalma.

7. Minket-is nem hágy-el a' Felséges ISTEN: Mert ígéretivel magát kötelezte, Tsak reménységünket mi vessük ő benne, Mi kegyelmes Atyánk mind örökké léfzen.

8. Jusson jól eszedbe szent Péter' mondása, Holott ő azt írja egyik Levelében: Szorgalmatosságtok vessétek ISTENben; Mert őnéki vagyon rólatok nagy gondja.

9. Kriftus-is azt mondja Évangyéliomban: Étünkrol, itunkrol, és ruházatunkrol, Felettéb ne légyünk szorgalmatosságban; Hanem kiváltképen ISTEN' országaról.

10. Azért adjon nekünk ISTEN igaz hitet; Szívünk-ből ki-végyen nagy hitetlenséget; Szomorúságinkban vígasztaljon minket; Halálunk' óráján adjon segítséget.

335.) M Á S. *Azon Nótára.*

SEmmit ne bánkodjál Kriftus' szent Serege, Mert nem árthat néked fenki gyűlölsége: Noha e' Világnak rajtad dühössége; De nem hágy szégyenben Kriftus ő Felsége.

2. Királyi nemzet vagy, noha te kitsíny vagy, Az Atya ISTENNél bizony te kedves vagy, Ő szent Fija által már te-is fija vagy, Minden ditsőségben, hiddjed, hogy réfzes vagy.

3. Hogy-

3. Hogyha te igazán a' Kriftusban bízol; Hiddjed, hogy lélekben Istennél meg-hízol; Ha Kriftus' véreben igaz hittel iszol, Hiddjed, hogy örökké meg-nem szomjúhozol.

4. Akármint halálfzón az ördög utánad, Az ő tagjaiban dühösködjék rajtad, Mind törrel, fegyverrel fiessen utánad: Ha Kriftusban bízol, hiddjed az sem árthat.

5. Rajtad semmit nem fog a' Pogány ellenség; Noha néhez néked a' rettenetesség: Bátor, kontzra hányjon a' hitlen ellenség; Fel-támaszt a' Kriftus, néked nagy reménység.

6. Oltalmazza Kriftus az ő Szentegyházát, Miként a' jó Páfztor faját juhotskáját: Valaki hallgatja a' Kriftus' mondását, Viseli mindenkor szorgalmatos gondját.

7. Siess most mi hozzánk, Kriftus, fegélj minket, A' te szent Igéddel neveljed hitűnket, És te Szent Lelkeddel bírjad életűnket; Hogy minden dolgunkban ditsérhessűnk téged'.

8. Igaz fogadásod és minden befzéded, Nyilván vagy on immár minden ditsőséged: Ne hagyd el-pufztúlni e' kitsíny fereget, Mellyért a' kereftfán vállal nagy gyötrelmet.

9. Ne nézzed, UR ISTEN, e' Világ' vakságát, Te nagy jóvóltodról háládatlanságát, A' te Igéd ellen illy nagy káromlását, Nézzed a' Kriftusnak ártatlan halálát.

10. Vedd-el már mi rólunk a' fok ellenséget; Vedd-ki mi közzülünk a' nagy gyűlölséget: Essenek szégyenbe minden ellenségink, Kik ditsőségedet tagadják 's nevetik.

11. Senkiben nem bízik az Anyaszentegyház; Hanem tsak te benned, ki minket oltalmazíz, És igazságoddal minden-

koron táplálsz, Te szent febeiddel minket meg-vígáztalsz.

12. Hálát adunk néked, mennybéli nagy ISTEN, Ki vagy egy állatban és három fzemélyben; Ne hagyj minket rettegnünk keserűségben; Halálunk' óráján ne essünk kétségben.

326.) M Á S.
NÉzz mi reánk, UR ISTEN, kegyelmesen, És könyörülj te népeden, Mert majdan el-fogyunk e földön, Ha te meg-nem látasz nagy UR ISTEN.

2. El-áradtak, UR ISTEN, sok ínségünk, Mint a' tenger, veszedelmünk; Mint a' vizek, könnyhúllatásunk, Meg-sokasultak nyavalyáink.

3. El-pufztúttak, UR ISTEN, te Templomid, El-ofzlottanak juhaid: Meg-kevesedett te seregged; Majd el-fogy, URam, tiszteleted.

4. Mind ezek most, UR ISTEN, vagynak rajtunk; Senki nem könyörül rajtunk: Gyalázat, szidalom mi rajtunk, A' te Nevedért rútoltatunk.

5. Állj bősfszút már, UR ISTEN, te Nevedért, Viaskodjál szent Igédért; A' hitetlen népeket ezért Verd-meg, UR ISTEN, te népedért.

6. Sok ideje, UR ISTEN, hogy verasz minket; Mire nem keserűsz minket? Miért szenveded kisebbségedet? Könyörgünk, URam, verd-meg őket.

7. Szidalmaznak, UR ISTEN, te Nevedet, És tsúfolják szent Fijadat, El-pufztítják örökségedet Hallgasd-meg, URam, panaszunkat!

8. Te-

8. Tekínts reánk, °UR ISTEN, magas mennyből, Lásd-meg őket haragodból; Ments-ki minket nyavalyáinkból, Keserűséges rabságunkból.

9. Hogy tégedet, UR ISTEN, békeségben, Ditséressünk mi szívünkben, Vallást tehessünk igaz hitben, Áldott légy, UR ISTEN, magas mennyben!

Az utolsó Itéletről.

327.) Nóta: *Hallgass-meg mostan Felséges Is:*

KÉrlek és íntlek mostan tégedet, A' nagy ISTENnek szent személyére teremtetett ember, Hogy viselj gondot idvességedről, örök életedről: Mert el-jő a' nap, melly nap' e' Világ tűz miatt mind meg-ég.

2. Melly' nagy félelem akkoron leszén, Mikor a' Kríftus az ítéletre el-jövendő leszén, Hogy mindene-
ket meg-hányjon vessen, igazán ítéljen: El-jő bizonyal, az ISTEN' Fija, szép fényes felhőben.

3. Előszőr pedig a' szent Angyalok A' nagy-szép szavú hangos trombitát égben meg-fúvallják, Mellynek szavára minden halottak hamar fel-támadnak: Mert:

4. Nem kell akkoron fenki aranya, Sem szép ruhája, sem gazdagsága: mert föld meg-rothasztja; Tsak böl-dogleszén, a' ki most meg-tér, Kríftus URunk mondja: El:

5. Ezt nyilván hiddjed, hogy ez így leszén, Mihelyt az Igét te meg-értéded, és ISTENT hallgatod, Szent Dávid által, szent János által ISTEN' szavát hallod: Mert el-jő:

6. Elő-hozatnak szám-tartó könyvek, Mellyekből ISTEN mindent meg-ítél mindennek láttára: A' titok dolgok

gok meg-jelentetnek, bizony nyilván léfznek: El-jő biz:

7. Ott mit feleljek én bűnös ember, Kihez folyamjam és esedezzem az én bűneimért? Hol' egy bűnös-is nem léfzen bátor Kristus URunk előtt: Mert el-jő:

8. Oh te Felséges, hatalmas nagy UR! Ki mindeneknek tsak te vagy URa, Királyok' Királya: Kérünk most téged' idvezíts minket szegény bűnösöket! El-jő:

9. Emlkezzél-meg, kegyelmes ISTEN, Hogy én érettem emberré lettél, szörnyű kint szenvedtél; Nagy fáradságot, keserűséget én érttem fel-vettél: Mert el-jő:

10. Kérlek én téged', el-ne vess tőled A' végzetlen, örökkévaló, nagy keserű kínra: Kérlek, ne légyen hijába érttem a' te szent halálad: El-jő bizonyyal:

11. Tsak foházkodom, én édes URam, Mint ISTENemhez, kegyes Atyámhoz, édes Megváltómhoz, Hogy légy kegyelmes szegény juhodhoz, meg-térő bűnőshöz: Mert:

12. Lám meg-botsátál Magdalénának, Undok fertelmes, gonosz bűnösnek, te hozzád térőnek: És meg-botsátál bűnös Tolvajnak halála' idején: El-jő bizon:

13. Állas engemet a' jók' közibe, És válassz el-ki gonoszok között, Felséges UR ISTEN, És állass engem' jobb-kezed felől, én édes ISTENem: Mert el-jő:

14. Siralmas léfzen, nyilván el-hiddjed, Számlálhatatlan sok embereknek Itéletnek napja: De nagy vígaság és öröm léfzen akkor a' híveknek: El-jő bizon:

15. Ennekokáért íntlek tégedet, ISTEN' képére ékefítettett, óh emberi állat! Siess, és viselj igen nagy gondot

gondot Itélet' napjáról: Mert el-jő a' nap, melly nap':

16. Ne vedd tsúfságra és fiketségre A' nagy ISTENnek fenyegetését, áldott szent Igéjét, Mellyet néked most fok jámbor által bizonyságúl hirdet, El-jő bizonnyal, az ISTEN' Fija, szép fényes felhőben.

328.) Nóta: *Menyei Atyánk, UR Isten:*

ATya ISTEN, tarts-meg minket, És szent Igéd-ben hitűnket: Rontsd-meg mi ellenségűnket, És minden kegyetleneket:

2. Kik a' Kríztust háborgatni, És szent székiből levetni Akarják, őtet rontani, Ő híveiben kergetni.

3. Kríztus, ki vagy Urak' URa, És Tsászfároknak Tsászfára! Jelentsed Istenségedet, És törd-meg ellenségidet.

4. Tartsd-meg minden híveidet, Te szegény Keresztyénidet; Hogy ditsérhessűnk tégedet, Tartsd egyességben népedet.

5. Oh Szent Lélek, áldott ISTEN! Vigasztalj minket e' földön, Légy jelen mi szűkségűnkben, 'S minden keserűségűnkben.

6. Nevelj minket igaz hitben, Kríztusnak esméretiben; Végy minket szent szerelmedben, És holtunk után örömben.

329.) Nóta: *Valaki Kríztusnak Vatsoráját:*

OH mint keseregnek most a' Keresztyének! Nintsen önékiek semmi békeségek: Mert el-hatalmaztak a' fok hitetlenek.

2. Kik a' Jésus Kríztust el-nem szenvedhetik, És az ő szé-

kiből ötet el-levetik, Azó érdemében hiteket nem vetik.

3. Egyfelől kőrnnyűlünk a' szent Érdemesség, Másfelől kőrnnyűlünk idegen Nemzetség; Kiknek a' Krisztusnak Szolgái nevetség.

4. Szidalmazák ezek a' Krisztusnak Nevét; Nemkülömben tartják, mint Eretnekeket, A' kik a' Krisztusban vetették hiteket.

5. Ne hagyj azért minket hatalmas UR ISTEN: Mert a' te népednek segítségé nintsen, Nints óltalmazója, Fejedelme nintsen.

6. Hogy ezt meg-érthesse Krisztusnak Egy-háza, Hogy tsak te vagy néki kegyelmes jó Attya, És minden árváknak kegyes táplálója.

7. Ditsértessél Atya mindenható ISTEN, És a' te szent Fijad veled egyetemben, A' Szent Lélek ISTEN mind örökké, Ámen.

330. Nóta: *Mi kegyes' Atyánk, böltseségnek:*

MEnnynek és földnek nemes Teremtője, És mindeneknek kegyelmes ISTENE, Sohól fenki nints, ki téged' nem félne, És nem rettegne.

2. Ne büntess minket a' mi bűnűnk szerént, És ne kárhoztass a' mint érdemlenénk: Mert úgy fejenként mi pokolra mennénk, És mind el-vefznénk.

3. A' mi Atyáink vétkeztek ellened: Mi-is fok bűnnel bántottunk-meg téged'; De bűneinket te megengedheted, És el-veheted.

4. Ne gerjedjen-fel haragod ellenűnk, Te színed elől

elől hogy mind el-ne vefzszünk; A' te Nevedért légy kegyelmes nekünk, Mi jó ISTENünk.

5. Sok ideje már hogy nyomorgattatunk, Vefzedelmünkben igen meg-fáradtunk; Azért, UR ISTEN, tsak te tőled várunk, Könyörülj rajtunk!

6. Hallgass-meg minket kegyelmes ISTENünk: Mert segítséget tsak te tőled kérünk: Nintsen kivüled, kinek esedezzünk, És reménkedjünk.

7. Botsásd-meg bűnét a' te seregednek, Vedd-el romlását a' te híveidnek, Hogy nagy örömmel téged' ditsérjenek, És tiszteljenek.

8. Ditsőség néked kegyes Atya ISTEN, És uralkodó áldott Fiú ISTEN, És vígasztaló Szent Lélek UR ISTEN, Örökké, Amen.

331.

Azon Nótára.

FElséges ISTEN, mennynek 's földnek URa, És mindeneknek kegyelmes vezére, Minden állatnak kegyes Táplálója, És éltetője.

2. Tégedet vallunk kegyelmes Atyánknak, Bűnös emberek, mi óltalmazónknak, Krisztus Jésusért kegyes táplálónknak, Gondviselőnknek.

3. Mostan UR ISTEN, mi nagy nyavalyánkban, Hozzád kiáltunk keserűségünkben, Hogy ne hagyj minket illy nagy szűkségünkben, Árvaságunkban.

4. Igéretedet tellyesítsd-meg rajtunk, Hogy ditsértessék szent Neved közöttünk, Ne örüljenek Pogányok mi rajtunk, Te légy mi-velünk.

5. Térítsd-meg, ISTEN, a' bálványozókat, Kik hatalommal kergetik nyájadat, És kik tsúfolják a' te szent Fijadat, Kristus URunkat.

6. Atya ISTENnek örökké ditsőség, És a' Kristusnak adassék tisztesség, A' Szent Léleknek, ki egyenlő Felség, Mennyben ditsőség.

332.) M Á S.

TSak te benned URam ISTEN vagon bizodal-
munk: Mert sem égen, sem e' földön nints több
segítségünk; Azért hallgass-meg minket, mert néked
könyörgünk, És tekints-le magas mennyből, könyö-
rűlj mi rajtunk.

2. Légy vezérünk, kegyes ISTEN, légy erős Had-
nagyunk, Légy kő-várunk, légy paisunk, légy min-
den óltalmunk; Ne mondják azt a' Pogányok, hogy
nintsen ISTENünk, Ne káromlják bozfszúságra szent
Nevedet bennünk.

3. Oltalmaz-meg mostan minket minden ellenségtől,
Támadj mellénk, mert ígérted magad' segítségöl, Szaba-
díts-meg immár az ő hitetlenségektől: Ditsérhessünk
mindenkoron téged' igaz hitből.

4. Vedd-el rólunk, kegyes ISTEN, e' nagy-fok ínséget:
Mert látod, hogy mind Farahók mostan a' Fő-népek;
Lágyítsd hozzánk, mint viafzat, ő kemény szíveket;
Hogy lehessünk mi ő-vélek lélekben egyesek.

5. Ezt engedjed, Atya ISTEN, a' te szent Fijadért,
A' mi bálványozó URunkért a' Jésus Kristusért, Kit
botsá-

botsátál e' Világra halálra bűnünkért, És meg-áldál mind örökké minket ő kedvéért.

333.) Nóta: *Jésus Kristus, mi kegyelmes Had:*

HÁlát adunk tenéked örök ISTEN, Ki mennyégben vagy örök ditsőségben; Meg-építesz minket te szent Igédben, Hogy ne essünk kétségbe szűkségünkben.

2. Kérünk téged' minden imádságunkban, Ne hagyj minket el-vefznünk vakságunkban, Tarts-meg minket Hitnek Ágazatiban, Szent Fijadnak, Jésusnak, vallásában.

3. E' Világnak ne nézzed nagy vakságát, Szent Igédhez ő háladatlanságát, Minden bűnben tőled el-távozáfát, Szent Nevednek ilyen nagy káromlását:

4. De tekíntsd-meg Kristusnak méltóságát, Szent Fijadnak kereftfán kínvallását, Drágalátos szent vére' ki-ontását, A' híveknek bűnökért áldozását.

5. Tartsd-meg közztünk meg-érttett szent Igédet; Vigasztalja Szent Lelked mi szívünket; Építsd-meg romlott természetünket; Ditsérhessük örökké Felségedet.

334.) Nóta: *Könyörgünk néked Istennek Fija:*

EBredjél-fel Világ bűncidből, Vedd eszedbe magad' a' nagy bűnből, Mellyet néked utolsó időről Magyarázott Kristus Jéus ő Itéletiről.

2. Minden Irások immár bé-töltek, A' Próféták valamit hirdettek, A' szent Atyák a' mit reménylettek, URunk Jéus Kristus által véghez-vitettének.

3. Nem késik már az ő el-jövése, Közel vagyon e'

Világnak vége, Minden dolgoknak már el-jövése: Kríftus Jépus e' Világra el-jő ítélnie.

4. E' Világnak íftentelensége, Az Uraknak nagy kegyetlensége: A' kôzségnek engedetlensége; Jele bizony, hogy kôzel már Kríftus' el-jövése.

5. Minden rendek vagynak bátorságban, Gyönyörkôdnek tsak az álnokságban; Szeretet nints az atyafiakban; És kevesen vagynak immár kik hísznek Kríftusban:

6. Efznek, ífznak, nagy-bátran lakoznak: Mennyország-ról de nem gondolkodnak: El-múlandó dolgokban forgódnak; Azt sem tudják, melly' órában azoktól megválnak.

7. Siketségre vésznek minden intést, Meg-vetettek minden jó rendelést; A' Tanítók nem látnak épülést, Szent Írásból mikor téfznek idvességés intést.

8. Adjunk hálát az Atya Istennek, Mondjunk dítseretet szent Fijának, Véle egyetemben Szent Léleknek, Mind örökkôn és örökké a' Szent Háromságnak.

335.) M A S.

HAllgass-meg minket, UR ISTEN, Tekínts reánk, URam ISTEN, Ne hagyj-el minket ínségünkben: Hallgass-meg minket URam ISTEN!

2. El-hatalmaztak felettünk, Kik szolgák vóltak kôzöttünk; Azért néked hitból kônyörgünk: Hallgass:

3. Áldj-meg minket népeidet, Oltalmazdad seregedet; Fel-magafztaljuk szent Nevedet: Hallgass-meg:

4. Mútassad-meg jóvóltodat, Lássuk irgalmasságotdat; Vedd-el mi rólunk haragodat: Hallgass-meg:

5. Ne

5. Ne nézzed fok bűneinket, És meg-ne számláljad őket; Te szent Fijadért segéj minket: Hallgass-meg:

6. Azt mondják a' Pogány népek, Istene nintsen e' népnek; Légy segítségvel te népednek: Hallgass-meg:

7. Vedd hozzád imádságunkat: Verd-meg nyomor-gatóinkat, És óldozzad-meg rabságunkat: Hallgass:

8. Ditséret Atya ISTENnek, Fijának Krístus Jébusnak, És vígasztaló Szent Léleknek, Ditséret a' SzentHáromságnak.

336.)

M Á S.

Bizodalmunk Krístus által ISTENben vagon, Hogy minden jót, mellyet várunk tőle, meg-adjon, Szent Írásból bizonyosságunk erről fok vagon:

2. Jövetek hozzám mindnyájan, kik múnkálkodtok, Bűnötöknek fokságával terhesek vagytok, Örökkévaló nyugalmat nálam találtok.

3. Zálagképen ígéretit minékünk adja, Mint-egy drága Jáspis-követ a' ki meg-váltja, Mindent meg-ád, 's szent Igéjét tőlünk nem tiltja.

4. Oh melly' drága e' zálagnak az ő jutalma! Mert hitünknek nints e' földön több bizodalma, És lel-künknek ördög ellen erős ótalma.

5. De meg-lássad hív Keresztyén, meg-ne útáljad, És hihetelenségedben meg-ne tsúfoljad; Tőle mit kérsz, mind meg-adja, bizonnyal várjad.

6. Azért téfzen ő halasztást a' meg-adásban, Hogy szívünket fel-indítsa nagy buzgóságban, Gyakoroljon áhítatos imádságinkban.

7. Lám

7. Lám fiak ha éhségekben kérnek kenyeret, Nem ad nékik gonofz attyok kenyérért követ; Sokkal-inkább ISTEN meg-adja szűkségünket.

8. Olly nagy gondja vagyon rólunk Krístus Jésumnak, Hogy tulajdon Páfztora lett ő juhainak, És könyörög mi é:ettünk ő szent Attyának.

9. Minthogy fenki véle nem vólt kínszenvedésben: Azonképen fenki nintsen idvezítésben; Azért nints is bizodalimunk nékünk egyébben.

10. Krístus által kik ISTENTŐL minden jót várnak: És gyakorta Szent Lélektől meg- újíttatnak, Azok vészik bóldogságát a' mennyorfzágának.

337.) Nóta: *Semmit ne bánkodjál Krístus szent:*

ALdott az UR ISTEN örökké mennyégben, Ki minket vezérlett ő ditséretiben, Meg-hallgattott minket mi könyörgésünkben, Neve ditsértessék örökké mennyégben.

2. Erőtlenek vagyunk mi természetünkben, Minden romlandóság mi emberségünkben; A' nagy ellenségtől való rettezésben, Tsak te tóled várunk óltalmat éltünkben.

3. Vezérli, URam, minket a' te jó kedvedben, És igazgass, kérünk, a' mi életünkben, Életünknek rendi légyen szent Igédben; Hogy ne tévelyegjünk ez árnyék életben.

4. Ditsértessél, URam, irgalmasságodért, Ki minket kedvellél a' te szent Fijadért: Ditsőség tenéked Atyai vóltodért, A' te szent Fijadnak vígafztalásáért

338.) Nóta: *Mi kegyes Atyánk böltseségnek:*

ADjunk hálákat az Atya ISTENnek, Mennynek és földnek szent Teremtőjének, És embereknek gondviselőjének, Éltetőjének.

2. Mert ő mi hozzánk Atyai szerelmét, Ki-jelentette, drága szent Igéjét; Mellyel táplálja híveknek lelkeket, És elméjeket:

3. És ő meg-áldja benne reménylőket; Meg-erősíti az erőtlenekeket; Világosít ő homályos szíveket, Sétét elméket.

4. Atya ISTENnek mind ezekért légyen Ditséret és nagy ditsóság mennyégben, Fijával és Szent Lelkével egyemben, Örökké, Amen.

339.) Nóta: *Én bívem, én szent népem:*

Ditséret légyen ISTENnek, Atya', Fiú', Szent Léleknek, Minden jótéteményiért, Hozzánk-való jóvóltáért, A' mit bennünk most el-kezdett: 'S véghez-vitt tisztességére, Abból ditsértessék Neve.

2. Jöjjön közinkbe országa: Légyen az ő akaratja, Mind mennyen, földön mondása: Kenyerünket ma meg-adja: És botsássa bűneinket, Miképen mi-is botsátunk, Kik vétkeztenek ellenünk.

3. Ne ejtsen őrdög'kezébe, Nehéz lelki kísértetbe; De szabadítson gonosztól, Pokoltól, örök haláltól: Mert csak ővé a' hatalom, Ditsőség és birodalom, Mind örökkön és örökké.

340.) Nóta: *Jésus Kristus mi kegyelmes Hadna:*

MEg-bántunk, ISTEN, szüntelen tegedet: Mert nem őrizzük a' te szent Igédet; Sok bűneinkkel ingerlünk tégedet; De kegyelmes vagy, ne hagyj azért minket.

2. Mert mi emberek földből teremtetünk, A' gonoszfágra és hajlandók lettünk; Mennyeiekre nem igyekezhettünk; Mint fel-vetett kő, a' földre sietünk.

3. Hallgass-meg azért, kegyelmes UR ISTEN, Tekints mi reánk, ki vagy erős ISTEN, Te Szent Lelkeddel vígafztalj UR ISTEN, Hogy te szent Igéd legyen betsületben.

4. Ditséret légyen néked örök ISTEN, Ki mostan reánk nézsz nagy kegyelmesen, És nem hagyysz minket szent ígéretedben; De meg-látogatsz Szent Lélek ISTENben.

341.) Nóta: *Követi vala népnek soksága:*

TÉged', UR ISTEN, mi Keresztyének, ditsérünk és áldunk, Atya', és Fiú', Szent Léleknek vallunk.

2. Néked a' tiszta és szent ártatlan Angyalok szolgálnak, Szüntelen-való fel-fzóval kiáltnak:

3. Szent, Szent, Szent ISTEN, te Seregeknek vagy URa ISTENE; Tellyes menny és föld nagy ditsőségeddel!

4. Apostoloknak, és Prófétáknak ditső szent seregi, Mártiromoknak ditsérnek seregi.

5. Téged' e' földön Keresztyéneknek szent Gyülekezete, Atya UR ISTEN, mindenkoron ditsér.

6. És tiszteletes te szent Fijadat az UR Jésus Kristust, És vígafztaló Szent Lélek UR ISTENT.

7. Te ditsőségnek, UR Jésus Kristus, vagy örök Kirá-

Királya, Atya ISTENnek egyetlen-egy Fija.

9. Oltalmazd-meg veszedelemtől a' te népeidet,
Oltalmaz büntől mindenkoron minket.

9. Ditsérünk téged' mennyei Atyánk a' te szent Fi-
jaddal, És mind örökké szent Lélek ISTENNEL.

342.) M A S.

MIre bánkodol óh te én szívem! Töröd magadat
illyen-igen, Im' a' testi jókért? Bízzál tsak
az UR ISTENben, Ki uralkodik mennyégben.

2. Nem hágy a' nagy UR ISTEN tégedet, Tudja ő
minden szükségedet: Mind e' Világ óvé; Azért min-
den nyavalyádban Bízzál tsak az UR ISTENben.

3. Én URam, és én ISTENEM, te vagy, Szegény
szolgádat engemet ne hagyj, Oh én édes Atyám!
Én te szegény fíjad vagyok, Senkiben bízni nem tudok.

4. A' gazdag bízik az ő kintsében; De én bízom
tsak az UR ISTENben, Noha szegény vagyok: Mert
a' ki ő benne bízik, Soha meg-nem tsalatkozik.

5. Illyés Prófétát vallyon ki' tartá, Mikor fokáig
esső nem vala A' drága időben? Egy ózvegy Afz-
szonyhoz méne, Ki néki gondját viselte.

6. Egy fa alatt mikor alutt volna, Az Angyal ő
hozzája ment vala, Ki ételt vitt vala, Mellyel negy-
ven nap' meg-érte, Míg fel-méne Hóreb hegyre.

7. A' Dánielről sem felejtkezék, Mikor verembe ő
bé-vetteték Oroszlánok közzé; De őtet meg-óltal-
mazá, Sérelem nélkül ki-hozá.

8. Jósef Egyiptusba adattaték, Ott a' Királytól fogva tartaték Ő jámborságáért: Kit az ISTEN elkivéve, 'S Egyiptusban Urrá tévé.

9. Nem hagyá a' kegyelmes UR ISTEN, Három Ifjakat, hogy meg-égjenek Tűzes kementzében; De őket épen meg-tartá, És onnét ki-szabadítá.

10. Oh ISTEN! most-is ugyan-azon vagy, Régi hatalmad még-is olyan nagy: Kérlek, engem' ne hagyj: Add-meg lelki szükségemet, És áldd-meg én életemet.

11. Nem kérek tőled én gazdagságot, A' mi szűkségem, te azt jól tudod, És mindeneket látfsz: De főképen erre kérlek, URam, hogy én veled légyek.

12. Minden, a' mi e' Világon vagyon, Ezűft, arany, és egyéb marha, Akármi legyen az, Tsak egy kevés ideig tart, És idvességet nem adhat.

13. Nagy hálát adok, URam! tenéked, Hogy értenem adtad mind ezeket A' te szent Igédből; Adj tsak végig meg-maradást, És idvességes ki-múlást.

343.) A' LXXVII. 'SOLTÁR' Nótájára.

ISTEN! hívek' Kősziklája, Kinek tífza minden dolga, Tökélletes munkája, Itélet 's hűség útja; Nintsen tsalárdság azokba: Mert ő igazságnak Attya, Egyedül tsak ő tífza, Egyedül kegyes Atya.

2. Gazdag vagy irgalmassággal, Igaz törvényi látással, Erős birodalommal, Szabad akaratoddal: Bírfsz-é vallyon hatalmával? Érfsz-é UR' Dékréto-mával? Győzhetetlen vóltával, Mindenhatóságával?

3. A' fír-

3. A' írbe az UR szállít-bé, Ó hoz ismét onnét elé;
Igaz, kegyes ISTEN ő, Bóltsen mindent teremtő:
Mindenben tsak ő jótévő, Mindenben fő gondvise-
lő, Élet' 's bődogság' fzerző, Jó útra egyengető.

4. Szent Atyánk, nagy irgalmadból, Kérünk, ke-
gyes jóvóltodból, Tekints-le mennyországából, Fel-
féges palotádból: Térítsd haragod' nyájadtól, Néped'
kis maradékiról, Híveidnek akláról, Szentid' ágazatjáról.

5. A' te haragos szolgádat, Boszfzúálló Angyalodat,
Tíltsd-el rólunk karodat, Oltsd-meg illy nagy lángodat:
Fordítsd hozzánk szent ortzádat, Nyújtsd nekünk aján-
dékodat, Add vígasztalásodat Ismét, szép áldásodat.

6. Szánd-meg mi gyarló ígyünket, Ne nézd illy
rövid időnket; Jobbíthassuk éltünket: Ditsérhes-
sünk tégedet, Áldhassuk szent Felségedet, Tifztel-
hessük nagy Nevedet: Hogy így más jobb életet
Nyerhessünk ditsőséget.

7. UR ISTEN, erős kősziklánk, Szent Lelkedet
öntsed reánk; Teljék úgy minden óránk, Hogy ir-
galmad szálljon ránk: Szolgáljon tenéked szívünk,
Légyen hálaadó nyelvünk; El-telvén fok nyava-
lyánk, Hadd légyen mennyben hazánk.

8. Riaszd-el a' Sátánt rólunk, Ne uralkodhassék
rajtunk; Igéd légyen paisunk, Szent törvényed
lámpásunk; Vezéreltessék úgy lábunk, Ne hagyj,
URam, tántorognunk; Légyen kegyelmed rajtunk,
'S örökké meg-maradunk.

BIZONYOS ALKALMATOSSÁGOKRA
VALÓ ÉNEKEK.

Bűn bocsánatért.

344). Nóta: *Légy irgalmas UR Isten minék:*

KEgyes Jésus! én imádságomra Hajtsd-meg füled',
én kiáltásomra: Jusson hozzád kérésem én jóm-
ra: Ne vess, URam, vég' napon pokolra.

2. Szomorkodom undok bűneimért, Foházkodom
fok gonofzságimért: Félek URam; mert fok rútsá-
gomért Meg-útáltál, esmérem bűnömért.

3. Kóré', Dáthán', Abirám' eseti Rettentenek, ször-
nyű büntetési, 'Sodomának rettent ítéleti, Angya-
loknak égből le-vetési.

4. Nem egy bűnöm nékem, mint Angyalnak, Nem
egy vétkem nékem, mint Kórénak: Sok rútságim engem'
meg-haladnak, Minden bűnöst nyilván fellyül-múlnak.

5. Félek azért, nem tagadom, tőled Én Istenem,
ha el-vétfz előled: Bűneimért számkivetfz te tőled:
Jaj lelkemnek! ha el-vetfz előled.

6. URam Jésus! valaha bűnöshez, Ki firalmason
tért Felségedhez, Tartottad-é bűnét-meg? 's illyek-
hez Kegyelmesen nyúltál, mindenekhez.

7. Dávid Királyt, Magdolnát meg-fzánád, A' Té-
kozló fiat bé-fogadád, Péternek-is firalmát meg-hal-
lád, Publikánust nagy-kegyesen hívád.

8. A' pokolban szidják szent Nevedet, Káromol-
ják te

ják te Iftenségedet: Hadd ditsérje lelkem Felségedet,
Mint teremtel, vidd arra életemet.

9. Kegyelmezz-meg szegény árváidnak, Keservesen
fíró fíjaidnak, El-tévedt bújdosó juhaidnak, Meg-
febhedett fekélyes tagjoknak.

10. Sok vétkekkel, tudom, kegyes Jésum! Meg-
bántottam szent Nevedet, Jésum! Légy Jésumom, sza-
badítóm, Kríftus! Légy irgalmas szabadítóm, Jésum!

11. Gyarló vagyok, test vagyok Istenem, Te jól
tudod, földből álló testem, Egy kis féreg, egy da-
rab föld létem; Míg akarod, addig tart életem.

12. Illyen szegényt, erőtlent szent Atyám, Illy fér-
gets két útálszé-meg, URam? Hiszem, érttem véredet
szent Atyám Mind ki-ontád, meg-váltál Jehovám!

13. URam Jésum, távol légyen tőled, Irgalmasság
ne fogyjon-el tőled: Ha pokolra vetfz pedig, szerel-
med Nem hafznál úgy nékem, szent kerezted.

14. Imádságom, tudom, hogy nem kellő, Én UR-
amhoz tudom, nem illendő; Tégy méltóva, Jésum!
egy segítő, Vagy örökké tőlem tisztelendő.

15. Segélj, segélj én édes Istenem! Néked adom,
's ajánlom ma lelkem': Kérlek, fogadd hozzád szép
Jésumom, Idvességem 's életem, Jésumom!

16. Te szent kínod én óltalmam légyen, Szenvedé-
fed erősségem légyen; Szent halálad én érdemem lé-
gyen: URam Jésum! lelkem tiéd légyen.

17. Szent halálad halálunk' óráján Erősítse lelkünk',
hogy a'

hogy a' Sátán, Meg-ne tsaljon ez utolsó órán, Kímülésünk hadd legyen jó órán.

345.) AZONR: Nóta: *Szörnyű Halál, Imé:*

EN ISTENem! Sok 's nagy bűnem, Lelkemet szorongatják: Itten nintsen, Ki segítsen; Hát kihez folyamodjak?

2. E' Világon, Minden úton, Ha szintén el-indúlok; Súlyos terhem', Betegségem', Ki el-végye, nem látok.

3. Hozzád térek, Végy-el kérlek, Atyám, és haragodban Meg-ne büntess; Légy kegyelmes Hozzám te szent Fijadban!

4. Ha terhelnem Kell fzenvednem Igaz ítéletedből, Bár itt büntess, Tsak ott kedvezz, Ne vedszek-el örökül.

5. Ha sajtólgatsz, Kereszttel látasz, Adj engedelmes szívet; Hogy tûréssel, Reménységgel Várjam idvességemet.

6. Nyújtsd kegyelmed', És Szent Lelked', Melly engem' vezéreljen; Bűn, ellenség, 'S hitetlenség, Hogy pokolra ne vigyen.

7. Mintkis madár, Ha szélvész jár, Az égi tsattogásban, Rejtez lyukban, Üres fáknban, A'hol' bátran meg-marad:

8. Így a' bűnök, Halál, 's ördög Engemet ha rettentnek, Rejtek helye, Vagy reménye, Oh Krisztus! én lelkemnek.

9. Sebeidben rejts-el engem', Hol bízvást meg-maradok: Bár meg-haljak, Vagy kint valljak, Tudom, hogy hozzád jutok.

10. Te énnékem Ellenségem' Haláloddal meg-győzted: Bóldog helyem', 'S idvességem' A' mennyégben szerzedted.

11. Ál-

II. Áldott ISTEN, Egy Felségben! Te benned szívem örül; Mert teszavad, Igaz marad: A' ki hiszen, idvezül.

Táborba szálláskor.

346.) Nóta: *Mi URunk Jésus Kristusnak Szer:*

JÖvel, légy velünk, UR ISTEN! Segíts-meg minket ígyünkben; Adj erőt az ellenségén, Melly reánk tőr mind szüntelen, Háborgat minket hitünkben.

2. Fel-fúvalkodott ellenünk, Kevélykedik, hogy bír velünk: Valamíg távol vagy tőlünk, Veszt és ront, mert nem fél tőlünk; Látja, hogy nints erősségünk.

3. Bízik ő fokaságában, Fegyverében, jó lovában: El-hitte azt ő-magában, Hogy nintsen már e' Világban, Ki meg-rontsa hatalmában.

4. Bátran kergeti népedet, Ostorozza híveidet, Pufztítja örökségedet, Ostromolja feregédet, Nem féli büntetésedet.

5. Azért tenéked könyörgünk, Támadj-fel most mi mellettünk, Emeld-fel zászlódat köztünk, Viadalunkban légy velünk; Bízass, hogy meg-ne rettenjünk.

6. Bátorítsad mi szívünket, Igazgassad fegyverünket, Tőlünk el-ne vedd eszünket; Egyengessed feregünket: Rettensd-meg ellenségünket.

7. Nékünk nints annyi hatalmunk, Hogy ő ellenek állhassunk; Te légy azért mi óltalmunk, Fegyverek ellen paisunk, Erősségünk, diadalmunk.

8. Nem fokaság a' mi erünk, Egyedül 'vagy reménységünk: Noha fokan nem lehetünk; Ha te

velünk vagy, nem félünk, Sokat kevesen meg-verünk.

9. Három-száz tizen-nyóltz vala Ábrahám népének száma, Négy Király ellen indúla, El-éré, 's vélek meg-víva, Nagy győzedelemmel jára.

10. Erőtlen Izrael' népe Veres Tengerre hogy ére; Farahótól meg-rettene, Mikor tovább nem mehetne, Alítá, hogy mind ott veszne:

11. A' tengert ketté szakasztád, Őket azonn elbotsátád; Farahót mélységre hozád, A' vizet reáborítád; Népedet meg-szabadítád.

12. Emoréusok' hadára Az égből fok kő le-húlla; Jósué hogy parantsola, A' nap az égen meg-állá, Míglen őket le-vágatta:

13. Harmintzegy Királyt székekből Le-vete ditsőségekből; El-pufztítá népe elől Pogany népet hirtelenől, Az ígéletnek földéről.

14. Gedeonnak kis ferege, Ki' hinné hogy hadat verne; De hogy te lól segítségé, Erössége, 's győzedelme, Számtalan népet meg-vere.

15. Góliátnak magassága Hat fingnyinél nagyobb vala; Dávid kisdéd gyermek vala, Bátran véle szembe szálla: Mert te benned bízik vala:

16. Góliát talpig fegyverben; Dávid tsak egy kőntöskében, Bot és parittyá kezében, Győzedelme lön ezekben, És egy kitsíny kővetskében.

17. Sénakéribnek feregét Egy Angyallal meg-öletéd, Száz nyóltzvan-öt ezer népét Egy órában

órában mind el-veztetéd Királyságából le-vetéd.

18. Gyenge vala Júdit Afzszony, Nem úgy termett, hogy hartzoljon, Keze soha nem vólt kardon; De te bátorítád azonn, Hogy bátran kardhoz nyúlhasson:

19. Holófernest meg-ragadá, Nyakát tsak kétfzer vágható, Feje kezében marada, Szolgáló-leánynak adá, Bétuliába hozatá.

20. Gyakorta kevés nép által Nagy hadakat le-vágattál, Erőseket le-tapodtál, Kevélyeknek torkán jártál, Kegyetleneket rontottál.

21. Ugy tégy ezekkel, UR ISTEN, Mint Mádián-nal régenten; Állj boszszút a' Pogány népen, Alázd-meg kevélységeken, Rontsd-meg kegyetlenségeken.

22. Ők víjnak uralkodásért, Prédáért, ragadomány-ért; Mi, Hitünkért: szent Nevedért, Özvegyek-ért és árvákért, Meg-romlott édes Hazánkért:

23. Ők keresik életünket, Rabolják a' mi földün-ket: Mi óltalmazzuk fejünket, Talajdon örökségünket, Feleségünk', 's gyermekünket.

24. Nem nézik űk a' Véneket, Le-vágják a' gyermekeket, Meg-rontnak fok szép szűzeket, Szánd-meg, UR ISTEN! ezeket: Ne szenvédd-el nagy vétkeket;

25. Állj boszszút rajtok népedért, Meg-nyomorútt híveidért; Verd-meg űket szent Nevedért, Templomodnak romlásáért, Szent Fijadnak szidalmaért.

26. Ne mondják ezt mi felőlünk, Hogy nekünk nintsen ISTENünk; Mútasd-meg erődöt bennünk, Vi-

askodjál együtt velünk, Magasztald-fel kezed' köztünk:

27. Hogy mindenek, kik ezt hallják, Győzedelmet tsudálják, Jóvóltodat magasztalják, Hatalmasságotat áldják, Erődet meg-ne útálják.

28. Mi-is innen vízfza-térvén, Jó szerentsénken örülvén, Adunk hálát fel-emelvén Szemeinket, és ditsérvén Téged' mind örökké, Amen.

Égi Harmatért, avagy Essőért.

347.) Nóta: *Tekints reánk UR Isten, Mi:*

TEkints reánk, UR ISTEN, Nagy kegyelmességéből, És könyörülj rajtunk Atyai vóltodból, A' magas mennyországból.

2. Sok szükségink, UR ISTEN, Jóllehet vagynak nekünk, Mellyeket, UR ISTEN, meg-fem gondolhatunk, Elő fem számlálhatunk:

3. Mindazáltal, UR ISTEN, Mostani kérésünkben Hallgasd-meg kegyesen mi kívánságunkat: Mert kérünk, mint Atyánkat!

4. Adj minékünk, UR ISTEN, Nagy-szép 'síros essőket, És gyönyörúséges égi harmatokat, És szép nedvességeket.

5. Nyisd-meg nekünk, UR ISTEN, A' te kintses ládát, És ne rekezfzéd-bé az ég' tsatornáit, És drága szép folyásit.

6. Ne tedd értztzé, UR ISTEN, Fejünk felett az eget, És kemény vassá lábunk alatt a' földet, Honnan várunk eledelt.

7. Ne

7. Ne verj minket UR ISTEN, Szertelen nagy afzállal, És rekkenő ártalmas nagy hévségekkel, Hafzontalan fzelekkel.

8. Ne verj minket, UR ISTEN, Esső helyett nagy porral, Se ragyával, se egyébféle férgekkel, Ártalmas kő-essőkkel.

9. Neveld inkább, UR ISTEN, Te szent ajándékodat, Mellyeket Felséged nekünk meg-mútatott, És életünkre rendelt.

10. Meg-száradtak, UR ISTEN, Mindenféle vetések, Mezők, rétek, vizek, mindenféle fűvek, El-vefztek és meg-égtek.

11. Szomjúhoznak, UR ISTEN, Mindenféle állatok, Barmok, juhok, lovak, repeső állatok, El-epedtek mindenek.

12. Szánj-meg minket, UR ISTEN, És minden állatidat, Kik tsak Felségedtől várnak minden jókat, Ételt és italokat.

13. Sirnak, rínak, UR ISTEN, Emberek és a' vadak: Mert nints eledelek nekik és italok: Tsak bolyongnak fzegények.

14. Emlekezzél, UR ISTEN, Régi fogadásodról, Emlekezzél immár kegyelmességedről, Atyai jóvóltodról.

15. Ne nézd, kérünk, UR ISTEN, Számtalan bűneinket, Elődbe fel-hatott fok gonofzságinkat, Iízyonyú vétkeinket.

16. Meg-ígérted, UR ISTEN, Hogy meg-hallgatfz

kértünkben, És adsz nekünk essőt alkalmas időben; Tsak kérjünk szükségünkben.

17. Áldj-meg minket, UR ISTEN, Lelki és testi jókkal; Hogy élhessünk szépen, és nagy józansággal, Drága ajándékkiddal:

18. Segíthessünk, UR ISTEN, Ezekből szegényeket, És látogathassuk a' szükölködöket, A' megnyomorodtakat.

19. Ha te minket, UR ISTEN, Mostani szükségünkben Meg-hallgatsz kegyesen illy nagy kérésünkben, S' a' mi kívánságinkban.

20. Ditséretet, UR ISTEN, Mi tenéked éneklünk, Szent Fijaddal és Szent Lelkeddal imádunk, Örökké magasztalunk.

Dög-balálnak meg-szűnéséért 2Sám. 24.

348.) Nóta: *Jövel légy velünk UR Isten, Se:*

MI URunk Jésus Krisztusnak Szerelmes Attya, UR ISTEN! Kérünk, szűnjék-meg immáron Nagy haragod e' Világon, Mint szent Dávid idejében:

2. Ki szent ígéreted ellen El-küldé Joáb Hertzeget, Hogy meg-visgálván a' népet Számát venné a' Sidóknak; Ki ezt mondá a' Dávidnak:

3. A' Felséges nagy UR ISTEN Népedet meg-fokaítsa: Miért akarod ezt Uram? Bizony meg-büntet az ISTEN: Dávid ezzel nem gondola.

4. El-méne azért a' Hertzeg, Nagy bánattól ugyan beteg, Kezdvén számlálni országát; Kin meg-

meg-haragvék az Isten, És meg-veré a' 'Sidókat.

5. 'S monda a' szent Dávid Király: Bizony igen vétkeztem én; De botsásád-meg, UR Isten, Te szegény szolgádnak bűnét, A' ki ellened vétkezett!

6. Imé a' Felséges Isten Hozzá botsáta Prófétát, Önégie ezt izenvén, Ez háromban tégy válafztást, Valamellyiket kívánod:

7. A' hét egész efsztendőkig, Akarod-é, hogy bűnhődjék Országod a' nagy Éhségben? Avag három hónapokig Légy Ellenségid' kezekben.

8. Avagy három napokiglan Dög-halál legyen földedben, És az Istennek Angyala A' te népedet tsapdossa? Most lásd, mit akarsz ezekben?

9. Monda a' szent Dávid Király: Mindenfelől rajtam halál; De jobb énnékem hogy essem Az UR Istennek kezébe; Hogy-nem mint Ember' kezébe;

10. Mert ő szent természetiben, Irgalmas's kegyelmes ingyen! Hogy e' mondást el-végezé, Az Isten a' Sidó népben Mindjáráft Dög-halált szerze.

11. És tsak egy nemzetség közzül Hetven ezren hullának; Angyal botsáttaték mennyből Jérusálem' városára, 'S ott-is fokban meg-halának.

12. De hogy a' haragos Angyal Üldöznie kezdé őket; Könyörült Isten azonnal, És ezt mondá az Angyalnak: Elég, nékiek hagyj békét!

13. Szent Dávid látá az Angyalt A' föld felett's az ég alatt, És éles törét kezében; 'S monda Dávid az

vid az ISTENnek: Én vagyok, a' ki vétkeztem!

14. Fordúljon reám haragod, És az én házam-népére; 'S monda nékie az Angyal: Az ISTEN megkegyelmeze, Ne félj semmit Dávid Király!

15. Kérünk mi-is, nagy UR ISTEN, Szent, erős, 's irgalmas ingyen, Halhatatlan idvezítő UR ISTEN, ki vagy nagy túró, Szűnjék-meg a' te haragod.

16. Azért mi most emlegetjük Régen tett kegyesfégedet: Mert most-is ugyan-azon vagy, 'S nem kisebb a' te hatalmad: Hallgasd-meg könyörgésünket.

17. UR ISTEN, meg-hozfzabítád Ézékiásnak életét: Hofzfabítsd-meg, kérünk téged', Minékünk-is életünket; Hogy bűnünk-ből térjünk hozzád.

18. Halálos bűnbe ne essünk; 'S vétkeinket firathasfuk; Hogy te veled uralkodjunk, Krisztus Jéussal örüljünk, Mind örökkön és örökké.

349.) AZON: Nót: *Szent Dávid Próf: Ének:*

KEgyelmes Megváltó, irgalmas UR ISTEN, most te néked könyörgünk, Látjuk, hogy mindenkor minket meg-óltalmazsz; ezért hozzád folyamunk: Vagy fzmorúságos, avagy vígaságos ortzával nézz mi reánk, A' te jóvóltodból vagy jót, vagy gonofzt adsz, hafzunkra vagyon nekünk.

2. Igen jól esmérjük, kegyes Atya ISTEN, gyarló emberségünket; Szemeiddel látod mérges febeinket, halálos bűneinket: Néha erős borral öntözöd minékünk
halá-

halálos febeinket; De lágy olajával te irgalmadnak-is öntözzed mi szívünket.

3. Nagy-fok külömbféle keserőségeket most mi reánk botsátál; Még-is mind ezekben vígafztałó Lelked' te minékünk ajánlád: Tefti nyomorúság minket meg-nyözzön azt azért nekünk adád; Hogy nagy békeséggel mi el-fzenvedhessük, kérünk, azt-is meg-adjad.

4. Engedd, hogy békével, és nagy tiszta szívvel a' pohárt meg-ihassuk, Mellyet szent Felséged mostan reánk vetett békével el-fzenvedjük: Noha gyarlóságos romlott természetnek igen nehéznek tetfzik; De Felséged többet fzenvedett érettünk, szent Igédből mint értjük.

5. Ha meg-elégednék a' te nagy haragod mi nyomorúságinkon, Keserőséginknek ő homályos napját támaszd-fel tisztságban; Adj irgalmasságot keserőségünkben, hafzontalan szölgáknak, Mellyért mind örökké téged' ditsérhessünk velünk tett jótétedért.

6. Tenéked ditséret kegyes Atya ISTEN, szent irgalmasságodért, 'Téged' Fiú ISTEN e' nyomorúságban áldunk kegyességedért, Szent Lélek ISTENNEL légyen nagy ditsőség kegyes oktatásodért, Hálát adunk néked telyes Szent Háromság nagy irgalmasságodért.

Tanuló Gyermekék' Énekek.

350.) Nöta: *Mi kegyes Atyánk kit vallunk hit:*

MI kegyes Atyánk, böltseségnek URa, És mindeneknek nagy-bölts Tanítója! A' kinek nem vagy te igazgatója, Nints oktatója.

NNN

2. Mi

2. Mi te fíjaid tudatlanságunkban, Gyermekségünkben és ifjúságunkban, Néked könyörgünk, mi tanúságinkban, Imádságinkban:

3. Világosítsd-meg goromba elménket, Tanúságinkban te vezérlj bennünket, A' tudományra gerjefzd-fel szívünket, És mi lelkünket.

4. Órizz-meg minket fajtalan erköltstől, Minden naponként fertelmes beszéd-től, Isten-től útáltt gonosz részegségtől, Éktelenségtől.

5. Adj jó Tanító-Mestereket nekünk, Adj böltseséget általok minékünk; Adj jó erköltsöt 's értelmet minékünk, Mi jó Istenünk:

6. Hogy jóvendőre mi fel-nevekedvén, Téged' dicsérjünk mindenkor tisztelvén, Fel-magafztaljunk nagyjámborúl élvén, Néked engedvén.

7. Hogy szolgálhassunk te Szentegyházadnak, És használhassunk felebarátinknak; De kiváltképen Atyánknak 's Anyánknak, Édes Hazánknak.

8. Annakutánna a' mi házainkat Tudjuk birnia mi is mi-magunkat, Tudjuk nevelni a' mi magzatinkat, És szolgálóinkat.

9. Hogy holtunk után a' nagy Oskolában, Szent Háromságnak ő tanításában, Az Angyaloknak szép társaságokban, Tanúljunk jobban.

10. Ditsőség néked kegyes Atya Isten, És uralkodó áldott Fiú Isten, Te vígasztaló Szent Lélek UR Isten, Áldj-meg hitünkben.

Házasságról való Ének.

351.) A LXV. 'SÓLTÁR' Nótájára.

KEzdetben hogy ISTEN Ádámot Képére teremté,
Reá botsáta nagy-mély álmot, És tsontját ki-vévé;
Mellyből egy Afzfonyi-állatot Szerze szerelmesen, És
Ádámnak e' fele-társot Ajánlá kegyesen:

2. Mondván: együtt éljeteK híven És szaporodja-
tok: Engem' tiszteljeteK szűntelen, Törvényem' tar-
tsátok: Minden teremttett állatokon Ti uralkodja-
tok: Halakon és a' madarakon Légyen hatalmatok.

3. Minden gyümölsivel éljeteK E' Paraditsomnak:
Én parantsolatom' tegyéteK, Mellyel im' meg-tíltlak,
Hogy a' jó-és gonofz-tudásnak Fáját nebántsatok; Mert
ha békét nem hagytok annak, Halállal meg-haltok.

4. Oh melly böldegül élhet vala Az ember ez hely-
ben! Hol' ISTENnek kedvében vala, Artatlanúl él-
vén; De lám ama' mérges kígyótól Ottan meg-tsa-
laték, És meg-fofztatván nagy-fokjóktól A' halálba esék:

5. Ennek ő mérge el-ragada Szívünkre 's elménkre,
És tellyességgel el-árada Minden nemzetségre: Az Is-
TEN e' dolgot meg-szánván, Fiját érttünk küldé, Ki
dolgunkat meg-igazítván Bűnünket el-törle.

6. Hálá légyen a' jó ISTENnek Örökkön örökké,
Hogy pokolnak, halálnak, 's bunnek Erejét el-töré:
Hagyá, hogy járjunk ő útában, Mellyet nékünk má-
tat, És meg-áld minket, 's országában Böldegságra juttat.

7. Engedje ezeket tinékteK A' Teremtő ISTEN,

Hogy foká együtt élhesetek Nagy-jó szerentsében,
 És házasságtoknak gyümölsét Láthassátok jókor,
 Kik veletek az URnak Nevét Ditsérjék mindenkor.

352.)

A Z O N R O L.

ISTENem, URam, néked hálát adok, Szívemben
 szenteltt áldozatott nyújtok, Hogy a' kit én most
 látok, Házas-társamnak tartok; Törvényed szerént
 véle vígadhatok.

2. Gyermekségemtől-fogva könyörgöttem; Hogy-
 ha egyedül e' Világra jöttem, Légyen oly társ mel-
 lettem, Ki könnyebbítse terhem'; Ezt te általad lá-
 tom, hogy meg-nyertem.

3. Az egyes embert fok nyavalya éri, Élete sze-
 rént bú-bánatja gyôtri; ISTENét azonn kéri, Hogy
 társat adjon néki, Kivel kenyerét tudhassa keresni.

4. Ádám Atyánkat lám mikor teremtéd, Az egyes
 embert, URam, nem szeretéd; Őtet álmra vivéd, És
 tsontját ott ki-vévéd, Az Éva Afzfzonyt melléje rendeléd.

5. Meg-áldád őket, hogy szaporodjanak, E' széles
 földre lakókat hozzanak; Kik e' Világon vagynak Raj-
 tok uralkodjanak; Tiszta étellel meg-virágozzanak.

6. Nintsen drágább kints az igaz-hív társnál; Kedvesb
 ez minden ezüstnél, aranynál: Ennél minden jó meg-áll,
 Forgódik jószágánál, Nem hízelkedik 's bújálkodik másnál.

7. Attyát és Annyát ember mind el-hagyja, Hites-
 társához önön fejét fogja: ISREN-is lám azt mondja, MÓ-
 ises-is azt írja: Hogy ketten léfznek mind egy testnek tagja.

8. Men-

8. Mennyei áldást kérjünk mi fejűnkre, Hogy magzatokkal lásson ő Felsége: Mert a' házasság' dífze, Szép fiaknak ferege, Mint e' Világnak fényes Nap szépsége.

9. Isteni áldás embert gazdagítja: A' jó házas-társ tsűrét gyámolítja; A' gonosz inkább rontja, Mint Bölts Salamon mondja: Kitől az ISTEN fejűnket meg-ójsa.

10. Tiszti rendűnknek, hogy szeressük egymást, Mútsassuk így-meg a' hittel tett mondást, Kedvelljünk tsendes lakást, Utáljunk vizfsza-vonást: Igy botsát ISTEN reánk nagy-bő áldást.

11. Ugy takargassa minden ő marháját, Hogy egyéb ember onnan végyen példát; Ne mondhassa mondóját: Im' ez minden jószágát El-tékozlotta, 's pufztította házát.

12. Segéljen minket erre Szent Háromság, Kinek kezében minden hatalmasság: Légy áldott egy URaság, Ut, élet, és igazság! Szenteltessék-meg tőled a' Házasság.

*Istefelő Fejedelmekért, Magyistrátusokért, 's Birákért
mondandó Isteni Ditséret.*

353.) Nóta: *Tekints reánk UR Isten, Nagy ke:*

TEKINTS reánk UR ISTEN, Mi nyomorúságinkban: Mert te nálad nélkül e' gyarló Világban Vagyunk csak árvaságban.

2. El-fogytanak, UR ISTEN, A' jámbor Fejedelmek; Nints gondviselője nyomorúlt népednek, Oltalma feregednek.

3. A' kik köztünk, UR ISTEN, Mondatnak Páfz-

toroknak, Tsak színét viselik ő hivataljoknak, Tégedet el-hagytanak:

4. Estveli farkasokhoz Azért hasonlatosok, Semmit nem kedveznek a' te juhaidnak, Őket rontják, 's tapodják.

5. Nintsen gondjok, UR ISTEN, A' te szent törvényedre, A' Fejedelmeknek a' te szent Igédre, A' te tisztségedre.

6. Uralkodik, UR ISTEN, Közttünk minden gonofság: Mert a' Tisztartóknál kedves tsak a' birság, Távol ment az igazság.

7. Mint a' halak, UR ISTEN, Törvény nélkül a' vízben, Férgék, 's vadak meg-ézik egymást a' földön, Madarak-is az égben:

8. Így fognak majdan tenni Az emberek: UR ISTEN, Egyik a' másikat el-nyeli szertelen, Igazat a' kegyetlen.

9. El-fognak majd, UR ISTEN, Ekképen a' te Szentid, Ha reánk nem néznek a' te szent szemeid, Nem segítnek kezeid.

10. Azért hozzád kiáltunk, UR ISTEN, légy óltalmunk, Légy Páfztorunk nekünk, légy erős Hadnagunk, Légy minden gyámolságunk.

11. Adj minékünk, UR ISTEN, Igaz Fejedelme-
ket, Kik féljék 's rettegjék a' te szent Nevedet, Es-
mérjenek tégedet.

12. Adj minékünk UR ISTEN, Jámbor Gondviselő-
ket, Adj Kerefsztyén és Istenfélő Birákat, Adj jám-
bor Polgárokat:

13. Adj

13. Adj ollyakat, UR ISTEN, Kik tégedet szeretnek, Mind a' két Táblának kik őrzői lésznek, Reánk gondot viselnek:

14. Adj ollyakat, UR ISTEN, Kik téged' tiszteljenek, Kik szállás-tartói a' te szent Igédnek Szeretettel légyenek:

15. Adj ollyakat, UR ISTEN, Kik hallgassák te szódat, És kik tsókolgassák a' te szent Fijadat, Mi édes Jésusunkat:

16. Adj ollyakat, UR ISTEN, Kik Templomra, Skólára, Fő gondot viselnek, jámbor Tanítókra, A' te hű Szolgáidra.

17. Ne légyenek, UR ISTEN, Nevednek káromlói; Avagy Bálvány-Isteneeknek imádói, Igédnek ellenségi.

18. Adj minékünk, UR ISTEN, Értelmes emberek, Kik bőltsen 's efzesen viseljék magokat, Jól rendeljék dolgokat.

19. Ne adj nekünk, UR ISTEN, Gyermekek Fejedelmeket, Puha, 's afzfzony-ember természetűeket, És gyermek eszűeket.

20. Ne büntess-meg, UR ISTEN, Te haragodban minket; Ne fzedd-ki közzülünk a' jámbor Véneket, A' Tiszteleteseket.

21. Adj ollyakat, UR ISTEN, Kik lelki bátorságban Mindent szenvedjenek ők nagy vígaságban, Nagy állhatatosságban.

22. Adj ollyakat, UR ISTEN, Kik testben és lélekben Légyenek erősek, és hívek tisztekteben, Gyorsak 's vígyázók ebben.

23. Ne

23. Ne légyenek kevélyek, És vakmerők, UR ISTEN; Avagy felettebb félelmesek szívekben, Restek 's túnyák tisztekben.

24. Ne hozzanak mi reánk, UR ISTEN, veszedelmet, Te szent Felségedtől haragot 's büntetést, Éhséget, halált, 's fegyvert.

25. Adj minékünk, UR ISTEN, Igazság' szeretőket, Kik nem néznek ebben semmi személyeket, Gazdagot, 's szegényeket.

26. Adj ollyakat, UR ISTEN, Kikben tsalárdság nintsen; Hazugság ne találtassék ő nyelvekben, Képmútatás szívekben.

27. Utálatos, UR ISTEN, Személyek-is azoknak, Kik a' szegényeknek nyelvvel szépet szólnak, Szívvel tsalárdkodnak:

28. Áspis-kígyónak mérge Ne lakjék ajakikon; Negyőnyörködjenek szitokban, átokban, Hamisan esküvésben.

29. Adj ollyakat, UR ISTEN, Kik szép ékes beszéddel, Mindent végezzenek ISTEN szerént renddel, Ékesen folyó nyelvvel.

30. Adj ollyakat UR ISTEN, Kik az ő életekben El-ne merüljenek fertelmes rút bűnben, Tiszták légyenek ebben.

31. Ne légyenek UR ISTEN, Tobzódók, részegesek, És undok paráznak, haraggal tellyesek, Irigyek, kegyetlenek.

32. Adj ollyakat, UR ISTEN, Kik álnok fősvényfégnek Nálók helyt nem adnak, 's semmit nem örülnek Rút undok nyereségnek.

33. Ne légyenek nadályok, Kik hízzanak vérünkkel, És kik töltözzenek tsak ragadománnyal, Prédával, Tolvajlással.

34. Adj ollyakat, UR ISTEN, Kik halhatatlan nevet Gyűjtsenek e' testben meg-maradó kintset, Örök emlékezetet.

35. Adj ollyakat, UR ISTEN, Kik alázatosságban Téged' hallgassanak, minden ő dolgokban, Hitben, bizodalomban.

36. Adj ollyakat, UR ISTEN, Kik minden szűk-fégekben Hozzád kiáltsanak, ő könyörgésekben, Tűrésben, reménységben.

37. Adj ollyakat, UR ISTEN, Kik a' nyomorúságban Ne essenek kétségbe, hivataljokban; Bízznak általmadban.

38. A' kiket adsz UR ISTEN, Pufztán őket ne adjad; A' te Szent Lelkeddel szépen fel-ruházzad, Sok jókkal koronázzad.

39. Adj ónékik, UR ISTEN, Mennyei böltseséget, Adj nékiek lelki erőt, 's igaz hitet, Adj észet, elmét, 's tanátsot.

40. Bírjad nékik, UR ISTEN, Szíveket, elméjeket; Hogy mindenben kövessék szent Felségedet, És a' te törvényedet.

41. Vezéreljed, UR ISTEN, Őket az igazságban; Hogy ne vétkezzenek ő hivataljokban, Híven járjanak abban.

42. Adj ónékik UR ISTEN, Békeséges esztendőt, Adj hofzfú életet, adj jó egészséget, Adj kedves tsendességet.

43. Oltalmazd, UR ISTEN, Őket veszedelemtől, Oltalmazd-meg Fejedelmek' haragjoktól, Kártól, szörnyű haláltól.

44. Engedd nekik, UR ISTEN, Légyen kedves személyek, A' Fejedelmeknél légyen tisztességek, Betsületes beszédek.

45. Lányítsd hozzánk, UR ISTEN, A' Fejedelmeket-is; Ne légyenek nekünk Farahóink ők-is; Téged' féljenek ők-is:

46. Meg-rettenthedd, UR ISTEN, Őket te hatalmaddal; Meg-elégedjenek az ő adajokkal, Igaz jóvedelmekkel.

47. Ne engedjed, UR ISTEN, Hogy minket elrontsanak, Per-patvarral, fortéllyal el-borítsanak, Szintén el-pufztítsanak.

48. Tarts-meg minket, UR ISTEN, Az ő birodalmokban, Mint Dánielt az orofzlánok' torkában, Az Ifjakat a' lángban.

49. Meg-büntessed, UR ISTEN, Kik tégedet nem félnek, Kik törvénytelenül rajtunk dühösködnek, Igen kegyetlenkednek.

50. Most-is azon hatalmad Vagyon néked, UR ISTEN, Minta' Farahó és Sénekérib ellen, Mint Holófernes ellen.

51. Most-is azon kegyelmed Vagyon néked, UR ISTEN, Mint régenten nyomorúlt Izrael' népén, Kiket bírál kegyesen.

52. Adj olly erőt, UR ISTEN, És segítséget nekünk, Mi Fejedelmünknek mindent meg-adhassunk, Hogy nekik szolgálhassunk:

53. Adj

53. Adj olly szívet UR ISTEN, Hogy nekik engedhessünk, Hogy zúgódás nélkül őket tisztelhesfűk, Érttek könyöröghessünk.

54. Esmérjűk-meg, UR ISTEN, Hogy méltán verettetűnk, Gonosz Fejedelmekkel ha büntettetűnk, Bűnűnk' jutalma nekűnk.

55. Add Szent Lelked', UR ISTEN, Hogy hozzád meg-térhessűnk, Lelki 's testi ajándékot tőled kérjűnk, Jó Fejedelmet nyerjűnk.

56. Adjad nekűnk, UR ISTEN, Hogy tsendes békeségben Téged' ditsérhessűnk szívűnkben, lelkűnkben, A' szent Gyűlekezetben.

57. Add-meg nekűnk, UR ISTEN, Ezeket szent Fijadért, A' mi Közbenjárónkért Jésus Kristusért, Az ő szent érdeméért.

58. Ditsértessél, UR ISTEN, Te szent Fijaddal mennyben, És a' te áldott Szent Lelkeddal egyemben, Most és örökké, Ámen.

354.) Nóta: *Mennybéli Felséges Isten:*

Könyöröghűnk az ISTENnek, Mint kegyelmes életűnknek: Mert irgalmas mindeneknek, Kik ő hozzája meg-térnek: Jer imadjuk azért őtet, Mint a' Kristus tanít minket:

2. Mi mennyei kegyes Atyánk, Noha meg-bántódtál miánk, Szent Fijadért tekints reánk, Mert fok itt a' mi nyavalyánk: Kérűnk téged' édes Atyánk, Hogy légy kegyelmes mi hozzánk.

3. Szenteltessék áldott Neved: Dítsértessék Iftenséged; Magasztaltassék Felséged; Hirhedjék kegyelmességed, És nagy engedelmességed, Hozzánk való szerezeted.

4. Jöjjön-el hozzánk országod: A' te igaz tudományod, Mellyből épüljön szent házod; Légyen közöttünk lakásod, Velünk együtt maradásod; Hogy lássuk te szent országod'.

5. Légyen-meg te akaratom: Menjen végbe dékratomod, Örökkévaló tanátsod: Add nekünk szent Ajándékom; Hogy a' mint tőlünk kívánod, Tehessük szent akaratom':

6. Miként mennyben az Angyalok Tetfzésed szerezte szolgálnak, Idvezült Szentek imádnak, És tiszték kívül nem járnak: Mi-is hatalmasságodnak Szolgáljunk, nem a' Sátánnak.

7. Mindennapi kenyerünket: És minden mi életünket, Mellyel tápláljuk testünket, 'S tévesszük minden szűkségünket, Adjad-meg nekünk naponként; Hogy követhessük tisztünket:

8. Adj minékünk békeséget: És adj jó Fejedelmeket; Adj bölts 's igaz Vezéreket, Kik hirdessék szent Igédet, Igazgassák Seregedet: Rontsák a' tévelygéseket.

9. És botsásd-meg bűneinket: Minden gonosz életünket, Mellyekkel gyakran tégedet Velünk jól tett ISTENŰNKET Meg-bántottunk; de a' mellyet Bánunk: szánd veszett fejünket:

10. Miként mi-is meg-engedünk Vétkeztteknek mi elle-

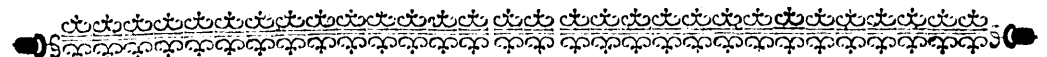
ellenünk : Légy segítségvel minékünk , Hogy elled ne vétkezzünk ; Hanem tsak tégedet féljünk , Mindnyájan igazán éljünk.

11. Ne vigy minket kísértetbe : Álnok ördögnek tőribe , Kegyetleneknek kezekbe : Ne juttass keserűségbe : Ne hagyj esnünk tévelygésbe ; Hogy mi ne essünk kétségbe.

12. De szabadíts-meg gonosztól : Az ördögnek hatalmától : Bennünk szorúltt rút vakságtól : Minden eretnekségektől , Lelki , 's testi ellenségtől : És az örök nagy haláltól.

13. Bízván kérünk , mint Atyánkat , Halld-meg mi kiáltásunkat , Lásd-meg illy fok nyavalyánkat : Ne hagyd-el veszni munkádat ; Ne utálj nyomorúttakat : Szánd-meg veszett juhaidat.

14. Mert tiéd az örök ország , Holott vagyon nagy boldogság : Éstiéd a' hatalmasság , Mellyet fél minden UR-fág : Téged' illet a' méltóság , Mennyei fény 's világosság.

355.) *Vasárnap' Reggeli* ADJUTORIUM.
URam ISTEN! fiess Minket Meg-segíteni Illy nagy szűkségünkben : Kristus Jésusért , Mi URunkért , És Megváltónkért.

356.) A Z O N R O L : *Dellyesti.*
ISTENnek szent Fija! A' te segítségedben bízunk : Szűkségünknek idején , Meg-ne utáljad A' mi könyörgésünket ; De szabadíts-meg Minket Minden veszedelemtől , Kegyelmes Kristus!

357.) AZONROL: *Hétköznap' Reggeli.*

Könyörülj rajtunk, UR ISTEN! És hallgasd-meg A' mi imádságinkat.

358.) AZONROL: *Delyesti.*

HA te meg-nem tartasz, URam ISTEN! Hijá-ba vígyáznak A' mi szemeink.

359.) *Minden Időkori* INVOCATIOK.

Szent UR ISTEN! Szent UR ISTEN! Szánj-meg minket, Ohajtásink' vedd füleidbe: :/: Téged' hívunk: Téged' hívunk, Mi Vezérünk! Ez ínségből ments-ki minket: Te vagy a' mi fejedelmünk: Te vagy a' mi fejedelmünk; Mi ellenséginktől tarts-meg: Űldözőinket térítsd-meg; Hogy féljenek, URam, téged': Hogy féljenek, URam, téged'.

360.) AZONR: Nóta: *Ez Esztendőt meg-áld:*

Tévelygünk, mint a' juhok: Tévelygünk, mint a' juhok: Keress-fel, URam ISTEN! :/: Mútasd jó-kedved' hozzánk: Mútasd jó-kedved' hozzánk, 'S tekints reánk kegyesen.

Ne emlekezzél rút vétkeinknek fokságáról: Sőt meg-igazításod, 'S irgalmod, Fogadja szolgádat Atyai kedvedbe: Ne emlekezzél; 's a' t.

361.) AZONROL: *A' Békeségért.*

ADj Békeséget, UR ISTEN! A' mi időnkben e' földön: Mert nintsen nekünk több fenki Baj-vívónk és hadakozónk; Hanem csak te UR ISTEN.

362.) *LI*

362.) *LITANIA MAJOR.*

UR ISTEN, }
 KRISTUS, } *Irgalmazz nekünk!*
 UR ISTEN, }

Teremtő mennyei Atya ISTEN, }
 Megváltó Fiú ISTEN, } *Irgalmazz minékünk!*
 Vigasztaló Szent Lélek ISTEN, }

Légy kegyelmes mi hozzánk, }
 Botsásd-meg nekünk bűneinket, } *Kegyelmes UR ISTEN!*
 Hallgass-meg minket bűnösöket, }

Minden veszedelemtől,
 Minden bűnöktől,
 Minden tévelygéstől,
 Minden gonofztól,
 És hirtelen haláltól,
 Dög-haláltól, éhségtől,
 Törtől, és minden gyilkosságtól,
 Vízszavonástól, hadaktól,
 Ragadozástól, tolvajlástól,
 Harag-tartástól, gyűlölségtől,
 Kő-essőtől, menny-ütő kővektől,
 Az ördögnek tsalárdságától,
 Hitelenségtől, kétségtől,
 Örök haláltól, pokoltól,
 Nagy betegségtől, kórságtól,

Oltalmaz UR ISTEN!

Könyörgünk néked UR ISTEN, hallgas-meg
most minket!

A' te emberré létednek általa,
A' te Születésednek általa,
A' te Keresztségednek általa,
A' te Bőjtődnek általa,
A' te Kísértetednek általa,
A' te véres Veréjtékednek általa,
A' te Fogságodnak általa,
A' te keserves nagy Kínvallásodnak általa,
A' te szent Halálodnak általa,
A' te Temetésednek általa,
A' te Fel-támadásodnak általa,
A' te Mennybe fel-menésednek általa,
A' Szent Lélek' ajándékának általa,

Szabadíts-meg minket!

Minden háborúságinknak idején,
Minden jó szerentsénknek idején,
A' mi halálunknak idején, } *Oltalmazz*
UR ISTEN!

Mi nyomorodott bűnösök, könyörgünk tenéked,
Felséges UR ISTEN:

Tégedet kérünk, UR ISTEN, Hallgass-
meg most minket!

Hogy a' te Anyaszentegyházadat bírjad,
igazgassad, Felséges UR ISTEN:

Tégedet kérünk:

Hogy

Hogy az Egyházi Embereket a' te idvességes Igédben,
és szent életben meg-tartsad, Felséges UR ISTEN!

Hogy minden hamis tudományokat kőzzülünk ki-
gyomlálj, Felséges UR ISTEN!

Hogy a' tévelygő bűnösöket és az el-hitetteket
az igaz útra meg-hozzad, Felséges UR ISTEN!

Hogy az őrdögöt a' mi lábunk alatt erősen meg-
rontsad, Felséges UR ISTEN!

Hogy az igaz Tanítókat a' te gabonádba ki-bo-
tsássad, Felséges UR ISTEN!

Hogy a' te Igédnek öregbülését, és a' Szent Lélek-
nek ajándékát add a' Hallgatóknak, Fels:UR:IS:

Hogy az el-esteket fel-emeljed, és az állókat meg-
erősítsed, Felséges UR ISTEN!

Hogy az erőtleneket meg-segítsed, és a' kísértetbe
esteket te meg-vígafztáljad, Felséges UR ISTEN!

Hogy a' Királyok között és Fejedelmek között
egyességet és békeséget adj, Felséges UR ISTEN!

Hogy a' mi Fejedelminket, és a' mi óltalmazóin-
kat, igazgasd, óltalmazd, Felséges UR ISTEN!

Hogy a' mi Lelki-Páfztorinkat bírjad, óltalmazd, Fel:

Hogy az árvákat, özvegyeket, tápláljad, őrizzed, Fels:

Hogy a' mi népeinket meg-áldjad, 's őket meg-őrizzed, F:

Hogy a' szegény nyomorúltakat tekintsd, 's min-
ket meg-vígafztalj, Felséges UR ISTEN!

Hogy mind a' földön és a' vizen járókat minden ve-
szedeleimtől meg-őrizzed, Felséges UR ISTEN!

Tegezet
Kérünk,
UR ISTEN!
Hallgass-meg
minket!

Hogy a' mi szőlőknek, gabonánknak, és minden földi gyümölcsünknek termését engedjed, Fels:
 Hogy a' kórokat, betegeket, te meg-vígáztaljad, Fels:
 Hogy mind a' gyermekszülőknek böldeg szülést engedj, F:
 Hogy a' szegény foglyokat a' Pogány kézből te meg-szabadítsad, Felséges UR ISTEN!
 Hogy az ördögöt, mi ellenségünket meg-rontsád, 's meg-törjed, Felséges UR ISTEN!
 Hogy minden Eretnekeket meg-ronts, és a' Keresztényeknek háborgatóit meg-rontsád, meg-törjed, F:
 Hogy a' meg-vakúltt 'Sidókat meg-fordítsád, és a' vakokat meg-világosítsád, Felséges UR ISTEN!
 Hogy a' mi ellenséginknek és háborgatóinknak, megbotsáss a' mi rágalmozóinknak, 's őket megtérítsed, F:
 Hogy minden embereknek irgalmas légy, 's kegyelmes hozzánk, Felséges UR ISTEN!
 Hogy a' mi nyomorúlt országunkat a' Pogány kézből meg-szabadítsád, óltalmazd, 's őrizzed, Fels:
 Hogy a' mi szívünknek jó kívánságát bé-töltsed, és mindengonosztól meg-tarts, óltalmaz, 's védelmezz, F:

Tegedol kérvink, UR ISTEN, Hallgass-meg molf reinket:

ISTENnek Báránya, Jésus Kriftus! Ki el-vézfed e' Világnak bűneit: *Irgalmazz minékünk!*

ISTENnek Báránya, Jésus Kriftus! Ki el-vézfed e' Világnak bűneit: *Kegyelmezz minékünk!*

ISTENnek Báránya, Jésus Kriftus! Ki el-vézfed e' Világnak bűneit: *Könyörülj mi rajtunk!*

M U T A T O T Á B L A.

ÉNEK.	A.	LEVÉL.
<i>HYM:</i> 2	Áldott Izraelnek URa: Mert:	2
54	Atya ISTENnek egy Fija, E' Világ:	47
13	Atya ISTENTől születött Jésus min:	12
46	A' Nap reánk fel-virradván, Kérj:	40
11	A' Nap-tamadattól-fogván, Mind:	10
42	A' széles Földnek nagy-bólts Terem:	37
9	Az Atyának országából, E' Világ:	8
55	Az éjtszakai fetétség, Tévelygő:	48
4	Az Idvezítőt régenten Mint:	3
<i>DITS:)</i> 361	Adj békeséget UR ISTEN:	476
338	Adjunk hálákat az Atya ISTENnek:	447
313	Adjunk hálát az URnak, mert érd:	416
290	Adjunk hálát mindnyájan az Atya:	392
250	Adj UR ISTEN nekünk Szent Lelket:	334
247	Alázatos szívbeli foházkodással:	330
337	Áldott az UR ISTEN örökké menny:	446
173	Angyali sereg Kristus' születésén:	232
203	Atyának Bóltsesége, Bizony Istens:	272
328	Atya ISTEN tart-s-meg minket, És:	439
284	Atya UR ISTEN, mennybeli Terem:	385
133	A' jó hitű ember szelíd e' Világon:	173
168	A' Keresztyénségben Igaz vallás a':	227
255	A' ki akar idvezülni, Életét kell jobb:	338

ÉNEK. M U T A T O LEVÉL.

140	A' ki az ISTENT meg-esmérheti, Jóté:	185
134	A' ki veti segedelmét az ISTENnek:	175
150	A' kik bíznak az ISTENben, El-nem:	201
230	A' Krisztus mennybe fel-méne, Min:	314
229	A' Krisztus mennybe fel-méne, Nék:	313
319	A' melly embernek jó hiti vagyon:	425
309	A' mi Mesterünk minket arra int:	412
207	A' mi URunk Jésus Krisztus, Mint:	280
233	A' Pünköftnek jeles napján, Szent Lé:	319
231	A' Pünköft Innep' napján, Tanítvá:	315
69	A' szent Dávid ötödik 'Sóltárában:	64
236	A' Szent Léleknek kegyelme, Apost:	320
169	Az Atya UR ISTEN, Ádámot hogy:	228
174	Az ISTENnek szent Angyala Menny:	233
149	Az Izraelnek népe régenten ó Törv:	200
131	Az UR ISTEN áll minden Biráknak:	170
84	Az UR ISTEN nékem édes táplálóm:	90
127	Az UR ISTENT magasztalom, Jóvól:	164

B.

<i>DITS:)</i> 90	Bened bíztam, URam ISTEN:	98
336	Bizodalunk Krisztus által ISTENben:	445
142	Bóldog a' férjfiú, ki az ISTENT féli:	190
92	Bóldog az illyen ember e' Világon:	102
65	Bóldog az olyan ember az ISTENb:	58
141	Bóldog az olyan ember ő lelkében:	188
153	Bóldogok azok, kik ISTENT félik:	204
154	Bűnösök hozzád kiáltunk, UR Is:	204
280	Buzgó szívből te fíjaid, kegyes Aty:	379

D.

<i>HYM:</i>)	16 Ditsérjük a' nagy UR ISTENT:	14
<i>DITS:</i>)	112 Dávid Doëg' gonofzságát hogy:	138
197	Dávidnak ő városában Születék:	263
89	Dávid Prófétának imádkozásáról:	97
163	Ditsérd az ISTENT mostan óh én lel:	218
212	Ditsérd lelkem ISTENEDET, Ki úgy:	293
181	Ditséretes a' Gyermekek: Ki ez nap':	248
204	Ditséretet mondjunk UR ISTENNEK:	273
339	Ditséret legyen ISTENNEK, Atya: Fi:	447
164	Ditsérjed, áldjad, én lelkem az UR:	219
297	Ditsérlek URam téged', hogy az el:	400
201	Ditsőség és ditséret Tenéked Meg:	270
167	Ditsóúlt helyeken, mennyei Par:	224
165	Drága dolog az UR ISTENT ditsérni:	220

E.

<i>HYM:</i>)	26 E' Világnak fényessége, És:	23
45	Emberi nemnek Teremtő ISTENE:	40
<i>DITS:</i>)	334 Ebredjél-fel Világ bűneidből:	443
269	El-bémegyünk nagy örömben: Fels:	359
279	Emlekezzél-meg mennybéli ISTEN:	379
77	Emlekezzél-meg UR ISTEN A' mi:	79
272	Emlekezzél, mi történék URam mi:	363
263	Emlekezzél UR ISTEN híveidről:	354
222	Emlekezzünk ez napon URunknak:	305
314	Engem' igazgat az egeknek URa:	417
265	Én híveim, én szent népim, Aty:	357

ÉNEK.   M   U   T   A   T   O   LEVÉL.

345	ÉN ISTENEM, Sok 's nagy bűnem:	454
104	Erős várunk nekünk az ISTEN, És:	126
239	E' Pünköf' Innepében: E' Pünk:	323
191	Ez Esztendőt meg-áldjad: Ez Eszt:	259
227	Ez Húsvét' Innepében: Ez Húsvét:	311
182	Ez nap nekünk ditséretes nap: Biz:	249

F.

<i>HYM.)</i>	50 Felséges Atya UR ISTEN:	44
40	Felséges Is; menny: földn: URa: És:	35
47	Felséges Is; menny: földn: URa: Ki:	41
25	Fénylik a' Nap fényességgel:	22
<i>DITS:</i>	155 Felséges ISTEN hozzád kiáltunk:	205
331	Felséges IST: menny: föld: URa, És:	441
128	Felséges ISTEN, néked jelentjük mi:	166
226	Fel-támadt a' mi életünk: Vigan:	310
101	Fohászkodom hozzád URam ISTEN:	122

G.

<i>HYM.)</i>	14 Gonofz kegyetlen Héródes:	13
<i>DITS:)</i>	82 Gyakorta-való buzgó könyörgést:	86
259	Gyakran kellene nekünk ISTENnek:	345
318	Gyarló emberekkel feddőzik az Is:	422
195	Gyermek születék Bethlehm:- Ez Uj:	262
196	Gyermek születék Bethl:- Örvend:	263

H.

<i>HYM.)</i>	19 Hallgass-meg minket UR IST:	17
15	Hallgassuk figyelmetesen, Mire:	13
<i>DITS:)</i>	109 Háborúsága Dávid Királynak:	133
285	Hajtsd-meg UR ISTEN kegyes füleid:	386

ÉNEK.	T	A	B	L	A.	LEVÉL.		
223	Háládással	mi	énekeljünk	Az:		306		
291	Háládásunkban	rólad	emlekez:			393		
190	Hálát	adjunk	mindnyájan	az UR:		258		
303	Hálát	adok	néked	mennybéli	IST:	406		
298	Hálát	adunk	néked	mennyei	Aty:	401		
294	Hálát	adunk	néked	mindenható	irg:	395		
333	Hálát	adunk	tenéked	örök	ISTEN:	443		
160	Hallgasd-meg	Atya	ISTEN	a' mi	szük:	211		
277	Hallgasd-meg	Jésus	Kristus,	te:		376		
278	Hallgasd-meg	mostan,	Felséges	Is:		377		
289	Hallgasd-meg	UR	ISTEN	mi	beszéd:	390		
244	Hallgass-meg	minket	nagy	UR	Ist:	328		
335	Hallgass-meg	minket	UR	Ist:	Tek:	444		
287	Hatalmas	ISTEN,	könyörgünk,	Sz:		388		
358	Ha	te	meg-nem	tartasz,	URam	Is:	476	
254	Hifzek	a' mennybéli	egy	ISTENben:		337		
125	Hogy	Jerusalemnek	drága	Templ:		161		
106	Hogy	panaszolkodik	a' hatalmas	Is:		128		
322	Hogy	panaszolkodik	az	Anyaszent:		428		
312	Hozzád	kiáltásunkat	hallgasd-meg:			416		
I.								
<i>HYM:)</i>	37	Idvez	légy	édes	Jésusunk:	33		
	48	Igaz	Biró,	nagy	UR	ISTEN,	Ki áll:	42
	7	ISTENTől	választott	népek,	Mindnyá:		6	
	12	Jer	dicsérjük	Keresztyének	Nevét	a':	10	
	22	Jer	hirdessük	mi	URunknak	nagy:	19	
	58	Jésus	Kristus	egy	Mesterünk,	Men:	51	
	30	Jésus	Kristus,	ISTENnek	egy	Fija:	26	

33	Jésus Kríztus mi Királyunk, Terem :	30
20	Jésus Kríztus mi Megváltónk, Bűn :	17
36	Jövel Szent Lélek UR ISTEN, Ki A :	32
35	Jövel Szent Lélek UR ISTEN, Víg :	31
34	Jövel teremtő Szent Lélek, És :	30
8	Jövel Váltója népeknek, Mútasd :	7
<i>DITS:)</i>	261 Idvez légy Kríztus, e' Világ :	351
243	Idvez légy örök UR ISTEN Ki vagy :	326
139	Illyen fogadást tőn a' fzent Dávid :	184
241	Imádunk mi téged' Szent Hároms :	324
145	Int most minket Dávid Próféta :	195
205	Irgalmazz nekünk UR ISTEN, Kríst :	274
116	Irgalmazz UR ISTEN immáron énnék :	144
352	ISTENEM URam néked hálát adok :	466
343	ISTEN, hívek' kősziklája, Kinek :	450
356	ISTENnek szent Fija, A' te segítség :	475
321	ISTENünkhöz foházkodván, Kő :	427
159	Izraelnek meg-fzomorodot nemz :	208
248	Járúljunk mi az ISTENnek szent Fij :	332
260	Jer ditsérjük az ISTENnek Fiját, A' :	347
175	Jer ditsérjük e' mai napon a' mi :	234
242	Jer ditsérjük mindnyájan URunkat :	325
147	Jer emlekezzünk Keresztyén nép :	198
184	Jer mindnyájan örüljünk, És szív :	251
177	Jer mi ditsérjük, áldjuk, és fel-mag :	238
137	Jer örvendezzünk az UR ISTENnek :	182
308	Jésus Kríztus, mi kegyelmes Had :	410

ÉNEK.	T	A	B	E	A.	LEVÉL.
311	J	é	s	u	s	415
293	J	é	s	u	s	395
187	J	é	s	u	s	254
100	J	ó	l	l	e	120
346	J	ö	v	e	l	455
238	J	ö	v	e	l	322
251	J	ö	v	e	l	334
237	J	ö	v	e	l	321

K.

<i>HYM:)</i> 27	K	e	r	e	s	24
28	K	e	r	e	s	25
23	K	e	r	e	s	21
51	K	ö	n	y	ö	45
<i>DITS:)</i> 349	K	e	g	y	e	462
281	K	e	g	y	e	381
344	K	e	g	y	e	452
130	K	e	r	e	s	169
143	K	e	r	e	s	192
246	K	e	r	e	s	329
258	K	e	r	e	s	343
327	K	e	r	e	s	437
273	K	e	s	e	r	366
351	K	e	z	d	e	465
286	K	ö	n	y	ö	387
354	K	ö	n	y	ö	473
249	K	ö	n	y	ö	333
357	K	ö	n	y	ö	476

Q Q Q

320 Köve-

320	Követi vala népnek foksága Kríst:	426
219	Krístus fel-támada igazságunkra:	301
220	Krístus fel-támada, Ki ért: Minden:	302
215	Krístus fel-támada, Ki ért: Mi bűn:	296
224	Krístus fel-támada, Mi bűn: És kik:	309
216	Krístus fel-támada, Mi bűn: Ő sz:	297
221	Krístus fel-támada, Mi bűn: Szent:	304
217	Krístus fel-támada, Nékünk öröm:	299
185	Krístus Jézus születék, Atya ISTEN:	252
305	Krístus, ki vagy Nap és világ, Menny:	408
304	Krístus, ki vagy Nap és világ: Min:	407
228	Krístus mennybe fel-méne, Nék:	311
172	Krístus URunknak áldott szület:	231
218	Krístust meg-feszíték, Kegyetlen:	299
107	Kaldé az UR ISTEN hűséges szolg:	219

L.

<i>HYM:)</i> 49	Látod ISTEN szíveinket:	33
<i>DITS:)</i> 102	Lásd-meg URam én ígyem:	123
108	Légy irgalmas UR ISTEN minék:	132

M.

<i>HYM:)</i> 3	Mennyei Ige jelenél, Örök Atyá:	3
41	Mennynek és földnek nemes Terem:	37
5	Mindeneknek Teremtője, És hív:	5
53	Mindenkor téged' UR ISTEN, Mag:	47
39	Mi URunk 's édes Atyánk add nek:	35
24	Mostan el-jöttek az idők, Mikor:	21
32	Mostani ékes innep-nap, és lelki:	29
<i>DITS:)</i> 245	Magasztaljuk Keresztyének az UR:	328

ÉNEK.	T	A	B	L	A.	LEVÉL.
300	Magasztallak én téged'	ISTEN,	egeknek:			403
211	Magas hegyén im'	az Olaj-fáknak:				290
307	Maradj velünk mi	Kristusunk:	Mert:			410
189	Ma vígadjatok, Kik	hívek vagytok:				257
340	Meg-bántunk ISTEN	szüntelen tégedet:				448
118	Meg-hallgassad az	én imádságomat:				148
75	Meg-nyomorodván	ellenségitől szent:				76
97	Meg-nyomorúlt	szegény Keresztyén:				113
194	Meg-telleyesíté az	Atya ISTEN, Szent:				261
73	Melly hatalmas a'	mi URunk az ISTEN:				72
135	Mellyigen jó az UR	ISTENT ditsérni:				177
156	Mellyigen jó legyen	az egyenesség:				206
268	Menjetek-el békeséggel	UR ISTENnek:				358
267	Menjetek-el UR	Kristusnak hív ven:				358
323	Mennybéli nagy	ISTEN hozzád kiál:				432
174	Mennyből jövök most	hozzátok:				233
299	Mennyei Atyánk, UR	ISTEN, Nék:				402
193	Mennyei Király	születék, UR Krist:				260
114	Mennynek és földnek	kegyes Ist:				140
330	Mennynek és földnek	nemes terem:				440
171	Mi Atyánk, Atya	ISTEN! Vezérünk:				230
252	Mi Atyánk, ki vagy	mennyégben:				335
200	Mi ditsérjük e' mai	szent napon N:				269
350	Mi kegyes Atyánk,	böltéségnek:				463
253	Mi kegyes Atyánk,	kit vallunk Hit:				336
302	Mi szent Atyánk,	ki lakozol menny:				406
348	Mi URunk Jéhus	Kristusnak, Szer:				460

ENEK.	M U T A T O	LEVÉL.
275	Mikor a' 'Sidó nemz: tartatnék Bab:	370
85	Mikor Dávid vala keserűségben, Sa:	92
180	Mikor e' fzéles Világ kárhozatba es:	246
199	Mikor Kríftus Bethlehemben, Szúl:	265
103	Mikor Sénakérib A' Jérusálemet:	125
136	Mikor szent Dávid kegyetlenekn:	179
166	Mikoron a' szent Dávid meg-esmér:	223
115	Mikoron Dávid nagy búsúltában:	142
95	Mikoron Dávid Saul előtt futna:	109
161	Minden állat dítér UR ISTEN tég:	213
270	Minden embernek illik ezt meg-tud:	360
152	Minden hű Kereztyének meg-hallj:	203
105	Minden népek örűlvén tapsoljanak:	127
151	Mindenek meg-hallják, és jól meg-tan:	202
292	Mindenható Felséges Atya UR Is:	394
264	Mindenható UR ISTEN, mi bűnös:	355
110	Mindenható UR ISTEN, szívűnk ret:	135
94	Mindenkoron áldom az én URam:	106
179	Mindnyájan örűljűnk hű Kereztyén:	243
99	Mint kívánkozik a' szarvas a' kútfe:	119
342	Mire bánkodol, óh te én szívem:	449
266	Mondjatok dítéretet Kereztyének:	358
87	Mostan hozzád fel-kiáltok Felség:	94
316	Mostan UR ISTEN hozzád kiáltunk:	418

N.

<i>HYM:)</i> 17	Nevét a' nagy UR ISTENnek:	15
<i>DITS:)</i> 98	Nagy bánatban Dávid mikor:	117
301	Nagy náláadással magasztaljad IST:	404

ÉNEK.	T	A	B	L	A.	LEVÉL.
162						Nagy hálaadással magasztallak téged': 216
198						Nagy hálát adjunk az Atya Istennek: 264
144						Nagy öröme adaték én lelkemnek: 193
282						Nagy UR Isten ne hagyj minket: 383
124						Ne hagyj el-esnem, Felséges Isten: 159
111						Ne szállj perbe én-velem, Oh én: 136
306						Néked mennyei Atyánk hálát ad: 409
192						Nékünk születék mennyei Király: 259
326						Nézz mi reánk UR Isten kegyelm: 436
208						No földnek minden népei, Égnek dits: 283

O.

<i>HYM:)</i>	60					Oh áldott Atya UR Isten! Ki: 52
	63					Oh idvességés áldozat! Ki meg-nyitád: 55
	43					Oh magas mennynek szentségés Is: 38
	56					Oh mennyeknek fényessége! És: 49
	21					Oh mi kegyelmes Krisztusunk! Ki: 18
	57					Oh mi mennyei szent Atyánk! Tek: 50
	59					Oh mi szent Atyánk, kegyes gondv: 51
	44					Oh nagy hatalmú Felséges UR Isten: 39
	38					Oh Teremtő Atya Isten! Ki uralk: 34
	31					Órúljünk most mindnyájan Kereszty: 28
<i>DITS:)</i>	213					Oh ártatlanság' Báránya! E' Világ: 295
	86					Oh én két szemeim! ti az URra néz: 93
	310					Oh én lelkem! ditsérjed Istenedet: 413
	257					Oh Izrael, szerető népem! Hallgassad: 341
	225					Oh Jésus, mi Idvezítönk! Kiben va: 310
	317					Oh melly igen rövid vólt lám e' Világ! 419
	288					Oh mennyei nagy boldogság! Te vagy: 389

ÉNEK. *M U T A T O* LEVÉL.

329	Oh mint keseregnek most a' Ker:	439
76	Oh UR ISTEN! tekints hozzánk, Ma:	78
81	Őrizz-meg engemet, benned bíz:	85
122	Őrök ISTEN figyelmezzél az én segít:	155
202	Örvendezzen már e' Világ, Légyen:	271
148	Órúl mi szívünk, mikor ezt hallj:	199
214	Órúlj és örvendezz Kerefztyének:	295
138	Órúljatok az ISTENben, Szolgálját:	183

P.

<i>DITS:)</i>	209 Paraditsomnak te szép Élő:	285
176	Parantsolá az Augustus Tsásfár:	237
235	Pünköft nap' a' Szent Lélek UR ISTEN:	320
232	Pünköft napja bé-telvén, Jérusál:	317

R.

<i>DITS:)</i>	72 Régen ó Törvényben, Móis:	70
234	Régi Pünköftnek idején Jöve Siná:	319

S.

<i>HYM:)</i>	52 Sok nyavalyánkban Atyánk:	45
18	Szent Igéjét az ISTENnek Hallgass:	16
29	Szenteknek te vagy Krisztus ékess:	26
62	Szükség meg-tudni mindennek, És:	53
<i>DITS:)</i>	117 Saulnak a' Dávidhoz jó fzer:	146
324	Segítségül hívjuk a' mennybéli Ist:	433
325	Semmit ne bánkodjál Krisztus' szent:	434
132	Seregeknek URa, Felséges ISTEN:	172
120	Siess nagy UR ISTEN én segítségem:	152
206	Sirasd-meg ember bünödöt, Melly:	275
93	Sok emberek vagynak e' széles Vil:	103

ÉNEK.	T	A	B	L	A.	LEVÉL.
126						Sok ínségünkben hozzád kiáltunk: 163
119						Sok jótéteményin nagyon tsudálk: 150
96						Sok nyilván-való bizonyságokkal: 111
146						Sok nyomorúság mi életünkben hogy: 196
80						Sokan vagynak most ollyatén emb: 84
78						Szabadíts-meg és tarts-meg URam Is: 81
71						Számkivetésre Dávid mégyen vala: 68
70						Szent Dávid Király bűnei ellen így: 65
68						Szent Dávid Király háborúság: Im: 63
79						Szent Dávid Király háborúság: Pan: 83
88						Szent Dávid Próféta az IST: nagy: 96
83						Szent Dávid Próféta Éneklő könyv: 88
66						Szent Dávid Próféta második Ének: 59
178						Szent Ésaiás így ir Kristusnak fz: 240
240						Szent Háromság és tsak egy Istens: 324
359						Szent UR ISTEN: Szent UR ISTEN: 476
315						Szent vagy örökké Atya UR ISTEN: 418
296						Szívem' meg-alázzván te hozzád mégy: 399
276						Szükség Keresztyéneknek tudakoz: 373
256						Szükség meg-tudnunk idvességnek: 339
T.						
<i>HYM:)</i>	64					Téged' ISTEN ditsérünk: Téged': 56
10						Tellyes e' fzéles Világban, Minden: 9
6						Tsillagoknak alkutója, Híveknek: 5
<i>DITS:)</i>	271					Tanúlj-meg te az úton el-men: 361
91						Te benned bízom: URam ISTEN: 101
341						Téged' UR ISTEN, mi Keresztyén: 448
74						Tekínts reám ISTENEM nyavalyámb: 74

ÉNEK. *M U T A T O T Á B L A.* LEVÉL.

274	Tekínts reánk immár nagy UR ISTEN:	368
353	Tekínts reánk UR ISTEN, Mi nyomó:	467
347	Tekínts reánk UR ISTEN, Nagy ke:	458
188	Teljes szívvel örvendjünk, És lélek:	255
295	Tenéked URam hálát adok, Hozzám:	398
360	Tévelygünk, mint a' juhok: Tévely:	476
158	Ti Keresztyének, ditsérjétek ISTENT:	208
332	Tsak te benned URam ISTEN vagyon:	442
121	Tsak te reád Atyám mindenkor támasz:	153
210	Tsudálatos nagy bőltesség, Hogy:	287

U.

<i>HYM:)</i>	1 Uj Világosság jelenék, O tévely:	1
61	URnak vég' Vatsorájára, És az ő:	53
<i>DITS:)</i>	262 Valaki Kriřtusnak Vatsoráját:	352
283	Vedd-el UR ISTEN rólunk haragod:	384
107	UR ISTEN! irgalmazz nekem, A' te:	131
362	UR ISTEN, <i>Irgalmazz nekünk!</i>	477
113	UR ISTEN kérünk a' te szent Nevedért:	139
123	UR ISTEN légy most mi-velünk:	156
183	UR ISTEN veletek, Keresztyének őr:	250
186	UR ISTENnek szent Fija Ez nap' nek:	254
355	URam ISTEN, fiess Minket Meg-segí:	475
129	Uraknak URa, nagy ISTEN, Kit tisztel:	167
157	URnak szolgái, no ditsérjétek mind:	207

Z.

<i>DITS:)</i>	67 Zúgódik dúlfúl magában e' Világ:	60
---------------	-------------------------------------	----

DITSŐSÉG ISTENNEK!

V É G E.